

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنیبری

*

خاوهنی یمتیاژ: شهوکت شیخ یهزدین

سهزنووسه: بهدران شههمهدههیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهړهکی راپهړین، ههولتیر

س. پ. ژماره: ۱

پیرههپیرد

و

پیداچوونهوهیهکی نوئی ژیان و بهرهمهگانی

پیرەمپرد

و

پیداچوونەوہیہکی نوئی ژیان و بەرہەمەکانی

کۆکردنەوہ و لیکۆلینەوہی

ئومید ئاشنا

بەرگی یەکەم

ناوی کتیب: پیرەمپرد و پیداچوونەوہیہکی نوئی ژیان و بەرہەمەکانی
کۆکردنەوہ و لیکۆلینەوہی: ئومید ئاشنا
بەرگی: یەکەم
بلاوکراوەی ئاراس - ژمارە: ۸۶
دەرہینانی ھونەری: بەدران ئەحمەد حەبیب
بەرگ: شکار عەفان نەقشبەندی
وینە ی بەرگ: ھیلکاری یوسف عەبدولقادر
نووسینی سەر بەرگ: خوشنورس محەممەد زادە
پیت لێدان: ئەمیر داود - ئاراس ئەکرەم - رەھیل رەشید
ھەلەگری: شێرزاد فەقی ئیسماعیل - ئەمیر داود - رەھیل رەشید
سەرپەشتی: دلاوەر صادق ئەمین
سەرپەرشتیی کاری چاپخانە: ئاوەرحمان مەحمود
چاپی یەکەم - چاپخانە ی وەزارەتی پەروردە، ھەولتیر - ۲۰۰۱
لە کتیبخانە ی بەریتوہ بەرابەتی گشتیی رۆشنبیری و ھونەر لە ھەولتیر ژمارە (۳۱۴) ی سالی
۲۰۰۱ ی دراوہتی

حاجى تۇنىقى پىردەپىرە

ھىلكارى: يوسىف عەبدولقادر

پیشه کی

لیتکۆلینهوه و ساخکردنهوهی شیعرهکانی پیره‌مێرد و رۆشنایی نوێ بۆ سەر ژبان و به‌رهه‌می، به‌لای منهوه، بۆ مێژووی ئه‌دهبی کوردی کارێکی هێجگار پێویست بوو، که ئه‌نجام بدریت، ئه‌م کاره چونکه ئه‌رکیکی ئاسان نه‌بوو، خۆ ته‌رخانکردنی ته‌واوی ده‌ویست. کۆکردنه‌وهی شیعره‌کان و به‌راوردکردنیان و راستکردنه‌وه‌یان، هه‌نگاوی یه‌که‌م بوو، بۆ چوونه‌ ناو جیهانه‌ فراوانه‌که‌ی شیعره‌ی پیره‌مێرده‌وه. له‌ ماوه‌ی پینج ساڵ کارکردنی به‌رده‌وامدا توانیم ئه‌م ئه‌رکه‌ - ئه‌وه‌نده‌ی توانای خۆم - بگه‌یه‌مه‌ ئه‌نجامێک.

کاری لیتکۆلینه‌وه و ساخکردنه‌وه و ریک‌خستنی شیعره‌کان دوو رینگای گه‌ته‌به‌ر. یه‌که‌میان له‌ رۆشنایی شیعره‌کانی پیره‌مێرد خۆبه‌وه، دووه‌میان له‌ رۆشنایی ئه‌و شیعرانه‌وه که پیره‌مێرد کردوونی به‌ کوردی، یاخود له‌ شێوه‌ی گۆزان - هه‌ورامیه‌وه کردوونی به‌ شێوه‌ی سلیمانی.

سه‌باره‌ت به‌ رینگای یه‌که‌م ده‌بوايه، سه‌رانسه‌ری ژماره‌کانی رۆژنامه‌ی ژبان ۱۹۲۶-۱۹۳۸، وه‌ ژین ۱۹۳۸-۱۹۵۰ ته‌ماشای بکه‌مه‌وه. رۆژنامه‌که‌ زیاتر ده‌توانرا پشستی پێ بیه‌سترت، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی که پیره‌مێرد خۆی سه‌ره‌رشتی کردبوو، واتا هه‌زار و پانزه‌ ژماره‌ی ژبان، ژین ۱۹۲۶-۱۹۵۰ له‌ ژێر چاودێری خۆیدا ده‌رچوو. شیعره‌کان له‌ رووی هه‌له‌ی چاپ و شێوه‌ی ریتنوسه‌که‌وه نه‌بیت، که هه‌ندێ ناته‌واوی تیا به‌دی ده‌کرا، ئیتر هه‌مووی ره‌وی پشت پێ به‌ستن بوو، جگه‌ له‌وه‌ی که زنجیره‌ی مێژوویی خۆیان، به‌ پێی ژماره‌ی یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌کی رۆژنامه‌که‌ پاراستبوو. وه‌ک ده‌بین ئه‌م کتێبه‌ ته‌نها ریزکردنی شیعره‌ نیه‌ هه‌تا ناوی بنیین دیوان، یاخود دیوانی پیره‌مێرد. به‌ لکو به‌رهه‌می مێشک و توانای ئه‌دهبی خۆمه‌، که چنده‌ها لیتکۆلینه‌وه و وتار و نووسین و به‌راوردکردن و ساخکردنه‌وه‌یه‌ سه‌باره‌ت به‌ شیعره‌ی پیره‌مێرد و ژبانی ئه‌دهبی و رۆژنامه‌نووسی و هه‌موو هه‌ول و تیکۆشانی له‌ ماوه‌ی هه‌شتا و سێ ساڵ ته‌مه‌نیدا.

وتمان رینگه‌ی یه‌که‌م شیعره‌کانی خۆی بوو، رینگه‌ی دووه‌میش که ئیستا باسی ئه‌که‌ین ساخکردنه‌وه و به‌راوردکردنی ئه‌و شیعرانه‌ بوو که پیره‌مێرد:

۱- وه‌ری گێراون بۆ کوردی له‌ زمانی عه‌ره‌بی و تورکی و فارسییه‌وه.

۲- ئه‌و شیعرانه‌ی له‌ شێوه‌ی گۆزان - هه‌روامی، زمانی کوردیه‌وه وه‌ری گێراوه‌ته‌ سه‌ر شێوه‌ی سلیمانی له‌ نووسین و ئاخوتندا.

۳- ئه‌و شیعرانه‌ی که له‌ رۆژنامه‌که‌دا و له‌ دیوانی (محهمه‌د ره‌سول هاوار)دا، بلا‌وکراوه‌ته‌وه و ناوی شاعیره‌که‌یان له‌سه‌ر نیه‌، یاخود ناوی شاعیر نووسراوه و نیوه یا چنده‌ به‌یتیکه‌ی هی ئه‌و شاعیره‌یه‌ و ئه‌وی تری شیعره‌ی ته‌هه‌لکێشی پیره‌مێرد. بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ ده‌بوايه‌ ده‌قی

ته‌واوی، یه‌که‌می، شیعره‌کانم له‌ به‌رده‌ستدا بوايه‌ هه‌تا بمتوانیايه‌ به‌راوردیان بکه‌م. دوا‌ی هه‌ولتیکه‌ی زۆر و یارمه‌تی برابانه‌ی، چنده‌ مامۆستایه‌کی دلسۆز توانیم له‌و گه‌روگره‌فته‌ رزگار بيم. ئه‌و مامۆستایانه‌ی که هه‌رگیز هه‌ولتێ مەردانه‌ و دلسۆزیانم له‌بیر ناچیته‌وه، بریتین له‌:

۱- مامۆستا (عومه‌ر عه‌بدولرّه‌حیم)، سه‌ره‌رای سه‌رقالی و ئه‌رکی نووسین و به‌رهه‌می خۆی، به‌و ته‌مه‌نه‌وه که یاخو هه‌ر له‌ زیادێ و له‌ شش‌اغیدا بیت، به‌ تیکرای به‌ ده‌ست‌نوسه‌که‌دا چووه‌وه، گه‌لێ هه‌له‌ی راست کرده‌وه و سه‌رنج و تیبینی خۆی بۆ تۆمارکردین و سوودمان لێ وه‌رگرت.

۲- مامۆستا (عه‌بدولقادری ده‌باغی)، جگه‌ له‌وه‌ی به‌سه‌رانسه‌ری ده‌ست‌نوسه‌که‌دا چووه‌وه، له‌ نووسین و لیتکدان‌ه‌وه‌ی مانای شیعره‌ فارسییه‌کاندا یارمه‌تیه‌کی گه‌لێ گه‌وره‌ی داين.

مامۆستا ده‌باغی که یه‌کتیکه‌ له‌ ئه‌ندامه‌ کۆنه‌کانی حزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران و ماوه‌ی چل و دوو ساڵه‌ له‌و رینگایه‌دا، له‌ پیناوی ژبان و مافی نه‌ته‌وه‌که‌یدا خه‌بات ده‌کات و هه‌ر له‌و رینگایه‌دا ئاواره‌ له‌ شار و مالتی خۆی ده‌ژی، ئه‌دیپیکه‌ی شاره‌زا و خاوه‌نی گه‌لێ به‌رهه‌می به‌رز و جوانه‌، که ته‌نها ئه‌وه‌ی من به‌ ده‌ست‌نوس له‌لای خۆی بیه‌نومه‌ بابه‌تی چنده‌ کتیبیکه‌.

۳- مامۆستا (عوسمان هه‌روامی). له‌ ریتنوس و مانا و مه‌به‌ستی شیعره‌ هه‌ورامیه‌کاندا، به‌و هه‌موو شاره‌زایی و قه‌له‌م ره‌نگینه‌ی خۆبه‌وه یارمه‌تی گه‌وره‌ی پێ به‌خشین. که شایانی هه‌موو ریتز و سوپاسیکه‌.

مامۆستا عوسمان سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی به‌ تیکرای شیعره‌ هه‌ورامیه‌کاندا چووه‌وه، دیوانه‌ گه‌وره‌ و به‌رخه‌که‌ی (بیتسارانی) - که سه‌رحه‌می شیعره‌کانی بیتسارانی - یه‌، خستیه‌ به‌رده‌ستمان و له‌ راستکردنه‌وه‌ی شیعره‌کانی بیتسارانی لای ئیمه‌، سوودمان لێ وه‌رگرت.

به‌راستی ئه‌و کاره‌ی مامۆستا عوسمان هه‌روامی شاکاریکه‌، وینه‌ی که‌مه‌، هه‌تا خۆپنه‌ر ئه‌و ده‌ست‌نوسه‌ به‌ چاپ‌کراوی نه‌بینی، نازانی که کاره‌که‌ی مامۆستا عوسمان چنده‌ پیرۆزه‌ و، بیتسارانیش چنده‌ شاعیرتیکه‌ گه‌وره‌یه‌. ئه‌گه‌ر بیتسارانی که خاوه‌نی ئه‌و هه‌موو شیعره‌ رۆمانتیکه‌ی و ورد و جوانه‌یه‌ کورد نه‌بوايه‌ و له‌ ناو ئه‌و شاخه‌ دووره‌ ده‌ستانه‌دا هه‌له‌که‌وتایه‌ ئیستا چنده‌ها پروانامه‌ی دکتۆرای له‌سه‌ر وه‌رده‌گیرا!!.

من هه‌رگیز یارمه‌تی و به‌ته‌نگه‌وه‌هاتن و هه‌ستی به‌رزێ مرۆقانه‌ی مامۆستایان عومه‌ر عه‌بدولرّه‌حیم و ده‌باغی و عوسمان هه‌روامیم، له‌یاد ناچیت و ئه‌وان ته‌نها ئه‌مه‌یان بۆ من نه‌کردوه‌، به‌ لکو دلسۆزی و قه‌درزانی خۆیان سه‌لماند بۆ ته‌ده‌بیاتی نه‌ته‌وه‌که‌یان.

له‌و مامۆستا به‌ریتانه‌ی، که له‌ راپه‌راندنی کاری ئه‌م کتیبه‌دا یارمه‌تیاو، به‌ریتز (عه‌لی به‌گ حسین به‌گی جاف)ه‌. که ماوه‌یه‌کی زۆر که‌شکۆلی مه‌حمود پاشای جافی، خستینه‌ به‌رده‌ست هه‌تا سوودی لێ وه‌رگرین. ئه‌و که‌شکۆله‌ی ساڵه‌ها لای پیره‌مێرد بووه‌ و بۆته

سەرچاوه يه كى سهره كى بۆى له نزيك بوونه ويدا له شاعيره كانى هه ورامان و زهنگه نه به تايبيه تى مهوله وى. ههروهها عهلى به گى حسين به گى جاف له لاپه ره كانى ئەم كتيبه دا گه لى زانيارى نوئى و سوو دبه خشى سه بارهت به مه محمود پاشا و ئەدهبى كوردى بۆ تۆمار كردووين. ليره دا پيوسته يارمه تى جوړيه جوړى ئەم برا ئەديب و شاعيرانه له ياد نه كه م سه بارهت به م كتيبه پيشكه شيان كرده، ئەم به ريزانه ش برتين له:

- مامۆستای دلسۆز و خزمه تگوزارى شوينه واراناس (عه بدولر قيب يوسف)، كه پانزه ژماره ي گوڤارى ژينى ئەسته مبولتى بۆ هينان، ئەو گوڤاره ي گه لى به ره مەمى ئەدهبى پيره ميتردى تيا به و له م كتيبه دا باسكراوه. هه ره له لايهن مامۆستا عه بدولر قيبه وه كه شكۆلتيكى ده ستنوو سى (نه جمه ددين مه لا) مان پى گه يشت ئەو يش گه لى شيعرى پيره ميتردى تيدا بوو. ئەو كه شكۆله ي نه جمه ددين مه لا سالى ۱۹۳۷ - ۱۹۳۸ ي زاييني بۆ (محهمه د ئەمين حمه صالح ناغاي قزلبجى) نووسيوه ته وه و ده ستنوو سه كه ئيستا لاي مامۆستا عه بدولر قيب يوسف پاريزراوه.

- مامۆستا (ئوميد كاكه رهش) كه وينه ي دووه مى ئەو كه شكۆله ي قزلبجى بۆ ساوه ي چهن د سالتيك له لا دانايين و سوودمان لى وه رگرت.

ههروهها ده فته رتيكى ده ستنوو سى شيعرى نيشان داين، له كاتى خويدا وه ك كه شكۆلتيكى مامۆستا عومر عه بدولر حيم نووسيوه تيه وه. چهن د شيعر تيكي بلاو نه كراوه ي پيره ميتردى تيا بوو سوودمان لى وه رگرت.

- مامۆستا (هيدا يه تى عه بدولرلا حيران) كه شاعير تيكي لاه و به هه ستى دلسۆزانه ي خو ي به رگي ك له ژماره كانى رۆژنامه ي (ژين) ي خستينه به رده ست به تايبه تى ژماره ده گمه نه كانى سالى ۱۹۵۰ وه گه لى سوودمان لى وه رگرت.

- براى هونه رمه ند (كاك خاليد ره سول) كه نامه يه كى پيره ميتر د و كۆمه لى ده ستنوو سى بۆ هينان.

ههروهها زۆر سوپاسى فه رمان به رانى كتيبخانه ي گشتى سليمانى و كتيبخانه ي مۆزه خانه و ئەوقاف ده كه م كه يارمه تيان دام له دۆزينه وه و رى پيدا مند بۆ ته ماشا كردنى رۆژنامه كانى ژيان و ژين و گوڤاره كورديه كۆنه كان.

چهن د وشه يه ك له باره ي ئەم ياداشته ي (پيره ميتر د) وه

ئەم ياداشته نه كه پيره ميتر د هه ره له بيره وه ريه كانى مندالى خو به وه، هه تا چهن د رۆژتيك پيش كۆچ كردنى نووسيوه تايبه ت نه بوو له ده فته رتيكى سه ره خو دا نوو سراييت، به لكو په ره وازه و هه ره به شه ي له ژماره يه ك له ژماره كانى رۆژنامه كه يدا نووسيوه، وه ك شيعره كانى بلاو بوون و به هۆى ئەو سه رقالى و كاره زۆره يه وه بۆى نه كرابوو كۆيان بكاته وه و ليكيان بدات و بۆ خو ي بيسته

ياداشت. من له سه ره تاي ئەم پرۆژه يه وه بيره له مه كردبو وه كه به پتي زنجيره يه كى ريك و له باره وه به ره چا و كردنى ميتر ووى نووسينيان ريكيان بخه م و پتيكيانه وه به ستم هه تا به و شيوه هونه ريه هه ست به پچر پچرى و ناته باييان نه كريت، و ايزانم ئەگه ره ته واه له مه دا مه به ستم نه هينا بيسته دى، ئەوا تاراده يه كى زۆر به سه ره اته كان نزيك ياخود ناويته ي يه كتر بووين. ئەم ياداشته نه بايه خى ئەدهبى و ميتر ووييان هتجگار زۆره، پيره ميتر د خو ي به قه له مى خو ي باسى ژيان و به ره م و بيره و باوه ر و هه موو شتيكى خو ي ده كات، پيش ئەوه ي كه س له و لايه نه وه باسيك بكات. له لايه كى تر يشه وه چهن د لاپه ره يه كى زيندوو ي ميتر و و ئەدهب و زمان و ژيانى نه ته وه ي كورده.

دنيام چۆن دى؟

كاتى هاته م ئەم كۆنه جيها نه وه، ده وه ي مندالى لاي هه موو رۆله يه ك خو شه، چونكه غه مى گوزه ران نازانى، به و سه ودا ي منداليه وه خو شم رابواردو وه، تا گه ييمه ده سالى، بيره كردو وه و چهن د وچوونى زه مان تى گه يشتم. گرانى و مالتويرانى سالى ۹۶ به سه ردا هات، تا قانه ش بووم ديسان باوكم ئەو هه موو پيا و و خزمه تكاره ي بوو به شه و كۆلى نان و خوارده مەنى پى هه لده گرتم، به دزيبه وه ئەچو وينه به ر ئەو مالا نه ي كه وا نه يشيان بوو، رووشيان نه ده هات سوال بكه ن. له ده رگامان ئەدا ده ركيان نه كرده وه، به دزيبه وه كۆله كه مان فرى ئەدا ئەو ديو ده رگا كه وه و رامان ئەكرد. ئينجا جه رده ي هه مه وه ند رتي كه ركوكى لى به ستين و حكومه ت هينده كز و بيتچاره ما بو وه، جوامير هه مه وه ند له شكرى كرد هاته سه ر سليمانى ئەيگوت شه ريف چه له بى كورى سليمان پاشا بووه، حوكمدارى به شمانه، له هه ره چوار لاه ده ورى شارى دا و عه سكه ريش هيج له شارا نه ما بوو ناچار پيا و ما قوله كانى ئەو سايه كه وتنه خو. به ر له هه موويان (قادر ئەفه ندى گه و ره) خو ي و رۆله ي نازاي، گردى سه يو ان و فه قتيان يان لى گرتن. تائيفه ي (عه زيزى مه سه ره ف) يش ئەو سايه زۆر به ده سه لات بوون له رتي هۆمه ره كو يتر و گو يژه وه تا پشتى كانى ئاسكانيان محافه زه كرد، ئيستر كورگه لى شه ره گه ره كه كرى ناوشار ده بو ي مي ريبان شك اند تفه نكي شه ش خانه ي تيا بوو دابه شيان كرد. (خوله ي ئەلى كه وكوژ) و ده ستته ي ده هۆل ژهن وه ك بۆ سه ر شايى بچن به ده هۆل و زور نا وه پيش ئەم خه لكه كه وتن هه مه وه نديان شك اند به لام تايوورى عه سكه ره كه بۆ ئيمدادى سليمانى ئەهات هه مه وه ند تاسلوجه يان لى گرتن زۆريان لى كوشتن، نه تيجە ي ئەو غروور و جه رده ييه و اى لى كردن ئەو هه مه وه نده كه رۆم و عه جه م به ده ستيان وه له ها وارا بوو وه ئوردوى مه ليك نيا زخانيان شك اند ئيستا ناو نيشانيان نه ما وه.

له منداليه وه كه ئەيان ناردينه به ر خو يندن يه كه م راسپي رى باوك ئەوه بوو (گۆشتى بۆ تو، ئيسقانى بۆ من) و ايان بردبو وه ميتشكى ئيمه وه كه جيگه دارى مامۆستا به ناگرى جه هه ننه م

له حوجره‌ی (مه‌لا حسینه گۆجه) دا دارفه‌لا قه‌یه‌ک هه‌لا وه‌سترابوو له‌گه‌ل مامۆستا ته‌یگوت فه‌لا قه‌ وایان په‌لامار ته‌دا وه‌کو قه‌لای دمدم بگرن و قوتابیان له‌سه‌ر پشت ته‌خست هه‌ردوو لاقیان هه‌له‌په‌ری ته‌یان خسته‌ په‌تی فه‌لا قه‌وه. مامۆستایش به‌ره‌که‌تدا ده‌ستی راستی نه‌بوو به‌ده‌ستی چه‌پ تا ده‌ستی شل نه‌بوو لینی ته‌دا. مامۆستا له‌گه‌ل ته‌هاته قوتابخانه‌وه له‌ پێشدا بێ ته‌وه‌ی سووچی له‌ قوتابیاننا ببینی به‌هه‌موو زه‌بر و زه‌نگی خۆی به‌ریز یه‌کی قامچیبه‌کی به‌ناو شانمانا ته‌کیشا، به‌خوا ئیمه‌ش جارێکیان هه‌ندی سنجاقی ده‌رزیمان له‌ژێر که‌ول و پۆسته‌که‌ی هه‌له‌چه‌قاند نووکه‌که‌ی به‌ده‌ره‌وه بوو ئینجا که‌ هات له‌سه‌ر که‌ول و پۆسته‌که‌ی دانیشی به‌که‌ش و فشیکه‌وه خۆی ته‌کوته‌ به‌جیگا که‌دا له‌گه‌ل خۆی دا به‌زه‌ویا و ده‌رزی تی هه‌له‌چه‌قی هاواری کرد و ئیمه‌ ریمان کرد.

خۆم و خزم و که‌س و کارم که‌متر ته‌م شاره‌یان به‌قیسمه‌ت بووه، مامی گه‌وره‌م (سه‌عید حمزه ناغا) له‌ پیلانی هه‌له‌بدا مردوو. مامه (حسینم) که‌وته لای باطوم و گورجستان. هه‌ردوو مام، (حه‌سن) که‌وتۆته هه‌له‌بچه و (فه‌تاح) له‌ حله. کوره‌کانم له‌ تورکیان. بنچینه‌مان به‌ختیاریه، سه‌ردار ته‌سه‌ده‌م له‌ ته‌وریز دیوو له‌ زیندانی تارانان مرد.

ئیواران له‌ سلیمانی که‌ ناسمان سپی نه‌بوو، نیشانه‌ی به‌فر بوو. ئیمه‌ی مندال ته‌که‌وتینه خۆشی خۆشی که‌ به‌فر ته‌باری. پوره (په‌ریزاد)، سوینه‌که‌ی ته‌شت، که‌شکه‌که‌ی ته‌هیتا. ته‌و و (سه‌له‌که) و (گولنازی ته‌حمه‌د مسجهر) و (گول ته‌ندام) که‌شکیان ته‌سووه‌وه تا مه‌نجه‌له زنجیرداره‌که‌ی (سمایل چیشته‌که‌ر) پر ته‌بوو. هه‌ر ساته‌ نه‌ ساتی سه‌ریکمان ته‌کیشایه‌ ده‌ره‌وه، ته‌مانکرده‌ قریوه ئۆخه‌ی تا پشتینه‌یه، که‌چی هیتشتا قوله‌پیش نه‌بوو بوو. (فاتم)ی خوشکم جامی به‌فر و دۆشاوه‌که‌ی هه‌میشه له‌ ته‌نیشته‌وه بوو. (ته‌للا مورا)ی ره‌نجبه‌ریش (میرزام قه‌لای خاور) که‌ی ته‌چری. ئینجا ده‌می به‌یان هیتشتا چۆله‌که‌ جریوه‌ی تی نه‌که‌وتبوو ئیمه به‌جریوه جریو راست نه‌بوینه‌وه، (پوره پیروز) یه‌که‌یه‌که‌ چاوی ته‌رشتین. نازانم ته‌وسایه (کل) ته‌وه‌نده باو بوو ئیستا بۆچ باوی نه‌ماوه؟! دایکیشم کاشی و گلینه و یه‌غنیبکیش و سه‌حه‌نییه په‌ره‌که‌داری له‌ دۆ و که‌شک پر کردبوو بۆ خۆمان و بۆ مالان دۆ و که‌شک ته‌خورا. بۆلداشه‌کانم بانگیان ته‌کردم، کاله‌یه‌کی بچوکی شه‌مامه‌به‌ند و جووتی پوزووانه‌ی خانم خاسی بۆ چنبیووم له‌ پیم ته‌کرد و تفه‌نگیکی دوو لوله‌ی له‌ خۆم درێژترمان بوو ته‌منایه سه‌رشان و به‌دزی دایکه‌وه له‌ ژووری خواره‌وه پر گیرفانم باسووق و سجووق و نان باسووق و پاقلای باسق ته‌کرد. یه‌للا بۆ ته‌و ده‌شتانه ته‌گه‌ر له‌ ده‌شتا ره‌شایی نه‌مایه (که‌و) رووی ته‌کرده ناو شار، ته‌وه هه‌رای بگریگری که‌و بوو. ته‌گه‌ر که‌و نه‌هاته‌یه جووره و ریشۆله و کللۆکوره و قازه ره‌شکه. جا که‌ که‌و سه‌ری

له‌گه‌ل خۆمان ته‌دا به‌سه‌ریا و ته‌مانگرت وه‌مان ته‌زانی ته‌ختی مه‌بعوسی ئیستامان ده‌ست که‌وتوو. ئیتر بێ خه‌م و بێ ته‌ندیشه هه‌وای ته‌و ده‌شته به‌فرینه و ته‌و عومره ئیستا به‌هیچ ده‌ست ناکه‌وتینه‌وه! ته‌و گوزه‌رانه که‌وی بوو فری و نایه‌ته‌وه!.

نازانم چه‌ ده‌ردیک بوو به‌منه‌وه نووسابوو هه‌ر له‌ مندالییه‌وه دلم دابوه شیعر و گۆزانی. ده‌نگی خۆشم له‌به‌ر شیعیری خۆش، ده‌ویست. هه‌تا (مه‌وله‌وی)م نه‌ناسیبوو (نالی)م له‌ لا پیغه‌مبه‌ری شیعیری کوردی بوو. پیش ته‌وه‌ی بچمه ته‌سته‌مول که‌شکۆلیکم نووسیویه‌وه به‌کاغه‌زی زه‌رد و شین و سوور و مۆر هه‌رچی شاعیری که‌ بیستبووم چه‌ند غه‌زلیکی نایابی ته‌وم نووسیویه‌وه، خه‌لکوخا ته‌یانبرد له‌به‌ری بنووسنه‌وه تاقه‌تبان نه‌ده‌بوو هه‌ر لا په‌ره‌یه‌کی شیعیری خۆشی تیا بوایه ته‌یان پچری و ده‌ریان ته‌هیتا. تا دوا‌یی سویندم خوارد به‌که‌سی نه‌ده‌م، به‌وه‌یش وازیان لی نه‌هیتام، ناچار له‌ژووری ته‌و خواره‌وه چاله‌ گه‌نمکی سالی گرانیمان بوو خسته‌مه چاله‌که‌وه و به‌سه‌ریا رۆیم بۆ ته‌سته‌مول، خوا ته‌یزانی له‌و چاله‌دا وه‌ک قامیشه نه‌یه‌که‌ی که‌ مه‌ولانای رۆمی (مه‌سنه‌وی) له‌سه‌ر داناوه چه‌ند بۆ خۆی شه‌رحی جودایی داوه تا نه‌ماوه.

جا به‌هۆی ته‌وه‌وه که‌ شاعیره‌کانم له‌ویدا کۆکردبووه گه‌لی ته‌شعار و ناساری ته‌و ناودارانم له‌بیر ما‌بوو له‌ سینه‌مدا نه‌قشیان به‌ستبوو، له‌ ته‌سته‌مول له‌ غه‌زته‌ی (ژین)دا برای (ژیان)ی ئیستا به‌زنجیره هه‌ندیکیم ده‌نووسی و ره‌نجیشم له‌گه‌ل ته‌دان هه‌تا دیسان به‌شیعر وه‌رم ته‌گه‌رانه سه‌ر توکی.

له‌ بیرمه (معلم ناجی) مه‌رحوم له‌ قیسمی ته‌ده‌بیاتی (ترجمانی حقیقت)دا سه‌ره‌رشته‌ی ته‌کرد. له‌ سلیمانییه‌وه په‌نجا سال له‌مه‌وپیش (۱۸۸۳)ی میلادی... مه‌نزومه‌یه‌کم نووسیویه، ده‌ره‌جه‌ی غه‌زته‌ی کردبوو له‌ژێریشیا نووسیویه (زکای ناتراشیده) فکریکی شیوه‌ی نادرست. هه‌ر کا ده‌وام بکه‌ی ناخری هه‌ر ته‌بیته شاعیریکی باش. ته‌و لاوانده‌وه‌یه بووه تازیانه‌ی شه‌وق. هه‌رچه‌ند نه‌بووم به‌شاعیر به‌لام ته‌و شه‌وق و خودپه‌سه‌ندییه فیتری نووسینی کردم، رۆژی په‌که‌وته‌یی له‌ غه‌زته‌ی ته‌سته‌مول بۆ مه‌قاله‌یه‌ک سین لیهری زه‌ردیان ته‌دام!

من له‌ تافی جوانیدا جۆشی ده‌روونم وه‌ک تافی قه‌له‌به‌زه‌ی سافی شووشه‌ی مه‌ی یا وه‌ک تافگه‌ی زه‌لم و به‌لخه و ئاشه‌به‌زه، (که‌ف)ی ته‌چهند. ریم که‌وته بیاره بۆ خزمه‌ت شیخ عومه‌ر، نه‌زه‌ری ته‌و، ته‌و جۆش و خرۆشه‌ی دپوانه‌یییه‌ی بۆ خسته‌مه ناله‌ی نه‌ی نه‌تیجه‌ی قه‌له‌مه‌وه. رۆبیم ساله‌ها دوور که‌وته‌وه، به‌لام هه‌ر نزیک بووم دوور و نزیکی یه‌کسانه بۆ گیان. مندال بووم، له‌ بیرمه جارێ مه‌وله‌وی هاته مالی ئیمه قاپووتیکی کورکی سه‌وزی له‌به‌ردا بوو منیان خسته باوه‌شییه‌وه و ده‌می ماچ کردم، له‌ده‌می دم ماچ کردندا چاوم به‌چاوی که‌وت بروسکه‌یه‌کی

پرخه ندهی لئێ ئه بوهوه، ئه و چاوانه كه له دواییدا کوئیر بوویو چه نده جوان و پر مه عنا و جازبیه دار بوو. كه پێگه یه شتم كه وتمه ناوه وه شهیدای شیعر و ئاوازی خویشی بووم خوا لئێ خویش بئێ (عهزیز ئامینه) گۆینده یه کی بئێ هه مئا بوو شیعر مه وه لوی ئه مه نده جوان ئه خوینده وه گه فته ی له ئاوازی خویشتر و ئاوازی له گه فته ی. به هۆی گۆرانی عهزیزه وه خووم دایه مه وه لوی، هه تا لئێ ورد ئه بوومه وه به رۆحتر بوو، تا گه بییه پایه یه ک له رۆم و عه جهم و عه ره بدا به مه عنا له و بلندتر و به مه عنا ترم نه دی، هه ندئێ خه یالئێ هه یه ئه مه نده ورد ه سه د ساڵ پاش خوئی تیبی ده گهن.

مه وه لوی كه شوێش و جونووشی مه بی و مه عشوق و زولف و ئه برۆی ده هه زار جار بیستراوی گۆرپوه به رۆح و مه عنا و ناله و سۆز و خستوو یه ته فه رده کانی خو به وه. به لئێ ئه مێش زۆر جار خه یال ئبازی کردوه به لام مو باله غاتی وای نه هتیا وه ته کاره وه. ورده کار بیه کی وای هه یه كه رۆح ئه لا و تیبته وه، ئه لئێ:

وه خستئێ چه م نه چه م شیوه ش دیار بئێ
جه لام فه سلئێ وه سل به زم ئه غیار بئێ
یاخود:

باله خانه ی چه م دیوانه که ی تو
پا نه ناوی گل ئاستانه که ی تو
تکه ش عاجز که رد خه یال ت تیشدا
نازبۆ جارئێ پا بنیه پیشدا

ئه مانه هه ر له خوئی دئێ، سا چی بکه م ئه م رۆح و مه عنا یه که له فه ردی مه وه لویدا هه یه ناخ به زمانی فه ره نسئێ ئه بوو. ئه تزانئێ ئه ورو پایی چه ستا یه شیکیان ئه کرد. به لام به زبانی که هه ورامیش تیبی ناگهن. هه ر ئه وه نده م پین کرا ئه و نوورم له (کوئی ئاته شگا) و (قولله ی قه راله) کرده وه و هینامه ده شتی شاره زوو و له و توه گه یاندمه ده شتی بتوئین و هه ولئیر و تا قه شقه م برد، ئای بۆ کوئیریک له و تیبی تیبه ر پئینئێ!

ئه ده بیات و ئه دیبانی کورد که به دوو بالئێ سیحری حه لال له ئاسمانی جه لالدا ده و ره ئه که ن به که میان مه وه لوی و دوو میان (نالی) یه. به رۆح و سعه ت زه وق و شه وق ئه خه نه دلئه وه. نالی له عاله می سعه ت و جناسدا زۆر بالا یه، ئه گه ر به ر ئه م زه مانه بکه وتایه و مجایه که ئیستا شیعر هاتۆته سه ر ئوسلووی سه لیبسی و رۆح و مه عنا، و پنه ی نه ئه بوو. هه ندئێ شاعیری ناودار شیعر ئاوداریان وتوو به لام ئه وانه ته نها له قه ربچه و ته بیعه ته وه پین گه بیسون. نالی له عیلمه وه یه ئه گه ر بئیت و نمونه ی شیعر جویان و به ته بیعه تی بنووسن ئه بئێ هه موو دیوانه که ی بخه یه ئه م لا په ر یه وه.

ئه ده بیات ته نها وه نه بئێ بۆ زه وقی رۆح و سعه ت و به دیع بئێ، وا رئێ ئه که وه ی شیعر ئیک مه و جودیه تی قه دیه ی قه ومیک ئه خاته یاد و له ساحه ی ته ئریخدا زیندوو یان ئه کاته وه.

ئه گه ر شیعر به (غایه) وه سیله، نا عه د بکرتت و ئه گه ر شیعر عیبارت بئێ له سعه تیبکی به رزی به دیعی و ئه گه ر له شیعر دا ئیبداع شه رتیبکی ئه عزم بئیت بئێ گو مان نالی گه و ره ترین شاعیری کورده، به لئێ مو حته مه له نه زه ر به ز به نیه تی حازر ئه شعاری نالی تینوو یه تی حسیان نه شکینئێ وه مو حته مه له نه زه ر به ته له قی عه سری حازر له شیعه رکانیدا حسیاتی ورد و به رزی که متر تیا بئیت و که متر هه یه جانیکی به دیعی به خشیت، فه قه ت لازمه له بییرماندا بئیت نالی له زه مانیکدا ژیا وه که شه رائیبتی که مالی شیعر عیبارت بووه له جیناس، ئیستیعاره و له ف و نه شر، جه می ئه ضداد و سائره. وه له حه ق له مانه دا قه له می نالی له هی شاعیره کانی تر زیاتر مو هفه ق بووه.

عه لا وه ی ئه مانه ساحیبی ئوسلوویکی طه ننانه، شیعه رکانی خویش ئاهه نگ و ره وانه وه له ئه کسه ری مه نزومه کانی فکری ورد، ته شبیهاتی خو کرد و خه یالئێ بلندی به ته رزئیک ربه نگین و ئاودار ئه دا کردوه. له نه زه ر نالیدا شیعر ئه سل و غایه یه. قه ت به وه سیله ی به کار نه هتیا وه، حه یات، عیشق، حه تتا حسیاتی باوکی له لای ئه و عیبارت تن له شیعر. بۆ ئه و گواره یه ک، گوئیک، مۆدنه یه ک، پانی به رزئیک مو ته ساویه ن باعیسی ئیلهام و جۆششی حسیاتی بووه.

وه کو ئه لئین شیعر یا ئه بئێ پیا و بگه ربه نئێ یا ئه بئێ هه لئیه ر پئینئێ. سا هه ر چۆن بئێ من راسته و راست ئه گریم و ئاوی فرمیسکی سوور به سه ر ریشی سبیمه دئیته خواره وه.

ئیستا خه یال له غوه، مادیات هاتۆته پئیشه وه، ئه مانه بئیش له گه ل ده ستووری حه قایی ماده و شیعر (ناتوریل - ته بیعی) دا ریک نا که وئێ. شیعر خه یال ئه کا به فکر، فکر ئه کا به فیعل و کرده وه. ئه م چه ندانه هه موو غه زه ته کانی جیهان له عومر و زه نی برنادشو ئه دوئین و له و پیریه دا ئه و زه نه که ئه توانئێ وه ک جاران بنووسن به شتیکی عه جائبی ئه زانن. به لئێ، راسته پیا و به ئه کسه ریه ت له حه فتا تیبه ری هه رچی له سروشتا خوا به وی دا وه ئه که و تبه سستی، له پئیشه وه بینایی و وریایی یاداشت و تاب و توانی نامینئێ و خویشی بئێ و ترشی بئێ قه دی ئه چه میته وه، ئه و نه و عانه که له عومری نویدا ئه توانن بیهین و بیین و وه ک جاران بنووسن زۆر به نایاب هه لده که ون، بۆ هه ندئێ سیفاتی ئه و له خو ما گه رام چونکو منیش ته نها هه نگاو ئیک له دوا ی ئه وه وه م به لام ئه و له شوئین و شاریکی وا دایه که هه موو دنیا ئه بناسن، من له دئیه کد ام که م که سی ئه ورو پایی ناوی ئه زانن!! من لافی ئه وه لئێ ناده م که بلئیم برنادشو ی کوردم، به لام هه ندئێ وه زعیه تی من هه یه له و عه جائبتره. زۆر خو لقمان له یه ک ئه کا و زۆر ته بیعه تیشمان عه کسبیه.

ئه مه ی ئیستا ئه و ئه توانئێ بنووسن من له و عه جائبترم. خو مه قسه دم ئه مه نییه بلئیم داناتر یا

عالمترم، به لایم نه مړې به نیسبته نه ووهه من له کوپره د پیه کدا ه لکه وتووم و نه زانم بنووسم، به خوځم و قه له مه شکا و پیکه وه بیست و سنی ساله غه زه ته یهک د در دینم نریکه هه زار هفته ته او بکا. غه زه ته کهم له حوت رهنگ مه علوماتی تیا یه: عیلمی، فقهی، نه ده بی، ته نریخی، فله سفی، فوکاهی و مزاحی و نیجتماعی. خو نریک بیست هه زار شیعر و په ندی پیشینانی تیا یه. نه وه کتیب و کتیبخانه م نییه، هه رچی نه نووسم له تووره که ی مام برینداری عه تار، یه عنی حوجه ایراتی ده ما غیه ی خو می د در دینم، نه وه ی به مندالی لای مه لا حسینه گوجه خویندوومه، له نیسماعیل نامه وه بگره هه تا به یتی مشک و پشیله نه وه ی خوځم به حیکایه ت خویندوومه ته وه و هک نه چو و شیر و، یوسف زلیخا، نه سکهندرنامه و زور شیعی کوڼ.

هه رچی له ولاتی نیمه دا باوه له بهرمه و ده ست و چاو و وجودم نه مه نده له کارایه شتی زور گران به ده ست هه لنگرم و به شه خه تی زور ورد نه خویندوومه. پشتیشم راسته، نه مانه له هاوسالی خو ما و پیره کانی ترا شک نابه م.

بینه سه خوار دن، من له و باشترم، خوشتر رانه بویرم، چونکو خو ی دائم، هه موو روژنی که باب نه خوځم، نه و گیا خوځره. قه ت عه ر هقم نه خوار دوته وه، نه و ناتوانی له گه ل گه رما دا بری، به زستانان په نجه ره ی هو ده ی داناخا، من به چله ی هاوین له ژیر خانیکدا نه نووم بیست ساله په نجه ره که ی زوور سه رم نه کردو ته وه. نه مه سر پکی دینی و نییدمانیک ریازییه، ناگری جه هه نه مه!! نه گینه به چله ی زستان به و جلانه ی هاوین له به رمایه له به فر و سه رما دا نه گه ریم، نه توانم له سه ربانیش بنووم. نه مانه راستن، درو یان تیا نییه، له باب هت خوار دنیسه وه به ده ست خو مه، توانیومه له زه رفی هه موو بیست ده قیق هه دا جاریکی تر نان بخوځم و توانیویشمه دوو روژ به هه وهس هیچ نه خوځم. تا نه مسالیش له حه یاتی خو ما ره مه زانان نه خوځ نه بووم. هه رچی بووم به روژوو بووم. نه ویش له بیست و چوار سه عات جاریک نیواران نام خوار دووه!! نه مه من و نه مه برنادشو. که نه و له شوینیک ی وا دایه نه یگرن به سه ر سه ره وه، من له شوینیکام نه لین بروخی!! تووره ش نابم، نییدعیای نه وه ش نه که م نه و په ندی پیشینانه من له هه موو ژماره یه کی غه زه ته که ما نه ی نووسم تانیستا نه بیژراوه، نه نه بیژری و نه نه بیژری!! خوا لیبی خوشی (غاندی) جاریک قینی هه لسا وتی هیچ ناخوځ تا دهرم، من له غه زه ته که ما نووسیم نه و نه و نایه وئی من بوئی نه خوځ!! نازایه با نه داته وه سه ر خوار دنی من، ناخری نه و هاته وه، بزاین برنادشو که ی په کی نووسین و بینینی نه که وئی و کامان به گوپتر نه بین و کامان زووتر نه مرین!!

له هه موو نیل و قه بیله و قه ووم و عه شیره تیکدا پیای پییری جیهان دیده و کارنازموده گوئی له ناموژگاری گیرو و به را و ته دبیری نه و به رپیدا رو یون، نیستا منیش خوا نه م به شی پییری و دلسوژی هوژی پی رهوا بینیوم و به عومریکی هه شتا سالییه وه هیچ نه بی چواریه کی عه سرنیک

غه زه ته یه کم بو کورده واری ژبانده و به هه موو خوشیه کی قه ومه که مه وه هه لپه ربوم و به هه موو نه گبه تیه کیه وه گریاوم، به ناله ی کزه ی جه رگه وه، به شیعی شیبوه نی خوین به به رگه وه زورم گریانده وه و ناگری نه ورور چه ند جار سوو تاندوومی نه به زبوم. تا له هه موو کورستاندا گری ناگری نه ورورم به تهنیا و به رو لای (زانستی) هه لگیرساندووه.

من نه گه ر له شوین پاره بگره رما یه پارم بو خوځم نه ویست، به سه ر خه لکا دابه شم نه نه کرد و خوځم پیینج ساله جله کونی خه لاتی زاتیکم نه ده پوئی!! من له وانه م که پارهی نابونه یشم له وان نه ویستوه تا بو روژنیکی وا که سه ر بو که س دانه نه وینم!! له شوینم نه گه رین به لایم کاتیک بو م نه گرین که تپه ربوم!!

دردی یهک نه ویستی، تای ته ماعکاری، دلر هشی، خوانه ناسی برای له برا کردووه به دوشمن!. پیایوی کرده به ژن، گه وه ی کرده به نه نگه!. وانه زانین خوشگوزهرانی و کامه رانی و زه وقی زینده گانی به پاره کوکرنه وه یه، سه عاده ت به پاره و نیقبال و سه روه ت و شان و شوهرت نییه!. روژنی، دلنیک ی بی خه م، رو حیک ی بی ته م و له شیک ی بی نه لم هه زار سال عومری بار قورسی حسابی پاره و که شاکه شی قرب و جری مولک و مال و ده ستویته وندی به نازاوه و گله بییه کی پر خه یال دینی!!

وتویانه نیقبال باوکی حیرس و حه سه ده، ده ولت دوشمنی مو حیه به ته، شه ن و شوهرت کوته کی سکون و راحه ته، سه عاده ت به رو حیک ی ره نه قدار و شه فقه تکار، به ده ها و زه کایه کی له گه ل هه موو که سدا یار و به زه بییه کی بو نیشتمان غه مبار و عه شقیکی خودا داوی پر نه نوار و، نه گه ر نه مانه نه بی سه ر نازادیک ی بی هاوسه ر.

نیمه بو یه نه هاتوینه ته نه م دنیا یه وه له ژیر ته نسیر و نفوزی پاره دا برین و له خه لک بیچرین و وه رگرین، بو یه هاتوینه ته نه م جیهانه به قشین و به خشین!. هه موو رو حیک قانونیکه، نه بی نه و قانونه له خو ماندا به نینه دی، شوین قانونی رو حیک تر نه که وین!.

رو لکه کامن، هه موو پیره میتد نه ناسن، که کورده و ناموژگاری کوریشی به کور دییه و بو نه وده ش نییه خو ی پی به بریته پیشه وه یا شتیکی پی بیچرین!. به راستی نه م پیره میتد هیوا ی به رودای به لاوانی کورده، ته نانه ت له نه سته مول هاتووه له شه مه نده فرا مه نزوومه یه کی نووسیوه نه لئ، نومیدم وایه نه م ده سته ی کورانه مه شه لئ هه لکه ن، نیوه له پیش هه موو شتیکی، هه رچی نه که ن، به چرای خوینده واری به رپیدا برن، تا ری گوم نه که ن عیلم و فه ن میلله تیک سه ر ده خا، له هه موو کاریکدا نه بی دوو قولتان بی، غایه و ده ستور، مه رام و خه تی حه ره که ت، کورامان نه بی له رپی نیشتماندا نه به زن بیشیان کوڼ!!

زور جار هه ندی که س هه ر له نیستاوه له عه زابی گوڼ نه ترسن، به لایم من نه وه هیچه ،

وهختی ئه بێ له ژياندا ئينسان له عهزاي گوناھ خۆشتر عهزاب ئه بێنێ!. زۆر جار به چاوی خۆی له ژياندا جههه نهمی يه ئس و ئه له م ئه بېنێ، ئۆه ژين، چهند خۆشه ويستی، چهند شيرینی، ئۆه ژين، چهند تال و به دی، چهند قورس و ناخۆشی.

به لێ، ژين وهكو زمان له ههردوو كيانه، هم عهزاب هينهره هم سه عادات به خشه. هم نهفردت ئالوود، هم دلروبايه، هم ههنگوين و هم زههره!.

ئه مرۆ كه رۆژی پينچ شه مه و (٢٦) ی كانوونی دووه می ١٩٥٠ ی ميلادييه راسته و راست ته ئرخي بيست و پينچ سال له مه و پاشی ته ئسيسی غه زه ته كه مه انه!. چواريه كي عه سري سه د ساله، به خوا زۆره، له عراقدا رپي عه سرتيك غه زه ته چيه تي. ئه ويش كي ژيان دوويه؟! پيره مي رديكي هه شتا و پينچ ساله! مني شه ست سال له غه زه ته می كو نتر!.

ته نيا شه خستيم كه له رووی غه زه ته كه يه وه چهند دهردی سه ری ديوه، خانوه شه كه ی ناوه ته بارمه، ئيستا ش ره هنی ئه موالی (قاصرین) ه. ئه مه شه رف و فه خريكي كه م نييه!.

سه قافه ی (صحافه) خوا له شاريكي كوردستاندا داويه به قه ومی كورد و پيره مي رديكي و!! من گله يی له قه ومه كه م نا كه م كه تائيستا به هيچ رهنگي ياریده يان نه داوم و له هه موو خاکی عراقدا يهك دوو ئابوونه ی كپياری خۆمالي هه يه كه پاره ئه دن!!.

خوا قه ناعه تی داومی، كه دهوله تيكه به هيچ نافه وتی، ورده ورده خه ربكم له گه ل (نه فس) دا بجه نگیيم، جاري له جل و بهرگ و سه ر راخه ر و نوین و هه وای فينكي هاوین و ماستا و ئه مه انه خۆم گرتۆته وه و شيرینی ناخۆم چونكو نه خۆشی شه كر دزيم هه يه (شه كه ر)!. خۆ ئه گه ر خوا ده ره جه ی ره زام پي بيه خشي ئه و ته واوه. به لام به خوا له دنبا دا ئه مه خه يالی خوا، باوه جوو ئه مه بو من هونه ر نييه چونكو هه ندي قه له نده ر و توويانه (خۆم و گونم و فاتيله ی ژنم) خۆ من ئه و دوانه يشم نه ماوه!! با، شه ش حه وت مندالی ورد و ژنيكي ته رپيرم ببوايه، ئه وسا، وا بوومايه!!.

له بيرمه له ده وه ی خولياي شه بابدا كه و تمه ئه سه ته مو ل، يه كه مجار له (اطه) دراوسي ي رجائي زاده (ئه كه ره به گ) و (عوشاقي زاده) و (خاليد ضيا) و (حسین ره حمی) بووم، (رهزا توفيق) يشيان پي ناسيم. كه و تمه به هه شتی (سه رو هتی فنون) هوه.

كه ئيواران له ئه سه ته مو له وه به پاپۆر ئه گه رامه وه بو لانه ی سه عاده تی خۆم كه جزيره ی (اطه) بوو، وه سه رو هتی فنونم له گوگرتی ئه و پاپۆری سه ر ده ریا ی مه رمه ريه دا ئه خوینده وه ته ئسي ریی ئه و شيعر و ئه ده بيا ته له (سندبادی به حری) زياتر ئه يخستمه ده ریا ی خوليا وه و كه له (غرامه فوندا) گويم له نه غمه ی به سه ته ی خۆم ئه گرت كه بو (مه ر النسا) م و تبه و، رۆحم ئه چوه سه ر ته ختی سلتي مانی سلتي مانی، وام ئه زانی فریشته ی ئاسمان، په ری سه ر كينوی قاف گوئی له

دهنگی شيعری من ئه گرن، هه ندي جار شه وی مانگه شه وه كه ئه چوومه كه ناری ده ریا و تريفه ی مانگ ئه يدا له و ناوه و جريوه ی ناز و غه مزه ی ئه و كچه رۆمه دولبه رانه و ئه فسوونی ئه و ئه فسوونگه رانه م ئه بيست، له هيچه ئه كه و تمه خولياي شيعره وه. وام ئه زانی گو ل بۆيه ئارايشتی خۆی ئه دا من شيعری پيا هه لده م بولبول بۆيه به ده وریا ئه سوور پته وه شيعری مني به سه ردا بخوینيته وه!. نه سي می شه وان نه شي ده ی عه شقی من ئه با بۆ كچان و له لای ئه وان ه وه بۆنی عه تر ديینی بو من!.

به لێ، له و، به روتبه و نيشان و (ئه عزا يه تی مه جليسی عالی) يه وه له (اطه) كه مه لبه ندي (پرنسه كانی) كو نێ رۆم بوو، له قه سرتيكي مو متازدا دائه نيشتم، كه شه و ئه نووستم له خه وما له (گورگه ده ر) له باخه كه ی شيخ ئه حمه دی بازليخا هه نارم ئه دزی!.

ئيمه كه ئيستا له ناو خۆماندا دوژمنی ئازادی يه كتر بين، هيشتا ته ربييه ی ئيجتعا عيمان له ژير كه مه ندي خزمه تكار ی پاره ی پاره داراندا بي و دوويه ركي و به نه بوونی يه كتری خۆش حال بوون له ناوماندا بي چۆن فكري ئازادی له و ده ماخه دا ئه گو نجي؟! داخی ئه و ئه مكو ژئ ئه م خا كه نه خوینده واری له خوینده وار شاعير تره، گه دای له پاشای جه وانمه ردرته!!.

ئه م يهك دوو رۆزه (فائق بيكه س) م دی، وتی ئه و ته بو چ هه ندي شيعری شيوه ی شاعيرانی پيشو و نالتي؟! شيعری خه يالی و غه رامی و مه يی و مه عشوق نه بي ناخۆشه، تۆ هه ر له سه ر هه لپه ركي ئه رۆی، شيعری وشك و بي درۆ ئيتر به سه!.

و تم، فائق من به راستمه، شاعير ني م و ئيستا ئه و روپايی هه رچی شاعيران هه يه له خوليا و مويا له غه ت لايان داوه و مادی و حه قيقی ده نووسن، ئيستا من له هه ندي شيعری پر ئيغلاق و طمطراقی كو نێ خۆم شه رمنده م. خۆ هه ندي ته شبيه هه يه كه جار ان زۆر په سه ند بوو ئيستا كه لتي ورد ئه بي نه وه ته ريق ئه بي نه وه!. پيا و مه حبو به ی لا ئه بي به ده له ديوی تاب تواني را كه ی لتي، مه سه له ن و توويانه:

ئه برۆی كه مه ندي رۆسته م و گيسو كه مه ندي زال

مه ژگان سنان گيسو زنج جاه بيژن است

ده و ره كه مه ندي رۆسته م كه تيري له ئوردوی ئيران پي ده خسته جه رگه ی توران و ئه و كه مه انه و كه مه ندي زال كه سه د و په نجا گه زی شا يه و سه ره رمی گيسو و چالی بيژن گر دبوونه وه له ئافره تيكدا پيا و چۆن لتي ناترس؟! له وه نازكتر زولفيان دانا وه به ره شمار و برژانگ به تير، قه د به داری سه رو شم شاد. ئه مه انه هه موو درنده و كو شنده چه ته ئسي رتيك ئه كا ته سه ر رۆح!؟. بيستوومه، له دانا يان و تيگه يشتواني هه موو تيره يهك و توويانه، ئه ش پيا و خۆی بنا سي، ئه گه ر نه ناسی ئه تاسی!. من له كا تيكد ا خۆم ناسی كه هه ناسه م له كه ساسيه! هانا وم نه ما وه، كه لكي

خۆم پێوه نه ماوه، تا له م پيشه رهنجه رۆييه لابه م، به ته جره به ي بيست و پينج سالدا ده ركه وت و ئينكار ناكړي. كه ها ته وه نه م خا كه، مه وقيعه ي حكومه تي عوسمانيم له وانه به رزتر بوو كه بوونه وه زير، هيچ نه بئ من (متصرف) يك بووم، كه (طه هاشمي) هات بانگي كردينه وه عيراق، من له (متصرف) يه وه به را كردن ها ته وه، نه وسايه له كوردا يه تيدا سه ري گو يي خۆم نه ته نگاوت له نه سته مو لدا غه زه ته ي (كورد) م ده رته هيتا. له غه زه ته ي هه ره گه وري (تان) ي فرانسهدا شيعري كورديم نه نو سي، له هه موو مجله و غه زه ته ي ئيراندا تا وازي كورديم به رز نه كرده وه و له هه موو گه ردي شي كۆميه ته جي كورده ستاندا نه منه راند، باكي په ت و ستياره م نه بوو!. كه گه بييمه وه ئيره له رتوه خزمه تي خوتنده واري و رۆژنامه كاريم له هه موو خزمه تي به پيشتر زاني، له هه موو علايق و خوليا يه ك وازم هاني، بيست و پينج ساله غه زه ته ي ميلله تتيك ده رديتم، گونا هه بلين (ژيان) و (ژين) گه نجينه ي گه وه ري كوردي نين، خۆ هيچ نه بئ وه ك (كامه ران به درخان) له مو ته مه رتيكي عاله مي دا ها واري كرد وتي، كورد سه قافه ي هه يه صحافه ي هه يه، نه مه نا و يكي و مه و جو و ده تتيكه.

وه رن تيفكرن، ره نجه رۆيي من بيين، خانووم له ره هني پا ري كا غه ز و حروفاتي مه ته به عه دا يه و به رگيشم كۆنه پۆشبي ختيره ومه ندانه!. له نا و جه رگيشم به و انن بووه به خو مخانه!.

نه مه ندانه ساله من ئيسپاتم كرد كه نه م رۆژنامه يه بۆ پا ره و مه نفه عه ت ده رنا يه م، له سه ر نه وه دا يه ك نو سه خه ي لي نافرۆشم!! هه موويم كرده به (كولكسيون) و به ره به ره ئابوونه كانيش كه م ده كه مه وه. چونكو رۆژنامه ي قه وميكي سالي به چاره كه ديناريك بين كه ته نها كا غه زه كه به فرۆشنه وه به حه لواجي و به قاتال چاره كه ديناريك نه كا!! با وه ر بكه ن زۆري وا هه يه هيتشتا فلسيكي بۆ نه ئار دو وين له گه ل نه وه يشدا به پيا و خرا پمان نه زاني!.

ئيسنا با يئينه وه سه ر عاله مي شيعر و نه ده بيات، له سالي (١٣٢٩) ي رۆمي (١٩١٣) ي ميلادي دا، له نه سته مو ل غه زه ته ي كوردي ده رده چوو من له (چۆله ميترگ) وه مه قاله يه كم بۆ ئار دبوون و ته كليفم له جه معيه تي كورد كردبوو كه له هه ر ديار يكي كورده ستانه وه زبانه زانيك بانگ بكه نه پايته خت و زبانه يكي بۆ عموومي كورد هه لئيرين و بيكه ن به فه ره ننگ و ده ستوور. هه تا مصارفاتي له چا پدانيشم گرتوه نه ستۆي خۆم، كه س گو يي نه دا يه، ئيسنا هه ر كه سه به هه وه سي خۆي شيوه يه ك ديني ته كا ره وه، وا يان شيواندوه.

به م به سته زبانه ي و بين ژيانيه وه چه لافيكي لي به دين؟ بۆچ كورده ستان ته نها نه م هۆمه ره كوتيره يه؟! بۆچ كورده ستاني گه و ره له زبانه مان نه گا؟! زبانه ي كوردي به ره نكي شيوا وه، من كوردم كه چي له رۆخي (وان) و (حه كاري) ته رجه مانم بۆ كوردي نه وي راده گرت. له م بن ده سته وه هه ورامي له زبانه جاف نا گا!. نه وه هه موو موحيه تي كورده ستانه كه من با وه رم وا يه تا زبانه يان

يه ك نه كه وي يه ك نا كه ون نه مه ندانه هه نه ره مندي زبانه زان و قواعده شناسي تيا هه لكه وت نه هه ميه تيه كيان به زمان نه دا!. (عه بدو لالا جه و ده ت) كه له پاش مه شرو و تيه ت له نه و رو پا وه ها ته وه له نه سته مو ل بوو، زۆر تر له هه موو كه س من له خزمه تيا بووم، خۆم و نه ژا دي كورم به (نظم) و (نشر) له مجله كه يدا خزمه تمان هه يه. نه ژا دي كورم له جه ري دي (هه گبه لي اطه) ها تو ته دنيا وه خۆم قا يما مي نه وي بووم، بۆ نه و مونا سه به يه (نه مين زه كي به گ) قه سي ده يه كي نوو سي بوو (خالي د ضيا) و (نه كره م به گي ره جاني زاده) زۆريان په سه ند كرد، به لاه من زۆري له گه ل خه ري ك بووم كه له گه ل شيعر خه ري ك نه بئ، قوه ي ته حريري هه لته قرحچي، چاك بوو شو كور نه مين زه كي به گ وازي له و پيشه درۆزه ي نه و سه رده مه هيتا و ده ستي دا يه عي لم و فه ن كه وا ئيسنه به و عي لمه وه يه نه و هه موو خزمه ته ي پي نه كړي.

له نه سته مو ل كه جه معيه تي كورد ته شكيلي كردبوو، له گه ل (ئيسنا حادچييه كاني تورك) به ره به ركه نيان بوو، ئيسنا حادچييه كان خه لكيان نه ترساند. في دا ئيان هه بوو، (نه حمه د سه مي م) و (حه سه ن فه همي) كه وه ك من غه زه ته چي بوون كو شتنيان، (عه زيز يا مو لكي) و نه ژا دي كور ي منيش خۆيان به في دا يي جه معيه تي كورد قه يد كردبوو. ئينجا هه ر له به اري زما ني كور دي يه وه، بز انن، من له پيش توركيه دا كه (لاتيني) قبو ل بكه ن و به اصرا ري (عه بدو لالا جه و ده ت) ي كوردي (ديار به كر) حروفي لاتيني م كړي و مه سه ره فيكي قور سم كرد و زۆر جار له (ژين) دا به (الف باء) ده كه ي و شيعري كورديم پي نو سي. چونكو زبانه كه مان پي بوو له عه ره بي و هيتشتا نه بوو بوه كوردي په تي، بۆم نه كرا!. ئيسنا هه نديك هه لسا ون زبانه و ئيملا كه يان كروو بين به په ند و جارسيان كروو بين. جومله ي عه ره بي به ئيملا ي كوردي نه نو سن، زۆر كه لي مه ي وا هه يه، ئيملا كه ي بگۆري نه بئ به كفر و جنبو!. له به رته وه تا زبانه كه مان نه كه وي ته شيوه يه كي مه عقول كه لي ماتي عه ره بي به عه يني ئيملا ي عه ره بي قبو ل بكړي.

نه م سلي ماني يه تا زه ماني منيش مندا له كاني چوار زبانه يان به دروستي و رتيكو پيكي نه زاني، ته حصي لمان به ده ستووري كۆني حا كمان ي (به به) فارسي بوو، تا بي عيه تمان توركي بوو، خۆمان كور دبوو، هه موو تجاره ت و گو زه رانمان له گه ل به غدا بوو. ئينجا فارسي و توركي و كوردي و عه ره بي زۆر ته بي عي بوو، هه نديكي شمان فرانسزيمان نه خوتيد. ئاسار و نه شعاري زۆر له كوراني سلي ماني له غه زه ته ي نه سته مو لدا يه. زۆر سا حيب مجله و غه زه ته خا وه نديان كور دبوون. زبانه ي كوردي بۆ هه موو جو ره نوو سي نيك له زۆريان ره وانتره و به ما وه تره، نه توانين سه ره به خۆ هيچ وشه يه كي بين گانه ي تيا نه بئ چي ئاره زوو بكه ين بي ليين.

له م دو اي يه دا له نه سته مو ل ده وري نه ده بياتي توركي كه شاعيري وه ك (عه بدو لحه ق حا مد، توفيق في كره ت، فائق عالي، ئيسما عيل سه فا، نه كره م، سلي مان نه زيف، خالي د ضيا و

ئیسماعیل حەقی بابان، نەعیم بەگ، حوسێن جاھد) و ھەزاران ئەدیب کە (سەرۆتی فنون) یان لە ئەدەبیاتدا کردبوو ھاوێن سەرۆت و ڕۆژیکیان پێ دابوو منیش لەدوایانەو گۆلەچن بووم. شاعیری مەشھووری تورک (عەبدولحەق حامد) کە شاعیریکی ئاسمانی بوو، کە لە ئەستەمۆل لە دەوری ئەخیری پاش ئینقلاب ھەموو ئیواران لە خزمەتیا ئەبووم، لە زۆر مەساحە بەدا بۆی مەعلووم بوو کە من ھەندێ لە ئەدەبیاتی فۆرس شارەزام، ڕۆژیکیان غەزەلیکی فارسی خۆم بۆ خۆتێندەو، فەرمووی ئەھلی سلیمانی لە کوێو فیری ئەم فارسییە ڕەوانە شیرازییە بوون؟! وتم، لە قەدیمەو تەحسلی ئیمە فارسییە، زۆرتر بەشعیری حافظ و سەعدی راھاتووین و ھەتتا ئیعتقادیکێ وامان بە (حافظ) ھەبە کە کاریکی عاقیب مەجھولمان ببی کتیبی خواجە حافظ ئەگرینەو.

جاران کە شاعیران بەاتنا یە شتیکی نایاب بنووسن سەر بەست و ڕەوان بەزەمەمەیی لە (بحر الطویل) دا ئەیاننووسی. تورک لەم دواییەدا ناویان نابوو (نظم سەرست، شعری منشور، شیعری پەخشان) ئینجا لەم کوردستانەدا لە پێشدا ئەمە باوو. لە پێشەو (غولام شاخانی، والی سنە)، لە ناویان تاک بوو، (کەریم خان) ی حاکمی بانەیش لەوانەبوو کە لە (بحر الطویل) دا ئەیاننووسی.

لەم دواییەدا ئەدیبە ناو دارەکانی تورک وەک خالد ضیا و مەمدوح وەفی، ھاوێندی ئەیلول، شیعری منشوریا ئەنووسی. زۆر دەریەستی وەزن و قافیە نەبوون، لەم ڕۆژانەدا بەندیکی پەخشان خۆم بەرچاو کەوت کە لەوختی کۆندا لای عەبدولحەق حامدی شاعیری مەزنی تورک دەمۆدەست بەتورکی نظم کرابوو بەتەرزیک کە گواپە لە کەس وەر نەگیراوە و نەبیسستراوە، عەبدولحەقیش زۆری پەسەند کردوو، ئینجا دوا چەند سالتیک لێرە کردمەو بەکوردی سا، ھەر چۆنی بێ ئەو بەندی پەخشانە (شیعری منشور) ھ کۆنە ڕۆحمی تازە کردوو، کە لەسەر تاو و ھایە «خۆزگە فەن ئەمەندە باوی بسەندایە بە کامیتر و پینە تۆم لە سپینە چاوما بەفۆتۆگراف بکیشایە، ببواپە بەنەقشێ دیدەم. ئەوسا نە سوورمەھی تور و نە ڕووناکی نوورم نەدەویست.. ھتد» ئینجا لە پێش برنادشۆدا شاعیریکی فەرانسە (لامارتین) قەسیدەیکێ بۆ ھەزەرتی محەمەد (د.خ) بەفەرەنسزی و تیبوو، مەرحوممی جەننەت مەکان (ئیبیراھیم ھەیدەری - شیخ الاسلام) لەسەر ئەو تەرجەمەیکێ (داود) ی کوری بۆی کردبوو ئەو بەتورکی نەزم و تەرتیبی کرد، منیش لە غەزەتەئەئەستەمۆلی خۆمدا کە ناوی (کورد) بوو نەشرم کرد.

ھەر ھا نالی غەزەلیکی ھەبە:

لە دوگمەھی سینە دوینی نوێژی شیبوان

بەیانێ دا سفیدەھی باغی سیتوان

لەسالی ۱۳۱۹ ی ڕۆمیدا ۱۹۰۳ ی میلادی لەسەر تەرجەمەھی (داود) و نەزمی ئیبیراھیم

ئەفەندی ھەیدەری ناردم بۆ غەزەتەئەئە (تان) ی پایتەختی فەرانسە - پاریس.

نووسین بەھەرەبە، زۆر ئیحتیاجی بەتەحسیل نییە، من لە تەحسیلدارەکانی پایتەختی ئەستەمۆل و بیست و پینج سالە غەزەتەچیم ھەندێ (محرری) ی بێ دپلوم ئەبینم گەلی لە من باشتر ئەنووسن.

ئیدمان و مەھارەت چاکترە، ھەرچی بێ سەر بەستی مەتبوعات موافقتەرە!

با بیسینەو سەر من و ئەم نەتەو و خاکە، من لە ئەوێ تەشکیلی (جەمعیەتی کورد لە ئەستەمۆل) ھو لە ۱۳۲۴ ی ڕۆمی ۱۹۰۸ ی میلادییەو ھەتا ئیستا لە ھەموو جەمیاتی کوردا سەلاحیەتدار بووم و بەشدار بووم. نەوێ بەدرخانی لەپیش (نەفی) دا لەگەل مراد بەگ و ھەسەن بەگ و مدحت بەگ لە (شەھرامات) ی ئەستەمۆلدا بەبەکەو بووین. زۆرتریش لە خزمەت ئەمەین عالی بەدرخاندا شەترەنجمان ئەکرد. بەو بۆنەبەو لەگەل ئەفرادی عائەلی ئەواندا فەرق و تەفاوتیکمان نەبوو، دوا ئەوێ لە مەنفا ھا تەنەو لە جەمعیەتی کوردا (کۆمەلەھی کورد) دا دیسان بەبەکەو بووین. کاتێ ئەمەین عالی بەدرخان چوو بۆ میسر و کۆنگرەبەکیان تەشکیل کرد، تازە من ھا تەبوومەو بەغدا. ڕۆژی دکتۆر (پاپازیان) ی مرخصی ئەرمەنی کە بەھۆی جەمعیەتی (خۆبیوون) ھو ئەمناسی، لە قەھوخانە ئەرمەنییەک کە لەسەر کۆلانی ھەسەن پاشا بوو منی بانگ کردە گۆشەبەک و ھەکاریکی (ئەمەین عالی بەگ) ی دامێ کە داوای کردبووم بچم بۆ (میسر)، چووم خەریکی پەساپۆرت بووم، کورپکی خەلکی خۆمان لە دائرەھی (تەحقیقاتی جنائیە و جوازسفر) بوو لە دوکانی شاکر مەجرم بەکتریمان ناسیبوو ھا تەبیرمەو و داینام منیش پیم وت فلانی ئەمەوئ بچم بۆ میسر، کورد و ئەرمەنی کۆبوونەتەو، تەرتیباتی حکومەتیک ئەکەن، وتی خوا بۆت ریک بەخا بچی زۆرمان پێخۆشە. منیش بێ قۆرت و پەنھانی وتم ئەچم بۆ ئەوئ. کارتەکەم نیشان دا، ظاہراً بەشاشەتیکێ نواند، تومەز چوو بوو خەبەری بەرئەئیسسی تەحقیقاتی جنائی داوو و پەساپۆرتەکیان لێ وەرگرتم. ھەرچەند دادم کرد فایدەھی نەبوو، مەراجەتەم بەو زیری داخلیە کرد کە (ناجی شوکت) بوو، نووسی بۆ دائرەھی جوازسفر پەساپۆرتەکەم بەدەنەو، نەیاندامەو. ئەم (مارف جیاوک) ھ کە ئیستە لێرە حاکمە پرتوستوئەکی بۆ نووسیم چوومە لای کاتبی عەدل بۆم تەبلیغ بەقا قبوولی نەکرد. مارف بەگ وتی رەشید جوجە ھەبە لە خانێ (کبە) ئەو معاونی کاتب عدل و زۆر بەغیرتە و ناترسی، بچۆرە لای ئەو بۆت تەبلیغ ئەکا، کە چووم بێن پەروا بۆی تەبلیغ کردم، خولاسە پەساپۆرتەکیان دامەو، بەلام درەنگ بوو، وەعدی حازر بوونی کۆنگرە چوار ڕۆژی ماوو، بەمەئیسسی ھا تە قەھوخانەھی ئەرمەنییەکان، مات و مەلوول دانیشتبووم، پاپازیان ھا تەتی: ئیستا خەبەرم وەرگرت کە پەساپۆرتەکیان داویتەو، نارۆی؟!، وتم چۆن بڕۆم، ناگەم. وتی من ئەتگەبەنم تۆ ئەتوانی تا نیوسەعاتی تر

ناماده بی؟، وتم من خۆم و باستۆنیک، ئەم دەقیقەیه نامادەم، وتی نیوسەعاتی تر ئەرۆی. خۆی رۆیی، نیوسەعاتی پێن چوو ئۆتۆمبیلێک هاتەبەر چایخانەکە، ناوی خوام هینا سوار بووم، پەربنەوه ئەو بەر.

لە ئۆتۆمبیلچیم پرسی ناوت چییە؟! وتی: (ئارشا ق) وتم: موبارەکە. ئیتر لێی خوری، چونکە رۆژ درەنگ بوو، گەشتینە دلیم سەعات دوو و نیوی عاریبی بوو، بردینیانە گومرگ هیچمان پێن نەبوو. بەلام دائرە شەرطە وتیان ئەمەر دراو لەسەعات دە بەولاو هیج ئۆتۆمبیلێک نەروا. هەرچەندە وتمان ئیمە تعهد ئەکەین مەسئولێتی ئێوە نەبێ دادی نەدا. (حەمە سەعید قەزاز) لەوئ مودیری تەحریرات بوو هینامە رجا فائیدە نەبوو. ئارشا ق وتی: تۆ بەبێیان پڕۆیان لەو لای شارەوه مەخفەرێکی شەرطە هەیه لەوئ تێپەرە باخێکی لێیە نەدیو. لەوئ بوەستە من دیم تۆ لەوئ سوارێه ئیتر کەس نامانگات. نوطیکێ دە روو پێم لە حەمە سەعید سەند، تومەز پارەشیان دابوو بە ئۆتۆمبیلچیه کە لەسەر قطاری شەمەندەفەری (حەیف) بمانت. من وەک بۆ گەرائی قەرغ شار بچم وردە وردە لە مەخفەری شەرطە تێپەریم لای باخەکە راوەستام روانیم تەپ و تۆز پەیدا بوو، ئارشا ق هات، ئەمما هات! هەرچەندە لە مەخفەری قەیان لێکرد نەوێستا، بەفرکانتیک منی وەرگرت، یاللا بۆ (رطبه). جا ئەو رێی تەهلهکەبە کە هەموو ئۆتۆمبیلچیهک رێ دەرناکا. تومەز ئارشا ق شارەزابوو، لێی خوری. جا ئەمە دوور و درێژە. کە گەشتینە سەر شەمەندەفەر کورێک لەسەر محطە راوەستابوو، ئارشا ق ناسی، منی بانگ کرد، وتی شەمەندەفەر ئەرۆا زوو کە. بەپەلە پەل سوار بووم. کورێکی تر لەوئ پەلی گرتیم جیگای نیشان دام و داینام بلیت و خوار دەهەنی حازر، کورەیش تورکیهکی باشی ئەزانی ناوی (ئارتین) بوو. ئەم باسە زۆری ئەوئ و ئەوێندە بەسە!

هەر سەبارەت بە کورد و ئەو کۆنگرانی بۆ دەستخستنی مەوجودیەتیکی بۆی بەستراوه کۆبوونەوه گەورەکە کە نار زەلم و هەولێ مەردانە مەحمود پاشام دیتەوه بێر. سالی ۱۳۰۳ی رۆمی ۱۸۸۷ی میلادی تا ئەیلوولی ۱۳۰۵ی رۆمی ۱۸۸۹ی میلادی، لە هەلەبجە لەسەر وەزیفە ئەرزی (سنیه) بووم، زۆرتر موخەبەتی مەحمود پاشام بوو.

ئەگەرچی وەسمان پاشا قائمقام بوو، مەحمود پاشایان کردبوو بە (متصرف)ی ئورفە، نیازی نەبوو بچێ، تا شەوێکی (۲۵)ی رەمەزانی ۱۳۰۶، لە کەناری زەلم مەحمود پاشام ئیقناع کرد بچێ بۆ ئەستەموڵ. هەر ئەو شەوه دوا پارشیو سواربوو رۆیی و دوا بێ لە ئەستەموڵ رای کرد، بەبەری باکوڤا هاتەوه و دنیای تەجرەبە کرد لە ۱۵ی شوالی ۱۳۰۹ و یەکی مایسی ۱۳۰۸ چووه. ئەمجا بەعەفرو و ئیعادە روتبە و نیشانەوه لە دووی جماد الاول-ی ۱۳۱۲دا هاتەوه.

لەم هەموو تەجرەبە و چاوپێکەوتنە نەگبەت و سەعادەتەدا هاتبوو بەخەیاڵیا کە حکومەتی

عوسمانی حوکمی نەماوه ئەو حکومەتیکی کوردی تەشکیل بکا. بەو خەیاڵەوه هەرچی ناودار و سەرکۆماری کوردستانی ئەملا بکۆی کردنەوه و لە کەناری زەلم کۆنگرەیهک بەسترا و قەراریان دا کە هیج مانعێک نییه کوردستان حکومەت بێ.

زۆرتر ئومیدی بەمن بوو قانونی ئیدارە و تەشکیلی حکومەتە تازە پێنگە یشتەکانی بۆ کۆ بکەمەوه و بیکەن بە دەستووری ئیدارە. منیش لە هەموو تەرتیباتیکدا ئوسولێ (فەدراسیون)ی (برنس بسمارک) م پەسەند کردبوو کە تەشکیلاتی ئەساسییه.

جاف عەینی ئەو قانونە بوو، تا دوا بێ رۆژ بانگی کردم فەرمووی بێنە بزنام چیت هیناوه تە قەلەم؟ منیش شیتانە بەزبانما هات و تم پاشا بەخۆرا بێ خۆم ماندوو ناکەم! زۆر توورە بوو، ناهەقیش نەبوو. دوا بێ عەرزم کرد پاشا تەشکیلی حکومەت سەهله و قانون نامە کەیشی حازرە، بەلام لێکی بەرەوه کێ ئەبێ بەرئەسی حکومەت؟! مەحمەد پاشای باوکی تۆ؟ کە یەکە دانای عەهد و پەسەندی شای ئیران و شکۆهی لە پشت بوو، خەزورەکانی کورەکانی توورەیان کرد متصرفی جێ هیشت!! سلیمانی لە ئیستدای تەشکیلیهوه هەرچی ئەبوو بەحوکمدار برا بچوو کە کە ی دەری ئەپەراند. راوەستە تا هۆشی برابەتی و یەکیهتی دیتە کەلەوه ئەوسا سەهله. هەناسە یەکی هەلکیشا و وازی هینا!

لە ئەستەموڵ جەمعیەتی کورد کۆبوونەوه و هەژدە هەزار مەئموور و کاسب و حەمال و پاشایان حازر بوون، هاتنە سەر ئەو یەکی بکەن بەرئەسی، بوون بە حەوت فیرقە. دەستە یەک شیخ قادری شیخ عبیداللە و دەستە یەک شەریف پاشای سەفیری پاریس و ئەم حەوت لەشکرە گەورەیه لە مزگەوتی (ایا صوفیه) دا یەکتریان دایە بەر خەنجەر!! کەس گەورە بێ کەسی قبوڵ نەکرد خالید بەگی رەئەسی سەورە ئەر زۆرم قەراری دابوو کە لە حکومەتی عوسمانی جوێ نەبیتەوه، شەهزادە یەک والی عموومی کوردستان بێ. ئەو باش بوو، بەلام قیامی شیخ سەعید هەموو رەنجێکی بە با داین!. هەموو نامدارەکان لە قەنارەدران! خولاسە تا خۆمان نەبین بە پیاو و یەک نەکەوین کەس نامانکا بە پیاو.

لەبیرمانە کە بەغدا هەندێ پیاوی وەک (عەبدولمحسن و جعفر و یاسین) و ئەمانە تیا هەلکەوت کە سەرپێچی ئینتداب بکەن، ئیمە راست بووینەوه وتمان بەغدامان ناوی! کردمانە هەرا و چەند جگە رگۆشە یەکی بێجۆه شێرمان هەلفریواند بەخەنجەرەوه هەلێان کوتایە سەر مەترالیوزی عەسکەر و شەشی رەشی ئەیلوول بەکوشتیانان، زۆری پێن نەچوو ئەو دەستە دەستی بەستان و ناردنیە بەندیخانە ی کەرکوک!! لە پێشدا پیرەمێرد بەشداری نەکرد، وتیان خائنی وەتەن!! رای کرد چوو کەرکوک، لە دوا بێشدا هەر ئەو بۆیان گریا و هەولێ بەرەللا بوونی بۆ دان.

جاری دوویم کە تورکیا بەشداری حەری عموومی نەکرد و ویستیان ئیعلانی حەری لەگەل

ئەلمان پېن بېكەن بۆ ئەمەى كوردەكانى شماليان لى بورووتېن! ديسان زاتىكى بوزرگواريان نارد و بەخەيال كوردستانىكىيان دروست كرد! و لەسەرو خوارى حدودى كوردەكانا دوو لىسواى كوردەواريان ھىنايە كايەو تا ئىش تەواو بوو، توركىيە ئىعلانى حەربى لەگەل ئەلمان كرد ھەر ئەو سەعاتە ئەو بوزرگكارە كە بۆ ئەو ئىشەيان ناردبوو ھەلىان گرت و لە كاريان خست!!.

شەيتان برەوى لە من زياترە، تەئسىرى سىياسەتى خارجى ناھىتلى!! خۆ من ھەموو كەس ئەمناسى كە تا ئىستا ھىچ ئەمەلىكى شەخسىم نەبوو و نايش بىن، ئەم داد و فغانەم تەنھا بۆ يەكپەتە. من خوا بەكوردى سروشتى داوم لۆمەم مەكەن، وا نەورۆزىشمان نزيكە ئەگەر مام ئەمسالىش دەھۆلژەنى و سەرچۆپى كىشتان بۆ ئەكەم. كە مردىشم توخوا كورگەلى (زانستى) كۆن، رۆلەكانى خۆم لە گردى يارە ئاگرى نەورۆز لە ژوور سەرم ھەلگىرسىن. ئەو ئاگرە رووناكى رېتى نايئەدى كوردە، بەخوا من ئاگرپەرست نىم و خوا پەرستم.

نالەى پىرى پىران. بخوتىنەو، ئاگرى كە خۆم بىكەمەو و بتوانم بىكوژىنمەو، كى باوەر ئەكا بىپەرستم!! ئەوروپايى سەرى ساليان (فال) بەقوما ئەكەن كەشانسى ئەو سالەيان تاقىكەنەو من بەنورى خوايى، بەگرى ئاگر رېتى نايئەدى قەومەكەم رووناك ئەكەمەو، عادەتتىكى باوك و باپىرمە، پەپرەوى ئەوان ئەكەم. ئەم نەورۆزە ئەو تازە رۆژە كە خوا ھەست و نىستى تىبا ئافەرىدە كوردە و ئەمەق بەچاوى خۆمان ئەبىنەن كە ھەرچى لە زەمىنداىە دار و گول و گل، جانەوەر و گىبانلەبەر ئەژبەتەو و ئەبووژىتەو. سەرەتاي تازەبى لى دەئەكەو.

مندال بووم، لاى مەلا حوسىنە گۆجە ئەمخوتىد، كە ئەگە بىشتىنە دەمى بەھار مامۆستا ئەبگوت بچن نەورۆزانە بىن، ئىمەش بەسەر داىكمانا ئەگرىين، سا داىك و باوكمان ھەرچىان لە دەست بەھاتايە، ھەرچىان لەبار بوايە يا (چەرخى) يا (قرانى ھەمشايى) يا (نەبات) ئەيانداىنى، ئەمان ھىنا ئەو بىش بەشى خۆى لى ھەلەدەگرت.

يەكى (قەمەربەكى) ئەداىنى، ئەچووين لە مزگەوتى شىخ ئەورەحمانى شىخ ئەبەكەر، (شىخ ئەوزاى (تولەتۆبى) خەتى خۆش بوو، نەورۆزنامەى بۆ ئەنووسىنەو.

ئەم ئاگر كوردەو نەورۆزە كە لەپىشدا لەناو ئىمەدا باو بوو، ئىمە تاب و توانا و مەوجودىەتتىكى وامان نەمابوو كە ھەموو سالى ئاگرى نەورۆزى نىشانەى سالى تازە بەكەپنەو. ئەو رۆزە بەجەژن بزانين و سەيرانى تىبا بەكەين، كاتى من لە ئەستەمسول ھاتمەو بەخۆشى خۆشبيەو بىستەم ناوونىشانىكمان بۆ پەيدا بوو و زىانمان بوو بەكوردى و مەئسورمان لە خۆمانە، ئەو بەجەژن زانى و ھاتەو يادم كە ئىمە ھەموو سالى جەژنىكى نەورۆزمان بوو و نەورۆزنامەيان بۆ ئەنووسىنەو بەو يادى گيانى باو و باپىرەو ھەلسام رۆلەى زانستىم پىش خۆم خست و لە گردى يارە شەو ئاگر ھەلگىرساند و رۆز سەيرانم كرد، ھەندىك و تىبووان حاجى

تۆففىق نەورۆز بە پارەى ئىنگلىز ئەكات و بۆ ئەوانى ئەكات، ئەمە لە كفىرى ئاتەش پەرستى كفىرتەر. ئىنگلىز چە دەخلىكى بە نەورۆزەو ھەبە، ياخود من كەى لە خوانى موجهى ئىنگلىز نىعمەت خۆر بووم؟! ھەموو سالىك ھەرچىم دەست ئەكەوت ئەمكرد بەسەيرانى نەورۆز كە تا ئىستا كەس ئەو نەكردو. ئەمە ناو و شۆرەتتىكى كوردەوارى بوو، بەھىچ وازم نەھىنا، تا پار ھەندى بىن ناموس و زۆل ھەلسان و تىبان حاجى تۆففىق نەورۆز بۆ ئىنگلىز ئەكا، ئىمە نايەلەن ئەو بىكا و خۆمان ئەيكەين، پارەبەكى زۆريان كۆكردەو، نىوہيان خوارد و بەكى سەيرانى منىشيان خست.

لام وايە ئەوانەى من بەتەرەقدارى ئىنگلىز ئەزانن لەم دواىبىدە تىم گەبىشتوون كە من ئىنگلىزم بۆ خۆم خۆش ناوى و ھەرچى مەنقەعەتى شەخسى و تەخصىصات و تەنانەت پارەى ئابوونەبىشم لەوان نەبىستو و نايشمەو. تەنھا بۆ ئەمە كە لە رەوشت و ئەخلاقى ئەوان دەرسىكى ئىدارە وەرگرين و پەپرەوى ئادابى ئەوان بەكەين. ھىچ نەبى لەناو خۆمانا بەكەتتى و ھاوبەشىكى وامان ھەبىن كە لە پىبا و بچىن. تەنانەت دۆستىكى گىانيم لىرە قونسولى ئىران بوو نەمەبىشت بىتە سەيرانى نەورۆز نەك بلىن ئەمە بەھەواى ئىرانەو.

كاتىكىش چومە ئەستەمسول لە سەراى پادشاھىدا رۆزى نوتى مارت ھەموو (وكەلا) و (وزەر) ئەھاتە (مابەين) تەبرىكەيان ئەكرد.

نىشان بەو نىشان شىرىنى نەورۆزىان ئەخوارد و شەوى نەورۆزىش لە ھەموو منارەكاندا قەندىليان دائەگىرساند.

من و تەرەقدارى ئافرەت

ئەوانەى عالەمى مەدەنىيەتى ئەوروپايان دىوہ لىيان ئەپرسم كە رىبان كەوتىتە ھەر كىشودە و شارىكى لە ھەموو توجارەتگاھو رەنجشگاھىكدا ئافرەتەيان زۆرتر لە كارا دىوہ. يا ژنان لەم بازاری جھانەدا كە سەراپاي ئەندامىان جلەوى نورى لى ئەبارى وەك غونچەى گولەباخى بەھەشتن. ديارە ئەوانىش وەك بەشەر ھەوا و ھەوہسىكى زىندەگى و كامەرانىان ھەبە، چە رەوايە ئەوانە بەخەنە چوار دىوارىكى بەندىخانەى رۆح و حەياتەو و گرۆھىكى رىش بۆزى سەر و سوردت پر لە تۆزىان بەسەرا زال بەكەن. ئەبى ئەو نەوہبە كە نا بەدل لەوانە پەيدا ئەبى چە ھىوايەكەيان پى بىن. لە ھەموو تەھلىل و بەراوردى ھىكەمەتدا دەرکەوتوہ كە حىساتى ورد و نازك و شعورى بەزەبى و دلىسۆزى ژنان لە پىساوان بالاترە. بەو بەدەنە لەتيفە و رۆحە نازكەو بۆ پەرورەشى مندال و خزمەتى نەخۆش و غەمى گوزەران زۆر جار رۆحى خۆيان ئەخەنە تەھلەكەوہ. ھەندىكىان بەنەختى خوتىندەوارى بوونە ئاتەش پارەى شىبەر و ئەدەب. ھەندى شىبەرى ژنان ھەبە كەس ناتوانى ئىنكار بەكا كە لە شىبەرى پىساوان بالاترە بەلام روويان نەھاتوہ تا ئىستا بىانخەنە

حه‌یاتی ژنان ئەمه‌نده ئینقلاباتی رهنگا وره‌نگی تیا به هیچ که‌س بۆی ناچیته‌وه سه‌ریه‌ک. له پیشدا شرکه‌تی حه‌یات و ته‌ساوی حقوقی ئاده‌م و هه‌وا ئنجا ئەسه‌ره‌ت و ئنجا به‌فرۆشتن، که ئیستاش ئەفرۆشترین ئنجا فراندن. ئنجا (تعددی زه‌وجاتی) بنو عباس، و پاشاهانی تورک دوا‌ی ئەوه‌ ده‌ره‌ی (ده‌ره‌یه‌گی) ئەوه‌ل شه‌وی کچینی مو‌تله‌ق هی ده‌ره‌یه‌گی بوو. ته‌نانه‌ت له هه‌ورامانی ئیمه‌یشدا شتی‌ک بوو و!! له چیندا سه‌رده‌مه‌یک ژن مندالی ئەبوو پیاو به‌زه‌یستانی له جیدا ئەکه‌وت. به‌رامبه‌ر به‌مانه‌ ژن گه‌یشتیه‌و پایه‌ی خوداوه‌ندی ئاله‌ه و زۆر قه‌ره‌لیچه‌ و حکمدارانی به‌ناویان بوو. ئەمانه‌ هه‌موو به‌ئیجاباتی زه‌مین و زه‌مان گۆرپراوه‌.

بۆ سه‌لامه‌تی ئیزدواج زۆر پێویسته‌ شوو‌کردن و ژن هه‌ینان ئەبێ سه‌ره‌به‌ست بێ، هه‌قی ئینتخاب به‌هه‌ردوو لا بدرێ. هه‌ر شوو‌کردن و ژن هه‌ینانیک نابه‌دلی تیا بێ ئەو نابه‌دلییه‌ ئەبێ به‌خۆره‌ ئەته‌نیته‌وه‌ه. دوا‌یی له لایه‌که‌وه‌ خۆی ده‌رده‌خا و خانووی سه‌عه‌ده‌ت نه‌رووخینی. تا ئیستا ژن هه‌ینان هه‌ر به‌ئاره‌زووی کوران بووه‌، له‌مه‌دا ده‌ماخ و عزه‌تی نه‌فسی کچان شکاوه‌ و دلی به‌و مال و مێرده‌ خۆش نه‌بووه‌ که به‌ئسه‌ره‌ت هاتوه‌.

زه‌مانیک دیت که کچان له نه‌تیجه‌ی خۆتندن و سه‌عی و عه‌مه‌لدا داماو‌ی به‌خۆتکردنی مێرد نابێ و ئەوسا ئەوانیش گالته‌ به‌هه‌رزه‌کاران ئەکه‌ن و شوو‌ناکه‌ن، ئەمه‌ ئەبێ به‌ره‌خه‌یه‌ک له ته‌زایدی نفوس. که‌واته‌ له‌پیش ئەمه‌دا هه‌قی شوو‌کردن بده‌ن به‌کچان.

بۆ چ ئەو باو‌کانه‌ی به‌زۆره‌ ملی دلی کچ ئەشکین شاربه‌ده‌ریان نه‌که‌ین. دوانیان به‌رده‌باران بکری عار ئەنێن.

ده‌ردێکی تریشمان هه‌یه‌، ته‌لاق، که‌مێردیکی به‌دخوه‌ هه‌ر له‌ خۆیه‌وه‌ ته‌لاق ئەخوا، ئافره‌تیک که‌ ره‌نجی داوه‌ مالی پیکه‌وه‌ ناوه‌. مندالی به‌خۆتکردوه‌ به‌جاری هه‌یلانه‌ی لی ئەشیتوی. ته‌نها هه‌یلانه‌ی ئەو ئافره‌ته‌ ناشیتوی. بناغه‌ی هه‌لکردی مێلله‌ت و دیواری به‌کدگیری جه‌مه‌یه‌ت نه‌رووخێ. ئەمه‌ش به‌سته‌راوه‌ به‌نیکا‌حه‌وه‌، ئەگه‌ر ژن له هه‌لئێژاردنی هاوسه‌ری خۆیدا سه‌ره‌به‌ست بێ و ته‌ساوی حقوق له‌ناو‌دا‌بێ پیاو به‌خۆرای ناته‌وانی ژن ده‌رکا!! ته‌لاق وای لێهاتوه‌ هه‌ندێ هه‌روا له‌خۆیان‌وه‌ سێ به‌سێ ته‌لاق فری ئەده‌ن، یا به‌درۆ له‌ پاکانه‌یه‌کا ته‌لاق ئەخوا. له‌ مه‌زه‌یه‌ی حه‌نه‌فیدا ژن ئەبێ ته‌لاق قبول‌کا، که‌چی له‌ناو ئیمه‌دا وه‌ک جل بگۆرین وایه‌!!

ئهم جاری دوا‌یییه‌ که‌ چوومه‌وه‌ تورکیا، له ئەزمیره‌وه‌ سواری پا‌پۆر بووم هاوین بوو له‌ بانی پا‌پۆرکه‌ جییان بۆ راخستبووم، له‌ ته‌نیشتمه‌وه‌ کوپتکی جوان راکشابوو! ده‌سته‌له‌یه‌کی سووری ئەزمیریی له‌ ژوو‌ر سه‌ری دانا‌بوو، ئاوی تیا‌بوو، پتیم گوت: براده‌ر ئەفه‌رمووی قومی ئاو بخۆمه‌وه‌؟ پیکه‌نی، وتی: فه‌رموو. توومه‌ز که‌ به‌یانی روانیم ئەمه‌ کچه‌!!

پیکه‌نینه‌که‌ی بۆ ئەوه‌ بوو من شه‌و به‌کچم نه‌زانیبوو!. چنه‌د سال پیش ئەمه‌ که‌ من چومه‌

ساله‌های ساله ئیمه‌ ئەلێین ئەگه‌ر جنسی له‌تیف له‌ ده‌ره‌جی پیاواندا بنا‌سه‌رین و خۆتندن و کۆشش‌سیان بێ، له‌ پیاو دوانا‌که‌ون. زۆر ژنی وا هه‌یه‌ که‌ له‌ پیاوه‌تی و ره‌ویه‌ی بزگی و ده‌ستگیری بێ چاره‌کان و ئیاده‌ی میوان و دیواخان و فکری ئیجتماعی و سیاسی و ئیاده‌ی پیاوان و پیاوانیان هه‌تسوویان له‌پشته‌وه‌ ناکه‌ن. من هه‌میشه‌ هیواداری ته‌به‌قه‌ی کچان و ژنانی خۆتنده‌وارم به‌ته‌رییه‌ی عیلم و فه‌ن ئەولادی و پیکه‌یه‌نه‌ن که‌ خه‌مه‌تی قه‌وم و نیشتمان بکه‌ن و قه‌ومه‌که‌ی خۆیان سه‌رخه‌ن. که‌چ نه‌زه‌ران هه‌یشتا ژنانمان به‌کوته‌کی به‌ر خه‌ره‌ک و دایه‌نی به‌ریشکه‌ ئەزانن. تورکیه‌ حه‌قی مه‌بعووسی و دکتوری و ئەوقاتی دانی، ئیمه‌ تازه‌ خه‌ریکین به‌نوکه‌ شه‌ق له‌گه‌لیان ببزوتینه‌وه‌!! له‌ کۆندا له‌م ولاته‌ی ئیمه‌دا خۆتندنی کچ زۆر زۆر لای (مه‌لا نامینه‌) تا (یاسن) بوو، ئەویش بۆ ئەوه‌بوو که‌ له‌ مال‌وه‌ نه‌یه‌ته‌ ده‌روه‌ و به‌قورئان خۆتندن رایبوتی. نه‌یان ده‌هه‌یشت کچ فیتری نووسین بێ نه‌ک کاغه‌زی عه‌شقبازی کوران به‌خۆتیتیه‌وه‌ و جوابی بنووسیتیه‌وه‌. یه‌که‌ ئارایشتی ئەو وه‌خته‌ چاوشتی (کل) بوو. کچان ئەگه‌ر چاویان برشتایه‌ پیاوان ئەگوتن:

چاوی رشتوه‌ به‌کله‌ به‌نی

مێردی ئەوئ تیه‌وی ژهنی

خۆ ئەگه‌ر به‌سابوونی دیمه‌شۆره‌ ده‌م و چاوی بشتایه‌ ئەیانگوت:

ده‌م و چاوه‌شوا به‌دیمه‌ شۆره‌

وا ده‌رده‌که‌وئ عاشقی زۆره‌

جا به‌م پێودانه‌ ئافره‌تانمان به‌چیره‌که‌ی چه‌رخ و فه‌له‌کی پیرتین و دیگه‌نه‌چاری و تسی گورگی ناو هه‌مانه‌ ده‌ماغی په‌روه‌رده‌ ئەبوو. کورانیشمان زۆرتر به‌ته‌رییه‌ی ئەو نه‌وعه‌ دایکانه‌ په‌روه‌رده‌ ئەبوون و چووبوون به‌ناخی زه‌میندا و که‌وتبوونه‌ سه‌ر به‌رانی ره‌ش. تا خوا کردی مه‌کته‌بی کچان له‌ سلیمانی کرایه‌وه‌ له‌پیشدا و بقووا‌ثیان کرد، کچانی خۆیان نه‌نارد. تا ئیمه‌ ده‌سته‌ی کچانی خۆمان نارد ئەوانیش ناچار مان!! به‌ره‌به‌ره‌ کچانی مه‌کته‌ب په‌ره‌یان سه‌ند. به‌هه‌ممه‌ت و جه‌سه‌ره‌تی مو‌دییه‌ی مه‌کته‌ب کچانمان برد بۆ ساحه‌ی موسابه‌قه‌ی (فو‌تبول) هه‌موو به‌به‌رگی سبی لاهووتی و مه‌له‌کوته‌یه‌وه‌ به‌ده‌وری ساحه‌دا چه‌رخیکیان دا و نه‌شیده‌یه‌کیان خۆتنده‌وه‌. زه‌مین و ئاسمان هاته‌ جونه‌بوش. ئەو سه‌فه‌وت و له‌تافه‌ته‌ و ئەو سه‌ره‌سته‌ی و حه‌ماسه‌ته‌ به‌دلیکی پاک کوپ و کچی کرد به‌خوشک و برا. یه‌کی له‌ فه‌ردی ئەو نه‌شیده‌یه‌ ئەمه‌ بووه‌:

تا سه‌وه‌یه‌ی کچانمان به‌رز نه‌بێ له‌ ئیسه‌راکا

ئەولادی چاک پیناگا و وه‌ته‌ن ته‌ره‌قی ناکا

تورکیا (ضابطه) هر نافرته تیکی بدیا به که چارشیتو و په چهی کورته نه یگرت. جا سه بیری که ن زه مان چی به چی کرده؟!.

نه وانهی ناسیمن

۱- حمده به گی صاحبقران

نه حمده به گی فه تاح به گ که له سه ر ده فته وی شوعه رادا (حه مدی) بوو، به جار ی لیمان گوم بوو. نه شتی بو برا و کور و که س و کاری ماته میکی به تیش بی به لام هیچیان به قه دهر (ژیان) پییمان گران نیسه! چونکو پایهی بلندی شاعیری نه و به که س پر نایسته وه. هه یکه لی بوزرگان نامداران شیتوه به کی خاوه ندیان نه نوین. ناخ، هه یکه لی شاعر به خاموشی نه و روجه دهر ناخا، مه گهر دیوانه که ی بکه ویتته کا یه وه و هونه ری بکه ویتته ناوه وه.

شاعیری نه حمده به گ، خود اداد بوو، به خویندن نه بوو. نه مه لای تیپی دانشوران په سه ندرته، له ناو نامدارانی نه ده بی تورکدا (نه که رم به گ) ی ره جائی زاده که ئوستادی نه عزمی (علم البیان) و (بدیع و معانی) و خاوه ندی ته علیمی نه دیبانه، زور هه ولی شاعیری داوه به سعنه ت و کولفه تیشی زوره!. له هیچ وه ختیکدا ناگاته (ئیساعیل سه فا) که شاعیری (ماده رزاد) ی پی نه لئین. نه و ره وانی و نه رمی زه مزه مه و سه فای شیعری (سه فا) به عبلم و سیفه ت پیکنا یه. خوداوه ندی شاعیرانی تورک (عه بدو لمح هق حامد) ئیستاش قواعد و سعنه تی جناس و له فزی نازانی، په روازی له ئاسمان و شیعره کانی و له ژوو مه عناه.

نه حمده به گ، هه ندی شیعری خویت لی بپرسیایه نه مه نده به مه عناه بوو و خوئی مه عناکه ی نه ده زانی و نه شیته زانی که ئیلها میکی روجه!.

من به ش به حالئ خویم، ئیستا که نه حمده به گ په روازی شاعیرانه ی کرده (مردنه که یشی شاعیرانه یه)، پی لی نه نیم، شاعیری وه ک (نه حمده به گ) مان له دوا ی مه وله وی که م بووه (مه حوی) که به دیوانه که ی هیچ مه حوی له بارا نیسه زور کولفه تی پر مه عنایی کیشاوه و په پیره وی (بیدل) ه، تو له هه ندی معنای وردی لاده، له ناهه نگ و زه مزه مه و بلندی، حمده ی خو ش شیتوه تره!. من خویم شاعیر نیم، به لام خوا زه وقیتی داومی شاعر بناسم و به روج ناشنای شاعیران بووم. له گه ل نه حمده به گدا ناشنایی په نهانیمان زور بوو!!، نه و سوارچاک بوو منیش به راستی و لاخی چاکی ره سه ن و جسم نه ناسی، نه و شاعیر بوو، منیش له ناهه نگ شاعر ده که یشتم، جا له به ر نه وه بو من دهر دیتی گرانتره!.

۲- مه حمود پاشای جاف

زور جار له خزمه ت مه حمود پاشادا بووم، که شکو له که یشیم له لایه که به ناخ و داخوه ته تریخی مه رگی براکانی تیا نووسیوه، خویم کولنه بالی کورکم له به ر مه حمود پاشادا دیوه که بو راو له به ری نه کرد پیلاویش خو دیاره که وش بوو.

نیمه باسی حه یاتی نه ده بی مه حمود پاشا نه که ین، زور که س هه ن که نه م سه رله وحه یه نه بین هه لده ستنه وه!، مه حمود پاشا و حه یاتی نه ده بی؟!، چونکو تا ئیستا که وتیبتیان جاف کوردیکی خیمه نشین، سه حرانه وهر د ختله و خوار و ختله و ژورور سوار مایی ره سه ن و تفه نگ و فیشک و تیپی سواره و ناژله ی زوری ره وگ و رانی هاتوته خاتره وه. هه رچه ند له م دوا ییبه دا یه ک دوو که سیتی شاعیر له نه وه ی به گزاره په بیدا بوون، نه وانه له ناو جافدا په روه رده نه بوون، کوره قائم مقام بوون، له مه رکه زی قه زادا.

به لام مه حمود پاشا به هه موو مه عنایه که وه سه ردار ی عه شره تی بوو سوارچاک و سیلاح شور و جه نگ ناوه ر و هه میسه له گه ل کاروباری عه شاتردا خه ریک بوو. به خه یالی که سدا نه ده هات مه حمود پاشا نه م خزمه ته گه وره یه ی کردین، تا وه فاتی که سی نه یزانیب ل سلسله ی هه موو حوکمدارانی (به به) و نامدارانی نه م خاکه وه تا نه مرۆ که سی نه بووه به قه د مه حمود پاشا عومری خوئی له خوئی و تالی و دهر به دهری و فیاری نه سته مولدا، له کور دنه وه ی نه شعار و نه ده بیاتی کوردیدا خه رج کردین. له و ته تریخه وه ده سته قه لمه ی گرتوه تا وه فاتی به خه تی خوئی هه رچی ئاساری کوردی هه یه نووسیویه ته وه نه وه نده یش به سه لبقه و دقعه ت نووسیویه له و هه موو ئاساره بگه ری نه غه لته تیکی تیا نیسه، خه تیکی گونده و خوشخوین. نازانم له م هه موو کاری حکومه تی و عه شاتری و ده ولته ت و حساباتی خویدا چون په رژاویه ته سه ر نه مانه. دیوانی (سالم) ی لیتره نووسیویه ته وه. له نه سته مول لای (نه حمده کامل) ی نازری گومرگ که کوری (وه سمان موردار) بوو نوسخه یه کی تری ده سته که وتوه. دیسان به خه تی خوئی ناتوه او یه که ی نووسیویه. سی سال من به شوین نوسخه یه کی مه وله ویدا گه رام ده ستم نه که وت که چی هه رچی مه وله وی وتوویه نه و قه یدی کرده، حه تتا نه وی به خه تی خوئی بو نه وی نووسیویه عه ینه ن چه سپانویه به که شکو له که یه وه. ئیستا زور دوور نه چین دیوانی سالم، کوردی، نالی، مه وله وی، به ته وای ئاساری خانای قویادی، نه حمده به گی کوماسی، بیسارانی، فخر العلما، مه لا ولدخان، وه لی دیوانه، حه مه ناغای دهر به ندفه قه ره، حه سه ن که نوش، جنونی، زه لمی، صرعی، ره نجووری، والی غولام شاخان، میرزا یوسف، میرزا یاقو، شه فیع، نه جه ف، مه ولانا خالید، خانگایی، مه له لکه، کلاشی، قه مه ر عه لی، عه بدو خالق ی پاوه، داخی، زه نووری، مه لا صالحی ته ره ماری، شیخ مسته فای شه هاب، میرزا مووسا، والحاصل نه مانه هه مووی خوئی نووسیویه وه، به لام دریغ و

واوه یلا نه مریژ وه جاخ کوپره نه وه هموو سه روته تی بی سامان و مولکی رووی جیهانه ی به جی هیشت یه کتیکیان ته نها بو نه وهی نه م رهنجه ی به یاد نه روا چاپیان نه کرد.

که شکۆله که ی بوته (خرمیز)، هرچی هه ستاوه شتیکی لی نووسیوه هه تننا حسابی گال و جو و گه نم و مه ن و ته غاریشی تیا به.

کتیبی نه وتوی بووه فرۆشراوه به شهش سه د روپیبه و له قه شقه ی به غداوه تا حدودی عه جه م مولکی به جی هیشتوه. باوه نه وانه بو نیوه، با پاره ی کتیبیکتان بدایه رۆحی نه وتان شاد بکردایه، نه مه به که م ناژمیری. زاتیکی وه که م همموود پاشا عومریک سه رف بکات خزمه تی نه ده بیاتی قه ومه که ی خوی بکا و رهنج به خه سار بی، لای خوینده واران و قه در شوناسان نه م خزمه ته ی نه و کردوویه له هه موو ئاساری بابان و بابه نه رده لان پیشتره، نه م...!!

مه همموود پاشا به خو پایی نه و نه ده ی مه وله وی خو ش نه ویستوه، زه وقی رۆحی لی چنگ که وتوه، منیش هه قمه به حورمه ته وه نه م نه ده په رستش و ستایشی هه ردووکیان بکه م. مه وله وی بو نه و دیوانه ی که هیناومه ته سه ر شپوه ی خو مان، مه همموود پاشایش بو نه وه ی که جگه له دیوان هه موو کاغه زه کانی ده ستخه تی مه وله وی چه سپانده به که شکۆله که یه وه نه و که شکۆله ی که هه رچه نه ده شاعری کورد هه یه به ناو و داو ئاساری کو کردوونه وه. به راستی زیندووی کردوونه وه. نه مجاره کاغه زتیکی مه وله وی که به فارسی بو مه همموود پاشای نووسیوه به کوردی نه شری نه که یین. نه م کاغه زه کاتی له سالی ۱۲۹۰ی هجریدا مالی مه همموود پاشا له زمانکۆی شه میزان بوه بو ی نووسیوه:

نه یاز هـــــــــــــــــامـــــــــــــــــرازانـــــــــــــــــه و ناخ و دوود
عه رزش هه ن وه خاک ئاستانه ی مه همموود
نه رنایده ی تو (زمانکۆ) جا که رد
دوودی دلی من نه گـــــــــــــــــه ر دوون و ویه رد
گه ر باوه رناکه ی له خو دا بتسر سن
هه و ال له دیده ی هه ســـــــــــــــــاران پرسن

به لام ده سه لات چییه؟ قیমে تی دووری نه به ده ست ئیوه یه نه به قوه تی ئیختیاری نه م ده رویشه (بی وه ی) به.

چه رخ نه مـــــــــــــــــره تینـــــــــــــــــی به هه مـــــــــــــــــو لادا
ناتوانـــــــــــــــــی له خو ی هـــــــــــــــــوودی لادا

گله بی بی ئیخلاسیه له من فه رموه نه وی، من نه مویست عه رزی ئیوه ی بکه م، ئیوه پیشده ستیتان فه رموو، با له رووی گله بیسه وه بی.

باز مژده ی یه ک دلپیه:

نه گه ر ته قدیر له گه ل ته دبیر بگوئجی
وه ها دیم چه رخی به د خواه لیم بره نجی
گه ر فه له ک دهستم نه خا وه سالی حه بیب
نه من و ده ردی بی نسیبی یانسیب

کتیبی عه قیده نامه تان ویستبوو، مالم له باخه سو تاوه، دلپشم وای لی قه و ماوه. پیاوی بنیرن له عه بدو لای کورمی وه رگری.

جاران له گه شتی دهشتا و له وزه دیدنه ی گشتا بوون. ئیستا شابازی زمانکۆ، یا خوا په نا هم به تو. زمانکۆم لی بووه به کتیبی (طور) ئاگریکی ته جله ی نه بینم، له دوور به و نووره سو تاوم، بو یه له باخه سو تاو و خزوم ناته شی می بینم نه ی یاران ز دور گه رم می تاید به چشم کوه طور نه گه ر مه همموود بو ده ردی دووری نه کا چاره سازی به سو ز و نیازی نه یازی ئیمه هه مراز و ده مسازی

۳- صالح زه کی به گ

نه مریژ چلی نیرگسم دی و صالح زه کی به گم که وته وه یاد. صالح زه کی به گ دوایی گولی باخی صاحبقران بو له زه کادا. له سه خادا، له وه فادا. من بهش به حالی خو م وینه ی نه م که م دیوه، زۆرتر په سه ندم کرد له پیشدا رابیتنه ی نه فسانی بوو، نه و خاوه ند خوان و من نه وسن که تیرم خوارد، له مصاحبه تیا زه وقیتی رۆحانیم دی. ئنجا که وتینه عاله میتیکی رۆحانییه وه، به رۆح و به دل خو شم نه ویست. کاتی به (متصرف)ی هاته وه ئیره، نه و سه رده مه ده سته ی (مردم گریز) کانی ئیمه هه موو جومعان نه چووینه زه لم و دواوان. جارتیکیان نه ویش هات له رپوه چووینه (توه قوت) له رپوه هاتینه وه بو لای پرده که ی زه لم، نه و نیرگسه چاره ی سه ر رپگاکه ی دی و وه ستا. له ئوتومبیله که هاته ده ری، په لی من و کوره کانی گرت چووینه ناوه راستی نه و نیرگسه نه وه، باقه یه ک نیرگی کرد و له ناو نه و نیرگسه نه دا راکشا و به ده سته نیرگسه که چاوی خو ی دا پۆشی و وتی، خو زگه له م ناو نیرگسه نه و له م (سه ره رپی ئیلی جاف) هدا نه ئیترام. دای نه وه سه ری هه لبری وتی، کاکه توخوا ته ماشای نه م چه شم نه ندازه شیرینه و نه م ده شته ره نگینه بکه. نه سه ته مو ل که به به هه شتی رووی زه مینی ناو نه به ن له ناوه راستی (بیشکتش نشانطاش) دا کو شکیکی سولتان عه زیزی تیا به له نزیک نه و باخچه یه کی قولیای تیا به پیتی نه لئین: قولیا تر لاسی، به هاران نه م هه موو سه رانکاره ی لی کو نه بیسته وه، له م چاله دا نه مه گوا به بو نی قولیا نه که ن. نه یکرین، ده سکی نه که ویتنه مه جیدییه ک. ده وه ره نه مه ببینه وه نه ویش!؟. بیر بکه ره وه و نه م رووباره یش به م له نجه ولاره ببینه و ولاتی خو ت له پیش چا و شیرین نه بی، نه بو یست خزمه تی

نیشتمانه‌که‌ی خۆی بکا، زۆری له دالدا بوو، له (سهید صادق) به‌ولاووه دێیه‌کی عه‌سری بینا بکا و فابریقه‌ی شه‌کری تیا دابنێ. وه ده‌ستی پێکرد که شار بگوتێتته‌وه بناری گۆیژه و نه‌دیوی گۆیژه بنیژنی به‌باخ. ئیسته ده‌ستی ناهه‌مواری ده‌وران له ده‌میکدا که نیرگس چاوی کرده‌وه چاوی لێکنا!! وه‌ک نیرگسه‌که‌ی ده‌وری زه‌لم!

کوێر بێ نه‌و چاوه‌ی به‌تۆروون نه‌بووه و به‌تۆبه‌بێ چاوی نه‌و چاوت کرده‌وه. به‌لام تۆ چیبکه‌ی! تۆ هه‌ر نه‌وه‌ی که له‌و ده‌شته هه‌زاران نه‌رده‌شیری سه‌ره‌تا و نه‌ره‌شیری هه‌ر ده‌وایی وه‌ک مه‌حمود پاشات دیوه و نه‌وت به‌رێی کرده‌وه و له‌و چاوه‌ جوانه‌ته‌وه فرمیسکیکت دانه‌رشته‌وه! من به‌و یاده‌وه نه‌گریم، که‌وا بێ من به‌وه‌فاترم!

٤- نه‌مین زه‌کی به‌گ

نه‌مین زه‌کی به‌گی کوێر گه‌رهم، هاو‌ده‌می نه‌سته‌مولم، هه‌موو شه‌و و رۆژی، هه‌نیوان میوانی عه‌زیزی جزیره (هه‌گبه‌لی) م، شه‌وقی چرای ژیان و ژینم، ئارایشی لاپه‌ره‌ی ژیان و ژینم، له مه‌عه‌نویاتی ئیسلامیه‌دا، ئایینم رۆیی، به‌جیی هه‌یشتم، نه‌و نایه‌ته‌وه، ناچار نه‌بێ من بچمه‌ لای. نه‌لێن ئینسان که‌ مردووی مرد و له‌گه‌لی چووه سه‌ر قه‌بران، که‌ گه‌رایه‌وه، هه‌ر هه‌نگاوێکی فه‌رامۆشیه‌کی بۆ په‌یدا نه‌بێ نه‌مه به‌راست نازانم، من به‌ش به‌حالی خۆم نه‌ک هه‌ر هه‌نگاوێک، هه‌ر هه‌ناسه‌یه‌ک به‌سۆز و بۆکو‌زتر نه‌زانم و له‌ بیرم ناچێته‌وه.

ئێسته‌که‌ به‌ته‌نیا نه‌مینمه‌وه و یادی (حه‌مه‌د نه‌مین) نه‌که‌مه‌وه، بێ ئیختیار فرمیسکی چاوم ریشی ئیختیاری سپیم ته‌ر نه‌کا. خۆ هه‌یجگار که‌ نه‌روانه (ژین) و نه‌و هه‌موو نووسینه‌ی، نه‌وی تیا نه‌بینم، یا کیسه‌ خامه‌ کۆنه‌که‌ی که‌ نامه‌ی نه‌و و جه‌غه‌ر پاشای به‌خه‌تی خۆیانی تیا به‌ ده‌ری دینم، ئاخیکی ده‌رمه‌ندی هه‌لده‌کیشم، بۆ نه‌و دوو زاته که‌ بۆ ئیشوکار چه‌ند به‌کار و به‌دایه‌خی قه‌ومه‌که‌مان ده‌رده‌هاتن. نه‌خوازه‌لا نه‌مین زه‌کی به‌گ که‌ زیاتر له‌ که‌لک و کاری دیوانی ئاساری نه‌ده‌بیاتی رۆحانی و سه‌رگوزشته‌ی کامه‌رانی و زینده‌گانی پێشینه‌یانی بۆ خسته‌ینه لاپه‌ره‌ی ته‌ریخی جیهانیه‌یه‌وه. هه‌ر هه‌کو نه‌و مردووه‌کانی ناودارانی به‌ناو بۆ زیندووکرده‌وه، بۆ خۆیشی ناویکی وای به‌جێ هه‌یشت له‌ هه‌رکاتیکدا بپرسن نه‌مین زه‌کی به‌گ چی لیهات؟، هه‌موو لاپه‌ره‌یه‌کی ته‌ریخ و نه‌ده‌بیاتی نه‌و ده‌نگ نه‌داته‌وه و بانگ نه‌کا، به‌لێ نه‌مین زه‌کی منم و سه‌دایه‌کی لاهووتیش نه‌لێ: نه‌مین بن نه‌مین زه‌کی نامرێ، به‌ختیاری و پایه‌داری به‌رخورداری بۆ قه‌ومیکه‌ که‌ پیاوی وای تیا هه‌لنه‌که‌وێ. خوا شوینی گوم نه‌کا و ته‌وفیقی (توفیق وه‌هه‌بی) بدا، هه‌روه‌کوله‌ پایه‌ و مه‌نسه‌بی ره‌سمیدا پایه‌ی نه‌وی گرتۆته‌وه له‌ هه‌موو شیمه‌ و په‌ویه‌ی تریشدا له‌و زیاتر بێ. رۆحی نه‌وی پێ شاد نه‌بێ! منبش که‌ له‌ژێر نه‌م قوبه‌ی گه‌روونه‌دا چاوم له‌ هه‌یجی

که‌س نییه‌ و ته‌نها ئاواته‌خواز و به‌نیازی سه‌ره‌رزی قه‌ومه‌که‌ی خۆم. که‌ رۆییم و له‌ مه‌له‌ندی نیشانکردنی کوێر به‌وه که‌ گردی یاره‌یه و له‌وتیوه نه‌م دیاره‌م لێ دیاره، چاوم لێ بوو که‌ دالده‌دارین، چاوم له‌ دوا‌ی خۆم نای، خۆم دیومه‌ له‌ شه‌را پیاو یا به‌گوله‌ یا به‌خه‌نچه‌ر بریندار بووه، گه‌رمه‌ برین به‌خۆی نه‌زانیه‌وه، تا سارد بۆته‌وه، ئنجا به‌لادا هاتوه! ئیمه‌یش برینی نه‌مین زه‌کی به‌گ، به‌گه‌رماوگه‌رمی پیمان نه‌زانی تا سارد بووه‌وه، ئنجا تێگه‌یه‌ین که‌ چیمان له‌ کیس چوو!

شاعیریکی مه‌رسیه‌یه‌کی وتوه نه‌لێ نه‌وه‌ی له‌ ده‌ست من چوو نه‌گه‌ر وه‌ک مولکی سلیمانی له‌ ده‌ست سلیمان بچوايه نه‌هره‌مه‌نیش له‌گه‌لی نه‌گه‌ریا! به‌لێ، نگینی زانستی سلیمانی بوو! هه‌موو که‌س له‌گه‌لمان نه‌گری.

نه‌گه‌ر له‌ من نه‌پرسی نه‌مین زه‌کی و توفیق وه‌هه‌بی جووته‌ چرای رووناکی خۆینده‌واری و خزمه‌تگوزاری و کورده‌واری بوون و دوو چاوی من. وا خوا چاویکی لێ سه‌ندمه‌وه، باری حوکمی بینایی نه‌و چاوه‌م که‌ کوێر بووه. به‌خاته سه‌ر نه‌و چاوه‌م که‌ ماوه، یه‌عنی نه‌مین زه‌کی رۆیی توفیق وه‌هه‌بیم بۆ بیلێ! نه‌هه‌یش به‌به‌ریه‌وه هه‌یه به‌ناسار و به‌کردار شوینی نه‌و کوێر نه‌کاته‌وه.

له‌ سالی ١٩٣٩دا، که‌ خۆی ما‌بوو، نووسیبووم، به‌شیه‌وی ره‌سمی و هه‌قی مه‌کسووبی ئیمه‌ نه‌شیا بمانووسیا به‌ (مه‌عالی نه‌مین زه‌کی)! به‌لام به‌رگی هونه‌رمه‌ندی جیهان په‌سه‌ندی نه‌و هه‌یجی پێ ناوی، ته‌نها نه‌مین زه‌کی به‌گ بێ به‌سه‌! نه‌مه‌جاره‌ چاوی روونی غه‌زه‌ته‌که‌ی به‌ دوو شیعری جوانی به‌ناو‌نیشان کردبوو، هه‌ندی نه‌یانگوت نه‌مین زه‌کی به‌گ شاعیر نه‌بووه، نه‌یانته‌زانی سه‌ره‌تای جونبوشی زه‌کای نه‌و به‌شیعیر بووه. نه‌وه‌ل مه‌نزومه‌ی که‌ له‌ نه‌سته‌مول پێ نیشانی من دا، له‌وانه‌بوو به‌چاوه‌وه بێ، ئاته‌شین و په‌نگین، دوا‌ی نه‌وه‌ که‌ (نه‌زادی کورم له‌ جزیره‌ی - هه‌گبه‌لی) هاته‌ دنیا، نه‌و قه‌سیده‌یه‌کی نووسیبوو خالید ضیا و نه‌کره‌م به‌گی ره‌جانی زاده‌ زۆریان په‌سه‌ند کرد. به‌لام من زۆری له‌گه‌ل خه‌ریک بووم، که‌ له‌گه‌ل شیعیر خه‌ریک نه‌بێ، قوه‌ی ته‌حریری هه‌لنه‌قهرجێ! چاک بوو شوکور وازی له‌و پێشه‌ درۆزنی نه‌و سه‌رده‌مه‌ هه‌تا و ده‌ستی دایه‌ عیلم و فه‌ن که‌وا ئیستا به‌و عیلمه‌وه‌یه نه‌و هه‌موو خزمه‌ته‌ نه‌کا.

له‌ رۆژی ٢٩/٦/١٩٤٨دا دوا نامه‌ی خۆی له‌ به‌غداوه‌ بۆ ناردم، نووسیبوو: «چرای نه‌ده‌بی ولاته‌که‌م، کارته‌ دل‌به‌ره‌که‌تم وه‌رگرت ئای چه‌ند دلسۆزانه‌ بوو. چاوی روون کرده‌وه و ژانی په‌نجه‌کامی شکاند. به‌و هه‌یزه‌وه ده‌سم دایه‌ قه‌له‌م نه‌م چه‌ند دێره‌م نووسی خۆزگه‌ بمتوانیا به‌کامی دل‌ تیر بنوسم، نازانی چه‌ند ئاواته‌خوازی گه‌توگۆم له‌گه‌ل تۆ؟! یاخوا تۆ هه‌ر بژیت، نه‌گه‌ر قسه‌ت بێ چاومان به‌یه‌ک نه‌که‌وێ».

لهبیرمه سالی ۱۹۳۶ نامه یه کم بۆ ئه مین زهکی نووسیبوو، نامه کم دۆزیه وه که بهم جۆره نووسرابوو:

نووری دیدهی عیرفانی ولاته که مان

ئه مین زهکی بهگ:

زۆر کهس هیه که دوویانه به خو، یه کێ مه نسه بیکی گه وهری دهست که وتبێ کوتری تهریکی بۆ ده نووسن و که لیشکه وت ته نه سور.

من نه و ده مهی تۆ بووی به وهر زیر نووسیم، هیچ ئاره زوم نه بوو، بۆ تۆ بنووسم مه عالی، یه عنی حزم نه کرد ببی به وهر زیر، ئیستاش زۆرم لا خوشه له وه زیریدا نه ماوی، چونکو ئه منده سالی وه زیریت کرد ته ما چیه وه زیریبه ک.

ده لێن موسیقا دوانزه مقام و بیست و چوار شعبه یه ئیداره ی دوانزه مقام و بیست و چوار شعبه ت کرد به قهد دوو جزمه ته ئریخه که ت به کار نه هات و له میشتا خۆم ته زانم که قهرز داری، به سایه ی خواوه وا ته مجاره بۆ خۆمان، یه عنی بۆ قه ومه که ت بوو ته وه به مال. قه ومه که ت نالیم ته گهر قه وم ده بووین ئیمه ش یه کێ کمان له کایه دا نه بوو، نه و یه که ش به نا چاری تۆ ده بوو، چونکو که سی تر شک نا به مین بۆ نه وه بشن نه وه که یفی خۆیانه، ئیستتا نه وی من ته مه وئ، تا من ماوم تۆ بنووسه من بۆت چاپ ته که م، بهرگوزاری کوردی بۆ کوردی هه ژار، نه وه به یادگاری به کار.

۵- گۆران - عهبدوئلا بهگی سلیمان بهگی کاتب فارسی

چهند سالی له مه وه بهر خوشه ختانه ریم که وته شار تیکی له تیفی کوردستان موده تیکی مونسب له وی مامه وه، حه یات تیکی ساده و زریف، حه یات تیکی پر له شیعر و سنو حاتم رابوارد، ته توانم بلیم، ته م شاره به دهشت و ده ری شاعیرانه یه وه به شاخ و نزاری پر له ته حلام و خه یالا تیبیه وه، لانه یه کی ته زه لی و ته به دی شیعره، زه رراتی هه وای پر له ئیلهامه، تاریکه شه و مانگه شه وی موته ساویه ن. شاعیرانه و وه چی به خسه بن هه ر لقی داری، باغ تیکی سه د فریشته و سه د پهری شیعی لیبیه. له و رۆژه وه بناغه ی دانراوه، بی شیعر و شاعیر نه بووه.

تا له م شاره دا نه وه ل رۆژی مواسه له تم لاو تیکی زیره ک، تیگه یشتوو (رقیق الطبع) فه قه ت مه حجوب، جه لبی دیقه تی کردم. ئیفراتی مه حبووبیه تیه که ی ته قریبه ن کرد بووی به مردم گریز، عالیبه ن گوشه یه کی ئینز بوای پر حیس و خه یالی ته رجیح ته کرد، به سه ر حه یات تیکی پر جوش و خروشی ناو خه لقا.

موعارفه مان بۆ موده تیکی مه دید عیبارت بوو له چهند مولقاتی فه قه ت به ره به ره مولقاته که مان ته زایودی کرد، ناشنا ییبیه کی موته قابیل هاته وجود (ناشنا ییبیکی فیکری و حیس) بالنتیجه قه ناعه تی کامیله م بۆ حاسل بوو که (دورر) له ژیر پهردی که سیفی

مه حجووبیه ته که یدا حیس تیکی ره قیق و بهرز، ته به تکی شاعیرانه مه وجوده و شنه ی با ییبکی خه فیف کافیه. نه و په رده یه لا بدا و به هه مو مه حاسنی به دیعه یه وه شه خسیه تی شیعی ده رخا. زه مان هات و تیبه ری، ته رز به ده وری خۆیدا چهند خول تیکی دا نیهایه ت له سلیمانیدا یه کمان گرت وه. ته مجاره به مه منووبیه ته وه دیم که کزه با یه که (هه رچۆنی بووین) هه لی کرد وه و تا ده ره جه یه ک بووه به سه به بی ده رخس تنی شه خسیه تی. شه و تیک که دیسان له مه وزوعی شیعر و ته ده بیات ته دوا مین، به ده نگ تیکی نزم و روویه کی سوور هه لگه را وه وه به عزنی شیعی خۆی له بهر خۆینده وه زۆرم لا جوان بوون و ته له بی نوسخه یه کم کرد، سه به ینی مه نزومه کانم لی وه رگرت، که دووباره پیچوو مه وه به ته وای ته حه ققو قی کرد له لام که ته مانه زۆر دوور بوون له شیعی شاعیر تیکی موته دی، یا هه وه سکا رتیک، عه لا وه تی که ئاهه نگ و سه لاسه تی مه وزوعه کانیشی جازیه دار و پر حه یات بوون و به خه یال تیکی ورد و بلند هۆنرا بوونه وه و به ته رز تیکی جوان و ره وان ته دا کرابوون. له گو فتاری واتینگه یشتیم ته یه وی ته مانه له گوشه ی نیساندا مینیتیه وه. فه قه ت من ته م ئیسه مال م به رام به ر به ئالیه ی شیعر به جور م عه د کرد و بالنتیجه قه رار م دا به ناوی (موسته عار) وه نه شر بکرتین.

۶- شیخ رهزای ئاله بان

دیوان تیکی شیخ رهزام بۆ هات، با وه ریم نه ده کرد شیخ رهزا و لیب که ن!، نه و شیخ رهزایه که من جار تیک له کتبی قافه وه ته چوو مه وه ته سه مۆل له (باطوم) وه سواری که شتی بووم حه کیم باش و مه لیک و شوعه رای شیرازی تیا بوو که وتینه یه ک پرسی، وتم خه لکی سلیمانیم. وتی نه و خا که که ساحیبی قه سیده ی (شه بی یه لدا) ی سالم و قه سیده ی (شاهوماهی) شیخ رهزای تیا هه لکه وتوه؟! ئیستا نه و شیعره جوانانه خراوه ته ژیر زیرابی ته ده بخانه وه. (ته ده بخانه نا، چونکه ته ده بخانه ناو تیکی ته ده بی تیا یه).

ته م نه ریته ناهه مواره مه به سستی شیعی هه جووه له ئیراندا زۆر کاری کرده سه ر پهروه رش و ته ده بیس و نه و په ریه ویه زیاتر بۆ شیخ رهزای شاعیری وه بی و ئیرتجالی مایه وه. مالی مایه ی هونه ری شیخ رهزای به قور گرت. شیخ رهزا گه وه رتیک و جه وه رتیک بوو ته توانم بی په روا بلیم نه ک له خاکی کوردستاندا، سایه ی نه و له جیهاندا مانه ندی نه بوو. جاری هه رچی وتوه هی خۆیه تی له که سی نه دزیوه و له فارسیشتا شیوه یه کی بۆ خۆی داناوه، دوا ی نه و که س نایگاتی. به لام هه مووی له کلکی (قه له می دونه له گیری) ته نوهریدا خه رج کردۆ ته وه و له زنده گانیشدا له بهر نه و ره نجه رۆ و سه ررۆ بووه، ئیستا له به ختی ته ورو پایی شیعیان کرده فه ن و ته ده ب و ناویان نا ته ده بیات، له کورده ی زه میندا له ناو هیچ مه لله تیکدا ناوی دوو سه ره کاف له هیچ لا په ریه کدا نا نووسرئ (حه تا نادابی مو عاشه ره تی ئیجتماعی) شیوه ی هه لکردی کۆمه لی

قانونی نیکی وای داناوه که سنی له که به کی ناشکرای نهنگی و به دنامی پیوه بی، تو پی پی بلتی نهو خووه ت هه هیه راستیش بین جه زایه کی قورسی هه هیه. له م دهو دهی نه ده بدا وهرن ته ماشای دیوانی بکه ن له لاپه ری چواره وه چنه ناموسسی خانه دانی گه و ره پایمال کراوه! و یه کجار به کومسه ل بو که روک و سلیمانی چی بیتراره چ جای مام و برازا. فیچقه یه کی پیس که به هه موو سه روچاوا هه لپزابوو که وتبووه ژیر په رده ی فراموشییه وه، نازانم خزمانی به چ هوش و هه وه سیکه وه به لینی چاپکردنیان دا!؟.

وا چنه که سیتی و هک من به چاویلکه ی کونه شایه ری جوانی نه بین نه وانه ی جوینی پیس به باوک و باپیریان دراوه بو نه مه ی بلین شیعه چونیان لا خوش نه بی؟!.

دریغی بو ده ده به ی بلندی شاعیری شیخ رها که ره ووش و گه ردشی زه مان شیواندی و نه مه یش نه واندی، باز پایه ی شاعیری نه و نانه وینی و هه موو جنیوتیکی پی ده به خشری، نه مه وا!! نه ی له چایه کی که هه موو سه ر و گوتلاکی شیعه جوانه کانی شکانده وه چی بلین قه یناکا خوا حسابه رادین!.

۷- زیوه

په نجه ی مه رگ به روکی زیوه ری به رنه دا رایکتیشا بردی له سه ر رتی (هه رووته و دوله میران) دا خستیه ژیر خاکه وه، ته نها شیعه کانی له پاش به جیما که له م ته نگانه و گرانیه دا و له م زه مانه دا په به یه تارد بو مال و منداله هه ژاره کی ناکا!! به لینی شیعی زیوه و زیوه خوی زیوه ری هه موو شاعیری کورده وارین. نه مرۆ نه بیخود نه بیکه س نه پیره میترد نه گه به شتوونه زیوه. ساخوا کوره کی به اختیار کا شوینی باوکی بگریته وه.

زیوه نه خالقی له شیعی جوانتر بوو به هه موو مه عنایه که وه دیندار و به وبقار و قه ناعه تکار بوو، له کیسمان چوو داخلی دووری سارپش نابیته وه. ماوه یه ک پیش نه وه ی کوچ بکات، زورم بیر نه کرد، پیر و نیفتاده هه روچونی بوو خوم گه یانده لای، ئوف چنه دلته نگ بووم له من نه خوشتر و حالی ناخوشتر بوو. من که له سالی ۱۳۰۵ ی رومی ۱۸۸۹ ی میلادی له سیتته ک باشکاتب بووم و باوکی نه و مه ئمووری ظابط بوو، له گه ل باوکیا دامه مان نه کرد، نه و هیتشتا پیته گه به شتوو دواپی که چووین بو نه سته موول هاو رپی به حر و به ر و سه فهر و حضرم بوو. که دهستی کرد به شیعه گه لینی له پیش من و هه موو شاعره کانی زه مان و زمانی خومانه وه بوو. له م دواپییه دا چنه شیعیکی پاشه روکی بو نارد بووم له چا و شیعه کانی، نیستای خویه تی، نه لینی:

بی فائیده و سه ودازه ده بی پاره و پوولی
بی سووده که به سترای خه می په رچه می لوولی
رتی راستی نه گری که چی هه ر چه وتیه رتگات
شه فتوول ره ی شه تره نجی خه می خانه ی کوولی

نووستووی له به رامبه ر سنی عفت و نه خلاق بو زهوق و سه فای راهی سه فاهه ت چه عه جوولی هه رچه نده جگه رگوشه ی گه و ره ی شه دایی بی که لکی که هوا له که ی به رچاوی بتوولی روژ و شهوت نه روا به سه فاهه ت نه به تاعه ت شه رمنده ی ده رگاهی خوداوه ند و ره سوولی نه ی شاعیری بی کرده وه بی زادی و بی ناو وریا به بو نه ولا ده چی ریبواری به (طوولی)

۸- عه لانه ددین سه جادی

له دیباچه ی نه مجاره ی (گه لا ویش) دا، عه لانه ددین سه جادی منی به وینه یه کی خوم ناساییه وه خستوته گه لا ویشه وه، وه خومی پی له خوم گورپیووم.

عه لانه ددین که متر له چنه و چوونی من و زورتر له به رزی خه یالی خوی و دلپه سه ندی و بلندی خاکه کی خوی دواوه شیوه ی بیمانه ندی به رو بوومی مه رزو بوومی بی بوومی ولاته که ی خوی ناسیوه و زانیویه نه م مه لبه نده نه شی شاعیری بی مانه ندی تیا هه لکه وین، هاتوو له خه یالخانه ی خویا یه کیکی شاعیر و ماهر و نه دیبی سخنور و نیشتمانپه روه ری دروست کرده، ناوی ناوه پیره میترد!! نه گینه نه و پیره میترده ی که تازه به ستایشی نه و ناسیومه جگه له نه و سنی و تیکه ی نان و که باب تیگلاندن هیچی ترم تیا نه دیوه، به لینی خاکه کم، منیش ناسیومه که (سه عید پاشا) یه کمان لیروه شوین کاروان نه که وت نه چوه نه سته موول له وین نه بوو به یه که پیاو، قه یسه ری نه لمان له دواپه وه نه روپی. شاعیری ناسمانی تورک (عه بدولحه ق حامد) وتوویه:

چه من در ار درکوه سار در فیض ربیعیدر
بویرلرده دوغاتلر شاعر اولمق یک طبیعیدر

نه ویش له ته ک عه بدولحه ق حامدا هاو فکره هاتوو به خه یال له شوینه دا یه کیکی دروست کرده ناوی ناوه (پیره میترد) هه موو کردار و گفتاری پیره میترد نه و پارچه به نده په خشانه ناهیتی که نه لینی:

«نه گه سه رچاوه ی شیعه وتن هه وای بیگه رد و ناسمانی ساف و دیه نی دلکه ش و لاله زاری رهنگیکی بی به هه موو مه عنای که لیمه وه کوردستان له پیگه یاندنی شاعیریکی وه ک پیره میتردا به راستی دریغی نه کرد. پیره میتردی شاعیریش له دانانی شیعی نیشتمانی غه زه لی غرامی و فه لسه فی بو به جیته ینانی وه فای خوی نیسه ت به مه لبه ندی هیچ که موکوریه کی نه کرد».

هه موو واتهی پیره مپیرد ئەم تەسویرە خەیاڵییەیی عەلا ئەدەدین نایەن، کە نیشتمان ئەمەندە بەفەیز دادەنێ کە ئەبێ شاعر و ئەدیب و وەتەنپەرورە وای تیا هەلکەوێ ئیمەش بە پیتی خەیاڵ و ئارەزووی عەلا ئەدەدین لە خوا ئەپارێننەوه خاکە کەمان زۆری وای تیا هەلکەوێ دوعای پیران و نالەیی پیری پیران بێگومان ئەگاتە ئاسمان.

تۆ هه موو سالتیک دەقنەیک بۆ گۆقاری گەلاوێژ ئەکەیی. لە هه موو غەزەتە و مەجە لەکان رێکوپێکتر لە رۆژ و سەعاتی خۆیا بە هه موو لایە کدا ئەینیری، راستت پێی بلێم کە داوای پارە ئەکەیی خاترانە، وەکو بەخۆتی بێخەش و لە دەستیان ئەبێتەوه، کەچی ئەوانەیی لافی وەتەنپەرورەیی لێ ئەدەن و هه موو ئیوارەیک هێچ نەبێ ئەوەندە ئابوونەیی گەلاوێژ ئەخۆنەوه و دە ئەوەندە پێش لە سەر مێزی پۆکەر دائەنێن و ئەوەندە هەر بەبۆیاخی قۆندەرە ئەدەن با تەنھا شەوێک بلێن بۆ گەلاوێژ وەک کابرای ئەستەموول کە رۆژ بەرۆژ ئەوی ئەبویست بێخوا ئەیگوت «صانکە یدم» وامزانی خواردم بەو پارەییە مەزگەوتیکی دروست کرد ئیستایش پێی ئەلێن (صانکە یدم جامعی). توخوا گەلاوێژ رۆحیکە ئینسان لە لەشی خۆی دامالێ هێچ نەبێ بە پارەییەکی کەم بیکرن و بیکەن بە (کوللکسیون) دوایی بێفرۆشنەوه گەلێ زیاتریان بۆ ئەکا.

عەلا ئەدەدین سەجادی زۆر مەمنوونی شیعری گرفت و نوکتە و جناسی کۆنە لە زبانه کەمانا شتی ئەوتۆی ئەدۆزبێهه و چوار پێنج مەعنای لێ پەیدا ئەبوو، هەردوو کمان لەسەر ئەوەین کە زبانی کوردی بۆ هه موو جۆرە نووسینیکی لە زۆر زبانی رەوانتر و بە ماوە تره!

ئەتوانین سەر بە خۆ هێچ وشەییەکی بێگانەیی تیا نەبێ، چی ئارەزوو بکەین بێلێن. بەلام ئاخ دەستەبەیک پارچە پەلاسی ئەوتۆی بەروودا ئەکێشن جوانیەکی ئەشارنەوه و ئەبیشپۆین.

9- سەید ئەحمەدی خانەقا

خوا لە دوور کەعبەییەکی دروست کردووە لەگەڵ، لە نزیکیش کەعبەییەکی هەبە کە دڵ، ئەویان حجاز و حجازە ئەمیان سەرپەرەیی راز و نیازە.

چل و پێنج ساڵ لە مەو بەر لە ئەستەموولەوه چوو بوومە کەعبەیی حجاز لەوێ کە و قە ناو دەستەمپردێکی مەرد، سەر قافلە جیان سەید ئەحمەدی خانەقا بوو. نازانم تەئسیری هاوندە قەسی ئەو خاکە بوو؟! یا یاد و دووری وەتەن بوو، ئەمەندەم پەسەند کرد چل شەو لە بیابانی حجاز و شاما بەبە کەوه بووین، ئەو جازبە و رەفاقەتی حەجە تەئسیریکی وای تێکردم کە لە ئەستەموول هاتمەوه، کردبووم بە عادەت سالی سێ رۆژ بە تاییەتی ئەجوومە خەزەتی، ئەمە چوار پێنج ساڵە کە نەستوانیوه بچم. ئەمجارە بەئیستیاقیکی واوه وتم ئەچم، «وێک ئەو ساڵەیی لە دەر بە دەری هاتبووه موریدێکی دەستی گرتبوو، بەری ئەنەدا ئەیانگوت: کورە بەسیه ئیتر لە بەخەیی بەرەوه، ئەبگوت: ئا، لەبیرم چووه؟ ئەو چەندەیی ئەو لێرە نەبوو من وێک گوتلکی بێ دایک لە چەم و

دۆلدا ئەمقۆراندا!!» بەو حەسرەتەوه بووم، تا ئەم بەرە جەژنانە ئارەزووی زیارەتی کەعبەیی دڵ بەکێشی کردم، ئیوارەییەکی جومعە گەبە خانەقا ئەو لە مالهوه نەبوو، نانیان بۆ دانام، پشتم لە رێگا کە بوو، خەبەر یان دا بوویە، هات، چاوم لێی نەبوو، لە پشتمەوه دەستی خستە سەر شانم، هات بەدڵما، گواهی بە نوکتەیی جافی بێمە پێشەوه. هەر وا لە خۆمەوه وتم، وا لە پشتمەوه دەستت هاویشته سەر شانم ئەگەر نەفسی عەزیز خۆشی بێ پایزە لێت ناترسم، ئیتر لە خەزە تیا دانیشتم، ئەو پیرە، پیری لەبیر بردمەوه. لە پێشەوه بەگالته و سوخەتی قەدیمەیی خۆمانە رامان بوارد، تەنانەت فەرمووی نەختی گوتیم گران بوو، عەزیم کرد قوربان منیش کەرم، بەئیملائی کۆن کەراو کەر کەوتووین و لە خانەقایی تەوتلەدا نین!. دوا ئەوه یادی شەوێکی خانەقایی سەید ئەحمەد کە لە (ژیان)ی کۆنا نووسیبووم، لە نوێژێکی نیوه لەو بەر مەرقەدەدا ئەو جلوی نووره و تەجەلیاتی سروورە کە دیبووم تەزوویەکی بەسەر ما هینا، کەری کردم، ئنجا کەری و کەری پەکی خستم!. تا بەیانی ئیتر سەید ئەحمەد نەدیوه، زۆرتیش مات و مەلولی ئەوه گرتبوومی کە ئەگەر سەید ئەحمەد نەمێنێ نەک کە رکوک و سلیمانی عالەمی کوردهواری ئەبێ چی بکەن؟! چونکە نایەتە عەقلەوه بەکێکی تری و ئیتر هەلکەوتیتهوه، بەلام واتا یەکی پێشینیانم هاتەوه بێرکە و توویانە بێچووه مراوی لە تەبێعەتدا مەلەوانن، لەو شوێنە موبارە کەدا دوعایشم بۆ کورەکانی کرد، وە ئەمینیشم کە بەم حال و سالهوه لالا نەووم گیرایه، بەم عەرەفەییەش دوعا ئەکەم تا من ماوم سەید ئەحمەد بچینی و دوا خۆبیشم قیامەت!

ئەم جاری دوا جارەم کە چوومە خەزەت سەید بەنەخۆشی رامکیشا! لە خانەقا خۆمان ئاسایی دەستمان کرد بە لەقلەقیات، تیفکریم ئەو لە من بەگورتره و بێتره! باوەرم کرد لە پێش مندا نامرئ! هەر وکو بەخۆیم وتوووه وەک لە رێگای حجازدا (وەفایی) مان ناشت و بۆی گریابین و گرینوکه!. بەو یادەوه پێنج خشتەکیهکی وەفایی خۆیندەوه ئەمەندە جوان و بەزەمزەمه بوو، هەر چەند زۆر جار خۆم خۆیندوو مەتەوه لە تافەتی شیعەرەکان و شیوهی خۆیندەوه کەیی ئەو هیندە تەئسیری تێکردم تازەم کردووه، ئەهلی زهوق تیر و پری بێخۆیننەوه:

سوڵتانی هه موو سەرو و قەدان ماھی حەساری

ئەو چاوه غەزالهیی دەگرئ شیری شکاری

دوو هیتزم هەبوو بەکێکیان جازبەیی مەلا مەجنوونی هەورامی کە لەوێ دۆزببوومەوه، دووه میان سەید ئەحمەدی خانەقا کە ئیستا واکزۆلە و بێدەنگ لێی هەلەژیاگه!! نای نایناسن چەند بەسۆز و عەشق و جەزبەیی، لە حالەتی سەرمەستیدا کزە و نالە و ئاوازه و کروزانەویدیەکی هەبە دار و بەرد دێنیتە جوبوش. دەنگیشی خۆشه و موانجات و تەوحیدی چاکیشی لەبەرە. بەو شکی منی تەر کردبووهوه.

دوو دار پیکهوه بخهیتسه کورور
 هیند لیکیان خوش دئ گریان وهک نووره
 ئیسته ههر دوو کمان وها پواوین
 گیرمان نه ماوه جه پری سواوین!
 لهم بره جه ژانهدا بهو یادهوه چووم بهلام سارد بوو بوومهوه.

جه زبهی ناهینم ده ماخ دان پهرداخ
 مغناتیس توئی جام که ردهن وه یا تاخ
 کهه ریا نه دور کام مهدهر و دهور
 نه دهورهی موردهی (کارهبا - کا تهور)

خانه قاکهه سهد دار و بهردی به زبانی حال و تیلقای معنه ویات شاهیدی تهدهن، که زور
 پهک کهوته و داماو و لیتقه و مساوی تیا بوو ژاوه تهوه و ژیاوه و پاریزراوه. ته مهیش وه نه بی
 به سووساتی دیوانی و ئیجاره و خه ساندنی مسکین و گهر و ته شقه له بوو بی. ره نجی شان و
 کشتوکال و مالی حلال، بهشی خوم سن پادشای ناودار و گهلن بزورگه واری رۆژگارم دیوه،
 که سیان ته و ندهی سهد ته حمده مه جلیس نارا و له سهر سفره ی خوی روو خوش و حهز به نان بدهیم
 نه دیوه. زوریش جه سوور و به غیره ته، نیشان بهو نیشان له رتی حه ج له سهر ته مهی پیاو پکی
 ته وره حمان پشای میر حه ج که (مرعی) ناو بوو حوشتری دابو به کری به حه جاج و دوا بی
 حوشتره کانی لی شار دبوونه وه سهد لهو سه تهوتی ته وره حمان پشایه نه ترسا (مرعی) دایه بهر
 قه مچی.

تاخ، نه مانه دوا ی خویان قه دربان نه زانری. ته مرۆ زیندوو به کمان هه به نهک ته نها ناودار، بگره
 به هه مو معنایه که وه هه لکه و تووه، ته بی به خیر من راوهستم تا تهو ته مرۆ؟! نهجا دوو شیعی
 مه رسییه ی یا شینیتیکی زبانی بو بکه م؟!، نه وه لالا باوکه، ناوهستم، رهنگه من له پیش تهودا
 برم!. تهویش خوانهکا، یاخوا تا من ماوم نه مرۆ، دلتم تهنگ نه بی و نه گریم!. دوا ی من که یفی
 خویته تی.

۱۰- توفیق وهه بی

کاتی کورینیم بوو، کهوتبوومه کۆری مه لا ته دیبهکان، وهک مه حوی و ته حمده صائب و مه لا
 عوبید و بهکی له کۆنه مه لاکان که کهوتبووه وه زبفه ی دیوانیه وه و دیسان هه میشه هاوشینی تهو
 مه لایانه ی ته کرد، زورتر له مالی تهوانیش کۆ ته بوونه وه. تهو زاته مارف تهفه ندی صندوق
 ته مینبی بوو مخلص (مه عروف وهه بی) بوو، باوکی توفیق وهه بی. دیته منی خوش تهویست
 هه رچهند ته چوومه تهوی، ته م کورپی تازه پیی گرتبوو، جووتی پاوانه ی زیوی له پیدا بوو

به خله خل و خرنگه ی پاوانه راست ته هاته باوهشی من تهوسایهش گروگالی مندالی تهو وهک
 واتا تازه کانی ئیستای له شیهوی وشه ی مندالانی تر جوئی بوو. گهردشی چه رخ منی دوور خسته وه
 چوومه تهسته مول. تهویش هاته مه کته بی حه ریه ی تهوی. دیسان تهمدی بهلام نه دههاته وه بیی
 که مامه ی مندالی تهو بووم!. تا هه موو لایهک هاتینه وه بهغدا. تهو بههوی خوتنده واریه که بهوه له
 تهسته مول پیی بوو به نه رکانی حه رب. له عیرا قدا کهوته کاره وه. له پیشدا خزمه تیکی باشی
 خوتنده واری کرد و بناغه ی الف با ی لاتینی دانا... بهکی له پروفیسوره ناوداره کانی فرانسه
 (پیه روتد) له دهوری رهواجی لاتینی دواوه و من به کوردی له (ژیان) دا نه شرم کردوه. زور
 تهقدیری توفیق وهه بی کردوه. دوا ی تهوه بوو به متصرفی ئیره و هات خزمهت بکا. بوئی بووه
 نه گبهت! چه ندیک به نه نگه و بیستی دیوانی تهو دهوره تهنگانه بهکی تهوای کیتشا، بهلام نه بهزی
 لهو سه رده مه یشتا هه ر خزمه تی عیلم و تهده بیاتی کوردی کرد و (دهنگی گیتی تازه ی) ده کرد.
 نهجا هه ندی وشه ی کهس نه بیستوی هینایه مه یدان که له وهدا من جوئی بوومه وه، تهو بوو
 به وه زیر، ئیستاکه وه زیر نیبه هونه ر تهو ته هه ندی له سیفاتی چاکه ی بخه مه رووی تهوانه ی که
 چاکه ی ده رباره کردوون و پییان نه زانیوه. جاری له گهل تهو یشتا که به تیری کوردا به تی له پایه ی
 تهو جی سلیمانیدا سه ر نه گری بوو دیسان تا بوئی لوا به دامه زانندی هاو زبانه کانی خوی دریغی
 نه بوو. زور که سی له سایه و په نادا حه سا یه وه و زوریش خزمه تی سحافه و سه قافه ی کرده وه.
 له گهل تهو ده یشتا که خیری نابوونه بهکی بو (ژین) نه بووه دهسته برابه کی وهک (دهنگی گیتی
 تازه) ی هینایه مه یدان که له گیتی کورده واریدا دهنگی داوه ته وه. به راستی عالم و زبانان و بی
 ده عیه به. خوا بکا هه شت نزه کی وامان زیاد بی و دهو رو بیستی مؤیدی کورده واری (تهمین زهکی
 بهگ) بگرن.

۱۱- به درخانیه کان

هه موو جاری له بهیروته وه رۆژنامه کور دیبه کانم بو دیت. هه ج درۆی تیا نیبه چاوم روون
 ته بیسته وه و دلتم ته گه شیتته وه. ناوی کامه ران ته مباته وه سه ر ده وری کامه رانییه ک که له
 تهسته مولدا له گهل به درخانیه کان رامان بوارد و زور جار له شه رفی مصاحبتی تهمین عالی بهگ،
 که هه ر دوو کمان له (قاضیکوی) دراوسن بووین. هه میشه له مه جلیسی تهودا رامان ته بوارد.
 (مه حمود پشای ئورفه ی) ش که له شوو رای دهوله تا ته عزابو ته هات شه تر نه ج به رته وه، به قه د
 فیلیک زل بوو، به پیا ده بیبه ک له ته سپ ته که وته خواره وه، پشاهی و شاهی مات ته بوو. ئیمه
 (مه حده بهگ و حه سه ن بهگ، مراد بهگ و حه سه ن پاشا) له شو تینیکدا ته عزا بووین، زه مان
 به سه ردا رۆی هه ریه که کهوتینه جیبه ک لهم دوا بیبه دا له خزمهت (عه بدولر هزاق بهگ) دا تهو و
 (سه یید تهها) و من له گهل (حه ییده ر بهگی) والی موسل هاتینه موسل، تهو بوو (نه وزاد

حه رامزاد) که (مرخص) ای اتحاد و ترقی بوو دهرمانخواری کرد و بهزه هرکوشتی. پاش نهوه خلیل بهگ متصرفی (ملاطیه) بوو، منیش له نه ماسیه بووم. دراوسیتی یهک بووین. (میجر نوئیل) هات بو نهو ناوه. سوپای مستهفا که مال دهوره یان گرت. ئیمه بههوی (بهدری ناغا) و عه شاری کوردهوه رزگارمان کرد کاتنج گه رامهوه بو عیراق له حهلب دیسان کامهران و جه لادته و مه مدوح خزمه تیکی زوریان کردم. دواي هم سووان جه لادته تم له بهغدا دی. ته ماشاکه ن وا کامهران گیانی خوئی و ژیانی له پتی قه ومیه تی خوئی بهخش نهکا. له هم موو شوئینیک و دهوله تیک و جه معیه تیکدا تاوازی داد و بیدادی نهو له کارایه، بهو دوعایه بی که پیران بوئی نهکن.

۱۲- نهلهی جاو

نهو خوژگه م بهخوئی، نهگه نه تانهوئی بیبیین به شوئین منا وهرن پاش نیوه پروان له حهوشی مزگهوتی سهید حهسه ندا له دهسته راستهوه له بن تووه که دا یهکی لیتی راکشاوه، سینه کی حهلوای گه زو و ماجومی و مهسکه تی له ژوور سهری خوئی داناوه. خهریکه ماندوویه تی خوئی نه حهسه سینه تیه وه. نهگه نه تهوئی خه بهری که یته وه دهست بهره بو حهلوای که نه وه لدهستی، پر چنگی نهکا له حهلوای نه لئی فه رموو، وا نه زانی تو مشته ریت و لیتی نه کری. نه و نه ده هیشت بی نه لئی: نه م حهلوایه بو هه ندیک بایی چل ملیونه و هه ندیکیش چل ملیونیان هیه هه فلسیتی بی نادن! ئیتر نه که ویتنه فه لسه فه.

نه م زاته که له گه تیکه ریش سپی کوئیک و کراسه شریکی له بهردایه، هه میشه سنگی بهرله لایه. مووی سنگی و هکو پووشی شاره زوور به ده ره وه یه. ریشیش هیج دهستی لی نادا هه روا به ته بیعت خوئی پیکها تووه. جار به جار ده لاکت به خیری خوئی ماکه بهک به ریشیا دینتی!، کورتی نه کاته وه. ئیتر هه روا هه رچی ته کلیفیکی تری توالیت ته راش و بیجامیه نهو لیتی نازاده یه.

به یانیان زوو که هه لدهستی سینی حهلوای که نه گرتی به بن ده سیه وه له سهردا به با زاردا نه روا ته خواره وه له زور لاهه منداله ورد که ی بیعاری شوئین نه که موئی، حهلوای لی نه فرین، بهردی پیا نه دهن هیشتا دهستی له کهس نه وه شان دووه. سا نهگه چهند حهلوایهک نهویش ناسیا وه کان لیتی بکرن. جار لی هه پشسه وه پاره ی حهلوایچه که ی لی نه داته وه، ننجا کوئیره کی لی نه کری نه یخاته باخه لیه وه و دیتنه وه. له چایخانه که ی بهر مزگهوتی سهید حهسه ن چایچه که چای بو تینه کا، کوئیره که ی پیوه نه خوا و نجا نهگه که سیتی دهست که وت قومارده کی له گه ل نهکا هه میشه دهسته یه کاغزی نهسکه ملی له باخه لایه. تا قوماری بو هه لکه وتی هیچی تر ناکا و نهگه ر حهلوایشی نه فرۆشتی و هیچی نه بوو بی کوئیره یهک و دهسته یه کاغزی له باخه لایه. زور جار که زانیومه هیچی نه بووه نانی بی بکرتی ده فلسم بو راگرتوه و توومه نه مه تو قهرزی کوئت له لامه

نه تدهستی نانی بی بکرتی، نه بوسته وه. کوئیره یه کی گهرمی له بن باخه لی دهره نیا وه و توویه نه وه کوئیره. به م رهنگه، مهردیکه، نه بهردیکه، به برسیستی، به پرووتی، به سه رما، به گهرما، به بی جیتی، به بیکهس نانهوئی. گله بی ناکا، چاوی له خیری کهس نییه. جار به جار که نهچم نه ییدۆرمه وه نه مهوئی له قهرزه کونه که ی شتیکی بده مه وه به زور پاره که ی نه دم به سه ردا. نهویش به زور نه و نه ده حهلوای به سه ر نه و مندالانه ی که دانیمما له دهرین دابهش نهکا. به م حاله وه که موحتاجترین و بی ری و جی ترینی به شه ره، چهند سه رما و سوئله و نه خوئی دیوه و چهند بهردی مندالانه ی لیدراره هیشتا توئیک و کفرتیکی له دم نه ترازوه. نه مه ییش نمونه یه که خوا پیشانی ئیمه ی نه دا. نه لئی سه ریکه ن چهند خو شه و یسته لای من که نالووده ی فیل و فه رج و شه ر و مالی خه لک خو اردن و حه سه رتی و ده ولته و باده و ته فره ی ژنان و دهردی موزاهره و سه ره خوئی نه ولاد م نه کردوه. که مردیش هیچی له پاش به جی نامینی که داخی بو بخوات و ببیتنه میقرۆبی شه ری نه ولادی، خوژگه م به خوئی!

۱۳- مهولهوی (۱)

جارتیکی تریش نووسی بووم، مندال بووم، له بیرمه جاری مهولهوی هاته مالی ئیمه، قاپووتیکی کورکی سهوزی له بهردا بوو، منیان خسته باوه شیه وه و ده می ماچ کردم، له ده می دم ماچکردندا چاوم به چاوی کهوت، بروسکه یه کی پر خنده ی لی نه بووه. مهولهوی ناوی عهوامی (عه بدولر حیم) ه، بو شیعر (مه عدووم)، که چی له هم موو شیعریکدا مه وجوده. نه چیتنه سه ر مه لا نه بویه کری مصنف خوا لیتی رازی بی. له هوزی (تاوغ گۆزی) ن، پیری خدری شاهوش له وانه. له سالی ۱۲۲۲ ی هیجری - ۱۸۰۴ ی میلادی له خاکی جوانرۆ له دینی (تاوغ گۆز) دا (۲)، هاتوته دنیا وه. نهو خوئنده واریه بلنده و نهو هم موو ناساره دلپه سه نده به فه قتیبه تی له مزگه وتانا فیری بووه. دوازه عیلم بووه، له (عه قیده) باوه ردا ماهیر بووه. عه قیده نامه کانی له میسر دا بههوی هیممه تی هاو لاتیبه کانی خو مانه وه له چاپ دراوه.

له پیشدا به فارسی و عه ره بی شیعی و تووه. به سه ودا ی مه عنه و یاتی شیخ سراج الدین (قدس سره) هه موو ناسارتیکی و کردارتیکی نه قشی هه ورامانی لیدراره و په رده ی په نهانی مه عنه و یاتی به سه ردا کیشراوه. مهولهوی بههوی محه بهت و حورمه تی به گزاده ی جافه وه هیجگار (قادر بهگی که یخه سه ره بهگ) که مامی مه حمود پاشا و وه سمان پاشا بووه له تهک به گزاده دا رایبوار دووه. شوهره تی مهولهوی دوو بهشی به قادر بهگ و مه حمود پاشا وه بووه. زورتر شیعه رکانی نه وان

(۱) له راستیدا نه م بابه ته ی پی ره میترد سه باردت به مهولهوی له بهشی یه که می نه م لاپه رانه دا بوو به لام له نووسینه وده که وته بهشی (۱۳) وه.

(۲) مهولهوی له دینی (سه رشانه ی ناچه ی تاوه گۆز له دایک بووه.

کۆیان کردۆتەوه و دەربارەری ئەوان بووه.

مالی مەولەوی لە (چورستانە) بون(۳). که ئیستا ناوایی جەنابی (ئەحمەد بەگی حەمە سەلح بەگ)ە. لەو زەمانەدا سەد مالتی لە ئەفغانستانەوه هاتوونە شارەزور، مەولەوی کچیککی لێ هیتاون که ناوی (عەنەبەر خاتوون)ە و مەولەوی شینی ماتەمی کردووە بۆ عەنەبەر خاتوون. (سەید محەمەد و سەید ئەحمەد و سەید محەمەد و سەید عەبدوللا) چوار کۆری بووه، لە چورستانە رەچەلەکی برابووە. تەنها سەید عەبدوللا ماوه. ناچار رای کردووه گوازتوویەتە پشت قەلای شەمبیران لە دێی (سەرشاتە) لەوێ وەفاتی کردووه. تەئریخی وەفاتی سالی ۱۳۰۰ی هێجری ۱۸۸۲ی مەسحیحییه. زاتیککی میانە بالا، ریشیککی تەنک دوو چاوی بەرەونەق و پر جیلوه. ئەو چاوه جوانانە لە دواییدا کۆتیربوو. گەفتوگۆی لەسەر خۆ وەک شەخی ضیائەددین دانەدانه و بەنوکتە و نیوه خەندەبەکی بەمەعنا که نیمانای دلپاکای و رووناکای بکا، جار جار ناھیککی بەسۆز لە کورەری دەرروونیککی پر عەشقی مەعەنەوی دەهاتە دەرێ، وەک تەوجوھی شەخیکی نەقش تایییدی راپیتەوی دەکرد و بەو عەشقهوه بەجۆش. ئەمە مەولەوی خۆی، ئەمیشە شیعەرکانی وەک ئاوی حەیات لە توتی میدادا.

شیعری مەولەوی بەدەنگی خۆش و هێجرانی (عەزیزی ئامینە) وە لەناو ئیمە برەوی پەیدا کرد. عەزیزی گۆیندەبەکی عەزیز بوو. لە مەجلیسدا هێجرانی و لە چیادا قەتار هەر لەو ئەهات. ئەمە راستە که بەیانیککی لە رابووە ودا قەتاریکی خوتیند که وی کوهسارانی هینایە جونبوش و قاسیە. بەک دوو شیعری بوو، زۆری لە دل ئەسەند، ئیجگار لە بەهاراندا. لە ئیواراندا لەسەر کاریزی شەریف که دەیگوت: وەهارەن، سەوزەن، ئاوەن، پیکاوەن.

یاخوو:

گۆل چون رووی نازیز نەزاکەت پۆشان

بەفراوان چون سەیل دیدەدی من جۆشان

یا بەیانیان که بەقەتارەوه ئەیگوت:

لە ورشەوی شەونم لەتوتی پەردەوه

نیرگس مەست مەست چەم بلاو کردەوه

ئەمانە و ئەو دەنگە داودییه و نەشەوی بەهاران و دلپاکای ئەوسای یارانە. جا لیککی بەدەنەوه چ شۆزیک و چ سۆزیککی ئەخستە کەللە و دەرروونەوه، من ئەم شۆرەم هەر لە کەللەدا بوو ئەمویست بەسەر یاراندا دابەشی کەم. بەلام شێوی زوبانەکەوی ئەو گیانە شیرینەوی لە ئیمە شارەدووه تەنها

(۳) تکایە بۆ زیاتر شارەزابوون لە ژبانی مەولەوی و خێزانی و شیعەرکانی و دۆست و خۆشەویستانی، تەماشای یادی مەردان بەشی دووهمی مامۆستا مەلا عەبدولکەرمی مەدرس بەکە.

چەند کەسیک لە هەوراماندا تیبی دەگەیشتن. ئەو سەرەدەمەوی لە ئەستەموڵ شاعیرەکانمانم لە رۆژنامەدا بەرپز ئەنوووسی لەوێ کەس لە مەولەوی نەدەگەیشتن. نیازم بوو وەک شینی حەمە ئاغای دەرەندەقەرە و چوار شەخس رەنجووریم کرد بەتورکی ئەویش وەرگێرمە سەر تورکی. بەلام ئەو گیانە بەلندە لەو گۆرە تەنگەدا نەدەگونجا و دانەدەمرکا! ئەو ئارەزوویم هەر لە دلا مایەوه تا هاتمەوه و بەزۆرە ملی ئالاندمیانە نووسینی رۆژنامەوه و ئەشبایە هەموو ژمارەبەک هێچ نەبێ شەش حەوت رەنگ نووسین بنووسم، عیلمی و فەنی، تەئریخی کردوگۆشی، گالتەوگەپ، ئیجتەماعی، حقووقی، ئەدەبی، ئەدەبیاتمان لە هەموویان بۆ ئەم خاکە پێشتربوو. جارێ لە پەندی پێشیانەوه تێهەلچووم، دیتم ئەو خەرجی عامە، بالا نییە، ئنجا هاتم بەفەننی (ئەسپری تیزمە - جەلبی ئەرواح) گیانی مەولەویم هینایە (ژیان)ووه و ژباندەوه. لە قەلای زالمی زەلم وەک تاقەکەوی زەلم کیشامە دەشتی شارەزووری ئەدەبیاتی کردووه. ئەو تاقەکەوی ئەلەکتیریکی نووری لێ پەیدا بوو رۆحەکەوی و ئەسلەکەوی بووه پەلکە زێرینەوی کوردستان.

ئاخ هەر خۆم ئەیزانم چەندم رەنج داوه تا لەم لا و لەولا کۆم کردووه خوا هەقە بۆ ئەمە موفتی(۴) هۆی کردووه و دیوانی مەولەوی دامێ و حەسەن بەگی عەلی بەگی جافیش سەروردی مەولەوی دەست خستم. خوا هەردوویان پایەدار و کامگار کا.

باوەرم نەدەکرد من بگەمە ئەو رۆژەوی فەردی مەولەوی کۆیکریتەوه و لە چاپ بدرێ. خوا هەردوویان بۆ من ئاسان کرد. لە هەر شوتینی نالەبەکی مەولەویم بیست خستە قەوانەوه. بەلام زۆر داخی دیوانی نالی و کوردی و شێخ رەزا و حاجی قادرم لەدلدا بوو که ئابرووی ئەو یادگارە جوان جوانانەیان بردبوو. من بەشی گرانترم گرتە ئەستۆی خۆم زوبانی هەورامی و زوبانزەدی مەولەوی ئەمرۆ لەم خاکەدا کەم کەس ئەیزانی. هەرچی خۆم نەمزانیی بە (کەعب الأخبار)ی کوردستان (مەلا عبدالله) (۵) که وەک مەولەوی لەدواییدا چاوی نابینا بووه و بەشاعیری هیوای ئەدەبیاتمان، بینای هیوا (گۆران) (۶) ساغ کردووه. وە لەتەرتیب و چاپیشا رەنجم دا چ ئەسلی شیعەرکان و چ چاپەکەیان راست و رەوانە خانەوی چەوتی و راستی بۆ ناکەم. خۆزگە شیعری مەولەوی ئەهلی دل ئەیخوتیندەوه. گۆران ویستبووی غەزەلیکی هەلبێتێرێ بیکا بەعەرەبی، هەرچی تەماشای کردبوو هەلبێتارده بوو. خوا ئەیزانی و ئەهلی مەعنا باوەر دەکەن که

(۴) موفتی: موفتی سلیمانی - مەلا عەزیزی موفتی - زانای نایینی.

(۵) مەلا عەبدوللا (مەلا عەبدوللا مەربوانی) شارەزای شێوی هەورامی که یارمەتییەکی زۆری پیرەمیزی داوه لە وەرگێرانی شیعەرکانی مەولەویدا.

(۶) (گۆران) مامۆستا گۆرانی شاعیر بەهۆی ئەوی ماوەبەک لە هەورامان مامۆستا بووه، شارەزایی لە شێوەزمانی هەورامیدا پەیدا کردووه.

رۆحی مهولهوی وهک (مثنوی) مهولهوی (۷) رۆح نهواز و دلپهسهنده. تائیسستا له پهردهی زوبانی هه وراماندا بوو وا دهركهوت. چونكه هه مووی پینچ سه د لا په ره ی نه گرتوه. كردمان به دوو جلد. هه رزانتربش نه بی.

جلدی یه كه می مهولهوی وهك گری ناگری زهردهشتی له سه ر كۆی ئاته شگاوه، كه شاعیری بلند هه میسه یادی كردوه، دره وشا یه وه كوردستانی پر كرد له نووری نه ده ب. زۆرم پین خوشبوو كه به بازا ردا نه رۆیم هه ندی دیوانی مهولهوی به دهسته وه و هه ندی له به ر وهك بولبول به نه غمه ی رۆحی مهولهوی جریه بیان نه هات. ئۆف چه ند خوشه دهنگی هه سستی و به با ده ی هه سستی نه شه ی سه ره سستی. من نه وا دوا بی رۆمه به وته ی خۆم نه بی نه ده بیستی زۆر قه وم و ناودارانی زۆر میلله تم دیوه هه چیان نه وه نده ی رۆحی مهولهوی پرچۆش و خرۆش نیسه. رهنگه له مه عنای شیعری مغلقی عه ره بی نه گه م كه (معلقاتی سه به عه)، حه وه وانه ی كه عبه پینچ و تاب و برقه ی شیر و ئوشترم نه خاته كه لله وه. (بیدل) (۸) یش خه وم لی ده خا و مهولهوی به ناله ی دل سۆزی به وه بیداری كردمه وه، مه عدومم له قولله ی قه زاله ی عه ده مه وه هه نایه سه ر كۆی ئاته شگا.

وا ده زانم نه م دیوانه له نه ده بیاتی كوردیدا هالالی شه واله، هه ورامان به ئاشوویی زه مان شیوا. به رگوزاری مه عدوومی تازه رهنگ و بۆی به هار په یدا نه كا. خۆزگه وهك نه مردم دیوانی (مهولهوی) م به چاپكراوی دی نه شمیبست رادیوی عیراق به دهنگی (ره شۆل) و یه كێکی ترقه تار و هه جرانای و ئای ئایی به شیعری مهولهوی نه رازانده وه.

وه سیه تنامه ی پیره میرد

نه مجاره نه مرم، له مردن ناترسم، ژیانیکی باش و عومریکی درێژم رابواردوه، گه لی شاران و ولاتان گه راوم، گه وره و پادشاهانم دیوه، تالی و سویری زۆرم چه شتوه. به نیوه خوینده واری له سلیمانی ده رچووم و خویندنیکی به رزم هه نایه وه. به سه ره ریزی نه زانم كه له ریتی باوه ری خۆما حه پس و زیندانیکی زۆرم دیوه. له م ولاته دا دوو چاوم هه بووه، یه كێ زانست و یه كێ ژین. ئیسسه كه ئیتر له وانه یه كه لکی خزمه تم پیه نه مینتی به م به بار به سه ر خه لكه وه، روو نه كه مه وه قایی نه به دی به بی نه وه ی كه مالی كه سم خوارد بی، موحتاجی كه س بوو بیتم. هه یچم پاشه كه وت نه كردوه، هه یچیشم له دوا به جی نه ماوه چاوم له دوا ی خۆم نیسه، خۆم به ئاخرخیر نه زانم. هه رچه نده یه گانه هیوام نه وه بوو كه بیینم قه وم و میلله ته كه م په یهك له مه به رتر و خوینده وارت و پیگه یشتووتر بن، بوو به گری له دلما و نه مدی. له گه ل نه وه شا به ختیارم چونكه بۆم ده ركه وت كه

(۷) مهولهوی (مهولانا جهلاله ددینی رۆمی) خاوه نی مه سنه وی (سرودی نه ی).

(۸) (بیدل) شاعیری به ناوبانگی ئیران. كه هه میسه ناوی له گه ل ناوی (کلیم) دا پینكه وه دیت.

قه وم و میلله ته كه م له پینشه كه وتان و هه موو جۆره توانا و قابیلیه تیکیان تیدایه. ئامۆژگاریم نه وه یه بخوین کور و کچ تا خوینده وار نه بن بی سووده. هه موو شتیك به عیلم و فه نه وه یه. وه كو وتوو مه:

«لای من به خوینده واریه، ئاه خوینده واریه
هه ر میلله تی كه فه نی نه بی، ده ردی کاریه
ئاخ خۆزگه خویندنیس وه كو من ئاره زوو نه كه م
بیسینم و نه بیته گرتی قورسی كفه نه كه م»

ئامۆژگاریم نه وه یه به شوین ماده مه كه ون، دنیا زۆر به گران مه گرن. تا نه توانن خزمه تی راست و بی موقابلی قه وم و زمان و ولاته كه تان به كن و ده سستی داماوان بگرن و له دین لامه دن. خوا و پیغه مبه ری خۆتان بناسن و ره وشستان پاک و خاوین بی.

ئامۆژگاریم نه وه یه چاپخانه كه مه فه وتین، نه م قه له نده رخانه یه تیک مه دن. نه و یهك دوو كه سانه نه م به یینه له م قه له نده رخانه یه دا خۆیان داوه ته په نای من بی نازیان مه كه ن حه قیان به سه ره مه وه یه.

رۆژنامه كه ش له ده ست مه دن. چاپخانه كه ئیش پیبكه ن چونكه له لایه كه وه ناكوژیته وه و خزمه تیکی بی نه كرت له لایه كێ تریشه وه نه و جیهه تانه ی من یارمه تیم داون به لكو به هۆی ئیشكردنی چاپخانه كه وه نه و یارمه تیه بیان لی نه بریت.

ئامۆژگاریم نه وه یه شیعر و نووسینه كانم كۆكرا یه وه مه یفه وتین ئیسسه فاده ی لی نه كرت. ئامۆژگاریم نه وه یه له گردی یاره مینین. بۆم مه گرن. نه گه ر زۆر بیرتان كردم جار جار سه رم لیده ن. فائق نه م ئامۆژگاریانم بۆ تویه و بۆ نه و كه سانه یه كه به ته نگمه وه ن.

ژیانی پیره میرد

یه كه م: ژیا نی له خویندن و فه رمانی میریدا:

* پیره میرد ناوی (توفیق مه حموود هه مزه) یه. واتا توفیق به گی مه حموود ئاغای هه مزاغای مه سه رف.

* له سالی ۱۸۶۷ ی زاینی، ۱۲۸۸ ی كۆچی، له گه ره كێ گۆیژه له شاری سلیمانی له دایك بووه.

* باپیری (وه کیل خه رج) واتا به رپر سیاری دارایی (نه حمه د پاشای دوا میری بابان) بووه. بۆیه ناسراوه به مه سه رف (مصرف). توفیقی مه حموود ئاغا، له ته مه نی شه ش، حه وت سالی دا، نراوه ته به ر خویندن، یه كه مجار نه چیته حو جره ی مه لا حوسه یه نه گۆجه قورئان و کتیبه سه ره تایی به كانی خویندنی حو جره ی نه و کاته له وئ ته وا و ده کات. ئنجا نه چیته حو جره ی مه لا

سه عیدی زلزله بی.

* دواى ئەوه ژيانى فه قیبه تی دەست پێدەکات. لەسەرەتاوه لەمژگەوتەکەى باپیری که ئیستاش ماوه (مژگەوتی هەمزاغا) که نزیك مالى خوڤان بووه، لای مەلا مەحموود دەرسی عەرەبی دەخوینیت. لە خویندنی عەرەبیدا دەچیتە پیشەوه و دەست ئەکا بەخویندنی (سیوطی) بەدواى خویندندا وەك هەر فه قیبه كى ئەو سەرەمه له شار و جینگه كى خوێ دوور دەكەوتیتەوه. دهگاته مژگه و ته كانی شاری (بانە) له كوردستانی ئێران. ماوه یەك لەوێ ماوه تەوه و گەراوه تەوه بۆ سلیمانی.

* له ئەیلوولی سالی ١٨٨٢ی زایینیدا، لە تەمەنی (١٥) سالییدا دەبیت بە کاتبی نفوسی سلیمانی. زۆری پێ ناچی دەبیت بە کاتبی (ظبط) ی دادگای سلیمانی.

* له حوزەیرانی ١٨٨٣دا کراوه بە کاتبی ئەملاکی هوما یونی له هەلەبجە.

* له ئەیلوولی سالی ١٨٨٦دا دەبیت بە باشکاتبی مەحکەمەى شاربازێر.

* لە تشرینی یەكەمی سالی ١٨٩٥دا بووه بە معاون مودیری شاری (کەریه لا) بەلام نەچوو و دەستی لە کار و فەرمانی میری کیشاوه تەوه.

* شیخ مسته فای نه قیب کردوو به وه کیلی خوێ بۆ راپه راندنی ئیش و کاره کانی و ژيانیکى باش و له بارى بۆ خولقاندوه.

* لەسەر دەعوەتی (بانگ کردنی) سولتان عەبدولخەمید، شیخ مسته فای نه قیب و شیخ سه عیدی حەفید، کاروانیک رێک دەخەن و له سالی ١٨٩٨ی زایینیدا، دەچن بۆ تورکیا، پیره میرد، دەبیتە هاوسەفەریان. دواى باسی ئەم کاروانە و سەفەرە دەکەین.

* له ئەستەمۆل له (مابهین) دەبنه میوانی پادشاهیى. له پاش سالتیک له گەل شیخ سه عید و شیخ مسته فا و گەل له رۆشنییر و پیاوانی بەناوبانگی سەفەرە کە یاندا دەچن بۆ (حەج)، توفیق دەبێ بە حاجی توفیق، لە لایەن پادشای عوسمانییه وه پایه ی (بەگ) یتى دراوه تی و بوو بە حاجی توفیق بەگ.

کاتیک له حەج دەبن، وه فایى شاعیر و سەید ئەحمەدی خانەقای کەرکوک، دەبنه هاوړی حاجی توفیق. له گەراوه ودا له ریتی حیجاز وه فایى کۆچی دواى دهکات و، هەر لەوێ دەنێژریت. سەید ئەحمەد رووه و عیراق دیت و حاجی توفیقیش دەچیتەوه بۆ تورکیا.

* لهو ساله دا (عزەت پاشا) ی کاتبی دەرباری شه هرباری، وهلامی ئەو نامەیه که (ناصرالدین شا) بۆ سولتان عەبدولخەمیدى نووسیوو، به حاجی توفیق دەنووسیتەوه، شپوهی نووسینى نامه فارسییه که و خه ته که ی و زبره کی حاجی توفیق زۆر به لایانه وه په سەند دەبیت. له بەر ئەمە له (١٤) ئەیلوولی ١٨٩٩دا فەرمانی شاهانه ی بۆ دەر دەچیت و دەبیت بە ئەندامی مەجلیسی

به رزی ئەستەمۆل. هەر لهو ماوه یه دا به هۆی عزەت پاشاوه له ئەستەمۆل له کۆلیجی یاسا (کلیه الحقوق) وەر دهگیریت و بروانامه (شه هاده) ی حقوق وەر دهگریت، له تەموزی ١٩٠٥دا که بانگی مەشرووتیه ت درا و مەجالیس تیکچوو، حاجی توفیق هەتا سالی ١٩٠٨ له ئەستەمۆل به محامیه تی و گۆقار و رۆژنامە وه خەریک بووه.

* له سالی ١٩٠٧دا که (کۆمەلەى کورد) به نهینى پینکها ت به سه روکایه تی (شیخ عەبدولقادری شیخ عەبدوللای شه مزینی) وه له سالی (١٩٠٨)دا که حیزبی (اتحاد و ترقی) که مالبسته کان سولتان عەبدولخەمیدیان لابر د، ئەو کۆمەلەیه به ئاشکرا خوێ ناساند وه پیره میردیش به کتیک بوو له ئەندامه کانی.

* له مانگی ئەیلوولی سالی ١٩٠٩دا بووه به قائیم مەقامی چۆله میرگ.

* له مانگی نیسانی ١٩١٢دا بووه به قائیم مەقامی (قەرەمورسل)

* له شوباتی ١٩١٥دا بووه به قائیم مەقامی (بالاوا).

* له ئەیلوولی ١٩١٦دا به هەمان پله بۆ (بیت الشباب) دانراوه.

* له مارتی ١٩١٧دا به هەمان پله بۆ (گموش کوی) دانراوه. له هەمان سالدا و له هەمان پله دا چۆته (اطه پازاری، هەگه لئ ئوطه) که دوورگه یه کی خویش و ناوداری تورکیا و هاوینه هه واره.

* له مانگی نیسانی ١٩١٨دا کراوه به (متصرف) ی شاری (ئەماسیه) له تورکیا. هەتا سالی ١٩٢٣ لهوێ بووه.

* که حکومه تی عیراق له سالی ١٩٢٣-١٩٢٤دا دامەزرا، له تورکیا وه گه راپه وه بۆ به غدا و لهوێ وه بۆ شاری سلیمانی و له مانگی کانوونی دووه می سالی ١٩٢٥دا گه یشته وه سلیمانی.

* لهو ساله وه نه چوو به لای فه رمان و ئیش و وه زیفه ی میریدا و کاتێ له سالی ١٩٢٦دا رۆژنامە ی (ژیان) له لایەن شاره وانی سلیمانییه وه دامەزرا و (حسین ناظم) بووه مودیری ئیداره و سه روکی، پیره میرد ده کریت به سه ره رشتیاری رۆژنامه که. کاتیک له سالی ١٩٣٢دا حوسین نازم کۆچی دواى دهکات پیره میرد ده بیت به مودیری مه سئولی رۆژنامه که.

* له سالی ١٩٣٨دا ناوه که ی ده گۆریت به (ژین) و هەتا ١٥ ی حوزەیرانی سالی ١٩٥٠ هەزار و پانزه ژماره ی لێ چاپ دهکات.

ژیانی پیره میرد - دووهم

* له رۆژی ١٩ ی حوزەیرانی سالی ١٩٥٠دا، له سه عات چواری پاش نیسه رۆ، به رانه بر به چواری په مه زانی ١٣٦٩ ی کۆچی له سلیمانی به هۆی نه خویشی شه کره و گورچیله وه، له تەمەنی هه شتا و سێ سالییدا کۆچی دواى دهکات و له سه ر داواى خوێ، گردی (مامه یاره) ی سلیمانی

دهبیتته نارامگای ههمیشه بی ئه و مرۆقه مهزنه.

ژیانی ئەدەبی و ڕۆژنامەنووسی پیره مێرد

خولبای شیعر و ئەدەب هەر له منالییهوه له گهڵ پیره مێردا ژیاوه، بههرهیهکی خاوین و مهزن ئاویتتهی گیانی بووه و داهینانی فرهی پێ بهخشیوه. وهک له پیشهکی ئهه کتیبه دا پیره مێرد خۆی باسی ئه و خولبا و دنیای شیعر و سه ره تایی ده ستپیکردنه ی خۆی ده کات، له سه ره تابه کی زۆر زووی ته مه نییه وه ویستوو به ته ی شیعر بلتی، باسی ئه و که شکۆ له مان بو ده کات که چۆن نووسیویه تیه وه. ههروه ها ئه و هه وه له سه ره تاییبانه ی خۆی له بواری شیعر دا. خۆی ده نووسیته «له بیرمه معلم ناجی مه رحووم له قیسمی ئەدەبیاتی (ترجمانی حقیقت) دا سه ره په رشتی ئه کرد، لیته وه په نجا سال له مه و پیتش ۱۸۸۳ ی میلادی مه نزوومه یه کم نووسیوو ده رجی غه زه ته ی کردیوو، له ژیریشیا نووسیوی (زکای ناتراشیده) فکریکی شیه ی نادروست - هه ر کا ده وام بکه ی ئاخری هه ر ده بیته شاعیرێکی باش» (۹). ههروه ها مامۆستا محمه د په سول هوار له دیوانی پیره مێردی نه مر دا له لا په ره ی (۹۳-۹۴) دا نووسیویه:

«هه ر له منالییه وه نیشانه ی ئه م به ره به ی تیا دیاری دا بوو. هه ر له منالییه وه چه زی له شیعر خوتینده وه و شیعر له به رکردن بووه. ئه وه بوو له گه ل مامۆستا که پدا له سه ر شیعرێکی خواجه حافظ تیک ئه چن، له شاره زا به کم بیستوه که وه ختی وه سمان پاشای جاف له سالێ ۱۳۰۰ ی هیجریدا خانویه کی سه نه مۆی دروستکرده، دیواره کانی زووری دیوه خانه کی هه موو ئاوینه به نگ بووه و به ئاوینه ی گه وره گه وره راژێراوه ته وه، ئه و سه رده مه ئاوینه به نگ له کوردستاندا ئه و نه ده نه به نه راوه، به تابه ته تی تیره ی جاف که کۆچه ری بوون و هه میشه له ژیر ره شمالا ژیاون ئه و خانوه ی وه سمان پاشایان زۆر له لا شتیکی سه یر بووه، پیره مێرد بو دروستکردنی ئه و خانوه و بو دانانی میژووی دروستکردنه کی ئه م دێره ی به فارسی نووسیویه:

«شد به توفیقی خدایی لاینام

در هزار و سیصدی هجری ته مام»

بێگومان ئه بی ئه و سه رده مه پیره مێرد له یه کییک له مرگه وته کانی هه له بجه دا فه قی بوویته و به پیتی ئه و دێره ته مه نه ی پیره مێرد له و کاته دا (۱۱، ۱۲) سالان بوویته که ئه مه ش نمونه یه کی تری زیره کییه تی» (۱۰)

ههروه ها مامۆستا عه لاهه ددین سه جادی هه ر له م باره یه وه بیرو پای خۆی ده بریوه و نووسیویه: (له ته مه نه ی ده سالیدا که ده رزی (شیرین و خه سه ره ی نیزامی) له لای مه لا سه عیدی

(۹) ژبان- ژماره ۳۷۵-۳۱ ئای ۱۹۳۳.

(۱۰) پیره مێردی نه مر- م. هوار ل ۹۴.

زه لزه له بی ئه خوتیند و ئه بینی سه ره تایی به م شیعره ئه کاته وه که ئه لتی:

خوداوند دهر توفیق بو گشای

نظامی را ره ته حقیق بنمای

ناوی توفیق له کانگای دلاییه وه ده نگ ئه دا ته وه، له قه راغ کتیبه که یه وه ئه میش ئه م شیعره ئه نووسی:

نظامی چون به توفیق ابتدا کهرد

تهعاون بین که توفیقش چها کهرد؟! (۱۱)

له پیتش ڕۆیشتنی پیره مێرد بو تورکیا و اتا پیتش سالێ ۱۸۹۸ که ته مه نه ی ۳۱ سال بووه هیچ به ره مه میکیمان نه بینیوه یا خود باس نه کراوه هه تا لیته دا بو جیهانی شیعره ی ئه و سه رده مه ی بگه رتینیه وه و له باره یه وه بنووسین. ئنجا ئه و که له ته مه نه ی یانزه و دوانه سالیدا خولبای شیعره ی که وتبیتته سه ره وه و هه تا ته مه نه ی ۳۱ سال که ڕۆیشتوو، دیاره که م یا خود زۆر به ره مه می هه بووه ته نانه ت ئه و شیعره ی که معلم ناجی له ڕۆژنامه ی (ترجمانی حقیقت) دا بو ی بلا و کردۆته وه له به رده ستا نییه هه تا شتیکی له باره وه بلتین!

ئیه مه ئه و سه رده مه ی پیتش ڕۆیشتنی ناو ده نیین هه نگاوی یه کم، له و هه نگاوه دا به ره مه می هه بووه و وه ک باوی ئه و سه رده مه که خۆی باسی ده کات شیعره ی، نالی و مه وه لوی و مه حوی و حاجی قادر و... هتد. له که شکۆ له کی خۆیدا نووسیوه ته وه. زه وق و به ره ی له و شیعرانه وەرگرتوو و بو ته شه یدا و عاشقی بوو کی شیعر.

هه نگاوی دووم به لای ئیه مه وه له ۱۸۹۸ هه ده ست پێ ده کات که چوووه بو تورکیا هه تا گه رانه وه ی له سالێ ۱۹۲۴. له و ماوه یه دا له ولاتیکی دوکه وتوو و په رتیشانه وه که وته ناو ولاتیکی پیتشکه وتوو و شارێکی گه وره ی وه کو ئه سه ته مو ل که شوینی زانست و ئەدەب و کانگای هونه ر و ڕۆژنامه و شانۆ و هه موو جوژه چالاکییه کی فیکری بوو. بو به ده بیین که مه وه رانی ئه و سه رده مه، نه ک له کوردستاندا به لکه له هه موو ڕۆژه له تدا، به تابه ته تی له وانه بوون که خوتیند و پیتگه یشتنیان له ئه سه ته مو ل بووه. ئه سه ته مو ل به هۆی ده سه لاتی گه وره و به رفراوانی ده وه له تی عوسمانییه وه له لایه ک و ستراتیژی ته تی شوینه که ی که ڕۆژه له تانی دوکه وتوو و ڕۆژئاوا (ئه وروپا) ی پیتشکه وتوو ده گه یانده به یه کتری، له لایه کی تره وه بایه ختیکی گرنگی په یدا کردبوو. ئه وی به دوا ی زانست و ئەدەب و فیربون و پله و پایه دا بگه رایه رووی ده کرده ئه و شاره. پیره مێرد له باره ی پیتگه یشتنی خۆیه وه له ئه سه ته مو ل له زۆر مونسه به دا به ئاشکرا نووسیویه، له وه سیه تنامه که یدا ده فرموویت «به نیوه خوتینده واری له سلیمانی ده رجووم و خوتینتیکی به رزم

(۱۱) میژووی ئه ده بی کوردی - عه لاهه ددین سه جادی ل ۴۶۲.

هینایهوه». (۱۲) یاخود نووسیبویه «ئیمه زۆرتیمان لهوپیوه له ئهسته موئهوه پینگه بشتووین» (۱۳)، ههروهها باسی ئهوه دهکات که هههچی زانیاری و رۆشنبیری خۆی ههیه هه مووی لهوئ له ئهسته موول کۆکردۆتهوه و له ناو مێشکیا ههلی گرتوون و لهبری کتیب و کتیبخانه هه موو جار بۆ مێشک و بیرهوهری و توانای شت له بهرکردنی خۆی دهگه پیتتهوه و به هههری لی وهرده گریت و دایده پیتیتتهوه، پیره مێرد ئهه توانای له مێشکا هه لگرتن و له بهرکردن و بیرتیهیهی خۆی به توره که بهکی ئارد شوپهاندوه که هههچنده هه لسته کتیبی تۆزی لی بهرز ده پیتتهوه، ده نووسیت «هههچی تۆ بلیتی کتیب و مه ئخهزه له لام نیبه و به دهه ستمه وه نیبه، سه رمایه به که م (حافظ) به، هههچی ئه نووسم له توره که کۆنه جاوه کهی ناو که لله می دهردینم که هه شتا سه له من هه لیه ته کینم، وه که جهو الی ئارد تۆزی لی ئه پیتتهوه» (۱۴).

به راستی ئهه مه به سه تهی پیره مێرد بۆی رۆشنتبوو وه ماوهی بیست و پینج سه ل و لاتنی خۆی و خیزانه کهی له پیناودا به جهی هیشتبوو به وه پیری سه ره که وتنه وه گه یان دیه ئاکام و جینگای شیاری خۆی. کاتیک ته ماشای چالاکیه ئه ده بی و سیاسیهی کانی ده که یین که له تورکیا نواندوویه تی له پیناوی نه ته وه و نیشتمانه که یدا بۆمان ده رده که و پیت که له رۆژی به که می گه یشتنیه وه به تورکیا به نامه ی خۆی بۆ داناوه و ساتیک نه وه ستاوه و رۆژتکی لهه ماوه زۆره به فیرۆ نه داوه. ئنجا پیتش ئه وهی به وردی ئهه لای نهی ژبان و تیکۆشانی ئه ده بی ئهه بلیمه ته روون بکه مه وه، پتوبسته باسیکی بروا پتیکراوی خاوهن به لگه ی ئهه سه فه ره بنووسین، که پیره مێرد به کیک بووه له ناو ئهه کاروانه دا که له سلیمانیه وه چۆته ئه سه ته موول.

هه موو ئهه سه رچاوانه ی که باسی ئهه سه فه ره ی پیره مێرد ده که ن که سالی ۱۸۹۸ بووه ئه وه نده ده لین که پیره مێرد له گه ل شیخ سه عیددا ده چیت بۆ تورکیا. به لام ئیمه گه لی زانیاری نویمان له م باره یه وه ده سته که وت، به تایبه تی له م دواییه دا که یاداشته کانی شاعیری نه مر زیوه (۱۵) بلا بووه وه و له چه ند لاپه ره یه کدا باسی ئهه کاروانه ده کات که خۆی به کیک بووه له وان.

له کاتی خۆیدا دوو کاروانی شیخانی سلیمانی هه فیدزاده کان له سه ر داوای سولتان عه بدولحه مید و فه رمانی حاجی کاک ئه حمه دی شیخ به ره وه ئه سه ته موول ریکه وتووه. سه به ره ت به مه با بزاین زیوه له یاداشته کانی چی نووسیه: «سولتان عه بدولحه مید سه به ب به ئیخلاسی که ده رحه ق سادات و مه شایخی هه بوو، ده رحه ق به حه زره تی کاک ئه حمه د زیاتر بوو، کاک

(۱۲) بروانه لاپه ره (۴۷) ی ئهه دیوانه.

(۱۳) بروانه ژین - ژماره ۸۹۳ سالی ۱۹۴۷.

(۱۴) ژین - ژماره ۸۹۶ سالی ۱۹۴۷.

(۱۵) گه نجینه ی مه ردان - زیوه. سالی ۱۹۸۵.

ئه حمه دیش له بهر ئیختیاری توانای سواری و سه فه ری نه ما بوو، ئهه ئاره زوه ی هه ره له دلا بوو، سولتان ئیراده ی کرد که هه فید و وه لی عه ده ی کاک ئه حمه د، شیخ سه عید به چیتته ئه سه ته نبوول بۆ حوزوری شاهانه، ئه ویش له سه ره ئهه ئه مره ته شریفی چوو وه ناییلی ئینعام و ئیلتیفاتی پادشاهی بوو.

له پاش چه ند سالیکی تر دووباره ئه مری کرد که شیخ سه عید به چیتته وه بۆ خدمه ت زاتی شاهانه. مه رحووم شیخ ته داره کی سه فه ری ریکه خست له خزمان و ئه شراف و عوله ما و خدمه تکار نزیکه چل که سی ئینتخاب کرد که لهه سه فه ره له خدمه تیا بن. له ئه قاریب شیخ مسته فا و شیخ عومه ری برای و شیخ مه حمود ی کوری. باقی له ئه شراف و مو عته به ران و عوله ما بوون. به واسیته ی جه نابی شیخ مه حمود که مه رحه مه ت و ئیلتیفاتی له گه ل من هه بوو منیشی داخلی هه یه ته ی سه فه رییه بووم. ئیراده ی شاهانه سادر بوو که هه موو مه ساریفی ریکای شیخ و ته به عه ی هه تا ئه سه ته نبوول له سه ره حوکومه ت بن» (۱۶)، ههروهها زیوه ره له باسی پیره مێرددا هه ره له و یاداشته نا هه باسی سه فه ری پیره مێرد ده کات بۆ حه ج له گه ل شیخ مسته فا ی نه قیب و شیخ سه عیددا، ده نووسیت «له خدمه تیا (له خدمه ت شیخ مسته فا) دا چوو بۆ ئه سه ته نبوول و له ئه سه ته نبووله وه ئیشتراکی سه فه ری حه جازیشی کرد، ناییلی ته وافی بیت الله بوو. که نه قیب له مه که که ی مو که ره مه وه وه فاتی کرد له خدمه ت شیخ سه عیددا دیتته وه ئه سه ته نبوول» (۱۷) ههروهها له باره ی پیره مێرد وه ده نووسیت: «ره فیقی سه فه ره و حه زه ره م، دۆستی دانا و مو عته به رم، پیره مێرد» (۱۸).

پیره مێرد له سه له کانی به که می گه یشتنیدا به تورکیا و هه ره لهه کاته وه که ئه ندامی مه جلیسی عالی ئه سه ته موول و قوتابی کۆلیجی حه قو بووه ده سته کردوه به نووسین و وه رگێرانی شیعر و وتار و زیندوو کردنه وه ی ئه ده بیاتی کوردی و ناساندنی بهه جیهانه نوپیه. لیته دا ناوی ئهه گوشار و رۆژنامه نه ده نووسین که پیره مێرد یاخاوهن و سه ره نووسه ری بووه یاخود ده سه ته ی نووسه رانی بووه یا نووسه رتکی چالاک بووه و به به شداری قه له مه که ی لاپه ره کانیانی رازاندۆته وه.

۱- گوشاری (ره سملی کتاب)، خاوه نی ئیمتیا ز حاجی توفیق به گ ئه سه ته موول.

ئیمه له باره ی ئهه گوشاره: سالی ده رچوون و داخستنی، ژماره کانی، به چه ند زمان ده رچوو، باباته کانی چی بوون و نووسه ره کان کتی بوون، هه یچ زانیاریه که مان ده ست نه که وت.

۲- رۆژنامه ی کورد یاخود (کورد ته عاون و ترقی غزه ته سی).

رۆژنامه یه که بووه، به کوردی و تورکی له ئه سه ته موول به که م ژماره ی له ۹ ی تشرینی دووه می سالی ۱۹۰۸ دا ده رچوو. هه تا حوزه بیرانی سالی ۱۹۰۹ به رده وام بووه. خاوه نی ئیمتیا زی حاجی

(۱۶، ۱۷، ۱۸) گه نجینه ی مه ردان - زیوه ره لاپه ره کانی ۵۶، ۵۷، ۱۴۷، ۱۴۸.

توفیق بهگ بووه و سه‌نووسه‌ری (ئه‌حمه‌د جه‌میل پاشا) بووه. ده‌نگی کۆمه‌له‌ی کورد - کورد تعاون و ترقی جمعیتی - بووه که شیخ‌عبدولقادی شه‌مزینی سه‌رۆکی بووه.

۳- له‌گه‌ل (فائق صبری بهگ) رۆژنامه‌ی (مصور محیط)یان ده‌رکردووه.

۴- له‌ زۆریه‌ی ژماره‌کانی گۆقاری (ژین‌ای ئه‌سته‌موولدا شیعر و نووسین و وه‌رگێرانی هه‌یه. ئه‌م گۆقاره له‌ سالێ ۱۹۱۸-۱۹۱۹ له‌ ئه‌سته‌موول به‌کوردی و به‌تورکی ده‌رچوووه ئیمه هه‌تا ئیستا پانزه ژماره‌مان لێ بینیوه که به‌ریتز، ئه‌دیبه‌ی دلسۆزی کوردستانی تورکیا (محه‌مه‌د ئه‌مین بۆژ ئه‌سه‌لان) له‌ سوید چاپی کردۆته‌وه و ته‌واوی ژماره‌کانی وه‌رگێراوه‌ته سه‌ر پیتی لاتینی.

۵- له‌ رۆژنامه‌ی (شه‌مس)دا زۆرجار ده‌ینووسی، له‌ تورکیاوه شیعر و نووسینی بۆ ئه‌نارد بۆ تاران. خاوه‌نی ئه‌م رۆژنامه‌یه (سه‌ید حسینی ئیترانی) بوو. پیره‌مێرد له‌م باره‌یه‌وه نووسیویه «گه‌لی خزمه‌تی غه‌زه‌ته‌ی شه‌مس-م ئه‌کرد که سه‌ید حسینی ئیترانی خاوه‌ندی بوو» (۱۹).

۶- له‌ گۆقاری (فه‌ره‌نگ) و رۆژنامه‌ی (شه‌فه‌قی سوخ)دا نووسین و شیعره‌ی هه‌بووه ده‌نووسیت «ئو سه‌رده‌مه که رۆژنامه‌ی (شه‌فه‌قی سوخ) و مجله‌ی (فه‌رنگ) له‌ تاران ده‌رده‌چوو هه‌میشه من له‌ ئه‌سته‌موول‌ه‌وه مه‌قاله و شیعرم بۆ ئه‌ناردن» (۲۰)

پیره‌مێرد به‌ره‌مه‌کانی به‌هۆی (ئاغا تاهیری هه‌مه‌دانی)یه‌وه ده‌نارد بۆ تاران.

۷- زۆر جار سه‌روتاری بۆ رۆژنامه‌ی (اقدام) و (حریت) ئه‌نووسی.

۸- کاتێ له‌ ئه‌سته‌موول له‌ ساله‌کانی ۱۹۰۴-۱۹۱۲دا گۆقاری (اجته‌هاد) (۲۱) له‌لایه‌ن عه‌بدوللا جه‌وده‌ته‌وه ده‌رده‌چوو، به‌ره‌مه‌ی خۆی و نه‌ژادی کوری بلاو ده‌کرده‌وه، پیره‌مێرد له‌م باره‌یه‌وه ده‌لیت: «عه‌بدوللا جه‌وده‌ته له‌ پاش مه‌شرووتیه‌ته که له‌ ئه‌وروپاوه هاته‌وه، له‌ ئه‌سته‌موول بوو، زۆرتر له‌ هه‌موو که‌س من له‌ خزمه‌تیا بووم خۆم و نه‌ژادی کورم (به‌نظم و نشر) له‌ مجله‌که‌یدا خزمه‌تمان هه‌یه».

۹- له‌ رۆژنامه‌ی (ترجمانی حقیقت)ی معلم ناجیدا که له‌ تورکیا ده‌رچوووه شیعره‌ی هه‌یه.

۱۰- به‌هۆی (داود حه‌یده‌ری کوری ئیبراهیم حه‌یده‌ری)یه‌وه که له‌ ده‌رچووانی خوتیندی به‌ری فه‌ره‌نسه‌ بوو، شیعره‌ی نالی و نووسینی کوردیان به‌فه‌ره‌نسی ناردوه بۆ رۆژنامه‌ی (تان) که له‌ پاریس ده‌رچوووه.

ئیستا له‌ هه‌موو ئه‌و شیعر و نووسین و وه‌رگێرانه‌ جه‌وره‌یه‌ پیره‌مێرد له‌و گۆقار و رۆژنامه‌ماندا جگه له‌ به‌ره‌مه‌کانی پانزه ژماره‌ی گۆقاری ژین نه‌بیت ئیتر هه‌یچمان به‌ده‌سته‌وه نییه

(۱۹-۲۰) ژین ژماره ۸۵۵ سالێ ۱۹۴۷.

(۲۱) له‌باره‌ی ژیان و به‌ره‌مه‌ی عه‌بدوللا جه‌وده‌ته‌وه ته‌ماشای گۆقاری کاروان بکه ژماره ۳۷ سالێ ۱۹۸۵ لاپه‌ره‌کانی ۴ هه‌تا ۱۲.

و به‌داخه‌وه دۆزینه‌وه و وه‌رگێرانی تورکی و فارسییه‌کانیشی رۆژ به‌رۆژ زه‌حمه‌ته‌تر و دوورتر ده‌که‌ونه‌وه. من له‌و باوه‌رهدام که به‌ره‌مه‌ی شاعیر و ئه‌دیبه‌ی رۆژنامه‌نووسیتکی وه‌ها له‌ ماوه‌ی بیست و پینج سالدا، له‌ناو جیهانیکی شارستانی ئه‌سته‌موولدا بۆ خۆی که‌ره‌سه‌ی کتیبیتی سهره‌خۆ یاخود چهند دیوانی شیعره. واتا ئیمه له‌و هه‌موو گه‌وه‌ره‌ به‌نرخانه و له‌ چه‌ندین لاپه‌ره‌ی میژووی ژیان و به‌ره‌مه‌ی به‌کیک له‌ شاعیر و ئه‌دیبه‌ گه‌وره‌کامان بۆ به‌شین و هه‌یچی لێ نازانین. رۆژتیک ئه‌و به‌ره‌مه‌مانه‌ بدۆزێنه‌وه و ئه‌وانه‌ی کوردی نین بکریته‌ کوردی ئه‌وا له‌لایه‌نیتی فراوانی شارراوه‌ی ژیان و به‌ره‌مه‌ی پیره‌مێرد ئاگادار ده‌بین و پروناکی ده‌که‌وتنه‌ سه‌ر لایه‌نیتی تاریکی میژووی ئه‌ده‌بیاتی نه‌ته‌وه‌که‌مان.

وه‌ک وتمان گۆقاری ژین ۱۹۱۸-۱۹۱۹ بیست و پینج ژماره‌ی له‌ ئه‌سته‌موول لێ ده‌رچوووه و ئیمه (پانزه) ژماره‌یمان به‌هۆی که‌له‌پورناس و دلسۆزی رۆشنبیری کوردی ماموستا (عه‌بدولره‌قیب یوسف)ه‌وه ده‌ستکه‌وت.

پیره‌مێرد له‌ زۆریه‌ی ژماره‌کانیدا به‌م ناوانه‌وه به‌ره‌مه‌ی هه‌یه:

- سلیمانیه‌لی توفیق، س.ت، سلیمانیه‌لی مه‌حمود نه‌ژاد، سلیمانیه‌لی م. نه‌ژاد توفیق، م.

م، سلیمانیه‌لی و داد، اسماعیل و داد. ئه‌مه‌ش نووسینه‌کانیه‌تی:

۱- کردلر ویقوده‌کل- ژین ژماره (۱)، ۷ی تشرینی دووه‌می ۱۹۱۸-۱۳۳۴ی رۆمی ل ۵ ئه‌سته‌موول.

۲- ادبیات کردیه‌دن بعض نمونه‌لر - ژین ژماره (۲)، ۱۴ی تشرینی دووه‌می ۱۹۱۸-۱۳۳۴ی رۆمی ل ۹.

۳- ژین مجموعه‌سی واسطه‌سیله‌ کردی بتلیسی قرداشمه. واتا به‌هۆی گۆقاری ژینه‌وه بۆ برام کوردی بتلیسی - ژماره (۴)، ۲۸ی تشرینی دووه‌می ۱۹۱۸ی زاینی-۱۳۳۴ی رۆمی ل ۱.

۴- شیعره‌ی (کاروانی غه‌م) ژماره (۵)، ۱۲ی کانوونی دووه‌می ۱۳۳۴ی رۆمی، ۱۹۱۸ی زاینی، ل ۷.

۵- چامه‌که‌ی نالی (قوریانی تۆزی پێگه‌تم) به‌ناو‌نیشانی (مکتوب منظوم) هه‌ر دێرێک له‌و شیعره به‌ناو‌بانگه‌ی به‌رانبه‌ری کردوه به‌تورکی. ژین ژماره (۶)، ۲۵ی کانوونی یه‌که‌می ۱۳۳۴، ۱۹۱۸ ل ۱۲.

۶- به‌شی دووه‌می ئه‌و کاغه‌زه‌ی که له‌ ژماره (۴)دا به‌شی یه‌که‌می بلاو بوو بووه. وه‌ بۆ کوردی بتلیسی ناردبوو. به‌ناو‌نیشانی «هه‌ندی جار به‌هۆی پارچه‌ به‌ردیکه‌وه میژووی میلیه‌تیک له‌ ئه‌فسانه‌کان زیاتر دیاری ئه‌کریت». ژین ژماره (۷)، ۲ی کانوونی دووه‌می ۱۳۳۴ی رۆمی ۱۹۱۸ی زاینی.

۷- ادبیات کردیه دن بعض نمونه‌لر - هه‌مان ژماره‌ی پێشوو.

۸- کورد و تورک برلکی، ژماره (۸)، ۹ کانوونی دووه‌می ۱۳۳۵، ۱۹۱۸ ی زایینی ل ۱.

۹- له هه‌مان ژماره‌دا شیعریکی پیره‌مێردی تیاپه به‌ناوی (بر کورد جوجفنگ احتساساتی) ۱۱ ل.

۱۰- کوردجه لسانمز - ژین ژماره (۹)، ۱۶ کانوونی دووه‌می سالی ۱۳۳۵ ی رۆمی ۱۹۱۹ ی زایینی.

۱۱- نووسینی له کورده به‌ناویانگه‌کامان (حضرت مولانا خالد - قدس سره الطیبه) گۆقاری (ژین) ی ئەسته‌موول، ژماره (۱۰)، ۲ شوپاتی ۱۳۳۵ ی رۆمی ۱۹۱۹ ی زایینی.

۱۲- ژین غزته‌سنه - گۆقاری (ژین) ئەسته‌موول ژماره (۱۱)، ۱۵ شوپاتی ۱۳۳۵- ۱۹۱۹ ی زایینی.

۱۳- کوردلرده وه‌بی زکا- (ژین) ژماره (۱۲)، ۲۵ شوپاتی ۱۳۳۵ ی رۆمی ۱۹۱۹ ی زایینی. ۴ ل. ئەم نووسینه‌ی پیره‌مێرد بریتیه‌یه له پێشه‌کبه‌ک و شیعریک. له‌و پێشه‌کبه‌دا باسی شاعیره نه‌خوێنده‌واره‌کانی کورد ده‌کات که شیعره‌کانیان ته‌نها له به‌هه‌روه‌یه وه شیعره‌که‌ی (ئه‌حمده به‌گی کۆماسی) ده‌نووسیته‌وه و به‌رانبه‌ری ده‌یکات به‌تورکی. به‌لام وه‌ک له‌م کتێبه‌دا روونمان کرده‌وه که پیره‌مێرد ئەو شیعره‌ی به‌هی (حه‌مه‌ ئا‌غای ده‌ربه‌ندفقه‌ره) زانیوه و له‌گه‌ڵ شیعری (گلکۆی تازه‌ی یار) دا لێی گۆرراوه.

۱۴- بیری مکتوب، گۆقاری (ژین) ئەسته‌موول - ژماره (۱۵)، ۳۰ مارتی ۱۳۳۵ ی رۆمی ۱۹۱۹ ی زایینی. ل ۱.

وه‌ک وتمان ئیمه هه‌تا ژماره (۱۵) ی ئەم گۆقاره‌مان ده‌ستکه‌وتوه وه (۱۰) ژماره‌ی ماوه، دیاره له‌و ده‌ ژماره‌یه‌دا گه‌لێ نووسین و شیعری پیره‌مێردی تیاپه. هه‌روه‌ها شیعری به‌ناویانگی (سروودی نه‌ورۆز) له‌یه‌کێ له‌و ده‌ ژماره‌یه‌داپه. به‌لام نازانین کام سروودی نه‌ورۆزه. که ئه‌لێن مارشی نه‌ورۆز، رهنگه سروودی (ئه‌م رۆژی سالی تازه‌یه نه‌ورۆزه هاته‌وه) بێت!

حاجی توفیق به‌گ. هه‌تا سالی ۱۹۲۳ له تورکیا ده‌مینیته‌وه و دوا پله‌ی کاری میری (متصرفی ئەماسیه) بووه. به‌هۆی شوپشی کورد له تورکیا و تێکچوونی باری ژبانی کورده‌کانه‌وه، وه به‌هۆی ئەوه‌ی که پیره‌مێرد خو‌شی ئەندامی کۆمه‌له‌ی کورد بوو، وه یه‌کیک بوو له کورده‌ پۆشنبیر و ئەدیپ و سیاسیه‌کانی ئەو کاته، نه‌یتوانی مینیتته‌وه و ژنه‌که‌ی و هه‌ردوو کوره‌که‌ی (نه‌ژاد و واد) له تورکیا به‌جێ ده‌هێلێ و به‌رێگه‌ی (حه‌له‌ب) دا سالی ۱۹۲۴ دیتته‌وه بۆ (به‌غدا) و له‌وتیوه بۆ سلیمانی.

له‌و کاته‌دا رۆژنامه‌ی (ژبانه‌وه) له سلیمانی ده‌رده‌چوو، وه هه‌والی گه‌یشتنه‌وه‌ی پیره‌مێرد بلاو

ده‌کاته‌وه «جه‌نابی توفیق به‌گی مه‌حموود ئا‌غا که بیست و سی ساله له‌وته‌ن دوورکه‌وتوته‌وه شه‌وی ۳۰ کانوونی دووه‌می ۱۹۲۵ ته‌شرفی هاته‌وه مه‌مله‌که‌ته‌که‌مان به‌قدوومی ئەم زاته زۆر مه‌سرور و خو‌شحاله، به‌ناوی هه‌موو خو‌لاتیه‌که‌وه به‌خه‌یراته‌نی ده‌که‌ین» (۲۲).

حاجی توفیق له‌ گه‌یشتنه‌وه بۆ سلیمانی توخنی هیچ کار و فه‌رمانیه‌کی ده‌ولته‌ نه‌که‌وت و هه‌موو ژبانی خو‌ی ته‌رخان کرد بۆ خزمه‌تی ئەده‌بی کوردی. سالی ۱۹۲۶ که رۆژنامه‌ی (ژبان) له‌لایه‌ن شاره‌وانی سلیمانییه‌وه ده‌رچوو، پیره‌مێرد سه‌ره‌رشته‌ی کرد و به‌ره‌مه‌ی خو‌ی تیا‌دا بلا‌وکرده‌وه.

به‌ره‌مه‌که‌نی به‌ناوی (حاجی توفیق به‌گ) وه بلا‌و ده‌بووه. هه‌تا بۆ یه‌که‌مه‌جار له‌گه‌ڵ بلا‌وکرده‌وه‌ی شیعری (به‌یانی بوو له‌ خه‌وه‌هه‌ستام که روانیم به‌فره‌باریوه) دا له‌ ژماره (۳۱۲) ی رۆژنامه‌ی (ژبان) ی سالی ۱۹۳۲ ناوی خو‌ی له (حاجی توفیق به‌گ) وه کرد به‌پیره‌مێرد. هه‌تا له‌ سالی ۱۹۲۳ دا که (حوسین نازم) کۆچی دوا‌یی ده‌کات، پیره‌مێرد ده‌بیت به‌خواه‌ن و به‌رپرسیاری. خو‌ی له‌م باره‌یه‌وه ده‌نووسیت «زۆر دلشکستم به‌کۆچ کردنی هاو‌ده‌ردیه‌کی وه‌ک حسین ناظم به‌گ، گه‌رچه منیش رێبوارم و نزیک به‌بوارم به‌لام هه‌شتا هیوادارم (ژبان) مان نزیک بوو به‌نه‌مان چونکه ئیتر (بلدیة) هیچی پێ خه‌رج نه‌ده‌کرا، ناچار له‌ گۆشه‌نشینی هاته‌ ده‌ری و ده‌ستم دا‌یه داوین (ژبان). چاک چاکی له‌ ده‌ست ناده‌م، ئیستا به‌سه‌ره‌رشته‌ی (ژبان) و چاپخانه‌که‌م وه‌ک خو‌م بێ به‌ها و به‌هیوای بێته به‌ها، گرتوه‌ته ئه‌ستۆ، ئەزانم با‌وه‌رم پێ ده‌که‌ن که تێده‌کۆشم په‌نا به‌یه‌زدانی پاک، ده‌یه‌ینه سه‌ر. ئەمه‌نده هه‌یه هه‌موو کالایه به‌خریدار دیتته‌ بره‌و، من به‌خریداره‌کان ده‌نازم و پشتیوانیش له‌ خوا ده‌خوازم» (۲۳) ئنجا ئەگه‌ر به‌وردی ته‌ماشای با‌به‌ته‌کانی رۆژنامه‌ی ژبان بکه‌ین، به‌تایبه‌تی له‌و ژماره‌یه‌وه و هه‌تا دوا ژماره‌ی (ژبان) که ژماره (۵۵۳) بوو وه له (۱۰) ی مارتی ۱۹۳۸ دا ده‌رچوو زۆربه‌یان به‌ره‌مه‌ی قه‌له‌مه‌ جوانه‌که‌ی پیره‌مێرد خو‌یه‌تی، به‌تایبه‌تی سه‌روتاره‌کان و په‌ندی پێشینه‌یه‌کان و شیعره وه‌رگێراوه‌کانی مه‌وله‌وی و...هتد. به‌راستی مرۆفیک له‌و ته‌مه‌نه‌دا و له‌ناو کۆمه‌له‌ی کورده‌و و سهره‌رای که‌م ده‌رامه‌تی و پرۆبیلانوی ده‌ولته‌ت بتوانیت به‌ته‌نیا هه‌وت به‌شی رۆژنامه‌یه‌ک هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک بێ دوا‌کوته‌ن ئاماده‌ بکات و بلا‌وی بکاته‌وه شایانی هه‌موو رێز و نه‌مری و به‌رزیه‌که‌ و هه‌تا هه‌تایه له‌ وێژدانی نه‌ته‌وه‌که‌یدا سه‌دا‌یه‌کی بلند و ئاو‌ازیه‌کی نه‌مر و به‌سه‌ره‌تیه‌کی نه‌ته‌وه‌یه‌ی پیرۆزه.

له‌سالی ۱۹۳۸ دا، مه‌جید یه‌عقوبی، که تورکیکی رهنه‌زیه‌رست و دژ به‌کورد بوو بیانوی

(۲۲) ژبانه‌وه - ژماره (۱۴)، ۲ شوپاتی ۱۹۲۵.

(۲۳) ژبان - ژماره (۳۲۲) سالی ۱۹۳۲.

به پیره میترد گرت و رۆژنامه‌که‌ی داخست، به لّام پیره میترد کۆلی نه‌دا و چاپخانه‌یه‌کی به‌دهست هینا و ئیمتیازی بۆ وەرگرت و له ۲۶ی کانوونی دووه‌می ۱۹۳۹دا، له‌سه‌ر هه‌مان ژماره و زنجیره‌ی (ژیان) ژماره (۵۵۴)ی رۆژنامه‌ی (ژین)ی بلاوکرده‌وه و هه‌تا ژماره ۱۰۱۵ی له ۱۵ی حوزه‌ییرانی ۱۹۵۰دا بلاوکرده‌وه، و اتا هه‌تا چوار رۆژ پێش کۆچ کردنی، دوا ژماره‌ی رۆژنامه‌که‌ی پێشکەش به‌جیهانی رۆژنامه‌گه‌ری نه‌وه‌که‌ی کرد. بۆ شاره‌زابوونی ته‌واو له کاروانی پر شانازی رۆژنامه‌ی (ژیان) و (ژین) و هه‌ولێ پیره‌زی بێ کۆلدانی پیره‌میترد، ئەم نووسینه‌ی شیخ سه‌لامی شاعیر بلاوده‌که‌ینه‌وه که له ئاهه‌نگی بیست ساڵه‌ی (ژین)دا له ساڵی ۱۹۴۶دا، خۆپندوووه‌تییه‌وه و پیره‌میترد خۆی ئەو یاده‌ی ساز کردووه و له ئاهه‌نگه‌که‌دا بووه و دواپیش خۆی ئەو نووسینه‌ی شیخ سه‌لامی له ژماره (۸۱۹)ی، (ژین)ی ۷ی شوباتی ساڵی ۱۹۴۶دا بلاو کردۆته‌وه و ته‌واوی چیرۆکی ژبانی ئەو رۆژنامه‌ نه‌مه‌ریه:

«ژیان له سیلمانی له‌سه‌ر حساب و چاپخانه‌ی (به‌له‌دییه) ده‌رئه‌کرا. له ۲۶ی کانوونی دووه‌می ۱۹۲۶ی میلادیدا ژماره‌ی یه‌که‌می ده‌رچوو. ئەم رۆژنامه‌یه‌ رۆژنامه‌یه‌کی کوردی و هه‌فته‌یی بوو. سه‌ریه‌ست بوو به‌نووسینه‌ی هه‌موو شتێک پیره‌میتردیش جاروبار به‌نووسین به‌شی خۆی تی ئه‌خست. له ۶ی مایسی ۱۹۳۲دا مودیری چاپخانه‌ی ژبان حوسین نازم ئه‌فه‌ندی مرد و پیره‌میترد کرا به‌مودیری چاپخانه و معاشی‌ک که بۆ مودیر دانرابوو پیره‌میترد قبوولێ نه‌کرد. له ژماره (۳۲۱)ه‌وه ده‌ستی دایه تا ژماره (۴۰۶) ئنجا له ۱۴ی ئابی ۱۹۳۴دا چاپخانه‌که‌ی له (به‌له‌دییه) گرت به‌ئیجاره و ئیمتیازی ئەم رۆژنامه‌یه‌ی بۆ خۆی ده‌رکرد و به‌هه‌موو هێزی ده‌ستی دایه. له ۳ی ئابی ۱۹۳۵دا لاپه‌ره‌کانی له چواره‌وه کرد به‌شه‌ش و ده‌ستی کرد به‌بلاو کردنه‌وه‌ی نووسینه‌ی لاتینی. له ۳ی ئابی ۱۹۳۷دا ژماره‌ گه‌یشته ۵۳۸، ئیجازه‌ی چاپخانه‌که‌ دوا‌ی هات و بۆیان تازه نه‌کرده‌وه. خۆ هه‌وا‌ی خزمه‌تی ئه‌ده‌بیه‌ش له سه‌ری پیره‌میتردا که‌لکه‌له‌ی ئه‌کرد. ناچار ده‌ستی دایه پێشه‌وه، چاپخانه‌یه‌کی گه‌وره‌تر به‌پیتی تازه‌وه له ۲۰ی ئه‌یلولی ۱۹۳۷دا کړی و ژماره ۵۳۹ه‌ر کرد و به‌قه‌ده‌ر ماکنه‌که‌ش رۆژنامه‌که‌ی زل کرد.

له ۱۰ی مارتی ۱۹۳۸دا له پاش ده‌رکردنی ژماره ۵۵۳، به‌هۆی ئەوه‌وه که جارجار به‌لاتینی ئه‌ینوووسی و به‌کردنه‌وه‌ی ناگری نه‌ورۆز، خێرخوا (دوشمن) لێی نه‌گه‌ران و وتیان پیره‌میترد ئه‌یه‌وێ کورد بکا به‌گا‌ور و مه‌جوس‌ی و رۆژنامه‌که‌ی داخرا.

به‌وه‌ش کۆلی نه‌دا و له پاش چهند مانگێک ئیمتیازی رۆژنامه‌ی (ژین)ی وەرگرت. له ۲۶ی کانوونی دووه‌می ۱۹۳۹ی به‌که‌م ژماره‌ی ده‌رکرد. به‌لام له‌به‌ر ئەوه ژبان و ژین خوشک و برا بوون نه‌یوست زنجیره‌ی ژماره‌ی ژین جیسا بکاته‌وه و هه‌ر له‌سه‌ر زنجیره‌ی ژبان ژماره (۵۵۴)ی (ژین)ی ده‌رکرد. دوشمنی زالمی خۆپنمژێ زکماک. مه‌جید به‌عقوبی، نه‌ک ته‌نها رۆژنامه‌ی

(ژیان)ی داخست، لام وایه پیره‌میتردیشی به‌ره‌نگی ته‌نگه‌تاوکرد شاری سلیمانی که مه‌لێبه‌ند و نیشتمانی بوو وه ئه‌سته‌موولێ بۆ به‌جی هێشتبوو، به‌جی هێشت و رووی کرده به‌غدا. نایا له‌به‌ر خاتری پیره‌میترد و یاخود له‌به‌ر خۆتشیایه‌تی عائله و یا به‌شه‌ره‌په‌روه‌ری، (ته‌ها پاشای هاشمی) که وه‌زیر بوو، ئەم‌ری ده‌رچوونی ژبان به‌ (ژین)ی بۆ پیره‌میترد ده‌رکرد. پیره‌میترد دیسان به‌ده‌ستی وه‌یسکه و سوزنی پۆلاین ها‌ته‌وه سه‌رباری به‌ره‌بۆر و به‌بێ ترس و پرس له جارێ چاکتر ده‌ستی پێ‌کرد.

موده‌تیکی که‌م حوسین نازم ئه‌فه‌ندی مودیری ئەم رۆژنامه‌یه‌ بوو له دوا‌ی ئەو دیسان عه‌لی ئه‌فه‌ندی عرفان و له پاشا پیره‌میترد به‌بێ معاش له‌ساڵی ۱۹۳۰-۱۹۳۱ له‌ژێر رپاسه‌تی (میس‌تر یانغ) که وه‌کیلی مندوب سامی عیراق بوو له‌گه‌ڵ جه‌ع‌فه‌ر پاشای عه‌سکه‌ری ریس‌ الوزرا و جمیل مدفعی، وه‌زیری داخلیه و جه‌مال به‌گی بابان وه‌زیری عدلیه بۆ ئیستفتای ژینی کورد ها‌ته‌ سلیمانی. لام وایه زۆرتان له‌بیرتانه که ئەم رۆژنامه‌ به‌ی رۆژنامه‌ به‌ره‌نگی راپه‌ری ئە‌توانم ب‌لێم هێچ رۆژنامه‌یه‌ک له هێچ کات و هه‌لێکا به‌و رهنگه‌ پر به‌ده‌م ها‌واری جانسۆزی به‌رز نه‌کردۆته‌وه. ئەو کاته ۵، ۶ ژماره‌ی ده‌رچوو، با‌وه‌رتان ب‌ی هه‌ریه‌کێ له‌و ژماره‌ جوانانه‌ پێویسته‌ مه‌یلله‌تی کورد له‌ گه‌نجینه‌ی ئامالی مه‌یللیدا له‌ ژوور هه‌موو مه‌جه‌وه‌راتی سیاسی مه‌یللیه‌وه هه‌ل‌ب‌واس. (ژیان)ی شیرین وه‌کو وترا هه‌تا ساڵی ۱۹۳۷ له‌لایه‌ن پیره‌میترده‌وه له‌ژێر گه‌لی نار‌ه‌حه‌تیدا ژبانرا. هه‌ر له‌م ساڵه‌دا مه‌جید به‌عقوبی متصرفی سلیمانی رۆژنامه‌که‌ و جه‌مه‌یه‌تی زانستی که ئه‌ویش ساڵی ۱۹۲۵ له سلیمانی دروست کرابوو هه‌ردووکی داخست.

(ژیان) و (ژین) ئەم دوو رۆژنامه‌یه‌ زۆر به‌زه‌حمه‌ت و نار‌ه‌حه‌تی ژبا‌ون که هه‌ر رۆژێ به‌نا‌وێ و هه‌ر ساتێ به‌دا‌وێ گه‌یرو‌ده و خنکا‌ون. به‌لێ، ژبانی ئەم دوو رۆژنامه‌یه‌ ژبانی تالی قه‌ومی لێقه‌وما‌وی کورد وه‌کو سینه‌ما پێشان ئه‌دا.

هه‌رچه‌ن دل‌مان به‌وه خۆش ئه‌کرد، که تۆزێ ته‌می نه‌زانی له‌سه‌رمان ر‌ه‌یوه‌ته‌وه و هیوادار‌بو‌وین باری سه‌رشانی ژین به‌هۆی زانی‌ن و تێگه‌یشتنه‌وه سووک بووه، به‌لام نه‌مانزانی که هێشتا رۆژی زانی‌ن و تێگه‌یشتن و پێگه‌یشتنی کورد زۆری ما‌وه هه‌ل‌ب‌یت و باری قورس و گرانی ژین هه‌ر له‌گرانیه و له‌م پایزه‌دا ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ما‌بوو (ژین) به‌رگه‌لارێزان بکه‌وێ. نزیکه‌ی مانگێ بوو کاغه‌زی سا‌لانه‌ی برابوه‌وه. پیره‌میترد پیتی نه‌کرا پار‌ه‌ی ئەو دوانزه‌ به‌ند کاغه‌زه‌ی سا‌لانه‌ بنی‌رێ، که دوا‌ی دا‌اکردن رازی بوو بو‌ون به‌نرخ‌ی حکومه‌ت ب‌یفرۆشن. به‌لام دیسان پیره‌میتردی جوان وه‌کو جارێ دان‌ه‌ما و له چواری کانوونی یه‌که‌م ۱۹۴۵دا خانووه‌که‌ی که جێگه‌ی خۆی و چاپخانه‌که‌ی (ژین) بوو خسته‌یه‌ بارمه‌ته‌ی ر‌ه‌نی ئه‌یتام به‌شه‌ست دینار. بۆ به‌یانی، کتو‌پ‌ر دوانزه‌ دیناری به‌حه‌واله‌ نارد بۆ مودیری گه‌لا‌وێژ.

بەرھەممەکانی پیرەمێرد

جگە لە کاری رۆژنامەگەری، پیرەمێرد ئەم بەرھەممەنە هەیە:

۱- دیوانی مەولەوی (ئەسڵ و رۆح)، سالی ۱۹۳۵، لە چاپخانەکی خۆی بەدوو بەرگ لە چاپی داوێن. دەقی ھەورامی شیعەرەکی ناوناو (ئەسڵ) و بەرامبەری وەری گێراو تە سەر شیبوی سلیتمانی و ناوی ناو (رۆح)، و اتا رۆحی مەولەوی، پیرەمێرد لەم کارەدا زۆر سەرکەوتوو بوو و وەک خۆی لە پێشەکی ئەو بەرگەدا نووسیویە، ئەم زاتانە لە ھەندێ وشە و واتای ھەورامیەکاندا بۆ وەرگێرانی یارمەتیان داو.

ا- مەلا عەبدوڵلای مەریوانی

ب- مەلا عەزیزی موفتی سلیتمانی

ج- (گۆزان) ی شاعیر

۲- مەم و زین: کە چیرۆکی ترازیدی دلدارییە، پیرەمێرد چیرۆکەکی لە شیبوی شانۆنامەدا ئامادەکردووە و لە ھەر دوو لایەنی قەوارە و ناوەرۆکەو لە مەم و زینی (ئەحمەدی خانی) جیساوێ. سالی ۱۹۳۵ لە چاپخانەکی خۆی لە چاپی داو. لەبەرگەکاندا نووسیویە «دلدارییەکی پاک و خاوینی گیانی بەگیانی، سەودایەکی پڕ لە عەشقی پیرۆزی یەزدانی، لە کوردستانا رووی داو».

لەکاتی خۆیدا ئەم چیرۆکە پیرەمێرد کراوە بە شانۆگەری لە سلیتمانیدا.

۳- چیرۆکی دوانزە سواری مەریوان - سالی ۱۹۳۵ نووسیویە.

۴- چیرۆکی مەحمود ئاغای شیبوگەل - سالی ۱۹۴۲ نووسیویە و لەکاتی خۆیدا لە سلیتمانی خراوەتە سەر شانۆ.

۵- گالتە و گەپ - سالی ۱۹۴۷، بریتییە لە ھەندیک رووداوی خۆشی ناو کۆمەڵی کوردەواری، ھەم بۆ پێکەنین و ھەم بۆ پەندە.

۶- رۆمانی کەمانچەژەن، سالی ۱۹۴۲ لە تورکییەو بەدوو بەرگە، ئەم چیرۆکە لە بنەرەدا بەرھەمی نووسەری دانیمارکی (ئەندرسن)ە، بەلام لەکاتی خۆیدا و ھەتا ئەم سالانەکی دوایش نەزانراو کە نووسەرەکی کێیە، ھەتا لە سالی ۱۹۷۹دا کاکە فەللاح لە چاپی داو و بەھۆی دکتۆر (عەلی کەریم عەلی)یەو زانراو چیرۆکی (ئەندرسن)ە. ھەرھەما پیرەمێرد لەکاتی خۆیدا، لە پێشەکی وەرگێرانەکاندا ناوی (توفیق بەگی میرتالا) یاخود توفیق بەگی کەرکوکی نووسیویە، کە چیرۆکەکی کەردبوو بەتورکی.

۷- دیوانی مەولانا خالیدی نەقشبەندی - کە بەزنجیرە لە رۆژنامەکاندا بلاوی دەکرەووە و ماوەی نەبوو لە کتیبەکاندا چاپی بکات.

۸- شیعەرەکانی وەلی دێوانە و بیساران، ئەوی کە دەستی کەوتی، لە ھەورامییەو بەدوو بەرگ بە شیبوی سلیتمانی. جگە لە شیعری گەلی لە شاعیرانی ھەورامان و زەنگەنە. وەک (شەفیعی و مەلا ولدخان و مەجذوب و فخر العیلم و مەلای جەباری و عەبدوڵلا بەگی زەنگەنە و... ھتد).

۹- کۆمەڵیک پەخشانی ھونەری جوانی نووسیویە و لە لایەن ئیمەو کۆراوەتەو و لیکۆلینەو لە سەر نووسراو.

۱۰- زنجیرە و تاریک دەربارە میژووی کورد، میژووی میرنشین بابان و خیتل و تیرەکانی جاف و گەلی رووداوی میژووی گرنگ کە بابەتی کتیبەکی گەورەبە.

۱۱- ھەزاران بەیت شیعری ھەبە کە پەندی پێشینیانە و خۆی بە شیبوہەکی ئەدیبانە و شاعیرانە پێکی خستوونەتەو. بەزنجیرە لە رۆژنامەکاندا بلاوی کوردوونەو و دواییش کاکە فەللاح ھەمووی کۆکردۆتەو و لە چاپی داو.

۱۲- چەندەھا بەند و بەیتی فۆلکلۆری و چیرۆکی فۆلکلۆری و چیرۆکی منالان و مەتەل. کە ئەمیش دەبێتە کتیبەکی.

پیرەمێرد و چیرۆک

پیرەمێرد سەرەرای ئەو ھەموو سەرقالی و راپەراندنی کاری رۆژنامەنووسی و شیعەر و وەرگێران و نووسینی ھەمە چەشن لە بواری کورتە چیرۆکی کوردیدا چەند چیرۆکی ھونەری و جوانی ھەبە، کە بابەتەکانیان کۆمەڵایەتیە و لە کەلەپووری کۆنی کوردەوارییەو دروستی کردوون. ھەموو ئەم چیرۆکانە لە (گۆفاری گەلاوێژ)دا بلاو کردۆتەو. گەلی لە نووسەران و پەرخەرانی شارەزای ئەدەبی کورتە چیرۆکی کوردی لە کتیب و لیکۆلینەوکانیاندا باسی ئەم کورتە چیرۆکانە پیرەمێردیان کردووە، وەک: حوسین عارف، سەباح غالب، ئەکرەم قەرەداغی، عومەر مارف بەرزنجی، رەئوف حەسەن و چەند نووسەرێکی تریش، لێرەدا ماوەی ئەو ھەمان نییە کە بچینە ناو جیھانی چیرۆکەکانەو و یەکە یەکە شیان بەکەینەو و لە بارەیانەو بنوسین، ئەمە ھەلدەرین بۆ لیکۆلینەوہەکی سەرەخۆ و ئیستا تەنھا ناوی چیرۆکەکان و شوێن و کاتی بلاو بوونەوہیان دەنووسین کە بریتییە لە پێنج کورتە چیرۆک.

۱- ئەنجامی پیاویکی بەنگ کیش. گۆفاری گەلاوێژ، ژمارە (۹، ۱۲) سالی ۱۹۴۱.

۲- زۆرەملی مل شکانی لە داوایە. گەلاوێژ ژمارە (۳، ۴) سالی ۱۹۴۲.

۳- دەماری کورد چیت لە بارایە - خانزادە قەرالیچە سۆزان. گەلاوێژ، ژ (۷، ۸) ئابی ۱۹۴۲.

۴- فەلسەفە کچە کوردیک، ژمارە (۵، ۶) گەلاوێژ سالی ۱۹۴۲.

۵- غرامیی، کای کۆن، دووجار بلاوی کردۆتوه، یهکهم جار له رۆژنامهی (ژبان) ژماره (۴۸۳) سالی ۱۹۳۶. دووم جار له گۆقاری گهلاوێژدا بهئیمزای (کول و کۆ).

پیره مێرد و زمان:

ئهگهر بهوردی تهماشای شیعری و نووسینهکانی پیره مێرد بکهین، دهبینن زمان، وهک هه ویرتیک و ابوه له لای، هه رجیبه کی و یستوهه توانیویه تی لیبی دروست بکات. زۆرجار نووسیه به که زمانی کوردی هه موو شتی لی دهر دیت و هه موو مانایه کی پێ پیکدیت، ئه گهر چی هه ندی وشه و واتای بێگانه له به ره مه کانیدا ده بینریت، به لام کاتیک به کاری ده هینان و له شوینی خۆباندای ده نان که م کهس هه سستی ده کرد ئه و وشانه کوردی نین. له و سه رده مه ی پیره مێرددا وشه ی خۆمالی و با و دوور له داتاشین و دروست کردنی به زۆر، به شتیه به کی فراوان به کار ده هینران. جگه له وه ی که سه رده مه مندالی و لاویتی ئه و پێش رۆیشتنی بۆ تورکیا، له ناو جهرگه ی کۆمه لی کورده واریدا بووه ئه و کاته، نه کاره با هه بووه و نه رادیو و ته له فزیۆن و نه گۆقار و رۆژنامه هه تا خۆی پێوه خه ریک بکات، له شه وانی سارد و دوور و درێژی زستاندا له گوێ ناگردان چه نده ها چیرۆکی خۆمالی و ئه فسانه و په ند و مه ته لی بیستوهه، گوێ به شیعری نالی و مه وه لوی و مه حوی و چه نده ها شاعیری تر کراوه ته وه. ئه مانه بوونه ته هه ویتنی زمانیکی پارا و، کوردی ره وان، ساده و بێ گری و گۆل و له هه مان کاتدا قوول و پر مه به ست، خۆی واته نی (سه هلی مومته نبع) بابه تی پیره مێرد و زمان، بۆ خۆی، بابه تیکی سه ره خۆیه و ده توانریت بکریته لی کۆلینه وه یه کی تایبه تی و به شتیه به کی زانستی و پشت به به لگه و به رنامه یه کی دیار بکرا و نیشان بدریت.

زمانانی و شاره زایی پیره مێرد له زمانی کوریدا ئه وه نده ی له شیعره کانیدا دیاره، له وه زیاتر له نووسینه کانیدا، به تایبه تی له په خشانه هونه ریبه کانیدا، ده رده که ویت. قه له می په خشان نووسینی بێ وینه یه، من لای خۆم ئه و په خشانه هونه ریانه ییم کۆ کردۆتوه و ئه گهر رۆژگار ماوه بدات و رۆشنایی ببینی ئه و کاته ده رده که ویت که پیره مێرد له مه میدانه دا چه ند گه وره یه.

پیره مێرد وهک خۆی له یاداشته کانیدا باسی ده کات و به به ره هم و کاری ئه ده ببیش ساخ بووه وه، به چاکی، زمانی تورکی و فارسی و عه ره بی زانیوه، به تایبه تی که خویندنای ئه و کاته ی پیره مێرد له کوردستاندا زیاتر فارسی بووه و تیکه ل بوونی تورکی له کوردستاندا به هۆی ده وله تی عوسمانی و کار و فرمانی په سمیه وه و مانه وه ی پیره مێرد بیست و پینج سال له تورکیا و، ئه و نووسین و شیعرا نه ی به تورکی بلاوی کردوونه وه. گه واه ی ئه و نه که سامانی رۆشنایی و زمانانی پیره مێرد چه ند به رز بووه. ئه مه جگه له زمانی عه ره بی که زۆر به باشی زانیوه و زمانه زکما که ی خۆشی که کورديه چه ون هه ستایه تی تیدا نواندوه.

له م تاقیکردنه وه یه ی پیره مێرد ده و به مان ده رده که ویت، که زمان و شاره زایی زمان و زانیی

چه ند زمانیکی چه ون ده بیته هۆی پێگه یشتن و پێشکه ورتنی هه ر ئه دیب و شاعیریکی.

نیشانه تایبه تیبه کانی شیعری پیره مێرد

بابهت و ناوه رۆکی شیعره کان:

هه ر له سه ره تا وه شیعری لای پیره مێرد ده نگی ده روون بووه، و یستویه ئه و ی له ناخیدا په نه انه ئاشکرای بکات. به شتیه به کی گشتی مۆرکی رۆمانتیکی به سه ر شیعره کانیدا زاله، له شتیه ی تایبه تیشدا ئازاری مۆف و خاک، گیانی نه ته وه یی و شوێشگێری له گه لی له شیعره کانیدا دیاره.

شیعره کانی پیره مێرد له یه ک کاتدا له چه ند قوتابخانه، یاخود رێبازتیک شیعری جیاواز پیکه اتوه، کلاسیکی و رۆمانتیکی و ریا لیزم، له و کاته دا که لاسایی شاعیریکی کلاسیکی کردۆتوه، له هه مان کاتدا سه روشت و جوانی شیعریان پێ و تووه و ئه مانه ی تیکه ل به باری کۆمه لایه تی و گیانی نه ته وه یی کردوه. پیره مێرد چه ند قوتاغیکی ئه ده بی نییه، که رێبازی کلاسیکی واز لی هیناییت و چووبیسته قوتاغی رۆمانتیکه وه و به ره و ریا لیزم چووبیت و ئیتر نه گه رابیته وه سه ر قوتاغی یه که م یاخود قوتاغی کلاسیکی. ئه و شاعیریکی بووه و له هه مان کاتدا رۆژنامه نووسیکی بووه که ده بوا هه رچۆنیک بیت رۆژنامه که ی له کاتی خۆیدا ده رچیت، وتار و شیعری و ده رگێران و بابه ته کانی تری رۆژنامه که ئاماده بکات، هه موو (ته رکیز) و کاری ئه ده بی و بیکردنه وه ی بۆ شیعری نه بووه. بۆ نمونه له سالی ۱۹۳۲ دا شیعریکی رۆمانتیکی ده نووسیت و له ۱۹۵۰ دا وهک له ژماره کانی دوایی (ژین) دا دیاره شیعریکی لاسایی شاعیره کلاسیکیه کانی نووسیوه. به پێچه وانه وه، له سالی ۱۹۴۸ دا سه روودیکی به رزی بلاو کردۆتوه و ته واو بۆته شاعیریکی ریا لیزمی و شوێشگێری، به لام له نیوه ی سییه کاندای لاسایی مه وه لوی کردۆتوه و بۆته ده رویش و دیوانه ی خه لوه تگاهیتیک و په نا ده باته به ر مه زاری پیاوچاکتیک و لیبی ده پارێتیه وه که نه ته وه که ی رزگار بکات و بکه و نه سه ر ریبی یه کگرتن و پێشکه ورتن.

له رووی بابه تی شیعره کانیشه وه، ده لیبین، له یه ک کاتدا بۆ چه ند بابه تیک شیعری و تووه و بلاوی کردوونه وه وهک: نیشتمانی، ئایینی، دلداری، شیوه، مه ته ل به شیعری، کۆمه لایه تی، چیرۆک به شیعری، شیعری مونسه بات... هتد.

به لام سیفاتگی گشتی هه موو شیعره کان و ئوسلوبی دارشتن و وشه و واتاکان یه کتیکه و ئوسلوبی شیعری پیره مێردی پێ ده ناسریته وه.

پیره مێرد و شتیه ی شیعری:

وهک زۆر به کورتی باسی پیره مێرد و بابته و ناوه رۆکی شیعره کانیمان کرد، هه ره ها به کورتی به شتیه ی ده ستنیشان کردنیکی خیرا - که ناتوانین بلیبین لی کۆلینه وه یه کی قووله - سیفاته کانی

ئوسلوب و شېئەى شىعەرنووسىنى پىرەمىرد دىارى دەكەين:

شېئە لای پىرەمىرد مەرجىكى بىنەرتى و گەورەى شىعەر نەبوو، ئەو وىستووبە بابەتتىك، باسىك، بىنئىتە ناووه، ئنجا ئەو بابەت و باسە ھەر جارەى بەشېئەبەك قالبى دارىشتى خۆى دۆزبەتووه.

ئىمە دەتوانىن بلىين، زۆربەى شېئەى شىعەر دارىشتى پىرەمىرد، بەتايبەتى لە دواى ھاتنەوہى بۆ (سلىمانى) لە تورکياوہ بە گشتى شېئەى دارىشتى كىشى خۆمالىيە. كە (۱۰) دە برىگەيە و زۆربەى زۆرى شىعەرى فۆلكلورى كوردى بەو كىشە و تراوہ و دەماو دەم ماوہتەوہ و ھەتا لە دوايىدا كە نووسىن و خويندەنەوہ لە كوردستاندا برەوى سەند ئەو فۆلكلورە دەماو دەمىيە نووسرايەوہ. ھەرەھا زۆربەى دارىشتى شىعەرى شېئەى گۆزان (ھەورامى و زەنگەنە) ھەر بەكىشى دە برىگەيى بوو. ئنجا تىكەل بونى گىبانى (رۆحى) پىرەمىرد لەگەل مەولەويدا، بەتايبەتى و شاعىرەكانى ئەو شېئەبەدا بەگشتى كارتىكى و ھەاى تى كەرد كە زۆربەى شىعەرەكانى بەو ئوسلوبە بىت.

پىرەمىرد ديارە كە ھۆشيارىيەكى زۆرى نواندووہ لە گرتنى ئەو رىچكەكى شېئەى دارىشتەدا چونكە ھەر لە كۆنەوہ گوپچكە و زەوقى ئەدەبى و چەشەى گوپگرتنى نەتەوہى كورد لەگەل ئەو جۆرە شىعەرەندا راھاتبوو، ئەمىش لەبارتىكى سەختى ئەو رۆزگارەدا دەبوست ھەرچى دەلئىت بەھۆى رۆزنامەكەيەوہ و بەو كىشە لەبارە راستەوراست بگاھە كۆمەلانى خەلك و لەگەل زەوق و ئارەزووياندا بگونجى و تىبى بگەن. پىرەمىرد ناوہناو لە شىعەردا لە كىشى فۆلكلورى كوردى دوور كەوتۆتەوہ و لەسەر (بەحر)ەكانى كىشى عەرەبى لاسايى شاعىرە كلاسبە كوردەكانى كەردۆتەوہ، لەو شىعەرەندا كە وەرى گىراون بۆ كوردى ديارە خۆى بەدەقى كىشى شىعەرەكانەوہ بەستۆتەوہ و بەھەمان كىشى خۆى وەرى گىراون.

كارە مەزەنەكانى پىرەمىرد لە پىشخستى ئەدەب و فۆلكلورى كوردىدا

كاتىك لە سالى ۱۹۲۵دا پىرەمىرد گەبىشتەوہ سلىمانى، و ھەاى چاوەروان دەكرد، كە ئەو ولاتەى لە ۱۸۹۸دا بەجىي ھىشتبوو پاش ئەو ھەموو سال و رۆزگار و دەورانە، گۆزرايىت و لە بارودۆخىكى جىاواز و پىشكەوتوودا خۆى بنوئىت، بەلام بەداخەوہ گۆزان و بەرەو پىشچوونىكى ئەوتۆى تىادا بەدى نەكرد، لەگەل ئەمەشدا كە ئەو لەپلەوپايەى (متصرفى شارى ئەماسىيە)ى توركياوہ ھاتبەوہ، لە ھەموو روويەكى پلە و بروانامە و خويندەن و شاعىرى و رۆزنامەنووسىيەوہ كەم وىتە بوو، بەھىچ جۆرتىك بەلای تەماع و كورسى وەزارەت و نوئىنەرايەتى گەل و پلەى وەزىفى بەرزى مېرىدا نەچوو، بەرەو خانوہ كۆنەكەى مەحمودى ھەمزاعاى مەسەرفى باووباپىرانى رۆبىشت و ھەر لە سالى ۱۹۲۶وہ كە رۆزنامەى (ژيان) دامەزرا ھەتا بوو بەژىن و (۱۰۱۵) ژمارەى لى دەركرد، كۆلى نەدا و لە خەباتىكى بى وچاندا بى بەزىن و ورە بەردان

لەناو كۆمەلئىكى دواكەوتوى ئەو سەردەمەدا گەورەترىن خزمەتى پىشكەش بەئەدەبىياتى نەتەوہكەى كەرد.

ئەو خزمەتى رۆزنامەى - وەك خۆى زۆر جار نووسىويە - لە ھەموو شت بەپىشتەر و پىوبىستەر زانى، ئەم قەناعەت و بروايەى ھەروا لە خۆبەوہ نەھىتابوو، بەلكو ئەمە ئەنجامى تاقىكردنەوہىكى سەخت و درىتخايانى بىست و پىنج سال ژيانى بوو لە ئەستەمولدا، كە ئەستەمول لەو سەردەمەدا قىبەلى رۆشنىيران و سەرچاوەى زانست و ئەدەب بوو، چونكە لەو شارە گەورەبەدا دوو جىھان بەبەك دەگەبىشتن، جىھانى كۆن و دواكەوتوى رۆزھەلات، وە جىھانى نوئى و راپەربوى ئەوروپا.

ئەو دەبوست ئەو بەرگى پىشكەوتن و گىبانى راپەربەنە شارستانىيە بگاھە بەرى ولاتە دواكەوتووەكەى لەبەرئەوہ خويندەواری و فېربوونى بەمەرجى بىنەرتى ئەو پىشكەوتنە دادەنا، زۆر جار نووسىويە، مىللەت تا خويندەوار نەبى ھەنگاوى نانئى، بى خويندەواری ھەموو شت بى سووہ. ھەر لەبەرئەمەش بوو كە لە قوتابخانەى (زانستى)دا دەورى راپەرەو دامەزرىنەرى بىنى.

لەلايەكى ترىشەوہ دەورى پىشەرەوى بىنى لە كەردنەوہى قوتابخانەى كچاندا لە سلىمانى و ھاندانى كۆمەلانى خەلك بۆ ناردنى كچەكانىيان بۆ قوتابخانە. لەبەرەمبەر ئەم كارەدا تووشى گەلى ھىرش و توانج بوو بەلام دىسان كۆلى نەدا و گەرمتر و جوانتر شىعەرى بۆ كچان و قوتابخانەى كچان دەگوت. ھانى دەدان بۆ خزمەتى نەتەوہكەيان بەرەو پىرى خويندەن و فېربوون بچن، برواى و ھەا بوو كۆمەل ناتوانئى تەنھا بەھىز و تواناى پىاو پىش بكەوئىت ئەگەر ئافرەتپىشى لەتەكدا نەبىت و ھاوشانى ھەنگاو نەبىت ناتوانئى رىگای سەختى بەئامانج گەبىشتن بىرئىت.

بەرھەمى بەلئشاو و بەپىزى پىرەمىرد لەوہ زۆرتر و گەورەتر بوو كە تەنھا شىعەر بتوانئىت ئەركى ھەموو بەجى بگەيەنئى، لەبەر ئەمە پىرەمىرد دەبو گەلى رىگە بدۆزىتەوہ و بەكاربان بىنئى بۆ گەياندننى پەيامە پىرۆزەكەى خۆى، لەبەرئەمە چەند رىگايەكى ئەدەبى و رۆشنىبرى گرتە بەر وەكو:

يەكەم: رۆزنامە، كە بەھۆبەوہ تەواوى بەرھەمەكانى خۆى پىن دەگەياندە خەلكى و توانى (۱۰۱۵) ژمارەى ژيان و ژىن دەرىكات. لە چاپدانى رۆزنامەكە و بلاو كەردنەوہ و مسۆگەر كەردنى پىداويستەكانى بەزۆرى لە ئەستۆى خۆيدا بوو.

دووەم: ھەر لە چاپخانەكەى خۆيدا چەندەھا كىتئىبى باش و سوو دەخسى لە چاپدا و بلاوى دەكەردنەوہ و مئىزىنە و كەلەپوورى نەتەوہى زىندوو كەردەوہ، وەك كىتئەكانى: مەم و زىن و دوانزە سواری مەربوان و مەحمود ئاغای شىوہكەل و رۆحى مەولەوى و كەمانچەژەن و گالئە و گەپ. جگە لەمانە رۆزنامە ھەفتەبىيەكەى دابەش كەردبوو بەسەر ھەشت بەشدا:

۱- ئەدەبى: واتا بەشى ئەدەبىيات و زىندوو كوردنەوئى شىعر و ئەدەبىياتى كوردى لەبىركراو و رۆشنايى خستنه سەر گەلئى لايەنى تاريكى ژيان و بەرھەمى شاعيرانى كورد ئەوانەى كە بەھۆى رۆژنامەكەوئە ناويان ھاتەوئە مەيدان و ئەمە بوو ھەنگاوى يەكەم كە خەلكانى تريبش بەكونە خوڤيان و بەشويئە بەرھەم و شىوئى ژيانى ئەو شاعيرانەدا بەگەرتين.

۲- كۆمەلايەتى: لەم بەشەدا پىرەمىتەد ھەولئى دەدا بارى نالەبار و دواكەوتووى كۆمەلەكەى بخاتە روو، ناتەواويەكانى دەستنيشان بكات، تەنانەت گەلئى جار چارەسەرى زۆر شارەزايبانەى بۆ دەدۆزىنەوئە و بەتاشكرا نيشانى كاربەدەستانى دەدا و دەيخستنه بەردەم ھەلوئىستىتئىكى تايەتبيەوئە.

۳- ئابوورى: ھەموو ژمارەيەكى رۆژنامەكەى دەپازاندەوئە بەباسئىك سەبارەت بەئابوورى و لاتەكەى و پەرەپىندانى بارى ئابوورى، بەتايەتئى مەبەستى ئاودەدان كوردنەوئە كوردستان بوو. لە رووى باسكردنى بارى ژيانى جوتيار و دابەشكردنى زەوى و سوود وەرگرتن لەو ھەموو خيئر و بيئرەى كە لە خاك و ئاوى و لاتەكەيەوئە پەيدا دەبوو. دەيھە جار بانگەوازى بۆ كوردنەوئەى كارگەى شەكر بەرز دەكردەوئە، باسى سامانى ئابوورى گەورەى شارەزور و شارباژيئر و ھەورامانى دەكرد. باسى ھەولئى كوردنەوئەى رېگاوئى بۆ ناوچە دوورەكان دەكرد و شىوئى بەئاسانى گەياندى ئاوى خواردەوئە و كارەباى بۆ ئەو جىگا دوورانە دەھيتايە پيشەوئە.

۴- فەلسەفە: بەشىكى ديارى كوردبوو بۆ باسى فەلسەفە و روانيىنى فەلسەفەى بۆ شىعر و ئەدەب و بۆ ليكدانەوئەى ھەموو دياردەكانى ئەم جىھانە. باسى فەلسەفەى كۆن و، بەتايەتئى فەلسەفەى ئايىنى ئىسلامى دەكرد و كاربەگەريەكانى ئەو فەلسەفەيەى لەسەر ئاكار و ھەلسوكەوتى مرۆف ديارى دەكرد.

۵- تەئربىخى - ميئرووى: كە بەناونيشانى (تارىخ و اشخاص) گۆشەيەكى بۆ تەرخان كوردبوو. ھەرچارە باسى ميئرووى كارەسات و رووداوتىك ياخود بەسەرھاتى تيرە و خيئليئىكى كوردى دەكرد. بەگشتى نيازى لەمە دوو شت بوو، يەكەم: رووناك كوردنەوئەى لايەنە تاريكەكانى ميئروو كە يا لەبىر چووئوونەوئە ياخود بەھەلە و ناتەواو باسكرايون، دووم: بۆ پەند و سوود وەرگرتنى رۆلەكانى نەوئى كورد لەو بەسەرھات و پەندە ميئروويىيانە لە ژيانى خوڤاندا. ميئرووى فەرمانرەوايى بابان و ميئرووى تيرەى جافى نووسى، ميئرووى گەلئى كارەساتى زىندوو كوردەوئە.

۶- زانيارى - زانستى (عيلمى): لەم بەشەدا ھەولئى دەدا گرنكى زانست بىەستتتتەوئە بەپيشكەوتنى كۆمەلەوئە، ئەوئى ديارى دەكرد كە يەكەم ھەنگاؤ بۆ گيشتن بەندياى زانست خوئندەوارىيە، ئنجا لە ھەرگاي خوئندەوارىيەوئە دەتوانين بچينە جىھانى گەورە و بەرفراوانى

زانستەوئە.

۷- ئايىنى: كە خوئى پىئى دەگوت (فقھى): بەو پىيەى كە پىرەمىتەد خوئى لە ھەموو ژيانيدا مرۆفئىكى ئايىنى بوو و زۆر بەتەنگ پاراستنى بيروباوئەرى ئايىنى خوئەوئە بوو. لەو بەشەدا گەورەيى ئايىنى ئىسلام و مرۆفە ئايىنىيە بەناوبانگەكانى كورد و جگە لە كوردى باس دەكرد، جگە لەو بەزنجيرە شىعرى (نالەى پىرى پيران)ى ئايىنى خوئى بلاو دەكردەوئە.

۸- بەشى گالئە و گەپ و خوئى و پىكەنئى كە خوئى پىئى دەگوت (مزاحى و فكاھى): ئەمە ئەو ھەشت بەشە بوون كە بەردەوام لە رۆژنامەكەيدا گۆشەى تايەتئى خوڤيان ھەبوو، بەتايەتئى لە سالى ۱۹۳۲ھوئە كە رۆژنامەكە كەوتە دەست خوئى ئىبتر تەواو ئەم گۆشەنى چەسپاند و ھەتا دوا ژمارە بەردەوام بوو. ئنجا بەلای مەنوئە ئەگەر ئەم زنجيرە باسە ھەمە چەشانە كۆبكرتئەوئە و رېك بخريئە ئەو چەند بەرگ لە كتيبئىكى بەنرخ و پىر بايەخى لئى دئتتە بەرھەم لەبارەى ئەدەب و فەلسەفە و ئابوورى و بارى كۆمەلايەتئى و ئايىنى و ميئروويى و زانستى و پەند و ئامۆزگارى و فۆلكلورى ئەدەبى كوردى. ئەمە دەبئتتە سەرچاويەكى روون و سامانيئىكى گەورەى رۆشنيارى كوردى كە نەوئەكانى دواوژۆ بۆ ھەموو ئەو بابەت و باسانە دەتوانن وەك سەرچاوە تەماشاي بکەن و بەرھەمەكانى خوڤيانى پىن بەپيئز و بەرەو بکەن.

پىرەمىتەد يەكئىك بوو لەو فۆلكلورىستە گەورانەى كە بەخششى بۆ دنيای فۆلكلور و ئەدەبى ميللى نەتەوئەكەى بۆ وئتەيە و كەس نەيگە بشتوئتى.

لەسالانى سىيەوئە ھەموو ژمارەيەكى رۆژنامەكەى بەگۆشەى (پەندى پيشينان) دەپازاندەوئە، ئەم كارەى پىرەمىتەد بايەخەكەى لەوئەدا بوو كە ئەو پەندە كۆنە فۆلكلورىيانەى دەھيتا و دەبكردن بەشىعر و بەجوئرىك لەگەل يەكتريدا دەيگونجاندن كە خوئنەرى دەجولاند و زەوق و چيئرئىكى تايەتئى لئى وەرەگرت، تەنانەت بەشىوئەيەك داي دەريشت كە ئەو دئير و نيوئە دئيرانەى خوئى لەناو دەفە فۆلكلورىيەكەدا نەدەناسرايەوئە. ئەم تىكەلئى و گونجاندنەى پىرەمىتەد لەگەل فۆلكلوردا ميئربنە و رابردووى خوئى ھەيە، كە دەگەرتتەوئە بۆ سەردەمى مندالى و تەمەنى لاوى و ھەرزەكارى ئەو لە ولاتانى سليئمانى و دئىكانى دەوروشتتيدا. لەو سەردەمانەدا گوئشار و رۆژنامە و راديو و ھۆيەكانى راگەياندن نەبوون، بۆيە بەتايەتئى لەشەوانى سارد و زوقم و سەھۆلبەندانى كوردستاندا خەلئى لە دەورى ئاگردان و لەبەر شەوقى چرا و قوتيلە دادەنيشتن و تا درەنگانئى چيئرۆكى فۆلكلورى و ئەفسانەيى و بەند و باويان دەگيئرايەوئە و چيئر و تامئىكى تايەتئىيان لئى وەرەگرت. دەنگدانەوئەى ئەو پەند و چيئرۆكانە لەلای پىرەمىتەد كۆن نەبووون، زىندوو بوون و بەھۆى بىرى پىگەيشتوو و ھۆشيارى خوئەوئە دەيزانى چەندە سامانيئىكى ميللى گەورەيە و پاراستن و تۆماركردنى چەندە پئويستە، ئنجا ئەم ئەرکەى بەوپەرى سەرکەوتتەوئە بەئەنجام گەياند،

به راستی نه گهر پیره میترد نه بویه نه و سامانه فولکلوریه گه وره به مان به م شتیه به ی ئیستا دست نه ده که وت.

پیره میترد پشت به و رۆشنییری و زانیاری و گهران و پشکنینه ی له تورکیا، ویستی بزوتنه وه ی شانۆیی به تاییه تی له سلیمانیدا پهره پێ بدا، به هۆی کۆمه له ی زانستییه وه چند شانۆنامه یه کی خوی پیشکەش کرد، له رۆژنامه که ییدا جیتیگای تاییه تی بۆ باسکردن و پیداهه لگوتنی ئەم شانۆگه ریانه تهرخان کردبوو. شانۆگه ری مه م و زین و مه حموود ئاغای شیوه که ل و شه ریف هه مه وه ندی نووسی و هه ره که له کاتی خۆیدا پیشکەش کران، زۆرجار ده ستکه وتی ئەم شانۆگه ری بانه ی به سه ر قوتابی هه ژار و خه لکی ده ستکورتدا دابه ش ده کرد، گه لی جار باسی بایه خ و گرنگیستی شانۆی نووسییه له ژبانی کۆمه له دا، به تاییه تی له کۆمه له ی دوکه وتوو و نه خوتنده و اردا.

پیره میترد به هه موو شتیه به ک ده یویست نه ده ب و زمان و میژوو و فولکلوری کورد ببوو ژیتیه وه و پهره ی پێ بدا، جیگا ده ست و کاره مه زنه کانی که باسمان کرد راستی ئەم بیروپایه ده سه لیتن.

پیره میترد و هه ولێک له چه سپاندنی نه ده بی

به راورد کاریدا

وه ک باسه کانی پیشوو لپه ردا هه ر نه وه ند ه ماوه ده بیت که به خیرایی چند تیشکیک به اوینه سه ر نه وه وه له مه زنه ی پیره میترد له بواری هینانه پیشه وه ی به راوردی نه ده بیدا.

نه گه رچی له پیش پیره میتردا، له رۆژنامه ی تیکه یشتنی راستیدا سالی ۱۹۱۸ و له کتییی (ئه نجومه نی نه دیبانی کورد) ی ئەمین فه زیدا به کورتی هه ولێک بۆ به راوردکردنی شیعری کوردی و شیعری تورکی و فارسی دراوه به لام وه ک پیره میترد به ئاشکرا و ناوه ینانی و ده ستنیشانکردنی دیاری

وینه ی پیره میترد له ته مه نی لاویدا له تورکیا

نه کراوه. پیره میترد له سالی ۱۹۳۶ دا له ژیر ناوی (به راوردی نه ده بیاتدا) له ژماره ی (۴۶۳) ی (ژیان) دا، کورته باسیکی ئەم به راورده ده کات. شیعریکی عه ره بی و کوردی و تورکی و فارسی، و اتا نه ده بیاتی چوار نه ته وه به راورد ده کات، که نه و چوار شیعره له لایه ن چوار شاعیره وه بۆ یه ک

هه وه له و خاله

راسته قینه

سه روزه ی سیا چه م

آخ، داخت زوره سه روزه ی سیا چه م

کاتی سه رچ زلف لول نه ره ی ده هه م

حالم به ره خاله بۆ به خالت قسم

به خت لول که حالم به شیوه

لیو، نه نی، سه رلیو لا گیان له سه رلیو

نه و، ریه بیات سه ره بیی که

به خت به خینی روی جه بیی که

ده ست سه ره سه ر، زلفی زو خاله

به خت لول که به روی ده سه لدا

به خت لول مه که، ده ل م به لوله

ملویم وینه ی آگر چه ی لوله

بخت به سه نی نازی اشاره ی جاوان

ده ل که ژه، بی گونا و تاوان

سه روزه ی سیا چه م، سه رچ لولی جاوان

بو، بی ده ندی سه لولیه که ی به خت

ده سخه تی پیره میترد

نه دناوه که بو روزیگی سوری سالی تازه
 داناوه دکورده که ی (اروزی نووی) به
 زور کونه له که ل نه م چه خن آسمانه دا
 نه سورینه وه وله هه مو دیاری روز
 هه لاتا روزی جه شیکه که خواله و
 روزنه نه م روی زمیننه داناوه وله دروزه دا
 هه مو ده وریکی دوازه مانگه ی فلک
 زه وی و دار و درخت و گز و کپازندو
 نه بینه وه نه م هه و کو خواله و آنا
 بو بیغزه خوشه و بینه که مانی گراوه نه وه
 بو نه می که له ایجه ی بگه بینی دوه ل به
 گووی نه ی سه ی نه هه و وا به چادش نه ی
 مینین و به له شیش هه شی نه که ی که
 هه و اسکی باری نه م زه مینه نه شی مینه وه

دهسخته تی پیره میترد
۲

ابه هه - نه لی یین و نه رسیین و باه که ده بینه
 که ثقافه ی تو چله یی و آنا یی و طبعه مانه
 مان هینینه ناو، ناو دارانه وه وار زوی
 نه که یی لاره به هوشه کافان هه به به که
 وه شته بده نه قلم بنوس، بنوس و طبع
 بجه ن سا، به هه، ره نگی یی له کتبخاری
 ملییه ره فه یی به بجانته وه و که هاته سر
 کما ری آنا یی کوردی - دانه ییکان
 بو زیاد بجا و مینین هه مانه ..
 نا شوکی نه یی ^{بجه} بجه مان له آنا یی تازه
 نه دی و کونه کانشیمان، به ره، به ره
 نه رزین وله تا و ناسینین امر و خرم
 له سوین جلدیکی مولوی و دوازه سواره ی
 سروان نه گرییم چنگم نا که وی ^{بجه} بجه ره مانگه
 لمیم دراوه و فری دراوه هه و وه کو
 ار خنده ^{بجه} بجه دانا یاننه کافان
 ۱۰۱۸

دهسخته تی پیره میترد
۳

مهسه له و تراون، نه ویش کوچ کردنی خوښه و بیستیا نه. هم هه وله ی پیره میترد نه گهر بیخه ی نه بهر تیشکی زانستی نه ده بی به اوردکاری و به پیتی نه و مهرجان نهی که له و نه ده به دا هه یه نه و ده چیتته خان نهی (نه ده بی گشتی) یه وه. چونکه نه ده بی به اوردکاری ده بیت له نیوان نه ده بی دوو نه ته و ده دا بیت که نه و دوو بهر مه به باشکرا په یوه ندی و کاری گهری یه کیکیان له سه سر نه وی تریان دیار بیت، وه په یوه ندی میژووی و جوړی نه ده به که له نیوانیا ندا هه بیت به لام نه گهر له ناشکرا کردن و دوزینه وهی په یوه ندی له نیوان نه ده بی دوو نه ته وه زیاتر بوو نه و ده بیتته نه ده بی گشتی.

نه و نه دی من ناگادار بم پیره میترد سنی جار له رڼانه مه که یدا باب ته نه ده بی به اوردکاری هینا و ته مه یدان و نه و نه دی توانای رڼانبیری و ناگاداریونی خو ی له نه و نه ده به باسی کردوه به پیتسه کی بو نووسینی و هینا نه وهی نمونه له و چند جوړه نه ده به. له لایه کی تریشه وه پیره میترد لایه نیکی له به اوردکردنی نه ده به که و هرگرتوه نه ویش لایه نی شیعره، نه که لایه نی نه ده به به گشتی وه ک چیروک و رومان و شان و ... هتد. هه روه ها به اوردکردنی دوو ده قی نه ده بی له نه ده بیاتی یه که نه ته و ده نه ده بی به اوردکاری پیک ناهینیت، وه ک پیره میترد به اورده کی کردوه، به لکو ده بیت له نیوان نه ده بی دوو نه ته وهی جیسا و ازدا هه بی و کاری گهری نه و دوو نه ده به ش له سه ریه کتری دیار بیت.

به هه ر حال هم باسه له داها تو و دا ده که یه لیکولینه وه یه کی سه ریه خو و هم هه وله مه زنه ی پیره میتردیش هه رچون بیت جیگه ی سه رنج و با یه خ و رتیه.

چند لاپه ریه کی شارراه له ژیان پیره میترد

به شی یه که م

نامه یه کی بلاونه کراه

هم نامه یه سالی ۱۹۳۸ نووسراوه، له بهر نه وهی له م ماوه دوور و درتیه ی ته مه نی دا به سه ریه کدا نوشتا و ته وه و له خان نه ی بی رچوونه و ده دا دنا روه، له چوار به ش، به شیکلی لی بزر بووه. هه رچی هه ولمان دا بومان نه دوزرایه وه، به لام به شه کانی تری که ده ست و قه له م و خه ته خوښه که ی پیره میتردی نه مره له مه به سستی نامه که مان ده گه یه نیت.

هم نامه یه، سالی ۱۹۳۸ پیره میتردی مه زن نارویتی بو هه له بجه بو (عه لی با پیر ناغا) ی شاعیر. له دامینی خواره وهی نامه که دا هه ر به خه تی عه لی با پیر ناغا له سه ری نووسراوه: نه مه نامه ی پیره میترد - حاجی توفیق خاوه نی (ژین) ه. له سالی ۱۹۳۸ دا بو عه لی با پیر ناغا ی نووسیه وه که نه وسا له هه له بجه بووه. مه به سستی به رته تی نامه که گفتوگو ی بیرو را گوړینه وه یه

سه باره ت به وهی که له لایه ن پیره میترد و عه لی با پیر ناغا وه هه ول بدرت چند که سیک کونکرینه وه و بچن بو (سه رشاته) که نارامگای مه وله وی لیبه هه تا مه زاره که ی بو هه له ستن و له لایه کی که شه وه بیکه نه مونا سه به یه کی نه ده بی. پیره میترد له چند نووسینیکی تریشدا له رڼانه مه که ی خو ی و گو قاری (گه لاویژ) دا هم مه به سته ی باس کردوه و زوری نارزه وو له وه بووه که نارامگای شاعیری بلیمه ت (مه وله وی) هه له به سرت و جیگا و ناوی له به رده م به سه ره اتی رڼو گاردا ون نه بیت و مینیتته وه. مه به سستی دوو هم له نامه که ی پیره میترد که تیایدا نووسراوه گله بی پیره میترده له (حه سن فه می به گی جاف) ی نووسر و نه دب، که جیگای ژیان ی هه له بجه بووه و له رووی گوزره رانیشه وه ده سه لاتدار بووه و ده وله مه ند بووه. گله بی نه وه له حه سن به گ ده کات که بیربان چووه نابوونه ی رڼانه مه ی ژین بو پیره میترد بنیرن، که نابوونه که پاره یه کی هیجگار که م بووه. هم گله بی یه ی پیره میترد له حه سن به گ نه وه ناگه یه نیت که پیره میترد بیرو را و خوښه ویستی به رانه ر نه وان گوړا بیت به لکه له زور مونا سه به دا به شیعره و به نووسین ستایش و سوپاسی نه وانی کردوه بو خزمه ت کردنی نه ده به و رڼانبیری کوردی. بو نمونه له چند نووسینیکی دا باسی که شکوله که ی مه حمود پاشای جافی کردوه و له مونا سه به ی له دایک بوون و کوچ کردنیاندا شیعری نووسیه وه. نه مه دوو پارچه شیعره که بو له دایک بوون و کوچ کردنی کورپکی حه سن به گ و توویه تی:

مژده یه کی خو ش هات به ته لگراف
کور ی بوو به دوو حه سن فه می جاف
له نا و جه ژنانا جه ژن بوو به سنی
دیاره بوو به دوو سیتی یه له دوو دی
نه مه ته ئریخی رڼه ی زه کی یه
(مه مده سه روه ر) گشت نیل به گی یه

هه ر هم «مه مده سه روه ر» ه پاش دوو سال کوچی دوا یی ده کات و پیره میتردیش هم شیعره له شیوه نیا ده نووسی و دیسان هم شیعره ش له دیوانی پیره میتردی ماموستا هاواردا نه نووسراوه:

خودا داد له ده ست هم پی ره زال ه
چه ند به سه ر دل ی نا زدارا زال ه
حه سن به گ له جیتی دوو پاشا مال ه
دوو چرای هه لکرد له و بنه مال ه
با ی مه رگ یه کیکی کوزاند و ته وه
دلی نه و نیله ی رهنج اناند و ته وه
مه مده سه روه ر کوچی به خیره

کۆچی قوربانی قەزا وەگێرە
خوا، رۆژە مردن، بەئەجر ئەژمێرئ
یەک بەدە تۆلەیی بۆ ئەبژێرئ
تەئربخە بۆ ئەو وەکو سروسشتە
(محەممەد سەرور) پەپولەیی بەهەشتە

ئەگەرچی نامەکه پارچە یەکی بزر بووبوو خەتە کهش لە گەڵ شیبووی نووسینی ئەمڕۆدا جیاوازه، بەلام هەرچۆن بوو توانیم بیخوینمەوه و لە مەبەستی تەواوی بگهین، ئەمەش دەقی نامەکه یه ئه وەندەیی نووسینی لەسەر بیت:

«تۆ ئەلێنی چی؟! لە هەڵبەجەوه تا سەرشاتە چۆن بچین؟! بۆ ئەمە جۆش و خرۆشێک پەیدا بوو، زۆر لە دووربشەوه کورگەل دین، لەولایشەوه لە حەسەن بەگ دلگێرم، تۆ «مەبەست لە عەلی باپیر» بەو دەستە تەنگەوه، بەو دلە گەشاو تەوه، پارەت بۆ ژین ناردوووە که ئەبوا یه ژین پارە بدا بەتۆ که بیخوینیهوه. ئەو بوو چوار سال لە مەوبەر لە پاداشی ستایشی محموود پاشادا دوو دیناری ناردبوو، دوایی وتی: پارە ئابوونە نانێرین. غەزەتە ییشی بۆ ئەچن، ئەو نەدی هەیه ژین جۆکەری تیا نییه هەزار دیناری پێ بدۆرێت. لەگەڵ ئەویشدا چونکو نەوی محموود پاشایه لێی ئەبوورم. تەنانەت بەفەخرەوه زنجیرەیی باوک و باپیریشیم لە (ژین) دا نووسیه... ئەگینه شوێکی خۆش ئەبوو. هەزار دینار بۆ قوما، دوو دینار بەخشیش بگەرێتەوه بۆ ئابوونەیی چوار سال، ئیتر تۆ سەلامەت بی هەردوو کمان پوولەکی نین».

لەم نامە یەدا ئەو هەمان بۆ دەرکەوت که پیرەمێرد چەندە ئارەزوومەند و بەپەرۆش بوو بۆ هەلبەستنی ئارامگای مەولەوی. تاو هەکو جینگە کهی تەخت نەبێ و لەبیرنەچیتەوه. ئەمەش دیارە هەر لە خۆوه نەبوو و ئەو کاریگەریه بەر فراوان و قوولەیی که شیعری مەولەوی لە ناخ و هەست و دەررونی پیرەمێرددا دروستی کردووە تەنانەت هانی دا که هەرچی شیعری مەولەوی هەیه لە شیبووی هەروامی (گۆران) هەو بیگۆرێتە سەر شیبووی سلیمانی. هەروها بەلگە یەکی ئەدەبی و مێژوویی دەبێ ئاگامان لەوه هەبیت که رەنگدانەوهی وێنە و دەنگدانەوهی شیعری مەولەوی لە شیعەرەکانی پیرەمێرددا بەئاشکرا دیارە و دەستنیشان دەکریت.

پیرەمێرد لە تەمەنی مندالیدا بەچاوی خۆی مەولەوی بینیه، بەلگە شمان بۆ راستی ئەمە، پیرەمێرد خۆبەتی، که دەنووسیت «مندال بووم، لەبیرمە جارێ مەولەوی هاتە مالتی ئیمە، قاپووتیکی کورکی سەوزی لەبەردابوو، منیان خستە باووشی و دەمی ماچ کردم. لەدەمی دەم ماچکردندا چاوم بەچاوی کەوت، بروسکە یەکی پر خەندەیی لێ بەرز بوو. ئەو چاوانە که لە

دواییدا کۆر بووبوو چەند جوان و پر مەعنا و جازیبەدار بوو» (٢٤).

جگە لەمەش لە دواي ئەو نامە یەیی پیرەمێرد که بۆ یەکه مجار بلاومان کردووه بە ماوہی (١٠) سال دواي ئەو واته لە سالی ١٩٤٨ دا دیسان پیرەمێرد دەیهوئ ئەم ئارەزووه پیرۆزه بەجی بگهین، ئارامگای مەولەوی هەلبەستیت، بەلام بەداخەوه ئەمجارەش بۆی نەچوو سەر و دلشکاو و نابە کام مایهوه. لەو پارچە پەخشانە جوانەدا پیرەمێرد دوو کاری گرنگ ئەنجام دەدات. یەکه میان هەولدانە بۆ زیندووکردنەوهی شیعری مەولەوی و نزیک کردنەوه یەتی لە هەست و دلای لاوه رۆشنی رەکانی ئەو سەردەمە. دوو میان ئەو نرخاندن و هەلسەنگاندنە ئەدەبییه هونەرکارانە یە که پیرەمێرد دەربارەیی شیعری مەولەوی نووسیه یەتی که بە راستی لە توانای قەلەمی رەخنەگریکی کارامە که مەتر نییه. بۆ سەلمانندی ئەم بیروپایانە با تەماشای پەخشانە ئەدەبییه رەنگینە کهی پیرەمێرد بگهین «ئیمە بیی تەرتیباتی زیارەتی رۆحی مەولەویمان کردوو، که چەند سالی لە مەوبەر بە جۆش و خرۆشیکەوه عالی می کورده واریمان هینایه سەر ئەو هەو دەسه و لە هەموو شوێنیکەوه ئارەزوو پەیدا بوو، بەلام ناھەمواریی زەمان و کەشمە کەشی دەوران بەرھەلستی ئەو ئارەزووی کردین. زاتەن ئەو زیارەتە چونکە قەسنی مەولەوی لەوبەر ئاوی سیروانەوه یە هەموو مەوسمیک ناتوانین بپەرنهوه. ئەشێ دەمەدەمی پایز بی، که ئەو سایه سیروان بوار ئەدا، سەیرکەن بەھۆی سیروان و پایزهوه دوو شیعری مەولەویم کەوتەوه یاد، کێ توانیویەتی ئەو سنعەتە لە شیعردا بکات، بۆ سیروان وتوویە:

پایز، زەرد بەخەم، جام، چارشیوی تەم
دێرەن سوارکەن نەو عروسای خەم

ئەم ئارەزووه ئەو نەندە سالە لە دلای پیرەمێردا ماو تەوه، رەنگە بیسیبیا تە گلەوه، خۆزگە دواي خۆبیشم لە گردی یارەوه ئەمبینی که دەستەیی لاوان و هونەروران و ئەدەب پەروران کەوتوونە ری ئەچن بۆ ئەو تەوافە فەرزەیی ئەو گیانە بەرزە و لە تەئریخی کوردیدا ئەنوسرا» (٢٥).

تیبینی: برای هونەر مەند (خالید رەسول) وێنە یەک لەو نامە بلاونە کراو یەیی پیرەمێردی بۆ هینام که ئەویش لە (سەید عەبدوڵلا) ی خەیا تی وەرگرتبوو.

بەشی دووهم

کاتیکی که توفیقی محموود ئاغای هەمز اغای مەسرف بەفەرمانیکی میری لە سالی

(٢٤) پەخشانی مەولەوی. نووسینی پیرەمێرد. دەستنوس.

(٢٥) زیارەتی مەولەوی. پەخشانی پیرەمێرد. دەستنوس.

۱۸۹۵ د دهگوتیزریتتهوه بو (که ره بلا) ناچیت بو ئهوی و دهست له کاری فرمانبهری هه لدهگرئ. له سالی ۱۸۹۸ به هاوریتته تی شیخ سه عیدی باوکی شیخ مه محمودی حه فید دهچیت بو تورکیا و سالی دوی ئه ویش دهچیتته حه ج و ده بیته حاجی توفیق. مامی گه وری ناوی سه عید هه مزاعا بووه. مامه کانی تری ناویان حسه بن، حسه بن، فه تاح بو، بنه چه ی خیزانیان ده گه ریتتهوه بو بنه ماله ی (به ختیاری). پیره میترد خوی ده لیت: «خوم و خزم و کهس و کارم که متر ئه م شاره مان به قیسمه ت بووه، مامی گه ورم، سه عید هه مزاعا له پیلانی حه لده بدا مردووه. مامه حسه بنم کهوته لای باطوم و گورجستان، حسه بن له هه لده بجه و فه تاح له حله و کوره کانم له تورکیه. بنچینه مان که به ختیارین و سه ردار ئه سه دم له ته وریز دیبوو. له زبندانی تاران مرد» (۲۶).

پیره میترد پیش رۆیشتنی له سلیمانی ژنی هیناوه و ژنه که ی ناوی (غه زاله خان) بووه. له م غه زاله خانه سی کچی هه بووه و کوری نه بووه، ئه مهش ناوه کانیان:

۱- مه هدی له ته مهنی مندالی کۆچی دوابی کردووه.
 ۲- ئه منه یاخود ئامینه، بوته خیزانی (میرزا محیددین) ی برای میرزا فه رج. دوو کچی بووه و هیچیان نه ماون.

۳- ره حه خان که سالی ۱۹۷۷ کۆچی دوابی کردووه و هه ره له سلیمانی ده ژیا دایکی فاتح هوشیار و ئه حمه د زرنکه. خوم له م سالانه ی دوابی ته مه نیدا له سلیمانی چه ند جارێکم بینبووه. ئیستا ئارامگاکه ی له گردی مامه یاره له ته نیشته پیره میتردی باوکیه وه یه. هه روه ها خوشکی پیره میترد ناوی فاتم بووه. خوی ده لیت «فاتمی خوشکم جامی به فر و دوشاوه که ی هه میسه له ته نیشته وه بو» (۲۷).

پیره میترد سالی ۱۹۰۱ ده چیتته کۆلجی یاسا، ئه و کاته پێیان وتوه (مه کته بی حقوق) و له سالی ۱۹۰۵ د ته وای ده کا و ده بیته پارێزه ر (محامی).

به هۆی گیانی نیشتمانی پیره وری و بوونه ئه ندامی کۆمه له ی کورد (۲۸) و پروانامه ی (حقوق) ده بیته، خاوه ن ئیمتیازی رۆژنامه ی کورد که -ئۆرگانی جه معیه تی ته عالی و ته ره قی کورد- بووه له ئه سته مو ل.

له تورکیا ژنیکی تری هیناوه، له ماوه ی ئه و بیست و پینج ساله ی له تورکیا بووه له و ژنه دوو کوری هه بووه. ناوی کوری گه وریان (نه ژاد) و کوری بچووکیان (وداد) بووه. پیره میترد له سالانی دوابی ژبانیانیدا له سلیمانی گه لێ جار به نووسین یادی ئه و دوو کوره دوورولاته ی خوی

(۲۶) هه لمه تی خه فه ت- په خشان ی پیره میترد.

(۲۷) له کوردستاندا چۆمان رابوارد- په خشان ی پیره میترد.

(۲۸) کۆمه له ی کورد- جه معیه تی ته عالی و ته ره قی کورد له تورکیا.

کردۆته وه. نه ژادی کوری گه وری له دوورگه ی (هه گبه لی اطه) که پیشی ئه لێن (اطه بازاری) وه جیگایه کی خو شه له تورکیا له دایک بووه. له و کاته دا پیره میترد قائمقامی (هه گبه لی اطه) بووه و له شه وی ئاههنگی له دایک بوونی نه ژادا، ئه مین زه کی به گی میژوو نووس له وی بووه و شیعرێکی بو ئه و مونا سه به یه بو کوره که ی پیره میترد نووسیوه، به لام به داخه وه هه تا ئیستا ئه و شیعره میژوو بییه مان ده ست نه که وتوه. پیره میترد ده لیت «دوی ئه وه ی که نه ژادی کورم له جزیره ی (هه گبه لی اطه) ها ته دنیا ئه مین زه کی به گ قه سیده به کی نووسیوو خالید ضیا و ئه که رم به گی ره جائی زاده زۆریان په سه ند کرد» (۲۹). هه روه ها نه ژاد وه ک حاجی توفیقی باوکی گیانی کورده پیره وری و نیشتمانی پیره وری به رز بووه و له گه ل ئه وه شدا له نووسینی په خشان و وتاری رۆژنامه دا ده سته هه بووه (۳۰).

به ره مه می خوی له گو قار و رۆژنامه کانی ئه و سه رده مه ی تورکیادا بلاو کردۆته وه. پیره میترد له باسی نه ژادا ده لیت «له ئه سته مو ل که جه معیه تی کورد (۳۱) ته شکیلی کردبوو، له گه ل (اتحاد چیه کان) (۳۲) به ره ره کانیان بوو. اتحاد چیه کان خه لکیان ته ترساند، فیداتیان هه بوو (ئه حمه د صمیم) و (حه سه ن فه همی) وه ک من غه زه ته چی بوون کوشتنیان. ئه م غه زه شه، (مه به ست له عه زیز یامو لکییه) نه ژادی کوری منی هه لفریواندبوو خویان به فیدایی جه معیه تی کورد قه یه کردبوو» (۳۳).

نه ژادی کوری حاجی توفیق به گی پیره میترد پروانامه ی (حقوق) ی هه بووه و دوو جار سه ردانی باوکی کردووه، له تورکیا وه بو شاری سلیمانی.

جاریکیان له سالی ۱۹۳۳ دا. به لگه شمان بو راستی ئه وه یه که پیره میترد ده لیت «نه ژادی کوری پیره میترد بو دیداربینی له تورکیا وه ها تۆته وه، به جارێ پیر و جوان به چاو روونییه وه ها توون. هه ردوولایان، باوک و کور زۆریان پی خوشه، تیکرا سوپاسی چاکه و غه رب نه وازی هه موو لایه ک ئه که ن» (۳۴). هه روه ها له چله ی ماته مینی پیره میترد دا له سالی ۱۹۵۰ دیسان له تورکیا وه ها تووه و ئاماده ی ئه و ماته مییه بووه. سالی ۱۹۵۴ له تورکیا کۆچی دوابی کردووه. نه ژاد دوو کوری هه بووه به ناوی (ئه تیل و محمه د).

(۲۹) ژین ژماره (۵۵۴) سالی ۱۹۳۹.

(۳۰) ژین ژماره (۷۰۴) سالی ۱۹۴۳.

(۳۱) سه رچاوه ی ژماره سی.

(۳۲) مه به ست له ئه ندامانی حزبی اتحاد و ترقی تورکی ئه و کاته یه.

(۳۳) ژین ژماره (۸۵۵) سالی ۱۹۴۷.

(۳۴) ژین ژماره (۳۶۸) سالی ۱۹۳۳.

وداد کوری دووهم و بچووکى پیره‌میترده. له تورکیا له دایک بووه. پروانامه‌ی دکتورای له ئابووریدا هه‌بووه. له یه‌کى له ساله‌کانى پيش جه‌نگى جیهانى دووهدا هاتووه بۆ سلیمانى بۆ لای پیره‌میتردى باوکى و ئنجا چوو ه بۆ به‌غدا و چوو بۆ هندستان و له‌وى پروانامه‌ی به‌رزى له زمانى «سانسکریتى» دا وەرگرتوو، له‌م باره‌یه‌وه پیره‌میتر ده‌لیت «به‌ر له جه‌نگى جیهانى سۆزى دواىی جه‌معیه‌تیكى ئینسکلویپیدى له تورکیا ریک‌خراوه. له دانشمه‌ندانى گشت میلیله‌تیک پیکهاتبوو. پروفیسورێكى ئەلمانىان هه‌لبژاردبوو سه‌رۆک بى. ودادى کورى منیش هه‌روا لاله سه‌نگى خۆى تى هه‌لقورتاندا. تیفکریم رۆژى له ناگاه په‌یدا بوو. وتى باهه منیان داناوه بچم بۆ هیندستان له‌وى شاره‌زای زبانی سانسکریتى بىم. هه‌تا بچمه‌وه تورکیا نه‌گه‌ر جه‌معیه‌ت هۆى که‌وته ئاسارى سانسکریتى بۆیان بخوینمه‌وه. پاره‌یان داومى، هیچم له تۆ ناوى، منیش هه‌لسام برده‌مه به‌غدا، په‌ساپۆرته‌که‌م له سه‌فاره‌تى به‌ریتانیا بۆ قیزه کرد و (په‌شید نه‌جیب) یش ته‌وسیه‌ی بۆ جیبه‌ک بۆ نووسیبوو له‌وى زۆر به‌که‌لکى هاتبوو (٣٥)».

به‌شى سێیه‌م

خۆشه‌ویستی پیره‌میتر و میهره‌بان خانوون

سالى ١٩٣٦ (٣٦) پیره‌میتر به‌قه‌له‌مى خۆى ئەم چیرۆکه‌ دلدارییه ده‌لتنه‌زینهى خۆى نووسى و بلاوى کردوه، هه‌روا به‌کپی و فه‌رامۆشکراوى مایه‌وه هه‌تا سالى ١٩٤٨ که بۆ دووهم جار بلاوى کردوه ئەمجاره له گوڤارى گه‌لاویژدا و له‌ژێر نازناویکی خواستراودا به‌ناوى (کولۆکۆ) وه بلاوى کردوه. ناو‌نیشانی چیرۆکه‌که‌شى کرده (گه‌لکۆى میهره‌بان) (٣٧).

پیره‌میتر دیش کاتى بۆ یه‌که‌مجاره ئەم رازه‌ی درکاند په‌نجاسال تێپه‌ریبوو به‌سه‌ر دلدارییه ناکامه‌که‌یدا.

ئایا پروا بکه‌ین ئەم به‌سه‌رهاته راست هی (توفیق) ی لاوی دلداری و عاشق بووه؟! یاخود ئەم وه‌ک نووسه‌ریک سه‌روشى (وه‌حی) رووداوه‌که‌ی وەرگرتبێ له‌که‌سیکی تر که ئەوه‌ی به‌سه‌رهاتیبێت. له وه‌لامدا هه‌ر خۆى پیمان ده‌لیت:

١- «شه‌ویکم له زینده‌گانی گوزه‌شته هاته‌وه یاد، وه‌ک شه‌ونم فرمیسک به‌سه‌ر ریشی سپیما

(٣٥) ژین ژماره (٩٣٩) سالى ١٩٤٨

(٣٦) ژیان ژماره (٤٨٣) سالى ١٩٣٦

(٣٧) گوڤارى گه‌لاویژت ٢ سالى ١٩٤٨

بارى (٣٨)».

٢- ئەو ته‌له‌ ریحانه‌یه‌ی که له‌سه‌ر ئاوه‌که لیت به‌جیماوه به‌تۆراوى ناروویه‌تیبه‌وه (٣٩).

٣- «ئەم ماجه‌راه په‌نجاسالى به‌سه‌را رابوو، له‌م به‌ک دوو رۆژه‌دا له‌گه‌ل جه‌نازه‌یه‌کی ئازیز رێم که‌وته مه‌لبه‌ندی میهره‌بان (٤٠)».

له‌م سێ خاله‌دا بۆمان ده‌رکه‌وت که رووداوه‌که ته‌واو راسته‌قینه‌یه و کارتیه‌که‌ی (کانى سپیکه‌)ش که ئەم عه‌شق و دلدارییه‌ی له‌سه‌ر دروست بوو هه‌تا ئیستاش ئاوه روونه‌که‌ی و چناره نازداره‌کانى ماون. به‌لام ئایا (میهره‌بان) ناوى ته‌واوى خۆى بووه یاخود پیره‌میتر له‌به‌ر نه‌ناسینه‌وه بارى دواکه‌وتووی کۆمه‌لایه‌تى ئەو سه‌رده‌مه ئەم ناوه‌ی بۆ هه‌لبژاردیبێت؟! ئەمه‌یان روون نییه‌! ئیستا ئیتمه و قه‌له‌مه به‌پێز و هونه‌رکاره‌که‌ی پیره‌میتر:

«به‌هاره، چۆن به‌هاریک، باران چوار جار به‌هاری کۆنه‌ی سه‌رله‌نۆی بۆ زیندوو کردینه‌وه. له‌ده‌شت و هه‌رده و شیو و کۆسپ، گولاله و گه‌زیزه و به‌یوون و گوله‌زه‌ردى تازه‌ی بۆ رواندینه‌وه، له‌ کارتیزى حسه‌ین خه‌مه‌ی به‌هاره. سه‌یرانى سه‌یرانى ئیتمه و خه‌مه‌ی گولالانى خواىی به‌کدگیربوون. شه‌وه، له‌سه‌ر گازی پشت لیبى راکشام. ته‌ماشای جریبه‌ی ئەستیره و تریفه‌ی مانگ ئەکه‌م گۆتم له‌ خورده‌ی ئەستیره‌که‌ش گرتوو. به‌لام دوورم، ئەستیره‌ی ناو ئەستیران نابینم، شه‌ویکم له‌زینده‌گانی گوزه‌شته هاته‌وه یاد، وه‌ک شه‌ونم فرمیسک به‌سه‌ر ریشی سپیما بارى. جۆش و خرۆشى سه‌ودای نه‌وجوانى وه‌ک په‌پوله‌ زێرینه (که‌له‌به‌ک) به‌سه‌ر هه‌موو گولیکدا ئەیگێرام، له‌سه‌ر هیجیان نه‌ده‌نیشتمه‌وه. گاه په‌روازی شاعیرانه وه‌ک (ژوپه‌سته‌ر) ئەبیرده میحرابى په‌رستشى ئالیه‌ه‌ی جه‌مال (قینۆس) هه‌وه. بۆ سه‌ودای له‌یل و مه‌جنوونى ده‌گه‌رام، گاه که‌مه‌ندى خه‌یالاتى مەم و زین له‌و ئاسمانى بالا په‌روازه‌وه ده‌بیه‌تنامه سه‌ر زه‌مین شار به‌شار دیاره و دیار ده‌یگێرام. تا رۆژى له‌کانى سپیکه‌ سه‌یران بوو له‌ناو سێبه‌رى په‌له‌ چناریکدا کارتیزیکى لى بوو چووم ناو بخۆمه‌وه، ناگاه (میهره‌بان) به‌هه‌له‌ی هاته‌ سه‌ر کارتیه‌که، له‌ پر منى دى که‌مى سه‌له‌مییه‌وه. دواىی به‌غروورى جوانى خۆى و خزمایه‌تى و بۆزه ده‌ستگیرانیه‌که‌وه بى په‌روا هاته‌ پێشه‌وه. نیه‌ایه‌ت ئەمه‌نده‌ی گوت: ئای ئەمه‌ تۆی؟! دانیشتم، ده‌م و چاوى شت، ئۆف ئەو ده‌نگه و ئەو په‌نگه به‌هه‌ناسه‌یه‌ک، هه‌ناسه‌یه‌کی پێ هه‌لکیشام. برووسکه‌یه‌ک له‌و چاوه‌ جوانانه‌وه وه‌ک پزیسکی وێل په‌ریه سه‌ر په‌رێ جه‌رگم. شیتانه هه‌ستام له‌ناو چناره‌کان هاته‌ ده‌رى، ماینه‌که‌مى لیبوو سوواربووم، راست خۆم گه‌یاندە ماله‌وه. به‌ده‌مه‌وه لیبى که‌وتم.

تاوه‌کو شه‌وى هیچم پێ نه‌خورا. شه‌وى دایکه‌که‌ی هات تیفکرى من که‌وتووم وتى، تۆ بۆچ

(٣٨-٣٩-٤٠) ژیان ژماره (٤٨٣) سالى ١٩٣٦.

که وتووی؟! تو میهره بان تۆراندووه و نه خوشت خستووه. ئه وه تی هاتۆته وه ئه گری، کولی نایشیتته وه، بۆ جوابت نه داوه ته وه؟! رووت نه کردووه به لایه وه؟ نیشان به و نیشان ئه و ته له ریحانه یه ی که له سه ر ئاوه که لیت به جیماوه به تۆرایی بۆی ناردوویتته وه. ناچار به و شه وه چووم ئاشتم کردووه. ئه مه بوو به سه رمایه ی سه ودایه ک که ئه وی فیری دلبری و دلسوژی کرد و فه یزی جنوون و زوقی شیعر په رستشی جه مال و که مالی دایه من. تا هات ئیمه لیمان زیاد کرد دایک و باوکی هه ردوو پتی دیده نییان نه ده به ستین. زاهیر ئیمه یان بۆیه ک دانابوو. هه ندی جار که ده که وتینه یه ک به دانیشتن و سه رگرشته ی عه شقی پاکی مه عسوومه به رامبه ری یه ک رۆژمان لی ده بووه به ده نگه ی ته مجید و سه لاه هه لده ستاین. نویتیکی لاهووتیمان ده کرد. هه ردوو کمان عه شقمان له وه سل پی خوشتریوو. گویم لی بوو ده ستی هه لبری بوو له خوا ده پاراپاره وه «ئیلاهی ئه م عه شقه مان کۆن نه که ی، عه شقی پاک له وه سل زه هرناک خوشتره».

رۆژی سه فه ریکم هاته پیش، له جییه کی دوور له خۆمه وه دلّم داخواریا و خه به ری دا که میهره بان سه خله ته. هاتمه وه وتیان میهره بان زۆر نه خوشه، چووم، له جییه که دا که وتیوو، چاوی ئه مه ند گه ش و به پرشنگ بوو زاتم نه ده کرد تیری پروانی. به زه رده خه نه یه کی بی هیز و بی تینه وه ده ستی نایه ناو ده ستیم. وتی: ئۆخه ی عه شقه که مان کۆن نه بوو وا من به سوژی عه شقی تۆوه ده رۆم، ئه وه ند پیکه وه نه ماینه وه کۆن بيم و له به رچاوت بکه وم. وه سه به ت بی که هاتن مبه ن بۆ گردی سه یوان ئه وه لجا ر سه ری داره مه یته که م تۆ هه لگره و که دایان هیشتمه (الحد سه رای) خا که وه، سه رم به ده ست تۆوه بی و که هاتن سه نگیسۆشم که ن ته لی ریحانه وه ک ئه وه ره شه ریحانه یه که له کاریزه که ی کانی سپیکه لیت به جی مابوو بۆنی عه شقی تۆی لی ده هات، به دزیه وه له راستی دلّم بیخه ره سه ر کفنه که م.

ئۆف!، خدمه تیکی چه ن گران و جه رگ سووتانیکی چه ناگه هان ئای، لیره دا وا دیسان به ندی هه ناوم سووتایه وه، برینی کۆنه ی دلّم کولایه وه و ناگر له کای کۆن به ردراپه وه. ئه وا گویم لیبه کسپه یه ک له دلّمه وه دئ قه له می ده ست و پیتم، ده ست و پیتی قه له مم شکا. ئه م به دبه ختیبه و هه مو لکیکم له بیره ئاخ و داخ! قوه ی ته سویری ئه و چاوانه م نیبه. ئه م ماجه رایه په نجا سالی به سه را رابوو له م یه ک دوو رۆژه دا له گه ل جه نازه یه کی نازیز ریم که وته مه لبه ندی میهره بان. له ناودار ئه رخه وانه کانی گردی ناوه راست هیلانه ی به کاره تی رۆحی به نووری لاهووتیبه وه دیاربوو. ئه و ئه رخه وانانه م به خه یالی گۆزه شته لی بوو به سپی چناره کانی (کانی سپیکه)، رۆحم بۆی ده گه را. ناگه هان به به رگی سپی فریشته ی ئاسمانیبه وه هاته پیش چاوم، له حاله تیکی بی هوشیدا گویم لی بوو به وه ده نگه نازکه بانگی کرد، وه ره، به سه!! به گریانه وه دوو فه ردی مه وه لویم هاته وه یاد:

به مه رگت قه سه م، واده ی مه رگم هات
ئه مرۆ سه به یه، منیش دیمه لات
ره شوۆ قه تاری مردن به جییه
ساقی تۆیش جامی یار چاوه رتیبه (٤١)

چه ند زانیارییه کی نو ی له باره ی نه ورۆز و پیره مه یرده وه

به شی یه که م

له م کورده وارییه ی ئیمه دا هه تا ئیسته که باسی نه ورۆز ده کرتت ئه وا پیره مه یردمان دیتته وه یاد. پیره مه یرد و نه ورۆز و گردی یاره و ناگری نه ورۆز هاوکیشه یه کی وه هایان دروست کردووه یه کتری ته وا ده که ن. ئه وه ی که په یوه ندی به نه ورۆز و پیره مه یرده وه هه یه، هه موو سال له گۆقار و رۆژنامه کوردیبه کاند ده خرینه پیش چاوی خوینه ران چه ند واتایه کی دووباره بووه وه و جوینه وه ی یه کتره. ئیمه لیره دا هه ول ده ده یین که هه ندی باس و راستی نو ی بینینه مه یدانه وه و له په نجه ره یه کی که وه ته ماشای ئه و دنیا یه بکه یین.

نه ورۆز و پیره مه یرد له پیش سالی (١٩٠٠) دا و پیش چوونی پیره مه یرد بۆ تورکیا:

کاتیک تۆفیقی مه حمود ئاغای هه مزاغای مه سه رف، نه بووبوه (پیره مه یرد) و پیر نه بووبوو، لاو و به لکو مندالیک بووه، باوکی ناردبوویه به ر خویندن ئایینی و له حوجره ی مه لا حوسینه گۆجه ده یخویند. مه لا حوسین له نه ورۆزدا داوا ی نه ورۆزانه ی کردووه که تۆفیقی منال و هاوه له قوتابییه کانی بۆی بین. جگه له مه ش هه ر له و ته مه نه دا به کۆمه ل چوونه ته لای (شیخ ئه وزا سوورده ی تۆله تووی) که ده ستخه تی خوش بووه، نه ورۆزنامه ی بۆ نووسیونه وه. ئه م یادگارانه ی مندالی له بیر و میتشک و ده روونی (تۆفیق) دا ماونه ته وه، هه تا گه وه ده بی و ده چینه تورکیا و بیست و پینج سال له وی ده بی و دوا ی دیتته وه سه لیمانی. ئه و کاته پیر ده بیت و له سالی ١٩٣٢ دا بۆیه که مجار (٤٢) نازناوی پیره مه یرد بۆ خۆی هه لده بری. با بزانی خۆی له م باره یه وه چی ده لئ: «مندال بووم، لای مه لا حوسینه گۆجه ده مخویند، که گه یشتینه ده می به هار ماموستا ئه یگوت، بچن نه ورۆزانه بین، ئیمه ییش به سه ر دایکمانا ئه گریاین، سا دایک و باوکمان هه رچیان له ده ست به اتایه، هه رچیان له بارا بوا یه یا چه خی یا قرانی حه مه شایی یا به نه بات ئه یانداین، ئه مانه یینا ئه ویش به شی خۆی لی هه لده گرت، یه کی قه مه ره یه کی ئه داینی ئه چوین له

(٤١) پیره مه یرد ده سکاری ئه و به یته ی کرده و ناوی ره شوۆلی تیا داناوه!

(٤٢) پیره مه یرد بۆ یه که مجار له گه ل بلاو کرده وه ی شیعره ی (به یانی بوو له خه وه هه ستام) دا سالی ١٩٣٢ نازناوی «پیره مه یرد» ی بۆ خۆی داده نیت.

مرگه وتی شیخ ئه وره حمانی شیخ ئه بویه کری شیخ ئه وزا سووردهی تۆله تووی، خه تی خوش بو، نه ورۆزنامه ی بۆ ئه نووسینه وه (٤٣). کاتیکیش که سامانیکی زانستی و پۆشنییری له تورکیا پیکه وه ده نیت و ده گه پیتته وه، وه ک خۆی ده لیت «به نیوه خوینده واری له سلیمانیه ده رجوم و خویندنیکه یه رزم هینایه وه (٤٤)». له ورۆزگاره دا که ده ولته تی عیراق دروست بو، خویندن له ولاتی سلیمانیدا له تورکی و فارسییه وه ده بی به کوردی، نیت حاجی توفیق ده گه پیتته وه و یاد و بیره وه ری رۆزانی نه ورۆزی مندالی خۆی و زیندوو کورده وه دیارده یه کی کۆمه لایه تی نه ته وه که ی له بیر و خه یالدا ده بیت. ئه وه بو هه ره له سه ره تای سالانی ١٩٣٠ هه به هۆی دروست بوونی (کۆمه له ی زانستی) یه وه که خۆی کورگه لی زانستی (٤٥) پێ ده گوت، که وته کرد و کۆشی و هه ولیکه ی زۆر بۆ ژیا نده وه ی ئه م نه ریته کۆنه و نوێ کورده وه ی به شتیه یه کی ئه وتۆ که له گه ل ره وتی سه ره ده مه که ی خۆی بگوجی. چونکه لای ئه و نه ورۆز مانایه کی له وه گه وره تری هه بوه که ته نها ئاگر کورده وه و هه لپه رین و ئاهه نگ گه یان بیت، یا سه روود و تن بیت، به لکه ئاگر کورده وه لای ئه و دوو مانای گه وره ی هه بوه، یه که م، گۆزانی سه رووت و نوێ بوونه وه و ژیا نده وه ی خاکی مر دوو. ته قینه وه ی کاریز و کانی وشک بوو. دوو هه میش مه سه له ی رووناکی، که ئه مه یان زۆتر مه به سستی ئه وه بوو. رووناکی که ره مز ی پیتشکه وتن و به ئاوات گه یشتنی نه ته وه که ی بوو. وه ک خۆی ده لیت: «ئه مه وئ عالی مه ده نیه ت ئاگا دار بکه م که ئاگری یاره ی ئیسه بۆ ئایینی ئاته شپه رستی نیسه، بۆ ئه مه یه که سه ری سالی تازه، رپی به ختی میله ته که م رووناک بکه مه وه (٤٦)».

وه که له مه و پیتش نوو سیمان بوونی نه ورۆز و ئاهه نگ گه یان و نه ورۆز نامه خویندنه وه به و بۆنه یه وه هه ره له سه ره ده می مندالییه وه لای پیره میترد ژیا وه و له دل و ده روون و بیریدا چه سپا وه، واته له ورۆزه دا که له سه ره لووتکه ی چیاکان ئاگر کرا وه ته وه و نیشان درا وه که ئه ورۆزه رۆزی ده سته پیکردنی یه که م رۆزی سالی نوێ کور دییه. چونکه له سه ره ده مانه دا وه ک ئیسه ت خوینده واری نه بوو هه تا به هۆی رۆژمیتیر و رادیو و هۆکانی تره وه هه و آل بگاته هه موو ناوچه یه کی نزیک و دووری کورده ستان وه راییگه یه نن که یه که م رۆزی سالی نوێ ده سستی پێ کرد. جگه له مه ش ئه و ئاگره له ورۆزه دا مانایه کی گه وره تری هه بوو. ئه ویش ره مز و نیشانه ی سه رکه وتنی کا وه ی

(٤٣) من و نه ورۆز- ژین ژماره (٧٣٧) سالی ١٩٤٤.

(٤٤) دیوانی پیره میتردی نه م- محمه د ره سول هاوار ل ٢٠.

(٤٥) پیره میترد واتای کورگه لی زانستی بۆ قوتابییانی قوتابخانه ی زانستی به کار ده ینا. وه ک ده نووسیت «که مر دیشم توخوا کورگه لی زانستی کۆن، رۆله کانی خۆم، له گردی یاره، ئاگری نه ورۆز له ژوو سه رم هه لگه یه یه ت. ئه و ئاگره رووناکی رپی ناینده ی کورده». ژین ژماره (٨٢٠).

(٤٦) ژین (٩١٠) سالی ١٩٤٨

ئاسنگه ری کورد بوو به سه ره ئه زده هاکی زۆر دارا. واته دوو شه رپش بوو. شه رپشی ژیا نه وه ی سه روشت. شه رپشی کۆمه لانی خه لک دژی زۆرداری. جگه له مانه ش پیره میترد نامه ی بۆ ئه وه کردو وه که ئه م جه ژنه له تورکیا ش کرا وه و له وئ به رۆژتیکه ی پیرۆز دانرا وه و به نیشانه ی سالی نوێ و نوێ بوونه وه ی سه روشت بینه را وه، ده نووسیت «کاتیکیش چه ومه ئه سته مو ل له سه رای پا دشا هیدا رۆژی نوێی مارت هه موو (وه که لا و وزه را) ئه ها ته نه (ما به ین) ته بریکیان ئه کرد. نیشان به و نیشان شیرنی نه ورۆزیان ئه خوارد و شه وی نه ورۆزیش له هه موو منا ره کانا دا قه ندیلیان دا ئه گه یه سا ند (٤٧)». ئه گه رچی ژیا نده وه ی ئه م نه ریته نه ته وایه تیه بۆ پیره میترد بۆته مایه ی ره نج و ئه رک و ماندوو بوون و تانه و توانج لیدانی. به لام ورده ورده ئه و گیانه خا ویتنه سه رکه وت و گیانه خا ویتنه کانی (قوتابیانی زانستی)، شو تین که وت و زیندوو یان کرده وه و کردیا نه وه به جه ژنی نه ته وایه تی، پروانه پیره میترد ده نووسیت «ئه م ئاگر کورده وه ی نه ورۆزه که له پیتشدا له ناو ئیسه دا با و بوو، ئیسه تاب و توانا و مه وجودیه تیکه ی وامان نه ما بوو که هه موو سالی ئاگری نه ورۆزی نیشانه ی سالی تازه بکه یه وه. ئه ورۆزه به جه ژن بزاین و سه یه رانی تیا بکه ین. کاتی من له ئه سته مو ل ها ته وه به خۆشی خۆش یه وه بیسه تمان نیشانی کمان بۆ په یدا بوو و زیانمان بوو به کوردی و مه ئمورمان له خۆمانه. ئه وه م به جه ژن زانی و ها ته وه یادم که ئیسه هه موو سالی جه ژنیکه ی نه ورۆزمان بوو و نه ورۆز نامه یان بۆ ئه نووسینه وه، به و یاد ی گیانی با و با پیره وه هه لسام رۆله ی زانستیم پیتش خۆم خست و له گردی یاره شه و ئاگر هه لگه یه سا ند و رۆژ سه یه رانم کرد (٤٨)».

دووم: پیره میترد له نیوان ئاگری نه ورۆز و ئاوانبار کردنی به لایه نگه ی ئینگلیزه کان

پیتش ئه وه ی بیه سه ره ئه وه ی ئه و راستیا نه روون بکه مه وه که ده یسه لیتن نه ورۆز و پیره میترد هیچ په یه ندی به سیاسه تی ئینگلیزه وه نه بوو، پتیه سته بلتین، که پیره میترد هه میسه له باریکی ئابووری نزم و ژیا نیکه کوله مه رگیدا ده ژیا، مرۆقتیک بوو ته نها پیای بیرو با وه و خه یالی شاعیرانه ی خۆی بوو. ته نانه ت چه ند جار یک ده فته ری موو چه ی خانه نشینییه که ی خۆی و خانو وه که ی خسته ته بارمه تی پاریه که وه که پتیه سستی چاپخانه و رۆژنامه که ی پێ دا بێن بکات و په کیان نه که وه ی له سه ریکه تریشه وه ئه و نه ده نا دا و که مه ده ست بوو، به جو رتیک که چه ند زاتیک جلوه رگیان بۆ نار دوو له به ری بکات. چونکه ئه و کاته به هۆی دوا که وتووی کۆمه له وه جگه له وه ی پارهی ئابوونه ی رۆژنامه که یان بۆ نه ده نا رد توانجیشیا ن ته ده گرت. بزانه خۆی چی

(٤٧) سه رچا وه ی دووم.

(٤٨) سه رچا وه ی پیتنه م.

دهنووسیت «من ئەگەر لە شوێن پارە بگه‌رامایه پارەم بۆ خۆم ئەویست، بەسەر خەڵکا دابه‌شم ئەکرد و خۆم پێنج ساڵه جله‌کۆنی خەلاتی زاتیتکم ئەده‌پۆشی!! من له‌وانه‌م که پارە‌ی ئابوونه‌یشم له‌وانه‌ نه‌ویستوه، ئا بۆ رۆژتیکي وا که‌سه‌ر بۆ که‌س دانه‌وه‌ینم، له‌ شوینم ئەگه‌رین، به‌لام کاتییک بۆم ئەگرین، که تێپه‌رپوم!!؟» (٤٩). دیاره ئەگه‌ر پیره‌میترد به‌رێ و په‌سم و ویست و مه‌به‌ستی ئینگلیزه‌کانی بگردایه هه‌رگیز وه‌ها نه‌دار و که‌مه‌ست و هه‌ژار نه‌ده‌بوو. یاخود زۆر به‌ئاسانی ده‌بتوانی هه‌ر له‌ سلیمانیدا بیه‌ته کاربه‌ده‌ستیکی بالایی حکومه‌تی به‌ریتانی و له‌وپه‌ری ئاسووده‌یی و خۆشیدا بژی و پارە و سامانیکی زۆریش پێکه‌وه‌ بنێ. به‌لام ئەو ته‌نها به‌وه‌ رازی بوو که خۆی به‌و شتیه‌یه‌ ده‌ژی و گه‌وره‌ترین سامان لای ئەو خزمه‌ت کردنی ته‌وه‌که‌ی بوو. له‌م باره‌یه‌وه‌ ده‌نووسیت «لام وایه‌ ئەوانه‌ی من به‌ته‌ره‌فداری ئینگلیز ده‌زانن له‌م دواییه‌دا تێم گه‌یشتون که من ئینگلیزم بۆ خۆم خۆش ناوی و هه‌رچی مه‌نه‌عه‌تی شه‌خسی و (تخصیصات) و ته‌نانه‌ت پارە‌ی ئابوونه‌یشم له‌وان نه‌ویستوه‌ و نایشمه‌وی. ته‌نها بۆ ئەمه‌ که له‌ په‌شت و ئەخلاق‌ی ئەوان ده‌رسیکی ئیداره‌ و ده‌رگرین و په‌یره‌وی ئادابی ئەوان بکه‌ین، هه‌یج نه‌بێ له‌ناو خۆمانا په‌که‌یه‌تی و هاویه‌شیه‌کی وامان هه‌بێ که له‌ پیاو بچین!!؟» (٥٠).

له‌و کاتانه‌دا که پیره‌میتردی نه‌مه‌ر عاشقی خزمه‌تکردن و تیکۆشانی نه‌پساو خه‌ریکی خۆ ئاماده‌کردن بوو، بۆ هه‌لگه‌یسه‌ندنی ئاگری نه‌ورۆز، خه‌لکانی کۆنه‌په‌رست و خاوه‌ن بییری دوکه‌وتوو یاخود ئەوانه‌ی که خۆیان مایه‌په‌وچ و هه‌یج له‌ بارا نه‌بوو بوون ده‌یانویست به‌توانج گرتنه‌ پیره‌میترد و تاوانبارکردنی به‌پیاوی ئینگلیز و ئاگرپه‌رستی هه‌م خۆیان له‌سه‌رشانی پیره‌میترد به‌رز بکه‌نه‌وه‌ و هه‌م په‌کی خزمه‌ت کردنی ئەویش بخه‌ن. به‌لام ئەو نه‌به‌زیوه‌ و ئاگری نه‌ورۆزی خۆی هه‌رکردۆته‌وه‌. له‌م باره‌یه‌وه‌ پیره‌میترد به‌چه‌ند شتییک تاوانبار کراوه، که وه‌لامی راستیان ده‌ده‌ینه‌وه‌.

١- په‌یوه‌ندی ئاگرکردنه‌وه‌ی پیره‌میترد به‌مه‌سه‌له‌ی ئایینی ئاگرپه‌رستییه‌وه‌! له‌ وه‌لامی ئەم تۆمه‌ته‌دا ده‌لێین پیره‌میترد له‌مه‌به‌ست و په‌مزی رووناکی ئاگر ئەوه‌ی ویستوه‌ که گه‌واهییک بێ بۆ رووناکی دوا‌رۆژی نه‌ته‌وه‌که‌ی. په‌مزیکی گه‌وره‌ی مرۆقانه، شاعیر و ئەدیبا‌نه، که دیاره ئاگر رووناکی ده‌به‌خشێ و شه‌وی نه‌زانی و دوکه‌وتن له‌ناو ده‌بات. له‌م باره‌وه‌ ده‌لێت «ئهم پیره‌ که هه‌موو سالی ئاگری نه‌ورۆز ئەکاته‌وه، په‌یره‌وی باوو باپیره‌ به‌بێتسه‌ی ئاگری چیاکان راگه‌زه‌ری ئاینده‌کان رووناک ئەکاته‌وه» (٥١). له‌ جێگه‌یه‌کی که‌دا بۆ روون کردنه‌وه‌ی

(٤٩) ئامۆژگاری بیران ژماره‌(٩٠٩)ی ژین، سالی ١٩٤٨ .
(٥٠) ژین ژ. (١٠٠١) سالی ١٩٥٠
(٥١) ژین ژ. (٣٥٨) سالی ١٩٣٣

مه‌به‌ستی ئاگرکردنه‌وه‌ و په‌یوه‌ندی نه‌بوونی نه‌ورۆز به‌هه‌یج ئایینیکه‌وه‌ ده‌نووسیت «ئهمه‌ ده‌خلیکی به‌ئاته‌شپه‌رستییه‌وه‌ نییه‌. هه‌موو، ئەوی ئەمناسی ئەزانی که موسولمانم، خواپه‌رستم و به‌هه‌وا خواهی هه‌یج ده‌وله‌تیک و حکومه‌تیکم نه‌کردوه» (٥٢).

٢- به‌وه‌ تاوانبار کراوه که ئاگری نه‌ورۆز فه‌رمانیکه‌ له‌ ده‌سه‌لاتداریتی ئینگلیزه‌کانه‌وه‌ بۆی دیت و ئەم ده‌بی به‌گویتی ئەوان بکات!.

وه‌لام: پیره‌میترد نه‌یتوانیوه‌ راسته‌وخۆ به‌ره‌ره‌کانی و به‌ره‌ه‌لستی ده‌سه‌لاتداریتی ئینگلیزه‌کان بکات. به‌لام ئەگه‌ر به‌وریایی له‌ شیعیر و نووسینه‌کانی ورد بینه‌وه‌ ده‌بینن زۆر له‌و که‌سانه‌ نازتر و راپه‌ریوتر بووه‌ دژی ئینگلیزه‌کان که ئەمیان به‌ئینگلیزچیه‌تی تاوانبار کردوه. ته‌نانه‌ت زۆر له‌وانه‌ کوردتر و خزمه‌تگوزارتر بووه‌. بروانه‌ ده‌لێت:

ئەگینه‌ من خۆم له‌کێ دادمه‌
نان و که‌بابی سه‌ر و زیادمه‌ (٥٣)

یاخود:

ئەگه‌ر ته‌لقینم به‌کوردی نه‌دری
گویتی لێ ناگرم با کفنم بدری
ئهمه‌ دینمه‌ دینیکي به‌هه‌ق
له‌سه‌ر به‌یتی خۆم ئەگه‌ر بکرتیم شه‌ق (٥٤)

یاخود ده‌نووسیت: «هه‌ندییک و تبه‌ویان ئەمه‌ بۆ ئینگلیزه‌کان ئەکا، ئەمه‌ له‌ کفری ئاته‌شپه‌رستی کفرتره‌. ئینگلیز چه‌ ده‌خلیکی به‌نه‌ورۆزه‌وه‌ هه‌یه‌؟! یاخود من که‌ی له‌ خوانی موچه‌ی ئینگلیز نیعمه‌ت خۆر بووم!!» (٥٥). پیره‌میترد له‌ جیگایه‌کی که‌دا به‌ئاشکرا په‌رده‌ له‌ رووی ئەوانه‌ هه‌لده‌مالي‌ که دژی نه‌ورۆزی ئەم وه‌ستاونه‌وه‌ ویستویانه‌ خۆیان ئاهه‌نگی نه‌ورۆز بکه‌ن و ئاگر بکه‌نه‌وه‌. پارهبه‌کی زۆریان به‌م بۆنه‌یه‌وه‌ کۆکردۆته‌وه‌ و دواییش نه‌ پارهبه‌ شوتنه‌واری ماوه‌ و نه‌ ئاگر!! ئاهه‌نگی نه‌ورۆزیش دهنگ و په‌نگی نه‌بوو!!، سه‌باره‌ت به‌و که‌سانه‌ ده‌لێت «هه‌موو سالییک هه‌ر چیم ده‌ست ئەکه‌وت ئەمکرد به‌سه‌یرانی نه‌ورۆز، که تا ئیستا که‌س ئەوه‌ی نه‌کردوه‌. ئەمه‌ بۆ ناو و شوهرتیکي کورده‌واری بوو، به‌هه‌یج وازم نه‌هینتا، تا پار هه‌ندی بێ ناموس و زۆلی

(٥٢) سه‌رچاوه‌ی ژماره‌ پێنج.
(٥٣) پیره‌میتردی نهم م. هاوار ل ٣١.
(٥٤) هه‌مان سه‌رچاوه‌.
(٥٥) سه‌رچاوه‌ی ژماره‌ پێنج

به پرو هه‌لسان وتیان حاجی توفیق نه‌ورۆز بۆ ئینگلیز ئەکا!! ئیمه نایه‌لین ئەو بیکا و خۆمان ئەیکه‌ین، پارهیەکی زۆریان کۆکردوه، نیوه‌یان خوارد و په‌کی سه‌یرانی منیشیان خست» (٥٦).

٣- به‌وه تاوانبار کراوه که پیره‌مێرد ناهه‌نگ و ئاگری نه‌ورۆز به‌مه‌به‌ست و ئاره‌زووی ئێران ساز ده‌کات، له وه‌لامدا ئەلێین: له سالانی ١٩٤٠دا قونسلی ئێران له سلیمانی بووه، ئەم قونسله زۆر له نزیکه‌وه هاوڕێ و هاوه‌لی پیره‌مێرد بووه، که تایبه‌تی پیره‌مێرد فارسییه‌کی باشی زانیوه و شیعریشی پێ نووسیوه. به‌لام کاتیک هاتۆته سه‌ر ئەوه‌ی ئاگری نه‌ورۆز بکاته‌وه، به‌هیچ جو‌زی ماوه‌ی نه‌داوه که ئەو قونسله‌ی ئێران توخنی ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ که‌وێ، نه‌وه‌ک له‌لای خه‌لکی ئەمه‌ش وه‌ک مه‌سه‌له‌ی ئینگلیزه‌که‌ی لی بیت!! خۆی ده‌لێت «ته‌نانه‌ت دۆستیکێ گیانیم لێره قونسلی ئێران بوو، نه‌مه‌یشت بیته سه‌یرانه‌که‌م نه‌ک بلێن، ئەمه به‌هه‌وای ئێرانه‌وه‌یه!!» (٥٧).

به‌شی دووهم

لێکدانه‌وه زانستییه‌کانی پیره‌مێرد بۆ نه‌ورۆز

به‌که‌م: باوکی بالا و دایکی خواره‌وه:

نه‌ورۆز به‌لای پیره‌مێردوه ته‌نها کردنه‌وه‌ی ئاگریک و گێرانی ناهه‌نگیک نه‌بووه، به‌لکو شتیکی له‌وه گه‌وره‌تر بووه. لای ئەو هاوکێشه‌ی مه‌رگ و ژبان‌ه‌وه‌ی وه‌رگرتووه. له‌لایه‌که‌وه سه‌روشتی مردوو ژباوه‌ته‌وه، له‌لایه‌کی تریشه‌وه په‌مزی شوێش و رزگاربوونی گه‌ل بووه. لایه‌نی سییه‌میش که زۆر گرنگه و لێرده‌دا ده‌مانه‌وێ روونی بکه‌ینه‌وه لێکدانه‌وه‌ی ئەو بۆچوون و زانیاریانه‌ن که به‌پێی راده‌ی روشنی خۆی پیره‌مێرد به‌ده‌ستی هێناوه. له‌سه‌ره‌تادا نووسیمان باوکی بالا و دایکی خواره‌وه، بۆ لێکدانه‌وه‌ی ئەم واتایه‌ پێوسته‌ بلێین، پیره‌مێرد به‌پێی ئایینه‌ کۆنه‌کان که دیاریان کردوه له‌ بوون و دروست بوونی مرۆفی روانیوه. بیرورای ئەوانی خستۆته‌ روو که مرۆف له‌ چوار (عونسور) گه‌وه‌ر پێک هاتووه، ئاگر، با، ئاو، خاک، که ئەمانه‌ دایکی خواره‌وه‌ن وه‌ زیندووتیی سه‌روشت له‌وانه‌ پێک دێت. ئاو له‌ خاکدا ژیان دروست ده‌کات. دره‌خت و میوه و کشتوکال و خواره‌مه‌نی مرۆفی لێوه‌ پێک دێت. وه‌ هه‌یچیان بێ ئەوه‌ی که‌یان نابیت. واته‌ نه‌ ئاو بێ خاک سوودی ده‌بێ، نه‌ خاکیش به‌بێ ئاو به‌رهمه‌ی ده‌بێ. پیره‌مێرد ده‌نووسیت «به‌ تووبی کۆن ئاده‌میزاد له‌ چوار گه‌وه‌ر سه‌روشتی دراوه. ئاگر، با، ئاو، خاک. دوانیان ئاگر و با،

باوکی بالا، دوانیشیان ئاو و خاک دایکی خواره‌وه‌ن» (٥٨).

دووهم: ئاگری نه‌ورۆز په‌یوه‌ندی به‌زهرده‌شته‌وه‌ نییه:

پیره‌مێرد بۆمانی ساغ ده‌کاته‌وه که توومه‌تی ئاگری نه‌ورۆز و ئاگرپه‌رستی و ئایینی زهرده‌شت به‌تاله و ئەمانه هه‌یچیان په‌یوه‌ندیان پێکه‌وه نییه. زهرده‌شت په‌کێک بووه له‌ نێردراوه‌کانی خوا و (ئاویستا) باسی ته‌نهایی خوا و ده‌سه‌لاتی ده‌کات و زهرده‌شت خوای په‌رستووه، نه‌ک ئاگر!. ده‌نووسیت به‌ته‌ئریخ سابیته ئەم ئاگری نه‌ورۆزه ئەساسی زهرده‌شتیی نییه و زهرده‌شت ئاته‌شپه‌رست نه‌بووه. پێغه‌مبه‌رێکی راست و دروست و (موحد) عه‌ینی دینی موبینی ئیستای ئیمه که محمه‌د(ص) بۆی داناوین، ئەشوبه‌یته ئیمه و ئەمه‌یش به‌ (گات) و کتیبه‌کانی (زهند)دا ئاویستای سابیته» (٥٩). له‌ شوێنیکێ که‌دا پیره‌مێرد باسی ئەوه‌ ده‌کات که گاته‌کانی زهرده‌شت دۆزاون‌ه‌ته‌وه و زهرده‌شت په‌کێک بووه له‌ نێردراوه‌کانی یه‌زدان و له‌پێش په‌یامبه‌ران (عیسا و موسا)دا بوه و، به‌لام ئایینی ئیسلام دا ئایینی یه‌زدانی بووه، که خوا بۆ مرۆفی ناردووه. پیره‌مێرد ئەوه‌ی روون کردۆته‌وه که زهرده‌شت خواپه‌رست بووه و ئاگرپه‌رست نه‌بووه. خوای به‌تاک و ته‌نیا زانیوه و سه‌رچاوه‌ی ئایینه‌که‌ی له‌ سه‌روش (وه‌حی) ئەوه‌وه وه‌رگرتووه و زهرده‌شت نه‌ورۆزی به‌سه‌ری سال داناوه. ئیستر ئەمه هه‌یچ په‌یوه‌ندی به‌ئاگر و ئاگری نه‌ورۆزه‌وه نییه. ده‌نووسیت: «زهرده‌شت وه‌ک هه‌ندی گومانیان برده‌ ئاگرپه‌رست نییه، پێغه‌مبه‌رێکه‌ یه‌زدانپه‌رست، خوا به‌یه‌ک ئەناسن» (٦٠). دواي ئەمه زیاتر له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی زهرده‌شت و نه‌ورۆز قوول ده‌بیته‌وه و لایه‌نیکێ رووناکتر ده‌سه‌لمێنی و ده‌لێت «باوویا پیرمان، ئەم ئایینه‌ که‌ خوا به‌پێرۆزیکێ موپاره‌کی داوه، زینده‌گی تیا به‌خشیشوه به‌جه‌ژنیان داناوه نه‌ک به‌ئایینی زهرده‌شتی» (٦١).

سێیه‌م: لێکدانه‌وه‌ی ئەستیره‌ناسی (فه‌له‌کی) و زانستی سه‌بارته‌ به‌نه‌ورۆز:

پیره‌مێرد ئەوه‌ی سه‌لماندووه به‌پێی لێکدانه‌وه‌ی زانستیانه‌ی کۆن (که‌لووی به‌رخ) واتا (برج الحمل)ی کردووه به‌نیشانه‌ واتا ئەو پێرۆزه‌ی که (خۆر) ده‌چیته‌ که‌لووی به‌رخه‌وه سه‌ری سالی نوێیه‌ سالیک دوانزه‌ که‌لووه. دوانزه (برج)ه. هه‌ر مانگه‌ له‌ بورجیکه‌وه هه‌لدێ. سالیک دوانزه مانگه. هه‌ر مانگیکێ به‌ (٣٠) رۆژ داناوه. هه‌ر بورجی سێ رێزای هه‌یه. کاتی خۆر چووه

(٥٨) ژین ژ. (٥٢٠) سالی ١٩٣٧

(٥٩) نه‌ورۆزی ئیمه چییه؟ ژین ژ. (٥٦٠) سالی ١٩٣٩

(٦٠) سه‌رچاوه‌ی ژماره (١٠)

(٦١) هه‌مان سه‌رچاوه

(٥٦) ژین ژ. (٩٥٨) سالی ١٩٤٩

(٥٧) ژین ژ. (٩١٠) سالی ١٩٤٨

که‌لووی به‌رخه‌وه ئەبێ بەسەری سالی نوێی رۆژەهەلات. هەر مانگە لە بورجیکەوه هەلدی و هەر رۆژە بەرپێشە کەدا دەروا، واتە هەلدی و ئاوا دەبیت. دیارە سەروشت دەژیەتەوه و وهک و تراوه (یحیی الأرض بعد موتها) پیرەمێرد ئەم لێکدانەوهیە لە چەند سەرچاوەیەکه‌وه وەرگرتووه. وهک (نص)ی قورئان (حسابی) یوشع پێغەمبەر، شیسسی کوری ئادەم، ئیدریس پێغەمبەر. هەریەک لە پێش ئیسلامدا نێردراوی خوا بوون. لێرەدا دەقی لێکدانەوه‌که‌ی پیرەمێرد دەنووسین «رۆژ ئەچیتە که‌لووی به‌رخه‌وه و ئەبێ بەسەری سالی تازە رۆژەهەلات. گوايه ئاسمان دوانزە که‌لووی تیايه، هەر که‌لوویەک سێ رێبازی هەیه، هەر مانگە لە که‌لوویەکه‌وه هەلدی و هەر رۆژە بەرپێبازێکا ئەروا. بەسالی ئەو دوانزە که‌لووه ئەو (٣٦٥) رێبازە ئەبێ. لە پێشدا شیسسی کوری ئادەم که پێغەمبەرێکه کردووه بەسالیما و دایناوه. دای ئەو ئیدریس پێغەمبەر بووه» (٦٢).

چوارەم: بەرانبەر وهستانی شهو و رۆژ:

پیرەمێرد سەلماندوویه که بەرانبەر وهستانی کات و ماوه‌ی شهو و رۆژ لە پایزدا وه دانانی ئەم بەرانبەر وهستان بەسەری سال هەله‌یه و له راستییەوه دووره. لای ئەو بەهار ژیانه و پایز مەرگ. لای ئەو بەکه‌م رۆژی بەهار که نه‌ورۆزه شهو و رۆژ بەرانبەر بهک ده‌وستی و ده‌بیتە سه‌ری سال. لەم پرۆوه ده‌لێت: «ئەوانه‌ی که شهو و رۆژ بەرانبەر وهستانی پایز بەسەری سال دانه‌نێن نادروسته. بەهار زینده‌گی و پایز مەرگ ئەنوێن. ئەم نه‌ورۆزه که سه‌ری سالی راستییە و سه‌ره‌تای به‌هاره که زمين و زمان زیندوو ئەبیتەوه و شهو و رۆژ بەرانبەر ئەوستی» (٦٣).

دوایار: وینه‌یه‌ک له خەم و نازاره‌کانی ئەم مرؤفه:

لەنه‌ورۆزی سالی ١٩٤٩ داخ له دلێی کۆنه‌په‌رستان و زمان خرابی هەندی گێره‌شپۆین، ده‌بنه‌ هۆی ئەوه‌ی میری ئەو کاته هان بدن نه‌ورۆز له پیرەمێرد قه‌ده‌غه بکه‌ن. ئەویش به‌تۆمه‌تی ئاگرپه‌رستی و پشتکردنه‌ ئایینی ئیسلام. سالی ١٩٤٩ چوه‌ ریزی ئەو چەند ساله‌وه که نه‌ورۆزیان له کورد و پیرەمێرد قه‌ده‌غه کرد. دیاره هەلۆیستی شاعیر و پیری هه‌شتاو دوو ساله و بێ پشتگیری و بیکه‌سیی وای کرد که تهنه‌ا ئەم رق و ناره‌زاییه‌ی خۆی به‌شيعر ده‌ربیرێ. که ئاگریان کوژانده‌وه و هه‌ره‌شه‌ی داخستنی چاپخانه‌که‌شيان لێ کرد، ئەم شيعره‌ی نووسی:

کاری ناچارپیه، بێزار له شه‌وی ئەم شارەم
چەند رۆژێکه به‌تۆراوی له گـردی یارەم
گـردی یارە وه‌ک ئاته‌شکه‌ده‌ی نه‌ورۆز بوو
وا کوژانديانه‌وه سووتاوی گـرێ ئەو نارەم

(٦٢) هه‌مان سه‌رچاوه
(٦٣) هه‌مان سه‌رچاوه

که‌س نییه‌ هاوده‌می ناله‌ی شه‌و بێداریم بێ
باری زۆر قورس بووه، ده‌ربه‌ستی ئەلێ بێچارەم
کرده‌وه‌ی خۆم ئەزانی، که نه‌تیسجه‌ی وایه
ئیسته رابوردوو فایده‌ی چیه‌، ئەم هاوارەم! (٦٤)

پیرەمێرد و رۆژنامه‌ی «کورد»:

«رۆژنامه‌ی کورد وه‌ک لەم لێکۆلینه‌وه‌یه‌دا ساغ ده‌بیتەوه دووه‌م رۆژنامه‌یه له میژووی رۆژنامه‌گه‌ری کوردیدا».

سه‌ره‌نایه‌کی میژوویی:

دیاره ده‌رجوونی هەر رۆژنامه‌یه‌ک و له‌هه‌مان کاتیشدا داخستنی راسته‌وخۆ په‌یوه‌ندی هه‌یه به‌بارێکی سیاسی و رۆژگارێکی تاییه‌تییەوه، وه هەر رۆژنامه‌یه‌ک ره‌نگدان‌وه‌ی تاکتیک و ستراتیژی ده‌سه‌لاتی کۆمه‌ل و ده‌سته و تاقم و حزبیکی سیاسیه‌. ئنجا ئەو نووسینانه له هه‌ج بواریکی ئەده‌بی و سیاسی و کۆمه‌لایه‌تیدا بێت، له‌خزمه‌تی ئەو لایه‌نه‌دا ده‌بیت که رۆژنامه‌که ده‌بات به‌رپوه و هه‌موو ئەرک و لێپه‌رسراویه‌کی ده‌خاته ئەستۆی خۆی. له‌سه‌ره‌تای ئەم سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌دا کاتیک ده‌سه‌لاتی سولتان عه‌بدوڵحه‌مید له‌لایه‌ن تورکه لاه‌کان و دواپیش (حزبی اتحاد و ترقی) یه‌وه له‌ناوچوو، که‌ش و بارێکی جیاواز له‌وی پێشوو هاته‌ پێشه‌وه. ده‌سه‌لاتی گرتن و زۆرداری سولتان له‌سه‌ر هه‌موو نه‌ته‌وه‌کانی ناو سنووری تورکیا نه‌ما و سه‌رده‌میکی له‌سه‌ربه‌ستی ده‌رپین و داوای سه‌ربه‌خۆیی نه‌ته‌وه‌یی و هه‌موو جوړه سه‌ربه‌ستییه‌ک بۆ ئەو نه‌ته‌وانه دروست بوو.

سه‌باره‌ت به رۆژنامه‌ی (کورد) و کۆمه‌له‌ی کورد:

لاوه‌ رۆشنییر و دل‌سۆزه کورده‌کانی ئەو سه‌رده‌می تورکیا که‌وتنه‌ خۆیان و له‌ سالی ١٩٠٨ دا یه‌که‌م کۆمه‌له‌ی سیاسی کوردییان له‌ تورکیا ئاشکرا کرد. ئەو کۆمه‌له له‌ سالی ١٩٠٧ دا له‌سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی سولتان (عه‌بدوڵحه‌مید) دا به‌نه‌ینی دروست کرابوو وه‌ کاری ده‌کرد. ناوی ته‌واوی ئەو کۆمه‌له‌یه (کۆمه‌له‌ی هاوکاری و پێش‌خستنی کورد - کورد تعاون و ترقی

(٦٤) ژین ژ. (٩٥٨) سالی ١٩٤٩

جمعیتی) (۶۵) بوو.

ئەمىن زەكى بەگ، دەلەت: «ئەو دەلەتتە جەمئىيەتى سىياسى كورد (كورد تەئالى و ترقى جمعیتی) يە و لە ئەستەمبول لە سالى ۱۹۰۸ دامەزرا. موئەسسەسەكانى ئەمىن عالی بەدرخان، فەرىق شەرىف پاشا، شەيخ عوبەيدوللا زاده، شەيخ عەبدولقادر ئەفەندى) (۶۶).

هەتا ئىستەگەلى سەرچاوە باسى دروست بوونى ئەم كۆمەللە و ئەندامانى كوردووه. حاجى توفىق بەگ واتە (پىرەمىرد) و عەبدولرحمان بەدرخان و سەعید كوردى و رەشىد بەگى موفتى زاده و ئىسماعىل حەقى بابان و ئەحمەد جەمىل پاشا و سەدەها لاوى رۆشنىبىر و دلسۆزى ئەم كاتە لە هەموو لایەكى توركياو بوونە ئەندامى ئەم جەمئىيەتە. لە هەموو شارەكانى كوردستانى توركيا لقی ئەم كۆمەللە يە كرايووه. بەتایبەت لە شارەكانى دياربەكر و بتلیس و موش. ئەم جەمئىيەتە يەكەم كارى ئەو بوو لە شارى ئەستەمبولدا لە ۹ى تشرینی دووهمى سالى ۱۹۰۸ دا يەكەم ژمارەى رۆژنامەى كوردى بلاو كردهوه. ناوئىشانى لاپەردى يەكەمى رۆژنامەكە بەم جوړە نووسرايوو (كورد تەعاون و ترقى جەمئىيەتى غەزەتەسى). بەلام بەناوى رۆژنامەى كوردووه ناو ئەبرا. ئەم رۆژنامە يە هەفتەى جارێك بەكوردى و توركى بلاو دكرايووه، دەرگەيشتە هەموو شارەكانى كوردستانى توركيا. هەشت لاپەردە بوو. خاوەنى ئىستىيازى پارێزەر و رۆژنامەنووس (توفىق بەگ) بوو. كە حاجى توفىقى پىرەمىردە. ئەو كاتە هەتا نەهاتبووهوه، سلیمانى نازناوى (پىرەمىرد) لە خۆى نەنايوو (۶۷). بەلكە ناوى توفىق بەگ لەسەر رۆژنامەكە نووسرايوو. سەرنووسەرى ئەم رۆژنامە يەش ئەحمەد جەمىل پاشا (۶۸) بوو. تەمەنى رۆژنامەكە هەشت مانگ بووه. لە ۹ى تشرینی دووهمى سالى ۱۹۰۸ ەو دەرچوووه هەتا مانگى حوزەيرانى سالى ۱۹۰۹، كاتێك جەمئىيەتى كورد قەدەغە كرا و رۆژنامەى «كورد» يەش كە دەنگى ئەو كۆمەللە يە بوو داخرا، چاپخانەكەشى لە لایەن دەسەلاتدارىتى توركياووه دەستى بەسەرا گىرا. بەو حسابەى كە ئەم رۆژنامە يە لە ماوهى ئەو هەشت مانگە، هەفتانە، كە دەرچووويت، ئەوا (۳۲)

(۶۵) لە ژمارە ۳۲ى مانگى مايسى سالى ۱۹۸۵ى گۆڤارى كارواندا بەرێز دكتور جەبار قادر باسێكى دەربارەى ئەم رۆژنامە يە بلاو كردهوه. ئىمە پىشتەر ئەم لىكۆلینەووى خۆمان نووسيوو. چەند سالیك لە ئىوان گۆڤارى (بەيان و رۆژنامەى هاوكارى) دا هاوچۆى كرد و دوایش هەر بلاو نەبووه هەتا بەرێكەوت لە ژمارە ۱۱۷ى سالى ۱۹۸۶ دا بلاو بووه. لە نووسینەووى ئەم نووسنە يە باسەكەدا سوودمان لەو نووسینەى دكتور جەبار وەرگرت.

(۶۶) ئەمىن زەكى بەگ (كورد و كوردستان) سالى ۱۹۳۱ ل ۳۱۴.

(۶۷) حاجى توفىق بەگ، بۆ يەكەمجار لە ژمارە (۳۱۲) ى ۲۵ى شوباتى سالى ۱۹۳۲ى رۆژنامەى (ژيان) دا، لەگەل بلاو كردهوى شیعرى، (بەيانى بوو لەخەم هەستام) دا نازناوى پىرەمىردى بۆ خۆى دانا.

(۶۸) ئەحمەد جەمىل پاشا براى ئەكرەم و قەدرى جەمىل پاشا يە.

ژمارەى لى دەرچوووه. بەلام نووسەرى ئەرمەنى (شاهبازيان) لە كتیبەكەيدا (مىژووى كورد و ئەرمەن) (۶۹) كە سالى ۱۹۱۱ لە ئەستەمبول چاپكراوه باسى بابەت و ناوهرۆكى شەش ژمارەى ئەم رۆژنامە يە دەكات. ديارە كە شاهبازيان تەنها ئەو شەش ژمارەى لى بىنيوه.

كاتى كە شۆرشى ۱۹۰۸ بەرپايوو وه سەرکەوتنى بە دەست هیتنا، كوردەكان، بەتایبەتى رۆشنىبەرەكان دەورێكى گەورەيان بىنى، شەيخ عەبدولقادرى شەيخ عوبیدللا لە ئەنجوومەنى نوێى شۆرشەكەدا كرا بەسەرۆكى ئەنجوومەنى نوێنەران (رئیس مجلس النواب). كە ئەمە ديارە بۆ كوردێكى خاوەن دەسەلات بە دەسكەوتیكى باش دەگەریتەوه بۆ مەبلەتەكەى كە تا ئەو كاتە سەرەستى و رزگارى بەخۆیەوه نەدیوو، هەر وهها كوردێكى دلسۆز و رۆشنىبىرى تر كە (ئىسماعىل حەقى بابان) بوو كرا بەو زېرى مەعارف. پەرودە و فێركردنى توركيا. ئنجا كە هەربەك لە خاوەنى ئەم دوو دەسەلاتە گەورە و فراوانە دوو كوردى دلسۆز و دوو ئەندامى چالاكى (كۆمەللەى كورد) بن، ديارە دەبێ پەرەگرتن و بلاو بوونەوى لقهكانى ئەو كۆمەللە يە پەرە بستینى. وه دەرچوونى رۆژنامە يە كیش لە لایەن ئەو كۆمەللەو شتیكى ئاسان و لەبار بیت.

جگە لە كتیبى (مىژووى كورد و ئەرمەن) و ئەو گۆڤاره فەرەنسىيەى كە سالى ۱۹۱۱ (۷۰) باسى رۆژنامەى (كورد) كردهوه، گەلیك بەلگە و سەرچاوه لە بەرەدەستى ئىمەدان كە رۆشنايىبىيەكى زۆر دەخەنە سەر گەلى لایەنى ئەم رۆژنامە يە.

رۆژھەلاتناس (مىنورسكى) ۱۸۷۷-۱۹۶۶، لە كتیبەكەيدا بەناوى كوردووه، لە پاش باسكردنى رۆژنامەى «كوردستان-۱۸۹۸»، كە يەكەمىن رۆژنامەى كوردیە دەلەت: «(رۆژنامەى دووهم دواى شۆرشى توركى دامەزراوه. شەيخ عەبدولقادر دايمەزراندووه. بەلام زۆرى نەخاياندووه)» (۷۱). لێرەدا مىنورسكى چوار زانیارى بەسوودمان پێ دەبەخشى.

۱- رۆژنامەكەى بە دووهم رۆژنامە داناوه، دواى رۆژنامەى كوردستان.

۲- نووسىووه، دواى شۆرشى توركى دامەزراوه كە ديارە شۆرشى مەشرووتەى سالى ۱۹۰۸ى توركە لاوهكانە.

۳- باسى ئەووى كردهوه، كە شەيخ عەبدولقادر دايمەزراندووه. واتە رۆژنامەكە لە لایەن ئەو كۆمەللە يەووه دەرچوووه كە شەيخ عەبدولقادر دايمەزراندووه و سەركردهوى دەرگە.

۴- نووسىووه، زۆرى نەخاياندووه، ديارە ئەمەى لە خۆیەوه نەتوووه و پىشتى بەسەرچاوه

(۶۹) د. جەبار قادر رۆژنامەى كورد (كاروان) ژمارە ۳۲ سالى ۱۹۸۵.

(۷۰) هەمان سەرچاوه.

(۷۱) مىنورسكى، كورد ل ۹۴ د. مارف خەزەندار كوردووه بەعەرەبى. حەمە سەعید حەمە كەرىم كوردووه بەكوردى. سالى ۱۹۸۴.

پۆژنامەى «كورد» هوه نووسيووه. ده‌لێت: «كورد پۆژنامەيه‌كى هه‌فته‌يى ئه‌ده‌بى و كوردى و توركى بووه. كۆمه‌لى شېخ عبدالقادرى شېخ عبىدالله له ١٩٠٧دا له ئه‌سته‌مو‌ل دهرىان كردووه» (٨٤). مامۆستا سه‌جادى دياره ئه‌و كاته هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ى زانىارى ده‌ستكه‌وتوو، دهربارەى پۆژنامەكه‌، به‌لام له‌وكاته‌دا ئه‌وه كه‌م نه‌بووه. ته‌نها سه‌رنجمان له‌م باره‌وه ئه‌وه‌يه كه‌ پۆژنامەكه‌ له ٩ى تشرىنى دووه‌مى ١٩٠٨دا دهرچوو، نه‌ك ١٩٠٧!

به‌لام به‌داخه‌وه ميژوو نووسى نه‌مر (ئه‌مىن زه‌كى به‌گ) له كتيبه‌ پر نرخه‌كه‌يدا (ميژووى كورد و كوردستان-١٩٣١) (٨٥) هېچ زانىارى به‌كه‌ى دهربارەى پۆژنامەى كورد نه‌نووسيووه! كاتى باسى گوڤار و پۆژنامەكانى ئه‌وساى توركي ده‌كات. ئه‌گه‌رچى باسى كۆمه‌له‌ى (كورد) يشى كردووه و ئه‌و كاته‌ش خۆى له ئه‌سته‌مو‌ل بووه! هه‌روه‌ها شوئىنى دهرچوونى يه‌كه‌م پۆژنامە (كوردستان) به‌ئه‌سته‌مو‌ل داده‌نێت له‌كاتىكه‌دا كه‌ دياره له قاهره‌ دهرچوو (٨٦). مامۆستا محمه‌د ره‌سو‌ل هاوار سالى ١٩٧٠ له كتيبه‌ى (پيره‌مبىردى نه‌مر) دا كه‌ دووه‌م سه‌رچاوه‌يه له‌م باره‌يه‌وه، ده‌نووسىت «حاجى توفيق يه‌كېك بووه له ئه‌نجامدانى ئه‌و كۆمه‌له‌ (كۆمه‌له‌ى كورد) پۆژنامەى (كورد) كه‌ زمانى حالى ئه‌و كۆمه‌له‌ بووه، حاجى توفيق بر دووه‌تى به‌رپه‌وه» (٨٧). نووسه‌ر ته‌نها ئه‌مه‌نده‌ى وتوو، نه‌ينووسيوه كه‌ى دهرچوو و با به‌ته‌كانى چى بوون! دياره ئه‌و ييش هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ زانىارى له‌و باره‌يه‌وه ده‌ستكه‌وتوو.

له سالى ١٩٧٠دا كتيبه‌ى (ميژووى پۆژنامەگه‌رى كوردى) له‌لايه‌ن (عه‌بدو‌لجه‌بار محمه‌د جه‌بارى) به‌وه دهرچوو. نووسه‌ر له‌بارەى پۆژنامەى «كورد» هوه ده‌لێت «پۆژنامەى كورد پۆژنامەيه‌كى ويژى هه‌فته‌نەيه به‌زمانى كوردى و توركى له ئه‌سته‌مو‌ل له سالى ١٩٠٧ له‌لايه‌ن كۆمه‌له‌ى شېخ عبدالقادره‌وه دهرئه‌چوو. خاوه‌ن ئىمتىيازكه‌ى پيره‌مبىردى شاعىر بوو. ئه‌م پۆژنامەيه كه‌وته سه‌ر هېرش برده‌ سه‌ر بنه‌مائه‌ى به‌درخانبييه‌كان ئه‌وانيش به‌و جووره به‌هۆى پۆژنامەى كوردستانه‌وه وه‌لامى هېرشه‌كانى ئه‌مانيان ئه‌دايه‌وه. له ئه‌نجامى ئه‌م شه‌ره جوئنه پۆژنامەكه‌يان داخست» (٨٨) هه‌روه‌ك وتمان نووسه‌ر كه‌ ئه‌م بيروورپاينه‌ى له‌لايه‌ره (١٤٧)ى كتيبه‌كه‌يدا نووسيووه، كه‌وتوته سى هه‌له‌وه وا راستيان ته‌كه‌ينه‌وه.

- ١- دهرچوونى پۆژنامەكه‌ وه‌ك نووسيمان له ٩ى تشرىنى دووه‌مى ١٩٠٨دا بووه نه‌ك ١٩٠٧.
- ٢- نووسه‌ر هېچ به‌لگه‌ و سه‌رچاوه‌يه‌كى به‌ده‌سته‌وه نىيه، كاتىك ئه‌و رايه‌ى دهرپه‌يوه. كه‌

پۆژنامەى كورد هېرشى برديته‌ سه‌ر به‌درخانبييه‌كان ياخود ئه‌وانيش به‌هۆى پۆژنامەى (كوردستان) هوه وه‌لاميان دابيتته‌وه. جگه له‌مانه توفيق به‌گ (پيره‌مبىرد) كه خاوه‌ن ئىمتىياز و به‌رپه‌به‌رى پۆژنامەى (كورد) بووه هه‌ميشه به‌شانانبييه‌وه باسى به‌درخانبييه‌كانى كردووه و پله‌ى ئه‌وانى له جىگه‌يه‌كى به‌رزدا داناوه، وه‌ك ده‌نووسىت «خوا هېممه‌تى به‌درخانبييه‌كان به‌رقه‌رار كات، كه زىنه‌تى لاپه‌ره‌ى كورده‌وارىن و فيداكارى گه‌ل و نيشتمان» (٨٩). هه‌روه‌ها به‌شېك له ئه‌ندامانى كۆمه‌له‌ى كورد و دامه‌زىنه‌رانى له به‌درخانبييه‌كان بوون. هه‌روه‌ها كۆمه‌له‌ى (كورد) ييش خۆى به‌ شتى وه‌هاوه خه‌رىك نه‌كردووه. چونكه «ئه‌وانه‌ى ژماره‌ى (كورد ته‌عاون و ترقى غه‌زه‌ته‌سى) يان ديوه ده‌لێن ناوه‌رۆكى بو مه‌سه‌له‌ى نه‌ته‌وه‌يى و زمان و ژبانه‌ى پروناكبيرى و فۆلكلۆرى كوردى و ئه‌و جووره باسانه ته‌رخان كرابوو، له‌ناو كۆمه‌لانى خه‌لكدا باش ده‌نگى دا به‌وه» (٩٠).

بۆ راست كردنه‌وى هه‌له‌ى سىيه‌مى نووسه‌ر ده‌لێن: «پۆژنامەى كورد به‌هۆى زۆردارى و توركچىيه‌تى ده‌سه‌لادارى ئه‌و كاته‌ى توركيابه‌ داخراوه و هه‌موو كۆمه‌له‌ سىياسىيه‌كان قه‌ده‌غه‌ كران و لقه‌كانيشيان داخرا.

سه‌رچاوه‌ى چواره‌م كه باسى ئه‌م پۆژنامەيه‌ى كردى (رابه‌رى پۆژنامەگه‌رى كوردى) جه‌مال خه‌زنه‌داره. له‌و پيدا نووسراوه كورد پۆژنامەيه‌كى هه‌فته‌نه‌ بووه، به‌زمانى كوردى و توركى له‌لايه‌ن هاوئىرانى شېخ عبدالقادرى شېخ عبىداللهى شه‌مزىنبىيه‌وه دهرچوو. له شارى ئه‌سته‌مو‌ل سالى ١٩٠٧» (٩١). هه‌روه‌ها به‌عه‌ره‌بىش نووسراوه «معلوماتنا عن الجريدة قليلة» (٩٢). سه‌بارت به‌شوئى پيره‌مبىرد له پۆژنامەكه‌دا ده‌لێت «پيره‌مبىرد له سالى ١٩٠٧دا پۆژنامەى كوردى دهره‌ينا له شارى ئه‌سته‌مو‌ل» (٩٣). ته‌نها سه‌رنجمان له‌م باره‌يه‌وه ئه‌وه‌يه كه‌ باشتر و ابو له پىناسه‌كردنى پۆژنامەكه‌دا له پال ناوه‌تپاننى (كۆمه‌له‌ى كورد) دا ناوى پيره‌مبىرد (توفيق به‌گى) خاوه‌ن ئىمتىيازى بنووسيايه. له كاتىكه‌دا كه خۆى له‌لايه‌ره (١٣٩)دا له‌مه‌ دله‌يا بووه. جگه له‌وه‌ى وتمان سالى ١٩٠٨ دهرچوو نه‌ك ١٩٠٧.

سه‌رچاوه‌ى پىنجه‌م كه دهربارەى ئه‌م پۆژنامەيه‌ نووسراوه كتيبه‌ى (تېگه‌يشتنى راستى) دكتور (كه‌مال مه‌زه‌ره‌). له‌م كتيبه‌دا به‌شپه‌يه‌كى زانستىانه و پشت به‌كۆمه‌ل زانىارى نوو و به‌به‌لگه‌وه دانراو باس له‌م پۆژنامەيه‌ كراوه. ده‌توانىن ئه‌م كتيبه‌ به‌باشترى سه‌رچاوه‌ دا بنىن، كه هه‌تا سالى ١٩٧٨ سه‌بارت به‌پۆژنامەى كورد نووسرايىت، له پىناسه‌كردنى پۆژنامەكه‌دا

(٨٩) ژين په‌خشانى چاو روونى. سالى ١٩٤٤
 (٩٠) تېگه‌يشتنى راستى د. كه‌مال مه‌زه‌ره‌ ل ٧٤ سالى ١٩٧٨
 (٩١) رابه‌رى پۆژنامەگه‌رى كوردى جه‌مال خه‌زنه‌دار ل ١٨ سالى ١٩٧٣
 (٩٢) هه‌مان سه‌رچاوه‌ سالى ١٩٧٣
 (٩٣) هه‌مان سه‌رچاوه‌ ل ١٣٩ سالى ١٩٧٣

(٨٤) ميژووى ئه‌ده‌بى كوردى سه‌جادى، ل ٦١ سالى ١٩٧١
 (٨٥) ميژووى كورد و كوردستان، ئه‌مىن زه‌كى به‌گ ل ٣١٥ سالى ١٩٣١
 (٨٦) سه‌رچاوه‌ى دوانزه
 (٨٧) هه‌مان سه‌رچاوه‌ لاپه‌ره ١٤
 (٨٨) ميژووى پۆژنامەگه‌رى كوردى، عه‌بدو‌لجه‌بار محمه‌د جه‌بارى، ل ١٤٧ سالى ١٩٧٠

ههروهك بېروراكاني ئىيمه بهدووه م پوژنامهى كوردى داناوه و ژماره (دووى داوه تى دنووسيت: «كورد ئورگاني يه كه م كوتمه لى سياسى كورد بووه كه دواى شوڤشى سالى ۱۹۰۸ بنه مالهى شه مزىنى و به درخانى ده ريان كرد، به كوردى و توركى بلاو ده بووه وه» (۹۴). ههروه ها ده رياره ي ئه م پوژنامهى ده لىت: «مه به ست له پوژنامهى كورد، هه ر ئه و (كورد ته عاون و ترقى غه زه ته سى) يه يه كه دواى شوڤشى ۱۹۰۸ ده رچوو. ناوى له چه ند راپوژتتيكى ديپلوماسى و نه يتى و ژماره يه سه رچاوه ي باوه رپيكرادا هاتوه» (۹۵). ته نبا بارى سه رنجى ئىيمه له م باره يه وه ئه وه يه خوژگه دكتور ئه و راپوژته ديپلوماسى و نه يتيانه ي روون بكردايه وه هه تا زياترمان له باره ي پوژنامه كه وه بزانيايه. ئىيسا دواى ئه م ليكوليينه وه و پشكنين و به شوپندا چوونه ده توانين سه باره ت به پوژنامهى كورد بليين:

- ۱- پوژنامهى كورد ياخود (كورد ته عاون و ترقى غه زه ته سى) پوژنامهى كه ئايىنى و سياسى و كوتمه لايه تى بووه. لاپه ركه انى پرن له باسى ميژووى گه لى كورد و ئه ده بياتى ئه م گه له.
- ۲- به زمانى توركى و كوردى له هه شت لاپه رده دا ده رچوو.
- ۳- ئورگاني كوتمه لى كورد (كورد تعاون و ترقى جه معيه تى) بووه.
- ۴- ژماره ي يه كه مى له شارى ئه سته مو ل له ريكه وتى ۹ تشرىنى دووه مى سالى ۱۹۰۸ دا ده رچوو. هه تا مانگى حوزه يرانى سالى ۱۹۰۹ به رده وام بووه.
- ۵- خاوه نى ئىميتيازى توفيق به گ (پيره ميترد) بووه. سه رنووسه رى (ئه حمه د جه ميل پاشا) بووه.
- ۶- گه لى له ئه ديب و سياسى و رووناكبيرى ئه و سه رده مه ي توركىا به شدارى نووسينيان كردوه. وه ك توفيق به گ (پيره ميترد) ئه حمه د جه ميل پاشا، ئىسماعيل حه قى بابان، ئه كه رم جه ميل پاشا، قه درى جه ميل پاشا، سه عيد كوردى، عه بدولپه رحمان به درخان، ئىبيراهيم حه يده رى.
- ۷- پوژنامهى كورد به دووه مين پوژنامه دادنه رت له ميژووى پوژنامه نووسى كورديدا، چونكه له ده رچوونى يه كه م پوژنامهى كوردى (كوردستان ۱۸۹۸) هه وه هه تا ده رچوونى پوژنامهى (كورد ۱۹۰۸) هيج پوژنامه يه كى تر له هيج شوپتتيكى كوردستان و ده ره وه دا ده رنه چوو.

چهنه لايه نيكى شارراوه له ژيانى پوژنامه گه رى پيره ميتردى نه م

به شى يه كه م: پيره كوردى (۹۶) ئه سته مو ل

پيره ميترد پيش ئه وه ي بروات بو ئه سته مو ل و له نيشتمانى دوور بكه وىته وه فه رمانبه ر بووه، به تايبه ت (باش كاتب) و چاودى زوى و زارى (سنيه) بووه له شاره زوور و شارباژيتر و

(۹۴) تىگه بيشتنى راستى، د. كه مال مه زه ر، ل ۲۱۷ سالى ۱۹۷۸

(۹۵) هه مان سه رچاوه و لاپه ره.

(۹۶) پيره كورد، حاجى توفيق به گى مه حمود ناغاي هه مزاعاي مه سرف، زياتر له پوژنامهى (ژيانى ئه سته مو لدا به ناوى «پيره كورد» وه به ره مى بلاو كوردتوه.

ماوه ت. ئه و كاتانه له هه ره تى لاويدا بووه و هاوينا ن چۆته گورگه ده ر (۹۷) له وى زه وى و زارى كشتوكال و باخيان هه بووه.

هه ر له سه ره تاي ته مه ن و بىر كرده ويدا پيش رو بيشتنى بو توركىا و دوور كه و تنه وه ي بو ماوه ي بىست و پىنج سال (۹۸) له ولاتى خو ي، ئاره زووى له كو كرده وه ي شىعر بووه و ئاوازى پرن ناله ي (نالى) تىكه ل به سو زى (مه وله وى و بىسارانى) بووه. به تايبه ت كاتى له هه له بجه بووه و به سه رانه رى ده شتى شاره زووردا به وپه رى ئاره زوو و ئاواتيه وه گه شتى كردوه، هه ر له و كاتهدا كه شكولتيكى نايبى بو خو ي پيكه وه ناوه و هه رچى شىعريكى به رگو ي كه وتى ياخود ده ستى كه وتى له و كه شكولده نا نووسيوه تيه وه. كاتيكيش له سالى ۱۸۹۸ دا (۹۹) ولاتى به جى هيشتوه و رووى كردۆته ئه سته مو ل ئه و كه شكولده پرن بايه خه ي له سليمانى له مالى خو بان له ژيتر زه ويدا به جى هيشتوه. ده فته ريك بىست و پىنج سال له ژيتر گلدا شار درايبته وه، دياره سه ره نجامى چى لى دىت! با بو راستى ئه مه گو ي له پيره ميترد بگرين بزانيا ن چى ده لىت: «نازام چه ده رديك بوو به مننه وه نووسابوو، هه ر له مندالييه وه من دل م دا بووه شىعر و گورانى، ده نكي خو شيشم له به ر شىعري خو ش، ئه ويست، تا (مه وله وى) م نه ناسيوو (نالى) له لام پيغه مه به رى شىعري كوردى بو (۱۰۰). پيش ئه وه ي بجه ئه سته مو ل كه شكولتيك نووسيوه وه به كاغه زى زه رد و شين و سو ر و مو ر، هه رچى شاعيرى كه بىستبووم چه ند غه زه لتيكى نايبى ئه وم نووسيوه وه، خه لك و خوا ئه يانبه رده به رى بنووسنه وه، تا قه تيان نه ده بوو، هه ر لاپه ره يه كى شىعري خو شى تيا بو ايه ئه يان پچرى و ده ريان ئه يينا. تا دوايى سو پندم خوارد به كه سى نه ده م، به وه ش وازيان لى نه هيتام ناچار له ژوورى ئه و خواره چاله گه ئتيكى سالى گرانيما ن بوو خسته م چاله كه وه. به سه ريا رو بيم بو ئه سته مو ل. خوا ئه يزاني له و چاله دا وه ك قاميشه نه يه كه كى كه مه ولاناي رو مى مه سنه وى له سه ر داناوه چه ند بو خو ي شه رحى جودايى داوه تا نه ماوه. جا به هو ي ئه وه وه كه شاعيره كانم له ويدا كو كرده بووه گه لى ئه شعار و ئاسارى ئه و ناودارانه م له بىر ما بوو له سينه مده نه قشيان به ستنبو، له ئه سته مو ل له غه زه ته ي (ژيان) دا (۱۰۱)، براى (ژيان) ئىيسا به زنجيره هه نديكيم ده نووسين و

(۹۷) «گورگه ده ر» ديه كى ناوچه ي شارباژيتره له نريك سليمانى.

(۹۸) بروانه شىعري ئه وا رووم كرده تو ئه ي دايكى موشفق.

(۹۹) ژيان - سالى ۱۹۴۴.

(۱۰۰) مه به ست له م و اتايه ئه وه نيه كه دواى چوونه ناوى جيهانى رو حى مه وله وييه وه نرخی نالى له لا كه م بوويته وه.

(۱۰۱) مه به ست له گو قارى (ژيان) ئه سته مو ل، كه يه كه م ژماره ي له ۷ تشرىنى دووه مى (۱۳۳) ي رو مى سالى ۱۹۰۸ ي زابندا به زمانى كوردى و توركى ده رچوو. بىست و پىنج ژماره ي لى ده رچوو. به پتوه به رى به رپرسيارى (ئه شرف حه مزه) و دواى ئه و (مه مدوح سه ليم) بووه.

رهنجیشم له گه له ئەدان دیسان به شیعر وهرم نه گه پراڻه سهه تورکی» (١٠٢). ئنجا مرۆڤێک بهو خولیا به وه روو بکاته ئهسته مولی ئه وه سهردهمه که جیگای به یهک گه یشتنی رۆشنبیری و زانستی رۆژه لاتی دوکه توو و رۆژناوای پێشکه وتوو بوو. ئهسته مولی ئه وه سهردهمه که ههرچی منه وهرانی ئه وه ولاته هه بوون دهستکردی بیهه و رۆشنبیری ئه وه بوون. که سیکی وهک توفیقی مهحمود ئاغا به نیمچه خۆینده واری به وه رووی تێ کرد و ئه وه رێگا سهخته ی گرت بههه، وهک ده نووسیت: «به نیو خۆینده واری له سلیمانی ده رچووم و خۆیندنیکی به رزم هینا به وه» (١٠٣). یاخود ده نووسیت: «ئیمه زۆر ترمان له وپوه پێ گه یشتووین» (١٠٤). با لیره دا به وستین، بزانیڤ به رنامه ی نووسینه که مان سه به رته به م مرۆڤه چۆن ده روات:

١- ئه وه مان دیاری کرد که پێش چوونی بۆ ئهسته مولی که لکه له ی شیعر و کۆکردنه وه ی ناو که شکۆلی هه به وه.

٢- ئه وه کاتانه چوو بیهته ههه جیگایهک هه ولتی داوه به دوای شوینه واری دیرینه دا بگه ریت، خۆی راستی ئه مه مان بۆ روون ده کاته وه: «له په نجا سال به ولاته، له هه له بهجه بووم، خووم دا بووه ئه مه ی بزانه ئه وه شاره کۆنانه و ئه وه هه له بهسته خرافاته که ی بوون؟ له کۆپوه هاتوون وهک ئه مه ی (کۆی ئاته شگا) که زۆر تر مه وه لوی له شیعه کانی خۆیا ناوی بر دووه» (١٠٥). هه ره له وه ته مه نه دا به عه شقی خۆیندنی به رز و خزمهت کردن و بینه ی جیهانی نوێ له کوردستانه وه ئه چیهته ئهسته مولی. کاروانیک له سلیمانی به وه له سهه بانگه یشتی سولتان عه بدولحه مه مید به سه ره رشتی شیخ سه عیدی حه فید ریک ده که ویت و پیره مه ریشی تیا دا ده بیته. (له کۆتایی ئه م نووسینه دا، به تایبهت باسی ئه وه کاروانه ده که یین) بۆ سالی دوایی پیره مه یرد له ئهسته موله وه ده چیهته حه ج و ده بیته به حاجی توفیق، له کاتی گه رانه وه دا باسی هه ره بهک له هاو پێیانی حه جی خۆی ده کات که (وه فایی) شاعیر و سه ید ئه حمه دی خانه قا بووه، به م جوژه: «وه فایی، که له پێشدا مه فتوونی شیعه ره جوانه کانی بووم. وا ریکه وت له مالی خوا یشا هاو ناله و ئه فعانی بووم، له پاش حه ج له رتی حجاز دا مرد و سه ید ئه حمه دی خانه قا له سه ری به ند بوو تا ناشتنی ره فیقی گریانی بووم» (١٠٦).

له شامه وه به ره وه ژووور ده چیهته وه جیهانی نوێ، ئه وه سه فه ره بیست و پینج سال ده خایه نیته، بۆ

سه ماندنی راستی ئه م ژماره به له گه رانه وه یدا له تورکیا وه بۆ عیراق له شه مه نده فه ردا ئه م شیعه ره ده نووسیت، وه له سه ره تای شیعه ره که دا ده نووسیت: «ئه م شیعه ره له گه رانه وه دا له (تره نی) (١٠٧) ریتی ئهسته مولدا بیهه راره» (١٠٨).

«ئه وا رووم کرده تو ئه ی دایکی موشفق بیست و پینج ساله

له غوره تدا به یادی تو ئه ژیم خوا شاهیدی حاله» (١٠٩)

له ئهسته مولی به هۆی وریایی و زیره کی خۆیه وه و یارمه تی دانی (عزت پاشای کاتب) (١١٠) ئه وه نامه فارسی به یی که له وه لامی نامه به کی بۆ سولتان عه بدولحه مه مید نووسی بوو ده بیته ئه ندای مه جلیسی عالی و کاری دیوانی سولتان عه بدولحه مه مید به رپوه ده بات، نازناوی (بهگ) ی ده ده نی و ده بیته حاجی توفیق بهگ.

ئه گه رچی ئه م مرۆڤه دوور ولاته ی له ولاتیکی دوکه وتوو وه به یی پروانه مه ی به رز و خۆیندنی مونسب رووی کرد بووه ئهسته مولی جیی شارستانی و خۆیندنی به رز، به لام زانرا لیها تووه و راده ی هۆشیاری باشه له کۆلیجی یاسا (قانون) وه رگیرا. بووه قوتابی و چوار سال له وئ خۆیندی و به پله به کی به رز پروانه مه ی (یاسا) ی وه رگرت و بووه پارێزه ر (محامی) و ده ستی به کار کرد، به لام له هاوشان و هاوکاره کانی نه ده چوو، خووی دایه نووسین و، کاری رۆژنامه گه ری، ئه وه دوو خۆشه و یسته ی له ناخیدا به حه سه ره ته وه بۆی ده ژیا.

کۆمه لتی هاو پتی رۆژنامه نووس و ئه دیب و شاعیر و مێژوو نووسی بۆ په یدا بوو، وهک خۆی زۆر جار نووسی بوه تی به گشتی ناویانم کۆکرده وه و بریتی بوون له م زاتانه «ئه مین فه یزی، توفیق وه هیی، ئه مین زه کی بهگ، مسته فا پاشای یامولکی، ئه شره ف حه مزه، سالح زه کی بهگ، مه عروف جیاووک، عه بدوللا جه وده ت، شه ریف سه هل پاشا، کامه ران به درخان، جه لاده ت به درخان، شیخ مسته فای نه قیب، شیخ مه حمود جه لاله ددین کوپی ئه حمه د پاشای دوا مییری بابان، شیخ محه مه دی موفتی، دکتۆر فوناد، دکتۆر که مال، یوسف ضیا، ئیبراهیم ئه فه ندی، زه کی مغامز، ئه حمه د راسم، ره زا توفیق، خه لیل بهگ، عه بدولحه ق حامد، مه لا سه عیدی به دیع ئه لزه مان، ئه که ره به گی ره جائی زاده، ئه که ره جه میل پاشا، ئه حمه د جه میل پاشا، قه دری جه میل پاشا، سه عید کوردی، عه بدولره حمان به درخان، ئیبراهیم حه یده ری، مه مدوح وه فی وه گه لیکتی تر

(١٠٢) ژیان ژماره (٥٤٧) ک ٢١٣٨

(١٠٣) پیره مه یردی نه مر - ئاماده کردنی محمه د ره سول هاوار. ل ٢٠.

(١٠٤) ژین (٨٩٣) سالی ١٩٤٧

(١٠٥) ژین (٦٨٩) سالی ١٩٤٣

(١٠٦) ژین (١٠٠٦) سالی ١٩٥٠

(١٠٧) تره نی - له تره نی ئینگلیزه وه هاتوووه (train) شه مه نده فه ر.

(١٠٨) ژیان ژماره (٣٦) سالی ١٩٢٦

(١٠٩) هه مان سه رچاوه.

(١١٠) پیره مه یردی نه مر م. هاوار. ل ١٤

له ئەدیب و شاعیر و رۆژنامه‌نووس و میژوونووس» (۱۱۱).

لیڤه‌دا پینویسته له‌سه‌ر ئەوه بوه‌ستین و روونی بکه‌ینه‌وه و بزانی له ماوه‌ی ئەو بیست و پینج ساله‌دا حاجی توفیق به‌گی یاساناس و رۆژنامه‌نووس و ئەدیب و شاعیر چی کردووه؟!، ئەو خزمه‌تانه‌ی کردوونی چۆن کاری کردۆته‌سه‌ر میژووی رۆژنامه‌گه‌ری کوردی، پیره‌ کوردی ئەسته‌مولۆ ده‌لیت:

۱- ده‌میکیشه‌ غه‌زه‌ته‌چیم، هه‌تا له ئەسته‌مولۆیش غه‌زه‌ته‌چی بووم (۱۱۲).

۲- له ئەسته‌مولۆ له غه‌زه‌ته‌ی ژیندا شاعیره‌ نه‌خوینده‌واره‌کانم نووسیبوو (أمی شاعرلیمز) (۱۱۳).

۳- له‌رۆژنامه‌ی (شمس)دا، که له ئەسته‌مولۆ، سه‌ید حسین ئیرانی به‌فارسی ده‌ری ده‌کرد شیوه‌نیکم نووسیوو (۱۱۴).

۴- له غه‌زه‌ته‌ی ژین که له ئەسته‌مولۆ ده‌رده‌چوو دوانزه‌ سال له‌مه‌وپیش له‌به‌رده‌ نووسراوه‌که‌ی ماوه‌ت دوابووم (۱۱۵).

۵- له ئەسته‌مولۆ غه‌زه‌ته‌ی (کورد)م ده‌رده‌هینا، له غه‌زه‌ته‌ی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی (تان)ی فه‌ره‌نسه‌دا شاعیر کوردیم ئەنووسی (۱۱۶)، هه‌روه‌ها «ئیس‌تا خوا ده‌رووی لی کردووبه‌وه، گۆڤار و پینه و کلێشه و چاپ که‌وتۆته‌ ناومان نۆبه‌ره‌ی غه‌زه‌ته‌مان له ئەسته‌مولۆ غه‌زه‌ته‌ی (کورد) بوو، که ئیمتیازی ئیمتیازه‌که‌ی به‌ر من کوت (۱۱۷).

۶- له ئەسته‌مولۆ له زه‌مانی عوسمانلیدا له غه‌زه‌ته‌ی (اقدام)دا بۆ ئاوه‌دانی (شاره‌زور) به‌هۆی ئیسکانی عه‌شائره‌وه مه‌قاله‌یه‌که‌م نووسیوو زۆری ته‌ئسیر کرد (۱۱۸).

۷- شیوه‌نیکم نووسیوو ئاردم بۆ رۆژنامه‌ی (فه‌ره‌نگ) که له تاران ده‌رده‌چوو سه‌روساختمان له‌گه‌ل یه‌کدا هه‌بوو (۱۱۹).

(۱۱۱) له رۆژنامه‌کانی (ژبان)ی ۱۹۳۲ هه‌تا (ژبان)ی ۱۹۵۰ ئەم ناوانه‌ی نووسیوه.

(۱۱۲) ژبان (۵۱۳) سالی ۱۹۳۷

(۱۱۳) ژبان (۷۷۵) سالی ۱۹۴۵

(۱۱۴) ژبان (۷۶۸) سالی ۱۹۴۴

(۱۱۵) ژبان (۴۳۰) سالی ۱۹۳۵

(۱۱۶) ژبان (۹۴۸) سالی ۱۹۴۸

(۱۱۷) په‌خشانی گه‌لاویژ پینج سالانه «گه‌لاویژ» ک (۱۹۴۶)

(۱۱۸) ژبان (۵۳۵) سالی ۱۹۳۷

(۱۱۹) ژبان (۷۶۸) سالی ۱۹۴۴

۸- له پایته‌ختدا غه‌زه‌ته‌ی کوردیم ده‌رده‌کرد، له غه‌زه‌ته‌ی (محیط مصور)ی میسریدا و له رۆژنامه‌ی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی پاریس، (تان) و له (شه‌فه‌ق سورخ) و (فه‌ره‌نگ)ی ئیراندا بانگی کوردیم ئەدا (۱۲۰).

۹- شاعیری مه‌شه‌وری فه‌ره‌نسه (لامارتین) مه‌دحییکی هه‌زه‌ته‌ی محمد (د.خ)ی کردبوو (ئیسراهم ئەفه‌ندی)، به‌شپۆه‌یه‌کی وه‌ک خۆی به‌لیخ نه‌زمی کردبوو، من له ئەسته‌مولۆ له غه‌زه‌ته‌ی خۆمدا نه‌شرم کرد (۱۲۱).

له‌م نۆ خاله‌ی سه‌ره‌ده‌دا ده‌گه‌ینه‌ ئەم ئەنجامانه.

۱- حاجی توفیق به‌گی پارێزه‌ر (محامی) له ئەسته‌مولۆدا خاوه‌نی ئیمتیازی رۆژنامه‌ی کورد بووه. ئەم رۆژنامه‌یه‌ به‌زه‌مانی کوردی و تورکی ده‌رچوو. راگه‌یه‌نه‌ری ده‌نگی سیاسی (کۆمه‌له‌ی کورد) بووه، هه‌فته‌ی جارێک ده‌رچوو.

۲- له گۆڤاری (ژبان)ی ئەسته‌مولۆدا که خاوه‌ن ئیمتیاز و سه‌رنووسه‌ری ئەشه‌رف هه‌مه‌زه و مه‌مدوح سه‌لیم بووه به‌شداریه‌یه‌کی به‌رده‌وامی کردوه و گۆشه‌یه‌کی هه‌بووه به‌ناوی شاعیره نه‌خوینده‌واره‌کانمان. ئەو گۆڤاره‌ سالی ۱۹۱۸ و ۱۹۱۹ی زایینی به‌رامبه‌ر ۱۳۳۴-۱۳۳۵ی رۆمی له ئەسته‌مولۆ بیست و پینج ژماره‌ی لی ده‌رچوو.

۳- له رۆژنامه‌ی سه‌ید حوسینی ئیرانیدا که ناوی (شمس) بووه، به‌فارسی شاعیر و نووسینی کوردی بلاو کردۆته‌وه.

۴- به‌شاعیر و نووسین و وه‌رگێران، له‌م گۆڤار و رۆژنامه‌دا به‌شدارێ کردووه، به‌سێ زمان، کوردی، تورکی، فارسی. اقدام، محیط مصوری میسر، تان-ی فه‌ره‌نسی، شه‌فه‌ق سورخ و فه‌ره‌نگی ئیرانی. وه له‌و رۆژنامه و، گۆڤارانه‌دا به‌چوار ئیمزا باه‌تی بلاو کردۆته‌وه.

۱- سلیمانیه‌لی توفیق. ۲- س. ت. ۳- پیره‌ کورد- توفیق. ۴- مه‌حمود نه‌ژاد توفیق.

له‌مه‌وه ده‌توانین بڵین ئەگه‌ر که‌سیک مه‌به‌ستیکی گه‌وره و خۆشه‌ویستی خاک و میللته‌تی خۆی له هه‌ست و بێردا نه‌چه‌سپیی و به‌ بۆی نه‌ژابیی هه‌رگیز ناتوانی ئا به‌و ره‌نگه‌ بێته پێشه‌وه و هه‌موو خۆشیه‌کی ژبانی خۆی بێته پیناوی رۆژنامه و نووسین و وه‌رگێرانه‌وه وه له جیگایه‌کی گرنگی وه‌کو ئەسته‌مولۆدا ده‌نگی نه‌ته‌وه دوکه‌وتووه‌که‌ی خۆی به‌جیهان بگه‌یه‌نی و ئەوه به‌سه‌لمیته‌ت که کوردیش وه‌ک گه‌لانی جیهان خاوه‌ن ئەده‌ب و رۆشنیبری و که‌له‌پووری نه‌ته‌وايه‌تییه. وه هه‌ر ئەم سه‌رچلێ و گیانه نه‌ته‌وه‌یییه بوو که له سالی ۱۹۲۴دا

(۱۲۰) ژبان (۹۵۳) شویاتی ۱۹۴۹

(۱۲۱) ژبان (۷۲۳) ۱۹۴۳

بووه هۆی ئەوێ (حیزبی اتحاد و ترقی) دەسه‌لاتداری تورکیا لەسەر بەرپاڤوونی شوژی کورد و بەشداری کردنی (حاجی توفیق بەگ) لە کۆمەڵەی کورددا فەرمانی گرتن و لەسێدارەدانی دەربکات و ئەویش بەهەڵ و خێرا بگاتەوه عێراق.

په‌نگه‌ لای زۆر که‌س ئەم راستییە جیگه‌ی خۆی نه‌کاته‌وه که‌ نایا حاجی توفیق بەشداری کاری سیاسی کردبێ له‌ کوردستانی تورکیادا. بۆ سه‌لماندنێ ئەم راستییە خۆی دەنووسیت: «لەسه‌وره و کۆمیتە‌ی ئەرزەرۆمی کورداندا له‌گه‌ڵ خالید به‌گ و یوسف ضیاء و دکتۆر فوئاد و که‌مال - دا له‌ خزمەت مه‌لا سه‌عید به‌دیع ئەلزەماندا ره‌نجم ئەدا و ئیداره‌ی عورفیە‌ی ئەسته‌مول به‌ئێعدام مه‌حکومی کردم» (١٢٢). واته‌ حاجی توفیق له‌ به‌رامبه‌ر پزیمتی ئەتاتورک و حیزبی (اتحاد و ترقی) یه‌وه داواکراوه بۆ دادگا و پاشان (غیاب) یه‌ن حوکم دراوه.

له‌لایه‌کی تریشه‌وه ئەگه‌ر ته‌ماشای ئەو ژمارانه‌ی گوڤاری (ژین) ی ئەسته‌مول بکه‌ین، بۆمان ده‌رده‌که‌وێت که‌ «پیره‌مێرد - پیره‌کورد» له‌ زۆریه‌ی ژماره‌کانیدا بابه‌تی خه‌ملیوی قه‌له‌مه‌ پیرۆز و نه‌مه‌که‌ی خۆی بلاوکردۆته‌وه و هه‌ر هه‌موو ئەو شیعر و نووسین و وه‌رگێتێراوانه‌ش له‌ خزمه‌تی نه‌ته‌وه‌که‌ی و ئەده‌بیات و پۆشنبیرییه‌که‌یدا بووه. لێره‌دا وه‌هام به‌باش زانی که‌ ئەم باسه‌ له‌ به‌شیکی سه‌ره‌خۆی پیشه‌کی ئەم کتێبه‌دا بلاو بکه‌مه‌وه. به‌لام چه‌ند شتیکی هه‌ن که‌ پێویسته‌ له‌م نووسینه‌دا فەرمانۆشیان نه‌که‌ین.

له‌ رۆژنامه‌ی (العراق) ی رۆژی ٢٢/٨/١٩٨٤د (١٢٣)، کاک مه‌حموود زامداری نووسه‌ر و ئەدیب، به‌کورتی باسی بلاو بوونه‌وه‌ی قه‌سیده‌یه‌کی نالی ده‌کات و باه‌خی ئەو وتاره‌ی پیره‌مێرد ده‌رده‌خات که‌ له‌ ژماره‌ (١٢) ی گوڤاری (ژین) ی ئەسته‌مولی سالی ١٩١٩د بلاو کراوه‌ته‌وه. ئەگه‌رچی نووسه‌ر (ژین) ی به‌رۆژنامه‌ زانیوه، به‌لام له‌و کاته‌دا (ژماره‌کانی) ئەو گوڤاره‌ نه‌هاتبووه لای ئێمه‌ و زانیاری ده‌رباره‌یان زۆر که‌م بوو، وه‌ گه‌لیکی هه‌له‌ و ناته‌واو بوو. هه‌تا ئەدیبی دلسۆزی کوردی کوردستانی تورکیا (مه‌مه‌د ئەمین بۆز ئەرسه‌لان) له‌ سوید ته‌واوی ژماره‌کانی گوڤاری (ژین) ی کۆکرده‌وه و هه‌مووی وه‌رگێتێرا بۆ نووسینی لاتینی و پیشه‌کییه‌کی زۆر سوودبه‌خشی بۆ نووسیوه. وه‌ ئەو کاره‌ مه‌زنه‌ی ئەو کورده‌ دلسۆزه‌ گه‌یشته‌ لای ئێمه‌ و بۆ یه‌که‌م جار ئێمه‌ چوینه‌ جیهانی ئەو سالانه‌ی که‌ به‌و شتبه‌یه‌ ئەو گوڤاره‌ی له‌ ئەسته‌مول تێادا ده‌رچوووه واته‌ ساله‌کانی ١٩١٨-١٩١٩ ی زایینی. کاک مه‌حموود زامدار له‌ باسکردنی ئەو نووسینه‌ی پیره‌مێرددا دوو پرسیار دینیتته‌ گۆڕی که‌ بریتین له‌:

١- نایا ئەو شیعره‌ کامه‌یه‌ که‌ پیره‌مێرد ده‌لی شیعرێکی (نالی) مان له‌ رۆژنامه‌ی (تان) ی فه‌ره‌نسیدا بلاو کرده‌وه؟!

٢- نایا شیعره‌که‌ کێ وه‌رگێتێراوه‌ته‌ سه‌ر زمانی فه‌ره‌نسی؟!
له‌وه‌لامدا ده‌لێین:

١- ئەو قه‌سیده‌یه‌ بریتی بووه له‌ قه‌سیده‌ به‌ناوبانگه‌که‌ی (نالی) که‌ به‌م به‌یته‌ ده‌ست پێ ده‌کات:
له‌ دوگمه‌ی سینه‌ دوینی نوێژی شیوان
به‌یانی دا سفیده‌ی باغی شیوان (١٢٤)

به‌لگه‌شمان بۆ راستی ئەمه‌ پیره‌مێرد خۆیه‌تی، ده‌لیت: «یه‌ک دوو شیعی (نالی) بۆ سنه‌ت ده‌نووسین، بزانی کێ توانیوه‌ ئەو شتبه‌یه‌ بنووسێ؟!». غه‌زه‌لیکی هه‌یه‌ که‌ پیره‌مێرد له‌ سالی ١٣١٩د له‌ ئەسته‌موله‌وه‌ به‌فرانسزی نارده‌وه‌ بۆ غه‌زه‌ته‌ی (تان) ی پایته‌ختی فرانسه‌ (پاریس) که‌ ده‌لی:

له‌ دوگمه‌ی سینه‌ دوینی نوێژی شیوان (١٢٥)

٢- ئەو که‌سه‌ی که‌ نه‌ک هه‌ر ئەو شیعه‌ی نالی به‌لگه‌ شیعرێکی (لامارتین) وه‌ گه‌لی نووسینی تریشی له‌ کوردیه‌وه‌ کردووه‌ به‌فهره‌نسی له‌ فه‌ره‌نسیشه‌وه‌ بۆ کوردی (داود) ی کورپی زانی گه‌وره‌ (ئیه‌راهم ئەفه‌ندی حه‌یده‌ری) بووه. له‌م باره‌یه‌وه‌ با گۆی له‌ پیره‌مێرد بگه‌ین: «له‌ پاش برنادشو، شاعیریکی فهرانسه‌ لامارتین قه‌سیده‌یه‌کی محه‌مه‌دی به‌فهره‌نسی و تیبوو، مه‌رحومی جه‌ننه‌ت مه‌کان ئیه‌راهم ئەفه‌ندی حه‌یده‌ری (شیخ‌الاسلام) له‌سه‌ر ئەو ته‌رجه‌مه‌یه‌ی (داودی کورپی) بۆی کردبوو، ئەو به‌تورکی نه‌زم و ته‌رتیبی کرد منیش له‌ غه‌زه‌ته‌ی ئەسته‌مولی خۆمدا که‌ ناوی (کورد) بوو نه‌شرم کرد» (١٢٦)، «ئیه‌راهم ئەفه‌ندی له‌ عیراقشیدا به‌که‌مال و حورمه‌ت و ئاره‌زووی خۆی راییوارد» (١٢٧). له‌ دوا‌ی ئەم سه‌لماندنه‌ی پیره‌مێرد ده‌توانین بلێین که‌ وه‌رگێتێر (داود) بووه و ئیه‌راهم ئەفه‌ندی باوکیشی که‌ ئەدیب بووه به‌شیعر و په‌خشان به‌ره‌مه‌ وه‌رگێتێراوه‌کانی ریک‌خستوهه. پیره‌مێردیش که‌ هه‌ستی کردووه ئەده‌ب نیشانه‌ی زیندوویی نه‌ته‌وه‌که‌ی و هه‌نگاوی پیشکه‌وتنیه‌تی و ناساندنی به‌گه‌لانی تر ناساندنی نه‌ته‌وه‌ دواکه‌وتوه‌که‌یه‌تی بۆیه‌کا له‌ بلاوکردنه‌وه‌ی ناو و به‌ره‌مه‌ی ئەده‌بی ئەو شاعیرانه‌ درێغی نه‌کردووه. جگه‌ له‌مانه‌ش به‌پێی به‌لگه‌ی نووسینی خۆی پیره‌ کوردی

(١٢٤) دیوانی نالی، مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی مه‌ده‌رس

(١٢٥) ژین (٨٦٠) شویاتی ١٩٤٧

(١٢٦) ژین (٩٨١) سالی ١٩٤٩

(١٢٧) هه‌مان سه‌رچاوه.

(١٢٢) ژین (٩٥٣) شویاتی ١٩٤٩

(١٢٣) رۆژنامه‌ی العراق ٢٢/٨/١٩٨٤ مه‌حموود زامدار

ئەستەمۆل ئەم کارە گرنگانەشی راپەراندوو:

۱- هەولدان بۆ دانانی دەستوورێک بۆ زمانی کوردی، خۆی دەنوسیت «له سالی ۱۳۲۹ ی رۆمیدا که له ئەستەمۆل غەزەتە ی کوردی دەرئەچوو، من له (چۆلە مێرگ) هوه مه‌قاله‌یه‌کم بۆ ناردبوون ته‌کلیم له‌ جه‌معیه‌تی کورد کردبوو که له‌ ههر دیاریکی کوردستانه‌وه‌ زیانزانیکی بانگ بکه‌نه‌ پایتەخت و زبانیکی بۆ عموومی کورد هه‌لبێترین و بیهکن به‌فه‌ره‌نگ، وه‌ ده‌ستور، هه‌تا (مصارفاتی) له‌ چاپدانیسم گرتبووه‌ ئەستۆی خۆم. که‌س گوتی نه‌دایه‌، ئیستا هه‌ر که‌سه‌ به‌هه‌وه‌سی خۆی شیوه‌یه‌ک دینیتته‌ کاره‌وه‌، وایان شیواندوو به‌م به‌سته‌زبانی و بێ ژبانیه‌وه‌، چه‌ لافێک لی بده‌ین؟! بۆچ کوردستان ته‌نها ئەم (هۆمه‌ره‌ کوێر) (۱۲۸) به‌یه‌؟! بۆچ کوردستانی گه‌وره‌ له‌ زیانمان نه‌گا؟!» (۱۲۹).

۲- هەولدان بۆ چه‌سپاندنی زمانی ئەده‌بی یه‌کگرتووی کورد. وه‌ک ده‌نوسیت «زبانی کوردی به‌ره‌نگی شیواوه‌ من کوردم، که‌چی له‌ رۆخی (وان) و هه‌کاری ته‌رجه‌مانم بۆ کوردیی ئەوی راده‌گرت؟! له‌م بن ده‌سته‌وه‌، هه‌ورامی له‌ زبانی جاف ناگا، ئەو هه‌موو موحیتی کوردستانه‌ که‌ من باوه‌ریم وایه‌ تا زیانیان یه‌ک نه‌که‌وێ یه‌ک ناکه‌ون، ئەمه‌نده‌ هونه‌رمه‌ندی زیانزان و قه‌واعید شوناسی تیا هه‌لکه‌وت ئەهمیه‌تییکیان به‌زمان نه‌دا» (۱۳۰).

۳- هەولدان له‌ گه‌ل (ئهمین فه‌یزی) دا بۆ دانانی کتیبیک که‌ شیعری شاعیره‌ ناسراوه‌کانی کوردی تیدا کویتته‌وه‌. ئەوه‌بوو له‌ گه‌ل ئەمین فه‌یزی به‌گدا ده‌ست ده‌که‌ن به‌ئاماده‌کردنی کتیبی (ئه‌نجومه‌نی ئەدیباکی کورد)، به‌لام له‌ کاتی کارکردندا سه‌باره‌ت به‌زه‌وقی ئەده‌بی و هه‌لبێاردنی شیعری شاعیران ناکوکی ده‌که‌وینته‌ نێوانیان. بیروپایان رێک ناکه‌وێ و له‌یه‌کتر جوێ ده‌بنه‌وه‌، به‌لام ئەمین فه‌یزی له‌ ئەستەمۆل کتیبه‌که‌ چاپ ده‌کات، له‌م باره‌یه‌وه‌ پیره‌مێرد ده‌لیت: «له‌ ئەستەمۆل له‌گه‌ل ئەمین فه‌یزی مه‌رحومدا قه‌رار و ابو له‌ ئەنجومه‌نی ئەدیباکی ئیشتیراکی بکه‌م، له‌سه‌ر ئەم ئیختلافی زه‌وق و هه‌لبێاردنی پایه‌ی شاعیرانه‌ لێک جوێ بووینه‌وه‌» (۱۳۱).

۴- ده‌توانین بڵێین پیره‌مێرد سه‌رچاوه‌یه‌ک بووه‌ که‌ ئەدیب و رۆشنبیرانی کوردی ئەو سه‌رده‌مه‌ی تورکیا روویان تی کردوو ئەمیش به‌ده‌وری خۆی کوێ کردوونه‌ته‌وه‌ و ته‌نانه‌ت مه‌سه‌له‌ی سیاسه‌ت و کوردا به‌تی هه‌تاوه‌ته‌ کاری رۆژنامه‌گه‌ریه‌وه‌ و به‌یه‌کتری ئاویته‌ کردوون. هه‌ولتی

(۱۲۸) هۆمه‌ره‌ کوێر، جیگایه‌کی نزیک سلیمانیه‌.

(۱۲۹) ژین (۶۷۹) سالی ۱۹۴۲

(۱۳۰) هه‌مان سه‌رچاوه‌.

(۱۳۱) ژین (۸۸۸) سالی ۱۹۴۷

داوه‌ ده‌ستووری زمانی کوردی پێک به‌یت و رینوسیتی راست رها و بکری. له‌ وتاره‌کانیدا، هه‌ولتی داوه‌ له‌ تورکیا باسی کوردستان بکات و ناته‌واوی و گیروگره‌ته‌کانی ئاشکرا بکات.

۵- له‌ رووی میژووبییه‌وه‌ خزمه‌تی زۆره‌ و ئەگه‌ر نووسینه‌ میژووبییه‌کانی کۆبکرتته‌وه‌ کتیبی دروست ده‌کات له‌سه‌ر میژووی کورد. له‌ رووی چاکی و مرۆفانه‌وه‌ کاری له‌ مناله‌کانی کردوو له‌ تورکیا واته‌ هه‌ردوو کورده‌کی (نه‌ژاد)یان ده‌بیته‌ شاعیر و په‌خشانه‌وس، (وداد) ده‌بیته‌ پسپۆر له‌ زمانی سانسکریتیدا له‌ هندستان. ئەمه‌ دوو نمونه‌ی نووسینی خۆیه‌تی له‌م باره‌یه‌وه‌:

«عه‌بدوڵلا جه‌وده‌ت که‌ له‌ پاش مه‌شرووتیه‌ت له‌ ئەوروپاوه‌ هاته‌وه‌ له‌ ئەستەمۆل بوو، زۆتر له‌ هه‌موو که‌س من له‌ خزمه‌تیا ئەبووم، خۆم و نه‌ژادی کوێر به‌ (نظم و نشر) له‌ مجه‌له‌که‌یدا خدمه‌تمان هه‌یه‌» (۱۳۲).

سه‌باره‌ت به‌ودادیش ده‌نوسیت «جه‌معیه‌تییکی ئەنسکلۆپیدی له‌ تورکیه‌ رێکخرا بوو له‌ دانشمه‌ندانی گشت میله‌تیی پێکهاتیو، پرۆفیسۆریکی ئەلمانیان هه‌لبێاردبوو سه‌رۆک بیته‌، (وداد)ی کوێر منیش به‌شدار بوو» (۱۳۳).

۶- له‌گه‌ل شاعیرانی ولاتاندا هه‌ولتی داوه‌ په‌یوه‌ندی بکات و باسی ئەده‌ب و رۆشنبیری کوردیان بۆ بکات. بۆ نمونه‌ هاورپتی نزیکه‌ عه‌بدوڵحه‌ق حامدی رابه‌ری شیعری نوێی تورک بووه‌. وه‌ عه‌بدوڵحه‌ق حامد هه‌نده‌ نووسینی پیره‌مێردی لاپه‌سه‌ند بووه‌ که‌ په‌خشانیکی پیره‌مێرد به‌شیعر ده‌کات به‌تورکی و بلاوی ده‌کاته‌وه‌. پیره‌ کورد ده‌لیت:

«له‌ غه‌زه‌ته‌ی کۆندا به‌ندیکی په‌خشانه‌م به‌رچاوه‌ که‌وت که‌ له‌وه‌ختی کۆندا لای عه‌بدوڵحه‌ق حامد(۱۳۴)ی شاعیری مه‌زنی تورک ده‌مۆده‌ست به‌تورکی نه‌زم کرابوو، به‌ته‌رزێک که‌ گوايه‌ له‌ که‌س وه‌رنه‌گیراوه‌ و نه‌ببستراوه‌. عه‌بدوڵحه‌ق قیش زۆری په‌سه‌ند کردوو ئنجا دای چه‌ند سالیکی لیره‌ کراوه‌ به‌کوردی، سا هه‌رچۆن بی ئەو به‌ندی په‌خشانه‌ (شیعری منشور) ه‌ کۆنه‌ رۆحمی تازه‌ کرده‌وه‌ و ته‌نها بۆ یادی کۆنی خۆم تازه‌م کرده‌وه‌» (۱۳۵).

۷- نووسینه‌کانی پیره‌مێرد به‌گشتی و میژووبییه‌کانی به‌تایبه‌تی بووه‌ به‌سه‌رچاوه‌یه‌کی گرنگ له‌به‌ر ده‌ستی ئەو رۆژنه‌لاتناسانه‌ی ویستوو یانه‌ له‌سه‌ر کورد بنووسن. خو ئەگه‌ر رۆژگار

(۱۳۲) ژین (۶۷۹) سالی ۱۹۴۲

(۱۳۳) ژین (۹۳۹) سالی ۱۹۴۸

(۱۳۴) عبدالحق حامد له‌ شاعیرانی نوێی ماوه‌ی وریابوونه‌وه‌یه‌ له‌ تورکیا.

(۱۳۵) ژین (۹۸۳) سالی ۱۹۴۹

کاریکی کرد ئەدیبکی کورد دەستی بگاتە ئەو گۆڤار و پۆژنامانە ئەوا هێندە زانیاری نوێ و لاپەڕە نەبێراومان بۆ دینیتەوه که خۆمان بڕوا نەکهین و لە توانای لەبن نەها تووی ئەو مرۆڤە گەورە سەرسام بێن.

بەشی دووهم

ناشکرایە که زەمینیە لەبار و ژبانی ئارام بەتایبەت بۆ ئەدیب و هونەرمەند دەبێتە هۆی ئەوێ که بەردەوام بۆ ئێشەکهی خۆی بژی و کارە لاوەکییەکانی ژبانی پۆژانە بێر و هەستی پەرت و بلاو نەکەن و قەڵەمی داھێنانی کول نەکەن. تاقی کردنەوهی ژبانی پۆژنەبیرانی جیھان بۆی سەلماندووین که ئەو جۆرە ئارامییە هونەرمەندی گەورە پێگەیانندوو. بەپێچەوانەی ئەمەشەوه چورقەکانی پۆژگار و گیروگرفته سەختەکانی کاریکی نالەبار دەکەن سەر داھێنان و بەرھەم. ئەگەریش تەماشای مێژووی ئەدەبیاتی کورد بکەین هەر لەسەرەتاوە بۆمان دەرکەوتیەت که نووسەر و پۆژنەبیری کورد هیچ کات نەزەمینیە لە باری بەدلی خۆی بۆ خولقاوه نە لە ژبانیکی وەها ئارامیشدا بوو که هەموو ساتیکی ژبانی تەنھا بێرکردنەوه و داھێنان بوو بێت. لەگەڵ ئەوەشدا کۆلی نەداوه و خاوەن داھێنان و بەرھەم بوو. شاعیر و ئەدیبی کورد نازایانە بەرگەیی گرتوو و نەووستاوه و قەڵەمی دانەناوه. بەگشتی پیرەمێرد ئەوئەندە که پۆژگار گیروگرفتی بەسەردا هێناوه و نالەبار بوو بۆی ئەوئەندەش خۆی بەرگەگر بوو و کۆلی نەداوه و پەيامی پیرۆزی خۆی گەیانندوو. لە چاوە ئەو ژبانی سەخت و گیروگرفتانە لە دوا گەرانەوهی لە تورکیا، لە ولاتی خۆیدا (سلیمانی) که تووشی هاتوو ئەوئەندە پێش گەرانەوهی و اتا که لە تورکیا بوو پۆژگار گونجاوه بۆی و لە ژبانیکی ئارام و خۆشدا بوو و ئەمەش زیاتر هانی داوه لەگەڵ پۆژنامەگەری و نووسین و فێربوونی زمانی تورکیدا سەرگەرم بێت و لەو بیست و پینج ساڵدا که لە تورکیا بوو، سامانیکی فیکری و پۆژنەبیریکی وەها پێکەوه بێت و ببێتە خاوەنی که لە دوا هاتنەوهی لە ۱۹۲۵ هەتا ۱۹۵۰ واتە بیست و پینج ساڵی دووهمی ژبانی لە سلیمانی پشت بەو سامانە پۆژنەبیریکی خزمەتیکی گەورە ئەدەبیاتی کوردی و پۆژنامە کوردی بکات.

دەتوانین ژبانی پیرەمێرد لە تورکیا بکەین بەدوو بەشەوه:

۱- ژبانیکی ئارام و زەمینیەکی لەبار بۆ کارکردن.

۲- بەشیکی گیروگرفتی سیاسی و تیکەل بوون بەکۆمەڵە کورد و شوێشی کوردستانی تورکیا.

لە سەرەتای ژبانیکی ئارامی ژباوە، بۆی لئاو بەئارەزووی خۆی بخوینیتەوه و بنووسیت، بێتە میوانی هەمیشەیی (کتیبخانەیی باوەزید) که ئەو پۆژگارە لە کتیبخانە بەناوبانگەکانی جیھان بوو. وەک خۆی دەلیت بۆ یەکەم جار لەوێ شەرەفنامەیی خویندۆتەوه. لە

نۆ گۆڤار و پۆژنامەیی جۆرەجۆردا بەشداری کردوو. بەردەوام شیعەر و نووسین و وەرگێڕانی هەبوو. ژبانی هێمن و خۆشەختانەیی، ماوەی داھێنان و کارکردنیان زۆر کردوو. باوک و مامۆستا بوو بۆ کورەکانی، هاوڕێکانی هەلبژاردە و نمونەیی پیاوانی ئەدیب و شاعیر و پۆژنامەنووس و رابەرانی سیاسی ئەو پۆژگارە بوون.

لەو پەڕی دەسەلات و خۆشگوزەرائی ژبانیکی دلی لای باخات و کوێرە دێبەکی کوردستانە که بوو. بڕوانە دهنووسیت: «لە ئەستەمۆل بەروتبە و نیشان و ئەعزاییەتی مەجلیسی عالییەوه لە (أطه) که مەلەندی پرنسەکانی کۆنی پۆم بوو لە قەسریکی مومتازدا دانەنیشتم، که شوو ئەنووستم لە خەوما لە گورگەدەر لە باخەکهی شیخ ئەحمەدی بازلێخا هەنارم ئەدزی» (۱۳۶)!! هەر لەم پوووه دیسان دەلیت: «لە دەرەیی خولیا شەبابدا کەوتە ئەستەمۆل، یەکەمجار لە (أطه) دراوسیتی رەجائی زاده ئەکرەم بەگ و عوشاکی زاده خالید ضیا و حسین رەحمی بووم. (رەزا توفیق) ییشیان پێ ناسیم. کەوتە بەهەشتی سەرۆتی فنوونەوه، که ئیواران لە ئەستەمۆلەوه بەواپۆر ئەگەر پامەوه بۆ لای سەعەدەتی خۆم که (أطه) بوو وە (سەرۆتی فنوون) (۱۳۷) لە گۆگرتەیی ئەو واپۆری سەر دەرایی مەرپەرەدا ئەخویندەوه. تەئسیری ئەو شیعەر و ئەدەبیاتە لە سەندبادی بەحری زیاتر ئەخستەم دەرایی خولیاوه و لە غرامەفۆندا که گویم لە نەغمەیی بەستەیی خۆم دەگرت که بۆ (مەرالنسا) م وتبوو رۆحم ئەچوو تەختی سلیمانی. وام ئەزانی فریشتەیی ئاسمان و پەری سەر کیتی قاف گوێ لە دەنگی شیعری من ئەگرن. هەندێ جار شەوی مانگەشەو که ئەچومە کەنار دەرایی و تریفەیی مانگ ئەیدا لەو ناوه و جریوێ ناز و غەمزەیی ئەو کچە رۆمە دولبەرانی، ئەفسوونی ئەو ئەفسوونگەرانی ئەببست لە هیچە ئەکەوتە خولیا شیعەرەوه. وام ئەزانی گۆل بۆیە ئارایشتی خۆی ئەدا من شیعری پیا هەلدم، بۆلبول بۆیە بەدەرایی ئەسوریتەوه شیعری منی بەسەرا بخوینیتەوه» (۱۳۸). ئەمە ئەو بەشە پڕ ئارامی و خۆشەختیەیی (پیرەکورد) بوو که بۆمان روون بوو و تەنانەت جیگای وەزیفەیی ژبانی لە دوورگەییکی زۆر خۆش و پاراوهدا بوو که یەکیکە لە هاوینەههوارەکانی تورکیا. خۆشی دیسان شاعیرانە ژباوە و شاعیرانەش باسی ئەو ژبانەیی کردوو. بەلام ئەم ژبانەیی هەرۆا بۆ نەچۆتە سەر، گیانی نەتەواوەتی و نیشتمانپەرۆری پۆژ بەرۆژ لای ئەو گەورەتر و بلند دەبوو. ئەو دایکی موشفیقهی ساڵەها بوو لیتی دوور بوو شەوان لە خەوهکانیا نوێ دەبوووه و لە جارانی جوانتر دەبوو. ئەمیش دیوانە ئاسای ئەو عەشقه نەمرە دەچوو خەلوئەتەوه، نەک تەنیا بۆ گریان و یادکردن بەلکە بۆ زیاتر

(۱۳۶) ژین (۸۹۴) ساڵی ۲، ۱۹۴۷

(۱۳۷) ثروة الفنون- گۆڤار

(۱۳۸) ژین (۹۶۷) حوزەیرانی ۱۹۴۹

ب- گولدهستهی شوعه‌رای هاوعه‌سرم، ۱۹۳۹- عه‌لی باپیر ئاغا.
ج- گه‌نجینه‌ی مه‌ردان، زیوهر ل ۱۴۷- ۱۵۰.

نووسینه‌ی یه‌که‌م:

نه‌جمه‌ددین مه‌لا، ۱۹۳۷ زایینی حاجی توفیق به‌گ کوری مه‌حمود ئاغایه، له خیتلی عه‌زیز مه‌سره‌ف و هه‌مزه ئاغای وه‌کیلی خه‌رجی ئه‌حمه‌د پاشای (بابانه). له سالانی ۱۲۸۹هـ له‌شاری سلیمانی هاتووته دنیا. له حوجره خوتندووویه‌تی، هه‌تا بووه به‌مبیرزا. له‌پاش ئه‌وه بووه به‌کاتب و ئه‌مه‌ینداری (شیخ مسته‌فای نه‌قیب) له سلیمانی.

وه‌ختی شیخ مسته‌فای نه‌قیب چۆته ئه‌ستانبول حاجی توفیق له‌گه‌لی چووه. له‌وی چووته مه‌دره‌سه‌ی حقوقه‌وه. له پاش ده‌رچوونی به‌گه‌لی وه‌زیفه‌ی ئیداری له ئه‌ستانبول رابوو ده‌وه و بووه به‌سه‌رنووسه‌ری غه‌زه‌ته‌ی (پیام صباح). له سالانی ۱۹۲۶م بییری وه‌ته‌نی کردووه ته‌وه، روو به‌سلیمانی خشاوه و لیتره بووه به‌ره‌ئیس‌ی کۆمه‌لی زانستی و سه‌رنووسه‌ری غه‌زه‌ته‌ی (ژبان). ئیستا که سالانی ۱۹۳۷ی میلادییه، له‌م وه‌زیفه‌یه‌دا ده‌وام ده‌کا. توفیق ره‌قیقی بی.

هه‌روه‌ها نووسیویه: حاجی توفیق به‌گ زیاتر له ته‌رجه‌مه‌ی شیعره‌دا وربایی هه‌یه. شیعره‌ی عه‌ره‌بی، تورکی، فارسی، ئه‌گۆرپه‌ته سه‌ر کوردی، عه‌ینه‌ن، به‌شیعر مه‌عناکه‌ی تیک نادا، به‌رگی کوردی ئه‌کا به‌به‌را.

دیسان حاجی توفیق به‌گ دیوانی مه‌وله‌وی که زمانی هه‌ورامیه‌ی کوردوویه‌تی به‌زمانی کوردی سلیمانی.

چه‌ند سه‌رنجیک له‌باره‌ی ئه‌م نووسینه‌وه:

۱- نه‌جمه‌ددین مه‌لا ناوی ره‌ژنامه‌ی (پیام صباح)ی نووسیویه، که پیره‌میرد سه‌رنووسه‌ری بووه. به‌لام له هه‌موو ئه‌وه سه‌رچاوه باوه‌رپیتکراوانه‌ی لای ئیمن ناوی ره‌ژنامه یا گۆشاریکی وه‌های تیا نییه. پیره‌میرد خۆی له زۆر موناسه‌به‌دا باسی هه‌موو ئه‌وه گۆفار و ره‌ژنامه‌یه‌ی کردووه که تیایدا نووسیویه، به‌لام له هه‌یج جیگه‌یه‌کدا باسی بلاوکراوه‌یه‌کی وه‌های نه‌کردووه و نازانین نه‌جمه‌ددین مه‌لا ئه‌وه زانیارییه‌ی له کام سه‌رچاوه وه‌رگرتووه.

۲- نووسیویه که پیره‌میرد له سالانی ۱۹۲۶ی زایینییدا هاتووته به‌ سلیمانی. به‌لام له راستیدا له مانگه‌کانی دوایی سالانی ۱۹۲۴دا له تورکیاوه به‌ره‌وه‌هه‌لب هاتووه و له‌وتیه بۆ به‌غدا و له مانگی کانوونی دوومه‌ی سالانی ۱۹۲۵دا گه‌یشته‌ته‌وه سلیمانی. به‌لگه‌ی ئه‌م راستیه‌ش ره‌ژنامه‌ی (ژبان‌ه‌وه)یه که له ژماره ۱۴ی ۲ی شوباتی ۱۹۲۵دا هه‌والی گه‌یشته‌ته‌وه‌ی پیره‌میردی به‌م جوهره بلاوکردووته‌وه:

«جه‌نابی توفیق به‌گی مه‌حمود ئاغا که بیست و سه‌ ساله له‌وه‌ته‌ن دوورکه‌هاتووته‌وه شه‌وی ۳۰ی کانوونی دوومه‌ی ۱۹۲۵ ته‌شرفی هاتووه. مه‌مله‌که‌ته‌که‌مان به‌قدوموی ئه‌م زاته زۆر

مه‌سرور و پینخۆش‌حاله. به‌ناوی هه‌موو خۆلایه‌یه‌که‌وه به‌خه‌ره‌هاتنی ده‌که‌ین».

۳- مامۆستا نه‌جمه‌ددین مه‌لا کاتێ باسی وه‌رگه‌یترانی شیعه‌ره‌کانی مه‌وله‌وی ده‌کات له‌لایه‌ن پیره‌میرده‌وه نووسیویه «دیوانی مه‌وله‌وی که زمانی هه‌ورامیه‌ی کوردوویه‌تی به‌زمانی کوردی سلیمانی». که دباره له‌وتیدا ده‌بوا بینووسیه‌یه شیشه‌ زمانی هه‌ورامی یاخود گۆزان که هه‌ورامیه‌ی به‌شیکه له شیشه‌ زمانی گۆزان. به‌لام دباره ئه‌مه ناکه‌رتیه ره‌خه له مامۆستا نه‌جمه‌ددین مه‌لا، چونکه نابێ له‌بیرمان به‌جیت که ئه‌وه نووسینه‌ سالانی ۱۹۳۷ نووسراوه و ئه‌وکات وه‌کو ئیستا دابه‌ش کردنی شیشه‌کانی زمانی کوردی و ریزمان و ئه‌وه ناوانه نه‌بوون که ئیستا هه‌ن و گه‌له‌ی کتیب و گۆفار و ره‌ژنامه له باره‌یه‌وه ده‌واوه.

هه‌لبه‌ته لایه‌نه‌کانی گرنگی و نرخه ئه‌م نووسینه له‌وه لایه‌نه‌وه زۆتر و باشتتر ئیتمه سه‌رنجمان دانێ و راستمان کردنه‌وه.

نووسینه‌ی دووه‌م:

پیره‌میرد - حاجی توفیق به‌گ

عه‌لی باپیر ئاغا (۱۹۳۹)

«حاجی توفیق به‌گ، کوره‌زای هه‌مزه‌ی مه‌سره‌فه، ئه‌مه‌سال پیتی ناوه‌ته هه‌فتا و دوو. زۆر زانه. له زه‌مانی عوسمانیدا وه‌زیفه‌ی بینویه. دوایی له متصرفی ئه‌ماسیه‌وه تورکیه‌ی به‌جێ هه‌یشته‌وه که حکومه‌تی عیراق په‌یدا بووه ئه‌ویش هاتووته‌وه، ساله‌ها خزمه‌تی زانستی و زبان و ره‌ژنامه‌گه‌ری کردووه.

خه‌ریکی ئه‌وه‌یه کوردی له زنجیره‌ی قافییه‌ی بیگانه و توپه‌هاتی طره‌ی زولف و خه‌تی ده‌وری لیب و خالی دانه ده‌رکا. ره‌وان، ئاسانی گران مه‌عنایه‌کی جوانی بی.

ئه‌سه‌ری زۆری هه‌یه و چاپخانه‌ییشی داناوه، هه‌یشته شیعره‌ی خۆی چاپ نه‌کردووه و دیوانی مه‌وله‌وی له زبانی هه‌ورامیه‌یه‌وه کردووه به‌زبانی خۆمان، وه‌زن و مه‌عنا‌ی نه‌گۆراوه. شیعره‌ی نمونه‌ی کوردی په‌تییه. وانه‌ی بیگانه‌ی تیا نییه، سه‌ی غه‌زه‌لی هه‌ریه‌که له وه‌رزیک ئه‌نووسین».

چه‌ند سه‌رنجیک له‌باره‌ی ئه‌م نووسینه‌وه:

۱- مامۆستا عه‌لی باپیر ئاغا هه‌روه‌ک مامۆستا نه‌جمه‌ددین مه‌لا زمان و شیشه‌ زمانی به‌یه‌ک دیاره داناوه و وه‌ک وتمان له‌وه سه‌رده‌مه‌دا دابه‌شکردنی شیشه‌کانی زمان و لیکۆلینه‌وه‌یان هه‌یشته په‌یدا نه‌بوو بوو.

۲- ته‌مه‌نی پیره‌میرد له سالانی ۱۹۳۹دا که عه‌لی باپیر ئاغا له‌وه ساله‌دا کتیبه‌که‌ی نووسیوه ده‌کاته ۷۲ سال، نه‌ک ۷۰ سال.

۳- له‌وه نووسینه‌دا، ئه‌گه‌رچی کورت و ساده‌یه، به‌لام ده‌ستیه‌شانی گه‌له‌ی خالی گرنگی

کردوه، که جیگای چندها باس و لیکۆلینه وەن.

وەک: رزگارکردنی شیعر لە زنجیری قافیەیی بیگانه، رزگارکردنی لە لاسایی کردنەوه، وەکو باس کردنی زولف و خال و روو و خەتی لێو و... هتد، دۆزبنەوهی ئوسلوبی ئاسانی گران (سهل الممتع)، که یه‌کێکه له سیفه‌ته‌ گرنه‌گه‌کانی شیعی پیره‌مێرد، مانا و مه‌به‌ستی جوان، واتا گرنگی دان به‌ناوه‌ڕۆک پێ به‌پیتی ئه‌و شیوه‌ ئاسانه، به‌کاره‌ینانی زمانی خۆمالی کوردی په‌تی و لاخستنی وشه و واتای بیگانه. ئه‌م نووسینه‌ی مامۆستا عه‌لی باپیر نرخیکی زانستی خۆی هه‌به و له مێژووی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی کوردیدا نابێ فه‌رامۆش بکریت.

نووسینی سییه‌م:

پیره‌مێرد

زێوه

ره‌قیقی سه‌فه‌ر و هه‌زه‌رم، دۆستی دانا و موعته‌به‌رم، پیره‌مێرد، که ناوی حاجی توفیق به‌گه، ئه‌م پیره له سوله‌یمانی ته‌حسیلی ئیبتدائی ته‌واو کردوه، له ئه‌ستانبولیش حقوق. جه‌نابی حه‌ق به‌هه‌یه‌کی وای له عیلم و مه‌عریفه‌تدا داوه‌تی ئه‌وانم بلتیم له سوله‌یمانیدا هاوتای نییه. له پاش ته‌حسیلی ئیبتدائی مه‌هه‌رت و ئیقتداریکی ته‌بیعی له کیتابه‌تی تورکی و فارسی و عه‌ره‌بیدا بوو، به‌و واسیته‌وه حوکومه‌ت موحتاج بوو به‌که‌سیکی وا له وه‌زیفه‌دا ئیستخدامی بکا. به‌باشکاتی مه‌حکمه‌ ته‌عین کرا، موده‌تی له‌سه‌ر ئه‌و وه‌زیفه‌یه بوو. نه‌قیب شیخ موسته‌فا ئیحتیاج بوو به‌کاتی خسوسی بۆ لای خۆی، دل‌خۆشی دا‌یه‌وه. برديه لای خۆی که عه‌ینی معاشی حوکومه‌تی بداتی و مه‌سه‌ره‌فی جل و به‌رگ و خواردنی مال و منالیشی عه‌لاوه‌ بیت. خۆشی دانیما له‌سه‌ره‌ر و هه‌زه‌ردا له خدمه‌تی خۆیدا بیت. هه‌موو ته‌داره‌کاتی و ئه‌سپی سواری و مه‌یته‌ر بۆ ئه‌سپی بیت. به‌م شه‌رائیه‌ چوه خدمه‌تی شیخ موسته‌فا، ته‌رکی خدمه‌تی حوکومه‌تی کرد، که حویره‌ت و سه‌ره‌به‌ستی له‌ویدا زیاتر بوو. ئه‌ویش ته‌حریراتی بۆ ویلایه‌ت یا ئه‌سته‌نبول یا موته‌سه‌ره‌رفیه‌ت به‌وا‌یه ئه‌ینوسی و ئیش و کاریکی نه‌قیب له دانییه‌یکدا بو‌یه ئه‌چو ته‌عقیبی ئه‌کرد. باقی به‌راوه‌شکار له خدمه‌ت نه‌قیبیدا رای ئه‌بوارد. تا له خدمه‌تیا چو بۆ ئه‌سته‌نبول و له ئه‌سته‌نبول‌وه ئیشتیراکی سه‌فه‌ری حیجازیشی کرد. نائیلی ته‌وافی (بیت الله) بوو. که نه‌قیب له مه‌که‌کی موکه‌ره‌مه وه‌فاتی کرد له خدمه‌ت شیخ سه‌عیددا دیته‌وه ئه‌سته‌نبول، له‌ویدا مایه‌وه، نه‌هاته‌وه سوله‌یمانی به‌واسیته‌ی ئیستیعادی ته‌بیعی له‌سه‌ر وه‌زیفه‌ موعه‌تته‌ل نه‌بوو، کرا به‌مودیری ناحیه، به‌قائیمه‌قام، هه‌تا موته‌سه‌ره‌رفی ته‌رفیعی کرد. له ئیعلانی مه‌شرووتیه‌تی عوسمانی له‌گه‌ڵ کورده‌کانی ئه‌سته‌نبول جه‌معیه‌تیا دروست کرد بۆ خدمه‌تی کورد و نه‌شری غه‌زه‌ته و مه‌جه‌لله‌یان ده‌ست پێ کرد. ئه‌مجا که‌وته خدمه‌ت کردن بۆ میلله‌ت و وده‌ن به‌هه‌موو ره‌نگی له خدمه‌ت دوانه‌که‌وت.

له‌پاش چهند سال و که‌شاکه‌شی حویره‌ت په‌روه‌رانه هاته‌وه سوله‌یمانی له سوله‌یمانی له خدمه‌ت زیاد کرد. غه‌زه‌ته‌ی (ژیان) و (ژین) بیست و پینج سال به‌فیکری بیکری، به‌قه‌له‌می ئاگرینی بلاو ئه‌کرده‌وه، ئه‌ده‌بیاتی کوردی ژيانده‌وه. به‌چهند سه‌تریکه‌ی غه‌زه‌ته‌که‌ی په‌ندی پیشینانی هینا‌یه‌وه به‌رچاو، که ئه‌و په‌ندی پیشینانه‌ی دیوانیکی مه‌نزوومی خۆیه‌تی.

هه‌ر به‌خدمه‌ت کردن، نووسین را‌زی نه‌بوو، که‌سه‌ی ئیشیکی به‌وا‌یه یا موحتاج، خۆی (بالذات) شوین ئیشه‌که‌ی ئه‌که‌وت هه‌تا بۆی ریک ئه‌خست و ده‌فعی ئیحتیاجی مواراجیعینیشی له‌لا و‌ه‌کو فه‌رز و‌ابوو. خوا ته‌بیعه‌تیکه‌ی وای داوه‌تی پاره و مالی دنیا له نه‌زه‌ریا پێ قه‌در و قیسه‌ته. ئه‌و مه‌عاشه‌ی که بووی له‌گه‌ڵ مه‌نافیعی له غه‌زه‌ته په‌یدای ئه‌کرد به‌شی مه‌ساریفی ئه‌و نه‌بوو که موچه‌رهد و ته‌نه‌اش بوو.

جه‌ژنی نه‌ورۆزی له سوله‌یمانیدا زیندوو کرده‌وه، هه‌موو سالێ ئه‌وه‌لێ به‌هار، نزیک سه‌د بار داری ئه‌کری له‌لای گدی سه‌یواندا ئه‌یکرده‌وه به‌ئاگر و بۆ زائیرین خبیه‌ت و ره‌شمال له‌و ده‌شته‌دا هه‌له‌درا. عومومی مه‌ئموورین و ته‌له‌به و توجار و ئه‌شرافی ده‌عه‌ت ئه‌کرد بۆ زیافه‌تی جه‌ژنی نه‌ورۆز. مه‌سه‌ره‌فیکی زیاد له چیتشت و گوشت و حه‌له‌ویات و قاوه و چایی ئه‌کرا بۆ ئه‌م هه‌موو خه‌لقه و ژنانیش به‌جۆی خبیه‌ت و ره‌شمالیان بۆ ریک‌خرا‌بوو ئه‌هاته‌ ئه‌م سه‌یرانه. خولاسه‌ ئه‌وی ئه‌و ئه‌یکرد و ئه‌و شادی و سووروره که دلێ ژن و پیاوی پێ خۆش ئه‌بوو، هیچ مه‌لیکی له جه‌ژنی نه‌ورۆزدا نه‌یکرده‌وه.

له خسوسی دیانه‌ته‌وه‌ش هه‌تا له ده‌ستی پێ، بچ قوسوره، ئه‌که‌سه‌ری سال مه‌ولودیکی پیغه‌مه‌هر له مزگه‌وته‌که‌ی هه‌زه‌ ئاغا که ئه‌و مزگه‌وته‌ش باپیری ئه‌و بینای ناوه، ئه‌خوینتی. حافظ قورئان و مه‌لایان و ته‌له‌به‌ی علوم ده‌عه‌ت ئه‌کا. ئه‌و مه‌ولوده و ته‌عامیکی زۆریان بۆ ئه‌کا. له هه‌موو حه‌فله‌یه‌ک که له‌سه‌له‌یمانیدا بۆ ئیعه‌نه‌ی مه‌عاریف بیت، یا فه‌قیران یا سائیره، حازره و‌ه‌ک ده‌عه‌ت کراوه‌کان به‌قه‌ده‌ر خۆی ئیعه‌نه‌ ئه‌دات وه زیاد له‌وان بۆ ته‌رغیب خوتبه‌ش ئه‌خوینتی.

ئه‌و جه‌ژنی نه‌ورۆزی له سوله‌یمانیدا زیندوو کرده‌وه ته‌ئسیری کرده‌ رو‌حی هه‌موو ته‌له‌به‌ی مه‌داریس. له هه‌ولیر، که‌رکوک، له کۆیه، له سه‌لاحیه، له خانه‌قین، حه‌تتا له شاری به‌غدا. ئه‌م جه‌ژنه به‌زه‌مه‌مه و خۆشیه‌وه ئیجرا کرا‌بوو. ته‌بیعه‌تی مه‌وزوونی ئاساری له غه‌زه‌ته‌کانیا ده‌رئه‌که‌وی. ئه‌دیب، شاعیر، دانا، نیکته‌گۆیه. ئه‌ما قه‌له‌می له نه‌سرا بچ میسه‌له، که‌س نایگاتی، خوا ئه‌م پیره‌مێرده‌مان بۆ ئه‌م نه‌وعه خدمه‌تانه لێ نه‌ستینتی.

چهند سه‌رنجیک ده‌باره‌ی ئه‌م نووسینه:

۱- نووسینه‌که به‌شیوه‌یه‌کی گشتی باسی هه‌موو لایه‌نیکه‌ی ژیان و به‌ره‌م و که‌سیتی پیره‌مێرد ده‌کات. رو‌شایی خستۆته سه‌ر گه‌لی لایه‌نی شاراه‌ی ژیان و به‌ره‌می پیره‌مێرد. جو‌زه ناساندنیکه‌ی پیره‌مێرد به‌خوینه‌ر. ناساندنیکه‌ی تیکرایی.

۲- ئه‌وی زۆتر گرنگ بیت له‌م نووسینه‌ی زێوه‌ردا به‌لای منه‌وه ئه‌وه‌یه سه‌ره‌رای باسکردنی شاعیره‌تی پیره‌مێرد باسی قه‌له‌می په‌خشان نووسینی ده‌کات، که به‌راستی زۆرجار هه‌ندی

په‌خشانى هونه‌رى نووسيوه له گه‌لى شيعه‌رى خۆى به‌هه‌يزتره. زه‌يوه‌ر زۆر به‌دله‌نبايى و پى داگرتنه‌وه به‌م شيه‌ويه باسى تواناى په‌خشان نووسينه‌كه‌ى ده‌كات «ئه‌ما قه‌له‌مى له‌نه‌سرا بى ميسله، كه‌س ناىگاتى!».

تكايه له په‌راويزه‌كاندا ته‌ماشاي ئه‌م ته‌بينيانه بكه:

۱- پ. واته پيره‌مپرد

۲- م. ه. واته محمه‌د ره‌سول ه‌اوار

۳- ن. م. واته نه‌جمه‌ددين مه‌لا له كه‌شكو‌لى محمه‌د ئه‌مىن حه‌مه س‌ال‌ح ئا‌غ‌اى قز‌لج‌يدا كه به‌خه‌تى خۆى بو‌ى نووسيوه‌ته‌وه س‌الى ۱۹۳۷.

له پ. دا پشتمان به‌شيعه‌ره‌كانى رۆژنامه‌كانى ژيان و ژين به‌ستوه، كه پيره‌مپرد خۆى سه‌ره‌رشتى كردوه.

له ترهني رپي نهسته مولدا بيزراوه (۱)

۱۹۲۴

نهوا پرووم کرده تو، نهی دایکی مشفق، بیست و پینج ساله (۲)
له غوربه تدا، بهیادی تو نه ژیم، خوا شاهیتدی حاله
بهیانی دا، نه سیم لای تو وه هات، بونی وه تن پیوه
نهوا نووسرایه وه پیرانه سر، عومرم له سه رنو پیوه
نه لپن نه فخری حیاتی (۳) پیوه به، بادی (۴) به هار وایه
به سر وهی بای وه تن مام، به هار و بای له لام بایه
تره (۵) جوولایه وه، واکه و ته ری، باوهر به خوم ناکه م
خه وه یا خود خه یال، یا راسته نه حالتی فخره حناکه م
هه وای ته ختی (سلیمان) (۶) هیه، بادی (تره)، بابی
بلی (۷) بابی، له شهبا (۸) بی، له فه یحایی (۹) له زورا (۱۰) بی
به چا و مایی نه گهر توژی، له توژی بای سلیمانی (۱۱)
که نووری (طور) (۱۲) ه، تووریک (۱۳) نایه نی، سوورمه سلیمانی (۱۴)
که با، بونی گولیک کی کانی با (۱۵) بی نی، له لام وایه
ته لای که یخوسره وی (۱۶)، وهک گنجی بادا وهر هه مووی بایه
گزنگی رۆژ (۱۷)، نه داته به فخره که ی شاخی عومهر گدروون (۱۸)
بربقه ی خو شتره لای من، له دورپو گه وه هری قاروون (۱۹)
به ناواتی نه خوازن خه لک، ته عامی مائده ی عیسا
له لام هه لئا گه زویه نایه نی، ده ستم که وی نیستا (۲۰)
سه با (۲۱) دینی ته گویم، دهنگی منالانی قوتا بخانه
نه شیده ی (۲۲) میللیان لاهووتیه، قوتی دل و جان (۲۳)
نومیدم (۲۴) وایه، نه دسه ته کوران، مه شعله لی (۲۵) هه لکن
له تاریکی جه هاله تدا (۲۶) به زانستی وه تن دهر که ن (۲۷)

(۴) باد: پا، هه وا.

(۵) له وشه ی (train) ی نینگلیزی به وه به واتای شه مه نده فخر.

(۶) مه به ست له ته ختی سلیمان پیغه مبه ر و هه روه ها شاری سلیمانی به.

(۷) له م. ه. دا نووسراوه (بلا) که به شپوهی بادینانی واته (دهبا) - م. ه.

(۸) شهبا: شاری جه لب - م. ه.

(۹) فه یحای: شاری شام - م. ه.

(۱۰) زورا: شاری به غدا - م. ه.

(۱۱) سلیمانی: شاری سلیمانی.

(۱۲) نووری طور: روونکی چیا ی طور، سه رچا وهی نه مه له قورئاندا هه به.

(۱۳) توور: سه لکه توور.

(۱۴) مه به ست له سلیمان پیغه مبه ره.

(۱۵) کانی با: لای م. ه. نووسراوه، کانی به کی بچو که له رۆژه لانی شاری سلیمانی دا، گردیک کی له

ته نیشته وه به، دار و شه خستیک به سه ر نه و گرده وه به که له به هارا سهیران که ران به تایبه تی نه چن بو نه وی بو
سهیران و لای هه ندیکیان وایه که نه و شوینه بو باداری باشه.

(۱۶) که یخوسره و.

(۱۷) لای م. ه. بووه به (گزنگی خور) پیره میترد که بلاوی کردو ته وه (گزنگی رۆژ) ای نووسیوه. پروانه ژیان ژماره

۳۶ سالی ۱۹۲۶.

(۱۸) عومهر گدروون به به سه رچوونی رۆژگار بووه به پیره مه گروون.

(۱۹) قاروون: کابرایه کی زور ده وله مه ند بووه له کوندا.

(۲۰) پیره میترد له رۆژنامه که دا و هه بلاوی کردو ته وه. به لام لای م. ه. به م جوړه ی لی ها تووه: هه مووی جه لئا

گه زویه ک ناهینتی ده ستم که وی نیستا.

(۲۱) لای م. ه. سه با بووه به شه مال، به لام لای پ، ن. م. وشه که سه بایه.

(۲۲) لای م. ه. بووه به نه شید لای پ، ن. م. (نه شیده ی) ه.

(۲۳) لای م. ه. نووسراوه گیان به لام لای پ، ن. م. نووسراوه جان.

(۲۴) لای م. ه. نووسراوه هیوام پیئانه. لای پ، ن. م. (نومیدم وایه) نووسراوه.

(۲۵) ب. نووسیوه، مه شعله. لای م. ه. بووه به مه شخه ل!

(۲۶) لای م. ه. بووه به نه زانین به لام لای پ، ن. م. (جه هاله ت) ه.

(۲۷) به وی زانست و زانینه وه نیشتمان له نه زانین رزگار بکه ن.

(۱) له رۆژنامه ی (ژیان) ی ژماره (۳۶) ی سالی (۱۹۲۶) دا نه م ناو نیشانه ی بو دانراوه. پیره میترد خوی وه های نارده بو بلاو کرده وه.

(۲) ۱۹۰۰ هه تا ۱۹۲۵ دپاره که بیست و پینج ساله.

(۳) م. ه. نووسیویه (ژیان) به لام شاعیر خوی نووسیویه (حیات).

داهه زرانندی کۆمهلهی زانستی (۱)

بهرزو بلنده هیند، دهرهجهی خاکهکهی وهتهن هیشتا بههاری ئیمه نههات، سهوز نهبوو، چهمنه چوار لا بههاره، بهزمه، سهدای ساز و زیلهیه لای ئیمه، ههر شهسته، سهه بهکلاره و (۲) رههیلهیه نیشان بههاری ئیمهیه، وا چاوه پین که بی ههر قهترهیهکی، گهوههره، تهرزهی لهگهل نهبی زستان گهلی (۳) بهزوقم و ههلا بوو، نهمانهوی پاداشتی نهو ههلایه، بههاریکی دهرکهوی ههر گوشهیهکی خاکی وهتهن، بیته گوشهینی ههوری بههار بگری، چهمن شاد بی، پیکهنی سهه ههر چلی (۴)، گولی، سهدایهکی (۵) بولبولی بهزمیکی جهه بی، باده وهکوکانی، ههلقولی ههر بیسهیهکی، پر له هوژههرو پلنگ و شیر (۶) بو رۆژی ئیحتیاجی وهتهن، جانفیدا و دلیر لهفریک چهنده موههجه، ناوی وهتهنی کهریم بیبیهه، سهماعی عالم، لاهووته دیتته گوتیم (۷) مژدهی بههاری پییه، شکوفهی نیهالی گول وهکو ئایهتی ژبانوه (۸)، ئومید ئه دا بهدل نهمشه و (۹)، گولی ئومیدی وهتهمان ئه پشکوی میللهت ئومیدهواره بهزانستی پیشکهوی زانستییه، سهویه (۱۰) میللهت بلنده کا زانستییه، که ئیمه بناسیت بهئهوروپا زانستی زور بهقیمهته (۱۱)، ئومیدی ئاتییه (۱۲) نه ئیحتفاله فهله (۱۳)، روو له هاتییه توفیقی ههق، بیته (۱۴) رهفیکمان له ئیشه دا وا دهست له دهست، ههلبهته خوا قوهتیش نه دا

(۱) دهرهیهی کۆمهلهی زانستی کوردان، پروانه کتیبی (کۆمهلهی زانستی له سلیمانی) غهفوری میرزا کهریم، سالی ۱۹۸۵ له چاپ دراوه. نه شیعره پیره میرد خۆی له ژماره ۱۳ ی رۆژنامهی ژبانی سالی ۱۹۲۶ دا بلاو

کردۆتهوه.

(۲) سهه بهکلاره - بهخویردهم

(۳) لای پ. نووسراوه گهلی و لای م. ه بووه به گهلیک

(۴) لای پ. نووسراوه چلی لای م. ه بووه به چلیک

(۵) هه مان شیهوی پیشووه.

(۶) له م. ه دا وشه ی پلنگ نه نووسراوه

(۷) نهه بهینه له رۆژنامه که دا ههیه و لای م. ه نه نووسراوه

(۸) ئایهتی «یحیی الأرض بعد موتها»

(۹) پیره میرد شهوی ۶ نیسانی سالی (۱۹۲۶) له ئاههنگی کردنه وهی کۆمهلهی زانستیدا نهه شیعری خوتندۆتهوه.

(۱۰) م. ه نووسیویه (پلهی ولات) بهلام پ. خۆی نووسیویه، سهویهی میللهت. واتا: تای ترازوو

(۱۱) لای پ. بهقیمهته، لای م. ه بوته بهنرخه.

(۱۲) ئاتی: داهاتوو، پاشه رۆژ

(۱۳) فهل: سههروخیر. فال

(۱۴) پ. نووسیویه، بیته. م. ه نووسیویه، بیته

ختوکهی شاعیریکه ئیدهگا خۆی

۱۹۲۷

دیومه بولبول، شهو دهخوینی، بو من و تو، خو، شهوه شهو، خهوه، خهوه شهو، چه خو شه، خهوه به شیعری خو شهوه

شهوی له گوئی شهتی به غدا، خه بالی کوردم نه کرد (۱) گهلی له گهل به جی مایووم، دهستویردم نه کرد به بالی شیعر و خه یال، که وتمه پهله و تهک و تاز له ناسمانی سهه فرازی، به جاریک که وتمه پهرواز فهزای ئومیدم نه دی، بی نیه ایهت، رۆشن، ساف تلووعی تالعی کورد، بوو بووه نووری په رده شکاف (۲) که دیم، دهولهتی تازهی، شوین دهولهتی عه باسی منیش نه که وتمه خولیا، خولیا لاله عه باسی خهتی حدووم نه کیشا له خاکی رۆم و عه جهه به پانی فیهیلی و لوپ و زه هاویشم دابووه دهم

له راسته وه سا بلاخ بو هه تا خه ته حه كارى
 له بهر ته ماسى شيمال لازمه هه تا (چارى) (۳)
 كه راست و چهپ نه مه بى، روو له رۆژه لات پرۆ
 هه موو قه ومى خو مانن، ره نجبه رۆن و سه ره رۆ
 ئومپىدى زۆر به كوردى مو كوربان، ديندارن
 به لام له ده ست، گه رى زالم، كه ساس و خه مبان
 نه له كتترى كه له به رانانه وه، هه تا گوپژه (۴)
 ته لى به سه ر شارا را كيش شرابوو به بى په يژه
 له راستى ته ختى سلیمانى، چوار پینج نه وه ندهى مانگ
 گلۆپى نور، ده روو ژوور، رووناك نه كاته وه، تا بانگ (۵)
 ته ره سوداتى (۶) ته له سكوپى، له سه ر عومه ر گدروون
 له پيش قوللهى ئيشل (۷)، بوى لواوه كه شففى شئوون
 له سه ره چناره وه تا تانجه رۆ، له ريزى چه م
 بوخارى ما كينه، رووى ئاسمانى، كردوو به ته م
 له گوپ (۸) وه چه مى خوا جايى (۹) هه تا شنروى (۱۰)
 به پى ته بيه ته به گزاده، مونتكارلو (۱۱) ئه وى
 به تا فگه سهرى زه لم بوچى نه ليم نيا گاره
 نه وه نده به فه يزه، پيشكى كه فى گه وه هر باره
 نه ساسى مه ركه زى ته ياره خانه لای خو رمال
 مواسه لاتى له گه ل نه وروپا نه كات ئيكمال
 تونيل به ناو گوپژه و تاريخه را وه كو تووس
 خه ته شه مه نده فه رى پى گه بيه ناو خاكى رووس
 ده مارى مه عده نى ئالتونى شارى عه والان
 تيجاره ته هه موو دنيا، كيش نه كا وه كوو تالان
 بو رى نه وتى سپيمان، گه يشته به حرى سپى
 شكستى خوار، نه مه رىكا، كه بى رى نه وتى ته پى
 له گوپژه وه سه ركه وه، بو نه زمه ره تا قه يوان
 به ريزه، ئوتيل و نه يوانى گه يوه ته كه يوان
 نه مانه، من به خه يال، يا به خه وه كه وا نه مدي
 هيوام به خوايه، بو كورد، به راستى بينيته دى

به فه يزى سا بيه، هه ولىر، ديه گه و، مه خمور
 ره و اجى ده غلى، پيشتهى (۱۲) بيلادى (۱۳) خسته فتور
 هه موو تيجاره ته ئيزمير (۱۴)، ته نها به هه نجيره
 نه وه نده زۆره، نه ترشى و فرى نه دهن لى ره
 خه لووزى ماوه ت، نه لماسى مو مياى ده ورى (خاوى) (۱۵)
 نه مانه بيه نه به و، مه عده نى ترى، ناوى
 سه هو لى پى رى مو باره ك (۱۶)، بو مانى (۱۷) سه ر قه نديل
 ده مارى نه وت، يه ك بگرن، نه بيه ته رووبارى نيل
 دارى ميه وى به ردارى، دارى كه رسته هى به رزى
 چه وه نده ر و گيه زه رى، له گه ل سى وى بن نه رزى
 گه زۆ، بنيشته، كه تيره، سمۆره، رى وى، ده لك
 به راز و گورگ و چه قه ل، ئاسك و پلنگى به لك
 برنج و تووتن و مازوو كه تيره و سه عله ب
 خورى و په نير و مه رى جاف، گه يشته شارى حه له ب (۱۸)
 ترى و هه نار و به هى، قو خ، هه لووژه، سى و، گى لاس
 كه ما، چنور، به رزا، كاشمه و قارچك و رى و اس
 به قوه تى نه مه وه، ويسعه ته قه ريحه م بوو
 له خاكى رۆم و عه جه م، گه يشته مه تل به بى زو
 وه ختى له وى هاته وه، رووم كرده دجله و به غدا
 كه چى خيلافى نه مه ل، مو شكلات نه بوو په يدا
 وه كو سه داي بى گانه، جو ششى ئاوى دجله
 به عاره بى بانگى كورد وتى: لاتجى وه حله
 وه ختى چاوم هه لبرى، لۆزه نده بى كى لنگ رووت
 به يابه رووى كورده من و عه تابه هى نه وت
 ته مای بوو بيه ته سه رم، توپزى له ده س تالان
 چاوى كه وت به خه نجهرى كوردى راي كرد تى ته قان
 له گوپ دى، ده نكى لای لايه وه تن، دايك جگه ر سو تا و (۱۹)
 نه رپى نه به سه ر و پرا نه كه هى خو پنا و بيا خو پنا و
 نه لا و تيه ته وه و نه گرى، سه رى شينه له ماته مدا
 شه و و رۆژ، كو ته لى منداله كانى (۲۰) وا له به رده مدا

ئەللى: لەو فيستنهيهى كوردا، كورى چاگم نهما كوژران(۲۱)
 ئەوئەش مابوون(۲۲)، هەموو مردن، لە برسا بىن كفن نيژران
 خودا پادا شتى ئەم تەنگانەيهى وا دايهوه، وام دى
 بەپيى خۆى هاتە بەرپيتم، تاجە(۲۳) گەوهەردارەكەى كوردى
 صلاح الدين جەلالى واى نەبوو، تەئريخ لە پيش چاوه(۲۴)
 هەموو پاشاى(۲۵) بابان مردن، بەحەسەرت رۆژيكي واوه
 شەوئ دەس ئەهەرەمەن كەوت، خاتەمى مولكى سليمانى(۲۶)
 كەچى، ميري و گزيرى پى ئەكرد، قەدرى وەها زانى
 بەدەم ئەم نالەوه، دەستى دريژ كرد، خستيه سەرشانم
 وتى: توفيق هاتيتەوه، بۆ بارى ميحنەت ئەيزانم(۲۷)
 بەئى حالم پەشيوواوه، فەرنده بالى سووتاندووم
 نەما غەيرى كەلاوه، شەو بنالينە لەوئ وەك بووم
 وتم دايه، كە داىكم مرد! نەگريام، چونكە تۆ ماوى
 ئەگەر ئەولادەكانيشت بكوژرين، تۆ ئەبى چابى
 قەسەم بەو غەزەمى كوردەى شانى رىچاردا(۲۸)ى بەشير رووشان
 كلاوى كورد ئەبى قووج بى كە هاتوو شانى خۆى جوولان
 شەوئ، پياوئ، لە بەفرا، ما، نەمرد، ئاگريكي دوورى دئ
 لەلاى من نائوميدي كفسره، ئەم ئاگرەى دلم بۆ كئ

(۱) پيرەمپرد لە ژيانى ژمارە ۴۷ى سالى ۱۹۳۵دا باسى ئەم شيعره دەكات و دەنووسيت: لە سالى ۱۹۲۶دا
 لە بەغدا مەنزومەيهكم نووسيووه، خەيالە و لەگەل كەهانەتدا تىكەل. سەربەندى ئەمەيه: شەوئ لە گوئ شەتى
 بەغدا...هتد.

(۲) پەردەشكاف: پەردەدر، تاريخى لاپەر.

(۳) چارى، ناوچەيهكە لە هەرتىمى (شوكاك) كە جاران بەشى ئيسماعيل خانى سەمكۆ بوو لە كوردستانى ئيران.
 م. ه

(۴) بەراستى پيرەمپرد لەم شيعرهدا وەستايبەيهكى وردى نواندوو و هەموو وجودى كەپه و گريپك بووه بۆ رۆشن
 كردهوى ئاوانتى ئەو كوردستانەى ئەو خەوى پيوه ديوه.

(۵) تا بانگ تا بانگى بەرەبەيان، هەتا دنيا رۆشن دەبيتهوه.

(۶) وشەكە عەرەبىيە و لە (رصد و مرصد) واتە روانگەوه هاتوو.

(۷) مەبەست بورجى ئىغلى بەناوانگى فەرانسەيه لە پاريس.

(۸) گوئپ: گونديكە لاى ژوووروى شارى هەلەبجە. م. ه

(۹) چەمى خواجايى چەمىكە نزيك شارى هەلەبجەيه. م. ه
 (۱۰) شروئ چيايهكە لە رۆژەلانى شارى هەلەبجە. م. ه
 (۱۱) مونتكارلو: شارىكى بچكۆلەى سەربەخۆيه كە مەركەزەكەى مۆناكوويه و بەقوماركردن بەناوبانگە،
 بەگزاكەنى جافيش لە هەلەبجەى ئەو سەردەمە بەو بەناوبانگ بوون كە حەز لەقومار ئەكەن. پيرەمپرد لە
 شوتنيكى تريشدا باسى قوماركردنى جافەكان ئەكات.

(۱۲) پيسە: جۆره پارەيهكى بيگانە بووه. م. ه

(۱۳) بەهەموو شتنيكى بيگانەى جاران ئەوترا (بلادى). م. ه

(۱۴) ئيزمير: شارىكە لە توركييا بەهەنجير بەناوبانگە. م. ه

(۱۵) خاوى: گونديكە لەناوچەى قەرەداغ لە سليمانى.

(۱۶) پيرى موبارەك: نيازى لە چياى پيرەمەگروونه لە رۆژئاواى شارى سليمانى كە هاوين و زستان هەميشە
 سەهۆلى پيوهيه.

(۱۷) بۆمانتى: كارخانەى بيرييه.

(۱۸) ئەم بەيته لە م. ه دا نيبه.

(۱۹) پيرەمپرد ئەم شيعرهى خۆى لە رۆژنامەى ژيانەوى ژمارە ۳۴ى سالى ۱۹۲۵دا بلاوكردۆتەوه. يەكەم
 شيعرى بلاوكراديه تى دواى هاتنەوهى لە توركييا شيعرهكەى جۆره گلەبببەكە لە شىخ مەحمودى حەفيد.

(۲۰) لاى م. ه نووسراوه مندالەكانيت كە ديارە هەلەيه.

(۲۱) لاى م. ه ئەم نيبه بەيته وا نووسراوه «ئەللى لەو گەردشەى كوردا، كورى چاگم هەبوو كوژران» وايزانم
 راستيهكەى ئەويه ئيمە نووسيووانه.

(۲۲) م. ه نووسيووه مابو پ. نووسيووه (مابوون).

(۲۳) م. ه نووسيووه تاجى پ. نووسيووه (تاجە).

(۲۴) م. ه نووسيووه لەبەرچاوه لاى پ. نووسراوه (لەپيش چاوه).

(۲۵) م. ه نووسيووه بەبان پ. نووسيووه (بابان).

(۲۶) مەبەستى نكيهكەى پيغەمبەر سليمانە. ئەم ديره تيهەلكيشەى هى ئەحمەد بەگى ساحيب قرانە و پيرەمپرد
 لەم مناسەبەتەدا بەكارى هيناوه. م. ه.

(۲۷) شيعرهكە لەم بەيتهوه هەتا ئەو پينج بەيتهى كۆتايى لە رۆژنامەكەى ۱۹۲۵دا نيبه و لەبرى ئەو دوو بەيتهى
 تر نووسراوه. لەبەرچەند هۆيك بەباشمان نەزانى بينووسينهوه. ئەوى مەبەستيه تى!! يا تەماشاي رۆژنامەكە
 بكات، هەروها پيرەمپرد بە شيعرى (ئەبى بەخشنده) داواى لى بووردن لە شىخ دەكات و، چونكە ئەو شيعره
 وەرگيتروى شيعرىكى فارسىيه. لە شوتنى خۆيدا دەينووسينهوه.

(۲۸) رىچاردا شاي ئينگليز كە لە شەرى سەلبببەكاندا زامدار كرا.

سەر لەژيتر سدارە نانيم، كوردم و تەپلەم بەسە
 جوق و بوق^(۱)م بۆ چييه، گورانى و چەپلەم بەسە
 ئاسمانى باوه پياره، كارى بۆ فەيسەل^(۲) نەداين
 مائدهى بۆ عەمر و زيڊ بى، من بەروو خەپلەم بەسە

قەت گەزۆ ناخۆم، کە ناوی مەننە زادەى مننەتە کوردی دۆشاو خۆرم و چرکی (۳) درى (۴) و پەزەلم (۵) بەسە ھەر بەمنداڵی لەسەر شاخی بلند پەرورده بووم بەرزە ئەستۆم نانەوی، بۆ مەسنەد ئەم ئەقلەم بەسە سانعی ئەم ئەرزە، ئیمەى خستە ژور بەغدا بەجێ زۆر بەجییە، عوسبە (۶)، مۆری کرد و ئەم شەقلەم بەسە وەک غرامافۆن لە قەشقە، ھەوھەوی سوارەى بەبان ھەر لەگویم دى ئیستەكەش، ئەم عەنەنە و تەپلەم بەسە ئەو كەسى خۆى وا لەژێر خەلكا ئەلئى: سوارت ئەبم ئەحمەدى سوارە و حەمەى خەتابم ئەم ئەقلەم بەسە (۷) بۆجى وەك كەو جن خۆم پاكی شەمە ژێر داوی بەلا دانى گەمى ناو قەفەز ناخۆم، گيا و گەپلەم بەسە

(۱) جۆق و بۆق: نیازی لەو باندی موسیقایانەیه که لەو سەردەمەدا لەبەغدا ھەبوو.

(۲) مانای چاک و خراپ لێک جیاکەرەو و نیازی لە مەلیک فەیسەلى یەكەمە که لەو سەردەمەدا مەلیکی عیراق بوو. م. ھ.

(۳) چرکی: بەدۆشاویك ئەلئین کە دووجار کولابیت و زۆر خەست و توند بوویتەو م. ھ.

(۴-۵) ناوی دوو دبیە، درى لە ناوچەى ماوەتە، پەزە لە ناوچەى بەرزجەیه. ھەردوو دبیەكە بەتێر و دۆشاو و باسووق و سجووق بەناویانگن.

(۶) عوسبە: عصبۃ الأمم کە لە جەنگی جیھانی یەكەمدا دانى بەمافی كوردا نابوو.

(۷) م. ھ لەم بارەییە نووسیبووە: بۆ ئەحمەدى سوارە و حەمەى خەتاب پیرەمێرد ئەم چیرۆكەى خوارەو ئەگێریتەو، ئیمەش لێردا ئەم چیرۆكە بۆبە بلاو ئەكەینەو، بۆ ئەو دەرى بخەین کە لەو سەردەمەدا دەمارگیری گەشتبوو چە رادەبەك. پیرەمێرد ئەلئى لە سالی ۱۲۴۲ى كۆچیدا عەبدولرحمان پاشای بابان بەخۆى و سوپاکەییە، روو ئەكاتە شارى بەغدا بۆ داگیرکردنى، پاشا ئەسپێكى نایابی ئەبێن کە رەخت و شەقەبەندەكەى زێر ئەبێن، ئەحمەدى سوارە و حەمەى خەتاب ھەردووکیان مەیتەر و ئیشكچی ئەو ئەسپە ئەبێن، شەوێك لە ئارامگای سوپادا ئەحمەدى سوارە رەخت و شەقەبەندەكە ئەخاتە ژێر سەرى نەوەكو لەو چۆلە بیدزن. حەمەى خەتابیش رەشووی ئەسپەكە لە دەستی خۆى دەتالێنێ و بەھەردووکیان ناگاداری ئەسپ و رەخت و شەقەبەندەكە ئەكەن. دوو عەگال بەسەر کە بەرۆژ چاویان بەئەسپەكەى شا كەوتبوو بەشەو بەربار ئەدەن کە ئەسپ و شەقەبەندەكە بیدزن، کە ئەگەنە ئارامگای لەشكر ئەحمەدى سوارە و حەمەى خەتاب وریا ئەبێن ھەردوو عەگال بەسەر ئەگرن و ئیشیان بۆ چاك ئەكەن!! جا پیرەمێرد ھاتوو ئەو كەردەویەى ئەو دوانەى بەشتێكى نازیانە پیشان داو.

بۆ جەژنى لەدايك بوونی مەلیك غازى

۱۹۳۹

یاخوا سەرورەمان، ھەر شای غازى بى بەشمان بەغازى سەرفرازى بى ئەو نەسلى پاك و ئیمە قەومی چاك پێكەو بەژین لە عەالەم بى باك

شیوەنى شەھیدانى كوردی سەرور (۱)

ئەم ئاسمانە شینە، كەوا بەرگی ماتەمە تەحلیلی وا كراو، قوبیەى، غەمە، تەمە چەرخێكى كۆنە ماكینەى ژەنگى گرتوو چەورى نەكا بەخوین پەكى سوورانی كەوتوو پیرەژێكە ھەر شەوئە شووێ ئەكا بەخەلق سووراو بەخوینى مێرد ئەكا، پیتی ئەلئین شەفەق گولگۆون بەخوینى عاشقە دێوجامەكەى فەلەك چنگى پلنگى ناوئە ژێر تاقمى بەلەك گاهى بەخوینى ئالى نەبى سوور ئەبێن فورات خویناوى كوردی تێكەلە دیچلە كە زیاد دەكات سەردارى ئیمە بوو كە لەسەردار بەپێكەنین بانگى ئەكرد «بە كوشتنى من مەیلەتم ئەژین» ئەویان یەزیدی زالم و ئەم خائینی لەعەین تاكەى بەدەست ئەمانەو یارەب ئەسیر بین داواى حەیات ئەكەین، بەمەمات تیتی دەگەن، بەشەر فەرقى نییە، چ ژین و چ مردن و چ خەیر و شەر لەم عەسرى بیستەمەى مەدەنییەت، لە ئاخرا ھەر لایێكى قەنارە بوو، بۆ كورده ھەلخرا ئیستەش لە كەللە، قوللە دەكەن، دوژمنانمان زکیان درا بەسونییەو، تیغلى بى زمان

هەرچی ره‌ئیسى كورد بوو، به‌سێداره‌دا كرا باقى به‌مالى خواشه‌وه، سووتان له‌ئاگرا (۲) كى دى به‌غه‌برى ميلله‌ته‌كه‌م، له‌م قه‌باره‌دا ئینشادى شیعری میلیلی، له‌ پایه‌ی قه‌ناره‌دا «كیم در بزی منع ایله‌یه‌ جه‌ك باغی جنان‌دن میراتی پدر در گیره‌رس خانه‌ پزم در» (۳) شادین و فه‌خری پێوه‌ ده‌که‌ین، به‌م حه‌مییه‌ته‌ مردن، که‌ بۆ ژبانی وه‌ته‌ن بێ، مه‌زبیه‌ته‌ سه‌ر ده‌فته‌ری شه‌هیدی وه‌ته‌ن، ناوی (خالیده‌) وه‌ك ناوی خالیده‌، ئه‌به‌دی خویشی خالیده‌ (۴) شیخ قادره‌ (۵) ره‌ئیسى هه‌موو خانه‌دانى كورد میراتی جدی (كوپ بوو به‌لابوو) به‌ئیرسى برد دایكى زه‌مانه‌ جارێكى تر نایه‌پێتته‌ دى له‌م كورده‌دا غه‌زه‌نقه‌رى (۶) وه‌ك سه‌ید محه‌مه‌دى (۷) خو شیخ سه‌عیدی (۸) كه‌وره‌، كه‌ مادى و مه‌عنه‌وى نه‌بووه‌ به‌عه‌زم و ره‌زمه‌وه‌، پیرێكى وا قه‌وى یوسف ضیا (۹) ضیا یه‌ بوو، ئا ه‌ زوو كوژایه‌وه‌ كه‌وره‌ی كه‌مالی، رێویه‌ بوو، ئه‌و به‌لایه‌وه‌ دکتۆر فوئاد، كه‌ ره‌ژى ئه‌زهل، عه‌شقى كوردی بوو تا مرد، له‌ حه‌سه‌رتی وه‌ته‌ن، ئاهى سه‌ردى بوو دوو عاشقن، كه‌مال (۱۰) و فوئاد، هه‌ردوو بێ میسال ئه‌و عه‌شقه‌یان، كه‌ یانده‌بووه‌، مه‌رتبه‌ی كه‌مال قوچ زاده‌ (۱۱)، و ابووه‌ قوربانى (۱۲) میلیله‌تى سه‌د ئافه‌رین، له‌ عه‌زم و سه‌بات و مه‌تانه‌تى زاته‌ن شه‌هید، شه‌ریفى (شه‌ریف) (۱۳) یش شه‌هید كرا ره‌ژى قران بوو، قه‌ر له‌ وه‌زیع و شه‌ریف خرا له‌م قافله‌ی موباره‌كه‌دا شاعیریش هه‌بوو بۆ وه‌زنى شیعریان بوو، ئه‌گینا خه‌تای نه‌بوو ناوی ئه‌مانه‌، لازمه‌ بیکه‌ینه‌ به‌ر، هه‌موو ته‌هیجی حیسى میلیلیه‌، بۆ ئینتقامی زوو

ئهم خوێنى كورده‌، هه‌روه‌كو خوێنى سیاوه‌شه‌ هه‌قى نه‌سێنری، هه‌لده‌قولتی، دائما گه‌شه‌ بۆ ئیمه‌ لازمه‌، هه‌موو سالیك، هه‌تا ده‌ژین ئه‌م ره‌ژى ۲۴ ی ئایاره‌، بکه‌ین به‌شین ره‌ژیکه‌، که‌ ره‌ژى مردن و ژینه‌ براده‌ران فه‌رزه‌ غه‌زا، مه‌قلویه‌ نه‌قدی دل و زوبان

(۱) پیره‌مێرد ئه‌م شیعری بۆ شه‌هیدانی شه‌ژشی كورد نووسیوه‌ له‌ تورکیا. که‌ ره‌ژى ۲۴ ی ئایارى ۱۹۲۵ له‌ سێداره‌ دران. یه‌که‌مجار له‌ سالی ۱۹۲۷ دا به‌شى دووه‌م و سێهه‌می ئه‌م شیعره‌ بلا كراوه‌ته‌وه‌، ئه‌ویش له‌ نامیلکه‌یه‌که‌دا که‌ عه‌لى عیرفان سالی ۱۹۲۷ له‌ چاپی داوه‌ به‌ناوی (كورد له‌ که‌یه‌وه‌ خه‌ریکه‌) وه‌ له‌ چاپخانه‌ی فرات له‌ به‌غدا چاپ كراوه‌. بۆ دووه‌م جار پیره‌مێرد له‌ ژماره‌ ۷۰۶ ی ره‌ژنامه‌که‌یدا سالی ۱۹۴۳ له‌هه‌مان مانگا ئه‌م شیعری بلا كرده‌ته‌وه‌. به‌لام به‌بێ ناوێشان. له‌و نامیلکه‌یه‌دا که‌ باسمان كرده‌ له‌ لاپه‌ره‌ ۱۴ دا به‌شى دووه‌م و سێهه‌می شیعره‌که‌ بلا كراوه‌ته‌وه‌ و به‌ناوی (كاكه‌ ره‌شید) هه‌و پێشه‌کیه‌كى كورتی بۆ نووسراوه‌ که‌ دیاره‌ ئه‌وكاته‌ پیره‌مێرد له‌ تورکیا گه‌رابه‌وه‌، چونکه‌ كاره‌ساته‌که‌ له‌ مانگی مایس/ئايارى ۱۹۲۵ دا بووه‌، پیره‌مێرد له‌ سه‌ره‌تای سالی ۱۹۲۵ دا گه‌راوه‌ته‌وه‌ و ره‌ژنامه‌ی (ژبانه‌وه‌) باسی گه‌رانه‌وه‌ و به‌خێره‌تته‌وه‌ی ده‌كات بۆ شاری سلیمانی. نامیلکه‌که‌ش سالی ۱۹۲۷ ده‌رچوووه‌ و شیعره‌که‌ی بلاو كرده‌ته‌وه‌ و له‌ پێشه‌کیه‌که‌یدا نووسراوه‌ «ئه‌م شیعرا نه‌ قیسمێکه‌ له‌ قه‌سیده‌یه‌كى شاعیرێكى میلیلی كورد، چونکه‌ زۆر مناسه‌به‌تى هه‌یه‌ به‌م مه‌قاله‌یه‌وه‌ و عاده‌ته‌ن موته‌میمی یه‌كترین، بۆ ئه‌مه‌ی ناوی هه‌ندێکیان له‌ غایه‌ی میلیلیه‌تدا له‌ ته‌ره‌ف تورکه‌وه‌ به‌ئیعدام مه‌حو كراوه‌ته‌وه‌ ئه‌به‌ده‌ن له‌ فیکر ناچیتته‌وه‌ چاپمان كرده‌».

هه‌روه‌ها كاتی خۆی برای به‌رێز عومه‌ر مارف به‌ره‌نجی له‌ گۆڤاری ده‌فته‌ری كورده‌واری ژماره‌ ۳ سالی ۱۹۷۰ دا ئه‌م شیعره‌ و شیعری «پیاو ئه‌بێ له‌سه‌ر قه‌ولی بێتێ» ی به‌ته‌واوی بلاو كرده‌وه‌ که‌ ئه‌ویش شیعری یه‌که‌می له‌ ره‌ژنامه‌ی ژبانه‌ ۱۶۱۵ ی سالی ۱۹۶۱ هه‌وه‌ ده‌رگرتوه‌ و شیعری دووه‌می له‌ (ره‌ژى نوێ) دا ژماره‌ ۱ سالی یه‌که‌م وه‌رگرتوه‌.

شیعری یه‌که‌م نه‌جمه‌ددین مه‌لا له‌و ژماره‌یه‌ی ژبانه‌ بلاوی كرده‌بووه‌، به‌لام له‌ هه‌شت به‌ینه‌که‌ی پیره‌مێرد خۆی که‌ سالی ۱۹۴۳ له‌ ژبانه‌ بلاوی كرده‌بووه‌ دوو به‌یتی تیا بوو که‌ نه‌جمه‌ددین مه‌لا نه‌ینوسیوو. ئیمه‌ له‌م كتیبه‌دا بۆ یه‌که‌م جار ده‌قی ته‌واوی شیعره‌که‌ بلاو ده‌که‌ینه‌وه‌ که‌ (۲۸) به‌یته‌.

هه‌روه‌ها له‌ كاتی خۆیدا ئه‌م شیعره‌ کاری كرده‌ته‌ سه‌ر شاعیرێكى ناوچه‌ی موکریان که‌ناوی (شیخ ئه‌حمه‌دی سه‌ریل ئاوابی) یه‌، وه‌ سالی ۱۹۴۳ شیعره‌که‌ی له‌ ژماره‌ ۳ سالی ۱۳۲۲ ی هه‌تاوی ۱۹۴۳ ی گۆڤاری «دیاری» کۆمه‌له‌ی (ژ.ک) دا له‌ مه‌هاباد بلاو كراوه‌ته‌وه‌. شیعره‌که‌ ته‌واو کاربگه‌ری به‌شى یه‌که‌می شیعره‌که‌ی پیره‌مێردی له‌سه‌ره‌ و ته‌نانه‌ت چهند واتا و دێری به‌که‌مێ گۆرینه‌وه‌ دووباره‌ كرده‌ته‌وه‌. ئیمه‌ له‌ په‌راوێژدا ته‌واوی شیعره‌که‌ی شیخ ئه‌حمه‌د ده‌نووسینه‌وه‌ بۆ به‌راورد.

هه‌روه‌ها دکتۆر مارف خه‌زنده‌ار له‌ کتیبه‌که‌یدا له‌بابه‌ت مێژووی ئه‌ده‌بی كورديه‌وه‌ له‌ لاپه‌ره‌ ۱۵۰ دا سه‌باره‌ت به‌م شیعری پیره‌مێرد ده‌نووسیت: «له‌بابه‌ت ئه‌م شیعری پیره‌مێرد هه‌و ماموستا هێمن له‌نامه‌ی ناوبراو له‌ په‌راوێزی

ژماره ۱۲ ی ئەم باسەدا بۆی نووسیوه و دەلتی: ۳۰ ساڵ لەوەو پیش کۆمەڵە (ژ.ک) له کوردستانی ئێران کتیبیکی بچووکی شیعری سیاسی کوردی چاپکرد بەناوی (دیاری کۆمەڵە ژ.ک) که رەنگ بێ نوسخە کەم مابێ. لەو کتیبەدا شیعریک چاپکراوه شاعیرەکە ی ناوی (شیخ ئەحمەدی حیسامی) به وەک له بیرم مابێ ئاوا دەست پێ دەکا:

«ئەم ئاسمانە شینە کەوا بەرگی ماته مە
ئێجادی واکراوه کە قوبەهێ هەم و تەمە» (*)

شیخ ئەحمەد کوردیکی دڵسۆز و نیشتمانپەرور و شاعیریکی رووناکییر و خوش زەوق بوو، باوکی ناوی شیخ جەلال و لە بنەمالە ی قازی و خزمیکی نزیکی قازی محەمەد بووه. لیژەدا زانیارییه کانی مامۆستا هیمن تەواو دەبیت.

(*) شیعەرەکە بەو جۆرە نییه کە مامۆستا هیمن نووسیویه و لیژەدا تەواوی شیعەرەکە لەبەر گۆڤارەکە دەنووسینهوه و گله بێش له هیمن ناکرێ، چونکە ئەو هەر لەبەری بووه و کاتەکش زۆر له میژوو بووه و گۆڤارەکە لەلایە بووه.

ئەمەش تەواوی شیعەرەکە (شیخ ئەحمەدی سریل ئاوابی) له گەڵ ئەو پیتشەکییه کورتە ی بۆ نووسراوه له گۆڤاری (دیاری کۆمەڵە ی. ژ. ک) ژماره ۳ سالی ۱۳۲۲ - ۱۹۴۳ .

«دوای جەنگی رابووردوو کە جەمەهریەتی تورکیا سازبوو، مەحکەمەیک بەناوی (مەحکەمە ی سەرپەخۆیی) داندرا، جەنابی شیخ عەبدولقادر شەمزینی و سەید محەمەدی کوری دەگەڵ هەندێ له گەوره و نادارانێ کورد لەم مەحکەمەیدا محاکەمە کران و هەلبیان ئاوسین. ئینجا شیخ ئەحمەدی سریل ئاوابی کە پیاویکی بەناوبانگی موکریانە ئەم شینە ی خوارووی بۆ شەهیدانی رێگە ی سەرپەستی کورد گێراوه:

ئەم ئاسمانە شینە، کەوا بەرگی ماته مە
ئێجادی واکراوه، کە قوبەهێ هەم و غەمە
بارانی مەرگە، بەفرە کفن، پەعده نەفخی (صور)
ئەرۆ گرانێ، قابیزی ئەرپوخی عاله مە
سەرتیپی، تیپی هەورە، شەمال بۆ سەفی قیتال
نارەنجەکی تەرزیه، تەییارەیی تەمە
رۆژی سیاپە، رۆژ و شەوی تارە، چەرخێ پیر
هەوری لەدوودە، ئاهە، تەمی وی هەموو غەمە
ئەم چەرخە، کۆنە، ماشینەکە ی ژەنگی گرتوو
چەوری نەکا، بەخوێنەکی سوورانی عەستەمە
لەم قەرنی بیستەمی مەدەنیەت بەخوێنی کورد
ژەنگی لەسەر نەهیشتوو، هیشتاکە پیتی کەمە
«تارندراوه چەرخێ ستەم، کارییە
ئەو زولم و جەورە، قسەتی هەرشین زارییه»
خاصە بەخوێنی کوردی شیمالی، هەموو زەمین
گولزاری خوێنە، خونچە سیفەت، دڵ هەموو غەمین

هەوری خەفەت، لە ئەوجی فەرەجدا، موسەلەتە
شادی نەبوو، لە هیچ دلتی دا، نەبێ بەشین
مەحشەر میساله، دەشتی، شیمال، کەرەلا سیفەت
غەمناکە لەم موسیبەتە، سوکانی حەوتەمین
ئەکسەر لەوانە سەیدن و هاشمی نەسەب
میراسی جەدیانه، شەهادەت، کە پیتی گەیین
فەرمانی قەتلی عامی (کەمال) (*) بێ کەمالییە
مەقسوودی، مەحوی دینە، لە ئیعدامی ئەهلی دین
«وا، حەسەرەتا، چرای ئومێد کۆژایهوه
قەتلی، موحەررەمی، لە شیمالی پرایهوه»
(جەنگیز) (کەمال) ئەهلی کەمال، شاهیدی دەدا
کوانی زەمان و عەسری مەغۆل، زولمی واکرا
هەر بەو گوناھە. دۆژمنی دین، مەحوی کردووه
لەو جێ و مەکانی کوردە، کە بیتی (**)
نەسی حەدیسە، تەرکی تورک (***) ئیستە مەحکەمە
بەو زولمە، خیبسی باتینان، بەرمەلا کرا (****)
دڵ بەحری خوێنە، سۆفی مەپرسە، چە فایده
تەعدادی ناکرێ، کە بلتیم چەند خەتا کرا
هاوارە، قەومی کورد، وەرن، رۆژی غیەرەتە
نیسبەت بەئیمە، زولم و تەعەددا چەهاکرا
غوسسەم (****) ئەوەندە زۆرە، دڵم هیندە پر غەمە
سەحباتی ناتیقم (*****)، لە غەمال لال و ئەبکەمە

(*) کەمال: مەبەست له کەمال ئەتاتورکە.

(**) کە بیتی خودا کرا: واتا کە بۆی خواناسی لەو جێگە پیرۆزانه دا وەک مزگەوت و خانەقا ئەکرا.

(***) ئامازەیه بۆ فەرمودی محەمەد(ص) «اترک الترتک ولوکان اخوک».

(****) بەرمەلا کرا: ناشکرا کرا.

(*****) غوسسە: واتە خەفەت.

(*****) سەحباتی ناتق: وتەبێژی بەناوبانگی عەرەب

(۲) لە رۆژی ۲۴ ی ئایاری ۱۹۲۵ (۱۵) مزگەوتی دیارەکر پێ کرا له منالانی کورد و سووتینان.

(۳) واتا کێ ئیمە مەنە بکا لەم باغی بەهەشتە، میراتی باو و باپیرمانە، هەر هی خۆمانە و هەر هی خۆمان
ئەبێ، ئەم شیعەرە بەتورکی دکتۆر فوناد و توویه تی.

(۴) خالید بەگی جبران کە میر لیبوا بووه.

(۵) شیخ عەبدولقادی شیخ عوبیدللالی شەمزینی کە له کوردستانی ئێراندا لەبەر خۆشەویستی بەغەوسی سانی

به نایانگه.

(۶) غه زه نغهر: شیر

(۷) سهید محمهد کوری شیخ قادر، پاریزه برهوه، له ژیر پیتیا سهریان بری.

(۸) شیخ سه عیدی پیران.

(۹) یوسف ضیا، مهبعوسی شاری بتلیس بو له و کاته دا.

(۱۰) که مال: ئەفسه ریکی لاو بووه له خیتلی جبرانی.

(۱۱) قوچ زاده: محمهد عهلی بهگ، یاوهری نالای ههشتی تورک بوو.

(۱۲) قوچ بوو: بووه قوریانی.

(۱۳) شهریف: شیخ شهریف.

هاتن شههیدهکان (۱)

هاتن شههیدهکان، بهجلی سووری خوئینهوه
دایکی وهتهن، ده ههلسه سللاویان بسپینهوه
شیخ قادره له پیتسهوه، سهرقافلتهی ئهوان
چهند جوانه، خوئین و ریشی سپی، پیر و نهوجهوان
سهیری ئەمانهکه، که ههموو کوردی سهف شکهن
رۆحبان فیدا نهکرد و ئهیان وت، بژی وهتهن
قوریانی تۆن بهریزه، که تو غهه له بهر نهبی
بو ئیمه مردنه، نهگهه ئازاده سهه نهبی
مهگری و مهنالته، با بهخهفته، دل شکست نهین
نهختی لهلات ئەمپینهوه و بو بهههشت ئەچن
توخوا لهباتی ئیمه بهچاویکی روونهوه
فهرموو که، خوا ئەزانی له بیرمان نهچوونهوه
ئاخو له فرسه تیکی ترا، بهختیار ئەبین؟
ئیمهش وهکو ئەوان، له دلی میلله تا بژین؟
من وام ئهوی، که حهشر نهکریم، خوئین به بهرگهوه
بهو عهشقی میللیه و بهکزهی سوۆزی جهرگهوه
ئهو ئاگره له دلمهوه، بهریتسه کفنه کهم
تا دوژمنم نهکا بهزوخال، شهرته پف نهکهم

(۱) ئەم شیعره له لاپهه (۱۰۴) ی م. ه دا زۆر به ناتهواوی بلاو کراوه تهوه! نازانم مامۆستا م. ه له بهر کام

دهستنوس یاخود کام چاپ ئەم شیعرهی ودها به شیتواوی وهرگرتوه. له کاتیکدا تهواوی شیعرهکه و بێ ههله له
سالێ ۱۹۵۲دا له میژووی ئەدهبی کوردی عهلاهه ددین سهجادی له باسی پیره میتردا بلاو کراوه تهوه. ههروهها
دوو بهیت له شیعرهکه بهیتی شهشم و حهوتهم لای م. ه چاپ نهکرا بوو. لیتهدا ئیمه تهواوی شیعرهکه، که ئه
دوو بهیتهشی له گهله بلاو دهکه بنهوه.

تاکه بهیت

۱۹۴۸

گویتلکی خو مائی، بۆچ نای به گا؟!

که نای به گا، قوچمان تی هه لالا؟!

من و ئەستیرهکان (۱)

ئهستیره بهرزهکان، ئەدره وشینهوه به شهوه
وهک من به داخه وهن، نه سره وتیان هه به، نه خهوه
چهند ساله، ناشنای شهوی بیداری به کترین
وهک سه سهه رین، شهوی سهوی ناکهینه سهه رین
من خوار و ژوور له دهست چوکهی بیولته، ئەوان
وهک خیتلی خوار و ژوور کهری کورد، ویتلی ناسمان
شهوه، شهونمی ئەوانه چیمه ن ئاو ئەخواتهوه
رۆژ، ههلمی ئاوی چاوی منه، سهه ریه خاتهوه
دوی شهوه، بهری بهیان بوو، دهگریان به سهه ر منا
منیان که ساس ئەبینی، له ناو دۆست و دوژمنان
دلسۆزی وام نه دیبوو، که بۆم بگری، وهک خه شیم
فرمیتسه که ی ئەوان بوو، به ئاونگی تیگه بییم
(با) م راسپارد، بلتی که خه فته بۆچ نه خۆن ئەوان؟
وهک ئیمه نین، نزیکتیری لای باره گای خودان!
راسپیریان نووسی بوو، به شهونم، له سهه ر گیا
تا ناسمان، پریشکی به دی ئیوه، هه لپژا
هاوکاری کوردهکانی سهه روو گه بییه ناسمان
بهو دوو که لێ هه ناسه به، ئاو دی له چاومان (۲)

(۱) پیره میتر دوو جار له ژبانی خویدا ئەم شیعرهی بلاو کردۆتهوه. بهکه مجار له رۆژنامه ی (ژیان) ی ژماره

١٩٢٦، جاری دووهم له گه لاویژی ژماره ٧، ٨ی سالی ١٩٤٢. شاعیر جاری دووهم له گه لاویژدا دهستی به شیعره که دا هیناوه توه و ئیمهش له بهر نه و نوسخه یه نووسیمان هوه. نهوی لای م. ه که نازانم له کام سهراچوهی وهرگر توه هلهی زوره و نه دهکرا هه مووی له پراویژدا راست بکهینه وه.

(٢) پیره مپیرد، له و نوسخه یه یه رژنامه ی (ژیان) دا که باسمان کرد نه و چند دیره په خشانه جوانه ی له کوتابی شیعره که وه نووسیوه و مه بهستی له کوردی په تی نووسینه (نه م کچه کورده م، که به م جلله کوردییه، په تیبیه، پوشته کرد توه و پرتو لیک بیگانه ی تیا نییه، پیتی لیج نه نیم، ته نیا له جل برینه که یا دهستی تیا به کالاکه ی والا یه کی منی تیا نییه، هی یه کی که، له پینگه یشتوه، تیگه یشتوه، به شه و قه پر شه و قه کانی و ته ن. که واکه ی بهری سه رو به ره، سه رکه و ئی، به رکه و ئی. نه و منی هینا یه سه ر سه و دای کوردی په تیبی نووسین، به شورتیکی زوره وه، نه یه و ئی نووسیمان چاک و پاک و ریکوپیک بئ. تیکه ل و پیکه ل نه بئ. گول بئ، په بیکول نه بئ. به چرای خومان به پیردا پوژین و به پوچه بچین. له م دیاره دا نه مه له وه وه دیبیری داوه. دیاره نه بئ بکری به دیبیری (نه و) (* خوا یارین.

(*) نه و: مه بهستی له نه حمده به گی توفیق به گی. موته سه ریفی نه و کاته ی سلیمانی بووه.

پن هه لخنزان (١)

١٩٢٦

پن هه لخنزان، به بهستی خه زان، هه لده سینه وه
سال بئ به هار نییه، به به هار، هه ر ده ژیهینه وه
حه قی حه یاتی میللی که که وه ته کلیشه وه
(صور ته بذیره) ره نگی به قا، به و قلیشه وه
چهند ترسنوک و بئ وره بوون گه نجه کانی کورد
مه نیوس نه بن، به بایه کی، بئ واده، ده ستویرد
پتیمان بلتین ته که روره ته ئریخی کائینات
رؤما و (دوچه) چی بوون و ئیستا، چپیان لی هات
نه م دیجله یه، که ئیستا، به بئ خه م، ده کا گوزهر
نه و دیجله یه، هولاکو، بهری به ستبوو به سه ر
نه مری که شه مسی طالعه، به و طالعه قه مه ر
نه گرتته باوهش و جلی نووری، ده کاته به ر
به و شه و قه تازه، شه و قی له شه رقا نه کا ظهور
به و مانگ و روزه، ده رده که و ئی، شاهراه نور

(١) نه م شیعره له دیوانی پیره مپیردی م. ه دا نییه. شاعیر دوو جار بلاوی کرد توه. جار یک له (ژیان) ی ژماره ٤٤ سالی ١٩٢٦ جاری دووهم له (ژین) ی ژماره ٧٤٢ ی سالی ١٩٤٤. له بهر نه وه ی شیعره که له و دوو بلاو

کردنه ویده دا نه و نه دده جیاوازی زوره ناچار هه ر دوو ده قه که مان نووسیوه وه.

پن هه لخنزان

پن هه لخنزان، به بهستی خه زان، هه لده سینه وه
سال بئ به هار نییه، به به هار، هه ر ده ژیهینه وه
نه م خاکه به رزه، فییره به زوقم و به فر و با
وا بای به هار، له شگری زستان، نه دا به با
چهند ترسنوک و بئ وره بوون، گه وره کانی کورد
نه و مید نه بن، به بایه کی، بئ واده، ده ستویرد
پتیمان بلتین ته که روره ته ئریخی کائینات
رؤما و له وچه چی بوون و ئیستا، چپیان لی هات
نه م دیجله یه، ئیسته که سه ر به ست، نه کا گوزهر
نه و دیجله یه، هولاکو، بهری به ستبوو به سه ر
سه د کاسه گل، له کاسه ی که لله بان، کرا
چهند (نادر و ره زا) له سه ر نه و ته خته دانرا
نه م کورده، گورده، ناوی له ناو ناچی مایه وه
رؤژی نه ویش به ری ده که و ئی، دیتته کایه وه
عه شقی ژبانی میللی، که که وه ته کلیشه وه
نه درئ له چاپی ژین و ژیان به و قلیشه وه

حسی کوردی لاوکی ساده ی دهوی (١)

نه ده بیاتیککی مومتاز: شیعیری بئ نوقته ی کورد:

١٩٢٩

وا ده می ده وره ی ره و احه، گول له سه حرا ره و نه دا
مه ل، له گه ل گولدا، دل ناگاهی له سړی له و ح نه دا
(طوری) سووری لاله، ناگری (طوری) موسا هه لده کا
نه و گری (طراهه) نه م سیحری حه لاله هه لده کا
هه ر ده ئال و سوور و مؤره، وه ک که وای سوورمه ی عرووس
گول گه لای لوول کردوه وه ک طوریه ی دلداری رووس

ساحه‌ی وادی، له‌واده‌ی پرووی سه‌ه‌ردا (طاوسه) (۲)
 که‌لکه‌له‌ی ئەم مو‌لکه، دوو سه‌د کاوسی لێ ئاوسه
 عه‌کسی میهر و مه‌ه، له‌ پروودا سلسله‌ی داوی دلّه
 طالعی کورد هه‌روه‌کوئو سلسله‌ی لای سه‌ر دلّه (۳)
 گرمه‌ گرمی هه‌وری دوور دێ، کێ ده‌لێ دلّ ده‌سه‌روێ
 رۆحی علوی کورد سه‌مای ئامالی سامالی ده‌وی

- (۱) ئەم شیعره شاعیر خۆی له‌ رۆژنامه‌ی (ژیان)ی ژماره‌ ۱۷۳ی سالی ۱۹۲۹دا بلاوی کردۆته‌وه.
 (۲) لای م. ه له‌ دیوانه‌که‌دا ل ۶۵ نووسراوه «ساحه‌ی وادی له‌واده‌ی سه‌حرا طاوسه» که‌ دیاره‌ هه‌له‌یه و مانا
 نابه‌خشی.
 (۳) لای م. ه نووسراوه «طالعی ئەم کورده‌ وه‌ک ئه‌و سلسله‌ سه‌دری دلّه» که‌ نازانم ئەمه‌ مانای چی ئه‌به‌خشی.

کۆستی بوومه‌له‌رزهی پینجوبین (۱)

۱۹۴۶

دل‌خۆشیمان ئەداته‌وه‌ خوا، گوايه‌ کێی بوئ
 به‌و ویستنه، ئەبێ خه‌فه‌تی زۆری به‌رکه‌وئ
 ئەم کورده‌ ره‌نگه، ئەو ئەسه‌ری خۆشه‌ویسته‌ بێ
 رۆژێ نه‌بوو که‌ چه‌رمه‌سه‌رتی قورسی تووش نه‌بێ
 شاعیر ئەلێ، به‌لا، که‌ له‌ لای خوا خرايه‌ رێ
 سه‌رده‌ق، له‌ پيشه‌وه‌ گه‌ره‌کی کوردی دپته‌ رێ
 ياخود ئەگه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌بێ به‌رزه‌ جیگه‌ی
 به‌رزی نه‌وی، نه‌وینه‌ په‌لی ئیمه‌ تا به‌که‌ی
 به‌رزی ته‌وژمی، به‌نده‌نی به‌رز و نزار بوو چوو
 وا ره‌و ئەکه‌ین و له‌شکری بیگانهمان له‌ دوو
 ته‌کلیفی تۆ خوايه، له‌ وه‌سعت، وه‌سیعتره
 تووشی به‌لایه‌ بووین، که‌ له‌ تاقه‌ت به‌ده‌رتره
 جارێ له‌ ئاسمانه‌وه‌ بوو، ئیستا له‌ژێر زه‌مین
 مووی گا ئەکا به‌تیر و په‌لامار ئەدا به‌ قین

مه‌له‌ندی سه‌ر حدود، په‌که‌مین به‌نده‌ری گوزین
 بێ ئیلتی جاف، گوزه‌رگه‌ بوو، ئیلاخی پینجوبین
 ئیستا به‌بوومه‌له‌رزه‌وه، که‌وته‌ زه‌له‌له
 مالیان پروخا و له‌ترسی ژیان که‌وته‌ په‌له
 ئۆف خوايه‌ وا منال له‌ خه‌وا، نووستوه‌ و شه‌وه
 ده‌ستیشی وا له‌ گه‌ردنی دایکیا و ئەژی به‌وه
 کاتی ئەزانێ، خانوو به‌سه‌ریا پروخا، له‌ پر
 هه‌ر گرمه‌یه، زه‌وی هه‌موو، دیت و ده‌چی به‌گور
 دایک به‌ره‌حمه‌وه، ده‌ستی خۆی دایه‌ به‌ر ورووژم
 دار و دیوار، به‌سه‌ریه‌که‌وه، که‌وتوه‌ته‌ ته‌وژم
 هاوار و بانگه، ورد و درشت، شین و رۆیه‌تی
 کێ گوتی له‌ کێیه، هه‌ر که‌سه‌ ده‌ریه‌ستی خۆیه‌تی
 ئیستا ئەمانه‌ هاتوونه‌ ژێر بالی ئیمه‌وه
 هاوخوتینه‌کان، خۆیان ئەخه‌نه‌ مالی ئیمه‌وه
 لاوان به‌جاری که‌وتوونه‌ جۆش و خه‌رۆشه‌وه
 ته‌مسیل و باربوویانه‌ به‌هه‌ول و په‌رۆشه‌وه
 ئاواته‌که‌م ئەبینم، ئەوا هاته‌ دی، به‌چاو
 ده‌سته‌ی کوران به‌مه‌شه‌لی فریاوه‌ که‌وته‌ ناو

- (۱) ئەم شیعره له‌ دیوانی پیره‌مێردی م. ه دا نییه.

بۆ لافاوی سالیمانی (۱)

۱۹۳۲

شینیی زیان بو ژبان

چلکه‌ هه‌ورێ، که‌وته‌ پرووی ئەم ئاسمانه‌وه، تالی کرد
 هاته‌ گرم و هۆر، با و هه‌وره‌تریشقه‌ ده‌ستوورد
 هه‌وری پایز، زۆر له‌سه‌رخۆیه، گوره‌ و ناله‌ی نییه
 هه‌ر ده‌مانوت، ئەم پرووسکه‌ و لێزمه‌یه‌ کاری چیه‌

پېره‌مېترد بۆ جارى دووهم له ژماره (۵۸۹)ى ژبىنى سالى ۱۹۴۰د چوار بهيت له و شيعره‌ى پېشوو بلاو ده‌كاته‌وه، به‌لام هه‌ندى ده‌ستكارى و ئالوگۆزى تىادا كړدووه، به‌تايبه‌تى كوټايى شيعره‌كه دوا بهيتى له‌م نوسخه نوټيه‌دا زۆر جوان ده‌ستكارى كړدووه و له بهيتى كوټايى ئه‌وى پېشوو زۆر پر مانا و شاعيرانه‌تر و جوانتره.

خه‌لك له‌ناو شيرين خه‌وا، نووستوو به‌پرخه‌ى گهرمه‌وه كاتيكي زانى، سهر ئاو كه‌وته‌وه، له جيگه‌ى نهرمه‌وه قاو و قيژى دايك و مندال و زريكه‌ى بي كه‌سان لرفه‌لرفى ئاو فراندن، نه‌عره‌ته‌ى خانوو رووخان مال ويرانى خانوو مان و روو له زستان، پى په‌تى ناهوميد و رووت و برسى، دىلى ده‌ستى نه‌گبه‌تى بۆ ئه‌مانه ههر كه‌سى هوشيكى ئينسانى بيى ئاوى چاو، كيسه‌ى دراو، دىنيته‌ ناو، سانى ده‌بى

بورجى رۆزى كورد^(۱)

۱۹۴۵

بورجى رۆزى كورد، كه رۆژه‌لات بوو
هه‌لمان هه‌لنه‌كه‌وت، به‌شمان هه‌لات بوو
قافيه‌ى ئه‌كراد، ههر به‌دنيهاد بوو
بوومى شووم له شوين بوونمان دلشاد بوو
سه‌رچاوه‌ى ديجه‌له، له دياربه‌كرا
هيند خويى كوردى، تيكه‌ل ئه‌كرا
وهك ئه‌رخه‌وان سوور، ئه‌بوو به‌لافاو
پيره‌ژنى چه‌رخ، ئه‌يكرد به‌سووراو
هه‌تا خوا واى كرد رۆژ گه‌رايه‌وه
دادى هه‌ژاران، پرسه‌رايه‌وه
له رۆژ ئاواوه، رۆژمان بۆ هه‌لات
غولى مه‌غولى بيبابان هه‌لات
ئه‌لين كاتيكي رۆژ، ئه‌گه‌رپه‌ته‌وه
ده‌ورى زۆردارى، ئه‌بهرپه‌ته‌وه

كه‌وته بارينيكي وا، ئاوى به‌خوهره‌م لى پزا
وات ده‌زانى، ده‌ركى كوونده‌ى سه‌ره‌ره‌وژپه‌ر هه‌لپزا
كرديه لافاوئيكى وا، هه‌ژه‌ى له گهرمه‌ى هه‌ور ئه‌چوو
ده‌ت وت، ئه‌رز و ئاسمان، دوو دوژمنه تيك هه‌لده‌چوو
خه‌لك له‌ناو شيرىنى خه‌وا، نووستوو به‌پرخه‌ى گهرمه‌وه
كاتيكت زانى، سهر ئاو كه‌وتن، له جيگه‌ى نهرمه‌وه
قاو و قيژى دايك و مندال و، زريكه‌ى بي كه‌سان
لرفه‌لرفى ئاو فراندن، نه‌عره‌ته‌ى خانوو رووخان
ئوف له هه‌وارى ئه‌وانه‌ى، وا به‌زۆر ئاوى فران
دايكى، چوار مندالى ئاوى بردى، هه‌ناوى هه‌لكزان
خو ئه‌وانه‌ى، وا له‌ژپه‌ر خانوى ته‌په‌يو مانه‌وه
رۆحيان ئه‌سپارد، به‌ناچارى به‌دهم گه‌ريانه‌وه
ههر كه‌سى هه‌ولئى سه‌رى خوئى بوو، براى بير چووبووه
خه‌لك وره‌ى به‌ردا بوو، به‌م توفانى تاريكه شه‌وه
خو زباني مال و خانوو، به‌م هجموى ئاوه‌وه
شه‌كر و چا و كوټال به‌جارى، كه‌وته ژپه‌ر لافاووه
تانجه‌ر هات، ئه‌رخه‌وان سوور، سوورى بووكيى ده‌كرد
شه‌كرى شارى كرده شه‌كراو، ههر به‌بار كوټالى برد
خوا ده‌زانى، ههر كه‌سى هوشيكى ئينسانى بيى
تير و پر ئه‌گرى به‌سه‌رمانا، ئه‌گه‌ر دوژمن نه‌بى
مال ويران، بي خانوو مان، روو له زستان پى په‌تى
ئيمه بۆ (سوريا) پيتايمان ئه‌نارد، بۆ به‌كيه‌تى
ئسته‌ ليقه‌وماو و داماو، كه‌ساس و جه‌رگ براو
چى ده‌بى، با جامعه‌ى خاكي عيراقيش بيته‌ ناو
خوايه تو فرياكه‌وى، توئه‌ى هه‌ژاريمان بكه
چونكه هه‌وارمان به‌تويه، ده‌ستگيرت بى شكه

(۱) پېره‌مېترد ئه‌م شيعره‌ى بۆ ئه‌و لافاووه وتووه كه له تشرىنى دووهمى سالى ۱۹۳۲د له سلېمانى هه‌ستاه و زياتيكى زۆرى داوه. هه‌روه‌ها (ره‌شيد نه‌جيب و حه‌مدى به‌گى ساجييقرانيش بۆ هه‌مان لافاو شيعريان هه‌يه. ئه‌م شيعره‌ى پېره‌مېترد له ديوانه‌كه‌ى. م. ه دا بلاو نه‌كراوه‌ته‌وه.

ئەبیت بەدەوری، مەهدی سەر زەوی
 لەسەر ئایەتی (خاتم النبی)
 پەیرەوی (نبی) دیموکراتییە
 دیموکراتییە، روو لەهاتییە (۲)
 من باوەرم کرد کە ئەم ئاینە
 ئاوتینە یە بۆ کوردی ساف سینە
 بۆیە ئینگلیزم بەدڵ خۆش ئەوی
 ئەمجارەیش فریای ئیمە ئەکەوی (۳)
 ئەگینە من خۆم، لەکێ دادمە
 نان و کەباب، سەرو زیادمە
 مایە ژبانی، ئیمە کە (با) بێ
 بۆ نە یگۆرمەوه، من بە کەبابی
 خوا تۆفیق وەهیبی و جیاووک بەیلت
 بۆ پێشەوایی و سەر بەرزێ خێلتی (۴)
 ئەو دوو پیاوهمان کە خۆتندەوارن
 جیتی هیوای گەلن، کەفیداکارن

(۱) ئەم شیعەرە بۆ کۆماری مەهاباد وتوو. م. ه نووسیبووە کە ۲۸ی حوزەیرانی ۱۹۴۵ شیعەرە نووسراوە. بەلام ۲۸ی حوزەیرانی ۱۹۴۵ ڕیکەوتی بلاوونەوهی ژمارە (۷۹۲)ی ڕۆژنامە (ژین)ە کە ئەو شیعەرە تیا دایە نەک دانانی شیعەرە.

(۲) دیموکراتییەت: دروشمی بەرە ی سۆتندخوازەکان بوو لە شەری جیهانی دووهدا. م. ه.

(۳) لە لاپەرە (۳۱)ی دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا نیوێ دێری یەکەمی ئەم بەیتە دەستکاری کراوە بە «من سۆتند خوارانم بۆیە خۆش ئەوی» لە کاتی کدا لە ڕۆژنامە کەدا کە م. ه. شیعەرە کە لە بەر نووسیبووە نووسراوە «بۆیە ئینگلیزم بەدڵ خۆش ئەوی». وە ئەم نیوێ دێرە هیچ کەمی و ناتەواوە بەرە و رووی پیرەمێرد ناکاتەوه، چونکە نەک پیرەمێرد، بە لکو زۆر لە ڕۆژنێرانی ئەو کاتە چاوەرێتی دەستکەوتیک بوون بۆ کورد ئەگەر جەنگ کۆتایی بیت. وە ئینگلیزیش کە یەکتیک بوو لە هێزەکانی (حلفاء) ئەو دەنگوباسە ی گەیانندبوو گۆتی کورد و، بەلام دوا یی دەرکەوت کە ئەو پرویاگە نەدیە تەنها تاکتیکیک بوو بۆ بەرزەوهندی خۆی لە کاتی جەنگدا.

(۴) م. ه. نازانم لە بەر چ هۆیک ئەو دوو بەیتە لە بەر ڕۆژنامە کە نە نووسیبووە وە لە دیوانە کەدا چاپ نەکراوە. لە کاتی کدا کاروکردهوه و خزمەتی هەر یەک لە (تۆفیق وەهیبی و مەعروف جیاووک) شتیک نییە فەرامۆش بکری. دەبوو مامۆستا م. ه. ئەو ئەمانە تە پاریزی.

ئەستێرە ی بەختم (۱)

۱۹۴۷

ئاسمانە کە ی، جیتی ئەستێرە ی بەرز
 ئەدرە وشیتەوه، بەشوعلە ی سەد تەرز
 ئەو دەمە ی تیشکی، ڕۆژ ئەدا لە ئەرز
 بۆچ ئەستێرەکان، دێنە ترس و لەرز؟
 خوا وای کردووه، ڕۆژ بالادەستە
 مانگیش لەروویا زەبوون و پەستە
 ئەمە تەقسیمی، ڕۆژی ئەلەستە
 عالەم لەم سەر، گێژ و دەم بەستە
 وای تەرتیب داوه، رەحمانی رەحیم
 و فـوق کل ذي علم، علیم
 لە راستی قووت، کە نەبێ تەسلیم
 دیارە ئەکەویە، گێژێ ترس و بیم
 دەستێ نەتوانی، لەبندا بیبیری
 ئەبێ بیشۆیت و بە خاوی بیسیری
 کە وچ لەسەر پرد، ڕیتی لەتۆ بیری
 ئەبێ ملوانکە ی مووروی، بۆ بکیری
 ئەمسالیش دیسان، وا شەشی ئەیلوول
 لە فەلەستیندا کردیە، گەردوولول
 عالەمی ئیسلام، دلگیر و مەلوول
 کوردیش بەجاری، هاتنە جوڵە جوول
 ئە ی سپەهیی پیر، ئەو ئەستێرانه
 هەریە کە شانی، هەر یەکی کمانە
 ئەستێرە ی بەختی، منیش لەوانە
 بیگۆرەوه، ئیـسکی گرانە
 ئەستێرە یەکی، وای لە شوین دانێ
 ڕیتی سیاسەتی، دەوران بزانی

شهو قیچی وای بی، گهل پیتی پروانی
نهک کاروان کوژهی، کوردبی و نهزانی

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره میتیدی م. ه دا بلاو نهکراوه ته وه.

یادیکی جهزین (۱)

مارت (نازاری) ۱۹۴۹

پیاو ئەبێ له سههر، قهولی بمینتی
سهرومالّ بدا و، به لیتن نه شکینتی
له سههر پیتستی خۆی، شهقی کهن وهک گا
پیتستی که لله یشی، بئاخن له کا
باز گهشتی نه بی، له ئاستی مهردی
ته ئریخ بی بلتی: کوردی نه بهردی (۲)
خۆ ئه گهر له پتی، میللیه تا بی
نازا و شیلگی بر بی، نه به زئی تابین
من ئەم مهرده یه م، له کوردا دیوه
شیننی شه هیدان ئە مهی نووسیوه
ئه مرۆ که بیست و چواری نازار بوو
سهرداری کوردان سههر له سههر دار بوو
له دیار به کرا، گه وره کانی کورد
له تهناف دران، ناله یان نه کورد
شیخ قادر نه وهی شیخ عبیدالله
ئیرسی جدی بوو، زولمی که ره لا
له سههر سیداره، بانگی کرد مه گرین (۳)
با من بکوژریم، میلله تم بژین
دکتۆر فوئادیش، وتی وا ئە مرم
میراتی باوکمه، من وهری ئە گرم

من هه موو سالتی، بیره یه خه مه وه (۴)
هه م به فه خه وه، هه م به خه مه وه

(۱) پیره میتید ئەم شیعره ی بۆ کاره ساتی شه هید بوونی شوژشگێرانی کورد و تووه له تورکیا که سالتی (۱۹۲۵)
پرووی دا. له (ژین) ی ژماره ۹۵۹ ی مارتی ۱۹۴۹ دا بلاو کراوه ته وه. ئنجا نازانم ۲۴ یاخود ۲۵ ی نایار که
رۆژی کاره ساته که یه چۆن لیره دا بۆته ۲۴ ی نازار (مارت)؟! ئەم شیعره له دیوانی پیره میتیدی م. ه دا بلاو
نهکراوه ته وه.

(۲) له رۆژی نوێی ژماره (۱) و له دهفته ری کورده واری ژماره (۳) دا وشه ی (ته ئریخ) کراوه به میتیژوو.

(۳)، له رۆژی نوێی ژماره (۱) و دهفته ری کورده واری ژماره (۳) دا نووسراوه:

«له سههر دار بانگی ئە کوردن مه گرین»

با من بکوژریم، هۆزه که مه م بژین»

(۴) ئەمه هه لیه و پیره میتید خۆی له و ژماره یه ی (ژین) دا که باسمان کرد به و جوژه ی ئیمه ی نووسیوه. ههروه ها
بیره خه مه وه راسته نهک بیری ئە خه مه وه.

ئاوات (۱)

۱۹۴۴

بولبول به هاره، شه تاو به هاره
بانگ ئە کهن ئە لیتن، به هره ی به هاره
ئارایشی دا، به هه رده و کۆهسار
خه مالتی له گولدا، دهشت و به رینار
نه ورۆز، رۆژی نهو، له نیسو جیهاندا
ژینی دابهش کرد، به کوردستاندا
دریخ، به هاری من ئە مه نییه
که زوو به سه رچوو، گول که لکی چیه؟
ئه مه وێ خاکی کوردستان، یه کسه ر
گولگی گیاندارمان، بۆ بینیته بهر
لاوان وهک لاولاو، بئالتینه دار
بۆ خاکیان بینه، په رژینی گیاندار

ئەوسا كوردستان، ئەبى بەباغى
خوتىندن تىبا بىي، بەشەو چراغى

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى پىرەمىرد م. ه دا بلاونە كراو تەو.

ئەم خاكە پاكە

ئەم خاكە پاكە، هپندەم لا چاكە
بەشۆرى سەوداى دىدەم ئمناكە
بە تەماشاي دوور، تىرى لى ناخۆم
كەى دەمكىشىتە، سىنەى خۆى ناخۆم (۱)
من بەسەر ئەودا، ئەوئش لەسەر من
بەيەكتەر شاد بىن، بەكوئرى دوشمن (۲)
لەمەودوا ئەگەر، ئىواران ياران
لە دووم بگەرپىن، وام لە كوئساران
كارئىزى شەرىف، دەمى بەرەبەيان
برىقەى وئىنەى (۳)، سىنەى بەرەبەيان
ئارامگاي شۆخى، دىدە مەستانە
رەشىنەى روخسار، حەسەت كىشانە
لە گردى يارە، چاوم لىيەتى
نازانم وئىلى، سەوداى كىيەتى
ياخوا ئەو كەسەى، كە ئەم دوو سائە
لېم كەوتە گىزە، وەك زەردەوالە
نەى هپشت ئاگرى، يارە بگرپى
چەقۆى ئاھى من، جەرگى هەلدپى
بەنەشەى بەھار، لەو مېرغوزارە
كوئەبوونەو، خەلكى ئەم شارە
سەيرى شىرىنىي، ولاتيان ئەكرد
داخى زستانيان، لە دل دەرتەكرد

نیشتمان بەسەير، دپتە بەرچاومان
بە «حب الوطن» بەرز ئەبى ناومان
من زەوقى شىعەرم، بەچەشم ئەندازە
شەنەى بەيانم، لەگەل هامپرازە
ئەمەوى گۆئزە و ئەزمىر بى بەرپىم
وەك قەبسى دوجەيل پىايا بگەرپىم
لەگەل بالندە و، درندەى يار بىم
وەك تاق تاق كەرە، شەوان بىدار بىم
هەر جىيەك خاكى ولات پر نم بى
هەر شوئىنى دانەى ئاو لەسەر لم بى
ئەوہ جىيى جۆشى گىرمانى منە
ئەوہ هەوارى هاوارى منە

(۱) لای م. ه ئەو بەیتە بەم شپۆ تىكدرارە. پروانە ل ۴۸ى دیوانەكەى پىرەمىرد.

«بە تماشاي دوور تىرى لى ئەخۆم»

كەى دەم گەيشتە سىنەى خۆم ئەخۆم»

كە ديارە بە بەراورد لەگەل بەیتەكەى سەرەودى ئىمەدا دەزانریت ئەمە هەم هەلەبە و هەم ماناش نابەخشى.

(۲) پىرەمىرد هەمىشە نووسىوئەتى (دوشمن) ئەينووسىوئە (دوژمن).

(۳) راستىيەكەى (برىقەى وئىنەى) بە نەك وەك لای م. ه نووسراوہ برىقە و وئىنەى.

تاكە بەيتى (۱)

فائق بو ئەمەى كە بىي بەكورد
ناومان نا هوشيار ناوى تەبدىل كرد

(۱) ئەم شىعرە، پىرەمىرد و حوسپىن حوزنى هەر بەكە نىو دپرىيان نووسىوئە و ناوى (فائق تۆفبىق) كچەزاي پىرەمىردىيان كرد بە (فائق هوشيار).

نالهی دلتەنگی (۱)

حوزەبیرانی ۱۹۴۸

ئەم قەومی کوردە، ئەگەر تێنەگا
 کە غایەیی چیبە؟ روو لە کوئی ئەکا
 سەر گەشتەیی چۆل و بیابان ئەبێ
 ناگاتە هەوار، سەرگەردان ئەبێ
 تا یەک نەکەون، رێگە دەرناکەن
 ئەبێ بەکۆمەل وەتەن ئاواکەن
 ئەم خاکە ناوی، خاکی عیراقە
 لەسەر زەمبندا، بێ وینە و تاقە
 دوو تیرەیی برای، یەکی تێدا یە
 یەک دین و ئیسلام، بەندەیی خودایە
 (لا عصبية في الإسلام) رێتە
 فەرموودەیی نەبی، هەمووی بەجێتە
 خۆ خوا داوینن، ئەوەی رەهەبەرە
 نەسلی هاشمی، شوێن پێغەمبەرە
 ئەوەی خراپە، قەدر نەزانی
 چونکە گیرۆدەیی جەهل و نەزانی
 ئەگەر بەخوێندن، لەمانە نەگەین
 وەک کەر کەری بار، بۆ خەلکی ئەبەین
 ئەگەر ئەتەوئ، کەرت مەحکەم بێ
 نەخوێندەواریت، ئەبێ زۆر کەم بێ
 ئیقبالی ئومی، گەر و دەورێکە
 وەکو نیشانەیی پەلە هەورێکە
 هەتا سایەمان تەواو بەرز ئەبێ
 پەل و پۆی عیلم و فەن سەد تەرز ئەبێ
 بەتەقو هوری تەفەنگ و هەرا
 کاتیکیان زانی، لێفەکە برا

بە کۆلانا، کەس بەنەرتن
 گەلێ لە گەلان، بەجێ ئەمێن
 خۆمان لە حوجرە بدزینەو
 لە مائی باوکمان ئەگۆتینەو
 کە کاسبێ تر، لەناوا نەبوو
 ئیتر چاوەرتی وەزبەین هەموو
 خۆ میریش معاش بەئومی نادا
 هەموو هیوامان ئەروا بەبادا

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بلاو نەکراوەتەو.

قەلەندەر تۆراو (۱)

۱۹۴۹

کاری ناچاربە، بێزار لە شەوی ئەم شارەم
 چەند رۆژێکە بەتۆراوی، لە گەردی یارەم
 گەردی یارە، وەکو ئاتەشکەدەیی نەورۆز بوو
 وا کۆژاندیانەو، سووتای گەری ئەو نارەم
 کەس نییە، هەمەمی نالەیی شەوی بێداریم بێ
 باری زۆر قورس بوو، دەریەستی دلی بێچارەم
 دەستەلاتم نییە، چی بکەم، ئەمە کاری خواپە
 چاکی ناسیوم ئەزانی، کە کەری ئەم بارەم
 کردەووی خۆم ئەزانی، کە نەتیجەیی وایە
 ئیستە رابووردوو، فایدەیی چیبە ئەم هاوارەم

(۱) سالی ۱۹۴۹ رێگە نادەن پیرەمێرد وەک سالان ناگری نەورۆز بکاتەو. ئەویش داخی دلی خۆی بەم شیعەرە دەردەبرێت. ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێرد م. ه. دا بلاو نەکراوەتەو.

له بهردی توانج (۱)

تشرینی یه که می ۱۹۴۳

له بهردی توانج، هیند سهرم سورما
 بهرد بوو به کولانهی سهرما له سهرما
 به فیره، بی و بفره، به پیچ و دهوره (۲)
 بزگهرمی سهرما، سهرمایه ی دهوره
 له فلهک دلم له خوئی نامینئ
 که، که چیی له گهل مندا نه نوینئ
 سهری خورشیدی بووکی برپوه
 به پاشکوئی خویدا هلی واسیوه
 پیتم نه لئین پوکهر مه که، حه رامه
 نه وهی حه لال بی، له م شاره، کامه؟!
 کیلویهک شه کر، له جیی یهک ته نه
 نه وهی هه رزان بی، لافی وه ته نه
 سه رده میک باو بوو، نیشتمانپه رست
 نیستتا برستی، براوه به رست
 داخی داخداریم، ناوه له ده ستم
 که وتبیتتم، وه ته نپه رستم
 به ریکه وت هه رچی، بوئی ریکه وت رۆژی
 وهک ده عبا په نجهی، دایکی نه کرۆژی
 پیستی روومه تیان، هینده نه ستووره
 ته ری و ته ربقی، زۆر له وان دووره
 سا خوایه به سییه، نه م ته نگانه یه
 که یف و قرپ و جرپ، بو بینگانه یه

(۱) پیره میترد نه م شیعردی له سالی ۱۹۴۳ دا نووسیوه و له لاپه ره ۲۴۱ م. ه دا هه یه. جاری دووه میس سالی
 ۱۹۴۸ بلاوی کردۆته وه و جیاوازی نه مجاره دیان له گهل شیعره که ی (۱۹۴۳) دا زۆره. بویه به باشمان زانی
 نه ویش بنووسینه وه.

(۲) نه م به یته لای م. ه چاپ نه کرابوو.

هه مان شیعردی له سالی ۱۹۴۸ دا به جیاوازی له گهل نه وهی پیشوودا:

له فلهک دلم، له خوئی نامینئ (۱)
 نه م جهوره له گهل کوردا نه نوینئ
 سهری خورشیدی، بووکی برپوه
 به (به ن ساموته) (۲) هه لیان واسیوه
 پیتم نه لئین غه یبهت مه که حه رامه
 نه وهی حه لال بی، له لامان کامه؟!
 هیند شت گرانه، کیلویهک ته نه
 نه وهی هه رزان بی، لافی وه ته نه
 داخی نه مانه م، نا له پشت ده ستم
 نیتر قهت نه لئیم، وه ته نپه رستم
 به ریکه وت هه رچی، به ریکه وت رۆژی
 وهک تووتک په نجهی، دایکی نه کرۆژی
 توفانی نووحه، که وه ته ته نگانه
 مندال نه خه نه، ژیر پی پروانه
 هه ی نه وتۆ، دایکی وه ته ن، باس نه کا
 بزگه نی، نه هلی، ناموس کاس نه کا

(۱) نه م شیعردی له دیوانی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

(۲) به ن ساموته: نه و تاله به ن یاخود چه رمه یه که سوار به ملاو به ولای زینا دایناوه هه تا نیچیری پیادا
 هه لواسئ.

تا که بهیت

۱۹۴۸

هه ر که سی هه لکا، به وشک و به ته ر
 بی غه متر نه ژی، له شای به حر و به ر

ئەم قەومى كوردە، زۆر گەورەى بوو
 بەلام ھەرىكەتەى، بۆلايەك چوو
 (نادر) و (كەرىم خان) كەوتوونە ئىيران
 عەزىزى ميسرە (صلاح الدين) مان
 ئەمانە بەشى، ئىداريمان بوو
 لە ئاسۆى عيلما، بۆلندترمان بوو
 چونكە كوردستان خۆى بى نسيبە
 ئەدیبەكانى تىادا غەرىبە
 خۆ (ئەحمەد شەوقى) و (محمەد عەبدە)
 شووعەراى عەرەب، لەلايان عەبدە
 داخى سەرداخان، جەميل زەھاوى
 لەناو كورداندا ون بووبوو ناوى
 بەلئى مومكىنە، جەميل ئەدزرى
 بەلام زەھاوى، لە كورد ناخوازى
 باعەبىش بووبى، كافى زەھاو
 ھەرچى خۆى گۆرى، ديارە بەدناو
 مستەفا پاشا، بۆيە پەسەندە
 فەخرى بەكورد بوو، لای خوا و بەندە
 لەو سىيە تيشدا خۆى لى نەگۆرا
 بەو سىيە تى خۆى، لە سەيوان نىژرا
 لەسەر كوردىكمان، غىرەتى وابوو
 بەگژ شاھىكى ئىيراندا ئەچوو
 بىگرە باوشت، ئەى گردى سەيوان
 پاشاى كوردستان، ھاتو بەميوان
 كورگەل گەورەتان ئەگەر خۆش بوئ
 زۆر گەورەى ترتان، تىا ھەلئەكەوئ
 ئەمەرى ئەم يادە، بوو بەيادگار
 زۆر كەس ھەول ئەدا بۆمان بىتتە كار

تاكە بەيت

ئەو رۆژە خۆشە، دلئتى تىا خۆشە
 رۆژى رەش، جەژنىش، ماتەمە و بۆشە!

بۆتەى سروشت

رەنگى ژەنگىكى، كە بۆتەى سروشت (۱)
 قالىبى كوردى، منى پى دارپشت
 خۆ تاكو دەمرم، لىم نابىتتەو
 كەواتە واتەى چىم لى بىتتەو
 بەلئى ھەر كوردم، كوردىكى سەرچل
 پەژارەى ھەژار ئەبەمە ژىر گل
 ھەرزەگەر پىكم بەسەر يالئەو
 سەر ئەدەم لەبەرد بەدەم نالئەو
 ئەبىنم ھەرچى، بانگى ئەكەمى
 دەمى گىراو، ئاخ بۆ ھاودەمى
 ئەم قەومە وەكو مەرى بى زمان
 دواى ھەر كەسى كەوت نەبىردە ناو ران
 بەخورى و شىرى، دەست ھەلناگرى
 بۆ گۆشتى مەرە، سەرى ئەبىرى
 ئىستا دەستەيەك، پەيدا بوون غەبىن
 كە دەنگىان ھەيە و رەنگىان نابىن
 كەوتوو خولىياى بالا پەروازى
 بەرىشى بابا، كەوتوونە بازى
 بەبالى خەيال، بەلاف و گەزاف
 ھەلمان ئەفرىن، بۆ سەر كىوى قاف
 ئىمە لە خاكى، عىراقدا ئەژىن
 چۆفان بۆ ئەلوئ، لەم خاكە دەرچىن

عیراقیک که خوا، دامه‌زاندبئی
تووی دوو قه‌ومی، تیی‌دا چاندبئی
چۆن ریتی تیی‌ده‌چی، که ریتی بیگانه
بکه‌ویتته ناو، ئەم جی و مه‌کانه

(۱) پیره‌میرد سالی ۱۹۴۵ ئەم شیعری نووسیوه. جاری دووهمیش به‌شیتیه‌یه‌کی جیاواز له سالی ۱۹۴۷دا
بلاوی کردۆته‌وه. ئیمه هه‌ردووکیان دهنوسین. شایانی باسه پارچه شیعری دووهم له دیوانی م. ه دا نییه.

هه‌مان شیعری به‌هه‌ندی جیا‌وازییه‌وه سالی ۱۹۴۷:

هه‌رچی پێشمان کهوت، کیشاینیه ژیر بار
له ئیمه‌ی روو دا، چه گورگ و چه سوار
به‌ردیکین له‌ناو قۆچه‌قانییدا
ئه‌گه‌ر پێن به‌ده‌ور سه‌ری خانیدا
که‌چی فریتمان ئە‌ده‌ن له گۆتره
تا دوورتر برۆین، لایان خۆشتره
به‌بالی خه‌یال، به‌لاف و گه‌زاف
هه‌لمان ئە‌فرینتی بۆ سه‌ر کیتی قاف
ئیمه له خاکی عیراقا ئە‌ژین
له شوینی باو و باپیر چۆن ده‌رجین

۱۹۴۸

ئه‌و جه‌زندی میلله‌ت تیی‌دا که‌سسه (۱)
من سه‌رم شینه و به‌رگم په‌لاسه
مه‌ر سه‌رپرینه، قۆچی قوربانه
قوربانی ئیمه، کچ و کورمانه
با، گرتن، ته‌می ترسم لئ لابا
بریندار نه‌بئی، شیر هه‌لمه‌ت نابا
کورگه‌ل، به‌گالته، بلتین به‌دوژمن
که‌وتن بۆ ئە‌وه و، سه‌رکه‌وتن بۆ من

قوربانی ئیمه، زۆر په‌سه‌ندتره
هی حاجی مه‌ره، ئیمه، کچ، کوره

(۱) مامۆستا شاعیر محمهد صالح دیلان بۆی گیترا‌مه‌وه که سالی ۱۹۴۸ دا‌وای شیعریکی له پیره‌میرد کردووه
بۆ نه‌ورۆزی ئە‌و ساله. پیره‌میردیش ئە‌و شیعری بۆ ناردوون، به‌لام مامۆستا دیلان به‌دلی نه‌بووه که بیکات
به‌سه‌روود و ئاوازی بۆ دابنیت. دوابی، پیره‌میرد شیعری به‌ناوبانگه‌که‌ی (ئه‌م رۆژی سالی تازه‌یه‌ی بۆ ناردووه
و ئە‌ویش وه‌ک لای هه‌مووان له گوتماندا ده‌زرنگیتته‌وه بۆ یه‌که‌مجار به‌ده‌نگی دیلان سالی ۱۹۴۸ بوو به‌و
سه‌رووده.

نه‌ورۆز

ئه‌م رۆژی سالی تازه‌یه، نه‌ورۆزه هاته‌وه
جه‌ژتیکی کۆنی کورده، به‌خۆشی و به‌هاته‌وه
چه‌ند سال، گولی هیوای ئیمه، پێ په‌ست بوو، تاکو پار
هه‌رخۆتینی لاوه‌کان بوو، گولی ئالی نه‌وبه‌هار
ئه‌و ره‌نگه سه‌وره بوو، که له ئاسۆی بلندی کورد
مه‌ژده‌ی به‌یانی، بۆ گه‌له‌ی دوور و نزیک ئە‌برد
نه‌ورۆز بوو، ئاگریکی وه‌های خسته‌ته جه‌رگه‌وه
لاوان به‌عه‌شق ئە‌چوون، به‌ به‌ره‌و پییری مه‌رگه‌وه
ئه‌وا رۆژه‌لات، له به‌نده‌نی به‌رزی ولاته‌وه
خۆینی شه‌هیده، به‌ره‌نگی شه‌فه‌ق شه‌وق ئە‌داته‌وه
تا ئیسته‌ته، رووی نه‌داوه له ته‌ئریخی میلله‌تا
قه‌لغانی گولله، سنگی کچان بئی، له هه‌لمه‌تا
پیتی ناوی بۆ شه‌هیدی وه‌ته‌ن، شیوه‌ن و گرین (۱)
نامه‌رن ئە‌وانه، وا له دلی میلله‌تا ئە‌ژین

(۱) مامۆستا م. ه. له پیره‌میردی نه‌مردا لاپه‌ره ۱۱۷ ده‌ریاره‌ی ئە‌م شیعری نه‌ورۆزه نووسیویه:

«له‌بیرم دئ رۆژتیک ده‌مه‌ده‌می عه‌سر بوو، له شاری سلیمانی، و‌ابزانم سالی ۱۹۴۸ بوو، لاوان به‌کۆر و
کچه‌وه، به‌ناو شاری سلیمانیدا به‌شه‌قامه‌کاندا خۆپیشاندانیکی گه‌وره‌یان نواند، شاری سلیمانی به‌ته‌واوی
سامی لئ نیشتیبو. کۆنه‌په‌رست و دوشمنانی گه‌ل به‌سه‌رشۆپیه‌وه ئە‌یان روانیه‌ ده‌می ئە‌م لاوه خۆین گه‌رمانه،
ئه‌و رۆژانه رۆژه‌کانی راپه‌رین بوو، له شاری هه‌لمه‌ت و قوربانیدا وه‌کو هه‌موو شوینه‌کانی تری عیراق.»

لەو خۆنیشاندانەدا، تاقمیتیک کۆر و کچی منال له پیتش هه موانهوه ئهرویشتن، سهرو چهپکه گۆلی رهنگاو رهنگیان به دهسته وه بوو، هه موو روویان ئه کرده گردی سه یوان، بۆ ئه وهی ئه و چهپکه گولانه له سه ره گۆری شه هیدانی پیتی ئازادی، کوردستان دابنن. له و کاته دا پیره میترد له به ره ده رگای سه رادا له به ره دو کانه که ی وه ستا حه مه سه عیدی خه یاتا به خۆی و بۆره گالۆکیه وه را وه ستابوو، چا وه کانی بریوه شه پۆلی ئه و لا وه سه ره به رزه نه به رانه ی که هه موو قین و بیزاری و تو وره ییان لی ئه تکا، به رامه ره به دو شمانی گهل. پیره میترد جاروبار شانی هه لته ته کاند و تفی قووت ئه دا. رهنگیکی ئه هینا و رهنگیکی ئه برد. له دلی خۆمدا وتم دیاره خاله شتیکی پیتییه له و کاته دا یه کیتک له نزیک پیره میترده وه را وه ستابوو، توانجیکی زۆر نارها و بی سه رو پیتی گرت ه پیره میترد، به لام پیره میتردی دلپاکی دل سۆز بۆ گهل، ئه و پیره میترده ی که دلی تنها بۆ خۆ شه ویستی گهل و نیشتمان که ی ته رخان کرد بوو، ئه و جۆره توانج و قسه پرو پو و چانه له کوئی کاری تی ئه کرد.

له دو اییدا بیستم که شه و دایهت و میوانه کانی قه له نده رخانه گرد ئه بنه وه پیره میترد ئه لی جه میل (نیازی له جه میل صائی خوشکه زایه تی) کچ و لا وه کانی ئه مرۆت دی؟، ئه ویش له وه لامدا ئه لی: به لی خاله (*). پیره میترد ئه لی، ده گوئی بگره، ئه م هه لبه سه تم پیتشکه ش به وانه کرد وه. (* خاله: زۆر کهس له زمانی خوشکه زا کانی پیره میترده وه پیتیان ئه وت (خاله).

نه شیده ی زانستی بۆ نه ورۆز^(۱)

۱۹۳۶

ئه مرۆ نه ورۆزه، وا گول په ییدا بوو له عه شقی گولدا، بولبول شه ییدا بوو بولبول له سه ره گول، مانگی به بانگه خو پندنی ئیمه سال دوانزه مانگه ئه و تنها بۆ گول، سه رده ره هه وایه ئیمه سه ره به رزی قه ومان هه وایه بولبول له عه شقی گولدا به سۆزه سۆزی ئیمه بۆ دایکی دل سۆزه بولبول له به رگی، گول په ییدا نابی ئیمه له م خاکه یین، یا خوا ئا وای بولبول ته تۆری، چون بی وه فایه ئیمه ریشه مان له م خاکه دایه بولبول ده ره نجی، به جه فای خاشاک ئیمه بۆ سو جده، سه ره ده خه ینه خاک

وا دایکی وه تنه، هات و ده فه رموی من نه غمه ی رۆ له ی، زانستیم (۲) ئه وی چونکه زانستی، جیگی هی وایه می للهت به زانست، له به ره دایه زیره کی ئیمه، له گهل زانستی ئه گه ره یه ک که ون ناکه ونه په ستی

(۱) ئه م شیعره له دیوانی پیره میتردی م. ه دا چاپ نه کرا وه. پیره میترد له (ژیان) ی ژماره ۷۰ ی سالی ۱۹۳۶ د بلاوی کردۆ ته وه.

(۲) سه بارهت به (کۆمه لی زانستی و قوتابخانه ی زانستی) ته ماشای کتیبی (کۆمه لی زانستی) غه فوری میرزا که ریم بکه، سالی ۱۹۸۵ له چاپ درا وه.

تا که به ییت

۱۹۳۴

مه وه له وی ئیمه و مه ولانای رۆمی ئه ویان نه ی، ئه میان، ناله ی مه عدوومی

به هار و نه ورۆز^(۱)

۱۹۴۴

یاران به هاره، شنه ی پر نه شئه ی، بادی به هاره لاله ئاگری، ناو چی مهن زاره ئاگری نه ورۆزیش له گردی یاره پیتشخانه ی نووره، بۆ ئه م دیاره ئه و ئاگره ی مووسا، دی له کتیبی (طوور) بۆ پیتی سه ره به رزی، بوو به گری نوور ئاگری نه ورۆزیش، له نزیک و دوور بۆ پیتی کورد ئه بی به چرای سه روور مه شخه لی نووری په ره ره دگاره

ئەو شەوئە و تىيان، ئەمشەو نەورۆزە
 جۆشا و خرۆشا، لاوى ئەم ھۆزە
 دەھۆل و زورنا و، جەژنە پىرۆزە،
 ئاگرەكەى گەردى يارە بەسۆزە
 پروناكى بەختى بەخشى، بەم شارە
 ئەمە جەژنىكى باوك و باپىرە
 نەورۆزنامەيان، ئىستاش لەبىرە
 دەھۆل و زورنا و شايى ھى پىرە
 نازانين بۆچى ھاوسى دلگىرە
 كۆلەوئەبىبامان مارتىكى ھارە

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى م. ھ دا بلاو نەكراوئەتەو.

نەورۆزنامەى نەسرین و پەروین (۱)

پار دیتە بىرم وەك خەوئ
 كە دىبىتم (۲) پىرى شەوئ
 سالتىكى وا تازەم دەوئ
 كە كورد بەھارى بەركەوئ
 وەتەنى پى بيت بەگولزار
 مژدە بى سالت گەپرايەو
 ئاگرى نەورۆز كرايەو
 بەفرى زستان توایەو
 گژوگىيا و گول ژبايەو
 نوخشەش بى لە كوردى ھەزار
 گول بەباغا خۆى دەنوئى
 بولبول بەروويدا دەخوئى
 ھەور مەروارى ئەپژىنى
 شەمالت زىندەگانى دىنى
 نىرگزمەستە و چاو بەخومار

وا فەرشى چەمەن راخرا
 گولالە بوو بەشەو چرا
 گول دەستەيان بەست وەك برا
 نەسرین و لاو لاو تىكخرا
 ھاتنە لەنجە سەرو و چنار
 بولبول شەو بەئاواتەو
 بادەى شەونم ئەخواتەو
 دەگرى بەموناچاتەو
 بەلكو گول دەم بكاتەو
 ئەو پىكەنى و ئەم بگرى زار
 وەنەوشە وەك من شىن پۆشە
 لە سوجدە داىە خامۆشە
 دلئى بۆ گريان بەجۆشە
 بەھارى لە لا ناخۆشە
 بىزارە لە نەغمەى ھۆزار

(۱) پىرەمىرد سى جار ئەم شىعرەى بلاو كۆردۆتەو. وەھەر جارەى كۆمەلنى دەستكارى لە شىعرەكەدا كۆردو، بەجۆرتىك كە لە يەكترى دوور ئەكەونەو. لە ديوانى پىرەمىردى م. ھ دا ئەم پارچەىە بلاو كراوئەتەو، بەلام دوو پارچەكەى ترىان لە ديوانەكەدا نىبە و ئىتمە دواى ئەم شىعرە بلاويان دەكەينەو.
 (۲) م. ھ نووسىويە كە «دەى بىنم» ئەمەش ديارە كە ھەلەيە.

نەورۆز (۱)

۱۹۴۹

مژدە بى سالت گەپرايەو
 ئاگرى نەورۆز كرايەو
 بەفرى زستان توایەو
 سەرحاوەى دل ژبايەو
 نوخشەيش بى لە كوردى ھەزار

وا فەرشی چیمه ن راخرا
 گولالته بوو به شسه وچرا
 لاولاو تیک ئالان وهک برا
 به فر و هله کۆک پیک برا
 کهوتنه له نجسه سهرو و چنار
 بولبول شهو به ئاواته وه
 بادهی شهونم ئه خواته وه
 دهگری به مونا جات ه وه
 به لکو گول دهم بکاته وه
 ئه و پی بکه نی و ئه م بگری زار
 وهنه وشه وهک من شین پۆشه
 گهردنی کهچ و خامۆشه
 به هاری له لا ناخۆشه
 به داخه وه به په رۆشه
 بو ئییمه ی بی کهسی هه ژار
 خوا زهوی زیندوو کورده وه
 ته می له سه ره لابرده وه
 ئییمه ی به دهشت و وهرده وه
 دهستمان لای خوا به رز کرده وه
 دوامان بو بکه ویته کار
 ئاگری له سه ره گردی یاره
 له م دیاره وه وادیاره
 ئاگری نه ورۆزه و به هاره
 پرووناکی رپی کورد گاره
 له گه ل نووری (طور) بوو به یار
 ئاوی ئه و کوارتزه جوانه
 چه ند خۆش و پروون و په وانه
 ئه مه نمونه ی دلمانه

بابزانن کورد موسلمانه
 لیل نابی به لیمزه ی به هار

(۱) ئه م شیعره له دیوانی ی م. ه دا بلاونه کراوه ته وه.

نه ورۆزانه (۱)

مژده بی سال گه رایه وه
 ئاگری نه ورۆز کرایه وه
 به فری زستان توایه وه
 گییا و گول و دل ژیا یه وه
 نوخشه یش بی له کوردی هه ژار
 گول له باخا خۆی ئه نوین
 بولبول به پرویا ئه خواته ی
 هه ور مـرواری ده پرژین
 شه مال ژین و ژیان دین
 نیرگس مهسته و چاو به خومار
 وا فەرشی چیمه ن راخرا
 گولالته بوو به شسه وچرا
 گول دهستیان به ست وهک برا
 نه سرین و لاولاو تیک خرا
 هاتنه له نجسه سهرو و چنار
 بولبول شهو به ئاواته وه
 بادهی شهونم ئه خواته وه
 ئه گری به ناله و ئاواته وه
 به لکو گول دهم بکاته وه
 ئه م پی بکه نی و ئه م بگری زار
 وهنه وشه وهک من شین پۆشه
 گهردنی کهچ کرده خامۆشه
 ماته م دهگری و به په رۆشه
 به هاری له لا ناخۆشه

بۆ كوردی بچ كهسى ههژار
 خوا زهوى زیندوو كـردوه
 ته می له سهـر لابردهوه
 كـورد به درشت و وردهوه
 دهستیان لای خوا بهرز كردهوه
 رهنگه خوا بیانخاته كار
 ئاگرى له سهـر گـردى یاره
 له تهختگای خواوه دیاره
 ئاگرى نه ورۆز و به هاره
 چرای پیتی پهروهردگـاره
 له گهـل نووری (طوور) بوو به یار
 ئاوی ئهـو كـارینه جوانه
 بـی قـهـوزه و پوون و پهوانه
 ئاوینهى دلى كـوردانه
 دهرمان تهـكا له تهنگانه
 كهوته كار نالهى ئیختیار

(۱) ئەم شیعەرە لای م. ه. بلاو نەكراوەتەوه.

نەورۆز و مەولود

۱۹۴۲

ره بیعی عهـرهـب، نهـوبهـهاری كورد
 دهست لهـمـلانیان له نـهـورۆز(۱) كـرد
 جهـزنی مهـولودی پـیـغـهـمـبهـرمانه
 وا مهـولودمان كـرد بهـنـهـورۆزانه
 ئەم دوو جهـزنهـمان كهـوا یهـك كهـوتن
 پیتی رێكهـوتنهـ خوا یهـکی خـسـتن
 ئاگرى نهـورۆزمان كهـ كـرایهـوه
 بهـو ئاگرهـ ئاگرى شهـر كـوژایهـوه

ئاگرى نهـورۆزمان له هـیـتـلـهـر بهـردا
 خوئی مردووومان بیژا بهـسهـردا
 كه خوئی مردووی كـرا بهـسهـردا
 دهستی له یهـخهـی شهـر و گـهـر بهـردا
 كه هـیـتـلـهـر نهـما غـوولـی یابانی
 زۆری نامـیـنی بۆ مل شـكـانی

(۱) لای م. ه. له لاپهـره (۳۲۲) ی دیوانهـكهـدا نووسراوه «له بههارا» بهلام راستییهـكهـی ئهـوهـیه ئیـمه نووسیمان.

وهفدی كوردستان(۱)

۱۹۳.

وهفدی كوردستان، میللهـت فرۆشان
 ههـرزه وهـكـیـلی شاری خامۆشان!
 چهـپـكـی له گـولـهـكهـی، باخهـكهـی سهـرا
 كه بهـخویناوی میللهـت(۲) ئاو درا
 بیـبهـنه بهـردهـم عهـرشـی عـیـراقـی
 بـلـین یار باقی، ههـم سوـحـبهـت باقی
 پهـرده و تارای سوور بهـرن بۆ تهـمـیـر
 بـلـین پاش كوشتار، هـیـشتا توـی دـلـگـیر؟
 دهـك خهـجالهـت بن، له رووی مهـحـشهـرا
 ئیـمه خاکی خهـم، تهـكهـبن بهـسهـرا
 ئیـبهـش ئهـو عهـرشهـی بهـخوین گـولـهـنـگه
 سوـجـدهـی بۆ تهـبهـن، هـیـچ ناـلـین نهـنگه
 كورد نهـمـردوو، خهـیاـلتـان خـاوه
 بهـراتی نهـجـات، بهـخوین نووسـراوه
 من پهـنگی سوورم، بۆیه خوـش ئهـوی
 مژدهـی شهـفهـقی لیـ دهـست تهـكهـوی(۳)

(۱) پیرهـمـیـرد ئەم شیعـهـری بهـبـۆـنهـی شهـری بهـردهـركـی سهـرای سلیمانییهـوه وتووـه كه پۆژی رهـشی شهـشی ئهـیلول رووی دا. وه (بیکهـس) تهـخمیسی کردووـه.

(۲) لای م. ه لاوان بهلام له راستیدا (میللهت)ه.

(۳) ماموستا م. ه له لاپه ره (۱۰۱)ی دیوانی پیره میژدا له باره ی ئەم شیعروه دهنوسیت:

له رۆژی شهشی ئەیلولدا که به رۆژه ره شه که ی شهشی ئەیلول به ناوبانگه که له سالی (۱۹۳۰)دا روهی داوه، ئەو رۆژه رۆژیکه له راپه رینه کانی گه لی کورد. به هۆی هه لێژاردن و نیستفتایه کی درۆه، گه لی کورد له شاری سلیمانیدا خۆنیشاندایتیکی زۆر گرنگ ئەگێریت. له ئەنجامدا سه ربا زانی میبری که به رامبه ر لاوان به چه که وه وه ستابون، ده سترتیژی ئەکه نه سه ربان و ده سترتیژیان لێ ئەکه ن و چه ند که سیک ئەکوژرێ و چه ند که سیکیش زامار ئەبیت.

گه لی کورد له وه لایه ی شهشی ئەیلولدا کوشتاری لێ ئەکرێ و خوتنده واران و ماموستایانی هه موو له به ندیخانه کان تونگ ئەکرین گه لی کورد دلشکاو و زویر ئەبێ، که چی سه ره رای ئەوه ش کاربه ده ستانی ئەو سه رده مه ی میبری به ناوی (ئه شراف)ه کانه وه وه فدیک دروست ئەکه ن و بێ شه رمانه ئەو وه فده ئەچیته به غدا بۆ ئەوه ی کړنوش به ریت بۆ عه رشی عیراقی، بۆ ئەوه ی سه ره رای ئەو هه موو کوشتار و زولم و زۆر و تاوانه، ئەو وه فده تکای لیبوردن له عه رش بکات. قه وانێ ناردنی وه فدی دروستکراو و کړنوش بردن شتیکی کۆنه ئەمه یه که مجاری نه بووه، به لام گه ل خۆی ئەزانێ که کێ وه فدی راسته قینه یه تی و له چه کاتی کدا وه فدی خۆی ئەنێرێ. پیره میژدا له چوونی ئەو وه فده، پاش ئەو هه موو کوشتار و ره ش بگیره زۆر دلگیر ئەبێ و نا په زایی خۆی به رامبه ر به و وه فده، به م هه لبه سته به رزه ده رته بریت.

هه روه ها ماموستا م. ه له په راوێزیکێ ئەو لاپه ره یه دا دهنوسیت: ئەو ساته ی که شهشی ئەیلول روه دا شیخ مه حمود ی مه زن به جیای پیرانه وه ئەبێ، هه وائی ئەو شه ر و کوشتاره زۆر په ست و دلگیری ئەکا و ماته می دا بته گری یه کیک له و کوژراوانه ی به ر ده رگای سه را ناوی (ئه له گون سووتاو) ئەبێ که حه مال ئەبێ و به ریکه وت به ویدا تیبه ر ئەکا و به بێ تاوان ئەکوژرێ. شیخ مه حمود ئەلێ، په میان بێ ئەبێ نه یه لم خوتنی ئەله گون سووتاو به فیڕۆ پروات. له تۆله ی ئەو شه ری به ر ده رگای سه رابه دا شیخ مه حمود خۆی ئەگه یه نیته ده وری ئاوباریک و له وێ شه ریکێ زۆر گه و ره به ریا ئەکات به رامبه ر به هیزی میبری ئەو سه رده مه. که به راستی له و شه ردا حه شربان پێ ئەکات.

هاوین

۱۹۴۱

هه وای هاوینه، هه وای هاوینه،
ئهمسال، هاوینمان، زۆر لێ به قینه
گری ئاگری، سه بوون به تینه
به رگی ئاسمان، بۆ ئیمه شینه
فه سلێ گولگه شتی، باخی پینجوبینه
ئهم سه بوونه مان، له کوپوه بۆ هات
به تینی گه رمی، هه لقرچا ولات

ئه ستیره ی تالع، روه ی کرده نه هات
بێ شنه و سه روه ی، شه مال کوشومات
دل به م گه رمایه،، کز و غه مگینه
گرده که ی یاره، جیی خۆره تاوه
ریگای سه برانی، نه ورۆز براره
کاریزی شه ریف، ئاوی نه ماوه
ئه رخه وان، لق و پۆپی شکاوه
گرده که ی سه یوان جیی زار و شینه
ساخوایه هه لکه ی، کزه ی شه مالێ
هه وای ژهنگی غه م، له دل مالێ
ئای بۆ ده نگخۆشیک، له گه ل شمشالێ
به ئای ئایه وه، تییر بۆم بنالێ
ده ردم کاریه و جهرگم برینه
گوڵ بوه به خار، بولبول پر جه خار
باخه وان که وتوو، له په نا حه شار
شاباز تۆری کرد، گلا میر شکار
یه کسه ر گرانی، که وته ناو بازار
که وتوو نه په واج، سلق و په لپینه

هاوین

هاوینمان بۆ هات، وه ک کلپه ی ته نوور
ته په دوو که لێ، خسته شاره زوور
زولفی به ره زای، شوخی هه لقرچان
نیرگسه جاری، به جاری ته پان
چنووری چون نوور، که وته ناو دوو که ل
ملی وه نه وشه، که چ بوو به ناژهل(۱)

(۱) پیره میژدا ئیلهام و شیوه ی ده رپینی هه ستی له م سێ به یته دا له مه وله ویه وه ده رگرتوو.

(لاوس)ی ناو بوو، به ره زای په ست کرد
په لی چنار و سه ولی به یده ست کرد

ئىيمه بۆ مەرگى جومانان ئەگرين
 ترسى ئەو ەيشمان ەهيه كە ئەمرين
 ەى وامان ەهيه، لە مەرگ ناترسى
 ەيندە بىزارە، لە كەس ناپرسى
 ئەوانەى كەلكى، پىاوە تىيان بوو
 كۆچيان كرد دەورى، ئەوان بەسەرچوو
 ئىستە ەيوامان، بەكەس نەماو
 زەوقى ەلكردمان، ناو بەلاو
 لەبەر ئەو ەيه، وەك (بىسارانى)
 لە عالەم تەرىك، بوومە زىندانى
 بە چلەى ەاوين، لە ژورى زستان
 رادەبوتىرم، ئاورشەين، گىريان
 وەك بەختم، بەرگى رەشم لەبەردا
 باخاكى، عالەم، بەكەم بەسەردا
 ئاخ بۆ ەام دەردى، دلسۆز و يار بى
 بەدەردى ئىلى، دل برىندار بى
 دەستى يەك بگرين، روو بەكەينه شاخان
 پىكەو بەگرين، بەكول لە داخان
 بۆ ئەوانەى وا، بەباى بالى دىو
 لەترسا و برسا، روو ئەكەنە كىو
 دەستى دلسۆزى، دەوايان ناكا
 وا دەتلىنەو، لەسەر رووى خاك

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى پىرەمىردى م. ھ دا بلاو نەكراو تەو.

ياران نەوبەهار (۱)

۱۹۴۹

ياران نەوبەهار،
 رەنگى خەزانە، لەلام نەوبەهار

وئەوشە، سەرشىن، چەوتاو ەمبار
 سۆسەن شىواو، لە جەخارى خار
 گول باھەر نەروى، نە ئال و نەزەرد
 گىباى سەوز و وشك، بى بەداخ و دەرد
 با كەو نەخوئىنى، لەسەر نزاران
 با نەپرژىنى، شەونم بۆ داران
 ئەرخەوانەكەى، سەر قەبرى رۆلەم
 بىم گرىنى بۆ، شىوون و ماتەم
 لافاوى دىدەم، وا جۆش بسىنى
 سەدەى بەرەستى، ئاو برووخىنى
 دىجلەى فرمىسكى، دوورى ەزىزان
 سەلمانى پاكىم بۆ بخاتە گريان
 كلىلەى بەفرى. چىا و ئاسۆ و ەرد
 باداو پىچ و گىژەلووكەى دەرد
 بەدوعا و نالەى، دل مەئىوسىمان
 روو بكاتە شارى، تەقىانوسىمان
 ئىتر نە لە شاخ، دەنگى گىاندار بى
 نەسەداى بولبول، نە گولشەن ديار بى
 چونكو قىلەكەم، ئىمسال غەمگىنە
 ديارە كە فەلەك، لىمان بەقىنە
 خوايە گىرا كەى، ئاھو ەناسە
 ەاوارە رەحمى، ئىلم كەساسە (۲)

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى پىرەمىردى م. ھ دا بلاو نەكراو تەو.

(۲) تەواو لىم ئاشكرا نىبە كە پىرەمىرد ئەم شىعرەى بەچ بۆنە يەكەو و تئو و ە چ كارەساتىك و ەھا دلى برىندار
 كردوو و ەستى ئالۆز و خەمبار كردوو. بەلام بەو دەدا كە شىعرەكەى لەسەر تەئى مانگى نىساندا بلاو
 كردۆتەو رى تىدەچى كە بەھۆى ئەو دەو بوو، كە ئەو سالە ۱۹۴۹ نەيان ەيشت ئاگر بكاتەو و ئاھەنگى
 نەورۆز بگىرپت.

ههزار هۆلاکۆی، هیلاک و کز کرد
لاله عهه باسی ئالی له ناو برد
ههروهک خۆیه تی، به بی غهه ئه پروا
له خوړه و گوړه، ناکه و یتته دوا
ههه که لوی بهرده، له تاقی کیسرا
بانگ ئه کا (به قا نه بو ده کسرا)

(١) ئهه شیعره له دیوانی (پ.م) ی (م. ه) دا بلاو نه کراوه ته وه

فه له ک نایه ئی (١)

١٩٤٩

فه له ک نایه ئی، خۆشی تا کوسهه به بی
ئهوی پیاو به بی، ئه به هه ده ره دهه به بی
ئه به نیم ئاسمانی باوه پیا ره
شیعاریکی نییه، شیهوی به در به بی
له ناو ئه و باخه دا، خۆی ناشتی ئیستا
د ره ختیکی نه هیشته، سی به ره له به ره به بی
به هار هات، شاعیریکی به نه هیشته
وه کو بولبول، که ناله ی کاریگه ره به بی
له گوردی یاره وه، ئاگر ئی دیاره
ئه سووتی هه چی نه ورۆزی له به ره به بی
نییه غهیری وه نه وشه و لاله وه ک پیر
قه ده ی چه وتی، له به رداخی جگه ره به بی
خهوی مه رگه، مه گه ره گورگی ئه جه له هات
له رانی داین و نه ی دی که سه خه به ره به بی
به جار ئی، چوار په لی گرت و فراندی
وه ره جه ژنت نه به ی و قوچت له سه ره به بی
ئه ئین به م حاله، شوکرانه به ژیر به
نه وه ک پوژتیکی له م پوژه به دتر به بی

که من که وتمه مه له ی ناچار له گوما
به لام قوول به نه وه ک خوړ و خه ته ره به بی

(١) ئهه شیعره له دیوانی پیره میتدی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

شه ره له گه ل هه وا دا (١)

١٩٤٢

نازانم هه وا، بوچ وا به کولته (٢)
له م دهه گویاسه، بوچ نابه دله
ئی مه زیانمان هیچ له وه نه دا وه
ئه و بوچ ته گه ره ی له کارمان دا وه
ئه و قینی چییه، وا ریگا ئه گرن
به دناوی نه به ی، هیچی به نایرن
ئه و ده م و واته، زیانه شیه رینه
له لای ئه و تاله، ههروهک هه نگوینه
(له نه دن) ئه توانی، ئه و له رزه ش به ری
به ریه خه ی هه وا ی، ده رویش داد ری
خه یاله تازه، بو کورد به یانه
شه وی به سه ره چوو ئه م قه ومه جوانه
با ته قس لاچی، ریگا بکا چو ل
به سه، لا خواری، به سه بو له بو ل
لووتت ده شکی، ههروه ک کو نازی
ئاخر، ئاواتی مه رگت ئه خواری
دهنگی ماموستا (ره مزی) (٣) بابیه م
شیعره که ی (گوران) (٤) بابیه ته به رگویم
به قاسپه ی چالاک (٥)، ههروه ک نیره که وه
با رام چه نینتی شه وه، گیان له خه و
سه رکه، چه ن خۆشه، ناوی ئه م پینجه
لیکی دهینه وه، وه ک زیتر و گه نه جه
ژین و ئی زاعه ی شاری سلیمانی
وا کوردی ئیران، هه موو پیتی زانی

دهنگی (کامل) بهگ، شهوقی گه لاویژ
 بلاوبوهوه، ههزار توپ هاویژ
 قسه خو شهکهی، شاری فهلهستین
 گورزی کاویه، مزگیننی بوژین
 خوژگه زانستی^(۶)، ئیمهیش بمایه
 بانگی (هه ربژی) لی نه برایه
 نهوسا نیشتمان ته گه ییه غایه
 هه موو لا وئمان ته گه ییه غایه
 ئیتر هه ربژی، بهریتانیایا
 دهنگی خستینه، ناو هه موو دنیا

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره میترددا بلاو نهکراوه تهوه.

(۲) پیره میترد ئەم شیعره ی بۆ ئیستگهی (شرق الادی) وتوه که سالی ۱۹۴۲ له یافا (حلفاء) له جهنگی جیهانی دووهدا کردبوویانهوه. بهشیکێ کوردی تیاوو که گۆران و رهفیق چالاک و رهزمی قهزاز به پتوه بیان دهبرد.

(۳، ۴، ۵) مه بهست له رهزمی قهزاز و گۆران و رهفیق چالاکه. که له بهشی کوردی ئەو ئیستگه یه دا کاریان دهکرد.

(۶) مه بهست له کۆمهلی زانستی و قوتابخانه که به تهی له سلیمانی

شیعری دووهم - بۆ ئیستگهی یافا

۱۹۴۲

دهنگیکێ قودس^(۱) لای قودس^(۲) هوه هات
 ناو جهژنانی کرد، به جهژنیکێ راست
 ئەو شهوه بهختی، میحوهر وه رگه پرا
 نووزهی نازیه کان، له لیبیا پرا
 رۆژی رومیل^(۳) یش بوو به شهو شکا^(۴)
 ئابرووی فاشست، ئیجگاری تکا
 ئەمه ربکا هات، جهژناری گرت
 ئەمیرال دارلان^(۵)، کهوته جرت و فرت
 ئەو شهوه بانگی رۆلهی کوردستان
 له شهرقی ئەدنا^(۶)، گه ییه ئاسمان

له شوین میعراجی (مسجد الاقصی)
 دهنگی گۆرانی (گۆران)^(۷) مان هه لسا
 فهلهستین شوینی (صلاح الدین) ه
 بۆیه ئەم دهنگه، هینده شییرینه
 ئافه رین رهزمی به تهوای قهزاز^(۸)
 راست میلله ته کهت، پێ کرد سه رفراز
 لاوکی کوردی وهک دهنگی زه بوور
 دهنگی دایه وه له نزیک و دوور
 سه ری گۆرته مان له (صخرة الله)
 تا پایه ی عهرشی، به زدان خو ی هه لالا
 شوژیک کهوته ناو کوردستانه وه
 رۆحی نیامان^(۹) پیتی هه سانه وه
 رادیو وهک (صوری اسرافیل) و ابو^(۱۰)
 (بعث بعد الموت) له پێ په یدا بوو
 ئەمه نه زه ری بهریتانیایه
 مسی کرد به زیو که کیمیا یه
 ئەم ژبانه وه و ئەم زینده گییه
 تا ده مرین چرای ریتی به نده گییه
 شیوهی عیراقیش دیموکراتییه
 ئەمه نیشانه ی، رێگای هاتییه
 یاخوا له سایه ی، بهریتانیادا
 پیکه وه بژین، تیر له دنیا دا

(۱) قودس: پیرۆز.

(۲) قودس: شاری قودس.

(۳) سه رکرده یه کی به ناویانگی نازیه کان بوو له ژوو رووی ئەفریقادا له شه ری (علمین) دا شکا. م. ه.

(۴) م. ه. نووسیویه (رۆژی رۆمیلیش بهو شه ره شکا)، به لام له راستیدا وه هایه: رۆژی رۆمیلیش، بوو به شهو شکا.

(۵) سه رکرده یه کی ده ریایی فه ره نسا بوو. م. ه.

(۶) مه بهستی لهو ئیستگه یه که ئەم شیعره ی بۆ توه. ئیستگه ی (شرق الادی) له یافا.

(۷) مه بهستی لهو سر وود و گۆرانیانه یه که گۆران شیعره که ی نووسیوو وه (چالاک) ده یگوت.

(۸) پهمزی قهراز.

(۹) مردوو.

(۱۰) ئەم شیعره لیترهوه له دیوانی پیره‌مێردی م. ه دا نه‌نوسراوه یا قرتیتراوه. وه بریتیبه له پینج بهیت واته

(۱۰) نیوه‌دێر.

جەژنی قوربان (۱)

خوا حەزەرەتی ئیسماعیلی لەژێر تیغ هینایە دەر
سالتان هەموو هەر بەجەژن و بەشادی بیاتە سەر
ئەو جەژنە جەژنە، میلله‌تی تیا بەشادمانی بژی
بۆیە بەهاری پەسەندە، گۆل و میوه‌ی دیتەبەر
پێکمانەوه بێ، جەژن و دلشادی
تا سەر بێ، سەر و گەردن ئازادی

(۱) پیره‌مێرد بەبۆنەی جەژنیکی قوربانەوه لەسەر کارتیک ئەم شیعری بلاو کردۆتەوه

عەشرەت هاوارە (۱)

۱۹۴۷

عەشرەت هاوارە، عەشرەت هاوارە
کەوتووومە (ئاراس) ئاو بێ بوارە
پێم نییه منیش، شوین ئەوان کەوم
پیرم، هەنگاوێک بنیم، ئەکەوم
لیترەش وا کەوتوووم بەدەم دەردەوه
له ئیشی دووری و ئاهی سەردەوه
دکتۆر دەوای تۆم ناوی لێم گەری
بەلکم بەئاهم، دەوران وەرگەری
یا وا وەرگەری ئیلم سەرکەوی
یازرمەه‌ی تۆپی زەرپەه‌ی بەرکەوی
ئەو ساکە دوعای من وا گیرابێ
له خانەه‌ی خاکا، ئاواتم نابێ

ئنجما تەلقینم بدەن بە‌کوردی
بلین ئاواتت، هاتە جی، مردی

(۱) م. ه له لاپەرە ۱۱۶ی دیوانی پیره‌مێرددا نووسیبوه شاعیر ئەم شیعری بۆ ئەو قارەمانە بارزانیبه کوردانە
وتوووە که له سنووری تورکیا و ئێران‌ه‌وه گە‌یشتنه خاکی شوورەوی.

فەریادی پیره‌مێرد (۱)

۱۹۴۵

ئەلین فرمی‌سکی هەور بارانە
گوایه‌ گریانی شینی یارانە
کوا ئەگەر هەور وا بگریایه
ئەشیا بارانی هیچ نەوه‌ستایه
چونکه‌ چوار ساله‌ ئەم سەرزەمینە
تیکرا بە‌خوینی کوژراو رەنگینه
ئیمه‌ که‌ خۆمان، یه‌کتر بکوژین
هەور و ئاسمان بۆچ، بۆمان بگرین
ئەم قەرە قەرە و، قری ئینسانە
راستت پێ بلیم، فیتی شەیتانە (۲)
خواستی خوایبیه، ئەبێ بیتەجی (۳)
بۆ ئەوه‌ی زەمین، بە‌فەساد نەچی

(۱) مەبەستی پیره‌مێرد لەم شیعردا کارەساتی جەنگی جیهانی دووهمه.

(۲) لێره‌دا جیتی سەرسۆرمانه‌ که‌ بیروباوه‌ری ئایینی به‌و جۆره‌ کاری له‌ شاعیر کردوو له‌بری ئەوه‌ی هۆی
بەرپابوونی جەنگ بۆ واقیعی دروست بوونی بگێرتەوه، تاوانه‌که‌ی ئەخاته‌ ملی شەیتان و خواستی خوا.
له‌کاتی‌کدا شەیتانی‌شی وه‌ک پەم‌ز دانه‌ناوه.

له‌و ساوه

له‌و ساوه‌ که‌ شاری سلیمانی دروست کرا
کوشتاری ئیمه‌ بوو بە‌شەه‌ری دوو برا
سالیک به‌تووره‌کانه‌ به‌مال و مناله‌وه
ئەژباین به‌پێزه، ریزکەه‌ری کەوش بووین له‌ماله‌وه

دیوارپرتیک به دزییه وه گهسکی له مال ته داین شه و خه نجه رتیک به دزییه وه، باوکی له چال نه ناین سه رمایه ی تجاریکی پیشوو، معاشیکی ئیسته بوو ترسیکی وای بوو کئ خه وی ئیستای له چاو نه چوو؟ نه من و ئاسایش و نیعمهت و سهیرانی ئیسته که توخوا به ناشوگری مه بیره و سپله یی مه که باوه کوو نه وانه ی ژوووو، نه خنکین به داره وه (۱) با دانه هینرین به تهری به پویه می شاره وه قه یوان و قوتره و کونه ماسی له دهست نه دهین دوایی به جرت و فرته وه هانا بو کئ ته بهین!؟

(۱) مه به ست له شورشگپیرانی شورشی شیخ عه بدولقادی شه مزینی و شیخ سه عیدی پیرانه که له سیداره دران.

ئیه که کوردین

۱۹۲۶

ئیمه که کوردین، له لامان وایه زوبانی کوردی، زور بی هاوتایه لاوکی کوردی، دهنگی زه بووره (جنة المأوی) له شاره زوووه صلاح الدین و کهریم خانی زه ند بابا شهرف خان، شای کوی ده ماوه ند قاره مان قادر (۱)، فیدایی فوئاد (۲) له رتی وه ته ندا، به جه ننهت بوون شاد گه وره ی هیچ قه ومیک وه ک گه وره ی کوردان له رتی وه ته ندا، نه بوون به قسوربان فکری میلله تیان، ئیحیا کرده وه قه دری وه ته نیان نه علا کرده وه شادین نه ی میللهت بو نه م گه ورا نه فه خری ته ئریخی، لایق به وانه

ناویان ون مه کهن، به خاس و به عام تاکو دهس که وی، رۆژی ئینتقام بینه جووله جوول، بارو حیان شادین پیتی میلله ته کهم، له به ند نازاد بین کچانمان له ژیر، به یداخی ره شدا چاو هه لئه هین، به خوینی گه شدا به خوینی لوان، وه ته ن نه جووشی میللهت بو وه ته ن، سییا نه پووشی هه زاری وه ک من، هه تا نه کووژری به قه له می خوین، شیوه ن نه نووسری نه م میلله ته ی کورد، رزگاری نابین بی شک نه م ئیشه، نه بی هه ر وای

(۱) قادر: شیخ عه بدولقادی شه مزینی.

(۲) فوئاد: دکتور فوئاد یه کئ له پیشه وایانی شورشی کورد بوو له تورکیا له ته ک شیخ عه بدولقادر و هاو رتیکانیا ندا شه هید بوون.

تاکه بهیت

۱۹۴۳

له ناو، نه و ناوه جوانه ی، ته رزی، ته رزه دلی (بی) و (مانگ) و (شاعیر) هاته له رزه

دایکی وه نه ن (۱)

بو شه شی نه یلولی ۱۹۳۰

دایکی وه ته ن راوه ستاوه فرمی سکی خوینی له چاوه پرچی به شانیا بلاوه نه لی نه ولادم ککووژراوه

دلم برآوه، جهه رگم سووتاو
 هیتزم نه ماوه، پشتم شکاوه
 دوکهلئ کهوته روویی ئاسمان
 به چکه شیرانمان گشت شه هیدکران
 مندالنه کانمان به بیج باوک مان
 کزهی خه زانه، گه لاریزانه نابریته وه!
 ئەهی شه هیدانی، بهرگ خوینین
 خوتان بو ئیمه کرد به په رژین
 له خویننتان دەس بهردار نابین
 له دلئ مـیلله تدا ده ژین
 شه شی ئەیلوله، رۆله مه قتوله
 چاوه، پر ژانه، گه لاریزانه، نابریته وه

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره میژدی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه. کاتی خۆی کراوه به سروود بو شه شی ئەیلول.

سه رگوروشته

۱۹۴۳

عیراق که شوینی (بنو عباس) بو
 باخی ئیره می، لاله عه باس بو
 وهک جورجی زیدان، نووسیویه بو مان
 تا به سره بوویوو، به باخ و بیستان
 دنیا له سهه هه یچ باری نه ماوه
 به غدایش لهو حاله کهوتبووه دواوه
 وهک مه لای مه زبوور ئەلئ ئەم مانگه
 ده وره ی پرته وی که چوارده دانگه
 ئە بیرن ئە یکه ن به ئەستیره ی ورد
 ئەم چه رخی چه په ییش، وای له به غدا کرد
 ئەم دیجله ی که و، پیا ئەکا گوزهر
 هۆلاکو بهری بهستبوو به سهه

له ده وره ی تورکـدا ولایه تی بوو
 له مانگه ریوه والی بو ده رچوو
 تا خوا هه لیکی باشی بو ره خساند
 له که شه که شی ده ست بیگانه ی ساند
 رۆله ی ناوداری، وه ته نی عیـراق
 پشتیان دایه یهک کهوته ئیتفاق
 ئنجا له نه وهی، هاشمی ئەکبهه
 مه لیک فه یسه ل هات، کردیان به سه روهه
 هه رچه ند خوا کردی و چه رخی دنیا بوو
 دامه زینه ری، به ربیتانیا بوو
 هیششتاکو ته وادانه مه زرابوو
 له هه ر چوار لاه ئاشووب په یدابوو
 هیتلهه له دهه ر و میتلهه له ناودا
 بارگیری به دی فیتنه یان تاودا
 تا پتیان کرا دریغیان نه کرد
 ئینگلیز کهوته فریا ده ستویرد
 ئیستا به حوکی ئایه تی قورئان
 که باوه ر ئەکا پیای موسولمان
 که سه ی پاش مردن، زیندوو بیته وه
 دیاره که ئیتر نامریته وه
 به غدایش پاش مردن، زیندوو بوته وه
 ئیتر مردنی له بیـرچۆته وه
 له م (بعث بعد الموت) ه ئەمینین
 هه تا دنیا بیت ئیمه ئەمینین
 وا به په یمانی (ئه تلاتیک) عیراق
 له گه ل دوو ده ولت، کهوته ئیتفاق
 له (ساحه ی صلح) دا ئیمه ییش جئ ئەگرین
 هه قی سه ره سستی، به هه ق وه ر ئەگرین
 په نگه که هه ندئ له گرۆی به دکار
 به هۆی به دخوویی وهک دوو پشک و مار

بَلَّيْنِ ئِيعَلَانِي شَهْرِي بۆ شَهْرِي چوونَه
 ئهوى گويى باتى، دلى زه بوونه
 ئم دوو دهولتهى كه يارى ئيمه
 بۆ هه موو دهردى، هه مخوارى ئيمه
 چ پيويستىكيان به ئيمه هه يه
 دهولتهى عاادل دياره بى وه يه
 ئه بى بزانيه كه (گا) گؤراوه
 نوزهى براوه، هه ركلكى ماوه
 باوه جود ئيمه كه ناومان كورده (۱)
 له شانامه دا، ناويانگمان كورده
 توخوا نهنگ نيهه له شهري بترسين
 له م رهنك هه را و گيغه بپرسين
 من وام ئه وى كورد له پيشه وه بى
 وهك فه رهاد بازووى به تيشه وه بى

(۱) ئم شيعره له ديوانى پيره ميتردى م. ه دا بلاو نه كراوه ته وه.

سى بهيت

۱۹۴۸

«هه ر كاري له لاي به نده گرانه
 ئه وه له لاي خوا گه لى ئاسانه
 به لام به و شه رتهى بروات به خوابى
 ئيشيكي وايش بى، غه درت لى كرابى
 ناله ت ئه بيه تته، سه ره بزووتى
 وهك ئاگر و پووشوو، زؤردار ئه سووتى»

بۆ مسته فا صائبا (۱)

مستو (۲) وادياره توش جل خوار ئه كهى (۳)
 ئه ستوت ئه خورى و مه يلى بار ئه كهى
 نامه ئه نووسيت به زباني توركى
 له ميلليه تدا مايل به شركى
 ئيمه كه كوردين له لامان وايه
 كوردى زبانيكه زؤر بى هاوتايه
 ناوى پيغه مبه ر، هه مهى ره سوله
 نويزمان به كوردى لاي خوا قبوله
 ئه گه ر ته لقينم، به كوردى نه درى
 گويى لى ناگرم، باكفنم بدرى
 گه ر مه رنه موكهى (۴) عاره ب ليم پرسى
 واى تى ئه خورم، كه ئه و بترسى
 ئه مه دينمه و دينيكي به هه ق
 له سه ر به يتى خؤم ئه گه ر بكرىم شه ق
 نووسيوته گوايا، وه زيفه م ماوه
 هه رچيمان كردوو هه ر ناته واوه
 چيم كردوو ئيستا جارى له كوئمه
 ميلله ت له مه وودوا ئوميدى پيمه
 سه يركه به هارم لى بى ئيشا الله
 له كورده ستاندا، بيكه م به هه للا
 شيمال و جنوب، تيكه ل كه م به قين
 بله رزئيمه وه، گاكهى ژيتر زه مين
 به يداخى كوردى، بله رزئيمه وه
 ئيرسى رؤيوه كان بگه رزئيمه وه
 صلاح الدين و كه ريم خانى زه ند
 بابا شه ره ف خان شاي كوئى ده ماوه ند
 بيته جموجؤل، رؤحيان شاد بى
 پيى ميلله ته كه م، له به ند ئازاد بى

لهسەر هەر کیتی، شیری تیخوری
 ناوجهرگی هه‌موو، دوشمنان بیری
 ئه‌وجا سه‌ره‌ستی، به‌ئیمه ئه‌دری
 خیر ئه‌وان بیدهن، که‌لک ناگری
 نامه‌وی بیدهن، ئاهیب^(۵)، بیستینم
 فکرم ئه‌مه‌یه، هه‌تا ئه‌م‌ینم
 هه‌زاری وه‌ک من، هه‌تا نه‌کوژی
 به‌قه‌لهم، به‌خوین، مه‌رسیه‌ی نه‌نوسری
 به‌و خوینه‌ی خوینی، میلله‌ت نه‌جوشتی
 میلله‌ت بو‌وه‌ته‌ن، سییا نه‌پوشتی^(۶)
 کچانمان له‌ژیر، به‌یداخی ره‌شا
 چاو هه‌لته‌هین، به‌خوینی که‌شا
 تا خاکه‌که‌مان، به‌خوین نه‌شوری
 ئیمان به‌سکه‌ی، روپییه‌ نه‌گۆزیری
 ته‌شه‌بوساتی، من ته‌واو نابی
 موتله‌ق، ئه‌م ئیشه‌ هه‌ر ئه‌بی وایی

به‌ندی قه‌تار^(۱)

۱۹۴۶

ساقی به‌عه‌شقی به‌رزی خاکه‌که‌م
 به‌یادی قه‌ومی دل خه‌مناکه‌که‌م
 بو‌م تیکه‌ جامی، با دل خاموش بی
 که‌لکه‌له و سه‌ودای سه‌ر فه‌راموش بی
 توخوا سا (ره‌شول^(۲)) تۆش قه‌تاره‌که‌ت
 سه‌دای سوب سه‌حه‌ر پای کۆساره‌که‌ت
 به‌لکو بیته‌ جو‌ش، نه‌وجه‌وانانمان
 تیکۆشن به‌عیلم بو‌خان و مانمان

(۱) ئه‌م به‌یته‌ له‌ لاپه‌ره‌ ۸۲ی م. ه‌ دا به‌هه‌له‌ نووسراوه‌ . راستمان کرده‌وه‌.

(۲) ره‌شول: ده‌نگ‌خۆش‌تیک‌ کورده‌، که‌ماوه‌یه‌کی زۆر به‌بولوبلی کوردستان به‌ناویانگ بوو، مرۆفیک‌ قسه‌خۆش و له‌ خۆبوردوو و به‌وه‌فایه‌، گوێ ناداته‌ مالتی دنیا، هه‌ر زرمه‌ی دێ، لای من ته‌نها هه‌ر عه‌بیی ئه‌وه‌یه‌ که‌ ژماره‌یه‌کی که‌می له‌ هه‌لبه‌سته‌کانی کوردی له‌به‌ره‌و ئه‌بوایه‌ زۆریه‌ی هه‌لبه‌سته‌ به‌ناویانگه‌کانی له‌به‌ریکردایه‌، هه‌روه‌ها ژماره‌یه‌کی زۆر که‌میشی له‌ گۆزانییه‌کانی تۆمار کردوو که‌ ئه‌مه‌ش راست نییه‌ . ره‌شول که‌ ئه‌و گۆزانییه‌ی ئه‌وت (ره‌شول)ه‌که‌ی ئه‌کرد به‌کورد و به‌م جۆره‌ ئه‌یوت: توخوا سا کورده‌ تۆش قه‌تاره‌که‌ت.

بو‌ بیست ساله‌ی ژین

له‌ (۱۹۲۶)ه‌وه‌ بو‌ (۱۹۴۶)

به‌سته‌ی هه‌ی ژین

هه‌ی ژین، هه‌ی ژین، گول‌ی باخی ژین
 هی‌مه‌تی پیرت، بو‌ بوو به‌په‌رژین
 به‌خت و ه‌ک ته‌ختی سوله‌پیان به‌رزه
 شیعرت و ه‌ک عه‌رش‌ی به‌لقیس سه‌د ته‌رزه
 بینای نه‌زانیت، هی‌نایه‌ له‌رزه
 خۆشه‌ویستی تو‌ له‌لامان فه‌رزه
 هه‌ی ژین، هه‌ی ژین

(۳.۲.۱) مسته‌فا صائب: نووسه‌ر و رۆژنامه‌نووسی گه‌وره‌ و به‌توانا. ژماره‌کانی رۆژنامه‌ی (ژیانه‌وه‌) و (ژیان‌ی سالانه‌ی بیست و سی، هه‌روه‌ها له‌ چاپدانی دیوانه‌ شیعرییه‌ کوردییه‌کان و پیتشه‌کی بو‌ نووسینیان گه‌واهی ئه‌مه‌ ده‌ده‌ن. نووسه‌ری وردبین و به‌هره‌مند (که‌مال ره‌ئوف محهمهد) ته‌واوی به‌ره‌مه‌کانی ئه‌م نووسه‌ره‌ی له‌لایه‌ و خه‌ریکی ریک‌خستان و لیکۆلینه‌وه‌یانه‌ . ئه‌م شیعره‌ی پیره‌میردیش ته‌نها له‌ و رووه‌وه‌ دلگیری و زویری به‌رانبه‌ر مسته‌فا صائب تیا به‌ که‌ نامه‌ی بو‌ پیره‌میرد به‌تورکی له‌ سلیمانیه‌وه‌ بو‌ ناردوو. له‌ زۆر نووسیندا پیره‌میرد ریز و خۆشه‌ویستی خۆی به‌رانبه‌ر مسته‌فا صائب ده‌ریه‌وه‌ . هه‌روه‌ها ئه‌م نووسه‌ره‌ به‌ناوی (زه‌کی صائب) و چه‌ند نازناویکه‌وه‌ نووسینی خۆی یلا و کردۆته‌وه‌ (مستۆ) یا (مصطو) له‌ شپوه‌ی کرمانجی سه‌روودا به‌مسته‌فا ده‌لین مصطو. جل خوار: تورک خواهان، ئه‌وانه‌ی سه‌ر به‌تورک بوون.
 (۴) مه‌رئه‌موکه‌ (من ریک‌)ی عه‌ره‌بییه‌ وای لێ هاتوو. گوايه‌ دوا‌ی ناشتنی مردوو مه‌لائکه‌ت ده‌چنه‌ سه‌ری و لێی ده‌پرسن (من ریک‌) ئه‌گه‌ر مردووکه‌ ئیسلامی ته‌واوی ده‌توانی وه‌لام بداته‌وه‌.
 (۵) ئاهیب: عه‌ده‌ب، په‌یمان بی.
 (۶) سییا نه‌پوشتی، به‌رگی ره‌ش نه‌پوشتی.

ئەمپۇڭكە سالى، بىستە، تەواو
 زەماوئەندىكى، وات بۆكراو
 لە كورددا جەئنى وا پوى نەداو
 گشت رۆلەت هاتوون لەم لاو لەولاو
 ھەى ژىن، ھەى ژىن
 نەورۆزت ھانى، بەچلەى زىستان
 بەبانگى بەيان كورد لە خەوھەستان
 ناوازەى بەرزىت، كەوتە كوردستان
 ياخوا گەرم بى، ھەروا مەجلىستان
 ھەى ژىن، ھەى ژىن

پىرەمىرد پىش ئەوئى ئاھەنگى بىست سالى ھەرچوونى رۆژنامەكەى بگىرەت، ۋەك ئاگادارى
 و بانگەشتىكى ھەموو لا، لە ژمارە (۸۱۷) ى (۱۷) ى كانونى دووھى (۱۹۴۶ ى ژىن) دا
 ئەم چوار بەيتە بالاو دەكاتەو.

ژىن كە پەيامى، ژىنى كوردانە
 فرىشتەى مژدەى، ساپەى يەزدانە
 ئەم بىست و شەشەى كانوونى دواپى
 سالى بىستەمى، كەوتوونە شاپى
 فەرموون با ئىوھش، بەشتانى تىبابى
 ياخسوا زۆر رۆژى، ۋەھى لە دوابى
 سەعات لە چوارى دەمەو ئىوارە
 شوپىن شاپى قەسرى (فائق ھوشيار) (۱)

(۱) مەبەست فائق ھوشيارى كچەزەى پىرەمىردە. واتە كورى رەھمەخانى كچى پىرەمىردە. پارىزەرتكى وريا و
 خاۋەن تاقى كوردنەوئى زۆرە.

كزەى دەروون (۱)

دواوانەكەى (۲) شوپىن مالى گەورە
 سەرەو خوار ئەرۆى، بەپىچ و دەورە
 پروون و رووناكى، وئىنەى بلوورى
 ئاۋى زىندەگى، گشت شارەزوورى

وام لە كەنارت بەدلەى پىرخەم
 پۆژى رووناكى، لى بوو بەتەم
 ئەگرىم و ئەلىم، تۆ ۋەك ئاۋىنەى
 بۆ شوپىن دەستكردى، كوردگار وئىنەى
 بۆچى نانۋىنى، وئىنەى فۆتۆگراف (۳)
 وئىنەى شىرىنى، نازدارانى جاف
 نمونەى دەستى، پەرورەدگار بوون
 بەدەورى تۆدا، گوللى بەھار بوون
 بەشەدەى لار و، كراسى كەتان
 ۋەك مانگ كەتانى (۴) جەرگىان ئەسووتان
 وئىنەى مانگەشەو، بەشەوى دەيجوور (۵)
 بورجى رەشمالىان پىر ئەكرد لە نوور
 شەوى مانگە شەو، ئاۋاپى خەوتن
 لە دواى سەرەوتن، كاتى تىكەوتن
 ئەو لەش و لارە، بەشەپەى مەلە
 دلى دلداريان، ئەخستە پەلە
 ئاى بۆ (پەرى خان) نازدارى جافان (۶)
 ئاھوزەرباھووى سوورمە كلافان (۷)
 مالى بەگزادە و زىرەى سەماوەر
 پرووى پروبارەكەى تۆى ئەگرتەبەر (۸)
 دەنگى نەكىسا و بەزمى خوسرەوبى
 لاي مەحمود پاشا ئەكەوتە نەوى
 ئاۋازەى باز و سەقەر و بالەبان
 حىلەى ماين و ئەسپى كەحىلان (۹)
 ئەمانە گشتى، خوا دابورى بەجاف
 حوكمدارى بوون، بى لاف و گەزاف
 لەم دواپىيەدا، خۆ (ناھىدەخان) (۱۰)
 شا خانمى بوو بەلاو دىۋەخان
 شوپىنى دوو پاشاى (۱۱) پىر كوردبەو
 گرەوى لە پرووى (۱۲) چەرخ بردبەو

توخوا تاوه که ی بۆن گولواوه که
 بۆ سه رچاوه که . که می لاوه که
 پروانم ناخو جامی فووتوگراف؟!
 نیشانم نادا؟ شیتوی ئیلی جاف؟
 نه ، ئه ده بده به و سه ر ئه و سه رئاوه
 ئیسته ئه فسانه و نه خشی سه رئاوه
 ئه و درک و داله و ئه و قه ل و داله
 جیگیرن له شوین ئه و گه و ره ماله (۱۳)
 نازداران وینه ی ماسی سه رئاوان
 به بۆمبای ده وران که و تنه سه رئاوان (۱۴)
 له تاوه ی جه وری چه رخی چه پگه ردا
 ئه وان ئه سه ووتین منیش له هه ردا
 وئیل و ئاواره ی ئیلی مـــــرادیم
 هه ر روو له رۆرۆی رووی نامرادیم (۱۵)
 بۆ بازی موراد هه ر (قه یسه ر قوو) مه (۱۶)
 به ختم شوومه و باز که و ته وه ی شوومه
 من بۆ ئیل ئه گریم مات و دل خه سته
 پرستی خیتوه تی به گزاده ریتسه (۱۷)
 له شوین سه رمه لا و (الله اکبر)
 (کارئ) (۱۸) کار ئه کاو (سترت به جۆکه ر) (۱۹)
 ئیسته که پتی کۆچ گوشاده و ئاسان
 کوا سه رئیل کۆچی لی خورئ بۆ کویتستان

(۱) ئه م شیعره له لاپه ره ۱۲، ۱۲۵، ۱۲۶ دیوانی م. ه دا به جۆرتیک شیتاوه که هه تا ئه م ده قه ی ئیمه ، که
 پیره میترد خۆی له (ژین) دا بلاو کردۆته وه نه بیینی نازانی راده هه له و ده ستکاریه که ی چه نده . له م شیعره و له
 شیعی (یادی نازدارانی جاف) دا، ته نها هه له ی زه ق و دتیری نه نووسراو نیشان ده دین. چونکه نه گه ر هه موو
 هه له ورد و دره شته کان له په راوێژدا راست بکه ی نه وه ئه و په راوێژ ده بیته دوو ئه وه نده ی شیعره که .

(۲) بۆ خۆش وتن و خوتندنه وه ناوترئ، دووئاوان، ده گوتئ، دواوان.

(۳) راستیه که ی (بۆچی ناویتی) ه، نه ک بۆچ پیم ناویتی.

(۴) که تان: جۆره گولئیکی زۆر جوانه که له به هارانا له ده شت ئه روئ. ئه لئین که تیشکی مانگه شه و ئه دا له و گوله
 ئیتر گه لاکانی هه لئه که وئ. پیره میترد دلی خۆی شوبه اندوو به و گوله که به دیه نی مانگ روخان له ت و په ت

ئه بی م. ه

(۵) م. ه نووسیویه وه ک مانگ به شه ده ی تاریکی ده یجوور، که نازانم ئه وه مانای چیه . راستیه که ی وه هایه ،
 وینه ی مانگه شه و ، به شه وی ده یجوور.

(۶) په ری خان: کچی مه حمود پاشای جاف بووه .

(۷) ئه م نبوه دتیره لای م. ه به م جۆره یه : ئاهوی زه رپاهوی عه نبه ر کلافان.

(۸) رووی ئه و رووباره ی وا ئه گرت به ر. لای م. ه به و جۆره نووسراوه . به لام ئه وه ی ئیمه راسته چونکه پیره میترد
 قسه له گه ل رووباره که دا ئه کا و ئه لئ (تۆ).

(۹) لای م. ه نووسراوه :

ئاوازی سه قـــــر و باز و باله بان

حیه ی مایینی جنسی که حیلان

(۱۰) ناهیده خان ژنی عه لی به گی مه حمود پاشای جاف و دایکی حه سه ن به گی جافه .

(۱۱) دوو پاشا واته محمود پاشا و وه سمان پاشای جاف.

(۱۲) م. ه نووسیویه : گره وی له رۆحی چه رخ بر دیه وه . ئه م نبوه به یته به م جۆره نه مانا ده دات به ده سته وه و نه
 کیشه که شی له گه ل کیشی شیعه ر که دا رتیک ده که ویت.

(۱۳-۱۴) ئه و دوو به یته لای م. ه به م شیتویه نووسراوه ،

«ئه م درک و داله و ئه م قه ل و داله

ماونه وه له شوین ئه و گه و ره ماله

نازداران بوونه مـــــاسی دواوان

به بۆمبای راوکه ر که و تنه سه رئاوان»

(۱۵) لای م. ه به هه له نووسراوه نزیک له مه رگم دووریش له شادیم.

(۱۶) قه یسه ر قوو: بانگیکه بۆ بانگ کردنی باز له راودا.

(۱۷) ئه و پاره یه یه که له کاتی یاری قومازدا قومازچی له به رده م خۆی داده نی.

(۱۸-۱۹) دوو واتان له پۆکه ردا به کار دین.

یادی نازدارانی جاف

پۆره جوانه که ی ده وری زه ردیان

های بۆ کناچه ت ده می به یانیان

کاتی سفیده ی سه حه ر ده رکه وئ

پیشخانه ی شه فه ق له کیتو سه رکه وئ

ده می بیبداری که ده سستی مریه م

قۆناعی عیسا ، ئه شوا له سه ر چه م

ئاوى زىندەگى، دىتتە زەم-زەمە
 ئەبى بەزەم-زەم، ئاوى ئەو چەمە
 زەلم و تانجەرۆ، دەست لە ملان بن
 سەرپۆيەى گولان، جىيى بولبولان بن
 دەنگى كىناچەت بەرز و سەر ئازاد
 دەنگ بداتەو بەى ترسى صياد
 لە كەنارى زەلم، ئەو سەوزە گىايە
 تۆوى كەنىشكى جافى تىدايە
 تۆ بەكناچە و لەنجە و لارەو
 من بەدوو دىدەى^(۱) فرمىسك بارەو
 بەرامبەر بەيەك زارزار بىنالين
 ھەردووكمان وەك يەك بۆ خىل^(۲) عەودالين
 شىوھى ئەو سنگەى جەودانەى سەد تەرز
 لە سىنەى مندا، شىوھن بكا بەرز
 گوتم لە دەنگت بى، بەيادى جاران
 كوا مالە گەورە و پۆلى نازداران
 منبىش بەفەردى (مەولەوى) يەو
 بەھۆرى جافى، ناو دەرىئەندىيەو^(۳)
 بەشىنى تىپى نازدارانى جاف
 دووكەلى ئاھم، شىن^(۴) كا سەماى ساف
 وەك چىھەرى خەيال روخسارەكەى خۆى
 لە پەردەى دلەى پىر ئاخ و پىر ئۆى
 شوغەى پرووى نواند شای سۆسەنا خالان^(۵)
 كەم كەم لە گۆشەى بورجى رەشمالان
 لە تۆيى تارىكى (شەدە)ى بى گەردا
 لە تافەت ئاوى، زىندەگى دەردا^(۶)
 ئىستا لەو شوئەى^(۷) ئەو عىشودە و نازە
 بايەقوش لەگەل تۆدا ھامرازە
 ئىلى جاف رىگەى كوستانيان نىيە
 نازانم مەيلى فەلەك^(۸) بەچىيە؟!

ئومىيىدەم وايە ھەر بەم زوانە
 ئىلات بچنەو بەئەو كوستانە^(۹)
 وەلى دىوانە ويسىتى لە يەزدان
 رىگەى شەم نەبى بچى بۆ كوستان^(۱۰)

(۱) لای م. ھ نووسراوہ «من بەچاوتكى فرمىسك بارەو» .

(۲) ھەرودھا نووسىويە: بۆ بار عەودالين وابزانم ئەوھى ئىمە راستتر بىت.

(۳) ھەرودھا نووسىويە: بەھۆرى گولبانگ پەھلەويەو. ھۆرى گولبانگ يەئنى ھۆرى بەرز. ھەرودھا گولبانگ بەخوتىندى بولبوليش ئەلین كە گوايا بانگ ئەكاتە گۆل.

(۴) لای م. ھ نووسراوہ پىر كا سەماى ساف

(۵) ھەرودھا نووسراوہ:

پىر شەى پرووى دەركەوت شای سۆسەن خالان
 كەم كەم لە گۆشەى، لای سىيا مالان

(۶) لای م. ھ نووسراوہ:

لە تۆيى تارىكى شەدەى بى گەردا
 وەك ئاوى ھەيات، شەپۆلى ئەدا

پىرەمپىرد ئەم شىعەرى مەولەوى گۆربوئە سەر شىوھى سلىمانى و لەو شىعەرى خۆيدا تەنھا سى دىپى لە ھەوت دىپى دەقى شىعەركەى مەولەوى بەكارھىناوہ. لە كەشكۆلى نەجمەددىن مەلا كە بۆ ھەمە سالى بەگى قزلى نووسىوہ لە لا پەرە ۶۱ دا گۆرىنەكەى پىرەمپىردى نووسىوہ، ھەرودھا دەقى شىعەركەى مەولەوى لە لا پەرە ۲۰۲، ۲۰۳ دىوانى مەولەوى مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس دا بلاو كراوئەتەوہ. لىرەدا دەقى شىعەرى ھەورامىيەكە و گۆرىنەكەى پىرەمپىرد دەنووسىن.

«چون چىھەرى خەيال روخسارەكەى وئىش
 نەتۆي پەردەى دل مەعدوومى دل رىش
 ئمانا جەمىن شای سۆسەن خالان
 كەم كەم جەگۆشەى لای سىامالان
 زەمىن منەت بار پامنىياو مەويەرد
 جارجار وەرپرووى ناز باوھشىن مەكەرد
 باوھشىن مەكەرد ئەو صەفحەى بى گەرد
 نازكيش جەباد ئىحتياط مەكەرد
 نەتۆي تارىكى تاي شەدەى بى گەرد
 لەطافەت چون ئاوى ھەيات مەوج مەوورد
 غەرىب بىم چەنىم كەردم ئمانا
 وەسەوقات پەرىم خەدەنگى شانانا

بۇ كۆچى شېخ نوورى شېروانى

«ئەھلى عىرفان، وان لەشىن و ماتەما

نوورى شېروانمان لەسەر لاچوو، نەما

۲۶۶ ۶۵۸ ۳۰۰ ۴۶ ۹۶ = ۱۳۶۶ - ۱۹۴۷

تافگەى زەلم

تافگەى زالم زەلم، تافگەى زالم زەلم
گرىبەى چاوى چەرخ، پر لە نالە و تەم
زادەى جەرگى كىتو، مەوجودى عەدەم
دېوانە ئاسا، شەيداي روو لە چەم
سەر لەبەرد ئەدەى، تۆش بەسەوداي شەم^(۱)
سەرەوتت نىبە، لە نالە يەك دەم!
لەو كىتو بەرزە، ئەكەويە خوارى
پىزە مـــــوارىت لەدەم ئەبارى
دیارە عاشقى وا نالە كارى
سەحرا نەوەردى، پەى جۆبى يارى
پەروانە بەسۆز، خۆى ئەسووتىنى
ئاوى ساردى تۆ جىهان ئەژىنى
ئەم سەر لەبەرد و ئەم هەلپژانەت
(ياھو يا من هو)ى قودسىبى تەرانت^(۲)
بۆ زىندەگانى، شارەزورمانە
ئاخ مىللەتەكەت قەدر نەزانە
باخ و بىستانت لەبەرا ناكەن
تا بەو سايبەو و لات ئاواكەن
ئەگەر گشت كىلگەى داچىنرى (دەللىن)^(۳)
فیرعەونى^(۴) خاكى مېصرى پى ئەللىن
ئەگەر شارەزور بىت و ئاوا بى
رۆژى شەطى^(۵) مېصر ئەبى ئاوابى

«سىروانى ئەو چەم، تانجەرۆى ئەم چەم^(۳)
بدەن وەهەمـــــدا، ئەم چەم تا ئەو چەم
سەربىنئىرەو بەرئىگە و خاككا
بگرى لە رەوزەى سەلمانى پاككا^(۴)
بلى بەقـــــورىان، تۆ ناوت پاككە
بمانخەرە پى يەكئىتى و چاكە
تۆ خۆت ئەبزانى ئەو خاككە دىمە
چەند پارا ئەبى بەئاوى ئىمە
كەوابى گول و نىرگس پىكەو
با شـــــاد بن بەدلى رىكوپىكەو

(۱) پىرەمىرد چەند شىعەرىكى بۆ «دوئاوان و تافگەى زەلم» وتووه. ئىمە لەم دېوانەدا هەموويان بلاو دەكەينەو.
ئەو شىعەرانە ئەگەرچى بەگشتى ناوەرۆكى نىستمانى هەبە و، تافگەى زەلم هەمىشە لای پىرەمىرد رەمزىكى
نەتەوېبى بووه، بەلام لە شىعەرى شىعەرەكان و دارىشان و تەنانەت گەلج بەبىتىشى تىدا هەبە كە دەقا و دەق
بابەتى (مەولەوى) يە و كارىگەرى ئەو شىعەرەيان لەسەرە كە مەولەوى بۆ (تافگەى زەلم)ى وتووه. بىروانە
(دېوانى رۆحى مەولەوى)، پىرەمىرد ۱۹۳۵ لاپەرە ۲۷۱ بەشى دووهم.

(۲) پىرەمىرد ئەو بەبىتەى لەو شىعەرى مەولەوىبەو وەرگرتووه كە دەللىت:

سەيركە توورى دا پەردەى نام و نەنگ

بىن پەروا سەرى خۆى ئەدا لە سەنگ

رۆحى مەولەوى لاپەرە ۲۷۳

چغورد: بىشەلان

(۳) پىرەمىرد خۆى لە شىعەرەكەيدا ناوى (مەولەوى) دىنئىت و ئەم بەبىتەى دەنوسىتەو. كە ئەمە دەقى
هەورامىبەكەبەتتى. بەلام ناوى (سىروان) و (تانجەرۆ)ى پاش و پىش خستووه. لە دەقى هەورامىبەكەدا
تانجەرۆ لە پىش سىروان دابە.

تانجەرۆى ئەى چەم، سىروان ئەو چەم

جۆشواوى وەهەم، ئەى چەم تا ئەو چەم

دېوانى مەولەوى مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس لاپەرە ۱۳۱

(۴) لای م. ه نووسراوه «بگرى لەبارگەى سەلمان پاككا» لە نوسخەى لای مندا نووسراوه «بگرى لە رەوزەى سەلمانى
پاككا».

خورنه وهرزانی شای خان ئەحمەد خان (٦)
 بوو بوو نمونە ی ئیرەمی جیھان
 ئیستە ئەو شوینە کەوا وێرانە
 بو چاوی هیوام بوو بە تانە

(١) شەم: شەمسە، خۆشەویستی وەلی دێوانە.

(٢) واتە (یاھو یا من ھو) ی پیرۆز دەبیتە گۆرانی ھەمیشەبیت. تەرانە: فارسییە واتە: گۆرانی.

(٣) دەلێن: جۆگە ئاویکی بەناوبانگە لە شارەزوروا کە برنج و کشتوکالیکی زۆری لەبەرا ئەکرێ. م. ھ.

(٤) پیرەمێرد نیازی ئەویە کە ئاوی دەلێن بەقەد فیرەون دەسەلاتی ئەبوو م. ھ.

(٥) مەبەست پروویاری (نبیل) ە.

(٦) خان ئەحمەد خان ھوگمداڕیکی بەناوبانگ بوو لە شارەزوروا تەئریخی راشد لە بارە (خان ئەحمەد خان) ھو ھەم جۆزە خوارو ھو ی باس کردو ھو: وەختیک کە سولتان مورا دی چوارم چۆتە سەر بەغداد لە پێشدا لەشکرەکی لە شارەزوروا ھەلشەدا. ھوگمداڕی ئەو سەردەمە ی شارەزوروا کە خان ئەحمەد خان بوو پەلاماری ئەو لەشکرە ی سولتان مورا دی دا ھو و رای فیراندو ھو و تالانی کردو ھو. خان ئەحمەد خان لە ئەنجامی ئەو ھو دا بارگەکی (سەدری ئەعزەم) ی دەست ئەکەوێ.

خان اکرا د یەنی خان احمد
 سال (بخت) (*) آمد از عدم بیرون
 سال (کچ بخت) (***) یافت حکم و جلوس
 در (غلط) (***) گشت واله و مجنون
 باز صبح بیسافت اندر (غم)
 یافت حکمی زیششتد افزون
 سال (غمها) (****) هزیمتت دادند
 رفت بیرون ازین زمانه ی دوون

(*) بخت: بەحسابی ئەبجەد ئەکاتە (١٠٠٢) ی ھیجری کە ئەمە مێژووی ھاتنە دنیای (خان ئەحمەد خان) ە.

(**) کچ بخت: بەحسابی ئەبجەد ئەکاتە (١٠٢٥) ی ھیجری کە سالی چوونە سەر تەختی خان ئەحمەد خانە.

(***) غلط: ئەکاتە ١٠٣٩ ی ھیجری کە سالی لەسەر تەخت لا بردنی (خان) ە.

(****) غمها: ئەکاتە ١٠٤٦ کە سالی مردنی (خان) ە.

ھەر ھو ھا دەر بارە ی خان ئەحمەد خان (زەنوری) کە شاعیریکی کوردە بە شێو ی ھەر ورامی باسی بەسەر ھات و ھوگمداڕی خان ئەحمەد خان ی کردو ھو. پیرەمێرد ئەو ھەلبەستە ی گۆرپو ھتە سەر شێو ی سلیمانی و لە کاتی خۆیدا لە رۆژنامە کەیدا بلاو کردۆتە ھو م. ھ.

ئیمە لەم دیوانەدا لەبەشی ئەو شاعرانەدا کە پیرەمێرد گۆرپو ھتە ئەم شیعەرە (جەمالەددینی زەنوری) بلاو دەکەینە ھو.

بو شایى بابا عەلى

١٩٥٠

«بابا عەلى، لە ناومانان کە ھەلکەوت
 بەم شایییە، رەوشتی شایى سەرکەوت
 لە نەشاتی، شوپاتا، تەئریخ دەرکەوت
 سیادەت و رەشادەتقان وا یەک کەوت»

کوردیى رەوان (١)

شوباتی ١٩٣٢

بەیانى بوو، لەخەو ھەستام، کە روانیم، بەفرە باربوو
 سلیمانی ئەلێی بەلقیسسە، تارای زبوی پۆشیو
 دەمى بوو، چاوەرێی بەفرێکی وا بووم، مژدە بى بارى
 سەرم بەفرە، کەچی ھیشتا، شەرە تۆپەلمە بو یاری
 لەبیرمە (٢)، شێرە بەفرینەم ئەکرد، سواری ئەبووم بى زین
 نسی بوو جیگەکە ی، ئەبیسەست، ئەما تاكو دەمى ھاوین
 بە بەرگی سپیەو، چەن شوخە، شاخی گۆیژە، بیبینه
 لە رەنگی ئاسمان دولبەرترە، ئەو سپیە، ئەم شینە
 ئەلێن بەرگی فریشتە ی ئاسمانیش سپیە، وەک بەفرە
 فریشتە ی ئیمە بالایە، بەلام ئاخ بۆچ ئەخۆین تەفرە؟!
 ھەموو پیچەکلوی بەفریک، فریشتە ی خوا ی لەگەلدا یە
 فریشتە کەوتە ناومان، بۆیە وا ئاشووب و ھەلایە
 ئەوا سامالی کرد، رۆژ کەوتە سەر شاخی گەلەزەردە
 بەسەر ئەو بەفرەدا، تیشکی ھەتاو، ئەلماسی خوا کردە
 بەسەر گۆنای سپیدا، خشلی زێرینە، بریسکە ی دی
 پەری سەرکیوی قافیش، ھیندە پرچی زەردی خۆ ی لى دی
 لەسەر سەربان، بەفر توێژالی بەست وینە ی چۆری شیرە
 قەتارە ی سەر لق و پۆی درەختیش سپیە، دلگیرە
 چلوورە ی گۆیسەوانە، پلپلە ی زبوی کچە کوردە
 سەھۆل ئاوینە ی، ئەم پلپلە و ئاوینە ی و رە

که پیریتن سهر و پۆیلە بە شینی چله تیک ئالا
بەهار یەت، داری پیر ئەژیەتەوه، دیتە قەد و بالا

(١) مامۆستا م. ه له پيشه‌ه‌كى ئەم شيعردا بەه‌له نووسيوه: پيره‌ميرد ئەم هه‌له‌سته‌ى له رۆژتيكى مانگى نيساندا وتوه له سالى ١٩٣٢دا. (لاپه‌ره ١٣٥). ليره‌دا ئەو هه‌له‌يه راست ده‌كەينه‌وه ده‌لئين. ئەم شيعره يه‌كه‌م جار پيره‌ميرد خۆى له رۆژنامه‌كه‌يدا رۆژنامه‌ى (ژيان)ى ژماره ٣١٢ى ٢٥ى شوباتى (١٩٣٢)دا بلاوى كردۆته‌وه. ئيتير نازانم چۆن لای مامۆستا م. ه ئەم شيعره له مانگى شوباتى چله‌ى زستانى ولاتى سلیمانیدا چۆته مانگى نيسانه‌وه. جگه له به‌لگه‌ى رۆژنامه‌كه‌ له‌به‌ه‌اردا روى نه‌داوه له سلیمانیدا به‌فر و هه‌ا باربيى كه شيره به‌فرينه‌ى لى دروست بكرى. هه‌روه‌ا بۆ يه‌كه‌م جار حاجى توفيق به‌گ نازناوى پيره‌ميرد بۆ خۆى له‌م شيعردا داده‌نېت. و پيشتر نازناوى پيره‌ميرد هه‌چ ده‌نگتيكى نه‌بوو. هه‌روه‌ا پيره‌ميرد له‌و ژماره‌يه‌ى يه‌كه‌م جار ئەم شيعره‌ى تيا‌دا بلاو كردۆته‌وه، سه‌بارت به‌مه‌سه‌له‌ى (كوردى به‌تى) نووسين، نووسيوه «به‌لئين ئەده‌م هه‌چ كه‌سى به‌م شيوه روه‌انه زيان زاده‌كائمان به‌هۆنيتته‌وه، نيوه‌ى مانگانه‌كه‌م وه‌رگرى. به‌لام هه‌رهمه و ته‌ك و بۆنه‌ين، به‌خۆ هه‌لكيشانى ناليم، چه‌شه‌يه‌؟». ژيان ژماره ٣١٢ سالى ١٩٢٣.

(٢) له‌هه‌ندى نوسخه‌دا نووسراوه (منال بووم) له‌برى (له‌بیرمه).

ئای نائومییدی (١)

نيسانى ١٩٤٧

ئای نائومییدی، ئای نائومییدی
ئای رهنجهرۆیى و دل نائومییدی
به‌ده‌بختى وه‌ك من، توخوا سا كى دى؟ (٢)
ده‌ردى مه‌جنونم، لى هاتۆته دى
هه‌ر له (نه‌جه‌د)ه‌وه، تا هه‌رده‌ى دوجه‌يل
بۆ له‌يل ته‌گه‌رام، ده‌روون له‌ غه‌م كه‌يل
هاتمه‌ بىستون، لای قه‌سرى شيرين
بۆ فه‌ره‌اد گريام، به‌ديه‌ى نمين (٣)
چوممه‌ زماكو، راگوزارى ئيل (٤)
هه‌چ كه‌سم نه‌دى، نه‌شيرين، نه‌له‌يل
له‌ده‌ربه‌نديخان، هه‌تا كه‌ليخان (٥)
ئهو ناوه‌ يه‌كسه‌ر شيووا و ويران
شيو و هه‌رد و به‌رد، تا لوتكه‌ى به‌رزان

په‌ له‌وه‌يشوومه، به‌گه‌لاريزان
نه‌كه‌ره‌رز گه‌رام، وادى به‌وادى
شوینى هه‌وارگه‌ى ئیلى مورادى (٦)
به‌جه‌ورى فه‌له‌ك، يه‌كسه‌ر ويرانه
بايه‌قوش تيايا، كرده‌ويه لانه (٧)
پرسیم بايه‌قوش، دۆستى هاوده‌ردم
له‌ جيهان بيزار، يارى چۆلگه‌ردم
بۆچى وا چۆله، ئەم مه‌رز و بوومه
له‌ كوێ په‌يدا‌بوو، وه‌يشوومه‌ى شوومه
جوابى دامه‌وه به‌قولپه‌ى گريان (٨)
منيش وا جسه‌رگم، بووه به‌بريان
ئهمسال به‌هارمان كه‌ بى باران بوو (٩)
گولاله‌ى سوورمان جه‌رگى ياران بوو
له‌هه‌ردوولاوه شاييه‌ به‌ريزه (١٠)
خه‌نه‌به‌ندانىان خوینى نازيزه

- (١) ده‌ياره‌ى ده‌قى ئەم شيعره و ساخكردنه‌وه‌ى پروانه كۆتايى شيعره‌كه‌.
- (٢) لای م. ه نووسراوه «ساتوخا كى دى»
- (٣) م. ه به‌هه‌له نووسيوه «به‌دله‌ى نمين». ليره‌دا من سه‌رم سوپماوه كه‌ بۆچى مامۆستا م. ه ئەوه‌نده ئاره‌زووى بووه ده‌ستكارى شيعره‌كانى پيره‌ميرد بكات. له‌كاتتيكدا، بۆ نمونه، ئەم شيعره له‌ ژماره (٨٦٨)ى ژينى ١٩٤٧ بلاو بۆته‌وه و م. ه هه‌ر له‌و سه‌رچاوه‌يه‌وه وه‌رى گرتوووه كه‌ من ده‌قه‌كه‌يم نووسيوه.
- (٤) به‌هه‌له نووسيوه «راگوزه‌رگای له‌يل»
- (٥) لای م. ه نووسراوه «له‌ ده‌ربه‌نديخان هاته‌ كه‌ليخان»
- (٦) خيلتيكى كزچهرى جافه
- (٧) لانه: هيتلانه
- (٨) لای م. ه نووسراوه «به‌قولپه‌ى گريان»
- (٩) هه‌روه‌ا: ئەمسال به‌هارمان كه‌ بى بارانه
- (١٠) هه‌روه‌ا:

له‌هه‌ر سى لاوه شاييه‌ به‌ريزه
خه‌نه به‌ندانمان خوینى نازيزه

پیره‌میترد ئەم شیعەری لە کارەساتی ڕووخانی کۆماری مەهاباد دا نووسیبووە.

تێبینی: بیروھەستی ڕەنجەرۆیی وەلی دێوانە کاری کردۆتە زۆر شاعیر، بەکۆک لەوانە پیره‌میترد بوو، کە لەسەر شیبووی شیعەرەکی (وەلی) ڕەنجەرۆیی نەتەوێکی خۆی پیشان دەدات: بنەمای مەسەلە پیره‌میترد و ئەم شیعەرە دەگەرێتەووە بۆ سالی ١٩٣٩. لەو سالەدا و لە ژمارە ٥٧١ی ڕۆژنامەکییدا دەقی ھورامی شیعەرەکی وەلی دەگۆرێتە سەر شیبووی سلێمانی. ئێمە لێرەدا شیعەرەکی وەلی و گۆرینەکی پیره‌میترد دەخەینە پێش چاوی، ھەتا سێ دەقی شیعەری «ئای ناومیتدی» ببینن. یەکەمیان شیعەرەکی وەلی، دووھم گۆرینەکی پیره‌میترد، سێبەھەمیش ئەو شیعەرە بوو کە پیشتر نووسیمان و پیره‌میترد لەسەر شیبووی وەلی و بۆ مەبەستێکی دوور لەو، نووسیبووە.

ھەلی ناومیتدی،...

ھەلی ڕەنجەرۆیی، ھەلی ناومیتدی
ھەلی یاران چون من، بەدبەختی کێ دی
پەلی ھال نەزانێ ڕووم کەرد نەبیدی
چۆلان تەلی کەردم، جەبەلان یەکسەر
جە «طەبەس» تون بێم، یاوام وە «طەبەر» (*)
ھەردەلی نەجد قەیس، گشت دام وەپاوە
پەروانە دەستوور، سەر وەسەوداوە
یاوام بەو زامەن، ماوا قیبلەم بی
مەکان و مەسکەن، گۆزەرگای (شەم) بی (**)
ھەواران چۆل دیم، زامەن وێرانە
بایەقوش بەستەن، جەو مەسکەن لائە
نەدەنگ دیارەن، نە سەدای یارەن
دەنگ وێرانە (وادى القھار)ەن (***)
پەرسام، بایەقوش ھام دەرد دەردم
رەفییق و ھامراز، نالەلی نەبەردم
من پەروانەلی وێل وەلگەلی دامانم
جانشین قەیس، شای کەم فامانم
کۆشلی کۆچ خێل، شای (شەم) جەمبەنم
گوشادلی خاتر خار خەمبەنم
بایەقوش واتش، پەروانەلی کەم فام
ئیسە ئامانی وەلی ماوا و مەقام
کۆچ خێرش کەرد، لوا وە لەیلان
پەلی من ھەسەرت مەند، پەلی تۆ ناخ و داخ
وہ ئیقبال نەحس وێم دامامەوہ
ناومیتدی جەشەم ھەم ئامامەوہ

یاران ھامسەرەن، ناومیتدی وێم
ھەلی عەبدال، بەرگێل، دوور جە زێد وێم

(*) چۆلی دەشت و شاخم دایە بەر و لە توناو تونی «طەبەس» گەبیشتمە «طەبەر». طەبەر: شارێکە لە ناوچەلی خۆراسان. طەبەر ناوچەلی گیلان و مازندەرانە لە ئێران. طەبەر یا طەبەرستان ناوی ولاتی مازندەرانە.
(**) گەبیشتمە ھوارگە و نشینگە و گۆزەرگای شەم.
(***) نەدەنگلی یار و نەدەنگلی کەس، ھەموو لایەک وەک وێرانە کپ و خامۆش بوو.
تێبینی: دەقی ئەم شیعەری وەلی لە دیوانلی (وەلی دێوانە) لی عوسمان ھورامی وەرگیراوە ل ٧٩، ٧٨، ٧٧. ھەرۆھە پەراوێزلی شیعەرەکەش.

دەقی گۆرینەکی پیره‌میترد سالی ١٩٣٩

ھەلی ناومیتدی، ھەلی ناومیتدی
ھەلی ڕەنجەرۆیی، ھەلی ناومیتدی
بەدبەختی وەک من، لە کوێ پەیدا بوو
بۆ حال نەزانێ شیت و شەیدا بوو
سەحرا و دەشت و دەر گەرگەرام سەراسەر
لە توناو تونلی طوسیش چوومە سەر
ھەردەلی دوجەیلی مەجنون گشت گەرگەرام
وێنەلی پەروانەلی، رەھەندی سەودام
«لێرەدا بەبیتێکی نەگۆرپووە»:
ھەوار گشت خالی، چۆل و وێرانە
بایەقوشم دی، لەسەر ھیلانە
نەدەنگلی دیار، نەسەدای یار بوو
(لیس فی الدیار) غەیرە دیار بوو
وتم بایەقوش، ھاودەردی دەردم
رەفییق و ھاوراز، نالەلی نەوہردم
من پەروانەلی وێل، شەمەلی شەوانم
جینشین قەیس، شای کەم فامانم
کەلی کۆچلی کردوہ شای شەم جەببەنم
شەوقلی زبندەگی رووی سەر زەمبەنم
بایەقوش وتی: شیت نەگبەتم
بۆ درەنگ ھاتی فریا نەکە وتم
لەیلان کۆچلی کرد، رووی کردە لەیلان
بۆتۆ ھەسەرت و بۆ من ناخ و داخ
بەچارەلی نەحسلی خۆم گەرگەرامەوہ (***)
خۆم دا بەئەززا بۆی تلامەوہ

دهخیل هام سهران، چیم لئ قهوماوه
بهدهختی دنیا ههر بۆ من ماوه

.....
(****) پیره‌میرد لهو دوو به‌یتهدا له دهقه هه‌ورامییه‌که‌ی (وله‌ی) دوورکه‌وتۆته‌وه نه‌گهر به‌م جوژه بیگۆریایه
ره‌نگه باشت‌ر بوایه:

بۆ چاره‌ی نه‌حسی خۆم دامامه‌وه
نائومی‌د له‌شه‌م هه‌م گه‌رامه‌وه
یاران هامسه‌ران، هه‌ی نائومی‌د خۆم
هه‌ی عه‌بدال و ویتل دووری هه‌وار خۆم

نای چیم به‌سه‌ره‌ات(١)

ئابو ١٩٤٧

نای چیم به‌سه‌ره‌ات
خۆیشم نایزانم بۆچ وام به‌سه‌ره‌ات
له دووریانی ریتی هات و نه‌هات
ریتی پیشانده‌رم، له ته‌که‌مانه‌هات
که‌وتمه‌ سه‌ر ریگای، ته‌له‌سمی نه‌رژه‌نگ
گیرۆده‌ی سیحرم، بێ سه‌داو بێ ده‌نگ
ئه‌بینم کایان داناوه بۆ شیی‌ر
گۆشتیش بۆ گویدریژ هیچیان نابن تیر
منیش له داخی ناسازی زه‌مان
له‌جیدا که‌وتووم، بێ ده‌ست بێ زبان
ره‌نگ زه‌رد و لاواز، بێ یار، بێ خه‌مخوار
عه‌یشم، لا تاله، وینه‌ی ژاری مار
به‌جه‌سته‌ی خه‌سته‌ی پر ده‌رد و که‌ده‌ر
کۆنه‌ی چه‌ند ساله‌م، لئ کردۆته‌ به‌ر
چاوم نابینی، مات و غه‌مگینم
ئه‌و چاتر، چاره‌ی جاسووس نابینم
کاشکا گوێچکه‌یشم، وانه‌ی بیستایه
هه‌رده‌نگی ئه‌بیه‌م، هه‌ر ناله‌ی تیایه

له‌لاینی رۆژوو له‌لاینی رۆژۆ
له‌لاینی قومار، لاینی تیاترۆ
ئه‌م قوره‌ ره‌شه‌ی واتیتی چه‌قیوم
هیژی ته‌کان و جوولنه‌ی بریوم
هانام به‌تۆیه، خوای په‌روه‌ردگار
یا تاقت یا مه‌رگ، یا دیداری یار

.....
(١) ئه‌م شیعه‌ره له دیوانی پیره‌میردی م. ه دا بلاونه‌کراوه‌ته‌وه.

چوارین

١٩٢٧

فرت و فیلت، که‌وته‌ روو، ده‌وران، له‌لام، ئابرووت تکا
بۆیه، وا، به‌رزت کوردمه‌وه، بمخه‌یت و ئازارم بگا
تیت گه‌یشتم، بۆیه هیلانته‌ له‌جیی به‌رز دابوومی
هه‌تا ته‌رزه و هه‌وره‌ تریشقه و به‌فر و با، سه‌ختم بکا

نای له‌ ده‌ست پیری(١)

١٩٤٧

نای له‌ده‌ست پیری، چه‌ند جه‌فا کیشم
ریگای مردنی، هینایه‌ پێشتم
به‌کۆچی دوایی، دلێ ترساندم
وه‌ک کونجی سه‌رساج هه‌لی قرچاندم
تافی جوانی له‌ده‌ست فراندم
تۆماری عه‌شقی یه‌کسه‌ر سووتاندم
گیژ و که‌ساس و بێ قه‌دری کردم
له‌لای نازداران، ئابرووی بردم

ئای بۆ ئەو کە بێف و نەشئەى جوانییە
 بڵند دەماخی و کامەرانییە
 پۆلى نازداران، شوخی جەبەین جام
 بۆ بەزم و سوحبەت ئەهاتنە لام
 گا دەسکە گۆلى، بە تەرتیب بەستە
 ئەدرایە دەستم، دەستە بە دەستە
 گا، کە مەندى زولف، ئە خرایە مەلم
 گا، پڕچ ئە پیتچرا، لە پاو و پەلم
 ئیستا واپیری، کە ساسى کردم (۲)
 هیتجگار مووی سپى، ئابرووی بردم
 پیری لە پڕ هات بە پیری مەوه (۳)
 بە نەندم بە زویری و ئە سەبەبە
 زەوقى نابینم لەم بگرەو بەرە
 راستە گورگ پیر بوو، بوو مەسخەرە

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانى م. ه دا چاپ نەکراوە.

(۲، ۳) پیرەمێرد بە جۆرتیک چۆتە رۆحى مەولەویبەوه کە زۆرجار، ناگادار و زۆرجار بێ ناگا، ویتە و تەعبیری شیعری مەولەوی بە کارهێناوه، بۆ نمونە لەم شیعەرەدا، تارمایی دوو بەیتی مەولەوی دیارە کە باسی پیری خۆی دەکات:

۱- مووی سپى (قەلغان) پرووڕەشى پیرە
 کەوانى قەدیش، بۆ تکای تیرە
 «رۆحى مەولەوى ل ۱۸»
 ۲- مۆترب، بێ گەرى، ئامان دنگیرم
 واپیری لە پیر، هات بەرەو پیرم
 «رۆحى مەولەوى ل ۱۹»

تافی جوانی (۱)

۱۹۴۳

جوانى جەلایە بۆ زیندەگانی
 های لە جریبەوى تافی جەوانى
 کاتى شوڕەکچ ئەچیتە کانی
 گۆزەى مێشەرۆ و لەسەر شانی

ملوانکە ئەخشی لەناو مەمکانى
 دل دیتە لەرزە بەهەلتە کانی
 لە خرنگەى بازن لەگەل شلپى ئاو
 کە ئەپەخشیتى ئەشوا دەم و چاو
 تەنۆکی ئاو و گۆزنگى هەتاو
 بۆ پیتشانی زیو ئەبێ بەزاخاو
 دەواى لوقمانە بۆ جەرگی سووتاو
 سەد لەعل و ئەلماس بێ بەقوربانى
 شەوى مانگەشەو چرپەى ناو کۆلان
 لەپەنا دیوار لێو لەسەر لێوان
 بەو سەدایەوه لە یەکتەر بران
 بەو خەيالەوه خەوى شەو زران
 بە ئاهو نالە تا دەمى بەیان
 هیجرانى یار و دەنگى هیجرانى
 لەسەر کارێزى شەریف بەهاران
 سەیرانى (نەورۆز) تیپی نازداران
 هەلپەرکیتی بلوێر لەناو گۆلزاران
 ئاور و عیششەوى چاو بەخوماران
 پیر ئەخاتەوه کەلکەلەى جاران
 ئەپەشیتە جۆش بۆ نیشتمانى

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانى پیرەمێردى م. ه دا بلاو نەکراوەتەوه. بەلام لەلایە ۲۱۰ى ئەو دیوانەدا بەشێوەیەکی زۆر سەیر و ناتەواو چوار بەیت (هەشت نێو بەیت) ی لێ بلاو کراوەتەوه. ئەوا لێرەدا دەینوسینەوه هەتا خۆیتەر خۆی بەراوردی بکات.

ئای بۆ سەرمەستى تافی جوانى
 جوانى شەوقیتیکە بۆ زیندەگانی
 چەند خۆشە نەشئەى عەشقى دیکانى
 کە کچە کوردیک ئەچیت بۆ کانی
 گۆزەى مێشەرۆ و لەسەر شانی
 ئاو دائەتکیتى بۆ سەر زولفانى
 مێخەک بەند ئەخشی لەناو مەمکانى
 هەزار ئەلمۆدە بێ بەقوربانى

ناو قه‌دی چله‌ی زستن بچرا

۱۹۴۱

ناو قه‌دی چله‌ی زستانمان بچرا
ئه‌م‌رۆ پشکۆکه‌ی هه‌وامان گرا
هه‌وا به‌تینی ئه‌و ئه‌شقی شکا
په‌نجه‌ی له‌ گۆ چوو و پیکه‌وه‌ لکا
به‌فیری سه‌رچاوه‌ی زه‌لم توایه‌وه
هه‌تاو که‌وته تین رۆژ گه‌رایه‌وه
له‌و به‌رمانه‌وه، له‌ نیرگسه‌جار
نیرگس به‌بۆنی خوۆشی که‌وته جار
به‌و چاوه‌ جوانه‌ی وه‌ک دیدمه‌ستان
ئاگری خسته‌ ناو جه‌رگه‌ی زستان
شپۆه‌ی شیرینی نیرگس له‌و رپیه
ئه‌فسوونی شپۆه‌ی شیرینی پپیه
که‌ ئه‌لین نیرگس ئه‌لی کۆ؟ ئه‌و که‌س
گۆشه‌ی چاکی دل به‌رنه‌دا له‌ ده‌س
راسته‌وه‌ بوونه به‌و چاو جوانه
به‌ دوو لا نه‌شه‌ی بو‌دل و گیانه

له‌گیان بیزاریی^(۱)

۱۹۴۹

پیری ئاخ پیری، داد له‌ده‌ست پیری
له‌گیان بیزاری و زویری و دلگیری
گریمان وتیان می‌ر و وه‌زیری
مایه‌ی سه‌سه‌ته نییه‌ ته‌دبیری
هی‌زی جوانی له‌به‌ده‌ن بریم
کفنی مووی سپی به‌به‌ده‌ن بریم
دل بوو به‌یاتاغ، ناله‌ و ئاه‌ی سه‌رد
ده‌روون وه‌ک جانتای کۆکه‌ و پرمه‌ و ده‌رد

چاو چوه‌وانی، رۆینی، روونی
له‌ش گرفتاری سستی و زه‌بوونی
کوا ئه‌و ده‌ماخه‌ی ئه‌مروانیه‌ جوانان
ئه‌که‌وته شوینم بو‌په‌نای بانان
له‌گه‌ل نازداران که‌ ئه‌چومه‌ گه‌شت
کیو و شیو و ده‌شت لیم ئه‌بووه به‌هه‌شت
من رانه‌کشام له‌ ناو گولاندا
کچان له‌سه‌ودای ده‌سته‌ملاندا
شهو‌ی مانگه‌شه‌و چریه‌ی ناو گولان
باخ به‌ره‌للا بوو تالان هه‌ی تالان
خو‌ورده‌رازی ته‌نیایی گوی ئاو
نه‌شه‌ی دل‌داری ئه‌هینایه‌ ناو
گا ده‌سکه‌ گولم ئه‌به‌ست بو‌م ئه‌برد
ئه‌و باوه‌شینی رووی خو‌ی پی ئه‌کرد
تایه‌ له‌و ده‌سکه‌ی ئه‌دا به‌ده‌ستم
ئه‌یگوت بیخه‌ره‌ سه‌ر چاوی مه‌ستم
ئنجا ئه‌توانی به‌باده‌ی مه‌ستی
ماچ که‌ی به‌بیانوی شیتی و سه‌ره‌ستی
ئه‌وسا له‌ په‌رده‌ی گریشمه‌ و نازا
دوگمه‌ی سه‌ر په‌رده‌ی به‌یان ئه‌ترازا
له‌و به‌یانه‌وه‌ سفیده‌ی به‌یان
وه‌ک پیشخانه‌ی نوور ئه‌که‌وته مه‌یدان
ئپستا واپیری کردیه‌ شه‌وی تار
شه‌به‌خوونی دا وه‌ک سوپای تاتار
لی‌لایی هینا به‌دل و چاوا
عه‌کسی خه‌یالیش نه‌ما له‌ناوا
ئه‌مه‌وی یادبان بینه‌وه‌ خه‌یال
ئازاری به‌ده‌ن عه‌یشم ئه‌کا تال
له‌جیی قه‌هقه‌هه‌ و ده‌نگی نازداران
چریکه‌ی ده‌رده‌ سو‌وح تا ئیواران

ئەمە ئەنجامی دنیا کەمانە
بەمە نازانن ئەبنای زەمانە
هەروا دەزانن تا سەر باقییە
شەونخوونی یاری و یاری ساقییە

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه دا بلاو نەکراوەتەوه.

۱۹۳۵

متصرف هات، مژدەیی لەدوا بوو
شایی و شوکرانە و شەرەت پەیدا بوو

گوارەکە یاری (۱)

۱۹۴۸

گوارەکە یاری گوتیی یار
تاکیکم دەست کەوت، لەگوارە یاری گوتیی یار
لە چاوم هەلسوو، بەدڵە یاری پەر جەخار
پروناکی بەخشی، بەدوو دیدە یاری تار
هێن کەوتە جەستە یاری، جەفاکە شیدەم
کەوتەوه سەرخزی، رووی رەنگ پەریدەم
هیوای زیندەگی، تازە کردمەوه
خەفەتی لە دڵ، لا بێردمەوه
سەرم لە خۆشیا، گەیشتە ئەفلاک
فریشتەیش لە گەل مندا تەرەپناک
گەیمە پایە یاری شەوق بە کامەرانی
شام بەسەپانی خۆم نەدەزانی
وێک دەواگاهێ، ئەمنا یە سەر دڵ
گا بۆنم ئەکرد، وینە یاری خۆنچە گۆل
من بەم کەیفەوه، ئەو مات و غەمگین
بێ زەوق، بێ شەوق، کز و ماتەمین

لێم پرسی توخوا، راستم بێ بلی
بۆچ وا دەروونت، بەقۆلپ ئەکۆلی
وتی، عومریکم لە بناگوتیی سەرف کرد
سەر سەرەنگری، چەندیکم دەربرد
لەسای زولفیدا، لەنجە و لارم بوو
لە بناگوتیدا شەوقەرارم بوو
پۆژی بەگێچەل، زولف ئالابوو من
بەری نەئەدام، لێم بوو بوو دۆژمن
دەستی برد لە دەست زولفم دەرتین
نەمزانی جوولەم گوتیجکە یاری دیشین
کە رابیکیشابووم، گوتیی داتلێشابوو
بەو ئازارەوه، دلی ئیشابوو
ئیتەر لەو ساوه، وام لەناو خاکا
ژەنگم هیناوه کە لە گوتیم ناکا
بەزەبیم پیا هات، پاکم کردەوه
بەدیاری بۆ لای یارم بردەوه
ئەو شاد بوو، بەوه سالی دۆبەر
منیش بەرۆرۆ رۆژ ئەبەمە سەر
بەلام نامەوی وەسل حاسل بێ
نەوهکا بەوه سل عەشقم زایل بێ

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانەکە یاری پیرەمێردی م. ه دا بلاو نەکراوەتەوه.

چەند سال

۱۹۲۷

چەند سال، گێرۆدە قەفەس بووین، وێک کەو
ئێرە مەلبەندی، چەتە بوو بەشەو
نەمان ئەوتیرا، پێ، بنیینه دەشت
بێ دڵە کوتی، هەلسین، بێین، بۆ گەشت

ئیسستا له پهنای، ئیوه دا بئ ترس
وا دین و ده چین، بئ ته گهره و پرس
ناخ، خوینده واریش، ته و او بیتته ناو!
خوینده وارییه، ئەمانکا به پیاو!

بهندی قهتار (۱)

۱۹۴۳

ساقی به عه شقی به رزی خاکه کهم
به یادی قهومی دل خه مناکه کهم
بده ری جامی با دل خاموش بئ
که لکه له و سه وای سهر فهراموش بئ
توخوا سا ره شۆل توش قه تاره کهت
ئاوازه ی به رزی پای کۆهساره کهت
به لکو بیینه جوش نه و جوانانمان
تیکۆشن به فهن، بۆ نیشتمانمان
ئیسستا زانیمان لاوان نه سره وتن
سه رکه وتن ده سته ی یانه ی سه رکه وتن
ناویان که و ته ناو قه تار و لاوک
ئهمین زه کی به گ، مه عروف جیاووک

(۱) لای م. ه له لاپه ره ۸۱ د ده جۆرتیکی جیاواز له م نوسخه یه بلاو کراوه ته وه، هه ره وها تیمه ش پشتر له م دیوانه دا نوسخه یه کی که ی هه ر ئه م شیعره مان بلاو کرده وه.

خه یالی خالی (۱)

۱۹۴۱

خه یالی خالی، هه رگا ه، بئ به دلما دوو که لی ناله م
وه ها ره ش داده گیرسی، ته م ته خاته سهر سهری عاله م
له ژیر برژانگه وه، پرشنگی چاوی وا بریسکه ی دا
وتم سیاله ی به رقه و له هه وری ره ش، بووه په یدا

به هاران گول له ژیر خاکا، که زیندوو نه بنه وه، نه پروین
به عه شقی نه و به رۆکه سپیه، زه رد و سینه چاک ده ردین
نیگای نه و چاوه بادامییه، وه های کار کرده سهر نه عزام
هه موو خوینی له شم، یه کسه ر به جارئ بوو به رۆن بادام
به یادی رووی گولی، چاوم له سهر هه ر به ردئ، که گریابئ
که به ردیان کرد به شووشه، پر گولا وه، عه شق نه بئ وابئ

(۱) ئه م شیعره له دیوانی پیره میردی م. ه دا بلاونه کراوه ته وه.

«پیره میرد ئیسستایش شایی ره شبه له ک
چاک تهره له لای له که وه لی ده له ک»

به فری به هار

مارتی ۱۹۴۳

به فری روو سپی به ده مه و به هار
سه ری دایه وه سه رمای بئ بوو هار
ئاوه دانی و چۆل، وه ک په مـوودانه
له لۆکه ی به فرا، تیکرا په نه هانه
دل سارد و رووره ش، بئ به زه یییه
روو سپیه تبه که ی ناوی تورکیه
وه ک گه مه شامی، بریشکه ی سهر ساج
سپی هه لگه را، هه ژار بئ عیلاج
کلکه خاکه ناز له سه رما سووتا
گو تیسوانه کمانان به زوقم رووخا
گو پیکه ی دره ختی نازداری ترسان
په لکی وه نه وشه ی سیس کرد، چرووسان
نه و چاوه جوانه ی نیرگسی کویر کرد
به سته له ک ده سته ی خانم له لی (۱) لی برد
پیریزنان نه لئین، به فر ئارد بووه
قه دریان نه گرتوه له کیسیان چووه

چی دهبوو به فر شه کمر بوایه
سه رمایه (۲) ته بوو بو ته م سه رمایه
هاتووه خوئی پیشان هه له کوک ته دا
جاری ریسوایی کوکه کوک ته دا

(۱) خانم لى: جزیره گولتيکه که له به هارانا له سه ره تاوه سه وز ته بيت م. ه

(۲) سه رمایه یه که م له م نيوه دپرده دا و اتا سامان و ده ستمايه. و ده سه رمایه ی دوو دم و اتا «سه رما»

سى تاکه بهيت

یه که م: ۱۹۳۳

«سه ره تاي ده رکهوت، نواب-سى تازه
ده ميټکه، زورکه س، ئاواته خوازه»

دوو دم: ۱۹۳۳

«سه ره تاي کاري، که زور، به کاره
خوا، بيکا به هوئی، چاکيی ته م شاره»

سيټيه م: ۱۹۳۳

«کاوله که ی وه تن، هيټنده شييرينه
ژاری دوو پشکی عه رهت هه نگوينه»

ديدارى تو (۱)

ته مموزى ۱۹۴۸

له زومره ی بي نه وایاندا، گهرفتاری خه می ژينم
به پرووزه ردی، به پرووما جاريه فرميټسکی خوټينيم
به داخی تووه، وهک من سه ده زاراني گهرفتاران
له ناويانا منى بي بهرگ و بار، وهک چقلى بهرژينم
سه ره وتم نييه هه رگيز، له پرووی ته م خاکه دا چی بکه م
ده می مه جنونی دوچه يللم، ده می فه ره دادی شييرينم
جيهان گه ر پروو به پرووی من بي، به مه ردی پشتی تی ناکه م
به لام ته نه ا له عه شقی تووه يه، ترسان و له رزينم

له دنيا دا که هيچ خو شيم نه دی، رهنگه له قه بريشا
به لاما رابووری، بييه ی، فغان و ئاهو نالينم

(۱) ته م شيعره له ديوانی پيره ميټردى م. ه دا بلاونه کراوه ته وه. پيره ميټرد له م شيعره دا ويستويه لاسايى شاعيره
کلاسيکييه کان بکاته وه.

گه لى سزام دى (۱)

۱۹۴۶

گه لى سزام دى، له پرووی زه ميندا
زور نه هاتی هات، به دلله ی خه مگيندا
ته ترسم بمرم، له و دنياش وا بم
ريسوا و سه رگه ردان، هه ر په نج به با بم
چون له دنيا دا، عومرم به ربا ده
چون په نجم هه روهک، په نجی فه ره داده
ته ترسم له ولا، په نج هه روتر بم
خوشی نه بينم، ده سخه روتر بم
سا خوا په حمى بکه ی به حال م
هيټجگار سووتاوم وهک کوئی زوخالم
ته نه ا يهک ئاوات ماوه بيخوازم
توو گه وره یی خوټ بده نيازم
ته ویش، ته وه يه، له دواى مـردنم
له دواى گيانه لا و روچ سپاردنم
خوژگه ته بوومه دارى له خواوه
ته روا م له ته نيشت گلکوی له يلاوه
به لکو بو مه حشهر، زيندوو بووينه وه
به گورجی ده سستی، يهک بگرينه وه
با له رپی هه شرا، له ييل ده ليلم بي
بو پرس و جوابيش، خوئی وه کيلم بي

بۆ گوناھباریم، تکا کارم بی
شاهییدی سزای، رۆژگارم بی
ئەگەر وانەبێ، هەمی مال و ویرانم
نە لە پرس ئەگەم، نە جواب ئەزانم

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمیتدی م. ه دا بلاونەکراوەتەو، بەلام بەهەلە و لەبەر نەشارەزایی کەوتۆتە دیوانی
وەلی دێوانەو کە (مەحمود خاکی و س.ع. شادمان) زۆر بەناتەواوی سالی (۱۹۸۳) بۆ جاری دووهم چاپیان کردۆتەو.

رۆژی نازە

مارتی ۱۹۳۲

رۆژی تازە، سالی تازە، ئیمە هات
رۆژەلات، رۆژی هەلات، سەرما هەلات
بای بەهار هات، خاکی زیندوو کردەو
بۆیە نیرگس، چاوی مەستی کردەو
نەوجوانی هات و پییری بردەو
تیشکی رۆژ دەرکەوت، تەمی لا بردەو
هەردە سەوز و مۆر وینەمی بەرگی بووک
شایی دەنوینتی، چراخانی گلووک
شەوگی ناو لالە بادەمی بولبولە
بەو مەبە سەرخۆشە و اشەیدای گولە
چونکە خۆش ئاوازه^(۱)، هەم ئاواتەخواز
زۆر بەسۆزە، نالەکەمی وەک سۆزوساز
هاتە جونبوش ئاو و سەوزە و با و درەخت
دەوری کانی بوو بەگولزاری بەهەشت
ئەو بەهەشتە خۆشە جیتی بەزمی جەمە
دەم بەدەم جیتی یەکدگیری هەمدەمە
بورجی بەرخە، رۆژ سەرەفرازی ئەکا
بەرخی ئیمەش بۆیە و بازی ئەکا

(۱) لای م. ه بەهەلە نووسراوە: چونکە خۆش ئاواتە، هەم ئاواتەخواز.

نەوبەهار

۱۹۴.

یاران نەوبەهار، یاران نەوبەهار
خوا نەشئەیهکی وای دا بە بەهار
گیاندار و بی گیان، زەوی و گیا و دار
خروشا و زەلمیش کەوتە هارەهار
سەری نایە دەشت ویل و بی قەرار
بەشۆری شییتی خۆی ئەدا لەدار
شارەزور بەرگی سەوزی لەبەردا
کەمەری زیوی چەم لەکەمەردا
هەوای بووکینتی تازە لە سەردا
چەند خاوازیینیکە لە داخ و دەردا
دەستی لە زاوای نیرەمووک بەردا
لە دەردی سەری نایەکار بیزار
نیرگس بەدیدەمی شۆخ و شەنگەو
پۆر بەکنایەمی خۆش ئاھەنگەو
پاوکەر بەشۆپینیا بەتفەنگەو
نیرەکەر بەجۆش زەرە و دەنگەو
هەندی بەسەودای قەنگەمی بەنگەو
هەریەک بەرەنگی کەوتوونە رووی کار

بەھاری کەنار سار^(۱)

مارتی ۱۹۳۲

دوینتی بەیانی، چوومە قەرەخ شار
خەیمەمی بەهار بوو، دیارە و دیار
لە پرشەمی ئاونگ، بەتیشکی هەتاو
گول چووبو شێو، بووکی سەربەدراو
شنەمی بای بەهار، ئەیدا لە غونچە
ئەیگەشانەو و لای ئەدا پەچە

نەك دلى سەد دل، ئاواتەخوۋى
 ئەو پىكەننەنە و گورىشمە و نازى
 ھەمىشە بەھار لە كەنارى چەم
 بووبوھ لاگىرە و گوللى سەر پەرچەم
 لەرېگاكانا، گولە زەرد يەكسەر
 بووبوھ زنجىرە، تەلەي پىشتەسەر
 قەتارەي نەسرین لە نىس و و شىو
 بربىسكەي ئەدا، وەك ھەياسەي زىو
 سىپەرە و مینا، بەخنجیلانە
 ئەت وت ملوانكەي موورو و شیلانە
 پەلكى گۆزروان، بەسەر گىاوه
 جووتى دلخوۋازە، وا تىك ئالاوھ
 ئەگرىجەي بووكە، بەرەزا و چنوور
 چاران چەقىلە، بۆتە تاراي سوور
 لىسپى گىاي پىشۆك ئەدۆزىتەوھ
 وىنەي پرچى كىچ ئەھۆزىتەوھ
 گوللى زەرد و سوور لەگەل ئەرخەوان
 وەك جىسرى مۆدە بەرۆزى شەموان
 شەبوو و رىحانە و كەنپىر و گىابەن
 پەكى لاوانتەي ئەوروپا ئەخەن
 شنگ و ھەلەكۆك، چەورە و پىقەلە
 چاوبازە و بزە، رىشە و خەرتەلە
 كاشمە و بىزا لوشە و ترشۆكە
 كوزەلە و كاردوو پونگە و بەنگۆكە
 تۆلەكە و جاترە، شوىت بەرپزە
 كەرەوز، تەرخوون، پىياز، تەرەتیزە
 ئەمانە ھەمووى كە گىاي بەھارن
 ھەرىك بۆ دەردىك دەرمان و چارن
 سەووزلە و نازدار بەلەنجەو لارن
 تازە كچۆلەي تىپى گولزارن

كارىزى شەرىف مەلبەندى جوانان
 ئاخى پى ئەبەن پەرى ئاسمانان
 ئەو ئاوه جوانەي، لەو دەشتە وىلە
 چاوى قىرژانگى لە چاوا لىلە
 ھارەھارى ئا و لەو كۆرە شىوھ (۲)
 وەك سەرچۆپىكىش، دىتە قىرپوھ
 نازناز و نىرگس، شەبوو و گەزىزە
 ھەلدەپەرن وەك، كچان بەرپزە
 دەستيان گرتىو، پر جوش و خرۆش
 گۆرانىپىژيان، بولبولى دەنگخۆش
 بەسۆز و نالە پىاوى ئەگرىان
 وەك كاي كۆن دلى منى ئەسووتان
 دار و گىا و گىاندار، پر نەشە و دلخۆش
 من و وەنەوشە مل كەچ و شىن پۆش
 ئەو پابەندى خاك، كۆنە ھەواران
 من زىدەوانى مەھزارى ياران

(۱) ئەم شىعەرە لە نەورۆزى سالى ۱۹۳۲د، لە ژمارەي ۳۱۳ى رۆژنامەي (ژيان)دا بلاوكرادەتەوھ. بەلام لاي م.
 ھ نووسراوھ (۱۰/۴/۱۹۳۱)
 (۲) كۆرەشىو: كۆرەشىو كە لە بەھارانا ئەبوورۆزىتەوھ.

بەيادى كۆن

۱۹۳۲

رۆژى بۆ سەھىرى، تەيارەخانە
 ئەجەل بردمىيە، سەر رىتى ئەو جوانە
 بۆمباي نىو نىگا درا لە جەرگم
 شەھىدم كفن، مەكەن بەبەرگم (۱)
 وتم ھەر منم، كوشتەي ئەو چاوه
 روانىم لال و پال، زۆرن لەو ناوھ

قوچی قوربانیان، جهژنی قوربانیه
ئهو دهشتنه بووه بهقهسابخانه

(۱) ئەم نیوه دێره هی وهلی دێوانهیه که دهلیت «شههیدم کهفهن مهکهن وهبهرگم»

مجهبهت وهک یار(۱)

۱۹۴۶

مجهبهت وهک یار، خوئی بی وهفایه
دلی رووخاندم، که خویشی تیبایه
نالهبش ههر جهرگی من ئەسووتینئ
له ئاقاری ئەو تهئسیر نانوئینئ
له تنوکی باران خوا گهوههر ئەکا
فرمیسکی منیش ههر چاو تهر ئەکا
پیرتیک شوئین جوانی کهوت بهسهوداوه
وتیان عومر ئهروا و مههرگی له دواوه
بهزیندوویی هئیند بهدهورتا گهپام
که مردم ئەگهر بیت و بییته لام
عەشق کیلی قهبرم، دینیته تهلاش
ئەسووریتهوه، وهک بهرداشی ئاش
کای کۆن ناگری گرت ناکوژیتهوه
پیر بهههواي عەشق ئەبووژیتهوه
مهولهوی پیرم، فهرمووی بهم حاله
دهورهی بلوغی عاشق سهده ساله

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیرهمیردی م. ه دا بلاو نهکراوهتهوه.

دهردی گرانی(۱)

تهموزی ۱۹۴۱

دهردی گرانی، گرانی کهم بوو
سهبوونی چلهی، سووکی بو غهه بوو

215

ههناسهی ساردی، دهم گهرمی گهرمام
ئیتتر ناکهومه جیتی گهرما، گهرمام
ئهلین هودره، لهه شارهزوره
کههری خستوووه، لهه شاره زوره
هاوین هاودهمی، مار و دوویشکین
لهبهشی ژارا، خیسوی دوو پشکین
ئای بو تافگهکهی، سههر ریگای بهلخه
ئهو ئاوه ساردهی، بی قهوزه و بهلغه
هی واشمان ههیه، بهیادی مهستان
ژووری زستانههی لی بووه بهکوئستان(۲)

(۱) پیرهمیردی دووجار ئەم شیعرهی نووسیهتهوه و بلاوی کردۆتهوه. ئەم دهقیان له لاپههه ۱۹۴۷ی دیوانی
پیرهمیردی م. ه دا بلاو کراوهتهوه.

(۲) پیرهمیردی له دێرهدا نیازی له شیهوی ژیانی خوئیهتی که سال دوازه مانگه له ژووری قهلهندهرخانهکهیدا
خزابوو. بهبی ئهوهی گوئی بداته گهرمای هاوین.

گهرما(۱)

۱۹۴۰

گهرمهی تیکهئلی له گهرما و گهرما
بو سهری سههرما، بکشین بهسههرما
لهجیتی کهمههره(۲)، دهست له کهمههردا
بهبوئی ههناسهه، سنگ سیوی دهردا
که جوو(۳) له ترسا، جوئی جوو له ترسا
پارسا(۴) پارسهنگ بوو، بو پهچه ترسا
پار پارامسهوه، بهنیگای تکا
ئهرۆی پیک هینا، ئابرووم تکا

(۱) م. ه نووسیهیه ئەم شیعره، پیرهمیردی له ۲۱ی مارتی ۱۹۴۱دا پیشکهشی (شیخ محهمهدی خالی) کردوووه.
بهلام پیرهمیردی ئەم شیعرهی له ژماره ۵۹۳ی (ژین)ی سالی ۱۹۴۰دا بلاوکردۆتهوه. ههروهها ماموستا م. ه
له لاپههه ۲۹۸ی دیوانهکهدا ئەو پیشهکیهی نووسیهتهوه که پیرهمیردی کاتی خوئی له پیشهکی ئەو شیعرهدا
نووسیهیه و لهو ژمارهیهی (ژین)دا که باسمان کرد بلاوی کردۆتهوه. بهلام بهداخهوه لهمهشدا ماموستا م. ه

216

دهستکاری ئهو چهند رسته يه ي کردوو و ليره دا دهقه که ی پیره ميترد و ئهوی ديوانه که ههردوو دنووسينه وه هه تا جياوازيه که ديار بيت، جگه له مەش له لاپه ره ٢٩٩ دا سه بارهت هه مان شيعر ماموستا چهند بيرو پرايه کی خوی نووسيه، که له ديوانه دا و له شويتنی خزیدا سه رنجی خۆمانی به رامبه ر دنووسين!!.

دهقی نووسيني ديوانه که ی م. ه

ئاخ، خۆزگه ئه متواني، ئه م جلوه و ئاههنگه، که له زماني کوردیدا هه يه ئه م هه موو مو لکی مه رام و مه عنايه، که له وته يه کی ئه و پيدا ئه بيت، به زماني چهند دهوله تتيک ئه م هينايه پيش چاو، هه تا کو تيبگه يشتنايه که زماني کوردی چهند رهنگين و دل نشينه. ئه مه چهند دتريکه، ته نها بو ئه وه و تراوه که له شپوه ی يه ک نووسيندا مه عنايه کی جویی لي ئه بيته وه.

دهقی نووسيني پيره ميترد له رۆژنامه که دا:

ئاخ، خۆزگه ئه متواني، ئه م جلوه و ئاههنگه که له زبانی کوردیدا يه و ئه م هه موو لکی مه رامه و مه عنايه که له که ليمه يه کی ئه و پيدا ئه بي به زبانی چهند دهوله تتيک ئه م هينايه پيش چاو تا تيبگه يشتنايه چهند رهنگين و دل نشينه. ئه مه چهند شيعريکه، ته نها بو ئه وه نووسراوه که له شپوه ی يه ک نووسيندا چهند مه عنايه کی جویی لي ئه بيته وه.

(٢) که مه ره جو ره خشليکه ئه کرينه که مه ری ئافره ت.

(٣) جووی يه که م جووله که يه و جووی دووم (جوین) ه.

(٤) پارسا: خوا به رست و پياوی ئاييني (عابد).

کردهوی هیتله ر(١)

١٩٤١

کردهوی هیتله ر بين ته ماشاکه ن
ئه وسا له حزبی نازی حاشاکه ن
بزانه هه روا چه په نگیکی دا
به گیانله به ری رووی هه موو دنیا
دهبا من باسی ئیستای لای خۆمان
شتیکی بو سه ير بخه مه مه ميدان
دهردی بي به رگی ئای کارتيک ئه کا
رووتين وه کو سلق، بي به رگين وه ک گا
خو به رگ و خواردن ئه مه نده بوون گران
پييان ناوترين، بوونه ديو ليتمان
ئای له و سه عاته ی ديينه شت کرين
هينده ی ئه ميئي بال بگري ن، بفرين

217

قاچم پيلاوی پيوه نه ماوه
بلو قه و گه لي جيی قلیشاوه
که چی ناوترم خۆم قه ره ی پيلاو
بخه م، ئه ترسم نه ک بکه ومه داو
ئه و کاره ی که وا شه کر و چا ئه يکه ن
نه بووه و نابي هه تا به ده گمه ن
ئه مه نده گه رمن، ده م ئه سووتين
پشتي دارايی هه ژار ئه شکين
کار و کاسبی هه ر ناويان ماوه
ئيسسته رۆژتيکه که معاش باوه
ئه ویش به پاره ش ده س که س ناکه وي
خوايه بو هه نديک، سازکه ی بسره وي
له به ر بي ده ستي به هيوای معاش
گه لي شاعيري کاسب بوون به جاش
ده ردی هیتله رن، ئه مانه هه موو
له ناوی به ری خوايه زو و به زوو
هيشته گه ليکی ماوه برادر
چاکه کو تاي که م، گرانه ده فته ر
(عصبه الامم) ده خيله هاوار
فريمان که وه، جاريکه و ئه م جار

(١) ئه م شيعره له ديواني پيره ميتردی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

های گه رمای هاوین

١٩٤١

های گه رمای هاوین، های گه رمای هاوین
قرچه ی تيخستين، به ته وژم و تين
ره شه با ديسان، ليتمان که وته قين
نه باغی هيشستين، نه گول نه په رژين

218

هانامان به تو، خوای (ژیان) و (ژین) (۱)
 (لدوس) ی ناوه، لای تورک ره شه با
 له گه ل په یدابوو، نه شئه ی خه لک نه با
 ته خسته قروسى وهک دیتله به با
 نه سوورپیتته وه، خه و خوین نه با
 به بونی پیس و به خروو گه زین
 گول و گولالان، که وتنه په سستی
 بولبول وا دیاره، ماری خار گه سستی
 نه ناله ی دیاره، نه سه دای هه سستی
 پتی راوه ماسیش، مه رزه به سستی
 وهرن به شینی به هار تیر بگرین

(۱) مه به سستی له رۆژنامه ی (ژیان) و (ژین) ه.

پایزی دلته نگ

۱۹۳۹

پایزی دلته نگه، پایزی دلته نگه
 هه وری نویتی پایزی، زویره دلته نگه
 ته لی ته موریه، غه م پر ئاهه نگه (۱)
 پییری ده باره ی جوانی به جهه نگه
 ره شه با لی مان به ژار و ژه نگه
 گه لاریزانه، گول ئالتون ره نگه
 شه تاوان له دهشت به پیچ و دهوره
 سه رشیتن له دهس جه وری ئه م دهوره
 ته م به بهرگی شین، کیوی داپوشی
 بولبول پرووی کرده، لانه ی خاموشی
 خه لووزه (۲) گه لای، بیستانی سووتان
 گه لاریژ بهرگی هه تیوی دران
 کچه کورد به ریز به بهرزانه وه
 به لهرز ئه لهرزن به (له رزانه) (۳) وه

منالان سه ربان، که وته ژیر قوچکه (۴)
 هومان که وته وه، جیتی بهر بهر قوچکه
 ئه مان روانیه رۆژ، به پرووی سارده وه
 ئیستا پیوسته، وا خو ی شارده وه
 قاز و قولنگان، هاتنه خواره وه
 قیژ و هورپانه به سه ر شارده وه
 شه وگار دریز بو، بو ناله ی غه مگین
 زستان سته مه، به بی دلدار ژین
 یارم به ئاشتی ده لین دیتته وه
 به خسته بنوو با نه سه لته میته وه
 خه لک هاوارپانه، له به ختی نووستوو
 من هاوار ئه که م، به خسته زوو بنوو
 خالانه ی ئه وه ی، وتم چاو کالان
 تا چاو کال ژینی بردم به تالان

- (۱) لای م. ه له دیوانه که دا لاپه ره ۱۴۸ ئه م به یته نه نووسراوه، هه روه ها من ئه م شیعره م له بهر رۆژنامه ی (ژین) ی ژماره ۵۸۴ ی سالی ۱۹۳۹ نووسییه وه و له و نوسخه یه ی لای م. ه جیاوازه.
 (۲) خه لووزه: جۆره نه خو شیه که تووشی بیستان ئه بی م. ه
 (۳) له رزانه: جۆره خشلیکه ئافرهت بو رازاندنه وه ی خو ی به کاری دینی.
 (۴) قوچکه: جۆره کلاویک بو له شیوه ی کلیته دا له قوماش دروستیان ئه کرد و ته نها مندال له سه ری ئه کرد.

سی تاکه بهیت

به که م: ۱۹۳۳

«زۆر شاعیرم دی، له م دیوه و دیوه!
 نوکته ی (مه وله وی) م، له که س نه دیوه!»

دوه م: ۱۹۳۳

«چوار پیچکه ی له ناو ته نه که ی ئاوا
 وهک سو فی سه ری، له ژیر کلاوا»

سییه م: ۱۹۳۳

«وا به لرفه لرف، زستانمان بو هات
 به فر و به سته لک که وته ناو ولات»

لافی جوانی (۱)

۱۹۴۶

شهوئ مانگه شهوی چوارده، ناوه راستی به هار
 که ناری شار، هه موو لایه کی چیمه نه و گولزار
 له ژیر تریفه ی مانگدا، به شه ونمی نه لماس
 دیاری بووکی به هار، پووله که ی بهرۆکی کراس
 له دهوری چه م به قه تار، کرمه کی گولته زه رده
 بوه به خشل و گولاله یش به نالی وهک (په رده)
 به ناو گولاله ی سوورا برۆ رووه (گۆیژه)
 سهرت نه خاته سه مای شیعیری بهرز، به بیج په یژه
 له پیشه وه له سه ر نه ستیری ناوه که ی سه ر ری
 به پاکژی دهم و چاوت بشو، و هره سه ر ری
 به کوردی ئیمه که ده ریچه ناوی (نه ستیر) ه
 به شه و چه جه وانه، له ناویا، جریوه ی نه ستیره
 له وپوه، چاو بخشینه، له نه خشی یه زدانی
 ده بیینی، شا نه سه ره، ته ختگای سلیمانی
 ولاته که ت نه مه یه، حه یفه نه یپه رستی به دل
 نه وی که خوشی نه وی، رووره شه و ته ریق و خجل
 به ناوه رۆبی (شه رف) راده خهن له شوینی فه رش
 وهک نه هریهن، له سلیمانیا، دز و رووره ش

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره مێردی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

بو کویخا خه لیلی بنگردی موان

۱۹۵۰

کوئخا خه لیلی، بنگردی موان
 (دپلۆم) دی هه یه، زیاتر له هه موان
 نه لئ، هینانیان، له بنگردیان نام!
 گوایه، به خیرئ، من له وی، کوئخام!

221

بنگردم هه رچه ن (موو) انیشی بوو
 به لام ئیشکیچی، شه وانیشی بوو
 جه رده، له مانه، نه سه له میه وه
 کوئه رتویشی، دا به ده میه وه
 له پشت ده رگاوه، نه بله ق، نه روانم
 وهک مانگای مالوان، وا له سه ر گوانم

شهوئ له ئوته ی هه گبه لی (۱)

۱۹۲۲

شهوئ مانگه شهوی چوارده، ده مه ده می نیسان
 به هاری تازه، که زستانی خسته ناو نسیان (۲)
 له هه ر دلێکه وه، جووشی به بانگی ده نگخوشی
 له لاله زاره وه، شه ونم، شه رای مه یی نوشی
 خه ریکی جونبوش و زاخاوی ژهنگی زستان بوون
 کچ و کوپ و ژن و مێرد، پیکه وه له سه بران بوون
 منبیش له خواره وه، چوو بوومه، گوئ له بی ده ریا
 به ده ردی خوومه وه گیسرۆده، بی کهس و ته نیئا
 له پال دره ختی سنه وه بهر، که ناوی (چام) ه له وی
 نه وه ی نه خوش بی، هه وای داری چامی پی نه که وی
 له نه سه ته موئل له (ئوته ی هه گبه لی) به بی ده نگیی
 خزامه بن ده سی جوانان به لاپله رسه نگی
 له پیشمه وه، ژن و مێردکی عه رعه ر و لاولاو
 که تیشکی کوئمی نه وان، مانگی خسته بووه ناو ناو
 به یه ک دئی، ته کیان دابوه یه ک به سه وه داوه
 به خوشه ویستیه کی پاک و روون و ساواوه
 به میه ره بانئ (په ری شوخی شهو) له ژووور سه ریان (۳)
 به تیشکی خوئ جلی زه ره به فتی کردبووه به ریان
 به سۆزه وه، (کوړه پرسئ) له هاوسه ری گیانی
 که رۆژ هه لئ و، ون نه بی کامی خوشه ؟ نه یزانی!

222

كچە وتى: كە بەرووى تۆۋە، رۆژ ھەلى خۆشە
 بەمەستى چاوتەۋە، دل نەشئەدارە، سەرخۆشە!
 بەلام كە كاتى، لەپىش چاۋ نەبىت و دوور بى لە لام
 بىنايى لىتە، لە زەردەل پەرايە، رۆژى ھىوام
 بەخۆشە وىستىيەۋە، كور، دەستى كىردە گەردنى يار
 سىرى لە ئاۋىنەى رووى، بەلىۋى، ژەنگى غوبار
 وتى كە تۆئەمە بى! كى گەواھى عەشقم بى؟ (۴)
 ھەتا بژىم نەيەلم، عەشقى تۆم لەلا كەم بى

- (۱) پىرەمىرد ئەم شىعەرى لە سالى ۱۹۲۲ى زابىنى دا لە توركيا نووسىۋە كە ئەۋكاتە قايمقامى دورگەى (ھەگبەلى ئوتە) ياخود (ئوتە بازارى) بوۋە. ۋە ئەم دورگە بە برىتىيە لە ھاۋىنەھەۋارىكى خۆش. ۋە سالى ۱۹۳۹ سى بەيتى دوايى شىعەركەى بۆ زىادكردوۋە بۆ پىرۆزىيى كىردن لە دەرچونى گۆقارى گەلاۋىژ.
 (۲) لاي م. ھ نووسراۋە (نەى سان) واتە قامىشەلان. ئىمە (نسىيان) مان بەراست زانى.
 (۳) پەرى شۆخى شەۋ: واتا مانگ.
 (۴) ئەمە دوا دىرى ئەۋ شىعەرىيە و پىرەمىرد بەبۆنەى دەرچونى گۆقارى گەلاۋىژەۋە، لە كۆتايى شىعەركەۋە سى بەيتى پىرۆزىيى بۆ گەلاۋىژ نووسىۋە! كە ئەمەيە:

كچە وتى، ئەۋە ئەستىرەيەكى تازە ھەلات
 بە كوردى ناۋى (گەلاۋىژ) ھ، شەۋقى داىە ولات
 ۋەرە بە شوعەلى ئەۋ سوتىند بخۆين كەيەك دل بىن
 لە خزمەتى ۋەتەنا، ھەۋل بدەين، ھەتاكو دەژىن
 لە (ژىن) ھەۋ ئەمە شاباشى پىتى گەلاۋىژە
 لە كۆمەلى ئودەبا، نوكتەبىژ و گولپىژە

سەراپاي كچە جاف

۱۹۴۰

كچۆلەى بەناز، كچۆلەى بەناز
 جنسى لە تىفى شۆخ و سەرفراز
 شىرىنى، دلئسۆز، لەيلى شەكەر پاز
 خەندەى بۆ زامى، جگەر مەرھەم ساز
 قوبىيەى سەر سىنەت ۋەك ھەرمى ۋەپراز
 شەۋقى تەۋىلى، بەيانى بەھار
 ئەگرىجەى بۆ دل، ۋەك رىشتەى زەننار (۱)

برۆى بەرووى روو، لەرووى توران لار
 وىنەى پىرگارى، سىنى كىردگار
 بىرژانگ لە قەۋسى روودا تىرانداز
 چاۋ دىدەى ئاھوۋى (۲) خەۋالوۋى خامۆش
 برووسكەى تىبى شەپ جۆى شەپفروۆش
 بەنەشئەى بادەى (نازى خۆى) سەرخۆش
 مەيخانەى عەشقى، ھىنايە خىرۆش
 حوسن و عەشق لەگەل يەك كەۋتوونە پاز
 گوارە كەۋتۆتە، ژىر ئەگرىجەى خاۋ
 سەر ئاۋىز وىنەى، لە خوتىندا گىراۋ
 لامل و گوارە، تەللى تازە ساۋ
 ھەردوۋ ژىر مالىەى، فەرقى زەركلاۋ
 گىيان و دل بۆيان ھاتۆتە پەرواز
 سەرگۇنا سىۋى، لاسوۋرەى سەردەشت
 پاۋانەى داۋى، گەئەكەى بەھەشت
 تامەرزۆ زۆرە، ھىچ كەس لىتى نەچەشت
 كەمەرىستەى دەست، ۋەيسى ماھى دەشت
 ئال لەسەر سىپى، نەقىشى كارى ساز
 دەم قوتوۋى لەعلە، بەدوۋ لىۋى ئال (۳)
 بوۋكى رۆح سوۋكى، ۋەك منالى كال
 دان رىشتەى لال، يارىشتەى ئامال
 شەكرى ناۋچايى، بوۋە بەمىسسال
 خال ھندوۋى بەكچى، بوۋە بەسەرباز
 سىنەى زىۋى قال، لە بۆتەى يەزدان
 جوۋتى شەمامەى، سەر تەرزى جەنان
 ھىشتا نەبىدوۋە، داستانى دەستان (۴)
 پەنھانە لەژىر، كراسى كەتان
 لەدرزى بەرۆك، ۋەك مانگ بەرق ئەنداز

(۱) زەننار: جۆرە پىشتىتەك بوۋە كە سەلبىيەكان لە كاتى شەردا ئەبانەست و خۆيان پى شەتەك ئەدا بۆ گورج

بوونهوه. م. ه
(۲) ټاهوو: ټاسك، مامز.

(۳) ټم پېنچ نيوه ډير له نوسخه م. ه دا نه نووسراوه.

(۴) دهستان: له قهبي روسته مې مازندهران (روسته مې زال) بووه كه پالنه وانتيكي به ناويانگه له شانامه ي فرده وسيدا.

تېبيني: ټم شيعره ي ټيمه نووسيمانوه و له ژماره (۶۰۶) ي سالي ۱۹۴۰ ي روژنامه ي (ژين) دا بلاو كراوه ته وه. وه جياوازي زوره له گه ل هه مان شيعردا كه له لاپه ره (۱۵۵) ي ديواني پيره ميړدې م. ه دا بلاو كراوه ته وه. من نازانم ماموستا م. ه له كام سهرچاوه وه و هري گرتوه. ټوا بو به راورد ټو ويش دهنوسينه وه.

سهراپاي كچه جاف

كچو ټله ي به ناز، كچو ټله ي به ناز
جنسي له تيفي، شوخي سهر فراز
بازي عيشوه باز، دوستي شه كهر راز
پتيكه نينه كهت، بو زام مه ره هم ساز
بولبولي سهرچل، سهرچلي غه ماز (*)
شاهيني شاهي سهر قولله ي پتې باز
په نكي روخسارت، به ياني به هار
ټه گريجه ت به ندي، دلّه وهك زه نزار
بروت له رووي روو، توژكردوي لووت لار
كه وانه په رگار، دهستي كردگار
برزانگ له كه وان، ټه برو تير ټه ننداز
چاو ديدې ټاهووي، خه والوي خاموش
برووسكه ي تيلي، شهر جو ي شه رفروش
به نه شئه ي باده ي، نازي خوت سهرخوش
مه يخانه ي عه شقي، خستو ټه خروش
حوسن و عه شق له گه ل، يهك كه وتوونه راز
گواره كه وتو ټه، ژير ټه گريجه ي خاو
هه لاهه سراوه، له خوتندا گيراو
لامل و گسواره، هه ردو ته لاي تاو
هه ردو ژير ماله ي، فهرقي زهركلاو
گيان و دل يو يان، كه وتو ټه په رواز
سهر گوناي سيسي، لا سووردي سهردهشت
پاوانه ت داوي، گه نمه كه ي به هه شت
تامه زرو زوره، هيچ كه س لتي نه چه شت
كه مه ربه سته ي ده ست، وهيسي ماهي دهشت
ټال له سهر سپي، سونعي كارساز
سپينه زيوي قبال، له بوته ي به زدان

جووتيك شه مامه ي، بېستاني جنان
هيشته نه يديوه ده ستاني ده ستان
په نه هانه له ژير، كراسي كه تان
له درزي به روژك، وهك مانگ به رق ټه ننداز

(*) ټم نيوه ډيره ليره دا زياته چونكه هه موو پارچه كان پېنچ نيوه ډيره.

هه ي كانې شه كراو (۱)

۱۹۴۰

هه ي كانې شه كراو، هه ي كانې شه كراو
كانيه كه ت كانې، عه نيه ر و گولاو
ټاوي زينده گيت، رژاوه ته ناو
جيتي حه سانه وه ي، تپي سهر به دراو (۲)
چه شمه ساريكي، سهر پتي نازداران
گولاله ي ده ورت، ده مي به هاران
نه شئه ده خاته (۳)، دلي رتيواران
جيتي سات (۴) و سه وداي بو هه رزه كاران
گهر د و غوياري، رووي كچان ټه شو ي
تيف تيفه ي زولغي، تپي سه مهن بو ي
مايه ي هه رزاني و رو نني مه شكه دوي
شوپن مه له ي قريگه و ويله ده ري تو ي (۵)
كه مه شكه ي له كو ل، داگرت شو ره ژن
شلپه ي ټاو ديتن، به خرنگه ي بازن
دل كون كون ټه كا، وهك سووژن ټاژن
چاو روونيمان بين، به كو يري دو شمن
ټم خاكه پاكه، كه دووربي له چاو
سه د چاوگه ي تيبايه، وهك چاوگي سهر او (۶)

قـــه درى نازانين، نايهينه بهرچاو
هاوارمه بۆ پياو، بهجهرگى سووتاو (۷)

- (۱) كانى شهكراو: كانيبه كه دهكه وپته دهسته چه پى پرده كهى هزمه وه كویره وه كه نه كه ونه رۆژه لاتى شارى سلیمانى.
- (۲) سهر به دراو: نيازی له و كچ و ژنه لاديبیانه په كه پاره ی زیو نه كه من به كلاوه كانيانا وه كو تاكه و جووته ی عهجه م كه نه مه له كو نه وه جوژه خشلیكى ناو كورده وارپیه.
- (۳) لای م. ه به هله نووسراوه «نه شته دهماغته» پروانه ۱۵۲ل.
- (۴) لای م. ه نووسراوه «جیتی سازو و سه وداى بۆ هه رزه كاران» كه دياره وشه ی «ساز» هه له به و «سات» راسته.
- (۵) لای م. ه نووسراوه «جیتی وسلتی قه رگه و وپله ده رى تۆی»
- (۶-۷) نه م پارچه په له شيعره كه به كه به يت بوو. واته به يتی به كه م بوو لای م. ه. به لام ئيمه له رۆژنامه ی (ژين) ی ژماره ۶۱۲ ی سالی ۱۹۴۰ به يتیكى ترمان بینى و ناته واوی شيعره كه مان ته واو كرد.

كوردی په تی (۱)

۱۹۳۳

نه مسالیش، دیسان وا گه پیه به هار
سه وزه ی میرغوزار، سۆزه ی میرغوزار
دوگمه ی سه رسینه ی، به بیان ترازا
به بیان به گولتی، سپی و سوور پازا
هه وری به هاری، كـــردی به هه لا
گولاله خه پیه ی، ئالی خو ی هه لا
به رخ و كارژۆله ی، به هار به قه تار
هه لپه ركیپانه، به به سته و قه تار
كه باى داراوس (۲)، نه شنیتته وه
پياو خو ی تی نه گا و نه بووژیتته وه
نه و باپه ی خاكی، زیندوو كرده وه
پیری له بییری، پیران برده وه
به ده ماغ خویدا، له ده ماغی من
ئاخ بی ده ماغه (۳)، گوله باغی من
به ده ست پیریه وه، كو كه كو كه
خوازبینی به فر و هه له كو كه

توخوا سا كورگه ل، ئیپوه و خواى خوتان
سه یركه نه له باتیم، تا ده لوی بوتان
كه (ژین) و به هار، هه ردوو باپه ك بی
جوانی و نه و جوانی، هه ردوو باپه ك بی
ژین نه و ژینه به، به یانیی به هار
له گۆشه ی ئاوی و یاریكى دلدار
دوو دل یه ك بۆ به ك. ئاواته خواز بی
نه ك نه نگه و یستی، نیاز و ناز بی
دلپان وه ك ئاوی، به یانیان روون بی
به نه شته ی سه وداى رووی یار گولگون بی
تیشكى رۆژ بدا له و ئاوه جوانه
شه وق بداته سهر، كولم و پروانه
به زه رده خه نه، سهر گۆنای چال بی
به بۆی هه ناسه، هه لگه رۆ و ئال بی
دل سه راسیمه ی، شپوه ی نازی بی
گوپی حه لقه له گوپی، شیرین رازی بی
گیان باده ی غه مزه ی، چاوی بنۆش
ده ست بی پرس سیوی، سینه ی بووشی (۴)
نه و سینه سافه، شه وق بداته ئا
ئاو بیته له رزه، شه رم هه لسی له نا
سه رمه سته ی سه ودا و سهر له سهر پان بی
نه گریجه له سهر روو په ریشان بی
نه و شلكه ی رانه و زولفه سه د ته رزه
دل وه ك (بی) ناو ئا، بییتته له رزه
ده م، ده مبه سته ی تام، دوو لیوی ئال بی (۵)
زیانی به سته، زیانت لال بی
ئنجاه به تكای، نیگا و به نیاز
رازی دل بیته سه رگرشمه و ناز
به لام عه شقی پاک، نه ده ی به ئاوا
دلپكى پاکی، مندالی ساوا

چونکه عهشقی پاک، تاسهر ئه مینتی
(وجود) یش نه بی، رۆحت ئه ژیتنی

- (۱) ئه م شیعری لای ئیمه هه ندی جیاوازی هه به له گه ل ئه وی لای م. ه. دا. ئیمه له بهر رۆژنامه ی (ژیان) ی ژماره ۳۵۶ ی ۹ مارتی ۱۹۳۳. نووسیمانه وه که پیره میترد خۆی بلاوی کردۆته وه ..
- (۲) بای داراوس: شنه بایه که زۆر سارد نیبه و له سه ره تای مانگی سیدا هه لده کات. دار گوپکه ی بی ده کات.
- (۳) بی ده ماغ: لیته دا به واتای بی زه وق هاتوه .
- (۴) لای م. ه نووسراوه «بپۆشی» به لام به لای ئیمه وه «بووشی» راستره .
- (۵) له دیوانی پیره میتردی م. ه دا، لاپه ره ۱۸۱ به م جۆره نووسراوه:

ده م به ستته ی تامی دوو لیوی ئال بی
ده ماغ سه رخۆشی دوو لیمۆی کال بی
به لام عه شقی پاک، تاسهر ئه مینتی
وجـــــودیش نه بی، رۆحت ئه ژیتنی
ئه وی ناتوانی، که خـــــۆی رابگری
خۆله میتش نه با، له جیی ناگری

پیره میترد له ناو گولانا (*)

۱۹۴۹

هه لسه، وا گولان که وتنه پیکه نین
با ساتی له ناو گولانا بژین
یه که م: (نه ورۆزه، ده رچوه له خاک
له عه شقی یاران شیت و یه خه چاک
سی گه لای جوانی، له ملا و له ولاوه،
هه رسی ته لاقی، دلته نگی داوه
(ئابی) و (ئاوداری) و (نیلوفه ری) زهرد
حاشیه ی ده وری وه ک خالی بیگهرد
(گوله قه یسه ری) به رزه و ره نگا وره نگ
(لاله) و (شقائق) ئال و شوخ و شه نگ
(شه ویۆی) عه تر ئامیز، خۆش بۆی خۆش نه فس
بۆ بهر گهردنی (مینیایی) ئه نفهس

(گوله سوسه نان) نازک و نازدار
شفایه بۆ دهد، (شه قشه قه) و (بیمار)
(فامیلیا) ی سپی، له پای به فراوان
له نجه ولاریتی، وه ک کۆریه ی باوان
(چنور) له ده وری، هه لقه ی به ستوه
ئه گه ر پیتی پیا نیی، پیتی گه ستوه (۱)
(گوله به رۆژه) عه شقی ته واوه
ئه ســـــوورپتته وه، روو له هه تاوه
(نیلوفه ری) ئه ویش، پهروه ردی ئاوه
که له ئاوبرا، بی ئا و خنکاوه
(وه نه وشه) ی سه رشین، له شوین هه واران
گهردن که چی غه م، دووری نازداران
(به ره زا) به چین طوره ی تاتاه (۲)
با ئه یشه کینتی، به ملا و به ولاوه
به شکنجی زولف، خۆش قوماشه وه
تاتا په خشانه، به پرووی تاشه وه
(په رده عروسی) له په رده ی سوورا
ناز و نووزیه، به سهر (چنور) ا
گولی (به یبون) و گولی (مفره ح)
بۆنیان خۆشته ره له مسکی و قه ده ح
گولی (سنه و بهر) گولی (یاسه مه ن)
له گه ل (نه سرین) و گولی (نه سته رهن)
گولی (نیسان) و گولی (زه رده گول)
پیکه وه ئه روین، له گه ل (قرنفل)
گولی (خاشخاش) و گولی (کو هکه ن)
گولی (پایتونیا) ره ونه قی چه مه ن
گولی شاپه سه ن، لاله عه باسی
(چه شمه خرۆش)، و (زولفی هه یاسی)
گولی (ئه سپه کی) و گولی (دوو پشکه)
گولی (قه تاره) و گولی (گوی مشکه)
گولی (ساقی سپی) و گولی (خه نایی)

(گولچینینی) و (جهوههەر) (گولّه خه تایی) (خه تئیی) و (گول ته بهق) دوو شیبوه و دوو پهنگ بالا وهک بهیداغ، دره فشی رووی جهنگ (۳) (لاو لاو) عاشقی، نهوبه رنه مامان تیئوه ده ئالی، سهر تا به دامان ئەمانه ئه روئین، له خاکه که مان که چی قه ومه که م، له پایه ی که مان به هارمان خه زان، پی هه لخرزانه بو نه ونه مامان، گه لاپیزانه ساخوایه ئیمه ش، ته نها تو مان هه ی پهروه ردگاری، که ره مت بو که ی

(*) ئەو ناوانه ی له ئیوان که وانه کاندان هه مووی ناوی گولّه.

(۱) لای م. ه نووسراوه «په نجه ی پیتی پیا نای به دی گه ستوه» که تینه گه یشتم مانا که ی چیه؟!.

(۲) ئەمه دهقی بهی تیکی شیعری مهوله و بییه و پیره میترد نامازه ی بو نه کردووه. پروانه دیوانی مهوله وی مه لا عه بدولکه ری می موده ریس ل ۴۷۴.

«به ره زا بهو چین توغرای تاتاوه

شه مال مشانوش، بانئ وه ی لاوه»

(۳) لای م. ه «دره خشی» نووسراوه. به لام «دره فشی» راسته.

دلهم نهویوه (۱)

۱۹۴۱

دلهم نهویوه، دلهم نهویوه،
 په گی زینده گسیم، ئەم دیوه و دیوه
 جه رگم، در کیککی، تی هه لچه قیوه
 هه یج که س، ده ردی وا، سهختی نه دیوه
 دوایی نه فه سمه، ساخودا هاوار
 بینایی دیدهم، کوئیری پیالکا
 تا قهت وهک فرمی سک، به چاوما تکا
 خوئین له برینم، وهک سهیل سهر ئەکا
 شووشه ی ئومیدم، قلپ بووه و شکا

زینده گی دنیام، لئ بوه به بار
 گولم ناشتیبوو، له ساقی جوانا
 پاراستم له ناو، سه رمای زستانا
 ئەهاتنه سه ییری، له بهر هه یوانا
 خو م هه لده کیشا، له ناو یارانا
 ئاخ چاوی پیسی، لئ که وتیبوه کار
 له پر بای خه زان، گه لای هه لوه ران
 وهیشوو مه ساقی، ئەو گولهی شکان
 ره شه با لانه ی، بولبولی رووخان
 ئاگر خه رمانی، هیوامی سووتان
 نالهم گه ییشته، لای پهروه ردگار
 په نام به تو یه، شای دل دل سوار
 ده ستی بده ره، قه بزه ی زولفه قار
 غیره تی مه ردیم، بو بخه ره کار
 بدهن له که لله ی به دی نابه کار
 (.....) (۲)

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره میتردی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

(۲) به داخه وه له روژنامه که دا ئەو نیوه دپره که وتیبوو.

دانیشتبووین له گه ل یار

۱۹۳۲

دانیشتبووین له گه ل یار
 من سه رمه ست و ئەو هوشیار
 به تیله ی چاوی بیمار
 دل می فراند به یه کجار
 شوئینی دل که وتم ناچار
 زوئری لئ پارامه وه (۱)
 ئاو ریکی لئ دامه وه
 که وتم و هه لنه ستامه وه

تیکیه وه پیچامه وه
 ئیختیاری بی ئیختیار
 ئنجاهاته سه رینم
 چاوی کهوت به له رزینم
 گیان گه ییوه به رینم
 به خه ی لادا بیبینم
 پرووناک بوو ده و دیوار
 مانگ به که تان رازابوو
 دوو دوگمه ی ترازا بوو
 دوونار له نوور سزازابوو
 بالادهستی (بیضا) بوو
 (نووری طور) لای تیره وتار
 هاته گفتوگووی یاری
 به شیرینی گوفتاری
 حه لوی گه زۆ ئه باری
 ئیجگار لیوی خالدار
 ئالتر له په ره ی گولنار
 ئاخ نازانن، دل چۆنه
 له برووسکه ی سه ر گۆنه
 ئاگر به ربووه کای کۆنه
 که وتمه مه له وه ک سۆنه
 خۆم خسته به رپیتی دلدار
 به دوو زولفی وه ک زنجیر (۲)
 پیم به سترابوو، وه ک نیچیر
 پیکه نی وتی ئه ی پییر
 وا تویشم هینایه گییر
 وه ک جوانیکی به ختیار
 پیم وت: پییری ئازاد بووم
 قه له نده ری دلشاد بووم

به ند نه بووم، به ندگوشاد بووم
 قاره مانی، دیوزاد بووم
 وا بو تو هاته ژیر بار
 فه رمووی ئه و رۆژه ی یه زدان
 ئیمه ی هینایه مه بیدان
 ئه وسسا بووین به بناوان
 بو سه ره رشتی میردان
 ئیمه پیاو ئه خه ی نه کار
 نه وه ی په رین، له پی شین
 ره گی دل رائه کی شین
 بو لی قه و ماوان خویشین
 باری غه متان ئه کی شین
 همم غه م خوارین، همم دلدار
 گه ر ئیمه نه بووینایه
 پیاو چۆن ئه هاته کایه
 که چی لای ئیوه وایه
 جیهان هه ر ئیوه ی تیایه
 خود په سه ند و دل ئازار
 ئیمه حه ز له شه ر ناکه یین
 به هیوای خویندن و چاکه یین
 نه ته وه ی باش په بیدا که یین
 ویرانه مان، ئاواکه یین
 به خویندن ئه بیه رزگار
 ئه و مرژدیه له وه ده مه
 لام هه ناسه ی مریه مه
 چوومه ریزیان ئه وه ده مه
 خوا یاری ئه وه سه رده مه
 وه تن ده که یین به گولزار

(۱) پیهره میرد ئه وه نده له ئه ده بی فۆلکلۆری کوردیدا تهاوه ته وه که وینه ی دووه می ئه و شیعه ره فۆلکلۆریه ی

چهندی لئ پارامـــــــــــــــــهوه
ئاوری لئ نه دامـــــــــــــــــهوه
ئهو ئاوری لئی دامـــــــــــــــــهوه
که وتم هه لئه ستـــــــــــــــــامهوه

(۲) پیره میترد له کاتی خۆیدا ئهم به شهی شیعره که ی به شپوهی لاتینی له رۆژنامه ی ژبانی ژماره ۴۴۷ ی سالی ۱۹۳۵ د بلاو کردهوه و ویستی نووسینی کوردی به لاتینی پهره پێ بدات. به لام له بهر ئه وهی هیج پشتگیریه کی نه بوو وازی لئ هیتا.

به سته ی کوردی

۱۹۳۲

وا به یانه، گزنگی خۆر ده رکهوت
نمی شه ونم، به تیشکی رۆژ سه رکهوت
خونچه گول، خۆ نواندنی به رکهوت (۱)
بولبولیش شوژی خسته ناو گولزار
لاله، تارایه بۆ پهری شاخان
فینکی گیانه، بادی ئیلاخان (۲)
دهمی ئیواره، سیبهری باخان
خۆشه بۆ یار و باده و دلدار (۳)
ئهم ته رانه ی گول و مله گیانه
بئ تۆ لای من ژبانسی زیندانه
جهژن و شادیم هه می شه گریانه
من و بولبول به جووته زار و هه ژار
فیری فرمی سکن، گولاله ی ده ورم
وا له داخی تۆ، بئ وه فا ئه مرم
چاوه ریم کهوا، بیسته سه ر قه برم
به هه وات زیندوو بیه وه دوو جار
له به هه شتا به یادی تۆ شادم
به ته ماشای فریشه تازادم
جه ننه ت ئه فرۆشم ئاده می زادم (۴)
به نیگا هیتکی دیده بی بیمار

چونکه کوردم، به ناو و داو گوردم (۵)
مردبووم، که بۆ به هه شتیان بردم
وتم، ئه و عه هده یه که وا کردم
خاکی خۆم ئه وی، به هه شت به چکار

(۱) لای م. ه نووسرابوو «به کهوت» که هه لئه یه.

(۲) هه روه ها له بری «ئیلان» نووسرابوو «له یلا خان»، که وا بزانه هه لئه یه.

(۳) نووسرابوو «خۆش بۆ یار و باده بی سه ر شار» که نه مزانی مانای چیه؟!

تیبینی پیره میترد ئهم شیعره ی دوو جار بلاو کردۆته وه به م جوژه:

۱- ژبان ژماره ۳۱۹ سالی ۱۹۳۲

۲- ژین ژماره ۷۱۶ سالی ۱۹۴۳

(۴) مه به سته ی ئه وه یه که ئاده م بۆ گه نه که به هه شتی له ده ست خۆی دا.

(۵) له دیوانی پیره میتردی م. ه دا لاپه ره ۱۶۳ ئهم پارچه یه ی شیعره که بلاو نه کراوه ته وه که چوار نیوه دتیره و وا ئیتمه بلاومان کرده وه.

خه لکی هاواری

۱۹۴۲

خه لکی هاواری، چاوی به دیانه
که چی خه نیمی، من چاوی جوانه
شاعیر ته شیهی، مانگ ئه که ن به رووت
(سه رو) یش دانه نین، له گه ل بالات جووت
مانگ له راستی رووت، وجوودی نییه
(سه رو) یش، بئ به ره، نموودی چیه (۱)
به لیتوت ئه لین، یاقیققی ئاله
یاقیق بئ گیان و بئ حال و خاله
یاقیق به ردیکه، هه ر بۆ نه خش ئه شی (۲)
لیتوت گیانداره و، رۆحیش ئه به خشی
دهم، ده می عیسات، بووه به هاوادم
ئهم گیان ئه دا و من، گیانی بۆ ئه دهم (۳)

(۱) لای م. ه نووسراپوو «سەرویش بئى بەرە بەکەلکی چیبە» .

(۲) ئەم بەیتە بەداخوہ لای م. ه نووسراپوو پروانە لاپەردی ۱۶۴ی پیرەمێردی نەمری محەمەد رەسول ھاوار.

(۳) بەراستی ئەم بەیتە پیرەمێرد زۆر شاعیرانە و وێنەبەکی رازاوہیە لەو جۆرە شیعراوەن کە پیرەمێرد خۆی ناوی نابوون «سەھلی ممتنع» واتە: ئاسانی گران.

(۴) لای م. ه نووسرا بوو:

پرووی تۆنەخشیکە (جالال)ی ناوہ

کە دیارە ئەمە ھەلەبە و ھەم لە پرووی ئاینیشەوہ ناپەسەندە چونکە چۆن دەبێ بوتیرۆ پرووی تۆنەخشیکە (خودای ناوہ یا ناوی خواہ) دیارە ھەردەبێ نوسخە ی رۆژنامە کە راست بێت کە ئێمە بەکارمان ھێناوہ و نووسراوہ «پرووی تۆنەخشیکە جلال دایناوہ» ئەگەریش جەلال نوقتەکە ی لئى لاپەرین دەبیتە (جەلال).

تەفرە

۱۹۳۲

بتزانیاہ گۆرە، سەرنجنامی ژینی تۆ
ئەرزۆ لەژێر گلا، قەد و بالای سیمینی تۆ
نامیتێ خال و میل و دەم و پیکەنینی تۆ
دلت نەدەشکاندم

بتزانیاہ، جامەبەکی جاو لەبەر ئەکە ی
تەلقینی کوێرەکانە، لە جیبی دەنگی ئایی و نہ ی
لەو جینگە تەنگ و تارە، بەتەنھایی ھەلدەکە ی
لە خۆت نەدەتەراندەم

بتزانیاہ، جوانی گوزەرگاھی پیریہ
مەرگیش کوتو پرتیکە دەوا ناپەزتریہ
دوایی ئەوی بەجوان ئەبیرۆ دەستگیریہ
جوانیت پێ دەنواندم

بتزانیاہ، دەست لەملاتی کاتی بەیانیان
چەند خۆشە تا لە گۆر ئەخزی مەستی تیک خزان
چارە ی بەبەزمی وایە غەمی گەردشی زەمان
دلت نەدەشکاندم

نالە (۱)

۱۹۴۹

نالە جیبی تەنگ بوو لە دلما، وتی جیبی تەنگ نەنگە
چوو، گەرا، ھاوہ، زانی ھەموو دنیا، تەنگە
توورە بوو بوو لەفغان، ئەو بتی شوخ و شەنگە
وتم ھی تۆبە، ئەگەر تۆنەبە دلی بئى دەنگە
دۆستیکی رەحمەتیم وتی. دۆستیم لە کورد نەدی
خۆی چونکو راست بوو، راستی قسە ی ھاوہ دی
بە رۆژ ئەلیم، کە بەشەو، نوێژ ئەکەم و ئەیش خۆینم
لەداخی (والہ) و (دام) ئەو رووہ لە کووئ بئینم
ئەمەندە خۆشە قومار، تا ھەناسە ھەلدینم
دەنگی پێ دەچن، ھەلدەگرۆ خۆم بخنکینم
ماچیکم ئەویست، لە لیتوی بووکی دنیا (۲)
وتیان ئەمە یانسیبە نادری تەنیا
رام کرد کەبیتاقە وەرگرم، ئەو کیشرا
دنیا بو دەنی دەرچوو، بلویری ژەنیا
ھاوہ و (۳) زۆر ناسییاو ھاوہ بەدۆست
دۆستی چی؟! روانیم کە چاویان وا لە پۆست
ھەر شەوئ بستن لە پۆستیان کەندەم و برد
ھیچ نەبئى خۆمامەوہ، بئى دۆست و پۆست

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه دا بلاو نەکراوہتەوہ. ئێمە لە (ژین)ی ژمارە ۹۸۳ی سالی ۱۹۴۹وہ وەرمان گرت.

(۲) نازانم چۆن پیرەمێرد حسابی کیشە شیعریہکە ی لئى تیک چووہ و شیعردکە تیکەلە لە کیشەکانی ۱۴، ۱۳، ۱۲، ۱۱.

(۳) مەبەستی لە گەرانەوہبەتی لە تورکیا لەسالی (۱۹۲۵)دا

۱۹۴۹

شین و میم له گه ل، هه لئى بواردم
 شیخ حه فسه (۱) گه نمى سالى بۆ ناردم
 ئەمه گه نمه كهى حه وا و ئاده مه
 ده رسيكه بۆ ئەم به نى ئاده مه
 حه وا گه نمى خوارد ده رچوو له جه ننه ت
 ئەم به خشى، كه وته جه ننه ت بى مننه ت
 خواردن و به خشين، به ريان له كو پيه
 به خشنده و مالدان ناو يشيان جو پيه

(۱) شیخ حه فسه: حه پسه خانى نه قيب: كه به و شيوه به يارمه تى پيره ميتردى داوه وه ئەم شيعره لای م. ه بلاو نه كراوه ته وه.

دل به ندى (۱)

۱۹۴۹

دل له به ندى جگه را، تاسه يى پروت ئە نوپنى
 هاته ناو چاومه وه، تا راست و ره وان بتبينى
 سه بر ئەوا هاتۆته سه ر پى، ئە به وئى به ندى كا
 ناخ تيلايى چاوم ئە به وئى په تى بپسيتنى
 من كه ئاواره نيگه هيكى ده بينم بۆ خۆم
 ئاگر يكه ئە به وئى كسپه له جه رگ هه لسيئنى
 چوومه (پيرالک) و تۆ به م له هه واى جوانان كرد
 جوان به ره و پيرى كه هات، تۆ به به پير ئە شكيتنى
 شاعيرى كوّن كه ئە لى، سه ر و قه دى مه ه روخسار
 به و دوو ته شبیهه نه زاندوويى خو پى ئە نوپنى
 سه رووى بى سه ر، مه هى بى له ش چ وجود يكى هه به
 خو پى له ئاستى سه ر و قه دى ئەوا هه لشرنگيتنى

ماری زولف، زهرکی موژه، قهوسى برۆ، چالى چهنه
 ئەمه گوايه سيفه تى ياربييه، گوايه ئە مترسيئنى
 زولف براوه خه تى لىو باوى نه ما، تاشراوه
 كو نه لو تى، له گه رايه، دو م مه له ك ئە دوپنى

(۱) ئەم شيعره له ديوانى پيره ميتردى م. ه دا بلاو نه كراوه ته وه.

زەهەزەريەر (۱)

۱۹۵۰

به فرى سپى، كه رۆژى ره شى، بى تفاقيه
 هيند خو پنى سارده، رووسپيه كى، سوقاقيه
 رووى وه ك خه لووز بى، دار و خه لووزمان گران ئە كا
 عالم وه كو هه تيو، له ده ستى زا قه زا قيه
 وا رپوى پيسته توو كنه كهى هه لگيرايه وه
 كردى به كه ول و كه لكى نه بوو، واقه واقيه
 گواردى چله ي چلوورده، بۆ خاتوو زه مه رير
 گويسوانه به ستى، به سيه تى نۆره تى ته لاقيه
 له ولاوه پاره دار شه وى پى رۆژ ئە كاته وه
 مي زى قومار و دهنگى قه تار ده ورى ساقيه
 رۆژيک ئە بى ئە مانه (طي السجل) هه مووى
 هه لپيچرى و بلين ئە مه (يوم التلاقى) يه
 ئاى بۆ ئە وهى كه ئە مرۆ به شى خو پى له پيشه وه (۲)
 نارد و، ئيتتر ئە مينه كه گه نجىكى باقيه

(۱) ئەم شيعره له ديوانى پيره ميتردى م. ه دا بلاو نه كراوه ته وه.

(۲) واتا ئە وى كه له م دنيا داواى خواى خو پى به جى هيناوه له و دنيا دلنيايه.

بهیادی (ملک الشعرا) رهمزی (۱)

۱۹۵۰

دلی دل راگره، چونکو له گه ل تۆ، کۆنه یاریکه
 ده می هاو دهم به، به لکو پیت نه لئین نازرده کاریکه
 له واپۆرا (۲) که سهیری ناوی ده ریام کرد، به دل پیم گوت
 هه زاران ئافه رین، وهک ناوی چاوم، چه شمه ساریکه
 به نه گریجه ی رهی رووی بهرگی ماتهم پۆشی ئه فسوونه
 وهفا کاری دهکا، بۆ کوشتوانی، ته عزیداریکه
 که زوهره دیته بورجی نازو تاجی، زهر (۳)، له سه ده گری
 خه لووزه دل ده سووتینن، چه نووریک و چه ناریکه
 حدیاتی تال، دهردی شه که رم (۴)، شیرینه لا، چونکو
 بهیادی گف توگۆی شه که له ب و، شیرین شکاریکه
 وهره، هاوشانی من به، با قهدت، با چهوت نه کا گیانه
 قه دی من وشکه داریکه، به لام پارتیزگاریکه
 که، با، بی مایه ی ژین، با که بابیتک بی خۆراکی من
 که بابیتکم، که ناگیشم، به پروتم، شوعله باریکه

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره میتردی م. ه دا بلاو نه کراوه تهوه، ههروهها پیره میترد له م شیعره دا ویستوو به تی
 لاسایی شیعریکی (شیخ ابو الوفا) ی کوردی بکاتهوه، که له سه هه مان شپوه و توویه تی وه پیره میترد له کاتی
 خۆیدا نهو شیعره ی (شیخ ابو الوفا) بلاو کردۆ تهوه، به لام نهینوو سیوه که نهوه شیعریکی فارسی (شیخ ابو
 الوفا) یه.

شیعره که وهها دهست پین دهکات:

گۆرینه که ی پیره میترد:

«به پرویا زولفی په خشان کردوه، له لیل و نه هاریکه
 له شه ودا رۆژی په نهان کردوه، شپوهی عوزاریکه»

دیوانی پ. م. ل ۳۰۲

دهقه فارسییه که ی شیخ ابو الوفا:

«کند افکنده بر رخ زلف را، لیل و نهار است این
 فروزان کرده در شب آفتابی را عذار است این»

یادی مهردان ب ۲ ل ۳۳۰

تهواوی ئەم دوو شیعره له بهشی گۆرینه کانی پیره میتردا دهنوسین.

(۲) واپۆر: پا پۆر، که شتی.

(۳) زهر: ته لا، زهر، ئالتون.

(۴) مه بهستی له نه خۆشی شه که ربه که تووشی هاتبوو.

خواییداو

۱۹۳۷

له به غدا کۆشکی، له که ناری شهت (۱)
 باغی پر بولبول، شه تی پر له بهت
 چیمه ن زاریکه، گول و په رزینه
 هه رچی هات جۆشی به هه لپه پینه
 لپی راکشابووم، به خه یاله وه
 به شکو په ری بۆم بیته ماله وه
 ناگا چوار په ری، چوار ده ورین لی دام
 سفید پۆشیکیان، به ناز هاته لام
 به تیلاییه کی، چاوی بیماری
 دل م نه نگه سورا، ده ردم بوو کاری
 من به شه راره ی ئیشی زامه وه
 له بهر پیی ئه وا، ئه تلامه وه
 له پر قه هقه هه ی، فریشته ی سه وزپۆش
 گه بییه سه روه ختم هینامیه وه هۆش
 وتی: به م پیرییه، چیت له جوانانه
 ئه که وه یه داوی خال و له رزانه
 وتم هه ر پیره، جوان تیک نه به ستی
 نه مام به داری، پیر، رانه وه ستی
 وتی نامه وی، تۆ نه مام گیر بی
 بۆ ئه وه چاکی، نیشانه ی تیر بی
 تیرکی هاویشت، له برژانگه وه
 وهک تیری شه هاب له رووی مانگه وه
 هات دای له جه رگم، وامزانی مردم
 جله تازه که ی خویناوی کردم
 ئه و رۆی ئنجا په مه یی پۆش هات
 ئه ویش تیرکی کردم به خه لات

وتی خۆت بگره کافر به گیری
 پیری و بو ئیمه، کۆله کهی تیری
 وتم، تیریکت له جهه رگی پیردا
 سادهی تیریکتی تر به شوین تیردا
 بهم سێ تیره وه دلم نه ئه سهروه و
 خوا دای زهر د پۆشی، له ولاره ده رکه و
 بهو بالای ئالای سهه روی نازه وه
 بهو چاره بازهی عیش شوه بازه وه
 تریقهی قاقای، زیندووی کردمه وه
 ئیشی خه دهنگی له بیر بردمه وه
 به میهره بانای هات به لامه وه
 دلخۆشی ده وای زامی دامه وه
 بانگی کرد هه ر سێ په ری کوشنده
 هاتنه سه رینم به عیش شوه و خه نده
 وتیان، هه رچه ند خوتن که و ته به یینه وه
 ئه مچاره هاتووین، ئاشتت که یینه وه
 ده ست له مالان و گه ردن ئازایی
 کردمانه که یف و به زمی چا و شایی
 چایی له سایه ی، گه ر دنیا دیار بوو
 حۆری به هه شتیان، لا خزمه تکار بوو
 سیانیان ده رباره ی من لوتفکار بوو
 به لام په کیکیان، له پینا و بیتزار بوو
 خوا تۆله ی ئه ویش له به د بستین
 دوژمنی جنسی له تیف نه مستین
 به ده ست له مالانیان بوومه وه به کور
 سه رچۆبیم کیشا به عه شق و به گور
 به ده ماغه وه، ئه مگوت شا کییه ؟
 بۆ کهس نه لواوه، ئه م هه لپه رکییه

(۱) نازانم پیره میترد بۆچی لیره دا خۆی تووشی ئه و جووته قافیه گران و ئیسک قورسه کردوه.

شیخ له تیف کلیشهی (ژین) ی ناردووه

۱۹۳۹

«شیخیکه له تیف (۱) به لوتفکاری
 کلیشهی ژینی، ناردووه به دیاری
 (ژین) به فه خره وه، نایه سه ر وه ک تاج
 به و خه ته جوانه، ئه گاته ره و اج

(۱) مه به ست شیخ له تیفی دانسازه.

به یادی کۆن

۱۹۳۹

خۆزگه یار ئه بوو به خاوه ن قه رز لیم
 بۆ هه ر کوی ئه چووم ئه هاته سه ر ریم
 یار له ناو ره زا، سه یری تری کرد
 بۆ لیکم لێ خوارد مه ست بووم ده ستو برد
 به یادی چاوی بادامی له یلام
 خوتنی به ده نم بوو به رۆن بادام
 فرمی سکم بۆ رووی له به رد تکا بوو
 به رد بوو به شووشه گولای تیا بوو
 مانگیش له یه کتر که و توونه گزی
 په مه زان جه ژنی له شه وال دزی (۱)
 عه شه ری محه رهم که جه ژنی نووحه
 بۆ شیعه بووه به شین و نووحه (۲)
 سویند ئه خۆم هیشتا من تۆم نه دیوه
 له گه ل تۆ شیت بووم هۆشم په ریوه

(۱) رۆژه کانی جه ژنی په مه زان ئه که و پته مانگی (شه وال) هوه که چی جه ژنه کهش به جه ژنی په مه زان به ناوبانگه.

پیره میترد ئه م ورده کاربه ی له هه لبه ستیکی مه وله و بیبه وه وه رگر توه، که ئه لێ:

په مه زان طلوع صبح شادیشه ن

شوال شام شووم نامرادی شه ن

دەردینە شـووال ئای زام سـهـختـه من
تالە شووم شووال ئای بەدبەختەن من
غورپە غورپە ئەو، سەفەش پەی غەیری
نازیز قیبلە ی من، وەفەش پەی غەیری

واتە: مانگی ڕەمەزان بەدەرکەوتنی بەرەبەیانێ ڕۆژی جەژنی ڕەمەزان شادیەتی چونکە ڕۆژەکانی جەژن لە خۆی نییە و کەچی بەناوی ئەویشەو بەناویانگە، ئای لە دەردەداری مانگی (شەوال) و من. ئای لە بەدبەختی هەردوو کەمان. سەری مانگ هی شەوالە و کەچی خۆشی و ئاهەنگەکی ڕۆژەمەزانی. نازیزیش کە قیبلە ی منە و ئەپپەرستم کەچی وەفای بۆ بیگانەیه. وەکو پیرەمیتەرد ئەلێ مانگەکانیش کەوتوونە گزی کردن لە یەکتەری و لەیەک ئەخۆن.

(۲) نووحە: نیازی لەو شین و شەپۆرپە کە شیعەکان بۆ حسەینی کوری عەلی ئەبی تالیب ئەکەن بەهۆی کوژرانیهو لە کەربەلا. م. ه.

پیرەمیتەرد لەو هەلبەستەیدا لەسەر پیتەوی شاعیرەکانی کۆن خەریکی وردەکاری بوو و بۆ وشە ی پڕ لیتکدانەو هەپراو و بەکاری هیناوه بەتایبەتی لە دزینی جەژنی ڕەمەزان لەلایەن مانگی ڕەمەزانەو. لە دوا دێری هەلبەستەکەدا بەناشکرا دان بەو هەدا ئەنێ کە ئەم هەست و سۆزە کە لە سەرەتای هەلبەستەکەیا گویا بەرامبەر جوانتیک دەری بپوێ لە دوا دێری ئەو هەلبەستەدا وەکو تەمی بەهار بەتیشکی ڕۆژ ڕەواو تەو، لە خەپال بەولاه هیچی لە کەللەدا ئەماو. ئەمەش ئەو راستییە دووبارە ئەکاتەو کە لەمەو بەر لیتی دواین دەرباری نەبوونی ژنیکی تاییەتی لە ژبانی پیرەمیتەرددا، کەچی لەگەڵ ئەو هەشدا وەکو تەمورە عەشقی دلدارتیک هەرزەکار مەوژف ئەخاتە جۆش و خروش و لەگەڵ ناوازی دێرەکانیا پیاو بەخەپال ئەفری. م. ه.

کۆترە باریکە

۱۹۳۹

کۆترە باریکە ی خال و میل ڕەنگین
لانیەت لە پۆپە ی دارتوبای بەرین
(حق و هوت) ئەغمە ی جبریلی ئەمین
بە گونای ئادەم کەوتە سەر زەمین
من و تو ڕشتە ی بەینەت لەمل بووین
نەشیدەخوانی خونچە ی یەک گول بووین
سەرمەستی نەشە ی بادە ی یەک مل بووین
زادە ی سروشتی، یەک ئاو و گل بووین
کاتی یەک بال و یەک مال بووین لە دەشت
چینه مان ئەکرد، لە دەشت وەک بەهەشت
لە ناکاو دانە ی بەدبەختیمان چەشت

لانیەمان ڕووخا بەبای شوومی وەشت(۱)
هەردوو گرفتار، داوی یەک سەپاد
من لە داخا تو، لە شاخا ناشاد
دەست بەستە ی بێداد چەرخێ کەچ بنیاد
نەمردین دیمان ئەم جەژنە ی نازاد
ئەمبەینی هەودای داوی نەهاتی
هۆنراوێ پەنجە ی چەند هاوولاتی
دڵسۆز بووم سۆزم، ئەدی لەباتی
هەلۆ پەری خۆی بوو بەخەلاتی
ئێستا کە دەوری دەوران وەرگەرا
مانگای گەلباخێ مردوو دۆ برا
ژورنال، فۆرمە، تەپل، هەرسێکیان درا
نازانم پیاوی بەدچی پێ برا

(۱) لای م. ه نووسراو: «لانیەمان ڕووخا بەبای شووری دەشت» کە مەبەست نادا بەدەستەو.

بۆ «شیخ سەلام» ی شاعیر

۱۹۳۹

«سەلام، تو، شیعرت، لەمن باشترە
تا لە دوورتر بی، نالەت خۆشتەرە!»

وا گول بەسەرچوو

۱۹۴۰

وا گول بەسەرچوو، بولبول شەیدا بوو
گەرێک لە نالە ی دلێ پەیدا بوو
گەرێ بەردایە، سەوزە ی بەهاران
شپا وەک زولفی چەمەرەداران
منیش کەمێ شۆر بولبول لەسەردا
سەری خۆم ئەنیم بەدەشت و دەردا

گهرمای هاوینم، بۆیه لا خوۆشه
 به تیننی سۆزی دل به په روۆشه
 ئهو گهر و تاوه، دل ده جوۆشیننی
 به یادی یاران تیر ئهم گهریننی
 چهند خوۆشه یادی هیجرانی یاران
 فرمیسک به چاوما بیننی وهک باران
 رشینهی فرمیسک دل تاورشین کا
 شینی عهشق هوۆشم بئ سهر و شوین کا

کهوتنه کلێشه م

۱۹۴.

کهوتنه کلێشه م، کهوتنه کلێشه م
 شه ویک سه ودای له یل کهوتنه کلێشه م
 په روانه ئاسا، ته وافی رووی شه م
 تیکی هه لشیلا هوۆش و ئه ندیشه م
 ژاری په ژاره ی بئ ساممانه
 به زۆری شووری سه ودای پر سه ودا
 روو بکه مه کوۆ یار له نیوه شه ودا
 سه رگۆنای ماچکه م له شیرین خه ودا
 هه رچیم بیته ری له ریگهی ئه ودا
 خواست و ئاره زووی دل و گیانه
 به رگی شه وگه پیری نیلیم کرده به ر
 (په ره بلۆم) م (۱) لی به سته که مه ر
 جامانه و چه فته ی سورمه م نایه سه ر
 وهک شیرینی شه رزه له لان هاته دهر
 ئه مشه و له مه رگ و ژین که یرانه
 تیپی زینده وهر یه کسه ر کش و مات
 که له شیرینی عه رش قووقوی نه ده هات
 شه وی ده یجوور بوو مانگ هه لئه ده هات

هه نگاوم نایه ری هات و نه هات
 به که له م بازی عه شقی جانانه
 ری نگام لی بوو بوو به هه رده ی دو جه یل
 تا خوۆم گه یانده ئاستانه که ی له یل
 دل له ئه ندیشه ی ترس و هه واکه یل
 گه یه خووابگای جانانه ی پر مه یل
 سامی وهک پایه ی عه رشی ره حمانه
 بئ خشپه و بئ هه ست گه یه سه ربنی
 به نه شئه ی شیته ی هیچم نه بیننی
 ده م گه یانه خالی جه بیننی
 پاره ی وتی: توۆ کام بئ دینی
 چۆن گه یشتیته ئه م جیی و مه کانه (۲)
 سه ری هه لپری چاوی به من کهوت
 یه خه ی دادری به یانی ده رکه ووت
 سفیده ی به یان سه ر ره شی شه و کهوت (۳)
 هینده ی جنیو دا، توورپیی سه ره ووت
 جنیووی بو من بوو به به هانه
 وتم: جنیووت خه لاته بو من
 که مه ندی سه ودای توۆم کهوتنه گه ردن
 وام رانه کی شی بئ باک له مردن
 زینده گانی خوۆم لی بوو به دوشمن
 ئه گینه چی مه له م هه ولدانه
 وتی من چی بکه م ئه مه حال مه
 به ده ست من نییه خه لک عه ودالمه
 هه مووی ئاشووبی چاوی کالمه
 خه تای توۆ نییه فیتنه ی خالمه
 ئه گینا من چیم له م ئه زیتدانه !?

(۱) په ره بلۆم: واتا ده مانچه ی په ره بئیل. یاخود جارن ئه یانوت: په ره بلۆ، جوۆره ده مانچه یه ک بووه.
 (۲) لای م. ه ئه م نیوه دتیره به هه له نووسراوه

«چون گه یشتیته نهم جی و مه‌کانه» دیاره کیشه‌کهی له‌نگه

(۳) نهم نیوه دیره‌ی له بیتسارانیه‌وه وده‌رگرتووه که ده‌لئیت:

«حه‌کاکان ده‌ور گورد به‌یانه‌وه»

کئی دیه‌ن مه‌غریب وه به‌یانه‌وه!»

کای کۆن

۱۹۴۱

له‌بیرته شه‌ویک هاتییه لام
بو دله‌واپی و ته‌سه‌لام
به زولف و خالت سوئندت دام
که تا ده‌مرم تو بی له لام
ئنجنا لیوت له‌سه‌ر لیونام
ئیس‌تاش له‌سه‌ر نه‌و په‌یمانهم
هه‌تا ته‌مرم نه‌و دیوانهم
گیرۆده‌ی نه‌و زولفه‌ جوانهم
سیا به‌ختی نه‌و خالانهم
تیم گه‌یشتووی چهند به‌وه‌فام
ژین نه‌وه‌یه عه‌شقی تیا بی
دل نه‌وه‌یه به‌سه‌ه‌ودا بی
سه‌ر پر له شوری له‌یلا بی
نه‌ک کووله‌کهی پر له با بی
ئۆف شیتی چهند خوشه له‌لام
عه‌شقی پاک نوورئیکی خوایه
ئیلهامی شیعری سه‌مایه
ته‌جه‌لای رۆحی تیا‌دایه
وه‌سلئی به‌هه‌شستی له‌دوایه
وه‌ته‌نه به‌هه‌شستی دنیام

په‌روا

۱۹۴۲

ئیس‌ستا خه‌و بو‌یه نایه‌ته ناو چاو
جیی نه‌و نه‌ماوه پر بووه له ناو
بو‌یه نایه‌لئی که خه‌و ببینم
با به‌خه‌ویش بی نه‌ک نه‌و ببینم
دوو چاوم هه‌یه به‌کئی چاوی سه‌ر
که بو‌رئیکای دوور په‌نای دیتسه‌به‌ر
به‌لام چاوی دل بو‌دووره مه‌نزل
هیچ مانعئیکی بو‌نابی حاسل
نه‌گه‌ر نه‌و په‌روای چاوی سه‌ر نه‌کا
چاوی دل هینده تیژه سه‌ر نه‌کا
من له خوام نه‌وی نه‌و خوی نه‌نوئینی^(۱)
وه‌سل گری عه‌شق دئه‌مرکئینی
له‌زه‌تئیکی وام له عه‌شق دیوه
مولکی ئازادیم به‌وه ک‌ریوه
به‌ عه‌شق ئازادیم بو‌هاتۆته دی
وه‌سل، نامخاته ژئیر باری مادی
من به‌عه‌شق و نه‌و، به‌حوسن نه‌خوړی
هه‌ر جوانه له شوین عاشق نه‌گه‌رئ
نه‌گه‌ر مه‌جنون و فه‌ره‌هاد نه‌بوایه
له‌یلا و شیرین چۆن، نه‌هاتنه کایه
به‌لئی تا عاشق رۆژی وه‌ک شه‌و بی
نه‌بی به‌یانی روخساری نه‌و بی

(۱) لای م. ه به‌هه‌له‌ نووسراوه: «من له خوام نه‌وی نه‌و خوی بنوئینی»، که نهمه پیچه‌وانه‌ی مه‌به‌سته‌کهی شاعیره، چونکه نه‌و ده‌لئیت، با خوی نه‌نوئینی و نه‌ببینم و پئی نه‌گه‌م چونکه گه‌یشتن پئی گری عه‌شق ناهیلئی.

«بۆ خۆمه، كەس نەبباتە سەرخۆی»

«پیرەمیردی، كە پەریبە، كۆلی (نۆما) بەکی تۆر
كەوت و بۆ (ماین) كەوتە، خەفەت و شەپن و شەپۆر
پیم وت، ئیتر بەسە، بۆ ناسرەوی، دنیا زۆر دی
وتی: بۆ پیر و جوان، هەولێ جیهان، تا دەمی گۆر»

هاییر كەوت (۱)

نالەم نایەلێ، كەس بنوێ بەشەو
نەك بنوێ یارم ببینی بەخەو
من پیرم بۆیە، ئەوێ كە دەركەوت
بكهومە بەرپیتی بلتین ها پیر كەوت
لەناتەوانیش وایە مەبەستم
كە لەلای كەوتم، نەتوانم هەستم
بۆیە ئەو لە پر شەو دیتە خەوم
بە (گەشكە) بچم، لە كۆلی كەوم
كەچی نازانی كە عەشقی منە
ئەوی كـردوو بەم شـۆرە ژنە
ئەگەر من نەگریم لەو بەردەرگانە
كێ دەزانێ ئەو ئەوەندە جـوانە
هەموو كە ئەلێ لەیلی جوان نەبوو
بە شۆری مەجنون و ناوی دەرچوو
ئێستا شۆری عەشق بوو بەئەفسانە
بە یەك گەیشتن بە دەست خۆبانە
لەو ساوه مۆدە شەرم نەماوه
مارە كچ لەگەڵ پرچی برپاوه

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمیردی م. ه. دا بلاو نەكراوەتەوه.

چاوم كە ریزە دانی تۆی بینی
فرمیتسكم رشتە می مرواری هۆنی
تا بگریم بەدل پرووناك ئەبمەوه
بە ئاوی چاوم خۆم پاك ئەبمەوه
چاوم لە دووریت ئەگریا بەكۆل
گریان بەزەبی چاوی كەوتە دل
كە ناگر درکی تەر ناسووتینی
رەحم بەحالی تەری ئەنووتینی
ئەلبەتە خودا رەحمی زیاترە
بۆ ئەو كەسانە می داوتنیان تەرە

(۱) ئەم شیعەرە لە جیهان شیعەرەکانی مەولەویبەوه زۆر نزیکە. جا نازانم شیعەرەکی وەرگرتوو بەخود بیەرەکی
دارشتۆتەوه!! لای م. ه. بلاو نەكراوەتەوه.

لاسابی گۆلهوه چنی (۱)

ئەو تیرە رۆستەم، چەسپاندیە كەوان
دای لە رۆبیتەن، بیتراندی لە گیان
منیش ئەو تیرە و كەوان و شەستە
ئەو زۆری بازوو، ئەو هیزی دەستە
بە تەوژم هات، درا لە جـهـرگـم
خوین قەلبەزە می بەست گۆلگون بوو بەرگم
بەو برینەوه، پێچم خوارد بـهـ دەنگ
رۆژی پرووناكـم. بوو بەشەوه و زەنگ

من مات و بئ دهنگ هه تاكو توانيم
 فه لك نه گريا بۆ نه و جوانيم
 له دهردي عه شقا، كه خاوه ند سه برى
 تو نه گريت مه عشوق، به دل بۆت نه گرى
 وهك شه هيدى عه شق، كه وتم له سه ر پشت
 له گه ل ئه و خويته، جواناوم نه رشت
 شادم كه كوشته ي ده ستي دلدارم
 ئه و تيير ه بووه به يادگارم
 ئه لئين بئ زه خمى تيرى مه ه په يكه ر
 نه نگه روو بكه يته، مه يدانى مه حشه ر
 من به برين و تير و خه ده ننگى
 بئ دهنگ رووم كرده مه حشه ر بئ نه ننگى
 به سۆزى عه شقم ليم بوورد كردگار
 ئه مه سه ر مه شقه بۆ عاشقى زار

(۱) پيره ميژد ئه م شيعه رى دوو جار بلاو كرده و ته وه سالى ۱۹۳۹-۱۹۴۳. هه روه ها ئه م شيعه ر له ديوانى پيره ميژدى
 م. ه دا بلاو نه كراوه ته وه .

كارىكاتير به شيعر

۱۹۳۴

(زئوه ر) كه ئيستنا، په ره سيلكه به
 تازه (گۆران) مان، له سه ر هيلكه به
 گۆيزه كون ده كه ن، دائره ي ئيشغال
 (همه الرجال، تعلقه الجبال)
 بۆ قه شقۆلى چوو، (مسته فا سائب)
 ئه لئى فه قئيه و ئه چئ بۆ راتب

وامزانى

۱۹۴۳

وامزانى كه من دلّم دا به تو
 دلئى تووش بۆ من ئه بئ به مه كۆ
 چى بكه م دلّه ي شيت تووشى توئى كردم
 به سه وداى بئ سوود له ناوى بردم
 تووش تىگه يشتى دلّ وا دوشمنه
 ئيتتر له لاي تو، بوو به گاي بنه
 ئه گينا ئه گه ر دوشمن نه بوايه
 نه ت ئه هيشت بيته ئه و به ر ده رگايه
 به لام گيانه كه م ماده ي تو بۆشه
 له تىكه ليدا هه ر راستى خووشه
 دلئى ئه لماسى بئ گه ردم ئه وئى
 شتى ساخته بئ زوو ده رئه كه وئى
 توخوا حه يف نيبه وهك ئه لماس جوان بئ
 به ژه ننگى خوئى عاشق په نهان بئ
 دلّ بفرئى، به دخوى كه ي، وهك خۆت
 ئه م جه وور و زۆره خيى چييه بۆت
 چى ده بئ رۆژتيك ئه گه ر هئى من بئ
 ده ست نه وه شئى و ساتيک هئى من بئ

ئيشى ديدهى تو

۱۹۴۳

ديده، ديدهى تو، ديده، ديدهى تو
 با گه يانديه گويم، ئيشى ديدهى تو
 ديدهى شابازى خووش په روازى تو
 ديده نمونه ي عيششوه و نازى تو
 قولاپى جه رگى ئه وده ئه تبينئ
 ئيتتر خودگيريت له لا نامينئ

ئای جه زبهی چاوت چهند به ته ئسیره
 به نیگایه کی دل چهند ئه سییره
 هه یفه ئه و چاوه له بهر چاوه نه بی
 دلی عاشقان پیی به داو نه بی (۱)
 شیتی چاوت بووم چوومه میری سوور (۲)
 دو عام بو کردی له نزیک و دوور
 چاوی چلکنه لیت که وتوته کار
 به (إن یکادوا) (۳) بوته که و تمه هاوار
 کاشکی دوکتوری چاوه بوومایه من
 رهگی چاوه یه شهه ئه کیشا له بن
 دهرمانی لای خۆم ئه دۆزیه وه
 بیتم چاوت ماچ کهم چاک ئه بیه وه

- (۱) ئه م شیعره هه تا کو ئیره له شیعرتیکی هه ورامی وهرگیتراو ده چیت. ئیمه دهقه که مان نه دۆزیه وه. به لام له وه به داوه دیاره شیعی پیره میترده.
- (۲) میری سوور: مه زاریکه له ناوچهی شارباژێر نزیک گوندی (ئهحمه داوا) ئه وانهی که تووشی نه خوشی بیونایه جارن ئه یان بردنه سه ره ئه و مه زاره گوایا به وه چاک ئه بیته وه. م. ه
- (۳) و إن یکادوا: سه ره تای ئایه تیتکی قورئانه که ئه لئ «و إن یکادوا الذین کفروا». گوایه ئه م ئایه ته به چاوه زار باشه له بهر ئه وه نووشته نووسه کان بو چاوه زار ئه و ئایه ته له نووشته کانیانا ئه نووسن.

گیانه به سیهتی

۱۹۴۴

گیانه به سیهتی، گیانه به سیهتی (۱)
 توخوا به سیهتی دهر د و مهینه تی
 هه ره هینه ئه بی تووشی و نه گبه تی
 قنیاتم ته نه ها ژاروی په تی
 له نه حسی چاره و به ختی گومراهم
 عالهم بیزاره له ناله و ئاهم
 ئه جهل قولای پی گیر کرد له جه رگم
 نیشانم ئه دا نیشانه ی مه رگم

ئه و هه ناسه م که وته ژماره
 هینه دم نه ماوه و ئه مرم دیاره
 توخوا وه سیه تم ئه مه یه له لات
 به یادی عه شقی به نده ی جانفیدات
 کاتی کۆچم کرد بو هه وارگه ی نو
 ئاوام کرده وه مه نزلگای گلکۆ
 ئه و سا دیار نام له بهر دهرگاکه ت
 چۆل ئه بی له من سایه و په ناکه ت
 بزانه هه ی له یل قه یست مردو وه
 هه سه ره تی رووی تو ی بو خاک بردو وه
 من له و ئی ته نه ها په ژاره ی تو مه
 چه باکی چۆلی و ساردی گلکۆمه
 توش سا بی باک به له تانه ی ئه غیار
 وهر سه ره قه برم بو م بگری جار جار
 بروانه قه بریک له قه بران تاکه
 به ردی وه ک خه لوز خاکی نمناکه
 ئه وه شه راره ی قرچه ی تاسه مه
 ته په دوو که لی شوین هه ناسه مه
 فیدات بم گیانه، من داغ برده ی تو م
 توخوا دانیشه که میک له گلکۆم
 تو زیک بو م بگری گویم له دهنگته
 له گه ل فریشته ی منا جه نگته
 دلۆبی فرمی سک له چاوت تکا
 به و فرمی سک ه ی تو خوا عه فوم ئه کا
 توش وه فاداری له گه ل جوانی
 بوته ئه بی به ناو فه خری جیهانی

- (۱) ئه م شیعره ته و او تام و بو ی چهند شیعرتیکی وه لی دیوانه ی پێوه یه ته نه ها له سنی به یتی دوا یی شیعره که دا قه له می پیره میتر د دیاره.

شینى زین بۆ مەم (۱)

۱۹۳۴

هەى رۆ ئەمىرۆ رووى، شین و رۆرۆمە
 كە مەم رۆبى رووى، پەژارەى خۆمە
 ئەم زولفە لوولەم، بۆ مەم شانە كرد
 دەك فەلەك كوئىر بى، بۆنئىكى نەكرد
 ئەم خال و مەيلە، من بۆ مەم رشت
 پەيمانم وايە، بۆى بەرمە بەهەشت
 لىسوم دانابوو، بۆگفتوگۆى مەم
 عەهدە تا مردن، واتەى پى نەكەم
 توخوا مەم، منت لە كوئى پەيدا كرد؟
 گوناھم چى بوو، منت شەيدا كرد؟
 ھەر كەس ھاوسەرى، بۆ ژيان ئەگرى
 منت بۆىە ويست، لەبەرت مەرى
 ھەى خەجالت بى چەرخى پى سستمە
 ھىچ شەرمە نەكرد لە نەوجوانى مەم
 مەم لەژىر خاك، بەمىوانت بىم
 بە برامەو بە قەورىانت بىم
 ناچارم بى تۆ، ژيانم نابى
 وا بىرمەو، ھەر ئەبى وابى
 لەناو دوخمەدا، دوو جىگا ئەبى
 زاوا و بووكىنى، لە خاك ئەبى
 ئاى مەم، دەستى مەم، نەگەبىشتە تۆ
 وا نووكى خەنجەر، بوو بەسزای تۆ
 خەنجەر بۆ دلە، گەر راستت ئەوئ
 ئاخ مەمى تىايە، نەك بەرى كەوئ
 ئەى سىنە بگرە، خەنجەر بۆ تۆىە
 ھەرچى زۆر جوان بى، ھەر رەنجەرۆىە
 بە بەرگى خويىنى، شايى رەنگەو
 بەسۆز و نالەى، خۆش ئاھەنگەو

با دەست لەمەل كەين، مەم بەكجاربىە
 نە راي بىگانە، نە بەدكارىبىە
 ئاخ بۆ دەنگخۆشى، لە ژوور سەرىنمان
 بە بەيتى كوردى، بدا تەلقىنمان
 بلى ئاخ دللى، دلخواز مەشكىن
 بە زۆرەملى، كچان مەمىرتىن!

(۱) ئەم شىعەرەى پىرەمىرد لە كۆتايى چىرۆكى مەم و زىنەكەى خۆيدا نووسىوھ لە دانانى خۆبەتى و پەبوەندى بەوئى (ئەحمەدى خانى) ھو نىبە.

دوو تاكە بەيت

۱۹۳۴

۱
 بە پىرەمىردى، ھاوار، دىننە من
 ئەمكەن بەدايك، ئەبە پىرەژن
 ۲
 جاران بەتوانج، ئەيان داىە روو
 چرا، رووناكى، بۆژىر خۆى نەبوو

تۆ وام تىمەگە

۱۹۴۳

تۆ وام تىمەگە، ھەر چىاگەردم
 من خاوەن سوپاي ئەندىشە و دەردم
 ھەرچى لەدەشت و چىا و سەر ئاوە
 لەباتى شىتى، خوا بەمنى داوھ (۱)
 سفىدەى بەيان، زەردەى خۆرەتاو
 تريفەى مانگ و لەنجەو لارى ئاو
 سل و ئاور و گەردن بەرزى ئاسك
 قاسپە قاسپى كەو لەسەر ئاسۆ و باسك

گول و گولالته و نييرگسي به هار
 شـوخي به رها و چنوور له نزار
 ئەمانه يهك يهك، به توئه به خشم
 تووش له شيوه خوت، بدهري به شم (۲)
 بو سفيدهي سويح، ساي به روكه كهت
 بو زه ردهي خوويش، زه رده خه نه كهت
 مانگ بو روخسارت، ئاو بو جه بينت
 ردهي ئاهوويش بو، له نجهي شيرينت
 قاسپه قاسپهي كهو، بو قاقاي جوانت
 نه غمه ي بولبول بو، ورده رازانت
 گوله بو نازكيت، گولالتهش ليوت
 چنوور بو زولفي لولوي په شـيوت
 ئەمانه م له گه ل، بگوره رده وه
 به راوردبان كه و گره و به رده وه

(۱) لای م. ه نووسراوه «به بهای شيتي خوا به مني داوه»

(۲) لای م. ه نووسراوه «تووش له نازداري خوت بده به شم»

تاکه بهیت

۱۹۳۴

۱- چاپی هه لهی دیوانی شیخ رها:

دیوانی شیخ رها، به رهای خزمی ئەو نییه
 تیری قه زای رهزایه، گوناھی ئەوان چیه!!

«چایچیه که ی مه کته ب، ئەمهی نووسیوه
 خوا ئەم زیره کیه ی، بیتره به خشیوه»

به هاری روو زهرد

۱۹۴۷

به هاری روو زهرد، به هاری روو زهرد
 منیشی خسته كه ژ و كيو و ههرد
 رهنگ زهرد و سه شين، دهروون پر له دهرد
 بو عالم شادی، بو من ئاهی سهرد
 جهرگم لهت له ته وهك هیتلی ناو وهرد
 ئاخ بو دلـسوژتیک، بوم بی به هاودهرد
 رهنگ هه لـبژتیری له شـیوهی به هار
 لهو رهنگه خووش بی لای دلـهی غه مبار
 له گوله زهرد رهنگ، له گول نه ورؤز داخ
 له شه ونم فرمیـسک، له ته می چه م ئاخ
 له وه نه وشه شين، له نیترگـز خومار
 له گولالته خوین، دیده ی شه ویبـدار
 له خونچه په یکان، له سوـسه ن خاری
 دل بریندار کـا، له دووری یاری
 من له دووری نیل، جهرگم خوینین بی
 چهند خووشه برین له سهـر برین بی
 ئەگه ریم به شوین، ده رده دارتیکا
 كهس و کار کوژراو، دل زاماریکا
 وهك تاق تاقـکه ره تا ده می به بیان
 ناله نالـمه له سهـر (که لی خان)
 لافاوی فرمیـسک، له دووری یاران
 سه ره و خوار ته روا وهك لیـزمه ی باران

کاریکاتیر به شاعر

۱۹۳۴

۱- بو گۆران که له ژیر ناوی (میشو) دا خوی شاردۆته وه

مشه ی میـشو مان، لا گیزه ی میـشه
 له ناو (ژیان) دا، خواردن له پیـشه

ئەگەر زىفافەتى رەئىستان ئەدى
ئەكەوتنە تەقە، وەك ئەدى و بەدى

۱۹۴.

«سوپاي غەمزەت، بەراکردن، فتوحاتى بەھەم ھىنا
بە ھەلگىرەنەھى چاوت، سوپاي دل تىك شكا و فەوتا»

ستەمكارى

ھەور ئەگرى بەكول، گول پى ئەكەنى
باوك و فرزەندى، بى رحىم ئەنوينى
نيرگىز بەبۆنەى چاوى مەستەوہ
ئەژاكنى لە دەست دەستەوہستەوہ
گولالە ئالائى ئال و والائى خوئى
بووہ بە لەكەى داخى دەروون بوئى
بەرەزا ئەروئى لە پەنا ھەردا
باى مەينەت سەرى ئەدا بەبەردا
وہنەوشە شپوہى شىنى^(۱)، شىنى خوى^(۲)
بووہ بەبارى گەردن كەچى بوئى
پيشووك لە خاكا بەخاكسارى
پەريششان پرچە، لەبەر ھەژارى
خوى لەژير خاكا ئەشاريتەوہ
ژنە لادىبى ئەيدۆزيتەوہ
ھەلەكۆك كە باو لە بەفر ئەسپىنى
بىلەكان سەر و بنى دەردىنى
شنگى شوخ و شەنگ، بەسنگىكى دار
سنگى ئەشكىن، ئەيخەنە بازار
لاولاو كە بەشەو، ئەگە شىتەوہ
رۆژ رووى خوئى لە رۆژ ئەپىچىتەوہ
مىخەك گەردنى ھەلەقەرتىن
سنگ و بەرۆكى پى ئەپازىن

261

گول بەو جوانىيە ئەيخەنە مەنجەل^(۳)
جوانا و ئەپىژى بەھەلم و دووكەل
بەبۆنەى بۆنە وائەيخنكىن
ئامانى نادەن ھەلەبەچوركىن
چىمەن كە سەوزەى نەوخىزى ناوہ
بە لەقەى فتبول پى پەست كراوہ
ئەرخەوان پەناى بردە بەر مردوو
لەويشا ئەيكەن بەدارى مردوو
ئەمە ناو ئەنپن سەيرانى بەھار
منپش ئەلپم داد، لەدەست ستەمكار

(۲.۱) شىنى يەكەم واتا شپوہن. شىنى دووہم واتا رەنگى شىن.

(۳) پىرەمپىرد ئەو بەيتەى لە (سەعدى) يەوہ وەرگرتوہ لە شوپىكى ترى ئەم ديوانەدا لە بەشى گۆرپنەكانى
پىرەمپىرددا دەينوسپن.

ياران كوئىخايى

ياران كوئىخايى، ياران كوئىخايى
كارىكى پىم كرد، دەردى كوئىخايى
لەگەل مامەوہ كەوتە تەنھايى
زەبوونى كردم، دەردى ريسوايى
كوئىخايى لپم بوو بەتەختى شايى
لە دەستيان سەندم ھەر بەخوئرايى
داخم ئەو داخە كە بەشىربايى
گەيپنە كوئىخايى و لەخوئوون بايى
لە دلما نەما ئاھەنگ و شايى
لە چاومان ون بوو نوورى بينايى
زىكرى مەولەوى و رەقسى سەمايى
بو من بووبوونە سىرى سەمايى
وہك گىژەلووكەى خيلى داويى
عومرى كوئىخايى خستە كوئايى

262

خووی جیهان وایه به بی وه فای
لای کس نه ماوه بوی ناشنایی
ئه گهر بوم ریکهوت به خواستی خوایی
بوومه کویتخا به دلنه وایی
سه د ده وره بدن رووتی ئا وایی
به کلکه له قی کس نابم بایی

کاریکاتیر به شاعر

۱۹۳۴

چوار کس ئابوونه ی (ژیان) یان نه ویست
ئاو لیبردنیان بوو به پیتویست
جاری ئه م جار، با هه ر داچله کین
بۆ جاریکی تر، گالتی دی له شوین

شۆره بی

ئه ری شۆره بی سه ره وه زه که مان
تۆ سی به ری بووی، هاوینان بۆمان
به هار به له نهجه و لاری خه رمان
شنه ت نه بوو به باوه شینی گیان
به به رگی سه ووزی تاوسی کالات
سه وه زه که بوو بووه، ئاوینه ی بالات
ئیسسه بۆ رووت و بی، به رگ و باری
سه ر شۆر و ره نگ زه رد کز و غه مباری
وتی، وینه ی تۆم، به بی زیاد و که م
له مالی تۆ دام و له تۆ ئه که م
جوانی به هارم، من که شۆره بیم
له ترسی پایز و که وتوو مه بیم

هیچ نه بی به هار من سه وه نه به وه
ئیوه پیریتان، تاریکه شه وه

سۆزی پیره میرد

۱۹۴۵

یاران فه ره دام، یاران فه ره دام
به وینه ی فه ره دام هه ر ره نج به بادم
هه م مه جنوونیشم له هۆش ئازادم
کور دیککی په تیم بۆیه ناشادم
دوو عاشقی کۆن هه ردوو ئاودارن
هه ردوو کیان کوشته ی عه شقی دلدارن
هه ردوو کیان ناویان که وتۆته جیهان (۱)
بوونه پیشه وای تیپی عاشقان
هه رچی شاعیره بۆ ئه فسانه ی عه شق
پیشه ی ئه وانیان کردوو به سه ره مشق
تا هر به گ ئه لئ: یاران فه ره دام
جینشین خاس قه ومی فه ره دام
وه لی دیوانه ش ئه لئ: مه جنوونم
دیوانه واریس قه ومی مه جنوونم
ئیتتر مه جنوونه یاخود فه ره دام
ته رانه ی عاشق داد و بی داده
یه کیکیان مه جنوون قه یسی عامری
ئه وی تر فه ره دام له دنیا به ری
فه ره دام کور دیککی ده وری بیستوون
له عاشقییدا شیت تر له مه جنوون
مه جنوون هیچ نه بی له یل دلخوازی بوو
له مندالیشدا له یل هامرایی بوو
فه ره دام به ته فره ی شیرینی به دناو
هه ر له خۆیه وه پیتی خۆی خسته داو

نه ديو نه ناسيو ردهوو (۲) كه وتبوو
 وهك كچه مهنگور (۳) هه ليان گرتبوو
 به سياسه تى ره قابهت هيناي
 فه رهادى كرده دوستى جانفيداي
 خه سره له شكرى نه سفه هانى بوو
 شيرينيش ريكهوت فه رهادى بوو
 فه رهاد نه يزاني كه بو ره قابهت
 پتي نه كه ويته داوى سياسهت
 به عه شقى شيرين ته شوپي نه وه شان
 به زوري بازوو كيوي نه رووخان
 شيرين و خه سره بوونه وه به يار
 فه رهاد قولنگي خوئ لي كه وته كار
 خو من عاشق نيم عه شقيش نه ماوه
 له ناو دلخوازا بي شه رمى باوه
 به لام من له سهر عاشقانى پيشووم
 ته شوپي سياسهت بوه به تيشووم
 نه مه وي كيوي بيستوون كونكه م
 به زماني شيرين خوئني خووم ونكه م
 ناخ چي بكه م له گه ل، سه رنوشتي خوا
 كورد به قاله ي دم زوو ته فره نه خوا

(۱) نه م به يته له ديوانى پيره ميتردى م. ه دا له چاپ نه درابوو.

(۳، ۲) ردهوو كه وتن: هه لگرتن. له ناو عه شيره تى مهنگوردا كچ هه لگرتن يا خود ردهوو كه وتن باوه له پاش
 هه لگرتن كهس و كارى هه ردهوو لا ريك دهكون و هه موو شتيك نه بريته وه. زورجار ردهوو كه وتن له ماليكه وه
 بو ماليكي تر نه بين له ناو به كتريدا به بين نه وهى هيچ جوړه گيچه ليك روويدا. مهنگور له ناوچه ي رانيه و
 پسده رايه و بهو ديوي ئيرانيشدا هه به.

شيعريكي كاريكاتيري به ناوى (فائق توفيق) هوه (۱)

۱۹۲۸

خوت لاده له ري بژ نه سپي تازى
 با نه ختيك بژتان بكه م رمبازى

بژى كه ره گول چهند نه شئه به خشي
 به هه يتهت كه ر و به هيممهت ره خشي
 قوربانه ساده ي بيره چوار ناله
 هه رچى جو به كت خواردي حه لاله
 رووى خوت سپي كه له ناو نه م خه لقه
 ده خيله نه مخه ي له م جيه ره قه
 گويت قوت كه ره وه كلك راوه شينه
 هه رچيكت تيايه ليره بينوتنه

(۱) نه م شيعره، پيره ميتردى له مونساهه ي سه يرانيكدا نووسيوه كه سالى ۱۹۲۸ له سليمانى كراوه. وه له
 پيشكه وتنى سواريدا (فائق هوشيارى) كچه زاي كه نه وكاته مندال بووه به سواريبه وه له بهر خوئندويه تيه وه.

ئا دز كه ده يي (۱)

۱۹۴۵

له ترسى هه ر كه سي خوت شارده وه، لووت و بزووت تووش دتي
 كه چي من خوم له يارم دزيه وه، «نعم المرام» بوو بوي
 له بهر ده رگا كه يا، سه گ دامه ني كي شام، وتم توخه ي
 نه وه نه و راي سپارد، بمبا، كه چي چووم كرديه حه ل، حه ل، ده ي
 حه كي مي چاو نه لئين وا هاتووه، من ناچمه لاي بو چاو
 نه وهك رووى پياوى دوو رووى پي بيينم، خو شتره ليلاو
 گراني واي به سهر هينايين قيامهت كه وته دنيا وه
 گول و گيا سهر ده رين، وا نه زنان، حه شره هه ستا وه
 هه موو شه موان كه (جوو) ويلي عه ساي موسان به په بجوورى
 سه رايي ريشي فيرعه ونه، به هار رهنگي له من گوړي
 نه گه ر بيت و فه له ك روژي، له گه لما سه رگراني كا
 وه كو روژ، شه وه له خاكيا دهرده چم، كوړ بي له تاريخا

(۱) نه م شيعره له ديوانى پيره ميتردى م. ه دا بلاو نه كراوه ته وه

دل به په روښه

۱۹۳۹

دل به په روښه، ...

خه به ریکم بیست، دل به په روښه
 نه و ندهی مه رگی خوم لام ناخوښه
 زیانم له ننگه، که لاهم بڼ هوشه
 بیستم نه گریجه ی لولت پراوه
 هیلانه ی دلان یه کسه ر شیواوه
 هه یرو نه و پهنده کی به تو ی داوه
 کی دهستی چووه نه و زولفه خواوه
 هه ر له نه و نه للی دنیا تا ته مریو
 شاهیتي شیعره، شه عری سه مه ن بو
 ئیستا شیعری و عشق که و توونه روږو
 بو نه و نه گریجه و زولفه جوانه ی تو
 دهک یاخووا نه و نه ی پرچی بریوی
 دهستی قه لاهم که نه به قه مه ی لیوی
 دهر دیکي گاتی، له که سه نه دیوی
 منداله کانی بکه ونه هه تیوی
 جاران نه یانوت وا والی کراوه
 له سه ر لیقه و مان پرچی پراوه
 ئیستا له باتی نه و به ند و باوه
 به بی شـوورده بی پرچ برین باوه
 نه م شیعردم نه خویند چنه ند سال له مه و به ر
 شانته تای زولفت دهر کی شتی نه گهر
 قامیش نه کوتمه په نجه ی شانته گهر
 بووی به کاری قوت هه ی خاکم به سه ر

شهرا

۱۹۳۴

بووه به هه را له گوردی سه یوان
 زیندوو شه ر ده که ن، له سه ر مردووان
 مردووم بیستووه، به شی زیندوو خوږ
 زیندووم نه دیوه، خو ی بخاته گوږ
 هیچ که سه نازانی، له کو ی دهنیژن
 پینجه ی په نهانی خوی پی دهنیژن

بانگی به بیان

۱۹۴۶

پیرو ئیفتاده و ره نجوور و غه مبار
 بڼ هیوای ژین و ژیان ناله کار
 له دهست بیداری شای ته قیانوسی
 ته ریخی مه رگی خوم نه نووسی
 وهک دهر ویشه که ی گولی زریبار
 که و و پوستی خوم کی شابووه که نار
 مه رزی کوردستان تار و شه و ه زه ننگ
 شاری خاموشان بڼ دنگ بڼ ناهه ننگ
 ته خستی ته خت بووبوو بابا نه رده لان
 که لاهوی کاول، په ی کول به رده لان
 نجا له قاپی شای په روه رده گار
 ناه و هه ناسه ی پیران که و ته کار
 ناگا ئاسو شه ر ق به شه به قی نوور
 وهک خوینتی جوانان بوو به تارای سوور
 سه دای سه لاهو بانگ ناهه ی شادی
 نه و شه و ده ی کورده روژی نازادی

من ماسییه کم له نەتەوہی نوون
یونس پیغەمبەر بەو بوو بە ذا النون
داپیرەم چەندیک لەناو سینەدا
پارتیزگاری کرد وەنەوزی نەدا
بە (لا اله الا انت) ەوہ
قەهری ئیزەدی لئى دوورکەوتەوہ
کە ھاتە دەری و بوو بە پیغەمبەر
ئیتەر لە ئیمەى نەپرسی خەبەر
لەوساوە لیمان بوون بە تەپیدە
ئەمانخۆن ئەلین (لحمأ طریه)
لەناو تاو ەدا ئەبەین بە کەباب
بۆ کەیف ئەمانکەن بە مەزەى شەراب
نالین ئەمانەش رۆح لە بەریکن
نیتر و مئى لە گەل یەک ھاوسەریکن
بۆچی نازانن کە رۆح شییرینە
لە گیانەلادا ئەوان ببینە
ئەو پەلەپەلە، ئەو واو ەیلایە
ھەموومان رۆحە لە بەرمانایە
ئینسان ئەو ەپە کە نازادى خۆى
بۆ کەسیکی تر نمونە بئى بۆى
کە بە برینیک جەرگی خۆى بییشى
بە خۆرایى تیغ لە کەس نەکیشى
جاران ھەر بەتۆر ئەکەوتینە داو
ئیتستا بۆمبامان بۆ ئەخەنە ئاو
کە بۆمبا زرمە لە ئاو ھەلسینى
سەر ئاو ئەکەوین ھۆشمان نامینى
ئنجما ئەو کەیفە و ئەو راکە و ەورە
عزرائیل لەوان بەرەحمەترە

گۆریان بئى، ئیتستا وا شەر قەوماوہ
بۆمبا بۆ خۆیان دروست کراوہ
ئیمە بئى کیتردین بەستەزبانین
نەخویندەوارین لە فەن نازانین
ئەو فەنەى ئەوان کەپتیی بئى دەبەن^(۱)
ھەر بۆ ئەو ەپە کە قى لە بەکخەن
یاخوا ھەروا بن ئەى بەناو ئینسان
نەتان پەرژیتتە سەر ئیمەمانان

(۱) ئەو بەیتە لە دیوانى پیرەمێردى م. ھ دا نەنووسرا بوو.

وشکە سۆفیه کان

وشکە سۆفیه کان بە ھەشتیان ئەوئ
بۆ ئەو ەى حۆرى و کۆشکیان بەرکەوئ
یادى تۆم لە ھەر شوینى دەستکەوئ
بە ھەشت دۆزەخى لئى پى نامەوئ
ئالتونم ھەپە کە ھەر بیژم پىرم؟
ناچارم ئەبئى بەتۆر پابو پىرم
نائوم پیدییه و بئى موبالاتى
حەلال خۆریه و کەم دەسەلاتى
مالدار مالى برد من پەزای خواى
مال لە کورتییه و پەزا لە زیایى
ھەى قەلەندەرى چەند «سبوکبارى»
لەپیش و سمیل بەریت یە کجاری
جاران ئەمانوت، قەلەندەرییە
لەپیش و سمیل بۆیە بەریبە
خۆ ئیتستا پىش و سمیل مەترووکە
ھەرچى ئەبیینى وەک تازە بووکە

عومری ئەو ریشە زبەرە نەمینی
 کە لەروومەت کەوت دای ئەچلە کینی
 من ئەلیم، ئەوەی کە خاوەن ریشە
 ئاین و ئۆینی کردوو بەپیشە
 خوایە من ئەگەر خواھیشتی خۆم بێ
 بۆچی مەوێ کە مەلم کۆم بێ
 باری گوناهم ئەگەر لە ملە
 بناوانە کەمە باوکم وا شلە
 ئەو نەئەزانی شەیتان نایەوێ
 کۆتخایی عەرش و قورش بەرکەوێ؟
 ئێمە ئەیزانین کە ئەو شەیتانە
 بۆ لەرێ بردن لە پەنجەرمانە
 تەفرەمان بەدەنکە گەنم
 وا چاکە بمانخەیتە جەھەنم

سیابازی بووم

١٩٤١

سیابازی بووم، سیابازی بووم
 لە ئەوجی گەردوون تیش پەروازی بووم
 لە دەستی میران تارام سازی بووم
 دايم پەروەردە قەدر و نازی بووم
 بەزەدەخەنە پیریتن مەغرور
 کاتێ دەچووینە راووشکاران
 لە گورەیی بەلگە کەوی کۆساران
 ئەلەرزین وینەیی جۆببەاران
 خۆیان ئەخستە پەنای نزاران
 کونە مشکێکیان لێ ئەبوو بەژوور
 بەدەنگی دلێر کە تێم ئەخوڕین
 لایان نەدەما هیزی هەلفرین

ئەمخستە ژێر خۆم نووزەم ئەبرین
 بەچنگالی قین هەلەم ئەدرین
 دڕندەبەک بووم لە پیتی مروەت دوور^(١)
 پوژێ هەلەمە تە ئەبەردە سەر کەو
 لە پڕ شەمقاری هات بەتە کۆدەو
 پەلاماری دام لێم کەوتە هەوھەو
 پوژێ رووناکی لێ کردم بەشەو
 خستیمە خواری بەلنگەو تلوور
 (قەرەتوغانی)^(٢) ئەمەت لەبیر بێ
 ئەم پەندەت لەلا وەک پەندی پیر بێ
 خۆتپێژی ناکا ئەو کەسە ژیر بێ
 زۆر لە کەس مەکە هەرچەند ئەسیر بێ
 جەزای کردە بەد ناکەوێتە دوور

(١) لای م. ه نووسراوە دڕندەبە بووم لە پیاوەتی دوور.

(٢) پیرەمێرد ئەم شیعەری بەناوی (قەرەتوغانی) یەو بەلاو کردۆتەو، واتا بازی رەش.

قافیەیی کوردی^(١)

١٩٤٨

کێ دەلێ کوردی قافیەیی خۆی نییە
 کە ئەمەیان دی، ئەو خۆی نییە
 ئامان چەند خۆشە تافی جوانی
 خۆکە خوا بیدا جوانی و نەوجوانی
 بەهەرزەکاریم، کە باوکم ساغ بوو
 هەرزەگەر دیمان لەلا یاساغ بوو
 رەز و خانوومان بوو لە گورگەدەر
 گورگەنە شەوێم ئەکرد بێ کەدەر
 هاوینان کۆچمان ئەکرد بۆ ئەوێ
 پامان ئەسپارد و لاغمان ئەوێ

ورد و درشتیان نه هاتنه شوینمان
 لهو دیارهوه (دیار) نه بوو شوینمان
 نه کهوتینه ری به پیزه و قه تار
 به ناله ی شمشال به به سته و قه تار
 له سهری گوژنه هه لپه رکی و سه ما
 سه یریان نه کردین فریشته ی سه ما
 لهو به نده نه دا چۆپی و ده سته بندی
 لهو (ده ربه نده) دا به ناو ده ربه ندی
 لهو به رزیبه دا ناوازه ی شایبی (۲)
 به رزتر له ته پیل و ناوازه ی شایبی (۳)
 له بهر ناوایی تفهنگ نه ته قی
 ناوایی دلای به ککار نه ته قی
 سالی ئیجاره ی کردبوو ده سدری
 ده ست دار ده ست به دار خه لک ده ست به دراری
 هاتبوون زهوی خه لکیان نه خه سان
 نه وهک رهز ختیوان (۴) وهک ختیو (۵) نه خه سان
 بیوه ژنی بوو، ناوی په روه ر بوو
 چوار هه تیوی بوو هه تیوی په روه ر بوو
 کاری هاتبووه سه ر کریکاری
 ده سته ی به سترابوو به گرتی کاری
 میردی نه و ژنه رهزی ناشتبوو
 تا هاتبووه بهر ختیوان ناشتبوو
 په زتیکی ویران له خوار ناوایی
 پهنگی گه لای زهرد وهک خورناوایی
 په زخه سینتیکی لای خوی دانا بوو
 چوار بار ده به کی له سه ر دانا بوو
 په روه ریان هینا به پهل راکیشان
 نیو هۆقه تری نه بوو به کیشان
 زۆردار گالی دا زۆری تی هه لالا
 به ناچار کردیه گریان و هه لالا

رای کرد خۆی خسته قسنی (خه رگه رهش) (۶)
 زۆردار ده سته جی که وته رۆژی رهش
 تیوی په نهانی جه رگی بریبوو
 بو نه وه دنیا له پیر بهری بوو
 خوا وای لی کردوون، وا نه و نه وه به
 هیند کزوماتن نه دهنگ، نه، وه به
 جه وری سته مکار ناھی له دوا به
 زۆر ده وری دوا بی کاری له دوا به

(۱) ماموستا م. ه. سه بارهت بهم شیعه نووسیویه: له کاتی خۆیا ماموستا توفیق وهبی نامه یه کی ناردوو به
 پیره میرد له باره ی قافییه ی شیعه وه به تایبه تی شیعی کوردی پیره میردیش بهم شیعه وه لاهی داوه ته وه. ل ۲۳۳
 (۲، ۳) شایبی یه کهم وانا زه ماوه ند، شایبی دووهم وانا پادشایی.
 (۴، ۵) ختیوی یه کهم وانا خاوه نی ره زه که. دووهمیشیان وانا جنۆکه و لهو باه ته شته نه فسانا وویانه.
 (۶) خه رگه رهش: له (خه رقه) (به رگ) ی ره شه وه هاتوو. وانا نه و پیاوچاکه ی بووه به (شه خس) لای
 (گورگه ده ر) ی شارباژێر نه و جوژه به رگه ی له به ردا بووه. م. ه.

پیکه نین

۱۹۳۴

«کهه وتووینه ده وری، بگره و به رده وه
 یونس مان که وته، ده ریای ده رده وه
 گۆران که شیعی که وته ناو ژیان
 تو له ی تالی بوو، به (سه یوسی نان)
 عه زیزیش رۆبی بو قه ره چه تان
 بو (بی کهس) ده لئین: یا الله و ریمان!!»

بای خه زان (۱)

۱۹۴۳

بای خه زان، خونچه ی خزان و درکی پیر هه ر مایه وه
 گپیژه هه رچی، خوی نه خاته، گپیژی نه م دنیا به وه

دادی ئاینمان له دهست مهی نووشی و رهش پووشیییه ههش بهسهه ئهوه جهژنه، وا سهرخووشی، یا سهرخووشیییه قژرینین بو ماته می جارن که ئیستتا، قژنه ما پیرین، ما، مووی پرووتیتیتتهوه و بیدا به با زولف که رووی داپووشیایه بانگ و هاواریان ئه کرد خه لکه مانگ گیرا، له ته پل و دومه لکه دهن دهستویرد ئیستته زولف بررا، سفوری مانگه، رووپووشی نه ما داخه، هیلانهی دلان شیواوه، بی، بیته، سه با بیته و، شهو، تو بیته لام، روژی چرام پیوست نییه تو وهره و بناسه، پیشه می من چرا وه کوژینییه! هه رکه سه هاواری چاوی پیس ئه کما و من چاوی جوان بهندی جهرگی وا بریوم نیمه یادنی نیشتمان! ئه م گروگالانه شیوهی شیعی کونه ئیستته که، هه ولی سه رهزی گهلت بی، زولف و روو گوئی لی مه که!

عاده تی جهژنی موسولمانانه، په کتر ماچ ئه کهن جهژنی ئیستتا ماته مه، ئه و ماچ و مووچه لا ئه بن بیته و شهو تو بیته لام، روژه، چرام لازم نییه بیجگه لهو ته شبیهه من پیشه م چرا وه کوژینییه! زولف که رووی داپووشیایه، داد و هاواریان ئه کرد خه لکه مانگ گیرا، له ته پل و دمه لکه دهن، دهستویرد ئیستته زولف بررا، شههاب گیراوه، مانگ گرتن نه ما سه بیه، هیلانهی دلان شیواوه، بی، بیته، سه با هیتن به نازادی درۆ، ئه م عاله مهی پی هه لپه ری که وتنه ژیر قهیدی برین، هه ر قهیدی مووی زولفیان بری پیری بی پیسه و له سه ره مانا ده ماغم وا سه ئیستته هالاوی له پیلاو و پلاوی خووشتره

(*) ئه مه شیوهی دووه می شیعه که پیسه میرده که په که مچار سالی ۱۹۴۲ بلاوی کردۆته وه. به لام ئه گه ر ته ماشای نوسخه کهی گه لاویژ بکه بن که ئیمه له لاپه ری پیشوودا نووسیمانوه له وه ده چی شاعیر شیعه که خۆی پوخته ی کردی.

(***) یه که م وانا دلدا نه وه دووه وانا مه ستی.

به عاشق کوژی (۱)

۱۹۴۸

به عاشق کوژی ناوی به دناوه ترسی لای خوایشی ناوه به لاوه خه م و به زه بی هه رگیز نه ماوه خوهری فرمیسکم لای هاره ی ناوه کسپه ی هه ناوم کزه ی که با به ناله ی هه زینم، نه غمه ی رو با به وا خه یال ئه کما له گوئی جوگایه مه زه ی که باب و رو بایی لایه چا و له چا و یه کما مه ستی ئه نویتنی به ئه فسوونی چا و عاله م ئه نویتنی

(۱) ئه م شیعه له دیوانی پیسه میردی م. ه دا بلاونه کراوه ته وه.

(۱) پیسه میرد دوو جار ئه م شیعه ری بلاو کردۆته وه. جاری په که م سالی ۱۹۴۲ له روژنامه کهیدا و جاری دووه م سالی ۱۹۴۳ له گو فاری گه لاویژدا شیعه که له هه ردوو جاره کهدا ئه وه نده جیاوازی هه به که ناچار بووین هه ردووکیان بنووسینه وه. ئه مه ی ئیستتا نووسیمانوه له گو فاری (گه لاویژ)ی ژماره (۱۰) ی سالی ۱۹۴۳ دا بلاو کراوه ته وه. هه روه ها له کتیبی (نرخ شناسی - عه لانه ددین سه جادی) یشدا بلاو کراوه ته وه. له نیوه دیتری په که می به یته سبیه مدا دوا (قژرین) له گه لاویژدا واتای (په رچ برین) نووسراوه که شاعیر خۆی له که وانه دا دایناوه و ته فسیری (په رچ برینه) و ئیمه نه مان نووسیه وه هه تا کتیشی شیعه که تیک نه دات. هه روه ها واتای (بۆن) که ته فسیری (بینه) یه له نیوه دیتری دووه می به یته پیته مدا، ئه میشان له بهر هه مان هۆ نه نووسیه وه. ئنجا له ژماره (۱۱) ی گه لاویژدا (میرزا مارف) ی شاعیر و نووسه ر ده خنه له کتیشی شیعه که ده گرتت سه به رت به دوو وانا زیاده یه یه که (ته فسیری) یه و ئیمه ئیستتا ئه مان بو کرد. وه له ژماره (۱۲) ی گه لاویژدا پیسه میرد وه لامی ده خنه که می میرزا مارف ده داته وه و ته وای ده خنه و وه لامه که مان له به شی پیسه میرد و ده خنه ی ئه م دیوانه دا نووسیه و بیرو پای خو مان له باره یه وه ده رپه وه.

تازه گوئی - بای خه زان (*)

۱۹۴۲

تازه گوئی روئی و، له باغا درکی پیسه هه ر مایه وه گیتزه هه رچی خۆی ئه خاته گیتزی ئه م دنیا یه وه دادی ئاینمان له دهست مهی نووشی و رهش پووشیییه ههژ بهسهه ئهوه جهژنه، یا سهرخووشی (***)، یا سهرخووشیییه (***)

عەشقی عەسری (۱)

۱۹۳۶

دوئ شەو، بەری بەیان بوو، بەیادت نەنوسستبوم
 بای رووی بەیان شنایەو، فیتکایی دا لە رووم
 بەو بۆنە خۆشەو، کە لەلای تۆ، گەیانیدیە من
 بیخی غەم و پەژاری هەموو هەلکەنا لە بن
 توخوا ئیتر بەبادی مەدە، رەنجی ئەم بۆلبولە
 تا گۆل بەباوہ پێ نەکەن، ئەو لەسەر چلە
 کاتی کە گۆل بەشۆخی نیقابی حجابی دریا
 قانونی عەشق ئەلێ کە هیوای دل بەری برا
 ئادابی عەسری ئیستە لە روو پۆشیا نەما
 وەک زیکری مەولەوی (۲) هەموو کەوتونە سەما
 ناچارە کچ، بەعادی مەنگور رەدوو کەوئ
 وەک ئەوروپا میننەوہ بۆ (چەشک) ه چەند شەوئ
 نالیم رەدوووم کەوہ، وەرە، ئەما کە هاتمە لات
 هیند ناز مەکە، کە خەلقى بلین، عاشقی هەلات

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه دا بلاو نەکراوہ تەوہ.

(۲) مەبەستی زیکرو حال لێن هاتنی دەرویشەکانی مەولانا جەلالەددینی رۆمییە (مەولەوی) نەک (مەولەوی لای خۆمان).

کەوتمە ناو شیتان (۱)

۱۹۴۱

کەوتمە ناو شیتان، کەوتمە ناو شیتان
 سەر ئازاد وینە شیتان و ویتان
 خود پەسەند نییە، بیزارم لیتان
 هیچ هیوایەکم نەماوہ پیتان
 بەشیتتی لە دەس ئیسوہ بووم رزگار
 چەند خۆشە شیتتی ئەستۆ بەرەللا
 دوور لە ناکەس و لە شەپ و هەللا

بەزبان دۆست و دوشمن لە دللا
 بۆ یەکتەر خستن لە گەردوو خوللا
 نزیک بێ، نزیک بەرەنج و ئازار
 چەند خۆشە سەحرای شیتتی شوینت بێ
 بەرد سەربنت بێ و لۆنگت نوینت بێ
 نەشەرە شەق و شەرە جوینت بێ
 نەترس و کینەت لە هاوخواینت بێ
 نەنەزان هەمراز، نەبێگانە یار
 دەمی بەیانیان گزنگی هەتاو (۲)
 بووہ بەکللاو بەخەیاتە ی خاو
 کیتوان پیتی بیتنە فەرقی زەرکلاو
 دەریەندان پیر بن لە شامە و شەتاو
 سایە ی گوللان بکەن بەهەوار
 هەر شوینتی خۆش بێ، بەرۆژ لەوئ بێ
 خۆشی نەزانی بەشەو (۳) لە کوئ بێ
 زەمزمە مە ی زیکری عەرشی لە گوئ بێ
 لە رەحمان نزیک لە شەیتان جوئ بێ
 بۆ رێگای ئەولا سەلت و سووکبار

(۱) لای م. ه نووسراوہ سالی (۱۹۴۰). بەلام پیرەمێرد ئەم شیعەرە بەناوی (تازە دیتوانە) وە لە ژمارە ۶۱۴ ی سالی ۱۹۴۱ ی (ژین) دا بلاوکردۆتەوہ.

(۲) ئەم پینج نیوہ دێرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه دا بلاو نەکراوہ تەوہ.

(۳) لای م. ه لاپەرە ی (۲۳۸) ی دیوانی پیرەمێرد لەبری وشە ی (شەو) نووسراوہ (رۆژ) کە دیارە هەلەبە، چونکە لەنیوہ دێری پیتشودا رۆژ نووسراوہ.

بەهار هات

۱۹۴۱

بەهار هات و دەردی ئەببیم لە گولدا
 ئەویش وەها دیارە گرتی وا لە دلدا
 ئەزانی کەوا پینج و دوو رۆژە دەوری
 کە باوی نەما نامینتی، کەس، لەدەوری

که رازانديهوه سه‌رله‌نوئى ده‌ستى يه‌زدان
 هه‌موو خه‌لک به‌ئاواته‌وه‌ن بو، به‌يانيان
 به‌نالئه و نزان، بولبول داخ له‌دل بوى
 وهک مشت و مال ژه‌نگى دل نايه‌لئى بوى
 به‌رۆكى جوانان و ده‌ست و سه‌ره جىي
 به‌لئى كه خوا داى كئى ده‌لئى كورى كئىي
 كه‌زاده‌ى چقل ره‌نگ و بوى جوانى وا بئ
 ئه‌بى ره‌نجى شه‌وگارى بولبول به با بئ
 له دواى نا ئه‌م خو‌شه‌ويستىيه كوتوپر
 كه هه‌ليان به‌چركان و كه‌وته سه‌ر ناگر
 له‌گه‌ل هه‌لمى مه‌نجه‌ل جوانا و ئه‌پيژئ
 به‌دهم قوئىي گريانه‌وه وا ده‌بيژئ
 كه بئ بايه‌خه، خو‌شه‌ويستى درۆزن
 كه تير بوو ده‌بىنى فرئى دا سه‌ر و بن
 ئه‌لاى دولبه‌رى دل‌به‌ره بايه‌خت بئ (١)
 مه‌پن‌دار (٢) كه‌وا بو‌ره‌پىاو دايه‌خى (٣) بئ

(١) لاي م. ه نووسراوه:

ئه‌لاى دولبه‌رى دل‌به‌ره بايه‌خى بئ
 مه‌پن‌دار كه بو‌ره‌پىاو دايه‌خى بئ

كه دياره ئه‌مه هه‌له‌يه راستيه‌كه‌يمان له‌سه‌ره‌وه نووسيوه.

(٢) مه‌پن‌دار: وشه‌يه‌كى فارسىيه و به‌واتاى (به هيوامه‌به)

(٣) دايه‌خى بئ: به‌كه‌لئى بئ

بو پيکه‌نين

١٩٤٠

داخم ناچئ، شه‌ر له‌ووپه‌رى جي‌هانه، ليره پاقله گرانه
 نافه‌رين بو‌قه‌سابه‌كان، كه ته‌نها، گوشتى ئه‌وان هه‌رزانه؟!

كهو

١٩٤٣

هاوينا ن كه كه‌وه به‌تىنى هه‌تاو
 گه‌رما ئه‌چيژن ده‌م وشك و بئ ئاو
 دئين له‌سه‌ر كانى ده‌ندوو‌كيان ته‌ر‌كه‌ن
 راوكه‌ر له پر‌دا قريان تئى ئه‌خه‌ن
 گوايه‌ خواوه‌ندى ئايين و كي‌شن
 بو‌پاره و گوشتى گيانى ئه‌كي‌شن
 كه خو‌شيان گيانيان كه‌وته ته‌نگانه
 ئه‌و پارانه‌وه و داد و فو‌غانه
 خو‌هي‌جگار ماسى كه به بو‌مبايه‌ك
 بئ گيان ئه‌كه‌وى پر به‌دنيايه‌ك
 جاران كه راوى ماسى به‌تور بوو
 بو‌سالتيكى تر ورده‌يان زور بوو
 ئي‌سته به‌جاري ورد و درشتيان
 به بو‌مباى زالم ئه‌كوژئ گشتيان
 من بو‌چ به‌زه‌يم به‌مانه‌دا بيت
 ئي‌ستا بنيا‌دهم ئه‌مه‌ى به‌سه‌ر ديت
 هه‌مووى هيتله‌ريك بوو به‌سه‌به‌يكار
 سا ياخوا هيتله‌ر زوو بده‌ى له‌دار

(١) ئه‌م شيعره له ديوانى پيره‌ميردى م. ه دا بلاونه‌كراوه‌ته‌وه.

ئه‌فسووس (١)

١٩٤٣

ئه‌فسووس ئه‌و عومره‌ى كه‌وا رۆبوه
 بو‌م نايه‌ته‌وه له‌ده‌ست ده‌رچووه
 تايى له زولفت بكه‌م به‌كه‌مه‌ند
 پيى بگي‌رمه‌وه و پئ بخه‌مه به‌ند

چی بکەم هەمی هاوار پرچت براوه
داخم بوو بەدوو جەهەرگم سووتاو
بەلام هێلانەمی دل کە شییوابی
لێ گەری عومریش تەفر و توونا بی

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه دا بلاو نەکراوە تەو.

کاروان (١)

١٩٣٣

شێوهی ژبانی کوردی

جاران دە پۆژ بەههچه ههچه و باره بهریبهوه
بهگهوما و سهبوون و لێزمه می باران و تهریبهوه
ترسی تهریبه، پیشکەشی سوار، شهو فریتی دز
دهستیای باری کهوتوو له جیگای خلیسک و خز
ئه رکی گزیر و خانه گیر و مۆریانی نوین
بۆله می که بیانو، کفری قه تارچی، پلار و جوین
چەنگ سووتەکە می به ئاو و که پرووی نۆردو نانی کۆن
جووته و له قه می ناو تهویله و هالای تهرس و بۆن (٢)
ئاگری ته پاله لۆکسی گزگل، گه قینی سهگ
دهستهویه خه می قه تارچی له سه رکا و شه ره کوهک
سیخورمه می قه تارچی بۆ هه لسان و په له می
لۆقه و ترسکه می ئیستر و بازدانی جوگه له می
لاسهنگی بار بدهره بهر پارسهنگی خواریه که می
خۆ کهوتی پیت له خرگه چوو له و دهشته چی نه که می
ئێجگار که ئافرهتت له تهکا بوو به ترسه وه
هه ر سواریک دهرکه و ئی نه لیتی ئای جهرده به ئه وه!
باج و پیتاکی زهنگه نه، گیروگرفتی جاف
هه رچیش که هاته ری هه مه وه ند بردی ساف له ساف

بەم کوێره وه ری و کوله مه رگییه وه به چلکه وه
سێ بهنگه وه رگه راو، به سه ر و ریشی کولکه وه
ئنجا ده چوو ته شاره وه، ناو مالمی (عاصمه)
بیت و بنووسری، نابیتته خویی چیشته، ئەمه که مه
ئیسنا سواری ئوتومبیل به، به سێ سه عات (٣)
ئه تباته سه ر شه مه نده فه ر ده ستو برد که هات
سواریه بنوو، به یانی له خه و هه سته زوو به زوو
به غدا به هات به پیرته وه ده یینی روو به روو
جاران ئه یانوت، ئه وه (وه لی) به، طه یی ئه رز ئه کا
راسته له لام که فه ن دووباره ئەمه عه رز ئه کا
ئنجا که هات برووسکه خرایه ته لیکه وه
هینرایه خانوه وه له چرای هه ر په لیکه وه
زۆرتتر له مانگه شه و ده ر و ژوو ر روون کرایه وه (٤)
تاریکی لاچوو، تیگه یینی ئیمه، مایه وه
جاری ئه بی بزانی، ئه مانه له کوێوه هات
چی، چاکتره له مانه بۆ به رزی ولات
له لای من به خوێنده وارییه، ئاه خوێنده وارییه
هه ر میلله تی که فه نیی نه بی ده ردی کاریه (٥)
ئاخ خۆزگه خوێندنیش وه کو من ئاره زوو ئه که م
بیبینم و نه بیته گرتی قورسی کفنه که م (٦)

(١) پیرەمێرد یەکەمجار ئەم شیعەری لە ژمارە (٣٥٣) ی شوباتی ١٩٣٣ ی (ژین) دا بلاو کردۆتەوه و نووسیبوه، شێوهی ژبانی کوردی.

(٢) لای م. ه وشە می (ناو) نه نووسراوه، که دیاره کیشه که می له نگ کردوه.

(٣) نیازی له وه به که جارن به ئوتومبیل به سێ سه عات له سلیمانیه وه ئه گه شیتیه ته که رکوک و له ویتشه وه به شه مه نده فه ر ئه هاتی بۆ به غدا ئیسته له سلیمانیه وه بۆ که رکوک سه عاتیکه .

(٤) لای م. ه نووسراوه رووناک کرایه وه که کیشه که می له نگ کردوه.

(٥) له پیش دوا به یتی شیعەرە که دا له نوسخه می رۆژنامه که می سالی ١٩٣٣ دا ئەم به یته نووسراوه .

«شایسته می سوپاسه به سایه می عیراقه وه
بۆمان لوا کلاو ئه سپیرین به تاقه وه»

لاى م. ه ئەم بەيتە نەنوسراوه!!

(٦) لای م. ه نووسراوه: ناخ خوئیندیش وەکو من ئارەزووی ئەکەم - که دیاره ئەو نیوه بەیتە لەنگە.

ژیانی کورد(١)

١٩٣٢

بێستووومە کەوا ئافرەتی لەسەر پێپیلکە ی بان
گایەکی گرتە باوەش و سەرکەوت بەبێ وچان
دیاره کە ژن ئەوەندە هێزی نابێ چۆن ئەبێ
هێندە ی گایەک هەلگرێ، کە ی هەلمەتی ئەبێ
ئەو گایە، گۆتلیکێک بوو، لەپێشدا کە هەلیه گرت
خۆی رۆژ بەرۆژ بەبردن و هێنانی فێر ئەکرد
هەتا گۆتلیک زل بوایە، ژنە هێزی زۆر ئەبوو
پراھاتنە، بە کوردی، بە بونای (سپورت) ئەبوو
پێشینیانی ئێمە، بەھاران کە ئەچوونە دەشت
گەورە و بچووک بەجاری لەوێ کۆمەڵی ئەبەست
لایە بەکەوشەک و شەپە تۆپ لایە وردەکان
ئاشە تەنگورە، بوخچە بەگەردانی، پشت لێدان
هێجگار کلاو فرینتی، کوری گورجی پێ دەوێ
نابێ بگێرێ، باشەش و حەوتیشی شوپن کەوێ
هەرچی کەوا لەسەر قەلەمرداری(٢) نان ئەخوا
نابێ بێتێ تۆپە کە بەرزبیتەو بەو حەوا
ئەبگرنەو خراپە، ئەوان دینە کایەو
چوار نانە ئەو کەسە ی کە بەو ستایی مایەو
تەنھا بەبابی بابی بوو(٣) کەرسوار سوار ئەبوو
ئێستا کەرسوارییە، سوار رۆبی باوی بەسەر چوو
ئەو بازە و هەلبەزین و راکردنی خوار و ژوور
ناو جەرگی پاک ئەکردهو وەک ئاوتینە ی بلوور
هەر کەوشی سوور بوو، قۆندەرە چۆن کورد لەپیتی ئەکا
ئەو سنگە رووت و ساغە لە کوێ ماوہ ئێستە کە
ئەو پیاوہی بەم هیواپە کە بەم رەنگە هەلدهکەوت

ناوی لە ناو قەلەمەرەوی تورکانا سەر دەکەوت
ئێستەش ئەوانە یە کە لە عراقا دەناسرێ
دیاره ئێتر قەت بەپاشەرۆک سەوی پێ ناکرێ
ئیدمانی ئێستە هاتۆتە سەر بەزم و خواردنەو
هەرچی کە زۆری خواردەو بەش پالەوان ئەو
پێکیکی زیاد ی کرد بەسەرا ئەوسا جیبەجی
هۆش و دەمار و پارە ی بەجاری لە کیس ئەچێ
ئەو جینگە یارییە خۆشە کە چیمەن بوو سەر بەسەر
ئێستە لە شووشە شۆسە یە گەر پیا دەکە ی گوزەر
دایکی وەتەن ئەلێ، کە ئەسیری زەمانە بەم
بەکردهو ی بەد، بەئومێدی چی ئەمانە بەم

(١) چوار بەیتی سەرەتای ئەم شیعەرە لەو دەچێ کە پەيوەندی بەتەواوی شیعەرە کە نەبیت. بۆ بەلگەش دەلێتین کە جاری دووهم پیرەمێرد خۆی ئەم شیعەرە ی لەژمارە (٦٨٤) ی (ژین) ی سالی ١٩٤٢ دایلاو کردۆتەو ئەو چوار بەیتە ی لەتە کدا نیبە و لەوتیوہ دەست پێ دەکات کە دەلێت:

پێشینیانی ئێمە بەھاران کە ئەچوونە دەشت.

(٢، ٣) «قەلەمرداری و بابی بابی» دوو یاری کۆنی کوردەواری بوون.

بۆ قافیە

١٩٣٥

مەجلیسی نواب تەئجیل کراوہ
زیافەتی قەرزی شاعیر نەدراوہ
شاعیر بۆ قافیە، گەردوخولیبیە
دیاره قەرزاریش، رەگی گولیبیە!

ژیانی کورد(١)

١٩٤٢

پێشینیانی ئێمە بەھاران کە ئەچوونە دەشت
ورد و درشت بەجاری لەوێ کۆمەڵی ئەبەست

لايه كه وشهك و شهړه توپ لايه دهستهكان
 ناشه تهنوره، بوخچه به گهردانی حه یزه ران
 هیتجگار كلاو فریتنی، كوری گورجی پت دهوی
 نابی بگیری با گهلی نهولاشی شوین كهوی
 نهوسا به بابی بابی بوو كه رسواری بهرته كهوت
 نیستا كه كه رسواری به سواری نه ما سرهوت
 نهو باز و هه لبه زین و پاكردنی خوار و ژوور
 ناوجه رگی پاك نه كرده وه كه تاوینه ی بلوور
 زورخانه پالنهوانی گهلی پیگه یاندبوو
 گهلی نازمایی پشتی له پری تیک شكاندبوو
 هه پالنهوانی كسسهوتی چه رمی نه كرده بهر
 سهنگی نه گرت هه تا سه د و په نجای نه برده سهر
 دواپی شو بوو سنگ و په راسوی نه كرد به بهرد
 هه رچی شوی نه كرد له جیهاندا نه بوو به مهرد
 نجا به میلی شه ش مهنی سه رسانی نه رم نه كرد
 دوو پالنهوان به نه شغلم و ناو و داو و باو
 چنگیان نه دایه یك وهك دوو شیري توندكراو
 نیدمانی نیسته هاتوته سهر به زمی خوارده وه
 هه رچی كه زوری خوارده وه باش پالنهوان نه وه
 بو نه شه و نیشتیهایه نه ونده ی كه كه نه بی
 لیره هه رامه خوت نه خه یه شیو و ته ر نه بی
 نهو جیگه یارییه خوتسه كه چیمه ن بوو سهر به سهر
 نیسته له شووشه شوسه یه گه ر پیا ده كه ی گوزه ر

(۱) وهك سه رنج ددهین نهو شیعه گهلی جیاوازه له شیعه كه ی كه سالی ۱۹۳۲ بلاوی كردبووه.

۱۹۳۷

«من سه ربه ست نه ژیم، رهند و قه له ندهر
 سه ودای مه بعوسیم، بوچ، بكه ویتته سهر»

بو كه ننوی بارامی تیا تر وچی

۱۹۳۹

راوه ستن پیستان بلیم، نه م دنیا یه چلونه
 نیستا كچان تیر ناخون به دراوی پیوی كو نه
 ئای ئامان ئامان سووتام، خوتسه وهك نوقلی بادام
 رهگی روهیان دهركیشام، لیره كانیان ده رهینام
 جاده ی تازه (طی) نه كهن، نیسكارپین له پی نه كهن
 كردوویانه به موده، به قسه ست خویان شه ل نه كهن (۱)
 میراتی زورم بو ما، كچان لیمیان ده رهینا
 له پری سه ودای كچانا، ده ریتم له پییدا نه ما
 هه مرویش پیتم پی نه كهن، پاریز ناده ن نه فرن (۲)
 به چرنوك رووم نه رن، گیرفان و ریش نه برن
 ئای ئامان ئامان سووتام، شیرین وهك نوقلی بادام
 رهگی روهیان دهركیشام، لیره كانیان ده رهینام

(۱) لای م. ه نو سراوه «به قسه خویان شل نه كهن» كه دیاره هه له یه.

(۲) نهو چوانیوه دپره ی دواپی شیعه كه لای م. ه له لاپه ره ۲۵۹ دیوانه كه بیدا تیک چوو بوو وه نیمه له بهر
 نوسخه ی (ژین ای ژماره ۵۸۲ ی سالی ۱۹۳۹ راستمان كرده وه.

پوكه ر و جوكه ر

۱۹۴۳

پوكه ر كه بو كه ر له هه موو شوینتی
 خه رج و باجی خوی به زور نه سینتی
 وامزانی نه مه تاز له ناوه
 نه مزانی سه د سال له مه و پیش باوه
 (سالم) له مه و پیش باسی كردووه
 نهو به گه نجفه ناوی بردووه
 سی ئاس و دووشای داناوه به فوول
 كچیش (بی بی) یه كور لوتی بی پوول

ئەوسايە جۆكەر دانەھاتبوو
 وا ديارە پياوى ئەوسا يەك پروو بوو
 ئېستەكە جۆكەر لە ژوور ھەموانە
 ديارە دوو پرووبى مۆدەى زەمانە
 جۆكەر ناوى خۆى بەخۆيەوئەپە
 ھەرچى بتتەھوئى بۆتۆئەوئەپە
 ئەگەر وئير گولى (۱) بکەوئیتە ناو
 ئاليك و چوار پى يەك ئەخا تەواو
 ئاى پۆكەر چەندت رەست لەسەر بىئرا
 ئاى مۆنتكارلۆ (۲) چەندت تيا كوژرا
 ھى وايشمان ھەپە بەوشكە مەلە (۳)
 (پوت)يان دوو فلسە ئەوئيش ھەر حەلە

(۱) واتا ئەگەر وئيرگول بکەوئیتە بەينى (جۆكەر) ھە ئەوا ئەپە بە جۆ، كەر كەپەكەميان ئاليكە و دووھەميان چوارپىتە - م. ھ

(۲) شارى مۆنتكارلۆ لە فەرەنسە بەناوبانگە بەيارى قومارى ھەمەرەنگ.

(۳) ئەم بەيتە لە رۆژنامەكەدا ھەبوو، بەلام لاى م. ھ نەنووسرابوو ئەوا لە شوتنى خۆيدا نووسيمانەو.

۱۹۴۷

«وا بە بسم الله، جنۆكە ھەر ئەرپوا
 ئەى، چى لى ئەكەى، كەبەندبى و نەرپوا؟»

دەردى كۆمەلایەتى

تيا ترۆى ئیرە و گشت ئینتزامى
 ئېستا ھاتۆتە سەر گەمەى رامى (۱)
 بلاوئۆتەو لەناو خاس و عام
 جۆكەريان كرده ویردى سووچ و شام
 گەر بى خەبەرى فەرموو ببینە
 شەوئیک بچۆرە چاخانەى (مىنە) (۲)
 ئەوسا ئەبىنى لە ھەموو لایەك
 ھەرچەند كەسئیکە و چوونە پەنايەك

دەوردى كاغەزبان داوہ و دانىشتوون
 بۆ وەسلى جۆكەر شىت و شەيدا بوون
 خەرىكى يارىن ھۆشيان نەماوہ
 مليان كوور بووہ و پشتيان چەماوہ
 ھەر زرم و ھوو پروو ھەرا ھەراپە
 سەپرىكى خۆشە وەك سىنەمايە
 بلى: «لە الحمد» ئەم گەلى كوردە
 بۆ شتى بى فەر بەدەستووردە
 نىفاق و فیتنە و جاسوسى و قومار
 تيايا شارەزان وەكو دانى مار
 ئنجا بىئىنەوہ سەر يارىكەران
 ھەر دەستەى بەجيا بۆت بکەم بەيان
 تاكمىك مەئمور سدارە بەسەر
 تىكەل بەپەك بوون، وەك چىشتى سۆلكەر
 يەكئىك موديرە و يەكئىك محاسب
 يەكئىك معلم يەكئىك باش كاتب
 ئەمەرۆ لەوئيدا وەكو ئاموورە
 كۆربان دىتە جۆش بەچەشنى كوورە
 لە ھەوئەلى مانگ تا پىنج و شەشى
 ھەر لەسەر پارە ئەكرىت دووبەشى
 بەلام برادەر كە ھەشت و نۆى دى
 گوى سەگ بە حالى ھەر خۆى بەخۆى بى
 ئنجا قەرز ئەكا پارە لەم و لەو
 لەبەر قەرزارى خۆ نانوئ بەشەو
 بەم نەوعە لات بوو پارەى نەماوہ
 يارىبەكەى دىتە سەرچابى و قاوہ
 بە كورتى، دائم بەست و غەمبارە
 بى قەدر و قىمەت سووك و قەرزارە
 دەستەيەكى تر ئەوئيش تجارە
 سلكى كاسبى و ئەھلى بازارە

به رۆژ ههول ئهدهن بهو حاله پيسه
 بهسهه ئۆين و سويند و دهسيسه
 دهستی خهلك ئهپرن شتيك ئهفرۆشن
 كه شهويان لي هات وهها بهجوشن
 ليكي بهروه و چاكي بزانه
 ئهمه ئهحوالي موجتهمهعمانه
 من ريگهه ياري ناگرم بهكوللي
 با بكرت بهلام بهموعتهديلي
 ئيمه قهوميكين وا لهژير بارين
 ههيفه ئهوهنده خهريكي يارين
 جاري با خومان دهركهين لهوهحشهت
 ئهوسا دهسهنه ئهسبابي عوشهت

(١) رامی: جۆره يارييه كه بهكاغزي قومار ئهكرئ.

(٢) چاخانهي مينه: نيازي له چاخانهكهي مينهشه له كه له نزيك بهردهرگاي سهراي سليمانيبهوه بوو.

زير

١٩٤٥

زير و زيو بهره بهتكاتوه
 زور زوو زويرت ئاشت ئهكاتوه
 زير هيند پهسهنده بانگ كهيته كهري
 له گهل وت زه ئه و بوت ئه زهري
 كه زانيت دوست وا بهجيتي هيشتي
 بنيره مشتي، بههه بهپشتي
 شهيتان بلوئيري دا بوو بهشوان
 له گهل ليتي ئه دا له ديوه خان
 ههري كه لیبوو، ئه كهوته سهما
 هيچ كهسي له سهه باري خوي نهما
 خوداوهندي له وح له وحيكي واي بوو
 ههري بيديايه تهسليم ئه بوو زوو

ئيسستا زهه ي زير دهنگي بلوئيره
 له وح بانقه نهوت ههري دي كوئيره
 ئه مه سيحريكه له ناو نابري
 بههساي مووسايش چاري ناكري
 ههههههه كه پاره خوا خوي دايناوه
 بو ئه و هيچ كهس خوي له بيرنه ماوه
 قانون قانونه و تهلي پيچراوه
 عه دل (ه) يكي له دوو خراوه
 ورده نازاني چاري چون ئه كا
 ماسي له پيشدا سهلكي بون ئه كا
 (ظيف) ي پاره دار (فيض) ي له گه له
 بهخشنده له گه له هه موان تيكه له
 واته ي عه زيزي دوو و گه وهه ره
 به لام (كيم او قلهر و كيم ديكلهر) (١)

(١) واتايكي توركييه واتا: كي ئه بيستيت و كي به قسه ي ئه كا.

وه مزاني

١٩٤٢

زستانان دوو پشك ئه چنه كونه وه (١)
 من خزاومه كون ئه مدوزنه وه
 وه مزاني سهرما دوو پشك سر ئه كا
 كه چي سهرما ئه و گهرمتر ئه كا
 هه ههنگ نامووسي خوي راده گري
 به پياويه وه دا له داخا ئه مري
 بهرخ و كار دهنگي بلوئيريان ئه وي
 سهه بلوئير ليده ي گا بو ي نانه وي
 جاران موختاران گزيريان هه بوو
 به گزير ناوي چاكان ده رده چوو
 ياخوا گزيرمان خوا لي نه ستيني
 ئه گه ره ئه و نه به پياو چاك نانوئيني

چهند خوښ بوو جاران بهمیر و گزیر
که نه موسستیله نه یکردی بهمیر
یاخو باز نه نیشته به سه سه رته وه
نه که وتیه شاهی به یا وه رته وه
ئیستا ناو پیری له کون دهر که وی
به بابی بابی مه گهر سه که وی
بابی بابی شمان له به هارایه
به هاریش هیشتا شه له کارایه
هانام به تویه خوی پوره دگوار
لیمان نه شیوی سهیرانی به هار

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره میتدی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

له خو بابی بوو

۱۹۳۵

«جاریکی تریش، بۆمان نووسیبوی
تۆ به خویندن و نووسین، بابی بووی
نازانی، کارمان، به ئیلتماسه
ئهوی بی پاسه، بهرگی په لاسه
ئیستا کی ئه لی، هونه رت به چهن
رئوی قه باله ی، بی بوو، پیستیان کهن
دهست به کلاوی خو ته وه بگره
با جاریکی تر، نه تبه نه به سوخره»

زستانی سهخت

۱۹۴۲

زستانی نه مسال هیجگار سهخت و سارد و سۆله
پیره ژن و پیره میتدی کرد به گلسۆله

که وتینه سووتاندنی گویتسوانه و که مۆله
سهراپای جیهان نه بریقیتته وه سه هۆله
چاله به فرده کان ههر له خو وه پر بوونه وه
چلووره به سه ر گویتسوانه دا شو پریونه وه
ئیتمه زۆتر له بورجی پیره ژن نه ترساین
ئه ویش هات و تپه پری کرد رۆی و خه له ساین
خوښی خو شیمان بوو نه مانوت که به هاره
ئیتر ده می بۆس و که ناری جو بباره
که چی فه له ک له ناکاو لیمان به قینا چوو
ئاوات و خوښی به هارمان ئالۆزکا و تیکچوو
چلکه هه ورئ له و پهری شه رقه وه په یدا بوو
برووسکه ی دا یه نجووج و مه نجووج به یه کدا چوو
(سه نغافوره) ی سووتان هه موو (جاوه) ی هه لقرچان
به لام زۆری بی نه چوو، زرمه بیان لی هه لسان
هه وریان پارچه پارچه کرد و ترسیان له ناو برد
هه موو یه نجووج و مه نجووجیان ته فروتونا کرد
ئیتمه ش له شوین خو مان وه کو به رزه کی بانان
رزگارمان بوو وه ک نه بامان دیبی نه باران

بالۆره (۱)

۱۹۴۲

په جمی شهیتانی چه جی موسولمان
قهومی یه هود و کوشتنی هامان
حه دیسه ئه لئین دوو ئه بی به سی
هیستله ر سییه مه چۆن نه خه له سی
هیستله ر نه ک ته نه ها یه هود به ته نی
دهست هه رچی که وی پیستی ئه که نی
خۆزگه شهیتان و هامان و هیستله ر
چاومان لی ئه بوو که نه که ونه شه ر

بانگمان کردایه بههلهلهه
 قورقور اگهی یهک هه لئین سهگ گهل
 شهیتان زورکسه سی له پری وهرگی پرا
 هیچیان وهک هیتلهر شه پری نه گپرا
 یه کئی لهو پهری دنیا به دکاره
 لهم پهری دنیا به جنیو باره
 هه ندی گوناهای نه بی به زری
 په یکانی تیری دوعا نای پری
 عاقل له کاری خوادا نه زانه
 (لایسئل عما یفعل) قورئانه
 به می ششوو له یهک نه مروود نه کوژی
 خوتینی دنیا یهک به هیتلهر نه پری
 هه ندی کیش بویه بهرز نه بنه وه
 که که وتنه خواری دهم نه که نه وه
 نانی ده لیلی حه جاج نه پری
 پیشه روی حوشتتر به که نه پری

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پێرەمێردی م. ه. دا بلاونەبۆتەوه.

به هاری (۱)

۱۹۴۱

وا به هار هات له لاه
 تاوس چه تری هه لداوه
 نیرگس رووناکی چاوه
 ریحانه زولفی خاوه
 شاخ میزه ری به فری بهست
 خوتبه ی سه ربه زری هه لبهست
 ریزی به دهسته گول بهست
 بولبول بانگی هه لداوه
 سه پیرانکه ره که وتنه جه ولان

به بهرگی رهنگی گولان
 زهره و سهوور ئال و والان
 دهسته گولی به ستراوه
 گورانی سه پیرانکه ره ان
 دهنگی بولبول له داران
 خورنگه ی پویله داران
 به شاههنگ تیکه لاه
 هه وره ترشیقه و باران
 کوتوپر هه لهورونگان
 هه م پیکه نین هه م گریبان
 هه ر بۆ به هار لواوه
 به هه شتی جاویدانی
 گه ره نه تدیوه و نایزانی
 به هه شتی سلیمانی
 بنواره له پیش چاوه
 نه و نه رخه وانه جوانه
 که به گردی سه یوانه
 سه پیری که نه و کچانه
 وهک قومری ده وریان داوه
 گوردی یاره دیاره
 جی ته جله لی دلداره
 خوولی نه و نوور و ناوه
 کلی که نووری چاوه
 نه و کاریزی شه ریفه
 که مه لبه ندی زه ریفه
 ئاوی روون و له تیغه
 چۆپی کییژان پیی داوه
 بۆ نه م خاکه وهک دلسۆز
 ئاگرم تی به ربوو به سۆز

ناوم نا ئاگــــرى نه ورۆز
له دلمــــا دا پۆشــــراوه

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره میتیدی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

تیبینی: پیره میتید ئەم شیعره له ژماره (۶۲۲) ی رۆژنامه که پیدایه له مارتی سالی ۱۹۴۱دا به ناوی (عزەت محی الدین) هوه بلاو کردۆته وه. یه که مابن کهس که بۆی ساخ کردووینه وه که ئەم شیعره شیعری پیره میتیده وه هیچ کهسیکیش یا خود شاعیریکی هه رگیز به ناوی (عزەت محی الدین) هوه بوونی نه بووه، مامۆستا (نه جمه ددین مه لا) یه. ئەویش له ژماره ی دوا ی بلاو بوونه وه ی شیعره که ی (ژین) دا و اتا له ژماره ۶۲۳دا نه جمه ددین مه لا بۆ خوینهرانی ناشکرا ده کات که عزەت محی الدین (پیره میتیده) و کهسی تر نییه. هه ر له هه مان ژماره دا و دوا به دوا ی نووسینه که ی نه جمه ددین مه لا که به ئیمزای (بی کار) هوه نووسیویه، پیره میتید وه لامی ده داته وه و ناشکرای ده کات که ئەو (بی کار) ه (نه جمه ددین مه لا) یه ئەمه ش ده قی هه ردوو نووسینه که یه:

بۆ کاری

ژین ژماره ۶۲۳ سالی ۱۹۴۱

ئاخ، له دهس بی کار ی، تووشی ده ردیکی کــــردوو م

که به هه موو بیرمه وه تیبینی له ژبانم ئەکه م، تیبی ناگه م!!

نازانم خه وه، یا مه ستیه؟! نازانم بیره یا راسته؟! نازانم هه ر له بهر خۆمه وه ئەبزرکینم، وه نه وه ئەده م، چاکیشه شیت نابم؟!، (ماومه، هیتشتا پاقله، مه لا خۆر نه بووه). ها، ها، ها. خۆ ئەگه ر بیت و گویتان له ده م و دوانم بی، هه ر شیت ئەبن؟! ئەوه بۆ نایه ن گوئ له م چه ند و ته یه م بگرن، ئەلیم، ئە ی باوکی (ژین) و (ژبان)، زیندوو که ره وه ی زمان ی کوردستان، پیره میتید گیان، سوپاستان نایه ئمه پایان، وه هیوا ی مانتان ئەخوازم له یه زدان. له رۆژنامه ی ۶۲۲دا هۆنراوه یه کی به هاریی زۆر جوان و نایام دی، که له وانیه هه ر له تۆ بوه شیت ه وه، که چی به ناوی یه کیکی تر نووسرابوو؟! به لئ راسته، به هه لئ نه چوو م، که چوو مه بنج و بناوانی ئەم ئیشه وه زانیم، خۆتی!، له مه زۆر دلگرا ن بووم، چونکه ئاساری تۆمان له وانیه ی یه کیکی تر بۆ جیا ناکرتیه وه (بیتسارانی، وه لی دیوانه و، ده باشانی) و کئ و کئ!! خۆت ئاگاداری له سلیمانی، له کونجیکی ته نیایی دا، سه رنووسه ریکی نرخداری ژیری کورد که به (نه جمه ددین) ناویانگداره و له لای من به (نجم الأدب) ئەزانئ، ژبانی خۆی کردۆته ته رخا ن (وقف) ی ئەده بی کورد، به تاییه تی کۆمه له هۆنراوه بی ریک به خه ی به ناوی یه کیکی واوه بینوسی، ئە ی (نجم الأدب) به ناوی کتوه بینوسی؟! خۆ (م. هۆشه نگ) (۱) ییش ئەیه وی که میتووی ئەده بی هه موو

کوردستان بنووسیتته وه، نایا ئەگه ر هۆنراوه یه کی جوانی وای دی ئەو چی بکا؟! ئەو ئیشه ئەبیتته هۆی په ل و پۆ وشک کردنی ئەده بی کوردی ساوا ی تازه سه ری ی که وتوو. وه کو ئەو نه ورۆزنامه یه ی که له دوو سی ژینی له مه و پیتشدا دیان که به بی ناو نووسرابوو، نایا به کیکی دا بنیین؟! کئ وه کو من خوا گرتویه تی وه ک؟! (۲) پئ سوواتا و سه ر ئەکه م به هه موو کونیکا و له پاش هه زار چه ره سه ری زانیم که موهه ندیسی ئیشغالی سلیمانی (حکمت ئەفه ندی) وتویه؟!.

به لام ئاخ له ده ست چه ند که سیکی که ئەو (واجبات و شرط) انه پتویسته له هونه رای بی له وانا نییه؟! و له خۆبانه وه ده ستیان دا وه ته هۆنرا و تن، ئەگه ر رۆژگار یاریده مان بدا ده ست ئەکه یه (تحلیل) کردنی شه خسیی ئەو جو ره که سانه و ئەبانه ی تینه به رچاوی خوینده واران و ئەزانم ئەم نووسینه ی که نووسیم به ده م زیاده، به لام و ته که هاته سه ر هه ق، کردنی، چاکه و دیاره تۆش ئەگه ر بزانی لیم ناگری، هه رچه ند که ناشمزان ی، هه ر لیم ناگری، چونکه له ناو کوردایه تیدا باوه ئەلین (شیخ و مشایخ) دوور و نزیکیان بۆ نییه، هه ره ها ناسیا و نه ناسیاویان بۆ نییه؟! تۆش (شیخ و مشایخی).

به خوا، زۆرم و ته ماوه، به لام بۆ جار یکی تر، ئیتر هیوام لیبوورده، هیوام نووسینی ئەم نووسراوه یه، هیوام به جیتیهانی نووسراوه کانه، هیوام...

به ئیمزای (بیکار)

وه لامی پیره میتید: کۆنه پیاوه کان، کاتی تیروکه وان و توویانه: تیر ئەهاون و که وان ئەشارنه وه؟ تۆیش تیر ئەهاوی، که وان ئەشاریتته وه؟! ناوی خۆت گۆریوه!!، خه لک شیعر ئەدز من خۆم دزیوه (۳)، تۆ ئەو کورده ی که به شوین (زه رگه ته بی) دا چوویو بیه کۆنه که لاوه که ی زه رگه ته!!، تۆ (نه جمه ددین مه لا) ی له مه ر من و ویلی ئەده ب و ئەده بیاتی کوردی!، منیش زیندوو یان ئەکه مه وه، له چاپان ئەده م، له سایه ی خوا و خاکه که وه، ئەم خاکه روونا که ئەمه نده ی شاعیر تیا بووه، هینده ی (کلمات ربی)، ئەگه ر ده رباش بیی به مه ره که ب به نووسینی ناگا!.

ئیمزا (پیره میتید)

(۱) م. هۆشه نگ: وانا (محمه مد مسته فا حه مه بۆر) ی نووسه ر و ئەده ب.

(۲) له واتای کوردیدا ده گوتئ «وه ک سه گی پئ سوواتا» که رۆکه.

(۳) وانا شیعره که هی خۆمه و کاتی به ناوی یه کیکی تره وه بلاوم کردۆته وه و اتا له خۆم دزیوه.

۱۹۳۴

«نه وتی که رکو کمان به بۆری ئاسن
وا گه یشته حه یفا خودا بناسن!»

ناخ بو ئەم خاکه (۱)

۱۹۴۱

ناخ بو ئەم خاکه، داخ بو ئەم خاکه
 ههچ کهس نازانی، ئەمەندە چاکه
 تا هه لیکۆلی ئاوی لی دەردی
 تا ئاوی دیدە ی گۆلە، هەر هەردی
 به هه شتی په نهان، سلیمانیه
 ئەو دوو جوگه و ئەم، هه زار کانیه
 بروانن هه رچی هه ستا شاعیره
 له زهوقا هه مووی وهک یهک ماهیره
 درێغا کوشته ی هەر، نا ئاشتییه
 سه ره رشتیه که ی سه ره رشتیه
 سه یر که ئەمجاره به شیعری ئاودار
 (ژین) وهک نیشتمان بووه به گولزار

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره میردی م. ه دا بلاونه کراوه تەوه.

دەردی گران

دەردی گرانە، تووشی نەوهی نەخویندەوار ئەبێ (۱)
 میژدە زەمە یه که، سواری کورانی به کار ئەبێ
 به رزی خه یالە که هه لێ ئه پریت بو که مەندی به ند
 زه نی تەر و جوانه که به شیعری ئیختیار ئەبێ
 سواری (سمندەر) سم له هه وا دایه له مە عنییا
 نازانی که که و ته خواره وه، غه مخواره خوار ئەبێ
 ئاههنگی وهزن و قافییه یه به شه وه له که له لیه
 تاری درۆیه به (أحسن أكذب) ئەشعار ئەبێ
 ده عیه ی ده ماغی، نایه لێ کاسبیه ک بکا بو خۆی
 به شه وه خۆی پیاده یه که چی خه وی لی سوار ئەبێ
 دیتته ئەمه ی که بنووسی، له پر شیعری دی به تاو
 نه ی نووسی، بییری نامین، رهنجی به خه سار ئەبێ

تاریکه ژوور، چرای نییه، بوی دیتته دەر بو حه وشه
 گەر مانگیش نه ماییت، ئەستیره ی شهوقی دیار ئەبێ
 به و رهنگه، وا گریمان قه سیده که، ته واو کرا
 کهس نابێ که بوی بخوینیت ته وه، بی قه رار ئەبێ
 جارێکیان له ئەسته مول، له شه وا، تازه شاعیری ک
 شیعریک ئەلێت، له خوشی ئەو شیعره گه شکه دار ئەبێ
 چی بکات؟ ئەچیتته به رده رگا و به گچیه ک (۲) تێئه په ری
 بانگی ئەکات بو خویندنه وه ی، ئەوسا شیعری سوار ئەبێ
 به م رهنگه فییری شاعیری بوون و سه هله دوای ئەمه
 سه د قوورتی وا هه یه، که گوزهران ژاری مار ئەبێ
 چاوی روا، به شکو، نانێ له (دوونان) (۳) ده ستکه وی
 گەر رۆحی بوایه، مه دحی درۆ، شه رمه زار ئەبێ
 که و تووینه ده وره یه که وه، که به هه زار به زم و نه زم
 باوه ر مه که، که ره مکه ر، که به ده ست ئیختیار ئەبێ
 هه جوویش ئەکه ی، په لێکه ئە به او یه ناو جوگه له
 داوینی هه جوو که شه ت به پریشک له که دار ئەبێ
 من ئەم قه سانه م بو ئە ده بی میلله ته که م ئە که م
 که ئاوینه یه که، زۆر که سی وای تیا دیار ئەبێ
 شیعرم هه یه که بانگه له ناو کوله که ی تەر (۴)
 بوو کم هه یه وه کو مانگه به لام جیی حه سار ئەبێ (۵)
 زۆری نه ماوه، کورگه لی کورد، بینه ناو کایه وه
 ئەوسایه شه خسی، شه خسی (۶)، خۆی به خۆی سه نگه سار ئەبێ
 ئەنجا ره واجی شیعری و ئە ده ب، وه ختی دیتته به رو
 ئەو سنعه ته نه فیسه، هەر هه می شه به هار ئەبێ
 نه زمی جه لیله، که موعجزه ی «خاتم النبی» یه
 شیعریش به شیکه له حیکمه ت، وهک دین پایه دار ئەبێ
 ها تم به قافییه و به قسه ی قوژ و له نگ و درێژ
 نووسیم، نه وهک بلێن که ته لاکه ی که م عه یار ئەبێ

خۆزگه ئهوانه‌ی که به‌فه‌سه‌سال و به‌فیشه‌سال ته‌دوون
له‌و تیره‌یه ده‌بوون، که تیره‌وکه‌وانیه‌ان دیار ته‌بێ

(۱) من له‌لای خۆمه‌وه، سه‌ره‌تای ئهم شیعره، یاخود هه‌تا چوار پیننج به‌یتی به‌که‌می، به‌شیعری پیره‌میترد نازانم و له‌وه ده‌چێ له‌فارس‌ی یاخود تورکییه‌وه وه‌ری گرتبێ.

(۲) به‌گچی: ئیشکچی شه‌و. حه‌سه‌س.

(۳) دوونان: پیره‌میترد لیره‌دا جناسی به‌کاره‌یناوه، نیازی له‌ دوو نانه و نیازی له‌ مرۆقی به‌د و پیسه (کۆمه‌لی دوون). پیره‌میترد نیازی له‌و شاعیرانه‌یه که مه‌دحی هه‌ندێ مرۆقی به‌د و پیسه نه‌که‌ن، هه‌ر ته‌نها به‌نیازی ئه‌وه‌ی که نائیکیان (یاوه‌کو ئه‌و ئه‌لێ دوونان) یان لێ ده‌سه‌کوێ بێ ئه‌وه‌ی گوی بداته ئه‌وه‌ی که ئه‌و که‌سه شایانی ئه‌و پیاوه‌لدانه‌یه یا نا؟! م. ه.

(۴) له‌سه‌ره‌تای روودانی ئیسلامدا موسولمانه تازه‌کان له‌ ترسی قوره‌یشه‌کان له‌ناو کووله‌که‌دا بانگیان ته‌دا بو ئه‌وه‌ی ده‌نگی بانگه‌که‌ دوور نه‌روات و قوره‌یشه‌کان گوێیان لێ نه‌بیت. پیره‌میترد ئه‌لێ: شیعره‌کانی منیش وه‌ک ئه‌و بانگه‌ وایه، راسته، به‌لام له‌تاو به‌دکاران ناوێرم به‌ده‌نگی به‌رز بیخوێنمه‌وه. م. ه.

(۵) جیتی حه‌سه‌ر ته‌بێ: واته (حه‌سه‌ر) که دیواره ئه‌یشاریته‌وه. م. ه.

(۶) شه‌خسی: واته (خود په‌سه‌ندی). م. ه.

ورده زیو

۱۹۴۰

ناز نازی نازی، چاوی شـاـبازی
گه‌ردنی قازی، به‌گه‌ردنی قازی
دان به‌لیوبایی، شه‌کری ناوچایی
ماچی گیان بایی، گولێ هه‌رجایی
کولمی گول مینا، گه‌ردنی مینا
له‌سه‌ر زه‌مینا، له‌یه‌که‌مینا
گه‌ر له‌سینه‌ما، بوو به‌سینه‌ما
جه‌رگ و دل نه‌ما، باسی سی نه‌ما^(۱)
سنگی زیوی قال، به‌هێ و چاوی کال
من که نیمه‌مال، بۆم نابێ به‌مال
شه‌و به‌خه‌و هی من، به‌خه‌و هه‌ر هیمن
بێ خیتو ماوم من، خه‌و بوو به‌دوژمن

دل‌م پیر نابێ، تیفله و ژیر نابێ
بۆم ئه‌سیر نابێ به‌به‌ند گیرنابێ
مالئاوا خه‌یال، چاوی لیک نیم ده‌رحال
شیرین خه‌ت و خال، حازره له‌مال

(۱) لای م. ه نووسراوه «جه‌رگ و سی نه‌ما، باسی سی نه‌ما». که دیاره هه‌له‌یه.

قافیه‌ش گران بوو

۱۹۴۲

سه‌هیرانکه‌ران به‌هاران
که‌ده‌چنه‌ به‌ر بناران
به‌چۆپی پۆبله‌داران
عومر ده‌گێر نه‌ داوه
تیپی کچان له‌ ده‌شته
وینهی حۆری به‌هه‌شته
پیتی پیاو ته‌به‌ن له‌خشته
سه‌ر له‌ رێبوار شیواوه
ئه‌و ئه‌رخه‌وانه‌ جوانه
که‌ له‌ گه‌ردی سه‌یوانه
به‌ریزه ئه‌و کچانه
وه‌ک قومری ده‌وریان داوه
ئه‌و کارینه‌ی له‌و سه‌ره
که‌جێ راوگه‌ی دولبه‌ره
ئه‌و ئاوه‌ی وه‌ک که‌وسه‌ره
چۆپی کیژان پیتی داوه
بو ئه‌م خاکه‌ وه‌ک دل‌سۆز^(۱)
گه‌رم تی به‌ریوه به‌سۆز
ناوم نا ئاگه‌ری نه‌ورۆز
ئه‌م ئیره‌سه بو من ماوه

بهه شتی جاویدانی
هیچ کس نهیدی و نهیزانی
بهه شتی سلیمانی
ئاشکرا له پیش چاوه
کردیه ره هیلله و باران
دوایی هه لپی پروکان
هم پیکه نین هم گریان
هر له ئاسمان پرووی داوه
ئهم کوردیهی رهوانه
که ئاسانه و گرانه
پیغمبهری زیانه
بۆبه وا کسه وتته داوه

(۱) لای م. ه نووسراوه (بۆ ئهم خه لکه وهک دلسۆز) که دیاره هه له یه.

تیبینی: چهند پارچه یهک له م شیعره له گه ل شیعری (به هاری) له مه وه بهر نووسیمان له یهک ده چن، دیاره هه ر خۆی دووباره ی کردۆته وه.

۱۹۳۵

«بئ ده سه لات بی، هه لدینه سه هرت
ئه گه ر لیت ترسان، ئه مرن له به رت
ئه ته وی شه رت، پی نه فرۆشن
ئاماده ی شه ر به، له راستی دوژمن»

ورینه^(۱)

دل خه ملیوی غه م، جه رگ به زام ئاوا
به م جوژه شادم، مالی جه ور ئاوا
هه ر مردنه دهر د، ئه گیت پیتسه وه
چرا هه ر به با ئه حه سیته وه
ئه وه که هات ئه بی خانیهی خالی بی
هیچ که سی ناوی ئه گه ر حالی بی

301

خالی ئه وه مامی هینا نوخته دار
ئه وه به هاره و من پایز گه لای دار
له به ر ئه وه برا، له به را برا
برسه ستی برا، ئه وی له وه برا

(۱) پیره میترد گه لی شیعری به م ناو نیشانه بلاو کردۆته وه.

۱۹۴۸

«به ئاره زووی دل، پیتم خۆشه وهک مۆم
بۆ چا و پروونی ئیل، توانه وهی خۆم!»

خۆزگه

خۆزگه ته فره ی وام بیر ئه کرده وه
چا و دل م پی پروون ئه کرده وه
دل ئه گری له به ر دهر دی ته نیایی
چا و ئه گری له به ر نووری بینایی
خوایه ئه مانه تو وات لی کردن
نازانم بۆچی به م دهر دت بردن؟!
بۆچ ئه و ئافه ته ت نیشان دا به چا و
چا و شریخه ی کرد له دل و هه نا و
وا دانامرکین ئه م دوو مناله
گیزه گیزیانه وهک زهر ده واله
ئه لیم گرۆز بوون با بیانده م به و
ناخ خووی دل ره قی وه ر ئه گریت له و
دارتاش که جه رده ته شو تکه یان برد
ئه یدا به سه ریا و بی دادی ئه کرد
بۆ ئه وهی نه بوو ته شو تکه ی ئه به ن
ئه بیوت ره نجه رۆم ده مه سووی ئه که ن

302

ناخۆشه لای

۱۹۴۸

ناخۆشه لای به چاوی تهړم سهیری پرووی ته که من تهړ له بهر هه تاوی پروودا بۆ خۆم هه لده خه من چاوم روا، بهر تیکه له لیمووی بهرۆک نه دی بیخی له ئاوه، وشک نه بیه بهری دوا بی دپته دی خو و پرووت (۱) ئه گهر له بهک نه چوو من باغه وان نه بووم چی بکه م له گه ل گولا، نه زه لی هاتوو د پرکی شووم لیوت به گف تو گو شه کره و پرومه ت گوله له و دووانه گول به شه کرم نه وئ قوه تی دله عه شق و جه مال له سه ر من و تودا که که و ته پروو من به ختی توم، خه م نیبه، توش به ختی من، بنوو

(۱) خو و پرووت: واته ئه گهر خوی تو لوتف و دلته وازی بوايه بۆ من و وهک پرووت جوان و میهره بان بوايه ئه واده بوومه باخه وانی جوانی تو.

واته ی پر مانا

۱۹۳۹

رتی ئه و ده شتانه که له پیش چاره دپرتیکه به پیتی مردوو نووسراوه کیلی قه بره کان (۱)، نامه ی ئاشکران له عوقباوه بۆ زیندوووه کان نووسران ئه و پیچ پیچۆکه ی رتیکه ی خه راجیان رتیکه ی فیلتیکه بۆ رتوی ده وران (۲) حیرسی مالدار ی و دوو پیشکی عه ربه ت (۳) بۆ ئه هلی مه عنا بووه به عیبره ت ته شوئ که سه ری شوړ و داماره (۴) ره نجی فه رهادی له چاو گیراوه

303

هه ر دانه به ردی له سید صادق (۵)
سه ری شاه تیکه و مه رد تیکه لایق
هه ر نه یجه یه کی (۶) سه رچاوه ی قوماش
بالای لایتیکه پر زور و پر خاش
قاره مان شه ش پای له قوماش داگرت
ئیستا دو م جیگای قاره مان ی گرت

(۱) له رۆژنامه که یدا (قه بره کان) نووسراوه. که چی ماموستا م. ه کردوو به (گۆره کان) پروانه ژین ژماره ۵۸۲ سالی ۱۹۳۹.

(۲) رتوی، که تانجی یا خود زه لام راوی نه نیت رتیکه ی پیچ پیچۆکه ئه گرت بۆ شوتنه ونی. م. ه

(۳) گوندی عه ربه ت که مه رکه زی تانجه رۆیه به دوو پیشکی ژه راوی و کوشنده به ناوبانگه. م. ه هه روه ها پیره میترد له شو تیتیکه تر دا دهنووسیت:

کا وله که ی وه تن هیتنه شیرینه

ژاری دوو پیشکی عه ربه ت هه نکوینه

(۴) پیره میترد له و دپره ی دوایدا ورده کارییه کی زور به رزی به کارهیتناوه، ئه ل، ته شوئ له گه ل ئه وه شدا که دار و شتی سه خت دانه تاشی که چی سه ری شوړه، چونکه ره نجی فه رهادی له کبس دا و ئه و ره نجی به فیپرۆچوه ی لئ گیرا بو.

(۵) سید صادق ناحیه یه که له نیوان سلیمانی و هه له بجه دا. له سه رده می پیره میتردا گوند تیکه بچووک بوو به لام ئیستا مه رکه زی ناوچه ی شاره زوره.

(۶) نه یجه، قامیشه هه روه ها نه یجویشی پی ئه لئین که هه میشه له گوئ چه ما ئه روئ.

فه لسه فه ی کورد

۱۹۴۱

هه ر ئه موت خو زگه، دنیا م بدیا یه
گله یی خه لکم، لئ پیرسیایه
بم وتایه بۆچ، گله یی ئه کهن
بۆچ و اجنیوی سووکت پی ئه دهن
رۆژی به ته نه ها له مال وه بووم
وه نه وزم ئه دا خه ریک بووم بنووم
له پر ته رپی رت، به ئال و والا
ته نیا و سه ریه خو، کردی به مالا

304

به لار و له نجه هات به لامه وه
 بئ په روا دانيشت به نارامه وه
 وتى، نارده زوى منت كـردوه؟
 خه لك ناوى منيان به سووك بر دوه
 نه وه يش نه زانم تـو منت ناوى
 خوت قه متهر نه كهى به نان و ناوى
 له بهر نه وه به كـه وا هاتمه لات
 نه وا خوّم هينا، بو تو به خه لات
 من نه و سيبه رهم دوام كهوى نه پرؤم
 پروم لئ وهرگيږي، من له شويى توّم
 له و ساوه كه خوا، منى داناوه
 موى كچينيم هيشتا نه شكاهه
 نهوى نيرپياوه منى لا سووكه
 نهوى نه يه وښم راست نيره مووكه
 خوا پياوى به من تاقي كرده وه
 بو محه كى پياو، بووم به كرده وه
 نهوى كه جارئ گرتمه باوه شم
 دين و ويژدانى كرد به پيشكه شم
 به بئ ئيختيار ته تسليمى من بوو
 كه نه ملام دايه نه ولاى له بىر چوو
 همر من بوّم تيكرد نه و تيرى نه خوارد
 دوايش به جيبى هيشت به هه ناسهى سارد
 ژنه كهى بردى، بو ميږدى تازه
 وتى با بوزه، بيتته جيى بازه
 خه لك نه و نه حواله و له پيش چاوه
 كه چى هيشتاكو بو من سووتاوه
 هينده شيرينم شاناهى هه نگوينم
 پيى عاشق وهك ميش پيكا نه لكينم

نېمه

۱۹۴۵

نيمه مايهى چوار شتېن، ناو و ناگر، خاك و با
 نه م هه وينه، كامى زياتر بئ، به لاي نه ويا نه با
 خاك و ناو داىكن، له سه رخون، هيمنى و روونى نه دهن
 ناگر و با زور خراپن، خيلقه تى پياو تيك نه دهن
 با، له گه ل كه وته چيكلدانه، له بهر زيدا فرى
 كاتيكت زانى كه -ف- و -ت- يه ئيتر هيللى برى
 فرت و فيلت كه وته روو نهى چرخ، له لام ناپرووت تكا
 بويه بهر زت كـردمه وه، بمخه يت و نازارم بگا
 ئيستته زانيم، بويه هيلانه م ويران بوو، تيك شكاهه
 ته رزه و هه وره تروشقه و به فر و با سه ختم بكا
 من كه وا بهر ز بوومه وه و گوتم گوناھى كه س نيه
 بويه ناگر يم تيده گم، خو كـردو ته دبيري چييه

به يتي تری

۱۹۴۳

رؤله بزانه، تری چهنه رهنه گه
 کامیان زوو روزه و، کامیان ناونگه
 تری پادشای، هه موو میوانه (۱)
 هاوین پیخوری، هه موو میوانه (۲)
 خوا خوئی فهرموویه، نه عناب و نه خیل
 پيش خورماى خستوه، قورئانمان دهليل
 به (داليت) هه وه (۳) هيششوى چهن جوانه
 نمونهى مهدح و نه زمى قـورئانه
 خه لكى بو گه لاي، به ناخ و داخه
 له گه ل پيگه يى، باوى ياپراخه
 چوو زه رى، ژنى، تى ده وروژئ
 بيـزوكـهر ته رزى، داده كـرژئ

گەر کۆتەرەكەى، پىياو نەيسووتىنى
 بۆ نىرگەلەكەيش، قرانى دىنى
 رۆنى دارى مېو بۆ (رىحى طيار)
 لەگەل تىت ھەلسوو، ئەروا بەيەكجار
 سىبەرى سەر ھەوز، ھەمووى بەمىو
 ھەر ھېشوو بەكى، توورەكەى پىو
 بەرسىلەى نەختى، خوڭى لەگەل بىنە
 لە كاسەيەكا، ھەلىتەكەينە
 بىخەرە دەمت، دەم بتەقەينە
 بە تامە تامە، سەر بلەقەينە
 ھەنگ، شىلەى ئەو، ئەيكا بەھەنگوين
 (سىبەر) و (بەر) و سەرى ھەر رەنگين
 نەشئە ئەبەخشىت، دايكى شەرابە
 ساپىشى كزەى، جەرگى كەبابە
 ھەر لەو رۆژەو، دنىسا دانرا
 مەدحى شەرابە، بەشىعەر بىئرا
 پايزان تىر و كەباب چەند خووشە
 (شىرە) و (كالەكوت) چارى نەخوشە
 بۆ ساوەر كوتان، كەشكەك و تىر
 ھىزى ئەوانە، دەست مېكوت ئەگرى
 دۆشاوى باوى سەرماى زىستانە
 باسووق و سجووق، راحەى كوردانە
 دىومە پاقلان، لە نانە باسووق
 ناردىان بەدىارى ھەر لەبەر تاسووق
 مېوژە رەشكەى، لە خورما خوشتەر
 وەك ئەو شىرىنە، لەویش فىنكتەر
 قەومىك لەلايەن، پارە بردنەو
 بە مېوژە رەشكە، تاقييان كوردنەو
 ئەو بىو وتيان، بەھەورامىيانە
 پادار بگىرۆ، بى پا وىمانە(۴)

خۆ مېوژە سووركە، لەگەل لەبلەبى
 ئەوئە بەتامە، درەنگ تىر ئەبى
 شەوارەى زىستان، شەوچەرەى دۆستان
 باسووق و سجووق، دىتە بەردەستتان
 بەسەر مېوژدا، مەولود ئەخوتىن
 ئەبى بەموفەرک، خەلك ئەيفرىتن
 سىرکە، ئەنواعى ترشى لى ئەكرى
 (رەنگا) (۵) بۆ شىخان، دەست بەدەست ئەبرى
 ھەلواى دۆشاوى، خەنىمى كوردە
 چەند پىخوژىكى، بەدەستتورە
 خەلك كوردوويانە، بەپەند و باوى
 واى لە قونىيە و، واى لە دۆشاوى
 من ئىستاش موشتاق بەزمى (مشتاغ) م(۶)
 ھەلپەرىكى و بلوتىر داى لە دەماغ
 لەتكەى سەر (مشتاغ) دەمى سبەينى
 ھەزار (روتاب)ى عەرەبى دىنى
 قىلانگى سجووق، بەتەنافەو
 سى داخى ناو، بەدلى جافەو
 پەلوانە باسووق بە بادامەو
 وا دىسان تامە، تامەى دامەو
 چەكەرەى باسووق بىكەيتە ناو رۆن
 ھەر بىخوڭى بلېى، توخوا چۆنە چۆن؟
 زىستان (خوشاوى) (۷) مېوژت دەسكەوى
 خەفە تبارىش بى خەمت ئەرەوى
 ئىجا با ناويان بلېين سەر بەسەر
 من ئەلېم و تو بىخەرە دەفتەر
 يەكەم (زورەزە)، كە زو پىدەگا
 پىستى ئەستورە، ھەر وەك پىستى گا
 ئەمجا (مەفرە) و (زەلكە) ئاودارن
 بەلام شىرىن نىن ھەر مزركارن

ئەمجا (سەعدانی) رەنەقی رەزان بەلار و لەنجە و اهاته دووگان حەرامە لەپاش سەعدانی تری خرمە ی زۆر خۆشە، تیری لی ناخوری بیخەیتە بەفراو بەچلە ی هاوین بۆ دەمییک ئەشی خال و میل رەنگین دەم دەنکی نەگەریت تەنگ و نازدار بی تری رەش لە سالی گەردنیا دیار بی بەنەشئە ی تری، کە چا و هەلگێری سۆفی و مەلا و شیخ، لە دین وەرگێری ئاخ سبەینان زوو، پێش هەتاو کەوتن لەگەل نازداری سوراخی گەردەن بەلار و لەنجە و غەمزە و نازەو بەوردە رازی عەشەقەبازەو لەبن سیبەری، میوی سەعدانی پاکشیی سەرت بکە یە سەر رانی سەیری تری کە ی بەژوور سەرتەو ئەو بەناز تری، بکا بەدەمتەو (تالعی) (سەعدی) لەگەل سەعدانی قران السعدین^(۸) تەواو بزانی بەو عەشەقە دنیا ئەبی بەهی تو ئەو شەوقەت نەبی، شییتی و رەنجەرۆ (چاوەش ئوزومی) کەوا مەشهوورە ئەم سەعدانییە بەلام ئەو دوورە (کشمش ئەزمیری) پتی کورە ی ئەمە هەرچی پتی بدری هیشتا هەر کەمە تری (طائفی) (سەر قوولە) ی لەرە (پایزە) و (سووراو) ناخوری بی فەرە تری (سپیکە) خەرچی دۆشاو لەپاش سەعدانی، ئەمجا ئەو باو

(هندویی) و (کاژاو) و (سورشامی) و (رەشکە) بەبار بیهیتە و لە خەلکی بەش کە (بۆل ماز) و (مسکی) و (میخی) و (رەزاقی) (گون توولە) و (کلکەرپۆی) و (عوشاخی) (نینۆکی بووکت) و (شمیری) باشە (چەمیله) خواردنی دۆمی کلاشە (یاقووتی) و (زەردی) و (مام برایه) (شەقشەقە) و (فەرخی) پێستیان قایمە تری (دەردەبۆلە) و (گونکە) و (شیرازی) بی تامن هیچ کەس، پتی نابتی رازی (خۆشناو) ئەو کاتە ی بەفری لی باری ئەوسا نایابە، بیبە ی بەدیاری ئەمە بەتەنەها تریکەمانە هەرمی و هەلووژە و قووخ دووچەندانە قووخیک لە پاریس بەدوو فرانقە لیرە لەتکە قووخ، سەرما یە بانقە لە دەست نەزانین، هەزار ئاخ و داخ هیشتا تووتنمان، نەبوو بەساجاخ ئاخ بۆ کەسەسی، داخ بۆ کەسەسی خاكت ئەمە یە و کەچی نایناسی

(۲.۱) میوانە: یەکم واته میوهات. میوانی دووم واته میوان.

(۳) دالیت: ئەو دار میوانیە کە بەدرەختی ترا هەلئەگەرین.

(۴) وانا ئەوانە ی ئەرۆن بیانگرن و ئەوانی کە نارۆن هی خۆمانە و لە کیس ناچت ئەمە لە تیکەل بوونی قالۆنچە و تریدا بوو.

(۵) رەنگاو: جاران لە ئاخر و ئوخری دا کە تری رەشکە خەریک ئەبوو دوایی بەاتایە، ئەهاتن هیشو ترییان ئەخستە ناو سرکەو و بەو جۆرە بەتەریتی ئەما یەو و نەئەبوو بەمیۆژ. تاکو کە ی بیان ویستایە دەریان ئەهیناو ئەیان خوارد بەو جۆرە تریه یان وتو (رەنگاو) - م. ه.

(۶) مشتاغ: کە تری بەتەواو تە پتی ئەگات، لەناو رەزەکاندا جیگە ی میۆژ کردن و دۆشاو کولاندن و باسوق و سجووق کردن ئامادە ئەکەن. بەو شوینە ئەلین، جتی مشتاغ. بەو کاتەش کە ئەو جتی مشتاغە ئامادە ئەکەن پتی ئەلین، وەختی مشتوغان. لە کوردستاندا بەتایبەتی لەو شوینانەدا کە رەزی زۆرە وەکو شارباژێر و ماو، کە تری بەتەواو تە پتی ئەگات لەناو رەزەکانا، لە شوینیکی تەختدا، ساباتیکی دروست ئەکەن، خاوەن رەز بەخا

و خىزانەو ئەچنە ژىر ئەو ساباتە و بەرۆژ تىرى لە مېوھەکان ئەکەنەو بەشەو لە خۆلاوئىكى تايبەتى ھەلئەكىشن و ئەیکەن بەمىوژ و ياخود ئەيخەنە ناو شالئىكى تايبەتییەو و ئەيگوشن و ئەيکولئین و ئەیکەن بەدۆشاو و باسووق و سجووقیشى لىن ئەکەن. شەو لەناو رەزانا بەدەم خۆلاوکردنى تىرى و دۆشاو کولاندن و باسووق و سجووق کردنەو و بەدەم ئىشکردنەو ئەیکەن بەگۆرانى و شمشال لىدان و بەزم و ئاھەنگ تا شەوئىكى درەنگ.

(۷) خۆشاو: جارەن لە زستانا مېوژ و لەتکە ھەرمىچ ياخود قەيسى و کشمىش ئەکەنە ناو و بۆ چەند رۆژئىک لە ناوا ئەمىنئیتەو، ئەوسا ھەموو نەرم ئەبى و ناوئىكى خۆشى لىن پەيدا ئەبى کە بەو ئەلئین (خۆشاو).
 (۸) قران السعدین: نىازى لەو نزىک بوونەو بەى ھەردوو ئەستىرەى زوھرە و موشتەرە کە لەپەک نزىک ئەبنەو. پىرەمىرد نىازى دووبارە لە زاوا و بووکئىکە ياخود دوو دلدارە کە وەکو ئەو دوو ئەستىرە کە لەپەک نزىک ئەبنەو.

بەيتى ترخینە

سال و عەيامان کە ئەتوت زستان
 ئەبوو بە بەفر و زوقم و رى بەندان
 کە بەفر ئەبارى تا پشتینەى پىاو
 نە ئەتوايەو بەتینى ھەتاو
 دەر و ژوور بىست رۆژ رىگا ئەبرا
 مەل و جانەو ئەچوون بەقرا
 کەو و کۆتر و دال ئەرژانە شار
 لە بىرمە کەوم ئەگرت جار بەجار
 نای لەو خۆشییە کە لەناو بەفرا
 کەوم ئەگرت و ئەمکرد بەھەرا
 گوشت و دار و ماست ئىجگار قات ئەبوو
 بەشەو ئەم شارە کش و مات ئەبوو
 ھاوین زەخیرەى زستانیان ئەخست
 مالى تفاقیان ئەھاتە نوشوست
 قاوومە لەجىبى گوشت دائەنرا
 بەکەشک تامەزرۆى دۆکولئىو ئەدرا
 بە لەتکە ھەرمى، دەم تەر ئەبوو
 بە خۆشاو تىرى لەبىر ئەچوو
 گەلا مئوى وشک بۆ ياپراخ ئەبوو
 بۆ خەنەى بووک بوو کە ئەدرا بەشوو

دۆبنەى بەيانیان چەند مزر و خۆشە
 بەکەوچكى دار تىر ھەلى لووشە
 ئىنجا لەباتى سەوزە و مئوى تەر
 شىلمى ترخینە خۆى ئەخستە گەر
 وا ھاتینە سەر بەبىتى ترخینە
 کە ترخینە ھات ھەلىقورئینە
 لەناو عەرەبدا دوو بىدعە ھەيە
 يەکەم (حەسەن) ھە دوو (سەيئە) يە
 بۆ عەنەنەى کورد ترخینە و ئىستە
 بلئى (سىئە) ھىچ لئى مەووستە
 چونکە ئىستا کە بەچلەى زستان
 ھەموو سەوزە يەک دپتە بەر دەستان
 لەباتى شىلم، سلق و سپىناخ
 لەگەل (ئەنکەناز) بىکە بەياپراخ
 ھەمىشە گوشتى تازە و ماست حازر
 کەشک و قاوومە چى لئى بکەم ئىتر
 کە خوا فەرموويە (لحماً طرية)
 ديارە گوشتى وشک لەتام بەريیە
 کەوابى شىلمى گەنىو چى لئى بکەم
 گوئى راگرە بەبىتى ترخینەت بۆ بکەم
 شىلم و پرويش تىک ھەلئەشیلرئ
 چالئىكى قوللى بۆ ھەلئەکەنرئ
 لەو چالەدايە، ھەتا ئەترشى
 کرم و گل خۆرکەى تى ئەورووژئ
 بۆرە زەلامئىک ئەچىستە ناوى
 پاو و پل کولکن، قول کرپشاوى
 تىا ھەلئەپەرئ و بەرز ئەبىتەو
 تاپئى ئەو چلکەى لئى ئەبىتەو
 ئىنجا دەگەنئ وەک دەعبای تۆپىو
 دوکتۆر بىبىنئ ئەيخاتە ناو شىو

ڪه دهرين هيٺا دهستي نه شوراو
 ٽيڪاٽ به ٽوپه ل به سووري هه تاو
 جار جار بهو دهسته ي ڪه چلم ٽه سري
 ترخينه ٽه خوا و ناو سڪي ٽه گري
 هه چهنه ڪه بي زوش به ترشي ٽه ڪا
 له بهر بؤگه ني ناو چاو گرڙ ٽه ڪا
 شيلم ٽه ڪرڙي ڄرمه ي دي وهڪ گيا
 لاسڪه شيلم ي له لا وهڪ لوييا
 له لا جانگيدا ٽه سبي دهر ديني
 له گه ل ترخينه هه لي هه فليقيني
 لالغاوه ي پر له ڪه ف و پرويش
 سه ر و پوٽه لاک وهڪ پرچي دهر ويش
 چيغيڪي ڪوني پر له چلڪ و توڙ
 ڪه بؤ ڪاره گهل ڪرا بيت به ڪوڙ
 ده بيه نه سه ريان له وي هه لي هه خه ن
 سفره بؤ مار و ميروو رانه خه ن
 ڪه ره شه با هات توڙي ميز و گوو
 ٽه رواني به گثر ترخينه دا چوو
 چونڪه هاوين خه لڪ شهو له سه ريانه
 جي مييز و گووه وهڪ ٽه ده بخانه
 قه يناڪا توڙيڪ توڙي لي نيشتووه
 پيشه ي قه ديمه ڪه به جي هيشتووه
 ناو زگي ٽيمه له و پاڪتر نييه
 له زگدا فهرقي پاڪ و پيس چيه؟
 ٽه مه ته رتيبي ترخينه مانه
 بوچ پتي نه اوس زڪ وهڪ هه مانه
 عه نه نه ي وا قور عه مري نه ميني
 باشيلم به ترش له جي بخويني

ورده ڪاري مهولهوي

۱۹۳۹

سه يركهن، مهولهوي و ٽم نوڪته ورده
 نابي به مه عدووم، مه ردي، نه مرده
 دواي سه د سال پري مه عدووم له ڪوتيه؟
 هه ر فهرديڪ ٽه لي ها، وا، له وييه!

ره شه با (۱)

۱۹۴۸

هاوينه و گهرما و ميوه گه نانه
 نيوه ي ٽم شاره، شهو له سه ريانه
 توڙي ره شه با و چاويشه و هاوار
 سه ريان ي ويران، پر دوو پشڪ و مار
 له هه موو لايهڪ، گريان و قوورپه
 ڪفر ٽه ڪا پياوي بي خهوي توورپه
 شهو له سه ريانان ڪه ده چنه سه راو
 رڙ هه لده قرحي به تيني هه تاو
 ٽنجا ره شه با ٽه توڙه ديني
 به دهم و لووتيا هه لده پرڙيني
 گوڙه و ديزه يشمان ڪه پرن له ناو
 ٽه توڙه ي تيچوو، گلاو هه ي گلاو
 هيچگار چهنه مالنيڪ، به ريز له يهڪ بان
 چيغيڪي ته نڪ ڪه وتوٽه به ينيان
 گوٽيان له پرخه و مرخه ي به ڪتره
 ته گه و سا بريني به ٽه ده بتره
 زور جار ره شه با، دهر پي ٽه فريني
 رڙ ٽيڪيش ٽه بي، دهر پي ناميني
 ٽيستا توڙي لنيڪ، له ژور ٽه ٽوٽه
 به ندي لاس تيڪي، بؤ من و توٽه
 پاڪانه ت بؤ بڪا، به هه لاتوهه

بَلّی بھندہ خوین، نہکراوہ تہوہ
راستہ خوگریتی لہ ناوا نییہ
گرئی نہ ترازئی شوہیہی بۆ چیبہ
لاستیک شل بوہ، خوئی دامالاوہ
لاولاو و تیلا، وا تیک ئالاوہ
کوئہ کاهینئی وامان پی یهژی
تنوکیکی خوین، زور خوین ئه پڑئی
کہ ناگر و پووشو، گہیشتنہ یه کتر
ریتی پاریزگاری نامینئی، ئیتر
ئافہ ریدہ کار، کہوا ئه توانئی
(خوو) مان لہ (خو) مان چاکتر ئه زانی (۲)

(۱) ئم شیعہ لہ دیوانی پیرہمیردی م. ه دا بلاونہ کراوہ تہوہ.

(۱) خو: کار و کردہوہی ہمیشہ بی. خو، یاخو، خو مان: ئیمہ، کہس و کار

چوارینہی فہلسہ فی

بہ جیہان ئه لیم، سیبہری ئه شکہوت (۱)
لہ ویدا ریبوار، سہرخہوی بہرکہوت
ہہ لساو بۆی دەرچوو، ہیئندہ تیا نہسروہوت
وا نہبواہیہ چۆن جی بہر تو ئه کہوت

ئاخ، خو زگہ گوناہ بۆگہنی ئه بوو
کہس بہ لای پیماوی بہدا، نہدہچوو
ئہوسا بہ بۆنہی ئه بۆگہنہوہ
پاک و پیس لہ یهک جوئی ئه بوونہوہ

ئہگہر پیماو خراب ہات مہدحی توئی کرد
لہ رہوشتی خوٹ، لادہ دەستویرد

دیارہ بہ (لابہ) لہ ریت لا ئہ با
وہک کای ناو خەرمان ئه تدا تہ بہر با (۲)

من بہوہ زانیم پیماوی تہواوم
بہ دیککی ناودار جوئینی پی داوم
ناویشی نالیم، نیہ لہم شارہ
دار ہلدہ بیرم، ئہو لہوئی دیارہ (۳)

نالی فہرموویہ، دوانی بی ئہدہب
ئہویان ئہوہ ری، ئہ میان ئہکا سہب
«وخلقناکم اطواراً» دیارہ
یہکی بی دہنگہ و ئہوی تر ہارہ

(۱) ئم سئ چوارینہیہ تارمایی فہلسہ فہی (خہ یام) ی تبادا دیارہ، پیرہمیرد زیرہکانہ گیانی چوارینہ

فارسیبہکانی وەرگرتوہ و وہک دەستوری خوئی داپرشتوتہوہ.

(۲) ئم شیعہ لہ دیوانی پیرہمیردی م. ه دا بلاونہ کراوہ تہوہ.

(۳) ئم دوو چوارینہیہ، بیر و داپرشتنی پیرہمیرد خوئہ تی، بہلام سوودی لہ پەندی فۆلکلۆزی کوردی وەرگرتوہ کہ
دہلئت: «دار ہلہ برہ سہگی دز دیارہ».

بۆ مہلیک غازی

«یاخو اعیراقمان جیتی شانازی بی
بہ شمان بہ غازی سہرفرازی بی
ئہو نہسلی پاک و ئیمہ نہوہی چاک
پیئکہوہ بژین، لہ عالہم بی باک»

مزگہوتی گہورہی سلیمانی

یہ کہم:

وہک ریتی شل بووم لہ پیچ و دہورہ
خزاومہ حہوشی مزگہوتی گہورہ

وامزانی خالیی له (ماسیوایه)
 گۆشه‌ی عیبادهت جیی ئینزوایه
 نه‌مزانای بانای دووه‌هوا تیی‌دا
 (من کل فج عمیق) له‌ویدا
 بۆ‌ئه‌و که‌سانه‌ی، دل‌بان وریایه
 نووری کاک ئه‌حمه‌د، زۆر ئاشکرایه
 له‌حه‌وز به‌ره‌و خوار، تا بل‌یی خواره
 گه‌ر باوهر ناکه‌ی وه‌ره‌ بنواره
 هه‌وزه‌ گه‌وره‌که‌ی، که‌ ده‌لین پاکه
 پریه‌ له‌ قه‌وزه، هه‌ر وه‌ک شیاکه
 هه‌وز نییه‌ خه‌زنه‌ی چلم و به‌لغه‌مه
 هه‌ر به‌لغه‌میکی سه‌لکه‌ شه‌لغه‌مه
 ئه‌باریت چلم و به‌لغه‌م وه‌ک ته‌رزه
 باقلم، ئاخ و تف له‌لایان فه‌رزه
 ئه‌ده‌بخانه‌که‌ و هه‌وزی تیکه‌وتن
 پریان له‌ ئاو هینده‌ بئ به‌ختن
 له‌ هه‌وزی هه‌وشه‌ قنگ هه‌لده‌پرن
 شلپه‌ شلپه‌ په‌رده‌ی هه‌یا ته‌درن
 چلم و به‌لغه‌م و گوی تیا بشۆره
 له‌ قوله‌تین بوو (ماء طهور)ه

دووه‌م:

وا ده‌ستنۆژ شوررا، گوتمان له‌ بانگه
 بۆره‌ بۆریک دئی، وه‌ک بۆره‌ی مانگه
 (مه‌لا سه‌عیده) وا سه‌لا ئه‌کا
 رۆحی بیالمان بۆ‌ئه‌حیا ئه‌کا
 دوور له‌ بانگه‌که‌، ئه‌مه‌م هاته‌ بییر
 «انکر الأصوات، لصوت الحمیر»
 ده‌ک خواجه بانگده‌ر قۆره‌ت لی‌ که‌وئی
 که‌ هه‌لساین بۆره‌ت برایی شه‌وئی

من بۆره‌ی ئه‌مه‌م لا گران نایه
 خه‌لک ئه‌لین زه‌وقی مه‌مله‌که‌ت وایه
 که‌س نییه‌ بل‌ئ: موسولمانینه
 بانگی محه‌مه‌د، په‌ونه‌قی دینه
 بۆچی ده‌نگخۆشی نییه‌ بانگ بدات
 هه‌ر لی‌ره‌م دیوه‌، بانگ به‌قۆنته‌رات
 خۆکه‌سیک بیت و، له‌وئی بانگ بدا
 لی‌ی رانه‌په‌رئ و جوینی پی‌ ئه‌دا
 دره‌نگ بی و واده‌ی بانگیش تیپه‌په‌رئ
 بایئ واده‌ش بی، ئه‌به‌ئ بزه‌رئ
 خه‌لک لی‌ی ته‌رسی، هاره‌ والس‌لام
 مل‌ۆزمیکه‌ بۆ بانگی ئیس‌لام
 نازانم خـوا بۆچ بۆره‌ی نابری
 یاخود پی‌غه‌مه‌ر بۆچ تی‌ی ناخویری
 له‌زه‌تی بانگی ئیس‌لامی نه‌هیشت
 هه‌رچی گوئی لی‌ بوو، مزگه‌وتی جیه‌هیشت
 به‌و ده‌نگه‌ قۆره‌ سه‌لای نیوه‌رۆ
 هیچ فه‌رقی نییه‌ له‌گه‌ل باوکه‌رۆ
 ئه‌گه‌ر (الله دیر) به‌و په‌نگه‌ بکری
 باراش له‌ ئاشی گه‌رمیان ئه‌په‌رئ

نویژ

بانگمان ته‌واو کرد، جه‌ماعه‌ت به‌سترا
 بۆ ئیمامه‌تی کویری‌ک پیش خرا
 بیست مه‌لای چاوساغ له‌وئی وه‌ستاوه
 ئیمام کویر نه‌بی، نوژ ناته‌واوه
 هه‌ر مائی خواجه، شی‌واوه‌ بی‌ خیو
 مه‌شه‌هواره‌ فیکه‌ به‌ برای بی‌ لی‌و
 توخوا لی‌ی گه‌رئ له‌ ئیمانی کورد
 هه‌ر بۆ‌ئه‌وه‌یه، بل‌ین نوژمان کرد

ناخ ئەم خۆزگەبەھە من ئەھاتە دى
 شەرە گۆچانى كۆپراتان ئەدى
 سا داىكت ئەگىم، تەقەم بۆ بىكە
 ئەگەر نامەرد نىت مەرۆ رامەكە
 تەقەى كرد گۆچان وەك تىر ئەفرى
 ناوجەرگى كۆپرە بەرامبەر ئەپرى
 ھەندىكىيان وەك ئاش ئەسوورپنەو
 بە دوو سەد چاوساغ لىك ناكىنەو
 ھەرچى نوپۆ ئەكات لەو بەر ھەبوانە
 سوجدە ئەباتە بەر ئەو قەبرانە
 لە شىخ ئەترسىت لە خوا قەيناكا
 لەبەر شىخ نەبىت ھىچ نوپۆتىك ناكە
 قەيناكە قەبرى شىخى سەركارە
 سوجدە بۆ شىخە (زاتەن) لەم شارە
 لە جەردەبىشدا نوپۆيان تەرك ناكەن
 بۆ ھەژار كوشتن پف لە دۆ ناكەن
 چاولىكەربىيە، نوپۆ كوردنى كورد
 ھەر بۆ ئەو ھەبە، بلىن نوپۆمان كرد
 ژن و شىخ لە خوا پىشترە بۆ سوپند
 ئىتر بەسبەھە تى تەواومان تى چىند

كۆمەلى

بىيەنە سەر باسى ئىجتىماعىمان
 ئەخلاقى عەسرى (ضد)ە بۆ ئىمان
 ھەر لەو جىيەدا برۆ چاىخانە
 كە چووى دانىشە و ئەوسا پروانە
 شەشى سىياسى و سى چوارىك مەلان
 لە دنيا و خەلكى عالەم تەوہللان
 ھەر حكومەتىك كە باسى بىكرى
 دەستبەھجى ناوى ژنى ئەپرى

چە رايەكىيان دەكەوئى ئەوان
 بىن بەسەگى ناو مولكى خۆمان
 فەنى ئەوروپا ھەمووى چاوبەستە
 فەلسەفە و عىلمى فەلەك ھەلبەستە
 بىتە بەرامبەر مەلای پىنجوینى
 سەگ ئەپىنپىتە دىن و ئايىنى
 سىياسىيەكانمان ھىند بەعنوانن
 خەلك بەمەخلووقى خۆيان ئەزانن
 دەعوای ملووكى كرمى كەللەبە
 كەر كامىيان ھەستى گورگى گەلەبە
 بەخۆ ھەلكىشان بە بال ئەفرن
 (ئوتىل ماجستىك) بەخەنجەر ئەگرن
 بىيەنە سەرباسى چاىخانەكەمان
 ھۆدە شىرىك بوو تاقتى بەر ھەبوان
 چاچى كىرى خۆى كرد بەپلار
 بى بەشى ناكە، مشىترى و رىبوار
 بەو حالەشەو، ماىە سووتاو
 چاى بەدوو پوولە و پارەى نەدراو
 دەفتەرى بەقەد، گەلای كوولەكە
 نووسىوتى وەك، قەرزى جوولەكە
 ھەر ئەشىرىنى و كەس گوتى ناداتى
 دىتەو ۆپىر بار، لە پاش سەعاتى
 ھەندىكىيان تىايە، خۆيان و گونيان
 وردە شاترى ناگاتە گونيان
 چاودىتى مامەن بەزىوبەوانى
 چوار عانەى دەسكەوت تى فەكرىت ھانى
 ئىجا سەبىران كە، شەرە تەقسىمە
 تىك گىران لەسەر پىسە و سانتىمە
 ئەبم بەعانە و بەمامە بدرىم
 ھەر ئەو سەعاتە (چوار پارە) ئەكرىم

وهزیری ئهوقاف شیخ ئهحمده داود
 چایخانهی داخست، چایچی نابوود
 وتی چایخانه له مزگهوتایه
 ئهوانه له وین لهش پیسیان تیاپه
 حوكم و فهرمانی وهزارهت دهرکهوت
 شهرعن مهمنوعه لهش پیس له مزگهوت
 هه ی دهستت بهگون، مهعالی وهزیر؟!
 تۆی بۆ حکومهت، خاوهنی ته دبیر؟!
 خۆت له مزگهوت، تا پیگه بشتووی
 دهنگ وایه کهوا، پاکیان نه هبشتووی
 بهو سهرمایهیه، ئیسته وهزیری
 گه بشتیه پایه، ههنگامی پیری
 داخی سهرداخان شیخی مهندهبۆر
 ریش دووکه لای چاکی جبه شۆر
 هه سالی مالتی سێ مانگ میوانه
 به حوكمی شیخی بۆ ئهوه تهرخانه
 هه ندی جار رووی خۆی، به شال ئه پۆشی
 له گوی ناگردان، چلم هه لئه لووشی
 هه رچی بیهوی خۆی داوای ئه کا
 نه یدهیتتی ئه لئی، وا تۆوم تکا
 بیستوو مه هه ندیک له ئه وروپایی
 بۆ ته حلیلی رۆح، خه لکی گه دایی
 به رگی سوا لکه ری ده پۆشن ده رۆن
 نایانسانه وه، له بهر چلک و رۆن
 یاخود هه ندیکیان، موته لای دزین
 شتییک نه دزن به ره حهت ناژین
 بۆم ته حلیلی نابنی رۆحی ئه م زاته
 که له ناو خه لکا، وهلی، سیفاته
 هیندهت زه حمه ته، پیته بلین شیخه
 گوربسیک راخه و، ئه م شاره ی تیخه

هه ندی ئه لین (۱)

۱۹۴۱

هه ندی ئه لین کابرا تۆ بۆچ نویت نا که ی (۲)
 به خۆ هه لکیشانتا دۆستداری چا که ی
 که چی جارێک نه مان دی بیته مزگهوت
 دیاره، پیاوی خوا نیت دوورکهوتی دوورکهوت
 جومعه نا که ی، ناچییه زکر و ته هلیله
 هه ر که بابه و هه ربسه یه و قه ندیله
 رۆژوو ئه گریت، که چی له نویت بیزراوی
 به فتوای شیخ، یه کانه ی دهم به سراوی
 ده ستنویت ناشۆی، پاک نابیته وه گلاوی
 بیته خواردن، میملی گوشت و پلاوی
 ره حمهت له وه ی له لاته وه نان ناخوا
 پارێز ئه کات، چاکت ئه ناسی به خوا
 گیاندار کوژ و، تووره و ترۆی له روودا
 ماسیت نه هیتشت له زه لم و تانجه رۆدا
 له هیج و پووج هه رزه وه کیلی خه لکی
 هه ر بۆ ئه وه ی که پیته بلین به که لکی
 پرووت و قووت و لاهه لچراو، بی پشتین
 به شه و ته غاریک پرته قال تی ترشین
 به عومری خۆت خاوی بۆ مال نا کیری
 که نانت خوارد، ده ستت به ریشته ئه سیری
 هیتشتا فلسهت به ده لاکیک نه داوه
 خۆ حه مام هیج، چلکی پارت لا ماوه
 کئی دی جلی تازهت له بهر کوردبی؟
 قۆنده رته لای بۆ یاخچییه ک بردبی!
 توخوا سه ر و ریشته سا بوون ئه ناسی؟!
 هه راجخانه ئه گه رپی بۆ کراسی!

پانزه ساله په نجره رت ناکریتته وه
میکرؤب ناویرئ بیتته ناو جیتته وه
له به فر و دؤی هاوینان ناومیدی
به ندوباوی کابرات لی هاتوته دی

منیش ئەلیم:

ئەمە ی ئەوان، منیش له جوابا ئەلیم
خوا له دلمايه، هیچ کوئی بۆ ناگه ریم
حالی دنیا ش هەر چۆنی دیتته بهر
تی ده په رئ شاهو گه دا ئەبیه نه سهر
خوا به تۆیه له حهقی خۆی خوش ئەبی (۳)
به (حەق الناس) ه پەت پەتیت تووش ئەبێ

(۱) ئەم شیعره پیره میترد خۆی نووسیویه و وهلامی ئەو تانه و توانجانه ددهاته وه که خه لکی نه زان تیبیان گرتوه،
ئەوه هه لیه که هه ندیک ده لێن ئەو شیعریان به نامه بۆ ناردوه و ئەویش (وهک له دیوانی پیره میتردی م. ه دا
نوسراوه) به یهک دتیر وهلامی داوه ته وه. راستیه که ی ئەوه به پیره میترد باسی توانجەکانی ئەوانی کردوه و
به چوار بهیت شیعر وهلامی داونه ته وه.

(۲) بهیتی یه که می ئەم شیعره له دیوانی پیره میتردی م. ه دا بلاونه کراوه ته وه.

(۳) له لاپه ره ۲۵ ی دیوانی پیره میتردی م. ه دا ته نها یهک بهیت له و چوار بهیتته نوسراوه که پیره میترد وهلامی
پێ داوه ته وه.

میژووی هاتنه دنیای (هۆشمه نند) ی حه سه ن به گی جاف

ته نریخی هیجری، یهک زیاده، چونکو تاقانه و ته که
جئ نشینی محمود پاشا محمود هۆشمه نند یه که = ۱۳۴۶ ی کۆچی
میلا دیش وا بۆ ریکه وت له پاشا
مه حموددی هۆشمه نند دانیشت به سه ر جئ مه حمود پاشا = ۱۹۴۵ ی زاینی
این تاریخ چونام فرود آمد از سما
جای محمود غزنوی محمود ما = ۱۳۲۴ ی هه تاوی

شیعره کانی پیره میترد بۆ ئەمین زه کی به گ (۱)

۱- بۆ چله ی ئەمین زه کی به گ:

۱۹۴۸

داخنی که فه له ک، نای به جهه رگما
کزه م، له کزه ی سه ره مه رگما
به خت و به رگم ره ش، چاو سپی به شین
فرمیتسک سوور و سویر بۆ (حه مه د ئەمین)
ئۆف، لایه پییری، لایه نه خۆشی
لایه په رۆشی، خه وش و سه ره خۆشی
لایه ماته می و ماتی و بی هۆشی
بۆ پییرتیکی گه نج، که خاک دایپۆشی
گول لیم بوو به خار، گولشه ن پر جه خار
هۆزاری هه ژار، زار و ناله ککار
ئه لاوتینه وه، لاوان دل غه م بار
خوا تاه ی پییریم، بۆ بخاته کار
باوه ریم هه یه، که وا گیانی پاک
نامری ئه چیتته، هه وارگه ی ئەفلاک
هه ر وهک گه لاوتیز، به جریوه و رووناک
پر شنگ ئەداته، رووی مه لبه ندی خاک
ها، ئەوه گیانی (حه مه ده مین) ه
نیگه هبانه بۆ ئەم سه ره زه مینه
چونکه باوه ری به خـوا و ئایینه
جیی خالی نابئ، له خۆی ئەمینه

(۱) پیره میترد که ئەو (نۆ) پارچه شیعره ی بۆ ئەمین زه کی به گ نووسیوه. ته نها پارچه ی نۆهه م له دیوانی
پیره میتردی م. ه دا چاپکراوه و هه شته که ی تری پشت گوئ خرابوو.

۱۹۴۸

۲- چرای رووناکی، کورد کـوژایه وه
ته ختی سلیمانی، ته خت کرایه وه

تۆماری كوردی، تهئریخ هه‌لپ‌چرا
 په‌رده‌ی ره‌ش به‌رووی، ئەده‌با ک‌ی‌ش‌را
 ئەمین زه‌کی به‌گ، رۆژی په‌م‌ه‌زان
 هه‌وارگه‌ی برده، سه‌ر گ‌ردی سه‌یوان
 له‌و ساوه‌ که‌ ئەو، ئەسه‌په‌رده‌ی گ‌له
 فرم‌ی‌س‌کم ت‌یکه‌ل، به‌خو‌ت‌ینی د‌له
 ده‌رکه‌وت زات‌یک بوو، به‌عه‌هد و په‌یمان
 له‌دوایی رۆژا، هاته‌وه‌ ناوم‌ان
 بۆ میلله‌ته‌که‌ی ه‌یند ت‌یکۆ‌ش‌ابوو
 قه‌له‌می ده‌ست و په‌نج‌ه‌ی شک‌ابوو
 دیسان بۆ پ‌ینج‌وین، ت‌یکۆ‌ش‌ایه‌وه
 خ‌ی‌ر!! ئاو و گل بوو، وا ه‌ینایه‌وه
 تا چه‌رخ‌ی ج‌یه‌ان، له‌ گ‌ه‌ر ئە‌که‌وی
 پ‌یاو‌یکی وامان، ت‌یا ه‌ل‌نا‌که‌وی
 دا‌یکی خ‌اک وه‌ای، گ‌رت‌ۆته‌ باوه‌ش
 نازاری ده‌ستی، ک‌ردووه‌ فه‌رام‌ۆش
 به‌لام، من به‌ندی ج‌ه‌رگ‌م بر‌اوه
 زوو نه‌گه‌مه‌ لای، ک‌ارم ته‌واوه

۱۹۴۸

۳- ئە‌ی چه‌رخ‌ی پ‌یر، ه‌یوام ه‌یچ نه‌ماوه‌ پ‌یت
 ئاخ‌ خ‌ۆزگه‌، ئەمدی، ک‌رده‌وه‌که‌ی خ‌ۆت، ئەهاته‌ پ‌یت
 ئەو (شو‌ینه‌وار)ه‌، ناوی (خ‌ۆراوا)یه‌، رۆژت‌یه
 ئەم (رۆژه‌لات)ه‌ لات‌ه‌، رووناک‌ ب‌ی، گ‌رانه‌ پ‌یت
 ئەسته‌یره‌یه‌کی گ‌ه‌ش، که‌ له‌ ئاسۆ‌ی ب‌لندی ک‌ورد
 ده‌رکه‌وت، کو‌یرایی چ‌او بوو، مه‌گ‌ه‌ر بۆ بووه‌ تانه‌ ل‌یت
 وات‌ شارده‌وه‌، ئ‌یت‌ر نه‌دره‌وش‌یت‌ه‌وه‌، به‌لام
 خه‌تی شو‌عاعی، هه‌ر له‌ بره‌و دا‌یه‌، تا‌کو د‌یت
 سه‌ره‌رزیه‌ که‌ پ‌یاوی وه‌ها، هه‌ل‌که‌وی، له‌گه‌ل

ئە‌ی ناموهر، ئەمین به‌، ئەم‌ینی ک‌ت‌یب، له‌ج‌یت
 رۆب‌یت، ئەمین زه‌کی به‌گ و زوو‌بوو، به‌هه‌شته‌، ج‌یت
 ۴۲۶ ۱۶۶ ۲۱ ۷۱۲ ۴۷۳ = ۱۹۴۸‌ی زاب‌نی
 روح‌ الام‌ین له‌پ‌یش و مح‌مه‌د، ئەم‌ینه، ل‌یت
 ۳۴۶ ۳۴۳ ۱۳۲ ۱۰۶ ۴۴۰ = ۱۳۶۷‌ی ک‌ۆچ‌ی

۱۹۳۷

۴- ک‌اب‌رای (زه‌کی) تۆ‌یش، نه‌خه‌له‌تاب‌ی
 ب‌ل‌ی‌ی ح‌ساب‌ی، ده‌وری نی‌اب‌ی
 ئا‌گات‌ ل‌ی‌بوو چه‌ند، ئەزه‌ت‌ت ک‌یش‌ا
 بۆ تووت‌ن و سووت‌ن، چه‌ند سه‌رت‌ ئ‌یش‌ا
 که‌وا که‌وتوویه‌، ناو گ‌ه‌ره‌که‌وه‌وه
 چ‌او به‌سته‌ره‌وه‌، به‌ده‌سه‌رۆ‌که‌وه‌وه
 بۆ خ‌ۆت، ک‌ت‌ی‌بی، ته‌ئریخ‌ بنووس‌ه
 سه‌رپ‌ی‌چی مه‌که‌، له‌م چ‌اره‌نووس‌ه
 مه‌قام‌ی من‌یش، مه‌یلی م‌ینایه
 م‌ینای د‌ل، به‌ردی، په‌جم‌ی زۆر ت‌ی‌ایه
 من ه‌یوام به‌که‌س، نی‌یه‌ ب‌ی با‌کم
 به‌ته‌عه‌ی به‌د‌کار، ئەزانم‌ چ‌اک‌م

۱۹۵۳

۵- شه‌پۆ‌لی د‌ج‌له‌ی گ‌ه‌ردشی ده‌وران
 پ‌ریش‌کی به‌دی که‌وته‌ سه‌ر ژ‌یان
 دن‌یا و د‌ج‌له‌ و چ‌او، هه‌رسی پ‌یکه‌وه‌وه
 نازان‌ین، ئاخ‌ۆ، روون ئە‌ب‌یت‌ه‌وه‌!؟

۱۹۴۸

۶- یاد‌ی د‌ل‌س‌ۆ‌زیک، به‌گ‌ریانه‌وه
 وا به‌گ‌رده‌که‌ی، شو‌ین سه‌یوانه‌وه
 ئە‌نینی ح‌ه‌زین، بۆ رۆ‌ح‌ی ئە‌مین
 (روح‌ الام‌ین)ی، ب‌ی به‌ ها‌ون‌شین

۱۹۴۸

۷- دهنگیکی خوش له قوبیهی ئەم ئاسمانەدا
(تەئریخی کوردە) ئیمە بەگیتی نیشان ئەدا

۱۹۳۹

۸- ئەمەین زەکی بەگ، کە دیارییە
ئاردی گەنمی، قەندەهارییە
ئەمجاره بەشیعر، هاتۆتە مەیدان
و هک سەروی سەرپەرز، له رووی دەرپەندان
تەئریخی کۆنی، دەرپەندی گەورە(۱)
کەس نەیدەزانی، هەتا ئەم دەورە
بەیاژدە شیعر، بۆی بەیان کردین
ئێستا شارەزای، دەوری پابردووین
یاخوا هەر بۆمان بمینی بەخیر
تا له تەئریخمان شارەزابین، تیر

(۱) له ژماره (۵۸۴) ی ژینی سالی (۱۹۳۹) دا مامۆستا (قانع) بهههشت شیعر داوای میژووی دەرپەندی
گەورە له زانی میژوو (ئەمەین زەکی) کردبوو، ئنجا لێرەدا داواکارییەکی قانع و وهلامەکی ئەمەین زەکی بەگ
دەنووسین و ئەو شیعرە پیرەمێردیش که نووسیمان بۆ هەمان مەبەستە.

شیعری قانع ۱۹۳۹

مامۆستای زانا، سەرچاوهی عیرفان
تەئریخ نووسەکی، خاکی کوردستان
یاخوا هەر بژیت، تا دێر زەمانە
بۆ خزمەت کردن ئەم کوردستانە
ئەجدادی خۆمان نەبوو له بیرمان
نەمانئەزانی باو و باپیرمان
زیندووت کردووه حال و ئەحوالمان
هاتینە ریزی دراوسێ مالممان
گشت کەس ئەزانی، که کوری کیتیە
باو و باپیری خەلکی کام دێیە

ئێستەش بەندەیی خۆت له قەرەداغم
بۆ دیتن ئاسار، دل پر له داغم
هەیکەلی گەورە، له دەرپەند گەورە
نازانین شەرحی حالی چ دەورە
ئایا ئەم پیاو، کوردستانییه؟
یاخو عیسەوی، یا عیبرانییه؟
مەمنوونی لوتفین، بۆمان مەعلوم کەیت
ئەم گری زله، له دلمان لایبەیت
وهلامی ئەمەین زەکی بەگ بۆ پرسیاره شیعرهکهی قانع:

له رۆژنامەیی ژین له سیتی رەمەزان
هەشت(۱) شیعرم بینی، زۆر شیرین و جوان
پێنج شیعرێ ئهوهل، شایستەیی شوکره
سێ شیعرێ دواپیش، پرسینی، فیکره
ئەلێن هەیکەلی، دەرپەندی گەورە
نازانین چییە و هینی چ دەورە؟!
عوله‌مای ئاسار بۆ ئەو تیمساله
ئەلێن پاشماوهی چەند هەزار ساله
قەرالی ئاکاد (نارام سین) ناویک
چل و حەوت عەسرە هەستا بەتاویک
بۆ شەر هاته سەر لۆلۆ و گۆتوو
له‌قەرەداغدا داوا گەرم بوو
له‌دوای شەر لۆلۆ و گۆتۆ ئەشکینی
مەلیک ساتونی دەرئەپەرتینی
باسی ئەو شەرە و ئەو بگره و بەرده
نووسراوه یەک یەک له‌سەر ئەو بەرده
چەکی ئەو حەله تیروکەوانه
له‌لای هەیکەلدا دیاره نیشانه
وهک دار، تاشیان، ئەو شاخه گەورە
کردیان بەتیمسال، له‌دەرپەند گەورە

كوردی، عەرەبی، فارسی، تورکی، ئینگلیزی، ئەلمانی، فرانسوی، زانییه. بەتورکی و عەرەبی و كوردی لە بابەت مێژووی جەنگ، لەشکر، مێژووی سیاسییەوه بەرھەمی بەنرخ و بێ ھاوتای ھەبە، (٩) یان تورکیە و دەربارە دەوڵەتی عوسمانی و لەشکر و جەنگیەتی (نەکران بەكوردی یا بەعەرەبی). یەکیکیان عەرەبییە دەربارە لەشکرێ عێراق. بەرھەمی کوردییەکانی ئەمانە:

- ١- محاسبی نیابەت ١٩٢٨.
- ٢- خلاصیەکی تەئریخی کورد و کوردستان ١، ب ٢ (١٩٣١-١٩٣٧)
- ٣- دوو تەقەلای بیسوود ١٩٣٥.
- ٤- تەئریخی ولاتی سلیمانی ١٩٣٩ کراوە بەعەرەبی.
- ٥- کوردی بەناویانگ (١٩٤٥ - ١٩٤٧) کراوە بەعەرەبی.
- ٦- تاریخ الدول والأمارات الكردية ١٩٤٥.

(١) پروانە (گۆفاری کاروان) ژمارە ٣٥-٣٥ سالی ١٩٨٥ (چەپکێ نامە مێژوونووسێکی کورد) کەمال رەئوف محەممەد ل ٨٧.

سێ شیعەر بۆ شیخ محەممەدی خال

یەكەم:

١٩٤١

بۆ ئەو دانایە (١)، و لە چەمچەمال
ھەر ئەو تێئەگا، لە قال و لە حال

لەلام، تەختی سلیمان بۆیە، با، ئەبیرد بەئاسمانا
بزانی سەلتەنەت، بایە، بەقا نابێ لە ئینسانا
کەوابی، گەر و ھااش بێ، تەختی با بردووم، لە لا بایە
کە، با، بیبا، (کەباب) ئی بێ، کەبا بێشم، لە خۆرایە
مەلێن، تۆ نەوسنی! باوکم، بەنانێ جەننەتی دۆران
من ئەو نانە، کەبا بێشی، لەگەل بوو، دلمی ھەلسووران
لە کوردیدا، کەباب، بابۆلە، باوکیکە، وەک بابە
کە فرزەند بێ، ئیتر بۆ قەدری باب نەگرم، ئەری بابە!
ئەلێن ئالتوون، بەھەلکەندن، بەدەست دین لەناو بەردا
بەرۆج کەندن، مەگەر پارەپەرستی، دەستی لێ بەردا

بە سەد دانە دەلەک زاتییک، لەسەر کورسی ئەمەل دانرا
(دەلەک) نەبوا، چۆن وا زوو ئەو جیگەبە بە ئەو ئەدرا
بەبەرژانگ، دەوری چاوی خۆم، تەنی، تەلبەند و پاسارە
نەوێک خەوییت و ئەو دەرچێ، کە خەو زۆردار و لاسارە! (٢)

(١) لە دیوانی پیرەمێردی م. ھ دا لەبری (دانا) بەھەلە نووسرابوو (بۆ ئەو دانەبە).

(٢) لە نوسخە ئینی ژمارە (٦١٧) ی سالی ١٩٤١دا کە ئەم شیعەرە بلاکراوەتەو لە کۆتایییدا ئەم بەیتەش
نووسراوە:

بەبۆمبا زیندەورە کز بوو، گەلێ مەعموورە، سووتاو
ھەمووی ھیتلەر بوو، قەومانندی، ئەجەل لەم ناو بەد ناو

دووەم:

گێ و گال بەیادی شیخ محەممەدی خال، گێرۆدی چەمچەمال

١٩٤٤

غازیی، شەھیدی، لە لا خۆشترە (١)
نازانی، کوشتە، عەشق لەو پێشترە
پۆژی قیامەت، چۆن وەک یەک ئەبن
ئەم کوشتە دۆستە و، ئەو کوشتە دۆزمن
ئەو دلە هیوا، بەتۆ، ئەبەستت
ئاشکرا و پەنھان، تۆ ئەپەرستت
مەپەنجینە و نەک، بشکێ و بێ بەخوین
لەو خویناوەدا، دلگیر بێ و بێ شوین
من لە پیش چاوی، چاوت ئەکوژی
چۆن لەلای بیمار، خوینم ئەپێژی
دلم ھەمیشە یادی تۆ ئەکا
لە پێی رەزاتا، جستوجۆ ئەکا
ئەگەر لە خاکم، گیایەک، سەر دەرکا
بۆنی لە بۆنی، وەفای تۆ دەکا
لە جەھەننەمدا، یادی تۆ ئەکەم
گری ئەو ئاگرە، بەنوور تی ئەگەم

ئەگەر بەهەشتم، بېی و تۆنەبی
 تال و بی بەرە، لام وەک پەلکی بی
 مستی مەیلی تۆم، بی جامی شەراب
 بولبولی تۆم و بیکەن بەکەباب
 لە سۆز و کزەبی برژاندندا
 هەر زکری تۆبە بەکول دەنگ ئەدا
 ئەگەر پۆژی تۆبە بەندەگییە!
 فرۆشیارییە، ئەی مووچەت چییە؟!
 دوو کەعبە هەیه، یەکی لەگە
 ئەوی تر گۆشتە، کە ناوی دلە
 ئەو ئەچی، بەردی، رەشی ماچ ئەکە
 ئەم هەزار دەردی، پی عیلاج ئەکە
 ئەگەر ئەتەوی تۆبی بەمەرد
 هەواو هەوەسی خۆت بکە بەگەرد
 ئەلفی (مرادت) لەمەراد، لایرد
 ئەوسا ئەبیتە (مەرد)ی گوردی کورد
 ئەروانیستە خۆت، بەتاو و تینی
 خۆت لە ئاوینە دیتوا ئەبینی
 گلینە چاوی، لەپیی رووناکا
 عەلم ئەبینی و خودبینی ناکا
 دوو قافیەمان، لی بوو بەدوو بال
 خال و چەمچەمال، بەدریژی سال

(۱) ئەم شیعردی دووهم لە دیوانی پیرەمێردی م. ه دا بلاو نەکراوەتەوه.

شیعری سێبەم بۆ شیخ محەممەدی خال

۱۹۴۱

شیخی رەوشەن خال، چرای نەوہی خال
 بەحوکمی قەزا، قازی چەمچەمال

تەنہا بۆ ئەو، چووی بووی بەقازی (۱)
 پیت بلین: خودا و بەندەت لی رازی
 ئەگینا پایەت، بی پایان بەرز بوو
 خزمەتت لەسەر ئەستۆمان فەرز بوو
 ئەوسا بارەگای خودات بەدەست بوو
 هەر تۆ دەریەست بووی، کەچی دەر بەست بوو (۲)
 ویستت، خزمەتت، بۆ عەلم عام بی
 یا خوا (اتقوا) لە تۆ ناکام بی
 دیارە ئەیزانی پۆژی بایەزید
 خەرقەکە ی تەر کرد (۳) بۆ (هل من مزید)
 چوو ئەو ناگرە، بکوژینیستەوہ
 ئیسلامی لە دەم بسینیستەوہ
 وەلەکیک توولیک ئەدا لە رانی
 خەرقە ی فریدا، لە کزە ی ژانی
 بە نازاریکی هەتیوہ رووتی
 وتی تەر و وشک تیکرا بسووتی
 من قازیتی تۆم لە لا خوش نەبوو
 دوایی بەشتی، ئەو فکرم تیکچوو
 وتم هیممەتی خالت لەسەرە (۴)
 بۆ ئەم ئیشە ئەو، دیارە رەہبەرە
 بیستووہ پۆژی، پیت جەژنی قوربان
 رووہو شارەکەت، چوو بووی بۆ گەران
 تووشی شەخسێک بووی لە ئەھلی قەلەم (۵)
 بەخدری زبندەت، دابووہ قەلەم
 تۆ خۆت، عەرەفات، لە عەرەفات بووی
 مەستی تەجەللای، زات و صفات بووی
 جەمال و جەلال، نیگای ئاوارە
 عەکسی کردۆتە، شووشە ی سەیارە
 تەجەللای خۆت بوو بەغەیرەت زانی
 ئەمە سرپیکە، لە عام نیہانی

یاخو به قه ولی گالتھی درۆزن
 که ره کهی خوتت لی بوه ږموزن
 به لئی ئه و شه خسه که هات روو به ږوو
 له سه ر کانیه کهی خدری زینده بوو
 له (که ر ترپینه) (۶) (ده سنویتی) نه شکا
 که ر ترپینتی بوو له شپیوه و شکا
 له خوام ئه وئی تو هه روا نیک بین بی
 مژده و هرگری (روح الامین) بی
 به فهیزی روچی باپییر ئه مین بی (۷)
 گولده ستهی باغچهی ژیان و ژین بی

- (۱) ئه و کاتهی که شیخ محهمدهی خال کرا به قازی له چه مچه مال و فه رمانی میری بو درچوو و شاری سلیمانی به چی هیتستوه، پییره میرد زوری پی ناخوش بووه که و توخنی فرمانی میری بکه وئ به لکو ئه بیوست له جینگهی باپییری که حاجی شیخ ئه مین بووه بیته جیتشین و ئه و مزگه وته به ناوهدانی بهیلتته وه. م. ه.
- (۲) دهره ستهی به که م و اتا به تنگه وه هاتن، وه دووه میان و اتا پتی لی گیرا بوو.
- (۳) لای م. ه نووسرابوو خه رقه کهی ته رک کرد. که هه له یه.
- (۴) ئه و به یته لای م. ه له لاپه ره (۳۰۲) ی دیوانه که بیدا نه نووسرابوو.
- (۵) لای م. ه نووسرابوو (ئه هلی عیلم) که دیاره هه له یه و راستیه کهی (ئه هلی قه له مه).
- (۶) که ر ترپینه: هه و رازیک بوو له بهینی قه ره هه نجیر و که رکوکدا له کاتی خویدا، به لام ئیسته ئه و هه و رازه نه ماوه به لکو به گریده ر وه کو ته ختکراوی لی هاتوه. م. ه.
- (۷) ئه مین: نیازی له (حاجی شیخ ئه مین) ه، که باپییری شیخ محهمدهی خال بووه.

بو کۆچی شیخ عه زیزی برای شیخ نووری شیخ صالحی شاعیر

۱۹۳۶

ئه ی چه رخی چه پگه رد، چه واشه ی بی باک
 له به هاراند، گول دهردی له خاک
 تو نه و گولیکت، برده وه ژیر گل
 زور که ست گریاند، سزات دا به دل
 عه زیز گولتی بوو، به ناو که وت سیس بوو
 چی هیوای خاک بوو، چه یفه له کیس چوو

دوو شیعی پییره میرد بو عه بدولواحد نووری (۱)

شیعی به که م:

بو چله ی عه بدولواحد نووری

۱۹۴۴

زه رده په ر، له سه ر گلته زه رده، که دار و به رده
 زه رد هه لگه راوه، روچوو، ناو ئوفقی لاجوه رده
 ئه و روژه جوانه، به م هه موو، پرشنگی نووره وه
 رووی کرده شاری تار و په نای گرت له دووره وه
 ئیمه ش چرایه کی گه شی، عیلممان، کوژایه وه
 رو له ی وه تن به ناله وه، ئه گرین له دوایه وه
 (واحد) که کۆچی کردوه، روژی چله ی ئه وه
 یادی ئه که مین به داخه وه، روژمان له لا شه وه
 چهند جوانه، وینه که ی، که له (ژین) دا ئه ژی وها
 کورگه ل، هه میشه، یادی له لاتان بی، توخودا

شیعی دووه م:

۱۹۴۴

ئه م وینه یه ی، به شینه وه، ژین (۲) خستیه سه ر سه ری
 شه خسیکی خوشه ویسته، به فه زل و هونه روه ری
 ره نجیکی زوری داوه، گه لی لای پیگه یاند
 ئاساری ئیقتیداری، به ته ئلیفی خوئی نواند
 گه بیبه ئه وه ی، که که لکی وه تن بگری، ده سته مه رگ
 پیچایه وه به قینه وه، خویناوی خسته جه رگ
 داخی گرانه، قه دری نه زانرا، له ژینیا
 هه ر (ژین) ه، وا به ناله وه، ئه گری له شینیا
 توخوا، کوپینه، لایینه، بو لای نیشتمان
 وه ک پییره میرد، چله ی بکه نه، ماتم و فغان

قه‌دری گوزه‌شته، ره‌غبه‌تی تاینده‌یه، به‌تین
نامرن، ئەوانه، وا له دلّی میلله‌تا، ئەژین

(۱) ئەم دوو شیعره‌ی پیره‌مێرد له دیوانی پیره‌مێردی م. ه. دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.
(۲) ژین: مه‌به‌ست له رۆژنامه‌ی ژینه که پیره‌مێرد خۆی ده‌بیرد به‌پێوه.

ناه‌ی زار (۱)

۱۹۴۹

بێ هۆش و شعور و دلفگارم
ناچار که خه‌ریکی ناه‌ی زارم
سا، بیکه‌ره‌وه، گری له زولفت
ئهو به‌نده، گری، ئەدا له کارم
وه‌ک به‌فره‌هه‌میشه، ناه‌ی ساردم
ناوێری، که بێته‌لام، به‌هارم
چی بکه‌م، که به‌شیتتی. که‌وتمه‌ ناو شار
هیند، به‌ردم، ئەهوانی، سه‌نگه‌سارم
ناخرا! گولته‌که‌م، که تو‌م له ده‌ست چووی
دل پریه‌ له خار و، پرجه‌خارم
له‌م بیکه‌سییه و، له جه‌وری بێ حه‌د
پادا‌شتم ئەوی، له کردگارم
دینیشت له‌گه‌ل دلا فراندم
لای خوا‌یشم نه‌ماوه، شه‌رمه‌زارم
وا مامه‌وه، بێ په‌نا و هیوای تو
ته‌نه‌ها به‌خه‌یاله، ده‌مگوزارم

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره‌مێردی م. ه. دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

به‌دکار (۱)

۱۹۴۹

سافیله‌که‌داری، ده‌ستی به‌دکاره
شه‌ره‌دار هێجگار، زۆره له‌م شاره

337

سه‌یدی قه‌ومی، که خۆش باوه‌ره
به‌ده‌ست فیتنه‌وه، مێیکوتی ساوه‌ره
هی وایشمان هه‌یه، به‌دۆیش ئەبێژن
گۆش‌تی نه‌دیوه و دانی ده‌ناژنی
پێی ئەکه‌وێته، هه‌ر دیوه‌خانی
زه‌می خه‌لک ئەکا، هه‌تا ئەتوانی
له دیوه‌خانان، که غه‌یبه‌ت باوه
ئێستا به‌پۆکه‌ر، چاری کراوه
خوا عه‌یبی بزنی، وا خستۆته‌ روو
که‌چی کلاوی کردووه بۆ به‌روو
زۆری وا هه‌یه، مۆتوربه ئەکه‌ری
به‌ رووی کی‌وانه و که‌ستانه ئەگری
له‌م هاوینه‌دا، کۆلاره‌ زۆره
بۆیه ژن و پیاو، که‌وتونه‌ نۆزه
په‌شه‌بای نیسان، که‌وتۆته وچان
وا رووی کردۆته، سوریا و لوینان
هه‌ر وا زه‌عیمه و که‌نون مارشاله
دوای با، ئەبیینین، که قون به‌تاله
یاخوا رۆژی شام، نه‌که‌وێته شام
(حسنى) و (سعاده) نه‌گه‌نه مه‌رام
شام که سه‌رینگای (صلاح الدین)ه
(صالحیه)یش، کوردی به‌دینه
«ارم ذات العماد» ئەوێیه
حه‌یفه نوشوستی بێنن، ئەو جێیه

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره‌مێردی م. ه. دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه

۱۹۴۸

گه‌رماوی په‌مه‌زان له‌گه‌ل گرانی
ئاو له دل‌مان دیت له‌به‌ر بێ نانی
خۆراک له‌ مالا هێج نه‌ماوه بۆم
رۆژوو، پامه‌که، ئەتگرم، ئەتخۆم

338

هانا، هه‌ی سه‌رخیل، نازدارانی جاف
 تو ئاوتینه‌به، بو عه‌شقیکی ساف
 ئالوده مه‌به، به‌لاف و گه‌زاف
 بو رۆچی عه‌شقم، ببه به‌مه‌تاف

(۱) ئەم شیعەر له دیوانی پیره‌مێردی م. ه دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

(۲) قامه‌ت: قامه‌تت، بالات، به‌قه‌د به‌رزیت.

بو کۆچی سه‌ید نووری نه‌قیب

۱۹۵۰

هه‌ر نیوه شیعریک ته‌ئریخیکه بو
 ده‌لاله‌ت ده‌کا، له‌سه‌ر چاکییی خو
 نووری مییری سوور، چوو بو ئاو جه‌ننه‌ت
 ۲۶۶ ۲۶۰ ۲۶۶ ۸۹ ۵۷ ۵۳ (۱۳۶۹) کۆچی
 فه‌قیدی سیاده‌ت که‌وته به‌ر په‌حمه‌ت
 ۱۸۴ ۴۷۵ ۴۳۶ ۲۰۷ ۶۴۸ (۱۹۵۰) زاینی

بو کردنه‌وه‌ی یانه‌ی فه‌رمانبه‌رانی سلیمانی (۱)

شویاتی / ۱۹۳۳

ده‌می بوو داوای، نادیمان ئه‌کـرد
 زۆر به‌خیلیمان به‌شاران ئه‌برد
 خوا بو‌ی ریک‌خستین، قه‌راری درا
 هه‌رچی پتویسته، وا بو‌ی ریک‌خرا
 باخچه‌ی به‌ر سه‌را کرا به‌نادی
 گول و گولزاره، وادی به‌وادی
 متصرف خو‌ی ته‌شریفی هینا
 ئینتخاباتی ئه‌عزای پیک هینا
 به‌رایب هه‌قیی نو‌که‌س دانرا
 هه‌موو تیکۆشن یه‌کسه‌ر وه‌ک برا
 متصرفیش نو‌تقیکی وای دا

زۆریان ته‌قدیرکرد، خه‌لکی له‌ویدا
 ته‌فسیری غایه‌ی نادى بو‌کردن
 یه‌کیتی و ریکی، خه‌فه‌ت ده‌کردن
 خوا په‌وای بینى، نادیمان بو‌یوو
 بی ده‌ره‌تانى، مه‌ئموور به‌سه‌رچوو

(۱) ئەم شیعەر له دیوانی پیره‌مێردی م. ه دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

حه‌فصه به‌هاره (۱)

حه‌فصه به‌هاره، گول گه‌شایه‌وه
 ئاوی کاریزی، شه‌ریف ژبایه‌وه
 هاره هاری ئاو، خویندنی بولبول
 سه‌د بار پیریش بی، شه‌وق ئه‌دا به‌دل
 چواله گولێ کرد، ئه‌رخه‌وان سووره
 هیشتا پشوی، له‌ناو شار دووره
 گولاله سووره، بووکی به‌هاره
 منیش بو‌بووکی، دل‌م داغداره
 به‌فر و هه‌له‌کوک له‌من قه‌وماوه
 گول به (توفیق)ی هه‌ولیر براوه
 تا تو و (فه‌هیمه) خو‌شبن من هه‌روام
 باوجود هه‌تا، ده‌مرم به‌ته‌مام
 نه‌یسه، بیینه‌وه، سه‌ر باسی به‌هار
 وا سه‌وز بوو سیو، هه‌لووژه و هه‌نار
 شنگ و هه‌له‌کوک، پرچیان درێژ کرد
 هینده‌م پیشۆک خوارد که‌لله‌می گپژ کرد
 داریکی زۆرم، کرد به‌بیله‌کان
 ئه‌یده‌م به‌ئیه‌وه بو‌بن گۆزروان
 وا به‌خه‌خل، (نیسان) که‌ش هات
 (چارشوی) سه‌وزی پۆشیوه ولات

(سیوجگه‌ری) زستان، ده‌لین زۆر چاکه
بن توه‌که‌شمان، مالیه‌وه و پاکه
شیش و مقه‌لی و ئاگرم داناوه
ته‌ماته‌ی سه‌وزی پاریشم ماوه
پشته مه‌غزه و دووگ، گورچیله‌ش دینم
هه‌رچی بی‌فرینتی، قو‌لی ده‌شکینم

(۱) ماموستا م. هه‌ده‌بارده‌ی ئهم شیعره له لایه‌ره ۳۳۶ی (پیره‌میردی نه‌مر) دا ده‌نووسیت: ئهم هه‌له‌به‌سته‌م له ده‌ستخه‌تیکه‌ی پیره‌میرد خۆیه‌وه وه‌رگرتوه. به‌لام میژووی پتیه‌ نیه‌، دیاره که بۆ هه‌فصه‌خانی خوشکه‌زای وتوو که خوشکی جه‌لال صائب و جه‌میل صائب. هادی صائب بووه و ژنی میرزا فه‌ره‌جی حاجی شه‌ریف بووه، که بازرگانیکه‌ی به‌ناویانگی به‌غدا بووه و پیاویکی زۆرباش و له‌سه‌رخۆ و بیوه‌ی بووه.
پیره‌میرد له به‌هاریکدا داوای لی‌ کردوون که له به‌غداوه به‌سه‌ردان بینه‌وه بۆ سلیمان‌ی و بۆ ئهمه‌ ئهم هه‌له‌به‌سته‌ی خواره‌وه‌ی بۆ ناردوون.

به‌نگۆکه و پیاز و که‌وه‌ر و ته‌رخوون
له‌گه‌ه‌ به‌هاری، هه‌موو به‌یدا بوون
سه‌رتوتی ماست و په‌نی‌ری تازه
هه‌موو به‌غدا بۆ، ئاواته‌خ‌وازه
ئاخ ئا ئهم به‌زمه‌، به‌تۆوه خۆشه
ئیه‌وه‌ی تیا نه‌بن، بی‌تامه و بۆشه
شایه‌ی نه‌وۆزم، ک‌رد به‌ناو و داو
ئیه‌وه‌ دیار نه‌بوون، ئیم بو به‌زوخواو
تو خوا و پیغه‌به‌ر، به‌سیه‌ غه‌ریبی
ئهو عومره خۆشه، له‌گه‌ه‌ ئیمه‌ بی
وا به‌شوتینتانا، خۆم دیمه‌ ئه‌وی
لام وایه‌ می‌رزا، منی خۆش ئه‌وی
ئه‌گه‌ر ته‌شه‌ریفی بی‌ته‌وه ئیه‌ره
ئهووانی ئیه‌ره، ئه‌به‌نه‌ گای گیه‌ره
له‌ سایه‌ی خواوه، له‌ کاراین زۆرین
(میرزا) گه‌وره‌بی، خۆش رانه‌بو‌ترین

بۆ شه‌هیدان مسته‌فا خۆشناو و محهمهد قودسی^(۱)

۱۹۴۷

دیسان واکۆستی نویمان که‌وته‌وه
گه‌ری گه‌ردوونه، کوردی گه‌رت‌وه

ئهم دوو دار ته‌رمه، دوو نه‌ره‌شپیره
زنجیریان پچران، گه‌یه‌نه‌وه ئیه‌ره
له‌ ریتی ئیمه‌دا، گیانیا‌ن فیدا‌کرد
ناوی بلندیان، وا بۆ خۆیان برد
ئهو په‌ته‌ی له‌م‌لی ئه‌مانه‌ خرا
ئهووانی خنکاند، به‌لام په‌ت پچرا
پلنگی ئه‌نگی‌وراو به‌هه‌له‌مه‌ت‌تره
گۆم هه‌تا قوول بی، مه‌له‌ی خۆشته
وا پی‌مان ئه‌لین دهم به‌پیکه‌نین
گیانمان فیدا‌کرد، ئیه‌وه‌ی پی‌ بژین
ئهم جووته‌ شپیره، دلیری شه‌رزه
له‌ناو می‌ژوودا، ناویان زۆر به‌رزه
هیچ پی‌یان ناوی کفن و دفن و شین
شه‌هیدان له‌ناو دل‌مانا ئه‌ژین

(۱) سالی ۱۹۴۷ دوا‌ی رووخاندنی کۆماری ساوای کوردستان له‌ مه‌هاباد، ئهو چوار ئه‌فسه‌ره کورده‌ تیکۆشه‌ره‌ی به‌شدارییان تیا‌دا کردبوو به‌هۆی به‌هه‌له‌داچوونه‌وه‌ خۆیان دایه‌وه‌ ده‌ست حکومه‌تی پاشایه‌تی عیراق ئه‌ویش له‌بری لی‌خۆشبوون فه‌رمانی له‌ سیداره‌دانی به‌سه‌را دان. له‌ شه‌هیدان ته‌رمه‌که‌ی عه‌زێز براهیه‌وه‌ ئامیدی، خه‌روول‌لا براهیه‌وه‌ بۆ هه‌ولێر. مسته‌فا خۆشناو و محهمهد قودسی هینرا‌یه‌وه‌ بۆ گردی سه‌یوانی سلیمان‌ی.

بۆ داخستنی گۆفاری گه‌لاویژ^(۱)

۱۹۴۹

داد له‌ ده‌ست جه‌ورت هه‌ی چه‌رخ‌ی سه‌ر چه‌وت
وا گه‌لاویژ^(۲) که‌وت، گه‌لاویژ^(۳) بۆج که‌وت!
ئاسۆی ئه‌ده‌بی، کوردی پر ته‌مه
سفیده‌ی به‌یان، شینه‌ ماته‌مه
(ژین) بۆ گه‌لاویژ، بووبوو به‌په‌رژین
ئیه‌ستا له‌ دوا‌ی ئهو، بی‌زاره‌ له‌ ژین
ئیه‌راهیم^(۴) له‌ناو (نار) سووتاووه
(سه‌جاده‌)ی^(۵) ته‌قوا، بی‌ رایه‌ل ماوه

خویندنی شهوه، رۆژ ته کاتهوه
په دهی تاریکی، لائه باتهوه

(۱) پیره میترد ئەم شیعری بۆ ئەحمەد بەگی تۆفیق بەگ نووسیوه که بۆ جاری دووهم بۆتهوه به متصرفی سلیمانی و قوتابخانەی زانستی ژیاندهۆتهوه.
(۲) زانستی: قوتابخانەی زانستی.

دوو شیعر بۆ کۆچی جهمیل صدقی زه‌هاوی

یه‌که‌م:

۱۹۳۷

ته‌وه‌کلی نه‌بوو، ئە‌مسال، ئە‌مه‌نده‌ خوڵ باری
ته‌عاملی نه‌بوو، هه‌ور که‌وته‌ گریه‌ و زاری
فه‌له‌ک بوو، خاکی ئە‌بیژایه‌وه، به‌سه‌رمانا
مه‌له‌ک بوو، چاوی ده‌ئیشایه‌وه له‌ گریانا
به‌ بای زه‌هاوه‌ به‌هاران که‌ هه‌وری ره‌ش ئە‌گری
به‌شینی بولبوله‌ گریانای شه‌ونم و هه‌وری
هه‌زازی گولشه‌نی ئە‌م خاکه‌ پاکه‌ بوو تاک بوو
فه‌زای ئە‌ده‌ب به‌چرای شیعره‌کانی رووناک بوو
به‌ بالی شیعر و ئە‌ده‌ب، شاهبازی میعراج بوو
شه‌هی سه‌ریری ئە‌ده‌ب، فه‌لسه‌فه‌ی‌شی سه‌رتاج بوو
ئیتتر نه‌ماوه‌ ئومیدم، له‌ داری دنیادا
بگاته‌ ریزی جه‌میل صدقی، که‌س، له‌ (زه‌ورا) دا
به‌ مه‌سه‌ره‌عیکه‌ ده‌می مه‌رگ و ته‌رجه‌مه‌ی حالمان
کسوفی رۆژه (ذهاب) ی زه‌هاوی لای عالمان

بۆ کۆچی جه‌میل صدقی زه‌هاوی

دووه‌م:

۱۹۳۷

باوه‌ر ئە‌که‌م که‌ گیانی بلند نامریت و ئە‌ژی (۱)
جاران به‌خه‌و بوو، ئیسته‌ به‌دیانه‌ هاته‌ دی
چه‌نده‌ گیانی مردوو، بانگ ئە‌کری و گه‌توگۆ ئە‌کا
فه‌ن بۆ ژیانای تاسه‌ری گیان، جستوجۆ ئە‌کا
بروانه‌ ئاسمان بوه‌ته‌ په‌لکی زه‌رد و سوور
گیانی زه‌هاوییه‌ که‌ ئە‌دره‌وشیته‌وه‌ له‌ دوور
گویم لێیه‌ بانگ ئە‌کا به‌خیریین به‌کۆمه‌لی
ئە‌م هاته‌تان نیشانه‌یه‌، بۆ ره‌نگی یه‌کدلی
شادم به‌مه‌، به‌مه‌یله‌وه‌ یادئاوه‌ریم ئە‌که‌ن
دیاره‌ به‌قه‌دری خویندنه‌وه‌، به‌رز ئە‌بیته‌ وه‌ته‌ن
هه‌تا حورمه‌تی گوزه‌شته‌ی بی، تازه‌ پێ ئە‌گا
خوینی حه‌ماسه‌ت هه‌لده‌قوڵینی له‌ ناو ره‌گا
ده‌رکه‌وت زه‌هاوی وا له‌ دلێ ئیمه‌ دا ئە‌ژی
چه‌ند به‌ختیاره‌، دیاره‌ که‌ ئاواتی هاته‌ دی
سه‌د سالی تر بپرسی، جه‌میل صدقی وا له‌ کوی؟
ده‌نگی بلندی خۆی، له‌ هه‌موو شعری دیتته‌ گوێ
نالیم که‌ هه‌یکه‌ لێکی بی، وینه‌ مردوووه‌
دیوانی شیعیری چاکتره‌، ناودار و زیندوووه‌
پێراره‌ به‌شیعیری ئە‌و بوو که‌ (فیرده‌وسی) (۲) ناسرا
فیرده‌وس (۳) بوو به‌هه‌واری دوو فیرده‌وسی وه‌ک برا
کاک جه‌میل، به‌یادی جه‌میلت بوو، که‌ شیعرم هات
راوه‌سته‌، زۆری ناوی، وه‌خته‌ منیش بیتمه‌ لات

(۱) پیره میترد ئەم شیعری بۆ چله‌ی ماته‌می جه‌میل صدقی زه‌هاوی وتوووه‌ که‌ له‌ رۆژی ۱۹۳۷/۵/۲۷ له‌ به‌غدا پێکهاتوووه‌. پیره میترد شیعره‌که‌ی به‌کوردی نووسیوه‌ و دوا‌ی کردوو‌یه‌ به‌عه‌ره‌بی و له‌و‌ی خویندوو‌یه‌ تیه‌وه‌. وه‌ک مامۆستا هاوار نووسیویه‌، منیش که‌ ته‌ماشای شیعه‌ره‌ به‌یه‌که‌م کرد له‌ پرووی کیش و دارشته‌وه‌ ناته‌واو بوو، بۆیه‌ هه‌ر کوردیه‌که‌مان نووسیوه‌.

(۲) فیردهوسی: شاعیری به نایبانیگی فارس و خاوهنی شانامه.

(۳) فیردهوس: واتا به ههشت.

بۆ په روین (۱)

۱۹۲۸

خوشکه گیان په روین، ئەستێره یه کی ئاسمانی
که چاو هه لڊینی و هه لڊینی، ئەوه ندهی فینۆس جوانی
له په لکی (نایشی و فاتمه) (۲) دیلانیت بۆ هه لئه خه م
به په یژهی عیسادا له ئاسمانت سه ره ئه خه م
فریشته کان دینه لات، که وه ختی خۆت نیشان دا
پریان کیشه ره خوارئ، به پێگای کاکیشاندا
دهبا له ناو کوردا، به لکیسیکیش په پیدایی
به شکو ته ختی سلیمان، به هۆی تووه ئاوابی

(۱) ئەم شیعهری بۆ (په روین) کچه زای نووسیوه به بۆنه ی له دایک بوونی هوه به زمانی (فایق هوشیار) ی برایه وه

بۆی وتووه.

(۲) نایشی و فاتمه: په لکه زبیرینه، پرچی نایشی و فاتمه.

۱۹۴۳

«نوقته ی سه هیرانی یارانئ لابرده
چووه سه ره حمهت، خه لکی لیبی راکرد
نه ورۆزی خسته، بارانی نیسان
وا ئەم جومعه یه ئەچین بۆ سه هیران»

ماته م (۱)

۱۹۳۹

ئهمرۆ رۆ رۆیه و شین و ماته مه
چه رخی نیلگون خومخانه ی خه مه
به هار روو زه رده، په نگه و هه مه مه
هه ور بۆمان ئەگری هیشتا هه رکه مه

تازه نه مامان، سه ره له گه لایه
تازه نه مامان سه ره له گه لایه
دنیا گه رم بوو، وا دهی سیبه ره هات
سیبه ری ئیمه، رووی کرده نه هات
ئهو رویشت بۆ خۆی جیگای به هه شته
ئیمه که وتینه شه ری که نیشته
دنیا خراب بوو تا هات ئەگۆرپا
جیی چاکان نه ما مه گه ره له گۆرا

(۱) پیره مێرد ئەم شیعهری له کاره ساتی کوشتنی (مه لیک غازی) دا وتووه.

بۆ حاجی عه لی ئاغای (۱)

۱۹۳۹

موحبی ئالی کاک ئەحمه د (۲) سه دیقی نه سلی گه یلانی (۳)
ئهنیسی عالم و فازل، جه لیبی شیخی عوسمانی
چرایه کی سلیمان بوو، شه وقی دابووه به غدا
له جیی په روانه خۆی بوو بوو، به خزمه تکاری ئینسانی
خوا به و خزمه ته ی کردی، مکافات و ده ها داوه
له خزمهت باوکیا نیژرا، له بهر پیتی غهوسی گه یلانی
له ئاسمانی عیبادده تدا شوعاعی مانگ و رۆژتیک بوو
به فه یزی (قادر) (۴) و نه قشی منه وه ره بان و ئه یوانی
ئهلیم هه قمه بتوریم، بۆچی تو پیش خۆت نه دام گیانه
خه ریکم پاره پاره ی که م، کراسی عومری گریانی
هه موو خزم و کهس و کارت هه تا به غدا سه فه ریان کرد
ئهو من دیم له خزمه تتا، هه تا ده رباری سویحانی
دوعا دینم له گه ل خۆمدا، به دیاری، باریکی سووکه
له جه معی ئالی قوریانی و هه موو شاری سلیمانی

که چووی بۆ (جنة المأوی) ئەمە تەئریخی ڕۆینتە
علی غالب چوووە مەئوای ئازادی بەمیانوانی

١٣٥٨ ی کۆچی

(١) حاجی عەلی ئاغای باوکی عبدالله لوتفی.

(٢) ئەحمەد: مەبەست لە حاجی کاک ئەحمەدی شیخە.

(٣) گەیلانی: شیخ عبدالقادی گەیلانی.

(٤) لای م. ه. بەهەڵە نووسراوە (بەهەیزی قادری نەقشی) راستییەکی ئەبێ بنووسریت: قادری و نەقشی. چونکە
زۆر کەس هەن پەڕەوی هەردوو تەریقەتەکە دەکەن. واتا سۆفی و دەرویشن، نەقشی و قادری.

١٩٤٩

«مام ڕەمەزان سێ لاقە، هەر لاقیکی دە ئەمۆست
ڕۆژێ ئەمۆستتیکم بێ لە بیست و نۆ دا ئەو نۆست
ئنجما من راست بوومەوه، ئازانە چاپک و چۆست
ئەوم دەرکرد لە مالتی کۆردم بەجەژنی درۆست
حسابی کۆن سەیریکە لەسەر پینچ و دەیوو بیست
هەر سێ پینچ و دوو بیست بوو پەنجما و سەدم نەدەبیست»

گۆلستان، ڕەنگی زەرەده (١)

١٩٣٣

ئەوا پایزە گۆلستان، ڕەنگی زەرەده
گەلای دار وەری، بای سەحەر تاهێ سەرده
بالتەدە لە هەردە
دلی پر لە دەرە
پەریشانە سونبول، چنار بەرگی لوولە
گۆلی قەهقەهە ماتە، مینا مەلوولە
چە عالی شموولە
ئەم ئەیلولە غوولە
دەرەختیکی طوبای بەهەشتی عیراق بوو

لە مەئوایە، مەئوای، کە، سایەیی بەسەرچوو
دریغا لە دەست چوو
بەلام زوو، بەزوو
لقتیکی بێندی لەجێ و، جیتی هیوایە
وێک ئەسلەکی سایبان بی، خودایە
کە دالەدە و پەنایە
وهدیعی نیایە
کە بەلکو عیراق، وێک، عیراقی
عەباسی
بەهەشتی زەمین بی، بەلالە عەباسی
بێتەدە ئەساسی
نەبێنی کەساسی
بەعیلم و فنون بێتە دەورانی مەئوم
فرانسە دیسان پەڕەوی بیت و مەفتون
هەموو شاد و مەمنون
وێکو عەهدی هاروون
کە ئیمەش نەویدی فازلی ئەو زەمانەین
ئەبێ سەرکەوین، تا بزانی ئەوانەین
لە باپیر نیشانەین
فیدایی بەگانهین

(١) پیرەمێرد ئەم شیعەری بۆ ماتەمی کۆچی مەلیکی عیراق وتوو. هەروەها لە سالی ١٩٣٩ دا دیسان
دەستکاری کردوو و لە کۆچی مەلیک غازی دا بلاوی کردۆتەوه. ئەم دوو شیعەرە هیچیان لە دیوانی پیرەمێرد
م. ه. دا بلاو نەکراوتەوه.

تییینی: لە سەرەتای هەردوو شیعەرە کە دا پیرەمێرد نووسیویە: نەشیدەیی ماتەم، گۆرانی مەکتەب. لەسەر وەزنی
«بەهاران چە مەحزۆون ئەنالتینی بولبول».
بروانە ڕۆژنامەیی ژیان ژمارە ٣٨١ سالی ١٩٣٣.
ڕۆژنامەیی ژیان ژمارە ٥٦١ سالی ١٩٣٩.

ماتەمی بەهار

بەهار ماتەمی کەوتە ناو، ڕەنگی زەر دە
 بە گریانی هەور، بای سەحەر، ئاھی سەردە
 بۆلەندە لە هەردە
 دڵی پر لە دەردە
 درەختێکی طوبای بەهەشتی عێراق بوو
 لە مەئوایە مەئوای کە سایەیی بەسەرچوو
 درێغای لە دەست چوو
 لە نەوجوانیا زوو
 لقیکی جوانی لە جیبی و جیبی هیوایە
 و دکو ئەسلە کە ی سایەیان بێ، خوایە
 پەنا و هیوایە
 لە بنجی نیایە
 کە بەلکو عێراق، وەک عێراقی عەباسی
 بەهەشتی زەمین بێ، بەلالە عەباسی
 بۆلەند بێ ئەساسی
 نەبێنی کەساسی
 هەموو ئێمە بەندە و نەو دەی ئەو زەمانەین
 ئەبێ پیشکەوین، تا بزانی لەوانەین
 لە ئەجداد نیشانەین
 فیدایی بەگانەین

بۆ ڕۆحی مەولەوی (١)

١٩٤٨

ئەو بەناو مەعدووم، وەو بەگیان مەوجود
 عەدەم زیننەتی، داو بە وجود
 با مەعدوومیش بیت، نامری هەر ئەوی
 شیعرت بانگ ئەکا، ها، ها، مەولەوی

سۆزی شیعیری تۆ لە (ئاتەشگا) وە
 ئاگری نەورۆزی خستە دنیا وە
 ئەو حەوتەوانەیی لە کایە دا یە
 هەر شیر و شیرینی و شتری تیا یە
 شیعیری تۆ لە سەر، چیا ی کوردستان
 لەرزە ئەخاتە سوپهەری دەوران

(١) ئەم شیعرە لە دیوانی پیرەمێردی نەمیری م. ه دا بلاونەکراوەتەو.

بۆ سەید ئەحمەدی خانەقا لە کەرکوک

١٩٤٩

«دوو دار پێکەو، بەخەیتە کوورە
 هێند لێکیان خۆش دێ، گریان وەک نوورە
 ئێستا هەردوو کمان، وەها پواوین
 گیرمان نەماو، جەری سواوین»

شینی مستەفا مەزھەر (١)

١٩٤٦

ناخ چی بکەین لە گەل، چەرخێ چەپگەردا
 مینای دێمانی، کیشا بە بەردا
 برینی جەهرگی، کولاندینەو
 چرای زانستی، کۆژاندینەو
 لە گردی سەیوان، مەحشەر هەلساو
 ئەم شارە تیکرا، وا خروشاو
 مستەفا ئەفەندی، کۆچی دوایی کرد
 خۆشی ئێمەشی لە تەک خۆیا برد
 هەوری ئاسمان، کردی بە باران
 فرمیسک ئەباری، لە دیدەیی گریان

هاوین و باران، مانای لی بگری
 بۆ مه‌رگی تازیز، ئاسمان ته‌گری
 ئەم خه‌لکه کههوا بۆی به‌په‌رۆشه
 سه‌بارهت به‌خووی چاک و رووی خو‌شه
 خزمه‌تیکی وای کرد له دنیا دا
 ده‌رسی ته‌خلاقه به‌مه‌ردمان دا
 جو‌ش و خه‌روشی شیوه‌ن پروانه
 تیه‌ده‌گه‌ی قه‌ومی کورد قه‌درزانه
 وه‌ک ئی‌شی داخی خو‌ش نابیته‌وه
 شو‌تینیشی هه‌روا پر نابیته‌وه
 مسته‌فا مه‌زه‌ر که نا‌نراوه
 ۳۲. ۱۰۴۵ = ۱۳۶۵ = ۱۹۴۶
 به‌و ناوه سالی مه‌رگی بی‌ژراوه

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره‌مێردی م. ه. دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

بۆ کۆچی مه‌لا عه‌زیزی مو‌فتی

به‌دوو مه‌سه‌ره‌ع به‌میلا‌دی و به‌هیجری
 به‌ دوو ته‌ئریخ قه‌له‌م بۆ مو‌فتی ته‌گری
 ئەنالینێ له غه‌مگینی، که نه‌فتی

(عزیز قوم له‌ده‌ستمان چوو بمفتی) ۱۳۶۶ - ۱۹۴۷ زاینی

ناسۆریکی تازه بۆ دلی کورده‌واری

پۆژی (۵)ی شویاتی (۱۹۳۵) که ئەحمه‌د موختاری وه‌سمان پاشای جاف به‌ده‌ستتیکێ ناپاک شه‌هید کرا.

دوو مه‌سه‌ره‌ع، یه‌کێ، که‌یخوسه‌ره‌وانی
 دووه‌میان خالی، رووی ته‌رده‌لانی
 بووبوو به‌شیعری، جوان و نه‌وجوان
 درێغا فه‌له‌ک، خسته‌یه ناو سیروان(۱)

ئه‌حمه‌د موختاری وه‌سمان پاشا، له باوکه‌وه که‌یخوسه‌ره‌وی، له دا‌یکه‌وه ته‌رده‌لانی، ئیفراتی
 سه‌خاو زه‌کا بووبوه نه‌گبه‌تی سه‌رشانی. خۆی دانا دوو داخی به‌دلی عاله‌ما نا.

شاعیر بوو، شاعیر، ئەنجامی وایه
 فه‌له‌ک به‌زه‌یی به‌که‌سا، نایه!

(۱) سیروان: ناوی سیروان. ئەحمه‌د موختار به‌گی جافی شاعیر له‌و رۆژه‌دا له‌سه‌ر که‌له‌کتیک له‌ که‌ناری ناوی
 سیروان شه‌هید کرا. سالی (۱۹۸۵) من چووم بۆ عه‌با‌به‌یلێ که‌ گۆزه‌که‌ی له‌وتییه و هه‌له‌سه‌ترابوو ئەم به‌یته‌ی
 له‌سه‌ر نووسرا‌بوو. که‌وا بزانه‌م شیعری قانعه‌ که‌ بۆی نووسیوه:

«رۆله‌ مرده‌و نیم بزانه‌ شیوه‌نی کورده‌مه
 نامه‌وی دجله و فورات و ئاره‌زووی سیروانه»

مزگه‌وتی خورمال

۱۹۴۱

چوومه‌ مزگه‌وتی خورمال به‌گریان
 ئاخ پۆژی ره‌ش و وێران و عو‌ریان
 ته‌هه‌لیله بووه به‌چه‌که‌وه‌وان(۱)
 ریزی به‌ستوووه ئەسه‌پتی مریدان
 هه‌ر مالی خوایه ته‌بری به‌تالان
 ئاساری کۆنی ئیسه‌سلام رووخاوه
 به‌جال‌جالۆکه، مینه‌به‌ر ته‌نراوه
 ئیمامی میحراب کوله‌که‌ی ناوه
 پی‌خه‌فی کۆنی تیا هه‌لچنراوه
 خه‌لک له‌به‌ر بی‌گار هاتوونه ئامان
 ده‌وری ئەسه‌حبان سێ مزگه‌وت کران
 یه‌کتیک له (نگل) دووه‌م له (کرمان)
 سیته‌م له (خورمال) سه‌رچاوه‌ی کوردان
 هه‌ر سێ ئاساری ته‌ولای هۆمه‌ران
 ئاساری فه‌خه‌ره بۆ ده‌وری ته‌وان
 سو‌لتان سه‌له‌یم گۆی، شاه‌ی برده‌وه
 قووبه‌ و مناره‌ی تازه کورده‌وه

قەلایەکی کرد بەو سەرگەردەوه
 سەر بەرزی خستە قەومی کوردەوه
 شیخ بوو بە واریس بۆ قەومی ئەوان
 کە شیخان تۆبە ی موری دانه دەن
 ئەلین (دەست زەنی) (۲) مائی کەس مەکن
 بەلام کە خۆیان موری رووت ئەکن
 مەکیان بۆ نییە ، سوالکەری مەککەن (۳)
 مولکی خوا و سولتان کەوتە دەس ئەوان

- (۱) چەکە و کەوان: نیازی لە چەکە و کەوانی هەلاجە. وا دیارە لەو کاتەدا کە پیرەمێرد چۆتە مزگەوتی خورمال، هەلاجی تیا بوو. کە لۆکە ی شی کردۆتەو تیا یا م. ه.
- (۲) دەست زەنی: یە عینی دەستدرێژی.
- (۳) مەککە: شاری مەککە لە سعودیە. لە کاتی خۆیدا پیش دۆزینەو ی نەوت زۆر هەژار بوون و گەلیکیان سۆلتان کردوو.

چوارین

۱۹۴۷

«نۆخە ی پیکە نین دەمی هەلپچریم
 لەو خۆشیە ی کەوا دانیشتووم ئەگریم
 هەرەک ئاوینە ی رووت و بی بەرگم
 دەوران لە ئەرکی بەرگی دابیریم»

بۆ کۆچی مەلا ئەفەندی (هەولیر) (مەلا گچکە)

۱۹۴۱

ئاینی ئیسلام دەری خستوو
 دوای مردن گیانی وەلی زیندوو
 وەلی سیفاتی خودای تیدایە
 نائیبی نەبی و لەبەند رەهایە
 بە هیدایەتی خودا مەحفوو
 نەبی مەعسوومە، وەلی مەحفوو

سیفەتی پایە ی وەلیتی سیانە
 عیلم و ئەدەب و زبکری سوبحانە
 جگە لەو ی ئەو، بابی هەژار بوو
 چاکە و بەخشندە ی هەزار هەزار بوو
 نیو شیعری دوایی تەئریخی خستە
 مەدرەسە ی مەلای هەولیر بەهەشتە

۱۹۳۵

«مژدەبی حەرفی تازەمان بۆ هات
 هاکا دیوانی مەولەوی دەرھات
 حەسەن بەگی جاف گەورەبی نواند
 تەرجمە ی حالی مەولەوی گەیاندا»

بۆ کۆچی شیخ حسام الدینی تەویڵە

رەشە هەور ئامان، تەختی هەورامان
 تەخت بوو لە گەل بەختە هەورامان
 تاریکایی شەو ئیوارە دەرکەوت
 لافاوی دیدە ی دینداران سەرکەوت
 ئەم بوومە لەرزە و تۆف و تۆفانە (۱)
 دیار بوو نیشانە ی ئاخەر زەمانە
 دوای حسام الدین شیری دین سوا
 خار (۲) لە تەویڵی (۳) تەویڵە (۴) روا
 هەیکەلی نووری، شای (ذوالنورین) بوو
 هیوای دوو بەهای بەهای کە و نەین بوو
 رۆژی کۆچی ئەو وا ئەنووسی (ژین)
 پای جنان منزل شیخ حسام الدین

= ۱۳۵۸

(۱) لە سالی ۱۳۵۸ ی کۆچیدا لە سلیمانی لافا و بوومە لەرزە بەک بوو پیرەمێرد ئەلێ گوا بە ئەو نیشانە ی کۆچی دوایی ئەو بوو.

نازی شاگردی به فنه ناماده
دیاره ئه سه ری سه عی ئوستاده
ئیمه یش سوپاسی هموویان ئه کهین
یهک بن و موویان نه کهه ویتته بهین

۱۹۳۵

«خوا له به هاره دا گولی جوانی گه شانده وه (۲)
عه شقی جوانی خوئی له دلی من خشانده وه
پۆلی کچان له گه ل گولی دهشت کهوتنه له نجه وه
شهوق کهوته گه نجه وه، دلی پیر کهوته ره نجه وه
دوینێ کچانی مه کته بی (زهرا) وه کو زهوور
یاربان ده کرد و جنسی له تیف پر بوو هه وش و ژوور
حه فله ی ژنان بوو فاته می عالیه ی مو دیره یان
پازاند بوو نیه وه وهک ئه سستیره که ی به یان
خوئی به و نووری عیسمه ت و فه زل و یقاره وه
خوئش ناماده بی ده کرد به ته وازوع له خواره وه
ببست جوړ هونه ر ته و او بوو، ستایش ته و او نه بوو
من هه ر هیوام به وانه یه بو مان بکه و نه روو

۱۹۴۹

چهند خوئشه ئینسان خه لکی شاری بی (۳)
هه رچی ببینن، خوئینده واری بی
خوئیندن و هونه ر ئه مه نده باو بی
هه رچی ببینن، فه زلی ته و او بی
کاتی که میلله ت قه در بزانی
من دال هه ول ئه دا هه تا ئه توانی
که مندالیکمان، گه یییه جائزه
بلتی سه به بی، سه عیه، جائزه
یه کی خوئله لاتی هونه ر ئه پوئشی
ژور که سه ئه یه وئی وهک ئه و تیکوئشی

قه ومیک پیشه وای باشی پیشکه وئی
له دوایش بی دوایی، هه ر پیش ئه که وئی
عیلم عه له مه بو سوپای شه وکه ووت
ئیمه یش ئه مجاره هونه رمان ده رکه ووت
ئوخه ی چهن خوئشه له م شوئنه به رزه
کوئمه ل به سستین ژور جار به م ته رزه
دلمان به فه یزی معارف شاد کهین
ئه مجا مدیری معارف یاد کهین

(۱) ئه م شیعه رای م. ه بلاو نه کراوه ته وه

(۲) ئه م شیعه رای م. ه بلاو نه کراوه ته وه.

(۳) ئه م شیعه له ئاههنگی قوتابباندنا خوئندراوه ته وه. هه روه ها له دیوانی پیره میتدی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

بو خزمه تگوزاریک

۱۹۴۹

چهند خوئشه یه کی له لای گه وره ی خوئی (۱)
به زبانی خوئی، بدوئی، بلوئی، بوئی
ئه م رازی دلی، باش ئه دا ئه کا
ئه ویش پیی خوئشه که وای تی ئه گا
ئه م زاته ی ئه مرۆ لامان میوانه
نهک میوان، خاوه ند، هه م نیگه هبانه
دانگیکی ماوه، که هه موو عیراق
بلین شه خسیکه، هه لئبژارده ی تاق
عومریکه نه زمی ولانمان ئه دا
وا هه لئناکه وئی یه کی له سه دا
گه لی له عه دلا عومری برده سه ر
سه ر پیی عه دلی خا، عه دلی دوو عومه ر
ئه م قه ومی کورده یش، که قه درزانن
بپروانن به دل، چوئن تی ئه پروانن

تۆۋ دەچىنم مىللەت بىدروپتتەۋە
بەم كۆششە پەره ئەگرى ئەتەۋە
ولاتم ئاۋا بىن، منىش كە مەردم
رۆحم نىگەھبانيه، كچه كوردم

(۱) ئەم شىعرە لە لاپەرە ۳۴۶ى ديوانى پىرەمىردى نەمرى م. ه دا لە دە بەيتە تەنھا پىنج بەيتى بلاۋ كراۋتەۋە،
ئىمە لىرەدا تەۋاۋى شىعرەكەمان بلاۋ كوردەۋە. ھەرۋەھا قافىيەى بەيتى بەكەمى شىعرەكە بەھەلە نوسرابوو.
بەيانى، ئاسمانى!

ئەى كچىنە (۱)

ئەى كچىنە، ۋەرنە مەكتەب
ئىۋە تەسكىنى دىن
زىنەتى باغ و تەرەقىن
رەۋنەقى دەستەى گولن
تازە ئىمە تىگەبىشتووین
دايكي چاكي خوتىندەۋار
نەسلى ۋا دىنپىتە مەيدان
قەۋمەكەى پىن بىتە كار
ژن شەرىكى ژىنى پىاۋە
نەك خەرىكى بەرد و دار
تەرىبەى مېشكى منالى
بۆۋەتەن بىن و جان نثار

(۱) پىرەمىرد سىن جار ئەم شىعرەى بلاۋ كوردتەۋە. ئەمەى لەسەرەۋە نوسىمان لە ديوانى پىرەمىردى م. ه دا بلاۋ
كراۋتەۋە ل ۲۷، ۋە ئەو دوو پارچەبەى كە دەينوسىن لە دۋاى ئەمەۋە لە ديوانى پىرەمىردى م. ه دا بلاۋ
نەكراۋتەۋە.

ئەى كچىنە

۱۹۳۹

ئەى كچىنە ۋەرنە مەكتەب
ئىۋە تەسكىنى دىن
زىنەتى دىباجەى ئەدەب
تازە گولخونجەى گولن
ئىمە، تازە تىگەبىشتووین
دايكي چاكي خوتىندەۋار
نەۋەى ۋاى بۆ بەجى ھىشتووین
مىللەتى پىن بىتە كار
بۆبە ژن پىش مالل خراۋە
ژن نەبىن مالىش نىيە
نەخوتىندەۋار بىن، داماۋە
نازانى رىگە چىيە!؟
ژن ھاۋبەشى ژىنى پىاۋە
نەك خەرىكى پۆتەلاک
خوا تەرىبەى بەژن داۋە
بە دايكە نەتەۋەى چاك

گۇرانبەكى مەكتەبى كچان

۱۹۴۴

ئىمە تازە تىگەبىشتووین
كە دايكىكى خوتىندەۋار
نەتەۋەى ۋا دىنپىتە كار
مىللەتىك ئەكارسگار
بۆبە ژن پىش مالل خراۋە
ژن نەبىن مالىش نىيە
بەلام كە نەخوتىندەۋار بىن
رىگا نازانى چىيە

ژن هاوبه شی ژینی پیاوه
نهک خه ریکی پوته لاک
به خییوکوردن به و دراوه
به دایکه نه ته وهی چاک
پیغه مبه ر خوی وای فهرمووه
به ههشت ژیر پیی دایکانه
به لام بوئه وانه بووه
عیلم و فه نیان ره وانه

سیبهر

خۆزگه من بيمه دره ختیك
بو قوتابخانه ی كچان
ئه و كچانه ی وا ده خوینن
بیمه سیبهر بوئه وان
هه ر كچانی خوینده واره
میلله تی پی سه ركه وی
ته ربیه ی مندال هیوایه
پی شیره ویمان به ركه وی
رۆژه لاتیش رۆژی هه لدی
خویندنی كچ هاته ناو
جه هله تاریكه شه وی كورد
خویندنیش تیشکی هه تاو
ده رزی چال هه لئاكه نی
فه ن وه ته ن ئاوا ئه كا
خوشكه ، گیانی دایکی مشفق
نه سلی چاك په ییدا ئه كا

تازه گولی چیمه نین

تازه گولی چیمه نین
به رخه كۆریه ی وه ته نین
ئیمه كه ده سته ی كچین
هه موو بو مه كتبه ب ئه چین
پیغه مبه ر خوی فهرموویه
به ههشت ژیر پیی دایکانه
به لام دایك ئه وانه
عیلم و فه نیان ره وانه
هه تا سه ویه ی كچانمان
به رز نه بیته له ئیدراكا
منالی چاك پی ناگیا
وه ته ن ته ره قی ناكا
ئیمه هه ز له شه ر ناكه یین
به هیوای خویندن و چاكه یین
نه ته وه ی باش په ییدا كه یین
ویرانه مان ئاوا كه یین

به سته ی كوردی

۱۹۳۶

نیشتمانان كه دایکی دل سوژه
خوی ریکخست به مرواری و پیرۆزه
نه و به هار هات و جه ژنی نه و رۆزه
سهیری سه حرا كه ، رۆژی به هرۆزه
خوایه ئاوابی ئه م گهل و هۆزه
تیگه یشتووین به سوژی زانستی
پیگه یشتووین به شوژی سه ره سستی
شه رته هه رچی كه دایکمان ویستی

دهسته بهر بين و تيا نه که ين سستی
تا به خوتندن نه گه ينه سه ربه سستی
نه وجوانانی کوردی پر جه وه هر
دهوری دهوران بووه به دهوری هونه ر
نه وروپا رتی فنوونی گرتنه بهر
نيسوه کارى بگرن بيه نه سه ر
حه يفه ناوتان نه نين وه ته نيه روه ر

گورانی

وا بوو به شه ر و هه لالا
جيهان خرؤشا
لا وانمان له جي هه لسان
خوتنبيان جؤشا
ناه بو باسى وه تهن
دوانزه سواره ی مه ربوان
زرتبيان پؤشا
وا پروبيان کرده مه ميدان
قه لغان له دؤشا
ناه بو ده فعی دوژمن
نيمه نه بي پيشره و بين
بو فیداکاری
به قاسپه قاسپ وهک که و بين
که وی به هاری
ناه بو به رزی ميللته
پيشکه وين و نه ترسين
وهک باوک و باپير
له مال و گيان نه پرسين
خودامان ده ستگير

ناه بگه ينه سه عاده ت
دهست بده ينه ده سستی يهک
بو هه موو کارى
يهک دل و يهک زبان بين
له هه موو شارى
ناه پيى نه بين به پياو
روحمان بکه ين به په رژين
بو خاکی پاکمان
له دلی ميلله تدا بژين
به ناوی چاکمان
ناه نجا دپينه ناو

۱۹۳۵

چهنده خوشه دوو بولبولی خوش ناواز
گاهی سه حه رى که ده بنه ده مساز
جؤشى ده خه نه گول و گولستان
شؤرى نه دهنه دلی جوانان

۱۹۳۳

نه گهر نه ته وی نه يهن به گرتنا
ناماده ی شه ر به له هه موو وه ختا
له شينه ييشدا چهک بنوينه
چاوی دوژمنی پی بترسپينه

گورانی سپورت

نه ی براده ران با بچينه یاری
نه وجوانانيمان لي بدا دیاری

له بهر دهستییا که نيزه
 بویه به ده عییه و فییزه
 نه سرین گولئی زستانه
 شه و چرای کوردستانه
 چاوی پیاله ی مهستانه
 چلوورهی گوئیسه وانه
 به و چاوه به ستوو یانه
 نه سرین واده ی هه لسانه
 نه سرین سالتان ته و او کرد
 سهیری دهشت و سارات کرد
 جلی سه وزیان له بهر کرد
 به حساب و توش پیت گرت
 شیعی خوتت له بهر کرد
 بیخوتنه ره و ورد ورد

گۆرانی جهژن و بههار

جهژن و بههار گول و گولزار
 زور به نه شه دار
 بولبول له سهه چل ده خوتینی
 دنیا زینده گی نه نوینی
 جهژنمان ههه بمینی
 به هیوای جهژنه وه، دل کرایه وه
 به دهن و گیان له نوئی تاو درایه وه
 دیاره خوشی جهژنمان زورترین
 چاکتره، دل دهیوئی خوشترین
 جهژن نه کهین، جهژن نه کهین
 جهژن نه کهین جهژنی وه تهن
 جهژن و بههار گول و گولزار
 زور به نه شه دار

ئیمه ههولئی نه وه مانه به هه موو
 بهک که وین سهه رکه وین
 شهاد بین زوو به زوو
 جهژنی راستی نه وه یه پیکه وه بین
 له ولاتا به سهه ر ئازادی بژین
 جهژنه کهین جهژنه کهین
 جهژنه کهین جهژنی وه تهن

دل گه شایه وه

دل گه شایه وه به به هه شتی گول
 گه شتی ناو گولان بوو به سه فای دل
 بوئی گول رۆحی تازه کرده وه
 دلخوشی، تالی له بییر برده وه
 با بچینه ناو گول به گۆرانیه وه
 به زه مره مه وه و شادمانیه وه
 خوییه چهن خوشه جیهان
 له ناو گولانا ژیان
 خوزگه گول تا سهه نه ما
 یا دیسان نوئی نه بو وه
 خوش نه و او ئازاده سهه
 بی خه فته بیبهینه سهه

گله یی له کهس ناکه م

گله یی له کهس ناکه م
 بو به خستی خوم نه گریم
 دلی خوم بو تو هانی
 زالم قه درت نه زانی
 دائم دلیم نه شکینی
 رۆژیک نه بی نامبینی

چاوكـال له توۆ توۆراوم
 دلّم تهنـگه و گـريـاوم
 بهـئاهـم گـرفـتـار بـي
 لاي عهـشقم شهـرمهـزار بـي
 هيندهـت لي پـارامـهـوه
 رووت نهـكـرد بهـلامـهـوه
 شهـرت بـي رۆژتـيكم مـابـي
 نهـيهـلم دلّمـت لـابـي
 دتي دهـگهـرئيت له شوپـنم
 ئەو سايه من ناتـبينم

بهـندي شهـمال

شهـويك له پلام كهـوته خـيال
 كهـوته يادـم ئەو زولـف و خـال
 هاوارم برده بهـر شهـمال
 شهـمال بۆم بـكه ئەم فرمانه
 شهـمال ئەمشهـو بـي قهـرارم
 موپتهـلای چاوی بهـخوماـرم
 وهـره بـچـۆـره لای يارم
 هاوار حالـم پهـرئيشـانـه
 شهـمال دامـاو و زهـليلـم
 هانـام بهـتۆبه دهـخـيـلم
 وهـره بـبـهـه بهـدهـليلـم
 بۆم بـچـۆـره خـزمهـت جـانـانـه
 شهـمال تۆبـي و شاهـي مهـردان
 توۆ و سهـر راستـي وهـفای كوردان
 تهـي كه شاخ و كـپـو و هـهـردان
 فرـيام كـهـوه بهـم زوانه
 شهـمال وتـي، بهـچاوانـم
 دريغ ناكـهـم تا دهـتوانـم

بۆت دهـچم بهـدل و گـيـانـم
 ئەم خـزمهـتهـم لا ئاسـانـه
 نامـهـم نووسـي بهـخوئـيني دل
 بۆ ياري روومـهـت پهـرپهـي گول
 خوئـنـدم وهـك بولبول لهـسهـر چـل
 بهـنهـغمهـي شوۆري مهـستانه
 شهـمال نامـهـي پـيچـايهـوه
 تهـكـيـكم دا بهـلايهـوه
 زامـي جـهـرگـم كوولايهـوه
 دلـي سووتا بهـم گـريـانـه
 بهـ پـارانهـوه و دهـخـيـلي
 كهـوته رۆين بهـ تهـعـجـيـلي
 وهـري گـرت نامـهـي زهـليلـي
 فـيـري سهـفهـري شهـوانه
 شهـمال بهـرابهـري لهـيـلا
 شنهـشن له نـيـوه شهـوا
 گهـيشـتبـوه خـزمهـت لهـيـلا
 لهـيل نووستـبوو ئەو وهـختـانـه
 كهـنـيز و خـادم بوون لهـوي
 ئەوان ئـيشـكـچـي بوون شهـوي
 پرسـيبـوو يان توۆ چـيـت ئەوي
 چۆن گهـيشـتـيته ئەم مهـكانه
 وتـبووي من هـاتـووم لهـ كۆبه
 نامـهـي مهـجنوونـيـكم پـيـيه
 بۆ ياريـكي سهـمهـن بۆبه
 ناوي شهـهـنشـاي خووبـانـه
 وتـبوويان لهـيل نووستـوووه
 زولـفي پهـرئيشـان كـردووه
 مار دهـوري گهـنجـي گـرتـوه

رېښه کس نادا لهو زولفانه
 کاتیک له یل لهخه وهستا بوو
 لهو ورته ورته ترسبوو
 له کهنیزه کی پرسبوو
 کیسه لهم دور و دوکانه
 وتیان قوریان شه ماله هات
 به نام هوه هاتوته لات
 عه زه ی مه جنونی دور ولات
 هر جانفیداکه ی خوتانه
 نامه کی له شه مال وهرگرت
 داوای قه لهم و دویتی کرد
 جوابی نووسییه وه دهستورد
 بهو دهسته و بهو په نجه جوانه
 نووسیبووی یاری وه فادار
 وهک بولبولیکی ناله کار
 عه شقی خوت کردبوو نیزهار
 خوش بوو هم ناهو فوغانه
 راوهسته تاکو بههار دئ
 ناله ی بولبول له گولزار دئ
 واده ی دیدهنی دلدار دئ
 وهره بونکه هم سپوانه
 شه مال تایهک لهم زولفانه
 که زنجیره بو دتوانه
 نه یدهم به تو به نیشانه
 بو ی بهره شفای زامانه
 شه ویک لهوی نیشتبوه بال
 به هیزی عه تری زولف و خال
 به تیری نیگای چاوی کال
 که وتبووه هم ناسمانه

مژده بی شه مال هاتوه
 به نامه و به خه لاتوه
 زامی دل چاک نه کاتوه
 هه ی هه ی لهم ناگر بارانه
 شهرت بی تا من زیندوم شه مال
 نه مه م دهرنه چیت له خه یال
 تو منت هینایه وه حال
 وه فا هه ر وه فای کوردانه

درباره ی هم بنده ماموستا محمده رسول هوار له لاپهړه ۳۴۸ ی دیوانی پیره میتردی نه مردا
 دهنوسیت «له زه مانی کوندا، بگره تا دوروبه ری زه مانی منالی نیمه ش باو بوو که گوران بیتره
 دهنگخوشه کان تا قم تا قم به ناو کولانه کاندایه شه و گورانیان نهوت و نه گه ران، له ناو ناهه نگ و
 کور و سهیراندا به زمیان نه گپرا و نه یانکرد به به زم و هه را. پیره میتردیش به یادی گهنجی خویه وه
 لهو گه رکه ی خویان که گه رکی پوره به گی بووه، یاخود له کاتی کاروان و پریواریدا یاخود له ناو
 رهنز و باخه کانی شارباز پیردا له کاتی تری رنیندا له (دهمی مشتانا) که خه ریکی دوشاو کردن و
 خولا و کردنی میوژ بوون، گوپی له گورانی خوشی گوران بیتره کان بووه. به یادی نهو رژانه وه هم
 به نده ی (شه ماله) ی وتووه که بی گومان نه بی له کاتی خویدا به تقامیکی تایه تی و تراپی.»

۱۹۳۷

ره شیدی ره شید دیاریت دیاره
 ژور باپیری خوت کهوی لهم شاره

۱۹۳۶

ماده ی تووتن بوو به دیده لیلاو
 له جاری جاران توندتر هاته ناو

به نندیکی میرووی

له باره ی هم بنده میرووییه وه ماموستا هوار له لاپهړه ۳۴۳ ی کتیبه که یدا دهنوسیت:
 «پیره میترد له دهستخه تیکدا هم سرووده ی خواره وه ی نووسیوه، بهر لهو سرووده هم چند دپره شی

نوسىپوھ:

ئەلپىن لە سالى ۱۸۷۸ دا (موشىر عوسمان پادشا)ى تورك بەلەشكر و سوياپهكى زۆرهوه چووه بۆ سەر بەدرخان پاشاى مىرى جزير و بۆتان. لەشكرى توركهكان لە مەلئەندى بەدرخان پاشادا خىوت و بارهگاي خويان هەلدابوو و خويان نامادە كرديوو كه سبهىنى كاتى شەبەبخوون بەدن بەسەر لەشكرى بەدرخانيدا. يەكئىك لە پىياوماقوول و زەبرەدەستەكانى بەدرخان پاشا كه ناوى (حەسەن هەوير) بوو شەو بەدزويەوه جلى عەسكەرى توركى لەبەر كرديوو و بەناو لەشكر و بارهگاي عوسمانلىيەكاندا تى ئەپەپت. كاتئىك كه موشىر عوسمان لە خەوا ئەبى حەسەن هەوير ئەچىتە ناو خىوتەتەكەبەوه و بەبى دەنگى و لەسەرخۆ جله سورمەبىيەكانى پاشا لەگەل هەموو نىشان و مەدالىياكانى هەلئەگرئ و ئەپىچىتەوه و خەنجەرە خۆراسانىيەكەى لەسەر مېزەكەى دائەنى و نامەيەك بۆ مشىر عوسمان ئەنوسىت كه برىتى بوو لەم چەند دىپرى خوارەوه: «من حەسەن هەويرم، هاتمە سەرت بۆ كوشتنت بەلام لەبەر ئەوهى كه لە خەوا بووى وازم لە كوشتنت هېنا، چونكه پىياو ئەگەر دوژمنى خۆى لەخەوا بكوژئ زۆر نامەردە». بەم جۆره حەسەن هەوير لە خەيمە و بارهگاي موشىر عوسمان ئەچىتە دەرهوه و سوارى ئەسپەكەى ئەبى و دىتەوه لاي بەدرخان پاشا. جله سورمەبىيە و كەلوپەل و مەدالىياكانى موشىر عوسمانى پىشكەش كرديوو بەبەدرخان پاشا. بۆرۆژى دواى لەشكرى بەدرخانىيەكان ئەدەن بەسەر لەشكرى عوسمانلىيەكانا و تارومارىان ئەكەن. لە زەمانى كۆنا، كه كوردهوارى بچوونايە بۆ شەپ هەر تاقمە جۆره گۆرانىيەكى تايبەتى خۆى ئەوت. لە كاتى ئەو شەپەشدا لەشكرى بەدرخانىيەكان چەند تاقمىك بوون. هەر تاقمەى بەناوى سەركردهبەكەوه جۆره گۆرانى و سروودىكى و تووه، كه چەند دىپرىكى هى تاقمى حەسەن هەوير بووه و ئەوانى ترى هەر چەند دىپرىكى هى تاقمىكى تر بووه.

دەستەى خەلەف:

من خەلەفم، نەوهى كورد
كاتئىك هاتم دەستوىرد
ئەبىنى لەشكرم لەناو برد
عوسمان پاشا لە ترسا مرد
فەرمانى مىرى بۆتانه

دەستەى مىرى شىرخ:

جزبرى خۆش جزبرى
لى دى دەنگى نەفىرى

زابت بەستى بەزنجىرى
بگرىن شازبان بەئەسىرى
فەرمانى مىرى بۆتانه

دەستەى ئاغاي دىرگول:

ئەو شەپ لە مىلى خانە
خان ئەمىرى داپە كوردانە
هېز بەرنە ژ سەر تۆبخانە
بەخوتىن سوورىي ئەم مەيدانە
فەرمانى مىرى بۆتانه
دىر گولە خۆش دىر گولە
بەدرخان بەگ سوور گولە
لە عوسمان پاشا بەكولە
جىي عوسمان پاشا ژىر گلە
فەرمانى مىرى بۆتانه

دەستەى حەسەن هەوير:

بژى حەسەن هەويرى
پەلاماردان وەك شىرى
عەسكەر لە چىان هەلدىرى
ئوردوو شكا سەرەوژىرى
فەرمانى مىرى بۆتانه

بۆ شىخ قادرى گۆپتەپەبى

۱۹۳۵

ئەمىرۆ تارىكە بلىن ماتەمە
قوبەى نىلگون پىر تەم و خەمە
شىخ عبدالقادر كه يەكە پىاو بوو
بە هەموو رەنگى پىاوى تەواو بوو
بۆرۆژى نەبەرد گوللە نەبىر بوو
گەبىووه حەفتا هېشتاكو كور بوو

به په نجه به کی نه جهل تیک شکا
بی دست وهک مندال له ناو بی شکا
جه خاری مه رگی رۆله ی نه واندی
قرجه ی ناگری جه رگی سووتاندی
هیچ کار ی ناکا، خه م و روو گرژی
له م دنیا به دا کئی تا سه ره نه ژی

بۆ عزهت نه فهندی

۱۹۳۵

چه ند به چاوشا رکئی به ردهل به ردی دی
پیاو نه مرئی ئاخری هیوای دیته دی
هاته وه نه ختی به سه سیته وه
زۆر به خزمه ته به خیریته وه

پیرۆزبایی فرزهندی تازه ی مه لیک

۱۹۳۵

چا وروونی بو تو ئه ی شاهی غازی
به پی پی پیروزی نه وهت بنازی
جیی باوکت به تو ئه دره وشیتته وه
«انشالله» جیی تویش پر ده بیته وه

۱۹۳۷

«له نهسته مولدا نووری باقییه
حه یف که لای ئیمه جیگای خالییه»

۱۹۳۶

که بهخت و تالع هاتنه ئیمداد
به نه سپی ونی ده بی به داماد
دهوری دامادی له بره ودا به
نه سپی ونه کان کاربان ره وایه
له قه ده دیمه وه، باوه نه مه مانه
نان نه و نانه یه نه مرۆ له خوانه

بۆ شیخ عومه ری خانه قا

۱۹۳۶

واوه یلا که وه ته وه ناو کورد
که شیخ عومه ره وه فاتی کرد
(ضیاع) ی دین و دنیا یه
که ساسی عیلم و ته قوا یه
خانه قای مه ولانای چۆل کرد
ته شریفی بو لای مه ولای برد

به بۆنه ی ده رچوونه وه ی رۆژنامه ی ژین

دلخۆشی خۆم و پیرۆزانه ی ژین^(۱)
خوا هه زکا ئیتر به م جو ره نه ژین
بریی گونا هت که وت، که وتی به ژیان
دل له سفت و سویت بوو بوو به بریان
جگه ره له ت له ت و چاو پر له گریان
هه ور دایپۆشی بوو، نه ستیره ی به بیان
له خوا به زیاد بی، که رزگارت بوو
نه خۆشی نا کاو که دوو چارت بوو
سه ره له نووی به زدان تو ی ژیانده وه
ته بی بی چاکی بو ت گه یانده وه
ها وپی ژیانیش زۆر شکایه وه
به لام گۆی هونه ره هه ر برا یه وه
گه ر بی بی مه ردم هه وسه له و نارام
ته نگانه ی نابیی هه ره نه گا به کام
جیا وازی نییه ژیان له گه ل ژین
وان الله مع الصابرين

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره میتیدی م. ه دا بلاو نه کرا وه ته وه.

ناویرین بلاین، پهندی پیتشینان (۱)
 له ترسا ئه لاین، چیرۆکه ی ژنان
 خاتوو زه مه ره ریر شینی چله ی کرد
 ئه ویش له پاش ئه و، زوو ته شریفی برد
 ئنجا که وتینه، بورجی پیریتژن
 مه کری پیریتژن پتوی کرده کون
 به فر و هه له کۆک، به بای نه پینی
 له لای چه رخی پیر که وتنه خوازینتی
 که چی به فره که زوو توایه وه
 شایی ئه و جووته ش هه ر وا مایه وه
 هه ر چه ند له تاسه ی دووری نه ورۆزا
 به گری بی گری دل هه لپروووا
 به لام قه یناکا، خو هه ر بارانه
 نیسان سه ی رانی گردی یارانه
 (بواسان داویریل) ئه و هاته وه
 خومی جووله که شیش شیوا وه ته وه
 هه ردوو کیان ئیستا بره بیان که مه
 وه ک نه ورۆزیکه، که وتبیتته شه مه
 پیتش نیسان هینده، درۆ کراوه
 هه مانه تری وای تیا نه ماوه
 سی شه ش دوو لاقی قورسی شکاوه
 شه شه که ی تری، بو خو شی ماوه
 کنگری دهشت و شاخ پیگه ییوه
 دنیا بو ئیمه ماستی مه ییوه
 دۆ هات بره وی ماستا و نه ماوه
 ته شی رستنیش، وه ک ریبسی خاوه
 (بسم الله) مان کرد، به دلئیکی ساف
 جنۆکه هه موو، روویان کرده قاف

هیشتا نه مردووم ئه یاننامه گۆر
 پیم ئه لاین، مردووی، به شی زیندوو خۆر
 تینه گه ی شتم، به کی یان زانیم
 ره نگه وا بزنان، که کۆله نانیم

(۱) ئه م شیعره له دیوانی پیره میتدی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

دهستکردی کچان (۱)

- بو مه عه زی کچان -

دهستکردی جوانی، کور و کچانمان
 کارخانه ی چینه، بو نیشتمانمان
 گولزاری به هار، په ست بوو له تاوان
 سه ری خو ی هه لگرت رووی کرده کیتوان
 گولتی به هاری که م عومره ئه پروا
 (مه عه زه) ته ره قی قهومی وا له دوا
 شیعره که ی (هۆگۆ) بو کۆریه ی نووستوو
 به دهستکردیکی، کچان که وته روو
 به زه هره و زوهرا و که و که به ی په روین
 ئه ستیره ی ئاسمان هاتنه سه ر زه مین
 به سنعه تی به رز مه کته بی گۆیژه
 گولزاری گۆیژه ی، خسته ژیر په یژه
 نمونه یه بو ته ربیسه ی فرزنه ند
 وه ته ن به مانه ئه بی سه ر بلنند

(۱) ئه م شیعره له دیوانی پیره میتدی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

باوک و فرزندى

۱۹۴۷

دار و فهلاقه‌ى باوکم لا خووشه
 بهلام غه‌ره‌زکار، بۆچ لیم به‌جووشه؟
 بۆ سهردارى خه‌لک من نه‌چمه سهر دار
 کورسى، يه‌ت، بۆ من، سهره‌ک بۆ سهرکار
 باوک نه‌ولادى، بى عارى ده‌بى
 بى‌زاري نابى، نازارى ده‌بى
 نه‌ولاد زیننه‌تى، ژینى باوک‌ه
 بۆ پى ته‌نگانه وه‌ک چراوگه
 به‌فیتنه‌ى به‌دکار لیک نابنه‌وه
 با ده‌رىشى کما، ئاشت نه‌بنه‌وه

بۆ عه‌لى که‌مال نه‌وره‌حمان

۱۹۴۷

عه‌لى که‌مال نه‌وره‌حمان
 نه‌تسپى‌رىن به‌قورئان
 يارى فه‌قىير و هه‌ژار
 تو بۆمان که‌وتوویته کار
 ده‌سکه گولتى کوردانى
 بۆیه بۆنخووش و جوانى
 بۆچى نه‌بووى به‌مه‌بعووس
 که‌وا ئیمه‌ت کرد مه‌ئيووس

به‌کرى گيراو

۱۹۴۷

سى مه‌بعووس جارتيک حه‌سه‌ب حاليان بوو
 له‌سهر خيتابه‌ت ده‌مه‌قاليان بوو

(ده‌م هه‌راش) وتى بۆچ وه‌ک من جارتي
 نايه‌يته ته‌له‌ب بۆ ئيش و کارتي
 بى ده‌م و پليش به‌جوابيکى خووش
 وتى نابينى که‌هاتيته جووش
 ده‌مى هه‌ردوو کمان تيکرا له‌ کاردان
 من به‌باويشک و تو به‌چه‌نه‌دان
 هى ئيمه‌يش فه‌رمووى وه‌کو تو پيا
 خووم ده‌نگ نه‌کردم (نما) م نه‌پيا
 يارىگه په‌ناى بى ده‌نگى ناوه
 هه‌رچى نه‌بينى، به‌کرى گيراوه

شاعيرى پينه‌چى

«ئهم خاکه چه‌ند به‌فه‌يزه، پينه‌چيشمان شاعيره
 حه‌ل و نه‌زم به‌م په‌نگه له‌ ولاتاندا نادره»

۱۹۴۸

ده‌نگى دى له‌ لاي فه‌له‌ستينه‌وه
 به‌سۆز و ناله و رۆرۆ و شينه‌وه
 بانگ نه‌کا هاوار موسولمانينه
 فريامان که‌ون جي‌هه‌ادى دينه
 جووله‌که ژنيان راکيشاين به‌ديل
 ئيسلام گيرۆده داماو و زه‌ليل

۱۹۳۷

هه‌ندى له‌ دۆستان کارتيا ناردوه
 جه‌ژنيان بۆ من هه‌له‌ژاردوه
 سوياسيان نه‌که‌م، خوومن بى جه‌ژنم
 کالاي کاسه‌ى ره‌ش برا به‌به‌رگم

بۆ شیخ نووری شیخ سالح و جهنابی کوپی

۱۹۳۴

بۆ شیخ جهناب

ئافه‌رین زاده‌ی نووری و دل نوورانی جهناب
تا بلتی هه‌ر ده‌گری، تیپه‌ره چاکتر به‌لباب
کچ حسابی فه‌له‌که باوکتی کرده فه‌ردی
فه‌ردی نوورییه بلتین فه‌رده جهنابی نووری

بۆ شیخ نووری

شوگری خوا نه‌که‌م، که له نووری کوژاوه‌وه
پرشنگی جوانی شیعر و نه‌ده‌ب که‌وته ناوه‌وه
نووری به‌نووری ئیوه‌وه، زولمه‌ت، لانه‌چی
یاره‌ب نه‌م ضیابه، قه‌ت به‌چاوه‌وه

بۆ شیخ نووری

۱۹۳۸

خوا نه‌و خوایه‌یه، که له نووری کوژاوه‌وه
پشکۆی به‌سوژی شیعر و نه‌ده‌ب که‌وته ناوه‌وه
نووری به‌نووری ئیوه‌وه تاریکی لاده‌چی
نه‌ووژی ئیوه تازیه‌ی دینه‌یه ته‌ ناوه‌وه

دوایی هیئله‌ر

۱۹۴۲

بۆ قوماندانی سوپای فیرقه‌ی هه‌شت
(براوه)، دنیات گه‌یرا به‌هه‌شت
نازی فاشست به‌پشته‌پی، پی
ته‌راند و ره‌تاند، به‌نازگ(۱) هه‌رمی

نه‌و نازگ هه‌رمی، هه‌رمی و هه‌رازه
بۆ به‌رداشی سه‌خت چه‌کوشی به‌یرازه
خوتوو میله‌تت هه‌ر سه‌ر نه‌فراز بن
مه‌یه‌له‌ وه‌حشی و خوتینخۆر ده‌ریاز بن
هیئتله‌ر دوایی هه‌ر ره‌نجه‌ره‌یه

(۱) به‌نازگ هه‌رمی: واتا به‌ شق

۱۹۳۴

پشتمان جه‌ژن بوو، به‌ریشمان جه‌ژنه
وا بوو به‌ سی جه‌ژن نه‌مسال به‌م جه‌ژنه
(یسر) پاش (عسر)ه(۱)، جه‌ژنی دوای شینه
موشته‌ری له‌گه‌ل زوهره قه‌رینه

(۱) «إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا»

بۆ وه‌صی عیراق(۱)

۱۹۴۵

جه‌ژنی قوربانه و به‌ره جه‌ژنانه
ق‌دومی وه‌صی بوو به‌جه‌ژنانه
که (به‌نوه‌اشم) بۆ عیراق هاتن
کورد پشیمان که‌وتن بۆ به‌خه‌ره‌هاتن
نه‌مجاری دواییش، بۆ مه‌لیک فه‌سه‌ل
دیسان کورد رۆحی خۆی کرده قه‌به‌ل
به‌سه‌لاه‌ته‌ی دینه‌وه ئیهره
بۆ فیداکاری سه‌بیدان فیهره
نه‌خلاقمان وه‌کو جیگامان به‌رزه
په‌یمان وه‌ک ئیمان له لامان فه‌رزه

پیش‌ه‌ی مه‌ردیمان به‌جی و به‌جییه
خوا خستوبنییه سه‌ر ئەم خولق و ږتییه

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره‌میردی م. ه‌دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

خپوه‌تی دنیا (۱)

۱۹۴۴

سه‌نگ و ته‌نافی خپوه‌تی دنیا
هه‌لکیشرا و خپوه‌ت به‌جاری ږمیا
ئه‌ست‌ییره هه‌موو ږژانه زه‌وی
مانگ و ږۆژ تیکرا که‌وتنه نه‌وی
واوه‌یلا که‌وته ناو جیه‌هانه‌وه
به‌که‌ږه‌نای سوور، گیان له‌رزانه‌وه
هیچ که‌سه‌ی نه‌ما له زینده‌وه‌ران
ته‌نها ته‌نهای تاک ئیزدی به‌زدان
بانگی کرد ئه‌مږۆ، خاوه‌ن مولک کتییه
ده‌نگی هات و تی هه‌ر خوا له جییه
دووهم جار سووری لیدا ئیسرافیل
گیان چوونه‌وه ناو له‌ش به‌ده‌نگی زبل
ئنججا دیوانی بو‌خه‌لک دانرا
زۆردار و فی‌لباز بو‌دیوان برا
به‌رووی ره‌شه‌وه، هه‌موو ئه‌له‌رزین
له تاوا له‌ناو خاکا ئه‌گه‌وزین
بووبووه ژيله‌مو‌شه‌کری دزیه‌تی
مار و دوو‌پشک بوو چیتی شیرکه‌تی
ئه‌و خو‌ل و زیخه‌ی کرابووه گه‌نم
ئه‌درا له چاویان هه‌روه‌ک نووکه‌ ږم
خۆزگه ئه‌مه‌مان ته‌هاته پیتش چاو
پیتش ئه‌وه‌ی سه‌رمان بخه‌نه ناو جاو

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره‌میردی م. ه‌دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

سه‌یرکه‌ن، مه‌وله‌وی و ئەم نوکته‌ ورده
نابجی به‌ (مه‌عدووم) (۱) مه‌ردی نه‌م‌رده
دوای سه‌د سال‌ ږرسی (مه‌عدووم) له کو‌تییه
هه‌ر فه‌ردیک ئه‌لجی، ها، وا له‌و‌تییه

(۱) مه‌عدووم: نازناوی شیعی مه‌وله‌وییه.

توانجی میله‌ت (۱)

به‌چاوی جوان و خه‌ت و خاله‌وه
به‌تکه‌ تکه‌ی خو‌تینی ئاله‌وه
له جیاتی کفن به‌به‌رماله‌وه
فر‌تیان دایه قو‌لکی چاله‌وه
بجی ته‌لقین خو‌یان هاتنه ماله‌وه
کجی بوو ئه‌و لاره که‌هوا مرده‌بوو؟
له‌وه‌ته‌ن ناوی خو‌ی ده‌رک‌رده‌بوو؟
له‌گه‌لما گه‌لجی رایبواردبوو
ئه‌م دوایبیه باریان وا قورس کردبوو
نه‌یتوانی بژی ئه‌و به‌و حاله‌وه
که‌لیمه‌ی سووکی هیند بجی بی‌ژرا
به‌توره‌که‌ی تورک خاکی بی‌ژرا
خو‌تینی شیرینی ږۆله‌ی ږی‌ژرا
پی‌ساری به‌کاری هه‌موو نی‌ژرا
قینی هه‌لنه‌سا، ئه‌مه‌نده ساله
وتی به‌هیچه، بو‌چ خه‌فه‌ت بخو‌م
خو‌هه‌رچو‌نئجی بجی من ئه‌ژیم بو‌خو‌م
چیم له‌وه‌ی خه‌لکی ئه‌هاو‌یژنه گو‌م
تازه داری وشک نا‌ژیته‌ته‌وه بو‌م
به‌شه زه‌وی من به‌کش‌توکاله!
نه‌ تو‌له‌ی ږۆله، نه‌ ئه‌تکی چه‌پوک
نه‌ که‌چ کولا‌هی و داد‌راوی به‌رۆک

نه نویتلی شهق و نه بۆمبای فرۆک
ناپنیتته کار، پیاوی ترسنۆک
مه گهر به زبان بکه ویتته ناله
نه به خوا قه و می، گیانی نه خوش بی
سه ری ته زیب و سر و بی هوش بی
له راستی زۆردار حهلقه له گوش (۲) بی
ناوی نه مین، با فه رامۆش بی
(.....) (۳)

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره میتیدی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

(۲) گوش: گوئی. حهلقه له گوئی. نۆکه ر.

(۳) ئەم نبوه دپیره له رۆژنامه کهدا نه نوسرابوو. پروانه (ژین) ی ژماره ۱۶۵۰ سالی ۱۹۶۱.

بۆ زیوه ر (۱)

۱۹۴۱

زیوه ر ههر چهنده ئوستادی شیعری
حه زکه ی پیتبکهنه و ته و ئی بگری
شاعیری تازه تۆی خسته دواره
کۆنه شاعیران باویان نه ماوه
وهک (ضیا) پاشا، له خۆی بوو بایی
چووه ته جهنگی رۆمی به غدایی
وتوو به سه با که چوویتته به غداد
به سه لام رۆجی رۆمی بکه شاد
بلتی له ته و جی شیعرا ته تخوری
شاعیرتیکی رۆم له تۆ تپه پهری
لیره یش شاعری تازه ته خورن
بۆ کلاشیش بی کۆنه ناکرن
وا شاعیرتیکی بسارا بیایی
روباغیه که ی تۆی خسته خۆرای

وا شاعیرتیکی یولداشی ره فعت
جوابی دایته وه به قه در و حورمه ت

بۆ زیوه ر (۲)

۱۹۴۱

زیوه ر مه لئ زه مانه شتی ناره وا ته کا
ئه هلی هونه ره له چه وتی ته و به رد به با ته کا
شین هه لگه راوه سووره دزه ی شاعیران
سووره ی خه تا نه ماوه، که وا سوور خه تا ته کا

(۲.۱) ئەو دوو شیعری که پیره میتید بۆ زیوه ری نووسیوه له دیوانی پیره میتیدی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

سمایل به گئی بوو ره ئیسی ته ملاک
سۆفی مه شره ب بوو، پیاوتیکی دلپاک
وتیان قۆلچییه که ت به بی پرسی تۆ
غوسل ته کا له سه ر ئاوی به که ره جو
ئه و له ش پیسی خۆی تی ده پڑینی
مه ره زه که مان پیستی نامینی
هه زار فیلی وا، لی ره به نانی
مه گهر ههر شه یتان به مه بزانی

به ندی پیری (۱)

۱۹۴۰

خه م و ناھ دوو که لئ خه سستی بوایه
ئه بوو رووی ئاسمان رووناک نه مایه
ئه مه نده م وت، زیانم وه خسته بسوی
که یار عه کسی مه رامه و بۆیشی ته لوی

دهلتي بهختي نهوم من وا که نانووم
 له بهختي من وهکو بهختم، نهو نهنوئ
 بهوه زالتي بهسه نهفسا که زالتي
 نهگه ردهخه له کهس بگري منالتي
 لهناو بوتهی زهماندا بتکولتین
 نهگه رقولت نهدا، نهوسایه کالتي
 بهپیریش عهینی سیجره (عهین) ه دهرسم
 ههوالتي دل له چاومهستان نهپرسم
 ههموو عالهم له چاوی بهد نهترسن
 کهچی ههر من له چاوی جوان نهترسم
 بهرتیکهوت یار لهلام میوانه نهمشهوه
 له خهودایه شوکور وا موتهکهی خهوه
 ههلتی و قهت ههلمهیه هاواره نهی رۆژ
 نهگه بیت و برۆی روورهش بی نهی شهوه
 نهوی سهربهست نهژی و نازاده مهرده
 سهری خوئی دهر دهکا لهم دوودو دهرده
 بهقهرز ناویری گهر وهعهدهی حهشر بی
 ژنی ناوی، کچی شای بیته پهرده

(۱) نهم شیعرا نهی که پیره مپیرد ناوی ناوه (بهندی پیری) و له ته مه نی ۷۳ سالیدا نووسیونی له دیوانی پیره مپیری م. ه دا بلاو نهکراوه ته وه.

فه ریادی دووری

۱۹۳۳

بو رهشید نهجیب

«بهلام گولشه نم، چونکه په شپوه
 که لکی بولبولیم، نه ماوه پیتوه
 نهو ئاته شهکه دهی، زیتده وانی بووی
 دیم، رووخابوو، تویش، دلبریانی بووی»

ورده زیو

۱۹۴۰

شیعریکی کونی کوردیم چاوپیکهوت (۱)
 له مه عناکه بیدا، مه راقم ریکهوت
 مه عنای شیعره کهم لی بوو بهمه ته ل
 نه مزانی (قازان) پیتی نه لئین مه نجهل
 «قازان قه تار بهست قولنگان هه وایی
 حه یفه قیبله کهم شه و وه ته نهایی»
 ده فهرموو، قاز و قه تار و دراج
 نه مانهم بو بکه به قولنگ و پاچ
 قازان قولنگان پزلی بالداران
 پیکه وه نه ژین، وهک دهسته ی یاران
 یه عنی که نه وان، قه تار نه بهستن
 حه یفه تو، ته نه ها، به بی من، نووستن
 یاخو که مه نجهل، له ریز به قه تار
 ئاو گهرم نه کهن بو مردووی نازدار
 (قاز) که جه معت کرد، نه بی به قازان
 مه نجهل گه وره یش پیتی نه لئین قازان
 ئنجا (قولنگان) قولنگی بالدار
 نه که ونه هه واهه رۆن به قه تار
 (پاچ) یش، قولنگه، جه معی قولنگان
 بهرز نه بنه وه، وهختی پاچ لی دان
 یه عنی پاچ به دهست قه بره لکه نه وه
 له کاردا سهری بهرز نه که نه وه
 بهم شیعره مردن نه خه نه وه بییر
 های شیعری مه ته ل، های ته دبیری ژیر
 هه ندی مردنیان، ناوه به لاوه
 عومریان دیسان له نوئی نووسراوه
 تریاک نه کیشین، له مار ناترسین
 له ناوی مردن، بردن، نه ترسین

(۱) نهم شیعره له دیوانی پیره مپیری م. ه دا بلاو نهکراوه ته وه.

پەندى رۇزگار (۱)

۱۹۳۶

ماينىكى بۆرەم بوو، سواری ئەبووم
 رۇزى بەئىشىك بۇ دېيەك ئەچوم
 لە نىزىك ئاوى ژنىكى نازدار
 بانگى كورده من، وتى بۆرە سوار
 سى بەرۆ دارم، ئارامم نىيە
 لە تۆ دەپرسم، دەرمانى چىيە
 وتم لەم دەرە رسكارت دەبى
 ئەگەر بى و دلى من بىنيته جى
 وتى ناچارم دلت بىنمە جى
 بەلام ياخوا توش ئەمەت بىتە رى

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى پىرەمىردى م. ھ دا بلاو نەبۆتەو.

ھار و مار (۱)

ھار و مار دەمى باوہ شابان بوو
 ھەرچى ھار دەيگرت بۆ ئەوئ ئەچوو
 لەگەل پەنچكى نانيان بۆ ئەچوو
 تووتكى دەھاوئىشت رسكارى ئەبوو
 ئەمەندە ھار و ماريان چاك ئەكرد
 كەچى شاپياويان بەگورگى ھار مرد
 ھەكىم لە دەردى كەسى خۆى كۆلە
 بۆيە خزماني دەكەونە بۆلە

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى پىرەمىردى م. ھ دا بلاو نەبۆتەو.

بۇ رەشىد نەجيب (۱)

لە وەلامى شىعرى (شارى بەدبەخت) دا

۱۹۳۲

«دووركەوتەى ولات، فيداكارى ئىيل
 دل شكستەى دەرد، ئەم سەيل و ئەو سىيل
 لاواندەوہى، بەدەنگى وا خـوش
 دلى دلسۆزان، ئەھيىتتە جوش
 من نائومىيىدم بۆ (ژيان) ئەژيم
 بەسەر كاۋلەكەى، وەتەنا ئەگريم»

(۱) دەريارەى ژيان و بەرھەمى شىعر و ئەدەبى رەشىد نەجيب، پروانە گۆقارى بەيان ژمارە ۱۲۱ سالى ۱۹۸۶ نووسىنى، ئومىد ئاشنا.

بۇ مەرگى حاجى ئەحمەدى حاجى كەريم

تشرىنى يەكەمى ۱۹۳۴

دەك فەلەك كۆستت كەوئ وا كۆست لەسەر كۆستمان ئەخەى
 ھەفتەيە ناروا، كەوا دووبارە، شىنمان بەردەخەى
 داخى (قالە) (۱)، كەم بوو؟!، وا حاجى ئەحمەدیشى ھاتە سەر
 ديارە ھىچمان نايەلى، ئەمسال خراپت دا بەر
 جىي ئەمانە چۆلە، جىي باوہر نىيە پر بىتەوہ
 زامى كۆن و تازە تىكرا ھاتە سوئ، دەكولىتەوہ
 ئەستەموئ و ميسر و شام و مەككە و ئيران ھەموو
 ھەرچى بەھاتايە ئەم شارە، لەوئ مىوان ئەبوو
 خويىنى پىاوى وا ئەگەر گوم بى ئىتر چى ناكرى
 با و جوود پاش ئەو قىامەت ھەلسى كەلكى ناگرى

(۱) قالە: مەبەست لە (قالەى ئايشە خان)ە كە ماوہيەكى زۆركەم لە پيش كزچى (حاجى ئەحمەدى حاجى كەريم) دا جوانە مەرگ بوو. ھەرودھا ئەم شىعرە لە ديوانى پىرەمىردى م. ھ دا بلاو نەكراوہتەوہ.

هه‌لمه‌ت (١)

١٩٤٥

بۆ جه‌ژن و شایبیه، جلی سووریان ئه‌وئ منال
ئهم جه‌ژنه، خوینی کورده، فه‌له‌ک کردیه به‌رگی ئال
قه‌یناکا، ئه‌و له پێشه‌وه خوینی (عه‌لی) پ‌ژان
دیسان به‌خوینی ئی‌مه، پ‌ژوووه‌که‌ی شکان
دل‌ئۆپکی خوین، له‌ له‌شی، شیری شه‌رزه‌وه
وه‌ک ته‌رزه، دیتنه‌ خواره‌وه، له‌و شوینه به‌رزه‌وه
چهن به‌رزبیه، له‌ به‌نده‌نی به‌رزی نزاره‌وه
هه‌لمه‌ت به‌ری، به‌لاوکی کوردی و قه‌تاره‌وه

(١) پیره‌مێرد ئهم شیعری به‌مونا‌سه‌به‌تی شه‌ری دووه‌می (بارزان) ده‌و نووسیه‌وه. هه‌روه‌ها ئهم شیعره‌مان له
مام‌وستای شاعیر (محهمه‌د صالح دیلان) ده‌و ده‌ستکه‌وت و تا ئیستا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

به‌یتیک بۆ شیخ سه‌لامی شاعیر

سه‌لام گونا‌هت خوینده‌واربیه
لی‌ره خوینده‌وار، ده‌ردی کاربیه

دل‌سۆزی (١)

١٩٣٣

ده‌ ساڵ له‌مه‌وپێش له‌ بورجی بطحا
پ‌ژژه‌لات ضیای خۆی دایه، به‌غدا
من وتم یاران، ئاخ‌ر زه‌مان هات
که‌ ده‌بینین پ‌ژژ، له‌ مه‌غریب هه‌لات
وتیان، خیر، ئه‌مه، سێ جاره‌ وایه
عیراق به‌نه‌سلی، نه‌بی، ئا‌وایه
ته‌که‌روریکه، ته‌ئریخ ته‌ینووسێ
کاری بوو به‌ دوو، هه‌ر ده‌بێ به‌ سێ
له‌ پاش مرتضی نه‌سلی عه‌باسی
مه‌وجودو (بانی) عیراق ده‌ناسی

399

ئه‌مجاره‌یش هه‌ر ئه‌و فه‌یزه‌یه واهات
ده‌وری (مه‌هدی)یه، له‌ عیراقدا هات
پ‌ژژی، پ‌ژژی هات، پ‌ژژی پ‌ژژتا‌وا
بورجی به‌غدا‌ی گرت، کردی به‌ما‌وا
بێ ئه‌بو مسلم، ئه‌بو مسلم بوو
حکومه‌تیککی وای دامه‌زراند زوو
هونه‌ر ئه‌وه بوو، که‌ ئهم به‌غدا‌یه
جیی باوکی نه‌بوو پیتی بیته‌کایه
به‌جه‌وه‌هه‌ری خۆی، وای له‌ ئی‌مه کرد
ئهم خه‌له‌که هه‌موو، له‌به‌ری ئه‌م‌رد
به‌حیلیم و عه‌قل و دل‌سۆزی و ئیشفاق
نیفاقی عیراق، بوو به‌ ئیتیفاق
به‌عه‌زم و ته‌دبیر، کاریکی نواند
له‌ په‌نجه‌ی پ‌لنگ، سه‌ر ئازادی ساند
لام وایه تا پ‌ژژ ئه‌گه‌ریتته‌وه
مه‌دح و ماته‌می نایرتته‌وه
تازه عیراقی کۆن ژبایه‌وه
دریغا، خۆی، تیا، نه‌حه‌سایه‌وه
ناگا، کۆچی کرد، ئه‌ولادی حسه‌ین
تا ده‌مرین ئه‌بی، یادی خیری که‌ین
خۆی خۆری به‌هه‌شت، ها‌ونشینی بێ
پ‌رحی نیگه‌هبان، جیتشینی بێ
یه‌که ته‌ئریخه و هیوام پیتی‌ته‌ی
مه‌لیسک وه‌ک مه‌له‌ک به‌هه‌شت جیتی‌ته‌ی

(١) بۆ کۆچی دوا‌یی مه‌لیکی عیراق، ئهم شیعره له‌ دیوانی پیره‌مێردی م. ه دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

بۆ مه‌عه‌زی کچان

تا‌کو بروانی، به‌هه‌شتیکه به‌گول خه‌م‌لیوه
دایکی ئی‌مه وهره لیتی پرسه ئه‌مه‌ی که‌ی دیوه

400

بۇ پۈژنامەنى ژيان

ژيانان ھەندى، لە رى لايدابوو
لالوت بووين، لامان، باوى نەماپوو
ئەمجارە ھەموو، بۆ تىئەكۆشېن
كەم و لاسەنگى بۆ دائەپۆشېن

دېوانەنى ناشادا (۱)

دېوانەنى ناشادا، دېوانەنى ناشادا
جى نوشىنى خاس، مەجنوون و فەرھاد
ژىرکەوتووى دەستى، چەرخى ستەمكار
خىر نەدىو لە ژىن لە دلدار و يار
بەئاهو نالە و بەرۆ رۆ و گىريان
چەن شەم و شەمت بوو، تاوەكو بەيان
چەن رۆژى بەھار، چەن شەوى پايز
چاوەروانىت كورد، بۆ كۆچى ئازيز
پازى دللى تو، ھەلبەستى جوان جوان
گفتوگۆى خۆشى گەرميان و كوستان
بەلام داخەكەم، كۆمەلى نەزان
ئەخاتە ژىر پى، ئاواتى ئىنسان
ئىستاش لەژىر خاك لەو شوئىنە تەنگە
لەژىر ئەو بەردە سارده بى دەنگە
كىلى مەزارت وەكو بالاي شەم
لەژوورى سەرتە، بۆ كەم بوونى خەم
جواب و سوئال و پرس و تەلقىنت
بىر روباوەر و دل و يەقىنت
جومگەى ئىسقان و ئەو خۆلى سەرە
ھەمووى خەرىكى زىكرى دولبەرە
بەلام بەيادى شىت و شەيدايىت
بەكۆل نەدان و گيانى فېدايىت

بەپايەى بەرزى دنياى عاشقان
شىعەرى بەنرخى مەجلىسى كوردان
ھاتمە خزمەتت چوون تو سەردارى
بۆ دل سووتوان جىگاي ھاواری
منىش وەكو تو فېدايى و شەيدام
بۆ يارەكەى خۆم دل پر لە سەودام
يارى من جىايە (۲) بىر و بروايە
رى پىشاندەرى عەزم و توانايە
كۆن ئەرووخىنى، نوئى دروست ئەكا
خەم ئەروپىنى، زولم لائەبا

چەند سەرنجىك دەيارەى ئەم شىعەرە:

- ۱- ئەم شىعەرەمان لە بەرپىز (مەمەد سەئىد سەلىم جاف) وەرگرت و پىشترىش ھەر خۆى دوو جار بلاوى كوردتەو. جارى لە پاشكۆى (عېراق)ى ژمارە ۴۹ى سالى ۱۹۸۳د جار كىش لە گۆفارى بەيانى ژمارە ۸۳ى سالى ۱۹۸۲د. ھەردوو جار پىشەكى كورتى بۆ نووسىون.
- ۲- پىشەكەىكان جىاوازی ھەيە و مرۆف دەخاتە گومان و دوودلپەو سەبارەت بەم شىعەرە كە ھى پىرەمىرد بىت.
- ۳- گەلى وشە و واتا و گوزارەى تىايە كە ھى پىرەمىرد نىن.
- ۴- ئەگەر ئەم شىعەرە دەقەكەى ھەورامى بىت و پىرەمىرد گۆرېبىتى بۆ شىوئى سلىمانى ئەوا وەك لە كۆتابى شىعەرەكەو ديارە ئوسلوپى پىرەمىردى تىا ديارە و دەستكارى دەقەكەى كوردو. ئەگەرىش شىعەرەكە ھى پىرەمىرد خۆى بى ئەوا لە دواى خۆى دەستكارى كراو و ھەندى ئالوگۆرى زەقى تىادا ديارە.

(۱) ئەم شىعەرە لە دىوانى پىرەمىردى م. ھ دا بلاو نەكراو تەو. ھەر ھە سەبارەت بە ھەندى تىبىنى پروانە كۆتابى شىعەرەكە.

(۲) بەلاى مەنەو (جىا) يە نەك (چىا) چونكە پىرەمىرد ھەرگىز وشەى چىاى بەكار نەھىناو و ھەمىشە شاخى نووسىو.

بۇ كۆچى عبدالقادرى كورى سەيد ئەھمەدى خانەقا

۱۹۳۲

ئاھ عبدالقادىر چىت لى ھات، كۆى چووى (۱)
بەلى تو پىياوى، ئەم دەورە نەبووى

دنيا خراب بوو، تا هات نه گورپا
 ناسايش نه بوو، مه گهر له گورپا
 به لام به زهيت به باوكتا نه هات
 پشتت وا شكاند، وهخته بيته لات
 تو چاك بووى كه چي خراپت نواند
 خانه قاي دلي، چاكانت رووخاند
 بهرگي هم جه ژنه، شينه ماته مه
 هور هيشتا نه گري، هيشتاكو كه مه
 هم بانگ كردنه مژده ي عه فوه بو ي
 قادر عه بدى بانگ كرده وه لاي خو ي

(۱) هم شيعره له ديوانى پيرهميردى م. ه دا بلاونه كراوده توه. ههروه ها لهو كه شكوله ي نه جمه ددين مه لا. بو
 (حه مه صالح ناغاي قزلبجى) نووسيوه له لاپه ره ۲۲۱-۲۲۲ دا هم شيعره نووسراوده توه. به لام له هه ندى جيتگا
 دا جياوازيان هه به له دانانى وشه كاندا به لام مانا و مه به ست هه ر به كيكه. له دواى به يتي پيئنه مه وه دوو به يت
 هه به و دوا به يتيش كه من جياوازه. هم دوو به يته لاي نه جمه ددين مه لا و دوا به يتي شيعره كه ده نووسين:

تازه نه مامان وا له گولايه
 تازه نه مامان وا له گللايه
 فه لك هيج ناليم، پيشهت به ديبه
 خوايه هيج ناليم، خوت كورن نييه
 ته تريخي كوچه، نيوه شيعرى دواى
 قادر عه بدى خو ي بانگ كرده وه لاي
 (۱۳۵۱ كوچي)

شيعرى نوخشه ي تازه شاعير (۱)

۱۹۴.

شال و قاشاو بو يه خته ي رهش
 ديزه ي رهش له سه ر ناگرى گهش
 گيپه و كه شكه ك به روني لهش
 ده ستدار ته بيا و بي ده ست بي بهش
 ماندوو نه بيت پووره وه نه وش
 توش به نديك بللى ته واوه

بوو كه خازتي گورانى بيژ
 هه موو سه رى مانگي ك بي نويز
 هه لده په يت وه ك داراويژ
 گوشتي مي گيژ، دره وي ليژ
 له سه ر گردى تووره كه ريژ
 نازانين چي لي قه وم ماوه
 ده مت ژووره و لووتت كووره
 ملت گي زه ر مه مکت تووره
 چه ند دوست نه گرى له به ر بووره
 هم چاوه ت كه وه ك كلتووره
 بويه وا خه لكت لي دووره
 زور كهس ليت به به ند و باوه
 كورته بالاي گويلك چاوه
 ده م و زولفت هه ردووك خاوه
 كهس نه ما، هه ر منت ماوه
 پرويه كمان لي بكه به ملاوه
 واى له چي و واى له دوش ماوه
 چرا هه لكه، چي تيا ماوه؟!
 دنيا م پيو، قوربن و سووچ
 ره تاندمت به پير و پووچ
 چرنوك، نووورچ بو ماچ و مووچ
 ره تيكت برد، كه وتيته نووچ
 نوخه ي تو ي كه وتووي لنگه و قووچ
 جياي شاراوه ت دياره
 له پاش چه ندان بووى به يارم
 وه ك تيمگه يشتووى به كارم
 ياروكه ي خو زگه به پارم
 جوانيت مژيم ليت به كارم

سمینم سمۆرهی دارم
 نه مـــــاوه، هیلم بر اووه
 برژانگ کهر در، زولفت وهک داس
 له بیرته سهر جوگای قورتاس
 لیبی راکشایوی بی ئاوهل کراس
 ئەتوت ئاخ بۆ تلتی ریواس
 ماندووت کردم ههی خوا نه ناس
 خوژگه به پارت بی ماوه
 ئاوی چهقان گهرم و گورپه
 چیبکه م لهو خوین سارد و سرپه
 خوئی کورتته و درتیر دادپه
 زۆر به گیتچه له و ده مشرپه
 ئەمگه زئی وهک مـــــه شکه درپه
 ژه هری کـــــولله م بۆ داناوه

(۱) پیره میترد سی شیعری بۆ پلار و گالته پیتکردنی ئەو تازه شاعیرانهی سالانی چل داناوه. وا لیره دا دهیاننوسین. بهلام سه بارهت به بیرورا و سه رنجی ئیمه له م باره به وه پروانه پیره میترد و شیعری نوتی سه رده مه که ی.

شیعری نوخشی تازه شاعیر

خۆ ههلبهستی ئەم دهوره
 له جیبی خویندن و دهوره
 جنۆکه مان له دهوره
 بسم الله کهین به دهوره
 دهوریه پلاوی چهوره
 وهک کۆتر کهوته دهوره
 ئەچی بۆ پیاوی گهوره
 ئاسمانی ئیمه ههوره

یهکی بوو یهکی نه بوو
 لهو دووانه ئەوهی نه چوو
 که ریکی بی گویچکه بوو
 بۆ خوئی بۆ کیششه ئەچوو
 کهره له دهست خوئی ده رچوو
 ئیتر له ناوا گوم بوو
 که چی ئەوهی که نه بوو
 کهره کهی فرۆشتبوو
 کهری خستبووه هه راج
 فرۆشتی بی خهرج و باج
 تفه نگیکی بی گولله
 دیزه که یه کی دانووله
 گونیه شریکی بی ناو
 چه قـــــۆبه کی دهم شکاو
 هه مووی کیری چوو بۆ راو
 له سهر سه رچاوهی سه راو
 هه روا ئە پروانیسه ناو ئاو
 به سیحری مه لا خنکاو
 وهک ئاوینهی ئەسکه ندهر
 روانی له و دیو تاریدهر
 وا (چیر)گی نیشته و ته وه
 پروو به پرووی مله که وه
 فیشه کی نایه تفهنگ
 هاویشتی بی ناله و دهنگ
 نه یگه یشتی و چیرگی کوشت
 خوئی کهوت له سهر گازی پشت
 گونیه شری هه لـــــسووران
 چیرگی شل شل تی چه سپان
 بر دیه مـــــاله وه لیبی نا
 له ناو دیزه ی بی بنا

له كۆلانیکی که ما
گۆشتی رۆی ئاوی ما
هینده سووتر و چهور بوو
هه چچی خواردی زگی چوو (۱)
ئوهی که نه بخواردبوو
چهوری لیوی بهستبوو
ئوهی که نه یچه شتبوو
به پشیه وه مهیی بوو
سهگ هات ریشی لسته وه
سهگی گرت به دهسته وه
که کیشای بهزه ویا
سهه د توپ بلووری ریا
خاوهن سهگ و سمیل چهور
له یهک کهوتنه شه ره تهور
هه ره که بو خۆی ئه بره
ئوان به شیان نه ئه کرد
له ولاره قۆلچی ته موین
هات و تیی خوړین به قین
وتی ئه مه قاچاغه
له قاچاغ جهرگمان داغه
له دهست ئه وانیه وهرگرت
به یی قه ره به شیان کرد
بو به پرسین نه ماوه
که هه وا به شکردن باوه
ئهم هه رایه و گهردشه
هی ئه وه یه بی به شه

(۱) لای م. ه نووسراوه به پشیه وهی مهیی بوو.

پیرهوی شاعیریکی بی ناو

۱۹۳۹

بالا وهک که نووی بی گهره و ناسک
که لله وهک دههۆل مل وه کو داسک
تفهنگ له شان و به سواری لاسک
چهند خوشه باز و هه لمهت بی باسک
غه رقی عه رهق بی، که لله هه تا سک
بگری به قه تار، شادبه به رۆ رۆ
نه نکت نه مردووه، هه لپه ره ئه مرۆ
گیلاس و شفته، هه ی تووره و ترۆ
نه که ی بی به ش بی، ههسته زوو برۆ
به فیدای بالات بم ئه گریجه په رۆ
سووتووی نیرگه له گهتوگۆی قومری
چه پله به لاقی شهست و نۆی هیجری
سه ماوه ری زهره خه لووزی به فری
فه رته نه ی به هار، سوپ سوپه ی به حری
وریابه گیانه، نه که ی قهت بمری
گولاله ی هه تاو، سیبه ری چه تری
ئاوینه و شان و کیلی سه ره قه بری
کل و کلتوور و دهستار و تهوری
سینی به مه نه جله، سیپا به دهوری
چیشتی هه رسته و خۆرشتی چهوری
سه مای مریشک و قوو قووی که له شیر
به دهستی شکاو به دوو چاوی کوپر
بی با بنوشین دوو جام ئاوی سوپر
چووینه سه ره لووتکه ی شاخی شارباژێر
بو راوه ماسی بن بهرد و تاویر

بابه سه‌یری ئەم به‌رخه که چەند جوانه
 رۆڵه، ئەوه به‌رخه مه‌ری خۆمانه
 بابه، توخوا، با ئەم به‌رخه هی من بی
 وای لی ئەکەم، قۆچ لی نه‌دا، هیتمن بی
 رۆڵه تو ئەم به‌رخه‌ت بۆچی خۆش ئەوی
 وا دام به‌تۆ، به‌خۆبیکه، ئەیزانی؟! (۱)
 بیه‌شو، پاکێ راگره، هه‌تا ئەتوانی
 ئەم به‌رخه گەر به‌خۆ بکری و بیت به‌مه‌ر
 له‌ سێو و مێو چاکتر بۆمان دیته به‌ر
 شیرێ ئەبی ئەبخۆینه‌وه سبه‌ینان
 سه‌رتوێژی ماسته‌که‌ی ئەخۆین له‌گه‌ل نان
 که‌شک و سیرێژ و سوێره‌که و په‌نیری
 ئەبخۆیت و بۆ که‌س و کاری ئەنیری
 خوری ئەکه‌ین به‌جاجم و پۆه‌شمین
 به‌ به‌رمال و جه‌وال و شال و سه‌رزین
 به‌زاوژن، په‌ره ئەگرن، زۆر ئەبن
 رانیکی لی دیتسه به‌ر، نایه، له‌بن
 که‌میوان هات، سه‌ری ئەبرین گوشته‌که‌ی،
 نه‌، نه‌، تو خوا بابه، ئەوه قه‌ت نه‌که‌ی
 به‌سته‌زمانه، خانه‌زایه، شیر مژه
 وه‌ک ئیمه‌ ژینی خۆش ئەوی، مه‌یکوژه
 به‌رخه‌ی که‌ ئەوه‌نده، چاکه‌ی بی بۆمان
 سه‌ری نه‌برین، گونا‌ه نه‌که‌ین، بۆ خۆمان

(۱) ئەو نیوه دێره له چاپی م. ه‌دا دوو بره‌گه‌ی زیاد بوو، واته ده‌بوه سیانزه بره‌گه. له‌ نوسخه‌ی ئیمه‌دا وه‌ک سه‌راپای شیعره‌که هه‌ر یانزه بره‌گه بوو.

«زینهار له‌تکا (۱) مه‌چۆ بۆ تکا (۲)
 که‌ که‌وتیه تکا، ئابرووت تکا»

(۱) واته: گریانی به‌کۆل. که‌ مرۆف زۆر گریا به‌تکا ئەچن. م. ه‌.
 (۲) تکا: پارانه‌وه. م. ه‌.

په‌نا به‌خوا

«بۆ سه‌ید عه‌لی بسم الله»

که‌ چوویتسه پال ژن بسم الله بکه‌ی
 منالێ چاکێ لی دروست ئەکه‌ی
 ئەوی له‌ناوی بسم الله پاکا
 دیاره ئەو ده‌مه‌ش بسم الله ناکا
 که‌ وابه‌وه‌ی به‌بی بسم الله
 ئەبی پیتی بلایی (اعوذ بالله)
 ئەوه‌ی که‌ دره‌نگ بووبی به‌زاوا
 به‌م گرانیه‌یه، چۆن نه‌وه‌ی زاوه
 ته‌نها سووره‌تیک، بی بسم اللهیه
 دووی تریه‌کی دوو بسم اللهی تیایه
 شاره‌که‌ی ئیمه‌ سلیمانیه
 بسم اللهی ئیمه‌ که‌ قورئانییه
 بۆچی له‌ ترسا، بسم الله نه‌که‌ین
 بۆچی جنۆکه‌، له‌ناو ده‌رنه‌که‌ین
 ئیسته‌ جنۆکه‌، ناچنه‌ کیوی قاف
 ئەکه‌ونه غابات به‌لاف و گه‌زاف

ناوه پۆک

69	پیره میترد و ههولتیک له چه سپاندنی ئه ده بی بهراورد کاریدا
	چهند لایه پیه کی شارراوه له ژبانی پیره میترد
	به شی به کهم
73	نامه یه کی بلاونه کراوه
76	به شی دووهم
	به شی سیتیهم
79	خۆشه و بیستی پیره میترد و میهره بان خاتوون
	چهند زانیارییه کی نوێ له باره ی نه ورۆز و پیره میترده وه
82	به شی به کهم
82	نه ورۆز و پیره میترد له پیتش سالی (۱۹۰۰) دا و پیتش چوونی پیره میترد بۆ تورکیا
84	دووهم: پیره میترد له نیوان ناگری نه ورۆز و تاوانبارکردنی به لایه نگری ئینگلیزه کان
	به شی دووهم
	لینکدانه وه زانستییه کانی پیره میترد بۆ نه ورۆز
87	یه کهم: باوکی بالا و دایکی خواره وه
88	دووهم: ناگری نه ورۆز په یوه ندی به زه رده شته وه نییه
88	سیتیهم: لینکدانه وه ی ئه ستیره ناسی (فه له کی) و زانستی سه باره ت به نه ورۆز
89	چوارهم: به رانه بر وه ستانی شه و و رۆژ
89	دو اجار: وینه یه که له خه م و نازاره کانی ئه م مرۆقه
90	پیره میترد و رۆژنامه ی «کورد»
90	سه رده تایه کی میترووی
90	سه باره ت به رۆژنامه ی (کورد) و کۆمه له ی کورد
	چهند لایه نیتیکی شارراوه له ژبانی رۆژنامه گه ری پیره میتردی نه مر
97	به شی به کهم: پیره کورد ئه سته موڵ
107	به شی دووهم
110	پیره میترد و سی نووسینی میترووی
111	نووسینی به کهم: نه جمه ددین مه لا، ۱۹۳۷ زایینی
112	نووسینی دووهم: پیره میترد - حاجی توفیق به گ-عه لی باپیر ئاغا (۱۹۳۹)
113	نووسینی سیتیهم: پیره میترد- زتوهر
114	چهند سه رنجیتیک ده رباره ی ئه م نووسینه
117	له تره نی ریتی ئه سته موڵدا بیژراوه
119	دامه زرانندی کۆمه له ی زانستی

7	پیتشه کی
9	چهند وشه یه که له باره ی ئه م یاداشته ی (پیره میترد) وه
10	دنیا م چون دی؟
26	من و ته ره فداری ئافره ت
	ئه وانه ی ناسیم
29	۱- هه مدی به گی صاحبه قرا ن
30	۲- مه حموود پاشای جاف
32	۳- صالح زه کی به گ
33	۴- ئه مین زه کی به گ
35	۵- گۆرا ن - عه بدو لئا به گی سلیمان به گی کاتب فارسی
36	۶- شیخ ره زای تاله بانی
37	۷- زتوهر
38	۸- عه لئه ددین سه جادی
39	۹- سه یه د ئه حمه دی خانه قا
41	۱۰- توفیق وه بی
42	۱۱- به درخانیه کان
43	۱۲- ئه حه ی جا و
44	۱۳- مه وله وی
47	وه سیه تنامه ی پیره میترد
	ژبانی پیره میترد
48	یه کهم: ژبانی له خویندن و فه رمانی میریدا
50	ژبانی پیره میترد - دووهم
51	ژبانی ئه ده بی و رۆژنامه نووسی پیره میترد
61	به ره مه کانی پیره میترد
62	پیره میترد و چیرۆک
63	پیره میترد و زمان
	نیشانه تایبه تییه کانی شیعه ری پیره میترد
64	بابه ت و ناوه رۆکی شیعه رکان
64	پیره میترد و شیوه ی شیعه
65	کاره مه زنه کانی پیره میترد له پیتشه ستنی ئه ده ب و فۆکلۆری کوردیدا

159	نه ورۆز و مه ولود
160	وه فدی کوردستان
161	هاوین
162	هاوین
163	نه عره دیوانه
164	بۆ شه هیدانی ۲۴ ئایاری ۱۹۲۵
164	مامه خه مه
165	یاران نهوبه هار
167	جه ژنی مه ولود و نه ورۆز
168	کۆنه فرۆشی
169	فه له ک نایه ئی
170	شه ره گه له هه وادا
171	شيعری دووهم - بۆ ئیستگه ی یافا
173	جه ژنی قوربان
173	عه شرهت هاواره
174	فه ریادی پیره مێرد
174	له و ساوه
175	ئیمه که کوردین
176	تاکه بهیت
176	دایکی وه تهن
177	سه رگوروشته
179	سێ بهیت
180	بۆ مسته فاصائب
182	به ندی قه تار
182	بۆ بیست ساله ی ژین - به سته ی هه ی ژین
183	کزه ی ده روون
186	یادی نازدارانی جاف
189	تاکه بهیت
190	تافگه ی زه لم
192	بۆ کۆچی شیخ نووری شیروانی
192	تافگه ی زه لم

120	ختوکه ی شاعیریکه تیده گا خۆی
126	بۆ جه ژنی له دایک بوونی مه لیک غازی
126	شیوه نی شه هیدانی کوردی سه روو
131	هاتن شه هیده کان
132	تاکه بهیت
132	من و ئه ستیره کان
133	پێ هه لخران
134	پێ هه لخران
134	حسی کوردی لاوکی ساده ی ده وئ
135	کۆستی بوومه له زه ی پینجوبین
136	بۆ لافاوی سلیمانی
138	بورجی رۆژی کورد
140	ئه ستیره ی به ختم
141	یادیکه ی حه زین
142	ئاوات
143	ئهم خاکه پاکه
144	تاکه بهیتی
145	نالهی دلته نگی
146	قه له نده ر تۆراوه
147	له به ردی توانج
148	تاکه بهیت
149	قه ومی کورد
150	تاکه بهیت
150	بۆ ته ی سه روشت
152	نه ورۆز
153	نه شیده ی زانستی بۆ نه ورۆز
154	تاکه بهیت
154	به هار و نه ورۆز
155	نه ورۆزنامه ی نه سرین و په روین
156	نه ورۆز
158	نه ورۆزانه

223	سەراپای کچه جاف
226	هەي کانی شەکراو
227	کوردی پەتی
229	پیرەمیترد لەناو گولانا
231	دڵەم نەویوە
232	دانیشتیوین لەگەڵ یار
235	بەستەي کوردی
236	خەلکی هاواری
237	تەفرە
238	نالە
239	موعەمما
239	دڵ بەندی
240	زەمەهەریر
241	بەیادی (ملک الشعرا) پەمزی
242	خواییداو
244	شێخ لەتیف کلێشەي (ژین)ی ناردوو
244	بەیادی کۆن
245	کۆترە باریکە
246	بۆ «شێخ سەلام»ی شاعیر
246	وا گۆل بەسەرچوو
247	کەوتە کلێشەم
249	کای کۆن
250	پەروا
251	چوارین
251	هاپیر کەوت
252	مرواری
252	لاسیی گۆلەووە چنی
253	کاریکاتیر بەشعیر
254	وامزانی
254	ئیشی دیدەي تۆ
255	گیانە بەسیەتی

194	بۆ شایي بابا عەلی
194	کوردی پەوان
195	ئای ناومیتدی
199	ئای چیم بەسەرھات
200	چوارین
200	ئای لە دەست پیری
201	تافی جوانی
203	ناو قەدی چلەي زستان بچرا
203	لەگیان بیتزاری
205	گوارەکەي گۆتی یار
206	چەند سال
207	بەندی قەتار
207	خەیاڵی خالی
208	بەفسری بەھار
209	سێ تاکە بەیت
209	دیداری تۆ
210	گەلێ سزام دی
211	پۆژی تازە
212	نەویەھار
212	بەھاری کەنار شار
214	بەیادی کۆن
215	محەبەت وەک یار
215	دەردی گرانی
216	گەرما
217	کردهووی هیتلەر
218	های گەرماي هاوین
219	پایزی دلتەنگ
220	سێ تاکە بەیت
221	لافي جوانی
221	بۆ کوێخا خەلیلی بنگردی موان
222	شەوێ لە ئوتەي هەگبەلی

284	بۆ قافیە
284	ژیانی کورد
286	بۆ کەنتوی بارامی تیا تروچی
286	پۆکەر و جۆکەر
287	دەردی کۆمەلایەتی
289	زێر
290	وەمزان
291	لەخۆ بابی بوو
291	زستانی سەخت
292	بالۆرە
293	بەھاری
295	بێ کاری
297	ئاخ بۆ ئەم خاکە
297	دەردی گران
299	ورده زبو
300	قافیەش گران بوو
301	وێنە
302	خۆزگە
303	ناخۆشە لای
303	واتە ی پر مانا
304	فەلسەفە ی کورد
306	ئیمە
306	بەیتی تری
311	بەیتی ترخینە
314	ورده کاری مەولەوی
314	رەشەبا
315	چوارینە ی فەلسەفی
316	بۆ مەلیک غازی
316	مزگەوتی گەورە ی سلیمانی
318	نۆتۆ
319	کۆمەلای

257	شینى زین بۆ مەم
258	دوو تاکە بەیت
258	تۆ وام تێمەگە
259	تاکە بەیت
260	بەھاری روو زەرد
260	کاریکاتیر بەشیر
261	ستەمکاری
262	یاران کوێخایی
263	کاریکاتیر بەشیر
263	شۆرەبی
264	سۆزی پیرەمێرد
265	شیرێکی کاریکاتیری بەناوی (فائق توفیق) دەو
266	ئا دز کە دەبی
267	دل بە پەرۆشە
268	هەرا
268	بانگی بەیان
269	نەتەو
270	وشکە سۆفیەکان
271	سیابازی بووم
272	قافیە ی کوردی
274	پێکەنین
274	بای خەزان
276	بە عاشق کوژی
277	عەشقی عەسری
277	کەوتە ناو شێتان
278	بەھار هات
279	بۆ پێکەنین
280	کەو
280	ئەفسووس
281	کاروان
283	ژیانی کورد

350 بۆكۆچى جەمىل صدقى زەھاوى

351 بۆپەروين

351 ماتەم

352 بۆ حاجى عەلى ئاغا

353 گولستان، رەنگى زەردە

355 ماتەمى بەھار

355 بۆرۇخى مەولەوى

356 بۆسەيد ئەھمەدى خانەقا لە كەركوك

356 شىنى مستەفا مەزھەر

357 بۆكۆچى مەلا عەزىزى موفتى

357 ناسۆرىكى تازە بۆدلى كوردەوارى

358 مزگەوتى خورمال

359 چوارىن

359 بۆكۆچى مەلا ئەفەندى (ھەولپىر) (مەلا گچكە)

360 بۆكۆچى شىخ حسام الدىنى تەوتلە

361 بۆفەيسەلى كورى ئەھمەد ئەفەندى كە لە ھەولپىر كوژراوہ

361 بۆكچانى سلىمانى

364 بۆخزمەتگوزارىك

365 بۆعلاءالدىن سجادى

365 بۆخزمەتگوزارىك

366 دەمى بەيانىان

367 ئەى كچىنە

368 ئەى كچىنە

368 گۆرانىيەكى مەكتەبى كچان

369 سىبەر

370 تازە گولتى چىمەن

370 بەستەى كوردى

371 گۆرانى

372 گۆرانى سپورت

373 گۆرانى بەھار

374 گۆرانى نەسرین

322 ھەندى ئەلپىن

323 مېژووى ھاتنە دىنباى (ھۆشمەند)ى ھەسەن بەگى جاف

324 شىعەركانى پىرەمىرد بۆ ئەمىن زەكى بەگ

327 شىعەرى قانع ۱۹۳۹

329 بۆچلەى مستەفا پاشاى يامولكى

329 بۆ ئەمىن زەكى بەگ و صالح بەگى صاحبقران

330 بۆسانجەى كچى ئەمىن زەكى بەگ

330 كورتەبەكى ژبان و بەرھەمى ئەمىن زەكى بەگ

331 سى شىعەر بۆ شىخ محەمەدى خال

333 شىعەرى سىبەم بۆ شىخ محەمەدى خال

335 بۆكۆچى شىخ عەزىزى براى شىخ نورى شىخ صالحى شاعىر

336 دوو شىعەرى پىرەمىرد بۆ عەبدولواحد نورى

336 بۆچلەى عەبدولواحد نورى

337 ئاھى زار

337 بەدكار

339 دوو شىعەر بۆ كورپىكى ھەسەن فەھمى بەگى جاف

340 قەلەندەر

340 ئاى گىيانە جەرگم

341 بۆكۆچى سەيد نورى نەقىب

341 بۆكردنەوہى يانەى فەرمانبەرانى سلىمانى

342 ھەفصە بەھارە

343 بۆشەھىدان مستەفا خوشناو و محەمەد قودسى

344 بۆداخستنى گۆقارى گەلاوېژ

345 بۆگۆقارى گەلاوېژ

346 بۆگۆقارى گەلاوېژ

346 دوو شىعەرى پىرەمىرد بۆ مەھوى

346 بۆكوتابى جەنگى جىھانى

347 شىوہنى نەو نەمامىك

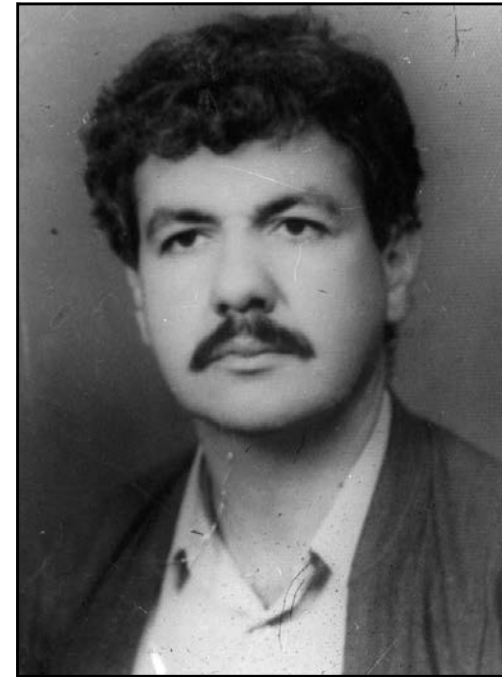
348 دلەكەم غەمگىنە

348 بۆ ئەھمەد بەگى توفىق بەگ

349 دوو شىعەر بۆكۆچى جەمىل صدقى زەھاوى

399	بەيتىك بۆ شىخ سەلامى شاعىر
399	دلىسۆزى
400	بۆ مەعرەزى كچان
401	بۆ رۆژنامەى ژيان
401	ديوانەى ناشاد
402	بۆ كۆچى عبدالقادى كورى سەيد ئەحمەدى خانەقا
403	شىعەرى نوخشەى تازە شاعىر
405	شىعەرى نوخشەى تازە شاعىر
408	پىرەوى شاعىرىكى بىن ناو
409	بەزەبى
410	پەنا بەخوا- «بۆ سەيد عەلى بىسم اللە»

375	گۆرانى جەژن و بەھار
376	دل گەشاىەو
376	گلەبى لەكەس ناكەم
377	بەندى شەمال
380	بەندىكى مېژووبى
382	بۆ شىخ قادى گۆپتەپەبى
383	بۆ عزەت ئەفەندى
383	پىرۆزىبى فرزندى تازەى مەلىك
384	بۆ شىخ عومەرى خانەقا
384	بەبۆنەى دەرچوونەوئەوى رۆژنامەى ژىن
385	ناوئىرىن بلىن
386	دەستكردى كچان
387	باوك و فرزندى
387	بۆ عەلى كەمال ئەورەحمان
387	بەكرى گىراو
388	شاعىرى پىنەچى
389	بۆ شىخ نوورى شىخ سالىح و جەنابى كورى
389	دوایى ھىتلەر
390	بۆ وەسى عىراق
391	خىوئەتى دنيا
392	توانجى مىللەت
393	بۆ زىوەر
394	بۆ زىوەر
394	بەندى پىرىبى
395	فەرىادى دوورى- بۆ رەشىد نەجىب
396	وردە زىو
397	پەندى رۆژگار
397	ھار و مار
398	بۆ رەشىد نەجىب
398	بۆ مەرگى حاجى ئەحمەدى حاجى كەرىم
399	ھەلمەت

ئومىد ئاشنا

* لە بنەماتە بەكى رۆشنبىر و ئايىنپەرورە لە سلیمانی سالی ۱۹۵۵ لە داىك بوو.

* سالی ۱۹۷۸-۱۹۷۹ پەیمانگای پىنگە ياندنى مامۆستایانی لە ههولتیر تهواو کردوو و لە ناوچه کانی قهره داغ و دوکان و دهره ندىخان و پاشان سلیمانی مامۆستا بوو.

* لە سالی ۱۹۷۸ وه ئەندامی بەکیتى نووسەرانی کورد بوو.

* لە سالی ۱۹۹۴ خانە نشین کراوه لەسهەر داواى خۆی. بۆ ئەوهی دهره تی تهواوی هه بی بۆ خزمهت کردن لە بواری ساغ کردنه وه و کۆکردنه وهی بهرهمی ئەدهی و رۆشنبیری نه ته وه که مان.

* پرۆژه بهكى ئەدهی به دهسته وه بوو به ناوی (پرۆژهی سه د کتیبی کوردی) که توانی نزیکه ی (۷۰) حه فتا کتیب و نامیلکه ی لی چاپ بکات به لام به ژماره ی که م به هۆی بی توانایی مادی.

* سامانیکی ئەدهی زۆری به جی هیشسته وه به لام زۆریه یان هه ر ده ستنووسن.

* له ۱۶/۱/۲۰۰۰ له ته مه نی ۴۵ سالی و له هه ره تی به ره مه مه تاندا کۆچی داوی کردوو و له گردی سه یوان نیژراوه.

* ژماره یه کی زۆر ده ستنووس و سێ جگه ر گۆشه ی به ناوی «سیامه ند و سایه و شاد» له پاش به جی ماوه.

ئەم سێ به ره مه مه ی له ده زگای ئاراس بلاو بوونه ته وه:
- ره شید نه جیب: ژیان و به ره مه ی.

- ئەشکی باوان: به ره مه مه بلاونه کراوه کانی کامه ران موکری.

- پیره مپرد و پید اچوونه وه به کی نوێ ژیان و به ره مه مه کانی: دوو به رگ له ۹۰۰ لا په ردا.

- و چه ندان به ره مه می تریشی به رتیه ن.